

Εφημερίς Αθηνών

1824-1826

Περιλήψεις δημοσιευμάτων

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 9.

“ Η Παρθένος είναι ή ψυχή της δικαιοσύνης.”

ΤΕΤΡΑΔΗ. 16. Δεκεμβ. 1825.

Αθήναι. 13. Δεκεμβρ.

Εγγράφον ή γενική ήφμερις εις τὸν 18. ἀριθμὸν, ὅτι ή Διοίκησις ἔλαβε γράμμα-
τα τῆς Επιτροπῆς ἀπὸ τὴν Λόνδραν, τὰ
ἑποία λέγουσι:

α. Ὅτι ή φεργάδα, ἑποὺ εἶχε παραγε-
λθῆ ἡ κατασκευασθῆ εἰς τὴν Μαρτίλιαν
ἐξ ὀνόματος τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως,
ἐμπιδήθη ἀπὸ τὴν Διοίκουσι τῆς Γαλ-
λίαις, εἰς καιρὸν ἑποὺ διὰ τὸν Μεχμέ-
λη φτιάονται ὄχι μία, ἀλλὰ πικλαῖς,
και μάλιστα ἐστάλλη ἐκεῖ ἕργου ὁ Μαρ.
Δελ. δὲν ἀπὸ τὴν Διοίκουσι τῆς Γαλλίας
νὰ ἐπιτατήσῃ και νὰ τελειώσῃ ὀγλίγω-
ρα ταῖς εἰρημέναις φεργάδαις.

β. Ἴπτεν ἕνας ἀπὸ τὴν Συννααστροφῆν (α),
πὸς οὗς φαίνεται τούτο τὸ πρᾶγμα; εἰς
τούτο ῥέπει νὰ δώσωμεν ὀλίγην προσοχήν”.
Ἄλλος λέγει; “πρέπει νὰ εἶναι συνο-
φαντία φαρμαστική, ἐπειδὴ ήμεις βλέπο-
μεν, ὅτι ή Γαλλικὴ Διοίκησις δὲν ἐφέρ-
θη ὡς τώρα εἰς ἡμᾶς με αὐτὴν τὸν τρό-
πον. ἴωρα ἀκόμη, ἔρχονται ἀπὸ Μαρτί-
λιαν 2000. λογαφῆρα τουφέκια και κα-
ραμπίναις” - Ὅχι, εἶπεν ὁ ἄλλος, τὸ-
σον ελαφρά δὲν πρέπει νὰ το περάσωμεν
τούτο το πρᾶγμα δὲν ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ
γραφθῆ και νὰ κηρυχθῆ μία τέτοια συνο-

α- Τὸν συννααστροφῆν ἰδὲν τὴν βαστοῦ σχε-
δὸν καθε ἑκάστου μερικὸ καλοὶ πολῖται εἰς τὴν πό-
λιν μας. και Πρ ἑβρος αὐτῆς ἡθικῆς τρόπων ἵνα εἶναι
ἕνα σεβόμενον ἑνοκίμενον και διὰ τὸν χαρακτήρα
του και διὰ τὴν ἀμετῆν του.

φαντία, ἐὰν δὲν εἶχε κάποια θεμέλια.
ἕνας ἄλλος εἶπεν, ήμεις ἔχομεν τὴν ἐξή-
γησιν ἀπὸ μέσα ἀπὸ μίαν ἐφημερίδα τῆς
ἰδίας Γαλλίας, και ἐφημερίδα τοῦ βα-
σιλικῆς μέρους, τὴν λεγομένην ἐφη-
μερίδα τῶν λογοτρικῶν (Journal
des débats.) αὐτὴ λέγει, ὅτι ή Αὐ-
στρια κρατεῖ τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλε-
ως και ή Γαλλία τὸ τῆς Ἰσπανίας, ἐναν-
τίον καθ’ αὐτὸ τῆς καταγράμμα ἐνοικίας
τῶν συνθηκῶν.

Η Αγγλία ἀνγκωρίσασα τὴν ἀνεξαρ-
τησίαν τῶν Ἰσπανικῶν Αἰσικιῶν ἔκαμε
πολύ ἀκόμη περισσότερον. διότι ή γενική
συνθήκη ἐγγύεται εἰς ἐκάστην τῶ δύνα-
μεων τὴν ὀλοκληρίαν τοῦ ἐδάφους τῆς καὶ
τῶν ἀπικιῶν τῆς. (β).

β. Ὅτι αἱ φεργάδαι, ἑποὺ ἐπαγγελ-
θησαν νὰ φτιακοῦν εἰς τὴν Αμερικὴν,
ἀργαπορήσαν ὡς τώρα και θὰ ἀργαπορή-
σουν ἀκόμη, ἐπειδὴ τὰ ναυπηγεία ἐρ-
γάζονται εἰς κατασκευὴν πλοίων ἄλλων
ἐθνῶν ὁμοίως ἐμπιδήθη ἀπὸ τὴν Διοί-
κουσι τῆς Ρουσίας και μετὰ ἄλλη φερ-
γάδα, ἑποὺ ἐμελετᾶτο νὰ ἀγορασθῆ διὰ τὴν
ἑλληνικὴν Διοίκησιν εἰς τὴν Σβεκίαν.”

“Και τούτο ψεύμα, εἶπεν
ἕνας ἀπὸ τὴν Συννααστροφῆν, διὰ τὴν κα-
κὴν μας τύχην ἔτυχε νὰ ἔχομεν τώρα και
ἄλλα ἔθνη χρεῖαν, και νὰ κάμνομεν νὰ ἀρ-

β- Ἴδὲ τὸν φιλον τοῦ Νίμου: ἀρ. 163. εἰς τὸ
πρᾶγμα.

Εθνικό & Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Τμήμα Ιστορίας & Φιλοσοφίας της Επιστήμης

9 Ιουνίου 2020

Version 3.0

Επιστημονικός Υπεύθυνος

[Αριστείδης Χατζής](#)

Καθηγητής ΙΦΕ/ΕΚΠΑ

Ομάδα Έργου

[Γεωργία Κυριακάτη](#)

[Θεοδώρα Λαγογιάννη](#)

[Κατερίνα Τσέρτου](#)

Επιμέλεια

[Αγγελική Διαμαντοπούλου](#)

Ιστοσελίδα: <http://1821press.gr>

Εφημερίς Αθηνών 1824-5 (τ. 1-69)

Γεωργία Κυριακάτη / Θεοδώρα Λαγογιάννη / Κατερίνα Τσέρτου

<p>1^ο Μονό- φυλλο (6/7)</p>	<p>Πρώτο μονόφυλλο που εκδίδεται από την Εφημερίδα των Αθηνών (Ε-φΑθ) με τίτλο «Εις το όνομα του Θεού-Πόλεμος εις Μαραθώνα».</p> <p>Τυπώνεται στη Σαλαμίνα (προσδιορισμός «απ' εδώ» στην 1^η παράγραφο υπό τον τίτλο «Σαλαμίνα» υποδηλώνει την τοποθεσία του συντάκτη) αλλά φέρει την ένδειξη «Τύποις Αθηνών».</p> <p><u>Θέμα μονόφυλλου:</u> Περιγραφή της μάχης στο Μαραθώνα (6-7/7) μεταξύ 300 στρατιωτών υπό τον στρατηγό Γκούρα και τουρκικού στρατεύματος υπό τον Ομέρ Πασά. Η μάχη περιγράφεται λεπτομερώς σε όλες τις φάσεις της και ήταν νικηφόρα υπέρ των Ελλήνων, οι οποίοι επέστρεψαν στο στρατόπεδο των Τούρκων και πήραν τρεις σημαίες, όπλα και χρήματα.</p> <p>Ο συντάκτης αφήνει να εννοηθεί πως οι Τριακόσιοι στρατιώτες του Γκούρα ομοιάζουν στους Τριακόσιους του Λεωνίδα σε ανδρεία και δόξα.</p> <p>Νέα Σαλαμίνας. 7-8/7: εκστράτευσαν από την Ύδρα οι αδελφοί Λέκιδες και ο καπετάνιος Ν. Γριζιώτης με 300 στρατιώτες προς το στρατόπεδο της Αττικής και καθημερινά εκστρατεύουν σώματα εθελοντών από τα Κούντουρα και τα περίχωρα, αφού πρώτα λάβουν οικονομική απολαβή και ασφαλίσουν τις οικογένειες τους.</p> <p><u>Γράμμα από Ύδρα:</u> Άφιξη ελληνικού στόλου στα Ψαρρά και κυρίευση του νησιού (μετά την καταστροφή των από τους Τούρκους στις 21/6).</p>
<p>2^ο Μονό- φυλλο (18/7)</p>	<p>Δεύτερο μονόφυλλο που τυπώνεται στη Σαλαμίνα με τίτλο «Ειδοποιήσεις».</p> <p><u>Θέμα μονόφυλλου:</u> ανακοίνωση της ίδρυσης της ΕφΑθ, των αρχών που θα τη διέπουν και τη στάση που θα κρατήσει σε διάφορα θέματα (πχ. εξωτερική πολιτική, πολίτευμα κ.α).</p> <p>Γνωμικό εφημερίδας: «Η παρρησία είναι η ψυχή της δικαιοσύνης», στην υποσημείωση α δίνεται ο ορισμός της λέξης «παρρησία».</p> <p>Κυκλοφορία: δύο φορές την εβδομάδα με ετήσια συνδρομή «πέντε τάλαρα κολονάτα»</p> <p><u>Συντάκτης:</u> Γεώργιος Ψύλλας</p> <p><u>Τυπογράφος:</u> Ν. Βαρότζης</p>

<p>1 (20/8)</p>	<p>Ευχαριστίες στον Stanhope, ο οποίος εξ ονόματος του Ελληνικού Κομιτάτου του Λονδίνου, πρόσφερε την τυπογραφία στην Αθήνα και βοήθησε στην δημιουργία της ΕφΑθ.</p> <p>Γράμμα του Stanhope (της 20/4) προς τους Αθηναίους αναγνώστες της εφημερίδας στο οποίο εκφράζει το θαυμασμό του προς το ελληνικό Έθνος και στο ελεύθερο πολίτευμα που σύστησαν οι Έλληνες παρά τα δεινά που πέρασαν. <u>Σκοπό της Διοικήσεως</u> θεωρεί την κοινή ευτυχία, η οποία απαιτεί βεβαιότητα ως προς τη ζωή, το έχειν και την τιμή του ατόμου. Ο αγαθός λαός θα πρέπει είτε να καταφύγει στη <u>φυσική του δύναμη</u>, είτε να χρησιμοποιήσει το νου και την αλήθεια του μέσω της ελεύθερης τυπογραφίας, για να αντιμετωπίσει τους «ολίγους» που ανέλαβαν τη δύναμη από τη Διοίκηση δρώντας προς ίδιον όφελος.</p> <p>Άλλη μια τυπογραφία δόθηκε στο Μεσολόγγι καθώς και δυο λιθογραφίες από τις οποίες η μια βρίσκεται στην έδρα της Διοίκησης. Το ελληνικό Κομιτάτο του Λονδίνου συνέβαλε και στο να δοθεί το δάνειο στους Έλληνες.</p> <p>Αθήνα</p> <p>(28/7): Περιγράφεται ότι ύστερα από τη μάχη του Μαραθώνα (6/7), οι Έλληνες περικύκλωσαν τους Τούρκους στα στενά του Καπανδριτίου αλλά πριν προλάβουν να τους επιτεθούν αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν προς την Αθήνα, γιατί ένα γράμμα από τα Μέγαρα τους προειδοποίησε ότι 8.000 Τούρκοι κατέβηκαν από το «Ζητούνι». Αποδείχθηκε ότι το γράμμα ήταν απάτη (οι Τούρκοι ήταν μόνο 1.500) και οι Έλληνες ατάκτως και χωρίς να ακούσουν τον στρατηγό τους επιτέθηκαν στους Τούρκους που βρίσκονταν στον Κάλαμο χωρίς να καταφέρουν πολλά. Με αφορμή την ανυπακοή των Ελλήνων στρατιωτών στον στρατηγό τους (Γκούρα) ο συντάκτης αντιπαραβάλλει την υπακοή ενός στρατιώτη, όπως αυτή περιγράφεται σε έργο του ιστορικού Ξενοφώντος. Καταλήγει δε δηλώνοντας πως η ευταξία είναι η ψυχή του στρατεύματος και οδηγεί στη νίκη.</p> <p>(16/8): Ο Γκούρας είναι έτοιμος να τρέξει προς βοήθεια των Σαλώνων, όπου γεννήθηκε.</p> <p>Σύρα (27/7): Τριακόσιοι Τούρκοι ατίμασαν τις γυναίκες και τις θυγατέρες Ευρωπαίων, Προξένων και ευγενών που κατοικούσαν στο χωριό Μποτζιά (της Σμύρνης;). Το ελληνικό έθνος αξίζει να περιληφθεί στον κατάλογο των ελεύθερων χριστιανικών Εθνών της Ευρώπης, επειδή έχει επιδείξει τον οφειλόμενο σεβασμό σε αντίθεση με τους βάρβαρους της Ανατολής.</p> <p>(11/8): Είδηση ότι οι Αλγερινοί ζητούν συνθήκη από τους Άγγλους έπειτα από κανονιοβολισμούς και βομβαρδισμού από αυτούς.</p> <p>Ύδρα (7/8): Άφιξη πλοίου εκ Σάμου που έφερε γράμμα από τον Αντιναύαρχο του ελληνικού στόλου. Σ' αυτό γίνεται αναφορά στις αλληπάλληλες ναυμαχίες μεταξύ των δύο εχθρικών στόλων (5/8) και στη</p>
-----------------	---

	<p>νίκη του ελληνικού έπειτα από μπουρλότο δύο φρεγατών και ενός μπρικιού. Σκοτώθηκαν δυο μπουρλοτιέρηδες του Κανάρη και ένας Υδραίος. Υπογράφουν: Οι πρόκριτοι της Ύδρας.</p> <p>Ανυπόγραφη απάντηση στη νίκη του στόλου στα Ψαρά: αναφορά στην αρετή των ανδρών του στόλου, ευχές για να έχουν ένδοξο θάνατο. Ξεκινά: «Ο θάνατος τριών ανδρών μοναχά εφύλαξε την ζωήν εις μυριάδες ομογενών αδυνάτων...». Αναζήτηση της πραγματικής αιτίας απώλειας των νήσων Κρήτης, Ευρίππου, Κάσου και Ψαρών: Ο ελληνικός στόλος δεν χρηματοδοτήθηκε όπως έπρεπε γιατί η πρώτη δόση από το ελληνικό δάνειο παρέμεινε στη Ζάκυνθο λόγω της εμφύλιας διαμάχης.</p> <p>Ειδοποιήσις. Η Φιλόμουσος Εταιρία πρόκειται να ιδρύσει στην Αθήνα σχολείο Αλληλοδιδασκτικής και αναζητά διδάσκαλο με τα ανάλογα προσόντα.</p>
<p>2 (6/9)</p>	<p>Μεταφορά της τυπογραφίας της εφημερίδας στην Αθήνα στις 2/9. (για αυτό τον λόγο δεν εκδόθηκαν τα τεύχη των 23, 27, 30/8 και 3/9)</p> <p>Ευχαριστήρια επιστολή/απάντηση (10/5) Αθηναίων στο Γράμμα του Stanhope (Στανόπ), το οποίο δημοσιεύτηκε στο 1^ο τ. Τον ευχαριστούν για όλη την προσφορά του, ειδικά δε για την τυπογραφία που πρόσφερε στην Αθήνα εξ ονόματος του Ελληνικού Κομιτάτου του Λονδίνου και παραδέχονται ότι τα δείγματα ευνοϊκής διάθεσης των Βρετανών προς τους Έλληνες είναι έως τώρα πάρα πολλά. Υπογράφουν: οι Δημογέροντες της Αθήνας</p> <p>Περιγραφή συμμετοχής του Stanhope στα κοινά κατά τους δύο μήνες παραμονής του στην Αθήνα και αλλού:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κήρυττε με παρρησία ότι καλό γνώριζε για το Έθνος και την Αθήνα. • Ήταν παρών σε τρεις κοινές συνελεύσεις του λαού («ως ένας καλός πολίτης»). • Ήταν ενθουσιασμένος με τις ανοιχτές συνελεύσεις και τις ελεύθερες ψηφοφορίες. • Συμμετείχε στη σύσταση του Σχολείου της Αλληλοδιδασκτικής μεθόδου. • Συνέβαλε στην εκ νέου λειτουργία της Φιλομούσου Εταιρίας. • Τα μέλη της ως άνω Εταιρίας γνωμοδότησαν υπέρ της παροχής σ' αυτόν δικαιώματος εκλογής των εφόρων. • Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στα Σάλωνα έστειλε από κει βιβλία και χάρτες. • Κατά την παραμονή του στη Ζάκυνθο έστειλε χρηματική βοήθεια για την ενίσχυση της Φιλομούσου Εταιρίας, της Αλληλοδιδασκτικής, της τυπογραφίας και της εφημερίδας. • Επιθυμούσε την στερéωση του νόμου, της νόμιμης Διοίκησης και την ελευθερία του λαού. <p>30/8: Συνέλευση εγκριτοτέρων πολιτών στον οίκο του Έπαρχου. Εκεί</p>

διαβάσθηκε γράμμα του Υπουργού του Δικαίου με το οποίο αυτός ζητούσε την εκλογή των πιο άξιων εκ των πολιτών για τις **κρισολογίες** της Επαρχίας («κρισολογικές υποθέσεις»). Εξελέγησαν έξι έπειτα από ψηφοφορία και τα ονόματα τους εστάλησαν στον Υπουργό του Δικαίου, ώστε η Διοίκηση να διορίσει όσους κρίνει **εύλογο** να αναλάβουν τις θέσεις αυτές. Τονίζεται η σημασία της οργάνωσης της δικαστικής εξουσίας και της σύστασης καλών Κριτηρίων (δηλ. Δικαστηρίων). Η αληθινή ελευθερία του έθνους και η Δικαιοσύνη βαίνουν παραλλήλως. Έτσι αισθάνεται ο λαός ότι δικαίως κοπιάζει και έτσι ενισχύεται το αίσθημα της ανδρείας του, όταν οι αδύνατοι υπερασπίζονται εαυτόν δια λόγου και δικαίου ενώπιον των Κριτών (δηλ. δικαστών) του Έθνους. Η ορθή δε οργάνωση και λειτουργία των Κριτηρίων (δηλ. Δικαστηρίων) συμβάλλει στην καλοσύνη και την τιμιότητα των πολιτών.

1/9: Ειδοποίηση σύστασης **προσωρινού Κριτηρίου** (δηλ. Δικαστηρίου) από τον Έπαρχο, αποτελούμενο από τετραμελή Επιτροπή (Μιχαήλ Τυρναβίτης, Ανάργυρος Πετράκης, Σεραφείμ Στάμος, Ιωάννης Πανταζής) εν αναμονή της διαταγής εκ της Διοικήσεως για τη σύσταση μόνιμου Κριτηρίου. Η Επιτροπή αυτή ήταν αρμόδια για την επίλυση τόσο παλαιών όσο και νέων αναφυόμενων διαφορών/κρισολογικών υποθέσεων. Υπογράφη: Μιχαήλ Σούτζος την 31/8/1824.

Οι τέσσερις άνδρες της επιτροπής είχαν εκλεγεί από το λαό για να **παρρησιάζουν** (ρ. παρρησιάζω: μιλώ με παρρησία) υπέρ αυτού στη Διοίκηση κατ' εντολή του Υπουργού του Δικαίου.

Αποσπάσματα από τον Εθνικό Νόμο για την υπενθύμιση δικαιωμάτων του λαού (Ποινική Δικονομία, 1824):

Α. Κανένας δεν φυλακίζεται χωρίς δικαστική απόφαση («διαταγήν του Κριτηρίου») **εκτός αν** συλληφθεί επ' αυτοφώρω.

Β. Κανένας δεν μπορεί να παραμένει φυλακισμένος πλέον των 24 ωρών αν δεν γνωρίζει την αιτία μετ' αποδείξεως. Κανένας δεν μπορεί να παραμένει φυλακισμένος πλέον των τριών ημερών χωρίς να κριθεί η υπόθεση του ενώπιον του δικαστηρίου.

Γ. Τα βασανιστήρια και το διαγούμισμα (λεηλασία, αρπαγή) των πραγμάτων δεν έχουν θέση στην Ελλάδα.

Αθήνα, 2/9: Άφιξη της φρεγάτας ονόματι «**Ευρύαλος**» διοικούμενη από τον Ναύαρχο των Αγγλικών φρεγατών Clifford (Κλίφφορντ) καθώς και δύο κορβετών προς ενίσχυση άλλης κορβέτας ονόματι «Μεδίνα» υπό τον Κυβερνήτη Βάλκερ, η οποία είχε χτυπήσει σε ξέρα. Αφού η κορβέτα ανασύρθηκε στο λιμάνι ο Έπαρχος έστειλε Αστυνόμο να ρωτήσει τον Βάλκερ αν χρειαζόταν βοήθεια, ενώ στο μέρος έτρεξε και ο Γκούρας ως ένδειξη ευγνωμοσύνης στο «φιλάνθρωπο Έθνος των Βρετανών». Την φρεγάτα επισκέφτηκε και ο Πρόξενος της Νεάπολης κύριος Κάισαρ Βιτάλης.

Η φρεγάτα «Ευρύαλος» ήταν παρούσα σε ναυμαχία που έγινε στα ανοιχτά της Κω, όπου οι Έλληνες αντιμετώπισαν με ανδρεία 250 εχθρι-

	<p>κά πλοία. Αναλυτική περιγραφή της ναυμαχίας της 23^{ης} Αυγούστου. Επικεφαλής: Κανάρης και Καπετάν Πασσάς.</p> <p>5/9: Είδηση από τον Α. Σκουρτανιώτη ότι το πεζικό των Τούρκων αναχώρησε με τα καράβια τους από την Εύριπον και ότι το ιππικό σκοπεύει να πάει στο στρατόπεδο του Δερβίς-Πασά.</p> <p>Ναύπλιον, 20/8: <u>Διακήρυξη της Διοίκησης</u> (16/8) προς τα ελληνικά κουρσάρικα πλοία να φέρουν πάντα όσα προστάζει η Διοίκηση και να μην προξενούν ζημίες σε διερχόμενα εμπορικά πλοία ξένων «αδιάφορων» δυνάμεων. Με τη διακήρυξη τα απειλεί πώς θα τους στερήσει οποιαδήποτε εξουσία έχουν αν δεν φέρουν όσα προστάζει. Στόχος: η εξάλειψη του πλουτισμού μέσω της πειρατείας, δηλαδή παρανόμως, και να μην βλέπεται η υπόληψη του έθνους.</p>
<p>3 (10/9)</p>	<p>Γέροντας, 30/8: Επιστολή από τον Ανδρέα Μιαούλη στο όνομα του Ελληνικού Στόλου. Αναλυτική περιγραφή ναυμαχίας στον κόλπο του Γέροντα, απέναντι από τη Λέρο. Νίκη Ελλήνων εναντίον του συνασπισμένου τούρκο-αιγυπτιακού στόλου (ο οποίος είχε σκοπό να αποβιβαστεί στην Σάμο).</p> <p>Αθήνα, 8/9:</p> <p>Συνέλευση στα Σάλωνα των Στρατιωτικών και Πολιτικών, των τριγύρω τοπικών Επαρχιών, προς επίλυση διαφορών που υπήρχαν μεταξύ τους με θετική έκβαση. Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος διορίστηκε να φυλάσσει την Πέτρα (Βοιωτίας), ενώ οι υπόλοιποι Στρατηγοί επέστρεψαν στις θέσεις τους στην Αμπλιανή.</p> <p>Τουρκικά στρατεύματα βρίσκονται στη Γραβιά, υποψίες ότι ετοιμάζονται να επιτεθούν στα Σάλωνα.</p> <p>Κρίσιμη η κατάσταση στη δυτική Ελλάδα με συγκέντρωση πολυάριθμων εχθρικών στρατευμάτων υπό τον Ομέρ Πασά στον Καρβασαρά (Αμφιλοχία). Ο (Γενικός Διευθυντής) Μαυροκορδάτος στρατοπέδευσε στο Λιγοβίτσι. Στις 25/8 το εχθρικό ιππικό έφθασε στο Βραχώρι και αιχμαλώτισε πολλούς χριστιανούς στην γύρω περιοχή. Υποστηρίζεται ότι είτε επέστρεψαν στον Καρβασαρά με τους αιχμαλώτους, είτε πήγε ο Ομέρ Πασάς εκεί και στρατοπέδευσε στα μέρη του Λεπινού.</p> <p>Αθήνα, 9/9: Συνδρομή της Εκκλησίας στην Παιδεία. Οι μονές Πεντέλης, Πετράκη, Καισαριανής και Βρανά θα χορηγούν 5 χιλ. γρόσια ετησίως προς εξοικονόμηση των εσόδων των σχολείων της πατρίδας που ήταν παραμελημένα (λόγω του πολέμου) ενώ παράλληλα θα απαλλάχθούν (τα μοναστήρια) από τις λοιπές δημόσιες συνεισφορές τους εκτός από τη «δεκαετία των εισοδημάτων». Διαταγή της Διοίκησης προς τον Γκούρα απαιτεί την αποτροπή οποιασδήποτε επέμβασης στρατιωτών που θα προκαλέσει βλάβη στα μοναστήρια.</p> <p>Ναύπλιο, 27/8: Θάνατος του ιεροδιδασκάλου Βενιαμίν του Λεσβίου, σε ηλικία 65 ετών.</p>

	<p>Σμύρνη, 23/8:</p> <p>Οι Τούρκοι θέλουν να εισβάλλουν στη Σάμο και να την καταστρέψουν, όπως έκαναν και στα Ψαρά (5/7). Λέγεται ότι εάν ο Καπετάν-Πασάς δεν το κατορθώσει, θα του πάρουν το κεφάλι δύο «Καπιτζίδες».</p> <p>Στην Κωνσταντινούπολη, ο Σουλτάνος ανακάλυψε μια συνωμοσία εναντίον του με αποτέλεσμα να δολοφονήσει και να εξορίσει πολλούς.</p> <p>Το τ. 9 της εφημερίδας της Σμύρνης αναγράφει <u>ψευδή φήμη</u> ότι οι Τούρκοι εισέβαλαν στην Αθήνα και πως έχουν διασωθεί μόνο 200 άνθρωποι στην Ακρόπολη. Ο συντάκτης της ΕφΑθ απαντά με δριμύ και περιπαικτικό ύφος αποκαθιστώντας την αλήθεια.</p>
<p>4 (13/9)</p>	<p>Οργάνωση Σχολείου των Αθηνών. Συνεργασία και συνδρομή Γκούρα, Επάρχου, Δημογερόντων και Φιλομούσου Εταιρίας. Ο λαός απαιτεί τη σύστασή του.</p> <p>Διδάσκαλοι Ελληνικής και Ιταλικής Διαλέκτου: Ιω. Ειρηναίος, Δ. Σουρμελής. Προσεκλήθη ο Γεώργιος Γεννάδιος εκ Ναυπλίου για να συμμετάσχει ως διδάσκαλος. Αναμένεται 4^{ος} διδάσκαλος της Αλληλοδιδασκτικής Μεθόδου προσκεκλημένος από τη Φιλόμουσο Εταιρία.</p> <p>Σκοπός: καλή και ελεύθερη ανατροφή μέσω της παιδείας</p> <p>Η Φιλόμουσος Εταιρία με έξοδά της ευπρέπισε το παλαιό σχολείο του Ντέκα (που είχε αναερθεί το 1750, και το είχε αφιερώσει στην Ελλάδα, χορηγώντας κεφάλαιο το οποίο χάθηκε σε ναυάγιο της Βενετίας («αχανή Κάσσαν της Βενετίας»). Η Φιλόμουσος Εταιρία ετοίμασε και ένα τζαμί που θα λειτουργήσει ως σχολείο και μετέφερε την κοινή Βιβλιοθήκη από τη Σαλαμίνα που φυλασσόταν, λόγω του πολέμου, στη μονή της Παναγίας της Φανερωμένης.</p> <p>Απαραίτητη η ανάδειξη Εφόρων ή Επιτρόπων που θα αναλάβουν την προστασία και φροντίδα του Σχολείου των Αθηνών. Από την προκήρυξη του Μ. Σούτσου προκύπτει ότι οι ανωτέρω επίτροποι είναι απ' τα πιο αξιόλογα άτομα της χώρας.</p> <p>Προκήρυξη: Αθήνα, 12/9 («Άνδρες Αθηναίοι»)</p> <p>Το ευεργετικό αποτέλεσμα της Παιδείας:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ανύψωση ψυχής • Διαρρύθμιση ηθών • Αυτοκυριαρχία επί των παθών • Ανθρώπινη ευδαιμονία <p>Δομή κειμένου προκήρυξης. Ο υπογράφων το κείμενο, Μιχαήλ Σούτζος:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Προσφωνεί τον ελληνικό λαό απόγονο του Σωκράτη και του Πλάτωνα και τους αγωνιστές υπέρ της ανεξαρτησίας του Έθνους ως άλλους «Μιλτιάδαι» και «Θεμιστοκλείς». 2. Αναφέρει στρατιωτικές επιτυχίες και στη ξηρά («του Άρεως το

	<p>πεδίων») και στη θάλασσα («το υγρόν του Ποσειδώνος βασιλείον»).</p> <p>3. Παρουσιάζει την Ελλάδα προσωποποιημένη να στενάζει που ο Ελικών και ο Παρνασσός παραμένουν όρη «γυμνά» από τις Μούσες και τον ηγέτη τους Απόλλωνα («Μουσηγέτης») αφού για τέσσερα έτη οι Έλληνες έχουν παραμερίσει την ανάπτυξη της παιδείας και του πολιτισμού, υπηρετώντας τον θεό του πολέμου Άρη («δια το ασυμβίβαστον όμως των Μουσών με τον Άρη»).</p> <p>4. Καταλήγει πως χρέος κάθε Έλληνα πατριώτη και κυρίως Αθηναίου είναι να φροντίζει τα μέσα με τα οποία θα προωθηθεί η παιδεία όσο το επιτρέπουν οι συνθήκες του πολέμου.</p> <p>5. Επιπροσθέτως, αναφέρει ότι του εμπιστεύθηκαν τη φροντίδα του Ελληνικού Γυμνασίου και ευχαριστεί για την τιμή αυτή που του δόθηκε.</p> <p>6. Επισημαίνει ότι δεν θα ετίθετο σε εφαρμογή το περί της Παιδείας πλάνο του αν δεν συνέδραμαν οι Ηγούμενοι των μονών Πεντέλης, Πετράκη, Καισαριανής και Βρανά με την καταβολή των 5 χιλ. γροσίων ετησίως για τη στερέωση του Σχολείου των Αθηνών. Ο Μ. Σούτσος ενημέρωσε τη Διοίκηση για την προσφορά και εκείνη εξέδωσε την ως άνω αναφερθείσα διαταγή (βλ. Αθήνα, 9/9, τ. 3).</p> <p>Διαμοιρασμός των 5 χιλ. γροσίων: Τα 4 χιλ. γρόσια θα δοθούν σε τρεις διδασκάλους και τα χίλια θα καλύπτουν τις ανάγκες φτωχών μαθητών.</p> <p>Ως Έφοροι αναδείχθηκαν οι: Ιωάννης Γκούρας, Κάισαρ Βιτάλης, Ανάργυρος Πετράκης, Νικόλαος Ζαχαρίτσας, Ιωάννης Βλάχος, Ιωάννης Πάλλης, Γεώργιος Ψύλλας και ο Μιχαήλ Σούτσος.</p> <p>Σχόλιο (μάλλον του συντάκτη): εύχεται να διατάξει σύντομα η Διοίκηση την δημιουργία σχολείων και σε άλλες επαρχίες, όπως διέταξε στην Αθήνα, αλλά και οι Ηγούμενοι των Μοναστηρίων των άλλων επαρχιών να μιμηθούν το παράδειγμα των Ηγουμένων της Αθήνας.</p> <p>Ναύπλιο (5/9): Διαταγή εκ της Προσωρινής Διοικήσεως της Ελλάδος (αριθ. 4472), η σχετική με τη συνδρομή των μονών στα έξοδα του Σχολείου των Αθηνών. Από το Εκτελεστικό Σώμα προς τον Έπαρχο των Αθηνών: Οι μονές Πεντέλης, Πετράκη, Καισαριανής και Βρανά, να δίνουν στο Κράτος 5 χιλ. γρόσια κατ' έτος πλέον των άλλων υποχρεώσεών τους προς το κράτος («νενομισμένων Εθνικών δικαιωμάτων»). Εντολή να παραμείνουν τα μοναστήρια ανενόχλητα από παράλογες απαιτήσεις και στρατιωτικές επεμβάσεις εν γένει, και ατομική διαταγή προς τον Γκούρα να διασφαλίσει την ευημερία των μονών, ώστε να επιτευχθεί ο περί ου ο λόγος σκοπός. Υπογράφουν: Παναγιώτης Μπότσης, Ιωάννης Κωλέττης, Πανούτζος Νοταράς, Π.Γ. Ρόδιος.</p> <p>Αθήνα, 1/9. Ειδοποίησις περί της εν Αθήναις Φιλομούσου Εταιρείας: <u>Ίδρυση:</u> 1813 <u>Λειτουργία:</u> έως 1821</p>
--	---

Ύστερα από τρία χρόνια διακοπής των εργασιών της λόγω του πολέμου, επαναλειτουργεί. **Μοναδικός σκοπός** της είναι η προώθηση της **Παιδείας** στους νέους με τη διαφύλαξη της παλαιάς Ελληνικής Γλώσσας και η προστασία των ευρεθέντων αρχαιοτήτων. Για τους ανωτέρω σκοπούς σύστησε: Σχολείο της Παλαιάς Ελληνικής Γλώσσας, Σχολείο της Αλληλοδιδασκτικής, Σχολείο των Επιστημών και Σχολείο Διαλέκτων. Παράλληλα, θέλει να ιδρύσει Μουσείο στον ιερό βράχο της Ακρόπολης και συγκεκριμένα «επάνω εις τον ναόν της Αθηνάς» προς έκθεση όσων αρχαιοτήτων έχουν βρεθεί, με ελεύθερη πρόσβαση όλων.

Με στόχο, λοιπόν, την πραγματοποίηση των ανωτέρω, **καλεί** να συνδράμουν το έργο της όσοι δύνανται αναγράφοντας το όνομα και το ποσό συνεισφοράς τους. Μάλιστα, διακρίνει δυο ειδών συνδρομές: **1.** Με συνεισφορά από είκοσι τάλαρα και άνω, ο συνεισφέρων κατατάσσεται στους «Ευεργέτες». **2.** Με συνεισφορά από τρία τάλαρα ανά έτος, ο συνεισφέρων κατατάσσεται στους «Συνηγόρους».

Καλεί κάθε φιλέλληνα να συνδράμει το έργο της και υποδεικνύει δυο τρόπους εγγραφής μελών (στην εφορία της Εταιρείας ή στις Επιτροπές).

Δέχεται παντός είδους συμβουλές που συνάδουν προς το σκοπό της (παιδαγωγία, τέχνες, διδασκαλία) καθώς και βιβλία ελληνικά, νεοελληνικά και άλλων γλωσσών.

Διοίκηση Εταιρείας: Τέσσερις έφοροι, ένας γραμματέας που εκλέγονται πλειοψηφικά εκ των μελών της.

Θα εκδίδει τα πρακτικά των συνεδριάσεων της στον Τύπο, όπως επίσης και τα ονόματα των μελών με τη συνεισφορά του καθενός και το σύνολο των εσόδων και εξόδων στο τέλος κάθε έτους.

Νέα (13/9):

- Ο χιλιάρχος Α. Σκουρτανιώτης ενημερώνει ότι τα πεζικά τουρκικά στρατεύματα υποχώρησαν από τον Εύριππο δια θαλάσσης, ενώ το ιππικό έχει στρατοπεδεύσει έξω από τη Ρούμελη.
- Η κορβέτα της Μεγάλης Βρετανίας ονόματι «Μεδίνα» επιδιορθώθηκε και ετοιμάζεται να αναχωρήσει. (βλ. τ. 2, Αθήνα, 2/9)

Παραπομπή στο τέλος του τ. 2 της ΕφΑθ, όπου γίνεται αναφορά στον Εθνικό Νόμο και στα δικαιώματα ενός λαού που επιθυμεί να αποτινάξει τον τουρκικό ζυγό. Στο παρόν, ο συντάκτης εμβαθύνει στο ζήτημα της απαγόρευσης των βασανιστηρίων και στην ανάγκη κατανόησης του από όλους τους Έλληνες, καθώς μεγάλη μερίδα αυτών θεωρεί πως δεν μπορούν διαφορετικά να συλληφθούν οι εγκληματίες. Αναδεικνύεται το μέγεθος των κινδύνων που ενέχει η εξακολούθηση αυτής της νοοτροπίας και προκειμένου για την άρση της παραπέμπει σε Νομοδιδάσκαλους της εποχής, οι οποίοι σέβονται και ανατρέχουν στον Νομοδιδάσκαλο **Cesare Beccaria** και στο πασίγνωστο έργο του «**Περί αμαρτημάτων και ποινών**» που μεταφράστηκε σε πολλές ευρωπαϊκές γλώσσες, ενώ στα ελληνικά μεταφράστηκε από τον **Αδαμάντιο Κοραή**.

	<p>Τέλος, αναφέρεται πως στο επόμενο φύλλο θα αναλυθούν οι λόγοι που οδήγησαν στην απαγόρευση των βασανιστηρίων σε πολλές χώρες της Ευρώπης. (Φανερώνεται, λοιπόν, η προσπάθεια του Τύπου να καταστήσει σαφείς έννοιες άγνωστες στο αναγνωστικό/αθηναϊκό κοινό ενημερώνοντας και μορφώνοντας ταυτόχρονα.)</p>
<p>5 (17/9)</p>	<p>Ναύπλιο, 19/8: Γράμμα της Φιλανθρωπικής Εταιρείας προς τον Λάζαρον Κουντουριώτην: ανακοίνωση σύστασης <u>Φιλανθρωπικής εταιρείας</u> από τους ομογενείς, με σκοπό την περίθαλψη των πτωχών ασθενών, χηρών και ορφανών και την εκπαίδευση των ορφανών και απόρων. Η Εταιρεία ζητά τη χρηματική συνδρομή «παντός φιλανθρώπου», ώστε να επιτύχει τους στόχους της. Για την αποδοχή κάθε δυνατής συνεισφοράς και για την εγγραφή μελών συστάθηκαν, σε όλη τη χώρα, Επιτροπές. Η Επιτροπή του Ναυπλίου αποτελείται από τους: Γ.Γ. Γκιόνη, Α.Γ. Κριεζή, Ιωσ. Κιάππε, Δημ. Μιαούλη. Η Εταιρεία καλεί τον Λ. Κουντουριώτη να ακολουθήσει τα φιλάνθρωπα αισθήματά του και να ενταχθεί στον κατάλογο των μελών της. Υπογράφουν: Ν. Γερακάκης, Γεωργ. Γλαράκης, Δημ. Δεσίλλας, Ιω. Βλάσσης, Ν. Καλλέργης, Ιω. Θεοτόκης, Θ. Νέγρης, Γραμματεύς: Ν. Φλογαίτης.</p> <p>Ελλείπουν οι σελίδες 2, 3 του εξεταζόμενου τεύχους.</p> <p>Η 4^ο σελίδα του τ. 5 ξεκινά με περιγραφή μιας νεκρώσιμου ακολουθίας προς τιμήν κάποιου οφφικιάλου όπου συμμετείχε και ο Γκούρας.</p> <p>Νέα 16/9: Άφιξη στην Αθήνα εκ Καλάμου του Γραμματικού του Ομέρ Πασά Καρυστινιού, που ονομαζόταν Στάμος Κ. Καγκάδη Στουραίτης μαζί με έναν νεαρό Υδραίο ονόματι Θεόδωρο Γκίκα Καλαμίτζη που ήταν αιχμάλωτος για 2 έτη με τον πατέρα του και πολλούς άλλους και τελικά μόνο εκείνος επέζησε (τους άλλους τους σκότωσαν). Ο Γραμματικός και το Υδριοτόπουλο δραπέτευσαν αφού κρεμάστηκαν από το κάστρο της Ευρίπου, έπεσαν στη θάλασσα. Ο νεαρός κολυμπώντας βρήκε βάρκα που τους μετέφερε ως τον Κάλαμο (Αττικής) και από εκεί έφτασαν τη 16/9 στην Αθήνα, όπως περιγράφεται.</p> <p>Οι δυο αυτοί φανερώνουν τους σκοπούς του τουρκικού πεζικού που αναχώρησε δια θαλάσσης (βλ. τ. 4) και του ιππικού που στόχευε την 14/9 να κινηθεί προς το Ζητούνι. Ενημερώνουν ότι στην εκστρατεία των Αθηνών χάθηκαν χίλιοι από τον πόλεμο και τις ασθένειες, κάποιοι αναχώρησαν και 200 μισθωτοί έμειναν στην Κάρυστο.</p> <p>Ακόμη, την 7/9, σώμα 60 υπέων που περιφερόταν στον κάμπο της Θήβας συνέλαβε «ταχυδρόμο» («τον πεζοδρόμον μας») που πήγαινε στα Σάλωνα με γράμματα και εφημερίδες (στο κείμενο: «από ταις εδικαίς μας»), τις οποίες πήρε ο Ομερ Πασάς και έβαλε τον νεαρό Υδραίο να τις διαβάσει, διότι ήταν εκτουρκισμένος και τον εμπιστευόταν. Όλες οι εφημερίδες που είχε αφορούσαν το γράμμα των προκρίτων της Ύδρας σχετικά με τη ναυμαχία της Σάμου και την Συνθήκη των Αλγερινών με τους Άγγλους (βλ. τ. 1). Ο εν λόγω Πασάς παρουσιαζόταν δύσπιστος σχετικά με τη (2^η μάλλον) είδηση, άλλα κάθε βράδυ έβαζε τον</p>

	<p>νεαρό να του διαβάσει (στο κείμενο: «τον έτρωγε πάντα το σαράκι»).</p> <p>Τα περί Βασανιστηρίων του Beccaria (συνέχεια από τ. 4):</p> <p>Επικρατούσα συνήθεια στα περισσότερα έθνη: βασανισμός εγκαλουμένου με σκοπό:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Την ομολογία του εγκλήματος • Την άρση των αντιφάσεων στις οποίες έπεσε κατά την ανάκριση • Την αποκάλυψη των συνενόχων του • Την αποκατάσταση της ατιμίας (κατά τον Beccaria, μεταφυσικό και ακατάληπτο) • Την τιμωρία άλλων εγκλημάτων, μολονότι δεν κατηγορείται γι' αυτά <p>Παρουσιάζει το Τεκμήριο αθωότητας: «Κανένας δεν πρέπει να ονομάζεται ένοχος πριν της αποφάσεως του Κριτού» (στο κείμενο) και κανένας δεν επιτρέπεται να στερηθεί της νομίμου υπερασπίσεως.</p> <p>Οι νόμοι που επιτρέπουν στο δικαστή να τιμωρεί έναν πολίτη πριν αποδειχθεί αν είναι ένοχος ή αθώος αποτελούν φανερή και κατάφορη επιβάρυνση της θέσης του. Αν αποκαλυφθεί ότι το έγκλημα διαπράχθηκε, ο δράστης θα τιμωρηθεί κατά τις ποινές που ορίζουν οι Νόμοι και τα βασανιστήρια είναι ανώφελα, αφού ανώφελη είναι και η ομολογία του εγκαλουμένου. Αν δεν αποκαλυφθεί η διάπραξη του εγκλήματος, είναι και πάλι ανώφελα τα βασανιστήρια γιατί λογίζεται ως αθώος εκείνος σε βάρος του οποίου δεν έχει αποδειχθεί η διάπραξη εγκλήματος.</p>
<p>6 (20/9)</p>	<p>Καλαμάτα, 22/7: <u>Επιστολή προς τη Διοίκηση:</u> Αθώωση Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη από τους κατοίκους της Καλαμάτας σχετικά με την κατηγορία «περί προδοσίας της Πατρίδος». Ο Π. Μαυρομιχάλης κατηγορήθηκε από το τ. 32 του ΦτΝ ότι πλοιάριά του μετέφεραν Τούρκους από την Καλαμάτα στο φρούριο της Κρήτης, κατηγορία που στηρίχθηκε στη διατήρηση σημαντικών επαφών που είχε με τον εκεί Πασά. Η εφημερίδα ανέφερε επίσης ότι πλοίο έφτασε από την Καλαμάτα στην Αλεξάνδρεια, στο οποίο επέβαιναν ο Β. Καπουράλες, ένας παπάς Μάρκος Καστελοροζίτης η Σπαρτιάτης και ένας Σπαρτιάτης Αναγνώστης, με βιβλιοθήκη 500 τουρκικών βιβλίων, τα οποία έφεραν ως εμπόριο για να πουλήσουν στον Πασά και μάλιστα όταν έφτασαν ο παπάς μίλησε για πολύ ώρα με τον Πασά χωρίς να μαθευτεί ο σκοπός τους. Συστάθηκε, λοιπόν, συνέλευση στην Καλαμάτα για την ανεύρεση της αλήθειας. Η συνέλευση, έπειτα από διασταύρωση των γεγονότων (αναλυτική παρουσίασή τους στο κείμενο), ορκιζόμενη «ενώπιον του Υπερτάτου Όντος και της φιλάτης Πατρίδος», κήρυξε την αθωότητά του, εξάironτας τα πατριωτικά του αισθήματα και τη συνδρομή του ίδιου και της οικογένειάς του στον αγώνα υπέρ της ελευθερίας της Πατρίδας.</p> <p>Αθήνα 19/9: Γράμμα προς τον Γκούρα από τον καπετάνιο Θεωδωρή</p>

	<p>Στουραΐτη σύμφωνα με το οποίο ο δεύτερος έπιασε ένα από τα πέντε τουρκικά καΐκια που μετέφεραν κίτρα και λεμόνια από Κάρυστο προς Εύριπο. Στο καΐκι επέβαιναν 7 Τούρκοι από τους οποίους οι πέντε σκοτώθηκαν από τους ναύτες του Στουραΐτη και οι άλλοι δύο πιάστηκαν ζωντανοί, αν και λαβωμένοι (ο ένας ήταν Αθηναίος). Σχετικά με την κατάσταση στην Κάρυστο αναφέρει ότι απέμειναν μόνο 150 στρατιώτες Καρυστινοί, αφού ο πόλεμος και η πανούκλα αφάνισε τους λοιπούς. Έφτασαν δε εκεί 200 Τούρκοι επιπλέον απεσταλμένοι από τον Ομέρ Πασά, για να συνδράμουν σε περίπτωση επίθεσης των Ελλήνων τον χειμώνα.</p> <p>Ο Ομέρ Πασάς σε αντίποινα της φυγής του Γραμματικού του (βλ. τ. 5) σκότωσε 6-7 χριστιανούς, ενώ διέταξε να πνίξουν στη θάλασσα 3 γυναίκες χριστιανές αλλά στη συνέχεια πήρε πίσω τη διαταγή του και αυτές μετέφεραν την ανωτέρω είδηση.</p> <p>20/9: Στρατιώτες από το Ξερόμερον (Ξηρόμερο) βεβαιώνουν ότι ο Ομέρ Πασάς Βριώνης αποτραβήχτηκε με τα στρατεύματά του στην Άρτα καθώς μετά την επίθεση στο Βραχώρι (Αγρίνιο) δεν έπιασαν παραπάνω από 20 ανθρώπους. Ήταν ψευδής η είδηση περί αιχμαλωσίας 200 οικογενειών.</p> <p>Ναύπλιο, 18/9: Έφτασε από το Λονδίνο νέα δόση του δανείου 200.000 τάλ. Επίκειται η έναρξη της Τρίτης Περιόδου καθώς ο αριθμός των νέων Παραστατών είναι πλήρης.</p> <p>Cesare Beccaria. Δια τα βασανιστήρια (συνέχεια από τ. 4 και 5):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο πολιτικός σκοπός της τιμωρίας που δεν είναι άλλος από το να αποτελέσει παράδειγμα για τους λοιπούς πολίτες ώστε να μην πράξουν σαν τον τιμωρηθέντα, δεν πραγματώνεται με την εξακολούθηση των βασανιστηρίων τόσο εναντίον ενόχων όσο και εναντίον αθώων. Δεν δύναται ο σωματικός πόνος να αποτελεί κριτήριο της αλήθειας των λεγομένων του βασανιζόμενου. • Ο Νόμος των Βασανιστηρίων κατά των Beccaria φαίνεται να προστάζει το εξής: «Άνθρωποι, υποφέρετε τον πόνο· αν η φύσις σας έκαμε να αγαπάτε τον εαυτόν σας, εγώ θέλω να μισείτε την ζωήν σας και σας προστάζω να κατηγορείτε οι ίδιοι τον εαυτόν σας λέγοντες την αλήθειαν, ως και όταν σας μακελλούν ταις σάρκαις, ως και όταν σας τσακίζουν τα κόκκαλα.» • Η ανεύρεση της αλήθειας μέσω των βασανιστηρίων είναι απολίθωμα της εποχής κατά την οποία οι άνθρωποι θεωρούσαν ότι η εξέταση της αλήθειας με φωτιές, ζεματιστά νερά και μονομαχίες αποτελεί κρίση του Θεού. • Ο πόνος δύναται να κυριεύσει τόσο το ανθρώπινο σώμα ώστε οι βασανιζόμενοι να αναγκαστούν να ομολογήσουν μια αλήθεια ανυπόστατη, για να διακόψουν τον πόνο άμεσα. Τα βασανιστήρια αποτελούν τον βέβαιο τρόπο για να αφήνονται ελεύθεροι οι πραγματικοί δυνατοί δράστες και να καταδικάζονται
--	--

	<p>οι αδύναμοι αθώοι. Σε αυτές τις συνθήκες ο δικαστής νιώθει χρέος του να αφήσει ελεύθερο εκείνον που στάθηκε δυνατός και άντεξε τον πόνο και να καταδικάσει αυτόν που όντας αδύναμος, λύγισε καθώς εκ της αδυναμίας του αυτής συνάγεται ομολογία.</p> <p>Το τραγούδι του Τυρταίου μεταφρασμένο από τον Σπυρίδωνα Τρικούπη.</p>
<p>7 (24/9)</p>	<p>Αθήνα, 21/9: Συνέλευση των μελών της Φιλομούσου Εταιρείας στο Σχολείο της Αλληλοδιδασκτικής. Παρευρέθηκαν παλαιά και νέα μέλη και εξελέγησαν με ψηφοφορία Έφοροι για ένα έτος οι: Γκούρας, Ψύλλας, Αναρ. Πετράκης και Καίσαρ Βιτάλης.</p> <p>Αθήνα, 20/9: Ο Αναστάσιος Λοιδωρικής, υποστηρίζοντας ότι πρέπει να προβάλλεται η γνώμη κάθε Έλληνα, γράφει προς τους τοποτηρητές της Τρίτης Περιόδου. Έτσι, κατά τη γνώμη του:</p> <p>A. Η αποστολή των Επαρχών σε κάθε ελεύθερη επαρχία της Ελλάδας (βλ. προηγούμενο τεύχος) είναι ανώφελη και μάλλον επιζήμια, αφού το Πολίτευμα διορίζει σε κάθε επαρχία Δημογέροντες εκλεγμένους από το λαό, όπως και Επιστάτες. Κατά τη γνώμη του, θα αρκούσε ένας απλός Γραμματέας προς επιθεώρηση των θεμάτων της Επαρχίας κατά τις επιταγές της Διοίκησης. Οι μισθοί των Επαρχών, τα έξοδα αυτών και των ανθρώπων τους, επιβαρύνουν το ταμείο του Κράτους («η κοινή Κάσσαν») και εξαιτίας τους δημιουργούνται διαφορές ανάμεσα στους πολίτες.</p> <p>B. Οι Τοποτηρητές της Τρίτης Περιόδου θα πρέπει να προσκαλέσουν με προκήρυξη γνώστες του κάθε αντικειμένου από το εξωτερικό, ώστε να τους συμβουλευόνται σε κάθε τους κίνηση. Η Επανάσταση, το Πολίτευμα, η Διοίκηση, τα Υπουργεία, οι Γνώμες, η Αλληλογραφία των Διοικητών και κάθε Αξιωματικού, Πολιτικού και Πολεμικού είναι και πρέπει να γίνει καρπός των διεσπαρμένων σπουδαιών του Έθνους. Ο κομψασμός πολλών Ελλήνων που κατέχουν γη και εξουσία θα γκρεμιστεί από την ιστορία και από την Θεία και ανθρώπινη οργή και αγανάκτηση εξαιτίας της περιφρόνησης που δείχνουν στους σπουδαίους ανθρώπους που με την αρετή τους οδήγησαν το Έθνος στην ελευθερία. Καλεί, λοιπόν, τους τοποτηρητές να προσκαλέσουν στην Ελλάδα τον Κοραή, τον Βάμβα και όλους τους όμοιούς τους.</p> <p>Γ. Οι μισθοί των Στρατηγών και των Αξιωματικών (πολεμικών και πολιτικών) να είναι «προσωποποιημένοι», δηλαδή να πληρώνονται ανάλογα με τα αναγκαία τους έξοδα προς αποφυγήν καταχρήσεων (τζερεμέδες, ρέσματα, κλοπές από Εθνικά εισοδήματα κ.τ.λ.).</p> <p>Δ. Η Δεύτερη Περίοδος δεν εξέδωσε στον Τύπο τα έσοδα και τα έξοδα κατά το πρόσταγμα του Συντάγματος της Επιδαύρου και ο λαός αγανακτεί με της Διοίκηση. Η Τρίτη Περίοδος θα πρέπει να τα εκδώσει σε όλες τις επαρχίες για να αντιληφθεί ο λαός τα έσοδα, τα έξοδα και τα</p>

<p>σχετικά με τα Δάνεια.</p> <p>Σύρα, 15/9: Πληροφορία ότι στις 10/9 έγινε ναυμαχία και οι Τούρκοι διέφυγαν μερικοί προς τη Χίο και άλλοι προς τη Μυτιλήνη. Μάλιστα 15 πλοία έφτασαν από το φόβο τους και τον άνεμο στη Μύκονο την νύχτα της 12/9. Από τα πλοία που έλαβαν μέρος και έπαθαν ζημιές, 1 μπρίκι πήγε στη Νάξο. Εκεί οι Ναξιώτες δέχθηκαν τον καπετάνιο με «χαρά», αλλά η μεγάλη τους επιθυμία να κατακτήσουν το πλοίο τους έκανε να τρέξουν βίαια καταπάνω του και οι Τούρκοι το αντιλήφθηκαν και πρόλαβαν να σαλπάρουν. Ο Ελληνικός Στόλος μοιράστηκε στα τρία: το ένα μέρος φύλαγε τα φορτηγά πλοία στον Κόρφο του Μπουντρουμιού, το άλλο μέρος περιέπλεε στα νερά της Χίου και το τελευταίο περιτριγύριζε τη Μυτιλήνη, όπου βρίσκεται το μεγαλύτερο μέρος των εχθρών. Οι Τούρκοι έπαθαν μεγάλη ζημιά για ακόμα μια φορά.</p> <p>Σμύρνη, 6/9: Ο Πασάς Διοικητής της Σμύρνης στρατολόγησε νέα ομάδα Γενιτσάρων προς αποστολή τους στη Σάμο, καθώς οι Τούρκοι επιθυμούν κάποτε να την υποτάξουν και να την αφανίσουν. Ενώ γινόταν, όμως, προσπάθεια συγκρότησης νέων στρατευμάτων, έφταναν από την Έφεσο (ή από τα αντικρινά παράλια της Εφέσου;) στρατιώτες αδύναμοι, πεινασμένοι, διψασμένοι και σε πολύ κακή κατάσταση. Γαλλική Γολέτα που έφθασε από την Κω όπου βρισκόταν για να παρατηρεί τη δράση των δύο Στόλων και αφού είδε το πλοίο «Έλλη» να νικά, έφερε την είδηση ο Ελληνικός Στόλος κατάφερε να κάψει την Αιγυπτιακή φρεγάτα «Αφρική» και δυο Μπρίκια.</p> <p>Η εφημερίδα της Σμύρνης «Ο Σμυρναίος» σταμάτησε να κυκλοφορεί με διαταγή του Σουλτάνου. Κατάφεραν να κυκλοφορήσουν μόνο 11 φύλλα.</p> <p>Ο Πρέσβης της Σβεκίας στην Κωνσταντινούπολη γράφει ότι ένας ταχυδρόμος που έφθασε εκεί από την Πετρούπολη έφερε την είδηση ότι οι σχέσεις μεταξύ της Ρωσίας και της Πόρτας αποκαταστάθηκαν.</p> <p>Την ανωτέρω είδηση μετέφερε από τη Σύρα (Σύρο) και ο Κυρ. Γιούρισικ, ένας Ρώσος Πρόξενος που είχε παραμείνει για κάποιο καιρό στην Αθήνα πριν την Επανάσταση. Ο εν λόγω έφυγε από την Αθήνα μόλις άρχισε ο πόλεμος για πολιτικούς σκοπούς ορίζοντας Επίτροπο τον γραμματέα του Κυρ. Μίρκοβιτζ. Ο τελευταίος βρισκόταν στην Αθήνα όταν έφθασαν ο Ομέρ Βρυώνης και ο Ομέρ-Μπέης της Καρύστου, οι οποίοι, αφού λαφυραγώγησαν το Προξενείο, το έκαψαν μαζί με τις ρωσικές σημαίες. Το Προξενείο ήταν το σπίτι της χήρας Μαρμαροτούρη, η οποία μόλις έμαθε τον αφανισμό της περιουσίας της, αυτοκτόνησε στην Αίγινα όπου βρισκόταν, αφήνοντας πίσω δύο ορφανά.</p>

	<p>Σάλωνα, 15/9: Γράμμα του Σ. Πανουργιά: Αν και οι Τούρκοι επιμένουν στη Γραβιά, το στρατόπεδο τους αρχίζει να διαλύεται. Δεν πιστεύει ότι θα επιχειρήσουν δεύτερη μάχη. Οι Έλληνες είναι μαχητικοί και με κάθε ευκαιρία τους χτυπούν, παίρνοντας τους ζώα και τροφές.</p> <p>Μάχη της Άμπλιανης: κρίσιμη στη μεγάλη εκστρατεία του Σερασκέρη Δερβίς-Πασά που κατέληξε σε νίκη των Ελλήνων. Ακολουθεί ακριβής περιγραφή αυτής όπως αυτή εστάλη από το ίδιο το στρατόπεδο («Μάχη Ελλήνων και Οθωμανών γεγονυία εις το Στρατόπεδον Άμπλιανης κειμένης κατά το Δυτικοβόρειον μέρος του Όρους Παρνασσού και Μαντείου των Δελφών.»): 15 χιλ. Τούρκοι, στρατοπεδευμένοι στο χάνι της Γραβιάς, όρμησαν κατά 800 Ελλήνων που ήταν διαιρεμένοι σε 10 οχυρώματα (ταμπούρια), τα οποία είχε χτίσει ο Πανουργιάς για να εξασφαλίσει βοήθεια στο γιο του Χ. Νάκο Πανουργιά. Οι Έλληνες ήταν αποφασισμένοι να μην τους αφήσουν να προχωρήσουν στα Σάλωνα. Συμμετείχαν πολλοί Έλληνες οπλαρχηγοί (Δαγκλής, Τζαβέλας, Παν. Νοταράς κ.ά.). Περιγράφεται αναλυτικά η έναρξη και η πορεία της μάχης. Η περιγραφή συνεχίζεται στο τ. 8 της εφημερίδας.</p>
<p>8 (27/9)</p>	<p>Τρίκαλα, 22/9: Τα γράμματα του Νοταρά δείχνουν ότι οι Έλληνες σύντομα θα καταλάβουν και την Πάτρα, σημαντική στρατηγικά περιοχή της Πελοποννήσου. Η πόλη πολιορκείται στενά από τους: Α. Λόντο, Ιω. Νοταρά, Κολιόπουλο, Κεφάλια, Α. Ζαΐμη, Περιμεζαίους, Κολοκοτρωνόπουλα και Σισίνη. Διέκοψαν δε την ύδρευση της πόλης και σχεδιάζουν επίθεση. Το ορμητήριο του κάθε στρατηγού ορίστηκε με κλήρωση. Το ορμητήριο του Ιω. Νοταρά ήταν ένα νευραλγικό σημείο, στο οποίο αν η επίθεση πετύχαινε, οι Τούρκοι θα πλήττονταν.</p> <p>Ναύπλιο, 21/9: Γράμμα από το Μεσολόγγι σχετικό με το εχθρικό ιππικό και τις κινήσεις του στον Κραβασαρά (Αμφιλοχία) (βλ. προηγούμενο τεύχος). Το τουρκικό ιππικό εισέβαλε στην πεδιάδα του Βραχωρίου (Αγρινίου) όπου αιχμαλώτισε και φόνευσε όποιον βρέθηκε στα αλώνια των αραποσιτιών και αφού πήρε ζώα (10-15 αγελάδες, άλογα, 100 αιγοπρόβατα) επέστρεψε στη βάση του. Τα Στρατεύματα της Δυτικής Ελλάδας εισέβαλαν στην επαρχία της Άρτας και αλλού προκαλώντας αναταραχές παντού.</p> <p>Στην έδρα της Διοίκησης του Κράτους (δηλ. Ναύπλιο) γίνεται λόγος ότι η κόρη του λόρδου Byron, που φλέγεται κι εκείνη από τα ίδια φιλελληνικά αισθήματα, αποφάσισε να εκπληρώσει όσα ο πρόωρος θάνατος του πατέρα της εμπόδισε. Για τον λόγο αυτό, στέλνει στην Ελλάδα έναν αξιόλογο άνδρα με σεβαστό χρηματικό ποσό για να τα κάνει πράξη. Ο συντάκτης αναδεικνύει τη γενναιοδωρία της και την ανακη-</p>

ρύπτει Ηρωίδα της Ελλάδος που κατατάσσεται μεταξύ των αθανάτων, όπως και ο αείμνηστος πατέρας της.

Τήνος, 21/9: Οι εχθρικοί στόλοι πήγαν στη Μυτιλήνη να αναπαυθούν. Ο ελληνικός τους ακολουθεί. Ο στόλος του Σουλτάνου δειλιάζει και βρίσκεται σε αμηχανία ως προς τον τρόπο δράσης του.

Ύδρα, 22/9: Αναδημοσίευση από ΦτΝ: Από τα εχθρικά πλοία, τα οποία έπεσαν στη Νάξο, 150 Τούρκοι ανέβηκαν στο νησί και έκαψαν δυο χωριά. Περικυκλώθηκαν όμως από τους Ναξιώτες και είτε παραδόθηκαν είτε φονεύθηκαν.

Συνέχεια (από τ. 7) της περιγραφής της **μάχης στην Άμπλιανης:** η μάχη διήρκεσε 8-10 ώρες. Περιγράφεται αναλυτικά η ένταση της μάχης, η ορμητικότητα και η αποφασιστικότητα αμφοτέρων των αντίπαλων, η θηριωδία και τελικά η ηρωική νίκη των Ελλήνων, οι οποίοι έχασαν μόνο 9 συντρόφους, ενώ 12 πληγώθηκαν και πήραν 23 τουρκικές σημαίες, την ίδια στιγμή που οι Τούρκοι έχασαν περίπου 500 άνδρες.

Cesare Beccaria. Δια τα Βασανιστήρια (συνέχεια από τ. 4, 5 και 6):

Τα βασανιστήρια προκαλούν εξωτερικές φθορές που καθιστούν δύσκολη την εύρεση της αλήθειας. Ο κατηγορούμενος εξετάζεται για να βρεθεί η αλήθεια. Αν, όμως, είναι ήδη δύσκολη η εύρεση της αλήθειας όταν εξετάζεται ένας ήσυχος στην όψη και το χαρακτήρα άνθρωπος, ακόμα δυσκολότερη θα είναι η εύρεσή της όταν εξετάζεται άνθρωπος που η όψη του έχει αλλοιωθεί από τα βασανιστήρια, καθώς ενδέχεται οι διαφοροποιήσεις των σημείων του προσώπου του που φανερώνουν το ψέμα να εξαφανιστούν. **Αποτέλεσμα:** ο αθώος βλάπτεται από τα βασανιστήρια πιο πολύ από τον ένοχο. Και ο αθώος και ο ένοχος αντιμετωπίζουν δύο περιπτώσεις: να καταδικασθούν ή να αθωωθούν. Ο ένοχος, θα καταδικασθεί δικαίως, αλλά και αν αθωωθεί, δε θα έχει βασανισθεί αδικώς. Ο αθώος, όμως, και θα καταδικασθεί αδικώς αλλά και αν αθωωθεί, θα έχει αδικώς βασανισθεί.

Ο βασανιζόμενος πρέπει να ορκιστεί ότι διέπραξε το κακό που ομολόγησε δια του βασανισμού, ειδάλλως, τα βασανιστήρια ξεκινούν από την αρχή. Υπάρχουν έθνη στα οποία οι Νομοδιδάσκαλοι επιτρέπουν να επαναλαμβάνεται αυτό μόνο τρεις φορές, ενώ σε άλλα έθνη καθορίζεται από την κρίση του Δικαστή.

Είναι πολλά τα παραδείγματα των ανθρώπων που καταδικάστηκαν όντας αθώοι. Οι άνθρωποι δύσκολα αλλάζουν γνώμη και δύσκολα κατανοούν τις συνέπειες τέτοιων απάνθρωπων νόμων αφού, ακόμα κι αν αντιλαμβάνονται το κακό που προκαλείται, επιστρέφουν σ' αυτό από

	<p>συνήθεια.</p> <p>Ειδοποιήσις, Αθήνα, 20/9: Τα διδακτικά βιβλία της νέας παιδαγωγίας (Αλληλοδιδασκτικής) σε έξι τόμους, μεταφρασμένα από τα γερμανικά από τον Γ. Γεννάδιον, και οι 73 πίνακες της ίδιας Μεθόδου σε σύνθεση του διδασκάλου Κλεόβουλου, πωλούνται στη Σύρο από τον Ζαχαρία Λεονάρδου.</p>
<p>9 (1/10)</p>	<p>Ύδρα, 26/9: Την 25/9 έφτασε μια γολέτα του ελληνικού στόλου που μήνυσε ότι ανάμεσα στη Μύκονο και την Ικαρία έγινε μάχη στην οποία βρέθηκαν 5 ελληνικά πλεούμενα υπό τον ναύαρχο Μιαούλη. Η μάχη ήταν σκληρή και οι Έλληνες προκάλεσαν μεγάλες ζημιές στον τουρκικό στόλο και σκότωσαν πολλούς. Βούλιαξαν μια κορβέτα και δύο μπρίκια αναγκάστηκαν να αράξουν στη Νάξο. Ένας καπετάνιος Οθωμανός από την Κω, θεωρώντας ότι η Νάξος ανήκει στους Τούρκους, βγήκε από το μπρίκι και οι Ναξιώτες τον έπιασαν (μάλλον το ίδιο γεγονός που περιγράφεται στο τ. 7). Οι εχθρικοί στόλοι βρίσκονται στη Μυτιλήνη. Ο ελληνικός στόλος είναι στο Βολισσό της Χίου και δεν υπέστη φθορές από τη σύγκρουση. Οι Έλληνες είχαν σκοπό να επιτεθούν στους εχθρούς την προηγούμενη Τρίτη.</p> <p>Αθήνα, 29/9: Την 27/9 ήρθαν δυο απεσταλμένοι από την Διοίκηση. Ο ένας ήταν διορισμένος να πουλήσει το ένα τέταρτο των εθνικών κτιρίων, ο άλλος όντας αρχιτέκτονας ήταν υπεύθυνος να ενημερώσει ως προς τον τρόπο που θα έπρεπε να χτίζουν στο μέλλον. Η πώληση των εθνικών κτιρίων ήταν αναγκαία προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι Τούρκοι που είχαν συγκριτικά πολύ μεγαλύτερη στρατιωτική δύναμη. Το Δάνειο καθυστερεί αδικαιολόγητα να φτάσει («δια αιτίας όπου καθένας ημπορεί να καταλάβη»). Τα εθνικά κτίρια κατεδαφίστηκαν και κατεδαφίζονται συνεχώς λόγω έλλειψης νοικοκύρη. Ο Νόμος της Επιδάουρου επιτρέπει στη Διοίκηση την πώληση των φθαρμένων κτισμάτων όταν είναι ανάγκη.</p> <p>Το Κράτος οφείλει μια κατοικία στους ανθρώπους που έδωσαν τις κατοικίες τους για την ενίσχυση του πολέμου, για να ξεπεράσουν τη φτώχεια στην οποία έχουν περιέλθει, μιας και οι Τούρκοι τους τα έκαψαν. Τα ορφανά και οι χήρες, όσων σκοτώθηκαν στις μάχες, έχουν κατοικία αλλά δεν έχουν τους απαραίτητους πόρους για να ζήσουν και ούτε μπορούν λόγω ηλικίας να αναζητήσουν τα προς το ζην. Ο συντάκτης αναδεικνύει την ανάγκη να στηριχθούν οικονομικά οι ευπαθείς ομάδες, διότι μόνο τότε θα νιώθουν οι στρατιώτες ότι δεν πολεμούν μάταια. Το πρόβλημα είναι εμφανές σε όλες τις επαρχίες της Ελλάδας, αλλά στην Αθήνα είναι ακόμα πιο έντονο, αφού χάθηκαν πλέον των 400 ανδρών στην προσπάθεια απελευθέρωσης του Κάστρου και στις δυο πολιορκίες. Η Διοίκηση θα πρέπει να δράσει ως Μητέρα του Έθνους και να τους βοηθήσει όλους. Το Έθνος οφείλει να δώσει σπίτια και σε όσους τα έχασαν έπειτα από κατεδάφιση τους από την Κοινότητα, επειδή βρίσκονταν κοντά στο φρούριο και έπρεπε να αποφευχθεί η πρόσβαση του εχθρού. Πολλά κτίρια δόθηκαν από την Κοινότητα για</p>

να χρησιμεύσουν ως σχολεία, τυπογραφία, βιβλιοθήκη, εκκλησίες, νοσοκομεία, βοτανικοί κήποι κ.ά., τα οποία προσπάθησαν να προφυλάξουν από το χαλασμό και προτείνεται να μείνουν ως έχουν, έπειτα από επικύρωση της Διοίκησης.

Στην υποσημείωση περιγράφεται ότι κάθε φορά που ο Γκούρας πήγαινε να μαζέψει τους συντρόφους του από τα χωριά για να πάνε στις μάχες, ράγιζε η καρδιά του ακούγοντας τις γυναίκες τους να σπαράζουν από τον φόβο ότι θα μείνουν χήρες με ορφανά.

30/9: Αναφορά στην προκήρυξη ενός απεσταλμένου της Διοίκησης (ιερέας Δαλμάρας ;), ο οποίος επιθυμεί τη συγκέντρωση στρατιωτών για το τακτικό σώμα που δημιουργείται στο Ναύπλιο. Ο συντάκτης ελπίζει να ανταποκριθούν πολλοί σ' αυτό το **υπουργήμα**. Κάθε στρατιώτης θα λαμβάνει μισθό 16 γρόσια ανά μήνα, 300 δράμια ψωμί και 15 παράδες την ημέρα, τα απαραίτητα για το ξύρισμα και το πλύσιμο καθώς και δύο ενδυμασίες για όλο το χρόνο.

Κάποιοι κατετάγησαν μόνο για να αποτελέσουν παράδειγμα για τους υπόλοιπους, ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί τακτικό σώμα στρατού που θα πολεμά στην πεδιάδα και θα προφυλάσσει τις σοδειές από το εχθρικό ιππικό, που όχι μόνο τις ποδοπατά αλλά και τις εκμεταλλεύεται. Η αταξία και η αμάθεια δεν αρμόζει άλλωστε στο ελληνικό γένος. Είναι γνωστό βέβαια ότι οι Έλληνες μαθαίνουν εύκολα και ότι τους χρειάζονται μόνο 10 μέρες για να μάθουν, την στιγμή που άλλοι χρειάζονται 1 μήνα.

Άνθρωποι από την Ύδρα μετέφεραν την είδηση μιας νέας ναυμαχίας μεταξύ Χίου και Μυτιλήνης. Ο ελληνικός στόλος έκαψε μια κορβέτα και ένα μπρίκι τουρκικό και έβαλε φωτιά σε μια φρεγάτα, η οποία σβήστηκε τελικά. Οι Τούρκοι τραβήχτηκαν και πάλι στη Μυτιλήνη. Ο Τοπάλ-Πασάς αποχώρησε με 17 πολεμικά πλοία και κατευθύνθηκε προς τα Δαρδανέλια, το οποίο επιβεβαιώνει και ένα καΐκι από την Πάρο. Η Ύδρα γιόρτασε τη νίκη με δοξολογία προς το Θεό και με κρότους κανονιών.

Περί Παρρησίας (από τον Δουμόντ):

Ο πιο αρμόδιος Νόμος που θα διαφυλάξει την κοινή εμπιστοσύνη προς τη Βουλή και που θα την οδηγήσει στην πραγμάτωση του σκοπού όσων έχει θεσπίσει, δηλαδή της ελευθερίας, είναι ο Νόμος της Παρρησίας. Η Παρρησία βοηθά τα μέλη της Βουλής να παραμένουν πιστοί στο χρέος τους. Όσους περισσότερους πειρασμούς ενέχει η εμπλοκή στην πολιτική εξουσία, τόσοι περισσότεροι τρόποι θα πρέπει να υπάρχουν για να αντισταθούν σε αυτούς τους πειρασμούς. Από τους τρόπους αυτούς, ο καλύτερος είναι η συνεχής επαγρύπνηση του λαού ως προς τη δράση της πολιτικής εξουσίας. Ο λαός είναι το πιο αξιόλογο κριτήριο. Ακόμα κι αν υπάρχουν κάποιοι που υποτιμούν τις κρίσεις του, η πραγματικότητα είναι ότι ο λαός ως κριτήριο είναι απροσώπηλο και δριμύ, ακόμη κι αν πίπτει σε λάθη, γιατί πάντα αναδεικνύεται, γιατί συντηρεί όλη τη σοφία και τη δικαιοσύνη του Έθνους, γιατί

	<p>αποφασίζει πάντα «τον πρέποντα τόπον εις τους κοινούς άνδρας» και γιατί οι τιμωρίες που δίνει είναι οι καλύτερες. Όσοι παραπονούνται για τις αποφάσεις του λαού, κατηγορούν το ίδιο το έθνος τους.</p> <p>Ο καλός και φρόνιμος άνδρας επιθυμεί την κρίση του λαού, καθώς δεν έχει να φοβάται αλλά μόνο να ελπίζει. Αυτοί που δεν είναι φίλοι της παρρησίας, μπορούν να χωριστούν σε τρεις κατηγορίες: 1. Τους Κακούργους, που επιθυμούν να μην κριθούν, 2. Τους Αφεντάδες, θα ήθελαν να εξαφανίσουν την φωνή του κόσμου γιατί φοβούνται να την ακούνε, 3. Τους δειλούς και άπονους, που κατηγορούν άπαντες ως ανάξιους για να καλύπτουν τη δική τους αναξιότητα.</p> <p>Η Παρρησία εξασφαλίζει το θάρρος και την εμπιστοσύνη του Λαού στα βουλευτικά έργα της Διοίκησης.</p> <p>Σε ένα έθνος στο οποίο η πολιτική είναι ανοιχτή και ελεύθερη, αν αποδείξεις στον λαό ότι δεν μπορείς να δράσεις κρυφά, δεν μπορείς να τον εξαπατήσεις και δεν θα του στερήσεις την ελευθερία του, ο λαός θα ανταποδώσει με γενναιοδωρία το θάρρος που του ενέπνευσες και η συκοφαντία θα χάσει τη δύναμη της.</p> <p>Μεταξύ της Διοίκησης που λειτουργεί σύμφωνα με την ιδεολογία «Πώς η κρυφή πολιτική εμποδίζει κάποτε μερικές αταξίες» και της Διοίκησης που δρα με παρρησία, η τελευταία έχει τη δύναμη, το θάρρος και την υπόληψη του λαού που την κάνουν ανώτερη από κάθε υποκρισία της πρώτης.</p> <p>Όταν οι αποφάσεις για τη στερέωση των νόμων, τα μέτρα, τα δασίματα κ.τ.λ. γίνονται με παρρησία και η δράση των πολιτικών είναι γνωστή σε όλους, το πνεύμα του Έθνους οργανίζεται (δίδω εμαυτόν Σύνταγμα, γίνομαι συνταγματικός) προς όφελος της Διοικήσεως, Οι αντιθέσεις σβήνουν και όλες οι αρετές λάμπουν. Η εναντίωση, αντί να βλάψει τη Διοίκηση, την ωφελεί βαθιά. Αυτό γιατί μπορεί να είναι βέβαιη για το καλό τέλος και την κοινή αποδοχή της απόφασής της όταν τα δύο αντιμαχόμενα μέρη έχουν ως μάρτυρες της αντιπαράθεσης ολόκληρο το Έθνος.</p> <p>Η παρρησία βοηθάει τη διεξαγωγή των εκλογών, αφού μέσω αυτής οι εκλέκτορες μπορούν να γνωρίσουν τα πρόσωπα που προβάλλονται. Δεν ωφελεί να ανανεώνονται οι συνελεύσεις αν ο λαός πρόκειται να εκλέξει άνδρες τους οποίους δεν μπόρεσε νωρίτερα να κρίνει. Αν η ζωή των εκπροσώπων του λαού παραμένει κρυφή, τότε ενισχύεται η ανομία και η ανοησία.</p>
<p>10 (4/10)</p>	<p>Επίδραυρος, 30/9: Κάποιος Ν.Κ. απαντά/γράφει προς στο συντάκτη της ΕφΑθ σχετικά με την ελευθεροτυπία και την απαγόρευση των βασανιστηρίων, την ανάγκη οργάνωσης πλέον της δικαστικής εξουσίας και την θέση σε ισχύ νέων νόμων ή την επαναφορά παλαιών.</p> <p>Η ελευθερία του τύπου αποτελεί θείο δώρο και είναι ένα από τα συστατικά της ευτυχίας του ελληνικού Έθνους. Αυτό είναι και το μέσο για</p>

να γνωρίζουν οι πολλοί το καλό και το κακό και προς αυτό το δρόμο φαίνεται ότι βαδίζει και ο συντάκτης της εφημερίδας, ο οποίος ενημερώνει ελεύθερα το κοινό για κάθε τι σχετικό με το Έθνος. Ο γράφων επαινεί τον συντάκτη σχετικά με τις αναφορές στην **απαγόρευση των βασανιστηρίων (βλέπε τ. 4, 5, 6, 8)** και την ταυτόχρονη έκδοση των απόψεων του Beccaria περί αυτών προκειμένου να πειστεί ο λαός για την εξάλειψη αυτής τη απάνθρωπης συνήθειας. Επισημαίνει ότι το ίδιο το πολίτευμα του Έθνους δεν μπορεί να στηρίξει τέτοιου είδους πρακτικές και όσοι εξακολουθούν να τις μεταχειρίζονται οφείλουν να υποταχθούν στους νόμους της Ελληνικής Πολιτείας. Δεν χρειάζεται μάλιστα να πεισθεί η κοινή γνώμη περί του ορθού της ανωτέρω απαγόρευσης, αφού η αποδοκιμασία των βασανιστηρίων από το ίδιο το Έθνος είναι αρκετή. Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν κάποιοι που επιδίδονται σε βασανισμούς παίρνοντας τον νόμο στα χέρια τους και ο γράφων προτείνει ως λύση την αναφορά αυτών των παράνομων πράξεων στην Εκκλησία (πιθανώς όχι κυριολεκτική αναφορά;) που θα λάβει μέτρα για την κατάργησή τους και την αποδοκιμασία τους.

Ο γράφων στοχάζεται ότι για να ελευθερωθεί το Έθνος από τα βασανιστήρια και άλλες καταχρήσεις δεν υπάρχει άλλος τρόπος από το να οργανωθούν Συστηματικά Κριτήρια (δηλ. δικαστήρια) σε όλη την Επικράτεια τα οποία να διευθύνονται μόνο τους και να κρίνονται όλοι οι πολίτες αδιακρίτως κατά τους Εθνικούς Νόμους, όπως συμβαίνει σε όλα τα ευνομούμενα Έθνη.

Η ύπαρξη Κριτηρίων (δηλ. δικαστηρίων) είναι αναγκαία σε όλα τα έθνη και κυρίως στην Ελλάδα που βρισκόταν για 4 αιώνες υπό τουρκική κυριαρχία και τυραννιόταν από την ανομία και την αδικία. Για να αισθανθεί ο λαός την ελευθερία του και να την υπερασπιστεί με περισσότερο ζήλο θα πρέπει να δει τη Δικαιοσύνη, τους Νόμους και τα τακτικά Κριτήρια να ανασυνταχθούν. Την ανωτέρω ανάγκη είχαν εντοπίσει και οι αντιπρόσωποι του έθνους («οι Παραστάται») στην Επίδαυρο (1822) και είχαν προσδιορίσει από τότε ρητά το **δικανικό σύστημα** («τον οργανισμόν του Δικανικού»), του οποίου η θέση σε λειτουργία αμελήθηκε. Η αμέλεια αυτή, κατά τον γράφοντα, ταπεινώνει και εμποδίζει την ανύψωση του πνεύματος του Έλληνα πολίτη, όπως το απαιτεί η πολιτική του ύπαρξη, κι αυτό γιατί ελλείπουν η ασφάλεια και η δικαιοσύνη. Ο Έλληνας πολίτης ζει σ' ένα περιβάλλον περισσότερο ασαφές από εκείνο της τουρκικής επικυριαρχίας.

Αν η Διοίκηση, η οποία έχει συγκεντρώσει όλη την εξουσία, δεν είχε αμελήσει την οργάνωση τακτικών κριτηρίων κατά τον οργανικό νόμο, ο λαός θα είχε ξεπεράσει πολλά δεινά τα οποία εξακολουθούν. Κυκλοφορεί η είδηση ότι το δικανικό σύστημα πρόκειται επιτέλους να οργανωθεί και να λειτουργήσει. Εάν οι αντιπρόσωποι της Δεύτερης περιόδου καυχώνται ότι με τη σταθερότητά τους ισχυροποίησαν τον κλονισμένο Νόμο της Επίδαυρου, το κειμήλιο του Έθνους, δεν θα αποτελέσει λιγότερο αξιόλογο επίτευγμα αν οι Παραστάτες της Τρίτης περιόδου πετύχουν την σύσταση των αναγκαίων Κριτηρίων και τη στε-

<p>ρέωση της Δικαιοσύνης, που αποτελεί θεμέλιο λίθο της ευτυχίας των πολιτών.</p> <p>Για τους ανωτέρω λόγους, θα πρέπει η Διοίκηση να διορίσει δίκαιους άνδρες και γνώστες των Νόμων, γιατί ο δικαστής (Κριτής) θα πρέπει να φέρει και τα δυο αυτά χαρακτηριστικά. Αν κάποιος από τα δύο λείπει, ο δικαστής είναι ατελής. Εάν γνωρίζει τους Νόμους, αλλά δεν δίκαιος, υπάρχει ο φόβος να μεταβάλλει την ερμηνεία τους. Εάν είναι δίκαιος, αλλά δεν γνωρίζει τους Νόμους δεν θα κατορθώσει την πραγμάτωση του σκοπού τους. Στην Ελλάδα είναι δυσεύρετοι και λίγοι όσοι γνωρίζουν τους νόμους. Καθίσταται, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη η ίδρυση Νομικής σχολής στην Ελλάδα με Διδασκάλους της νομικής επιστήμης, οι οποίοι θα βοηθήσουν όσους πρόκειται να διατελέσουν Δικαστές (Κριτές) της πατρίδας. Μόνο οι δικαστές είναι σε θέση να κρίνουν και να επιβάλλουν τους νόμους και όχι ο οποιοσδήποτε.</p> <p>Υπάρχουν, όμως, αρκετοί Νόμοι που θα βοηθήσουν τους Κριτές στο έργο τους; Ο οργανικός Νόμος παραπέμπει στους Νόμους των Αυτοκρατόρων σχετικά με τις αστικές και ποινικές διαδικασίες. Όσοι δικαστές ασχολούνται με τέτοιες υποθέσεις χρησιμοποιούν το «Νομικόν» του Αρμενόπουλου, σύμφωνα με τη σύσταση της Πολιτείας. Σύμφωνα με το γράφοντα, αν και δεν είναι Νομικός, πρόκειται για ένα «Νομικόν» που δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις ενός ελεύθερου Έθνους σαν το ελληνικό. Το «Νομικόν» του Αρμενόπουλου περιλαμβάνει πλήθος νόμων Βασιλέων, Καισάρων, απλών Κριτών, Μοναχών, Πατριαρχών που φάσκουν και αντιφάσκουν μεταξύ τους καθώς και διατάξεις αδύναμες, πλήρως ανελεύθερες και ασύμβατες προς το πνεύμα του 19^{ου} αι. και τις αρχές του πολιτεύματος. Το υπό σύσταση κράτος έχει ανάγκη από κώδικες «Νόμων Πολιτικών και Εγκληματικών» (αστικών και ποινικών).</p> <p>Σχετικά με τις εμπορικές υποθέσεις, ο κώδικας του Ναπολέοντα ήταν πολύ αξιολογός και δεν υπήρχε ανάγκη νέου νομοθετήματος.</p> <p>Τέλος, ο Ν.Κ. τονίζει ότι γράφει ως ελεύθερος Έλληνα προκειμένου να βοηθήσει τον συντάκτη να επεξεργαστεί σοφότερα και καλύτερα τους προβληματισμούς που εξέθεσε.</p> <p>Σύρα, 26/9: Διακήρυξη από την Οδησό ειλημμένη από Γαλλική Εφημερίδα. Μια Αυτοκρατορική Διακήρυξη του βασιλιά της Ρωσίας που εστάλη στο Υπ εξωτερικών Υποθέσεων την 15^η Αυγούστου 1824. Σύμφωνα με αυτήν, η Πύλη έλαβε εναντίον των Πριγκιπάτων της Βλαχίας και της Μολδαβίας μέτρα για το εμπόριο και τη θαλασσοπλοΐα στο Βόσπορο με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η πολιτική συμφιλίωση μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας. Μέχρι τη διακοπή των μέτρων αυτών και με τη βοήθεια των λοιπών Συμμάχων ορίστηκε εκτάκτως Πρέσβης ο σύμβουλος Ρεπωπιέρε.</p> <p>Η Ελλάδα οφείλει ευγνωμοσύνη στον Αυτοκράτορα της Ρωσίας που έδρασε κατά τέτοιο τρόπο στην αρχή της Επανάστασης, στέλνοντας τα στρατεύματά του στη Τουρκία και συγκεκριμένα στα σύνορα της Μολ-</p>

δοβλαχίας όπου και παρέμειναν, πιέζοντας έτσι τον Τύραννο να παύσει τα κακά σε βάρος των Ελλήνων. Ήταν τόσο αποτελεσματική η επέμβαση του όσο και η αποστασία του Αλή Πασά στα Ιωάννινα.

Πώς, όμως, η Ρωσία παρέμεινε τόσο άπραγη έκτοτε; Η απάντηση έρχεται από τον ίδιο τον Αυτοκράτορα στο Κογκρέσο της Βερόνας, όπως μεταφέρεται από τον λόρδο Έρσκιν στο γράμμα του «Περί της Υποθέσεως των Ελλήνων» προς τον λόρδο Λιβερπούλ: «Βεβαιότατα τίποτα δεν μου ήταν τόσο ενδιαφέρον, όσο ένας ιερός πόλεμος με την Τουρκία. Απ' όταν, όμως, είδα πως στις αναταραχές της Πελοποννήσου επικρατεί η **Μάρκα της Αναρχίας**, ευθύς αμέσως αποτραβήχτηκα.»

Ο συντάκτης του παρόντος προσπαθεί να αντιληφθεί την έννοια Μάρκα της Αναρχίας, που ανέφερε ο Αυτοκράτορας, και εξηγεί ότι δεν αντιλαμβάνεται το περιεχόμενο της έννοιας. Αιτιολογεί πως **μάρκα του συγκεκριμένου πολέμου** είναι η μη ανοχή των φοβερών και απάνθρωπων έργων ενός αλλόφυλου και αλλόπιστου Έθνους, με αποτέλεσμα την καταφυγή στα όπλα και τον πόλεμο, με σκοπό την δημιουργία ενός Έθνους που να υπόκειται σε Νόμους άξιους του ανθρώπου και του χριστιανού. Στο πλαίσιο αυτό, δεν πρέπει να δοθεί σημασία στις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες φανερώθηκαν παράξενες συμπεριφορές των εμπλεκομένων π.χ. Καρβονάροι. Αυτές δεν έχουν σημασία, καθώς οι Έλληνες έχουν πολεμήσει και συνεχίζουν να πολεμούν για την Πίστη και για τον Σταυρό που αποτελούν ακόμα μια έκφανση της **Μάρκας του πολέμου** τούτου. Κι αν ακόμη οι ανωτέρω λόγοι δεν είναι αληθινοί, χρέος της ομοπίστου Ρωσίας θα ήταν να μην παραδώσει το Έθνος των Ελλήνων στη σκληρή εκδίκηση των Μουσουλμάνων, καταπατητών του Ευαγγελίου και του ανθρωπισμού.

Ο Τοπάλ- Πασάς κατευθύνεται στην Τένεδο.

Αθήνα, 3/10: Τα στρατεύματα της πόλης, τα διορισμένα από τη Διοίκηση, επειδή έμειναν 16 μέρες χωρίς τα προσδιορισμένα για να μπορούν να ζουν, μπήκαν σε εργαστήρια πολιτών και άρπαξαν ό,τι μπορούσαν. Ο Γκούρας δεν βρισκόταν στην πόλη εκείνες τις ώρες. Η αργοπορία της Διοίκησης είναι αδιανόητη και εξωφρενική όταν προκύπτουν τέτοια συμβάντα. Οι στρατιώτες αυθαδιάζουν έχοντας βρεθεί σε οριακό σημείο και οι αθώοι πολίτες χάνουν τα υπάρχοντά τους άδικα και αναιτιολόγητα.

Πολλοί ομολογούν ότι τους υπερασπίστηκαν οι στρατιώτες του φρουρίου.

Όπως αναφέρεται στο προηγούμενο φύλλο, διαβεβαιώνουν και πάλι από την Ύδρα ότι κήκε μια κορβέτα και ένα μπρίκι εχθρικό. Ο στόλος του Μεχμέτ Αλή λέγεται ότι πήγε στη Σμύρνη.

Από Σύρο αναφέρουν ότι έφεραν ανθρώπους πολλούς που είχαν αιχμαλωτιστεί κατά τους θαλασσινούς πολέμους και ότι έφτασαν πλοία εκεί, τα οποία ήταν ναυλωμένα από τον Μεχμέτ- Αλή, μαζί με το σιτάρι που έλαβαν για τον ναύλο τους.

	<p>Αίγινα, 2/10: Βεβαίωση από Ύδρα ότι ο στόλος του Σουλτάνου βρίσκεται στα Κάστρα, του Μεχμέτ Αλή βρίσκεται στη Μυτιλήνη και ο ελληνικός μεταξύ Χίου και Μυτιλήνης.</p>
<p>11 (8/10)</p>	<p>Αθήνα, 6/10: Το κάψιμο της κορβέτας και του μπρικιού είναι πλέον βέβαιο, κατόπιν σχετικής πληροφόρησης από την Εφημερίδα της Ύδρας, και συνέβη την 24^η Σεπτεμβρίου τη νύχτα μεταξύ Χίου και Μυτιλήνης.</p> <p>Ο Γκούρας, ως οπαδός του καλού και της ευταξίας, και οι αξιωματικοί του ξεκίνησαν να διδάσκονται την «Τακτικήν» (βλ. τακτικό σώμα στρατού). Μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα για πολλούς άλλους. Ο Πλάτων λέει «η Παιδεία δίδει πάντα την νίκην, η νίκη όμως πολλές φορές φέρει την απαιδευσίαν.» Υπογράφει: Νομικ. Βιβ. 1.</p> <p>Αθήνα, 5/10: Προκήρυξη της Επιτροπής της Φιλανθρωπικής Εταιρίας στην Αθήνα. Συστήθηκε στο Ναύπλιο Φιλανθρωπική Εταιρία και προβάλλεται ως οργανισμός μέσω της ΕφΑθ (βλ. τ. 5) με στόχο να πληροφορήσει για την αγαθότητα των σκοπών της και να τους πετύχει, ευρισκόμενη υπό την αιγίδα του Προέδρου της Διοικήσεως, Κουντουριώτη.</p> <p>Η Φιλανθρωπική Εταιρία καλεί τους φιλόφιλους Αθηναίους να γίνουν μέλη της με όποιον από τους τρεις τρόπους θέλουν. Στην πόλη της Αθήνας θα πρέπει να συσταθεί το 2^ο Νοσοκομείο, διότι σ' αυτή ζουν οι περισσότερες χήρες με τα ορφανά τους που έχουν ανάγκη περίθαλψης. Όλη δε η Αττική θα ωφεληθεί. Υπογράφουν: Γ. Ψύλλας, Δ. Κ. Βιτάλης, Δ. Ανάρ. Πετράκης.</p> <p>Η Φιλανθρωπική Εταιρεία, όπως αναφέρθηκε και στο τ. 5, ασχολείται με την περίθαλψη των ορφανών, των χηρών, των ασθενών και των απόρων και στην εκπαίδευση των ορφανών και των απόρων. Εντοπίζεται σε όλα τα έθνη που αντιμετωπίζουν ανάλογα προβλήματα. Ειδικά στην Ελλάδα, το πρόβλημα είναι εντονότερο λόγω της πολιτικής μεταβολής. Προκειμένου για την επίτευξη των σκοπών είναι αναγκαία και τα χρηματικά μέσα, τα οποία δεν έχει ακόμη λάβει από τη Διοίκηση η εταιρεία. Ο Νόμος της Επιδαύρου αποδεικνύει ότι το έθνος ενδιαφέρεται για την παροχή φροντίδας σε όσους το έχουν ανάγκη, αλλά τα αλληπάλληλα δεινά δεν βοήθησαν ώστε να ενεργήσει προς αυτό. Έτσι, οι ιδρυτές της Φιλανθρωπικής Εταιρείας αποφάσισαν να κάνουν πραγματικότητα αυτό που επιθυμούσε και είχε ανάγκη το Έθνος και το οποίο η Διοίκηση δεν μπορούσε να το πραγματοποιήσει. Το Έθνος θα συνδράμει το έργο της και η Διοίκηση θα τη βοηθήσει να ορθοποδήσει για την κοινή ωφέλεια. Είναι προτιμότερο να αναληφθεί το έργο αυτό από την Φιλανθρωπική Εταιρία παρά από τη Διοίκηση που αντιμετωπίζει μεγαλύτερα προβλήματα με αποτέλεσμα να αμελεί τα λοιπά προς επίλυση ζητήματα. Το υπό σύσταση κράτος δεν δύναται ακόμα να χειριστεί ταυτόχρονα πολλές υποθέσεις.</p> <p>Σάλωνα, 30/9: Γράμμα του Πανουργιά προς τον Γκούρα: (Ω Για μου Γκούρα σε ασπάζομαι...)</p>

Σύμφωνα με κάποιους φίλους του Πανουργιά, παρ' ελπίδα ο εχθρικός στρατός συγκεντρώνει όλο και περισσότερα στρατεύματα στο στρατόπεδο της Γραβιάς και προετοιμάζει νέα επίθεση στα Σάλωνα. Η Άμπλιανη είναι καλά οχυρωμένη. Το Ζεμενό, όμως, παραμένει ανοιχτό και σύμφωνα με τους ίδιους φίλους, υπάρχει ο κίνδυνος να επιτεθούν και από την Άμπλιανη και από το Ζεμενό, προκαλώντας μεγάλη συμφορά. Για την ενίσχυση των ελληνικών δυνάμεων στην περιοχή, καλεί τον Γκούρα, ως καλό πατριώτη που κατάγεται από τα Σάλωνα και ως διορισμένο από τη Διοίκηση, να μεταβεί στο Ζεμενό με όσες δυνάμεις έχει στη διάθεσή του. Η βοήθειά του θα εμψυχώσει το λοιπό στρατευμα και πατρικά τον καλεί να σπεύσει στο μέρος. **Υπογραφή:** Ο ως Πατήρ σου Πανουργιάς

Το ίδιο θέμα περιέχει και ένα γράμμα του Εφόρου των Στρατοπέδων της Στερεάς Ελλάδος, **Γεωργίου Αινιάν**, προς τον Γκούρα. Το εχθρικό στρατόπεδο στη Γραβιά ίσως λιγότευε με τον καιρό έπειτα από την πρώτη καταστροφή που δοκίμασε. Ως φαίνεται, όμως, κάποιοι εχθροί της Πατρίδας με υποσχέσεις έπεισαν τους εχθρούς να παραμείνουν και να ενισχύσουν μάλιστα τη δύναμή τους. Το Ζεμενό είναι αφύλακτο και κατά συνέπεια επίφοβο προς επίθεση σημείο, ενώ η Άμπλιανη είναι απροσπέλαστη. Καλεί τον Γκούρα να τρέξει με όσους στρατιώτες μπορεί.

Αναδημοσίευση από το ΦτΝ»: Γράμματα από το Λονδίνο πληροφορούν ότι ο συνταγματάρχης Stanhope (στο κείμενο: «Λ. Σταγχώπος») γυρίζοντας στην Αγγλία έδωσε αφορμή στους συμπολίτες του να δυσαρεστηθούν με την κατάσταση στην Ελλάδα, μεταφέροντας πολλά αξιοκατάκριτα γεγονότα για τα οποία ήταν πεπεισμένος πριν την άφιξη του και η εμπειρία του δεν μπόρεσε να τα αποτρέψει. Ωστόσο, από όσα ειπώθηκαν στο τ. 45 της Εφημερίδας και από όσα παρατήρησε πιο ώριμα ο Blaquierie (στο κείμενο: «Ε. Βλακιαίρος») τα οποία μάλιστα θα εκδώσει όταν φτάσει στην Αγγλία, θα αποδειχθεί ότι ο Stanhope αδικεί την Ελλάδα και ταυτόχρονα αδικεί τον ίδιο το χαρακτήρα και την υπόληψη του.

Αλλοίμονο αν η υπόληψη της Ελλάδας εξαρτάται από τη γνώμη που φέρει ένας και μόνον άνθρωπος σχετικά με το αν βρίσκεται σε καλή ή κακή κατάσταση και την εμποδίζει να απολαύσει την ελευθερία την οποία χαίρονται τα άλλα Ευρωπαϊκά Έθνη. Ο ίδιος κόσμος που απελπίστηκε με τη μεγάλη (φετινή) καταστροφή, ο ίδιος κόσμος γέμισε ελπίδα όταν έμαθε την νίκη του ελληνικού στόλου στη Σάμο. Δεν μπορεί, λοιπόν, ένα Έθνος να εξαρτάται από τη γνώμη ενός και μόνον ανθρώπου που μπορεί να επηρεάστηκε από άλλους και εκείνοι από άλλους κ.ο.κ. Το Κομιτάτο αδίκησε την Ελλάδα στέλνοντας της ως Επίτροπο έναν ψεύτη ή κάποιον πολύ εύπιστο.

Κατά τον συντάκτη του κειμένου, αν αυτός εξαπατήθηκε, σύντομα θα βγει από την απάτη του. Όταν ο Stanhope βρισκόταν στην Ελλάδα, η

	<p>κατάσταση ήταν η εξής: Η Βουλή στο Άργος ήταν ατελέστατη ως προς τον αριθμό, αν και αξιέπαινη για το ζήλο και τον πατριωτισμό της. Το Εκτελεστικό βρισκόταν στα καράβια. Άλλοι υποστήριζαν τους Καπετανέους και άλλοι τους Κοτζαμπάσιδες, ενώ όλοι ήθελαν να επικρατήσει η ευνομία.</p> <p>Τα πολεμικά έργα των Ελλήνων είναι αξιοθαύμαστα και αξιέπαινα ενώπιον του υπερμεγέθους τουρκικού βασιλείου.</p> <p>Πολιτικά όμως το Έθνος βρίσκεται παραδεκτώς σε πολύ πρώιμο στάδιο. Τα πρακτικά της Βουλής των τελευταίων τριών ετών λείπουν. Η απαραίτητη οργάνωση για τη διενέργεια ελεύθερων εκλογών απουσιάζει. Σ' αυτό φταίνει και οι ισχυροί εκάστης Επαρχίας που δεν αφήνουν τους πολίτες να κάνουν τις εκλογές όπως θα ήθελαν. Σε κάθε περίπτωση, όμως, όπως και στο πεδίο της πρώτης ελευθερίας έτσι και στο πεδίο των ελεύθερων εκλογών είναι αναγκαίο το παράδειγμα. <u>Δυστυχώς</u> επικρατεί η ολιγαρχία και αυτό το ξέρουν καλά όσοι συμμετείχαν στις εκλογές των Εθνικών Συνελεύσεων.</p> <p>Όσοι αναμειγνύονται στα πολιτικά, αδυνατούν να διαμορφώσουν την κοινή γνώμη και δεν εκμεταλλεύονται τους άνδρες που μπορούν να συνδράμουν. Όταν υπάρχει μια κοινή γνώμη, δεν εξαπατάται ο ξένος που παρατηρεί. Ο Stanhope έκανε πράγματι ένα μεγάλο γύρο στην Ελλάδα, συναναστράφηκε κάθε λογής άνθρωπο και εξέτασε τα πάντα. Η απάτη στην οποία περιέπεσε ήταν και σφάλμα ελληνικό. Σίγουρα, όμως, θα εύχεται την προκοπή των Ελλήνων σε όλους τους τομείς.</p>
<p>12 (11/10)</p>	<p>Δια την Παρρησίαν. Οι εχθροί της ελευθερίας θα πουν ότι ο Λαός δεν είναι καλός Κριτής στα έργα μιας πολιτικής Συνέλευσης, λόγω αμάθειας και παθών που φέρει, σε αντίθεση προς τους συμμετέχοντες σ' αυτήν. Η κρίση αυτή όμως δεν αποτελεί δυνατό επιχείρημα κατά της Παρρησίας. Θα λαμβάνονταν υπόψη μόνον αν ίσως μαζί με αυτό καταρριπτόταν και η δύναμη ψυχής που φέρει εκ του Δημιουργού του ο Λαός για να κρίνει. Το Κοινόν, δηλ. ο Λαός, έκρινε πάντοτε και θα συνεχίσει να κρίνει. Αν σταματήσει να κρίνει από φόβο μήπως κρίνει λανθασμένα, τότε πρέπει να εκτιμηθεί η σκέψη του αυτή.</p> <p>Ένα άλλο επιχείρημα των εχθρών της ελευθερίας είναι ότι, η Παρρησία μπορεί να οδηγήσει ένα μέλος της Συνέλευσης, εξαιτίας των έργων του, να βρεθεί αντιμέτωπος με το μίσος του κόσμου ενώ θα έπρεπε να χαίρει αγάπης. Και αυτό το επιχείρημα προβάλλει την αναξιοσύνη του Λαού να διακρίνει τους φίλους του από τους εχθρούς του.</p> <p>Η αλήθεια υπερισχύει του ψεύδους και της απάτης και αναδεικνύεται με την Παρρησία. Όταν φανερώνεται το άδικο, το μίσος μετατρέπεται αμέσως σε τιμή και υπόληψη.</p> <p>Η Παρρησία ωφελεί περισσότερο τα μέλη της Βουλής παρά τα βλάπτει. Τους προφυλάσσει από τις κατηγορίες και τις συκοφαντίες των «Κακοτρόπων». Δεν μπορεί κανείς να πει ότι είπαν ψέματα ούτε μπο-</p>

	<p>ρεί να κρύψει το καλό που έκαναν. Αν παρερμηνευθούν οι σκοποί τους, η εξήγηση που γίνεται με παρρησία αποδυναμώνει τους ψεύτικους λόγους και διακόπτει το έργο των συκοφαντών.</p> <p>Αθήνα, 6/10, Απάντηση του Γκούρα στο γράμμα του Πανουργιά που δημοσιεύθηκε στο τ. 11: <i>(Προς τον Πατέρα μου Πανουργιάν...)</i></p> <p>Ο Γκούρας εκφράζει τη χαρά του για το ότι ο Πανουργιάς είναι καλά και τη λύπη του για την δράση των <i>Αντίχριστων και Αντιπατριωτών</i> που δρουν προς ίδιον όφελος <i>εναντίον της Μητέρας Πατρίδας</i>. Ελπίζει πως η θεία πρόνοια θα τους αφήσει με την κακία τους.</p> <p>Ο Γκούρας δεν ξέχασε την πατρίδα του. Ο λόγος που καθυστερεί είναι γιατί οι στρατιώτες του είναι απλήρωτοι. Μόλις η Διοίκηση χορηγήσει τους μισθούς, θα πορευθεί κατευθείαν προς το Ζεμενό. Συνιστά την προσοχή των εκεί στρατευμάτων μέχρι την άφιξή του, η οποία θα γίνει τις επόμενες 2-3 ημέρες οπότε θα έχει φτάσει ο μισθοδότης.</p> <p>Σύρα, 2/10: Από το Λιβόρνο έφτασε η είδηση του θανάτου του βασιλιά της «Φράντζας» (Γαλλίας) και ότι τον διαδέχθηκε ο αδερφός του. Επίσης, πέθανε ο Δούκας της Τοσκάνης και ο Βασιλιάς της Νάπολης βρίσκεται στο τέλος της ζωής του.</p> <p>Σάλωνα, 5/10: Ο Ισούφ-Πασάς που ήταν στα Καστέλια, διορίσθηκε «Ρούμελη-Βαλεσής» και πέρασε στα Ιωάννινα για να στρατολογήσει και από εκεί κατεβαίνοντας να κάνει τη Ρούμελη φέτχι. («Με αυτό το πλευρό να κοιμάται»).</p> <p>Αθήνα, 9 Οκτωβρίου. Πολιτική Διατριβή του Κ. Θ. Νέγρη.</p> <p>Ξεκίνησε η Τρίτη Περίοδος της Προσωρινής Διοίκησης από τους νέους αντιπροσώπους του Έθνους, οι οποίοι διαιρέθηκαν σε δύο κόμματα. Το ένα από αυτά επιθυμούσε την αλλαγή όλων των μελών του Εκτελεστικού και των υπολοίπων, ενώ το άλλο υποστήριζε την ανανέωση των διαφόρων Υπουργείων στους ίδιους ανθρώπους, το οποίο και συνέβη καθώς το δεύτερο κόμμα πλειοψήφησε. Έτσι, εξελέγησαν οι ίδιοι. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό ζήτημα για το οποίο ο συντάκτης δεν έχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, ώστε να τις μεταφέρει στο Κοινό.</p> <p>Η διατήρηση των μελών του Εκτελεστικού χαροποιεί πολύ τον γράφο-ντα. Τα έθνη που αποτίναξαν πρόσφατα το ζυγό της δουλείας φαντάζονται πως η ελευθερία ομοιάζει της αναρχίας και δεν επιθυμούν την παρουσία του Νόμου. Η διατήρηση των ίδιων προσώπων στη Διοίκηση και η αποφυγή της ενιαυσίας θητείας είναι πιο ωφέλιμη.</p> <p>Στα έθνη που πρόσφατα απελευθερώθηκαν, οι άνθρωποι δεν έχουν τέλειες γνώσεις περί της διοίκησης. Ο κοινός διδάσκαλος και η πείρα θα τους μάθουν να διοικούν άξια. Έτσι, δικαιολογείται και η ανάγκη πολυετούς παραμονής των ίδιων Διοικητών που έχουν ξεκινήσει να μαθαίνουν το έργο τους και με τον καιρό θα τελειοποιηθούν. Την θέση αυτή στήριξε ο γράφων και στην Α' Εθνική Συνέλευση της Επιδαύρου</p>
--	---

(1822). Μάλιστα πρότεινε πενταετή θητεία του Εκτελεστικού, μολονότι δεν εισακούστηκε και η θητεία έγινε ενιαύσια, ρύθμιση που διατηρήθηκε και στη Β' Εθνοσυνέλευση του Άστρους και εντοπίζει τη βαθύτερη αιτία της στην προσωρινότητα που διακρίνει όσους έχουν συντρίψει πολύ πρόσφατα έναν εχθρό τεσσάρων αιώνων.

Το υπερισχύσαν κόμμα θεωρεί ότι έχει λάβει ορθή απόφαση ως προς τα επιλεγέντα μέλη του Εκτελεστικού Σώματος και το Έθνος δεν έχει, πιστεύει, κάποιο παράπονο από τα συγκεκριμένα αυτά μέλη. Οι λανθασμένοι χειρισμοί στον τομέα της Δημόσιας Οικονομίας ("Administration Publique") ανήκουν στους 7 Υπουργούς και όχι στα μέλη του Εκτελεστικού. Οι Υπουργοί είναι υπεύθυνοι για την Οικονομία και θα πρέπει να προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες προσέχοντας την εκλογή των υπαλλήλων της Επικρατείας, φωτίζοντας το Λαό και οδηγώντας τον προς τον ασπασμό της **Ευνομίας** και ιδιαιτέρως του Νόμου της Επιδαύρου μέσω διαταγών που θα πρέπει να εκδίδονται, αφού θα έχουν πρωτίστως προετοιμάσει πνευματικά τους πολίτες να τις δεχθούν με ευχαρίστηση και ενθουσιασμό ως εξυπηρετούσες τα συμφέροντά τους. Κάθε ενέργεια θα πρέπει να ωφελεί πραγματικά στους πολίτες, οι οποίοι θα μπορούν να αποδέχονται ευκολότερα άλλες μελλοντικές ενέργειες/διαταγές. Οι Υπουργοί οφείλουν να δίνουν στο Εκτελεστικό σχέδια νόμων/θεσπισμάτων που θα πρέπει να εφαρμόζει εν συνεχεία ο Λαός. Ομοίως και στην περίπτωση των παραβάσεων, οι Υπουργοί θα πρέπει να τις εμποδίζουν και ο Λαός να τις αποδοκιμάζει. Το Εκτελεστικό Σώμα συγκεντρώνει όλες τις εξουσίες. Η δράση των Ελλήνων τόσο στην ξηρά όσο και στη θάλασσα ήταν προϊόν σχεδίου του παρόντος Εκτελεστικού. Το σχέδιο αυτό πραγματώθηκε με γενναιότητα και πατριωτισμό από τους Έλληνες, οι οποίοι εξακολουθούν να νικούν και κατά τον 4^ο χρόνο του πολέμου υπέρ της ανεξαρτησίας. Και τα χρήματα φαίνεται πως διαχειρίστηκαν σωστά από τους ιθύνοντες, αν και δεν έχουν ακόμα δημοσιευθεί οι λογαριασμοί προς απόδειξη της καλής χρήσης που έκανε το Εκτελεστικό. Ο Πρόεδρος του Εκτελεστικού, Κουντουριώτης, προσέχει ιδιαιτέρως το ζήτημα των χρεών και είναι αξιέπαινος για αυτό. Τα χρήματα είναι τα «νεύρα» του Έθνους και η διαχείρισή τους θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε και να μην εκλείψουν, αλλά και να μην αφεθεί υπέρογκο χρέος στην επόμενη γενιά. Το παρόν Εκτελεστικό δεν ήταν ούτε κακόβουλο ούτε αισχροκερδές. Ο Πρόεδρος Κουντουριώτης και ο Αντιπρόεδρος Μπόττασης με τον άδολο πατριωτισμό, την αφιλοκέρδεια και τη μετριοφροσύνη τους αποτέλεσαν και αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση, ενώ κερδίζουν καθημερινά την εκτίμηση των πολιτών. Όταν ο λαός είναι ευχαριστημένος από τους Διοικητές του, όλα προχωρούν με μεγαλύτερη ευκολία. Όλα όσα αναφέρθηκαν σε συνδυασμό με την απόκτηση περισσότερων γνώσεων από τη Διοίκηση, όπως θα προκύψει από την καθημερινή τριβή με τις διοικητικές υποθέσεις, θα οδηγήσει σε ακόμα πιο αξιόλογα αποτελέσματα τα οποία δεν μπορούν, βέβαια, να πετύχουν νέοι Διοικητές/ νέα μέλη του Εκτελεστικού.

	<p>Ο Θ. Νέγρης αναρωτιέται και θέλει να εξετάσει τους λόγους που οδήγησαν το κόμμα που υπερίσχυσε στη διάθεση παραμονής στο τιμόνι της Διοίκησης. Ήταν το κοινό συμφέρον ή η τυφλή φιλία και τα προσωπικά συμφέροντα που τους παρακίνησαν; Υποτιθέσθω ότι ισχύει το πρώτο, γιατί ο λόγος του κοινού συμφέροντος δεν έπεισε και το ηττημένο κόμμα, αφού τα μέλη του και Έλληνες είναι και ενάρετοι; Αν, όμως, ισχύει το δεύτερο και οι αντιπρόσωποι του Έθνους άγονται και φέρονται από συμπάθειες και αντιπάθειες; Δεν μπορεί να πιστέψει τον δεύτερο λόγο καθώς οι Διοικητές του Έθνους δεν είναι νέοι στα πράγματα και τους έχει δει να θυσιάζουν όχι μόνο τις σχέσεις τους αλλά και την ίδια τους τη ζωή για χάρη του κοινού συμφέροντος. Ακόμα, λοιπόν, δεν είναι ξεκάθαρη η αιτία της απόφασης του νικηφόρου κόμματος και η απορία του δεν είναι αναγκαίο να λυθεί. Αναγκαίο, όμως, είναι να γίνουν αντιληπτοί οι λόγοι που οδήγησαν προς αυτή την κατεύθυνση τους Παραστάτες του έθνους και δεν μπόρεσαν να πείσουν τους λοιπούς (δηλ. τους ηττηθέντες). Έτσι, θα γίνει αντιληπτός ο τρόπος σκέψης των αντιπροσώπων των ελευθέρων Λαών της Ελλάδος και ο Λαός θα γνωρίζει πού θα πρέπει να δώσει την ψήφο του/ την δύναμη του, ώστε να ορθοποδήσει η Πατρίδα.</p> <p>Σχόλιο του συντάκτη: Οι πολίτες, που μπορούν να ισχυροποιούν με το λόγο και τα χρήματά τους τα μέτρα της Διοίκησης, δεν αξίζει να αμφισβάζουν. Τα λόγια των Διοικητών αρκούν για να αποστομώσουν όσους κακόβουλα (με σοφίσματα και απάτες) αμαυρώνουν το έργο τους και δυσσαρεστούν το Λαό. Καθώς η Διοίκηση δεν μπορεί να απατηθεί (τώρα) σε κάθε είδους κατηγορία που της προσάπτουν («λείποντας αυτή η Παρρησία»), οι κακόβουλοι υπό τη σκέπη του γενικού/δημοσίου/κοινού συμφέροντος παρερμηνεύουν τα λόγια των καλών Παραστατών, κατακρημνίζοντας την υπόληψη που έχει ο Λαός γι' αυτούς.</p>
<p>13 (15/10)</p>	<p>Σάλωνα, 4/10: Ο Σουλτζας και ο Μουστάμπεης έφτασαν με νέο στρατευμα στην Αλαμάνα, όπου ήταν και ο Δερβίς-Πασσάς, ο Ρούμεληβαλεσής. Δίνονται πληροφορίες από πολλούς ότι εκείνοι και οι Τούρκοι που ήδη βρίσκονται στη Γραβιά ετοιμάζουν αιφνίδια επίθεση στο ελληνικό στρατόπεδο της Άμπλιανης και αν αποτύχουν, θα διαλυθούν. Ακούγεται δε ότι μπορεί να επιτεθούν ταυτόχρονα και από το Ζεμενό. Λέγεται και ότι πέθανε ο Αμπάζ-Πασάς.</p> <p>Σύρα, 12/10: Οι Τούρκοι έκαψαν μια μεγάλη δική τους κορβέτα που βρισκόταν στον Τζεσμέ, επειδή φοβήθηκαν πως θα την κατέστρεφε ο ελληνικός στόλος που φαινόταν να φτάνει από μακριά.</p> <p>Είδηση από την Κωνσταντινούπολη ότι ο Σουλτάνος αποκεφάλισε τον Τοπάλ-Πασά, ο οποίος είχε κερδίσει σε πολλές ναυμαχίες (στην Άσπρη θάλασσα). Συμπεραίνουν, μάλιστα, ότι λόγω της αργοπορίας της άφιξης του Πρέσβη στην Κωνσταντινούπολη μαινεται πόλεμος στη Ρωσία.</p> <p>Αθήνα, 14/10: Έφτασαν άνθρωποι από τα Σάλωνα που βεβαιώνουν ότι οι Τούρκοι έφυγαν (την περασμένη Τρίτη) από τη Γραβιά για το Ζη-</p>

τούνι. Οι Τούρκοι άφησαν φεύγοντας γράμμα από έναν Σημαιοφόρο τους που έλεγε ότι δεν φεύγουν από φόβο ή πείνα, αλλά γιατί τους διέταξε ο βασιλιάς τους να πράξουν έτσι. Φοβέρισαν δε ότι θα επανέλθουν την άνοιξη με τον εγγόνο του Αλή Πασά. Οι Έλληνες βρήκαν πολλές τροφές, τις οποίες οι Τούρκοι είχαν φροντίσει να καταστρέψουν, ώστε να είναι άχρηστες γι' αυτούς που θα τις έβρισκαν. Το ανωτέρω συμβάν (της αναχώρησης των Τούρκων) είναι παράξενο, αφού 10 μέρες πριν, το εχθρικό στράτευμα είχε ενισχυθεί με νέα δύναμη στην Αλαμάννα.

Κάποιος ανώνυμος, σε δημοσίευμα στον ΦτΝ, απάντησε σε άλλον ανώνυμο, που είχε δημοσιεύσει στην ΕφΑθ και τον χαρακτήρισε με τα χυδαιότερα λόγια, επειδή ο δεύτερος εξέφρασε την εξής γνώμη: «όταν ένα Έθνος είναι ελεύθερο και έχει καθώς πρέπει Διοικητές, δεν χρειάζεται τέτοιες Εταιρίες που μπορούν να γίνουν επικίνδυνες για την ελευθερία του· γιατί τότε ό,τι καλό θέλει η κοινή γνώμη τελειώνει από τη Διοίκηση». Ας κρίνει το Κοινόν αν θα έπρεπε να έχει δημοσιευθεί κάτι τέτοιο στην Εφημερίδα της Διοικήσεως που διαπνέεται από το Νόμο της Επιδαύρου.

Ναύπλιο, 22/9. Προσωρινή Διοίκησής της Ελλάδος. Το Υπουργείον του Πολέμου διακηρύττει: Σύσταση Πυροβολικού Λόχου (σώμα «Κανονιέρων») υπό τον συνταγματάρχη Βουτιέ σύμφωνα με τους κατωτέρω όρους. Κάθε στρατιώτης θα λαμβάνει:

- ❖ 20 δραχμές μισθό μηνιαίως
- ❖ 15 παράδες ανά ημέρα για φαγητό
- ❖ 300 δράμια ψωμί ανά ημέρα
- ❖ Τις στολές που αρμόζουν, ως και του Τακτικού Πεζικού

Υπογράφων: Ο Υπ. Πολεμικών: Α. Παπά Γεωργίου και ο Γενικός Γραμματέας: Δημήτριος Τομαράς

Σύγκριση Νοταρά και Φωτύλλα από τον Θ. Νέγρη με σκοπό να αντιληφθεί ο λαός το ποιόν των δύο αλλά την αλλαγή που επιφέρει στο Εκτελεστικό ο διορισμός του Φωτύλλα.

Ο Π. Νοταράς παραιτήθηκε από το Εκτελεστικό σώμα και στη θέση του το Βουλευτικό Σώμα διόρισε τον Ασ. Φωτύλλα. Ο πρώτος είναι από τους σημαντικότερους άνδρες της Κορίνθου και ο δεύτερος των Καλαβρύτων. Και οι δύο είναι γέροντες, αλλά ο Νοταράς είναι μεγαλύτερος. Και οι δύο έχουν ηθικά προτερήματα και διακρίνονται από ειλικρινή πατριωτισμό, δικαιοσύνη και αφιλοκέρδεια. Ο Φωτύλλας πρωτοστάτησε στα πεδία των μαχών, ενώ ο Ν. δείλιασε μπροστά στις δυσκολίες. Κατά την εισβολή του Δράμαλη στην Πελοπόννησο, ο Φ., ως Αντιπρόεδρος της Πελοποννησιακής Γερουσίας, και επειδή τα λοιπά μέλη της ήταν διασκορπισμένα (ο δε πρόεδρος της, Βρεσθένης Θεοδώρητος κρατήθηκε από τους Τούρκους στο Ναύπλιο για πολύ καιρό), κατόρθωσε να στηρίξει τον πόλεμο τόσο με δικά του χρήματα όσο και με χρήματα άλλων πλουσίων τους οποίους ανάγκασε να τα καταβάλουν, κατά τη δεινή εκείνη ανέχεια στην οποία βρισκόταν το Εθνικό Ταμείο.

	<p>Ο Ν. ήταν τότε Μινίστρος (Υπουργός) Οικονομίας και πηγαίνοντας στα βουνά της Κορίνθου, έδωσε χρήματα όταν του ζητήθηκε και παρακίνησε την στρατολόγηση πολλών Κορινθίων. Ο Φ. μετά την Εθνοσυνέλευση του Άστρους, κινήθηκε εναντίον των παράνομων εκλογών της Διοικήσεως (ο Νέγρης παραπέμπει στα Ελληνικά Χρονικά - ΕΛΛΧρ), ενώ ο Ν. παρέμεινε σιωπηλός. Ο Φ. αναδείχθηκε το χειμώνα που πέρασε σε άξιο υπερασπιστή του Βουλευτικού, αφού δεν έχει πρόβλημα να επιπλήξει και κατά πρόσωπο, χωρίς να τον εμποδίζουν φίλιες και συγγένειες στο έργο της πάταξης της αδικίας και της αισχροκέρδειας. Ο Φ. είναι πιο εφευρετικός, ενώ ο Ν. πιο προνοητικός και αριστοκρατικός. Ο Νέγρης αναφέρει ότι προέβη στην σύγκριση των δύο αυτών ανδρών με σκοπό να γνωρίσει ο λαός το ήθος των μελών της διοίκησης.</p> <p>Σχόλιο συντάκτη: Η ανωτέρω σύγκριση είναι ωφέλιμη για τα κοινά πράγματα. Σε αυτή την σύγκριση πιθανό να εναντιωθούν οι κακοί, διότι φοβούνται το φως καθώς και οι αγαθοί φιλήσυχοι, οι οποίοι δεν επιθυμούν να βλέπουν καμίας λογής κατάχρηση. Είναι προτιμότερο να δυσφημιστούν ένας ή δυο τίμιοι από την κατάχρηση της ελευθερίας του γράφειν, παρά να πάσχουν χιλιάδες άνθρωποι βυθισμένοι στην άγνοια. (παραπέμπει σε όσα έχει δημοσιεύσει η ΕΦΑΘ για την Παρρησία)</p> <p>Οργανισμός της Φιλανθρωπικής Εταιρίας. (βλ. τ. 11 περί υπόσχεσης δημοσίευσης)</p> <p>Η ΕΦΑΘ δημοσίευσε το καταστατικό της Φιλανθρωπικής Εταιρίας, στο οποίο αναφέρεται ο σκοπός της, οι τρόποι παροχής εισφοράς, η εσωτερική οργάνωση της, η οργάνωση της επιτροπής της κ.α. (συνεχίζεται)</p>
<p>14 (18/10)</p>	<p>Αθήνα, 17/10: Γράμμα του Πανουργιά επιβεβαίωσε την αναχώρηση των Τούρκων από τη Γραβιά. Από το ίδιο γράμμα μαθαίνουμε ότι ο Ισούφ Πασάς των Καστελίων έφτασε στη Λάρισα με νέα στρατεύματα.</p> <p>Ύδρα: Δυο φρεγάτες και δυο μπρίκια του Αιγυπτιακού Στόλου έφυγαν από την Κω και πήγαν στην παλαιά Πάτρα.</p> <p>Πελοπόννησος: Η Διοίκηση έστειλε στρατεύματα στην Τριπολιτσά, την Καρύταινα και την Αρκαδία όπου οι κάτοικοι αρνήθηκαν να αποδώσουν τα νόμιμα στη Διοίκηση, δηλαδή να πληρώσουν τους φόρους τους.</p> <p>Εύριπος: Οι εκεί παρατηρητές προτείνουν να διακοπεί η επικοινωνία της Ευρίπου με την Κάρυστο και με το Ξεροχώρι πριν μπορέσουν οι Τούρκοι να μαζέψουν όλα τα εισοδήματα του νησιού (της Εύβοιας) και ειδικά αυτό της ελιάς. Οι Τούρκοι εξακολουθούν να μαζεύουν τα χαράτσια σ' αυτή την περιοχή. Συμβουλεύουν, λοιπόν, να γίνει η εκστρατεία το συντομότερο, γιατί όσο καθυστερεί, οι Τούρκοι ισχυροποιούνται σε τρόφιμα και πολεμοφόδια και το νησί γίνεται φτωχότερο. Οι ίδιοι γράφουν ότι ο Ομέρ-Πασάς συγκέντρωσε στην Εύριππο τους προκρίτους των χωριών που εξακολουθούν να βρίσκονται υπό τον τουρκικό ζυγό («των προσκυνημένων χωριών») και τους μίλησε επι-</p>

στώντας τους την προσοχή και φοβερίζοντάς τους να μην επαναστατήσουν πάλι.

Ταλαντονήσι (Αταλάντη): Μικρά ελληνικά καράβια έπιασαν ένα Ευρωπαϊκό καράβι, το οποίο περιείχε 5.000 «κουλά» σιτάρι, στον κόλπο της Ευρίπου και δύο μπέηδες, έναν εξ Ευρίπου και έναν εκ Θήβας. Οι τελευταίοι πληροφορήσαν ότι ακολουθούσε κι άλλο καράβι που μετέφερε τους μισθούς των στρατιωτών.

Αθήνα, 11/10: Ο Θεόδωρος Νέγρης διαβάζει στο τ. 45 του ΦτΝ σε περίληψη ότι ο Stanhope μετά την επιστροφή του στην Αγγλία εξέδωσε έκθεση περί της κατάστασης στην Ελλάδα και στο τέλος της περιλήψης, του καταλογίζει η εφημερίδα την απώλεια της Κάσου, τη συμφορά των Ψαρών, την αργοπορία του Δανείου και άλλες ατυχίες των Ελλήνων. Στο τ. 55 της ίδιας εφημερίδας, δυσφημείται η ΕφΑθ (στο τ. 11 της οποίας γίνεται λόγος για το Stanhope και την απογοήτευση του σχετικά με τα ελληνικά πράγματα). Θεωρεί αδιανόητες τις κατηγορίες που προσάπτονται σε έναν απλό περιηγητή που μάλιστα υπηρέτησε τη χώρα και διακήρυξε τις λαοσσωές (έτσι στο κείμενο) αρχές της Αρετής. Η άποψη δε που σχημάτισε εκ της περιηγήσεώς του, αφού ήλθε σε επαφή με στρατιωτικούς, ιερείς, κοτζαμπάσηδες και απλούς πολίτες, δεν ευθύνεται για τις απώλειες του Έθνους. Γίνεται αναφορά στο Δάνειο.

Ο γράφων δεν αντιλαμβάνεται γιατί ο ΦτΝ βιάζεται να αποδώσει τα δυστυχήματα της Ελλάδος σε κάποιον ξένο. Το αποδίδει στη ματαιοπονία του συντάκτη του ΦτΝ, καθώς όλοι στην Ελλάδα είναι σε θέση να γνωρίζουν και να εξηγήσουν ορθώς όλα όσα συμβαίνουν αλλά και τις αιτίες αυτών. Παρουσιάζονται πιθανές αιτίες των δεινών που προαναφέρθηκαν. Ο γράφων δηλώνει φίλος του **Stanhope**, επειδή τον γνώρισε και συνιστά γνήσιο Φιλέλληνα, οπότε δεν ανέχεται να τον καταδικάζουν χωρίς αποδείξεις. Δηλώνει και φίλος του «Φίλου του Νομού» επειδή ωφελεί το Κοινό. Προπάντων δηλώνει υπερήφανος Έλληνας που λατρεύει την δικαιοσύνη, την οποία αναγνωρίζει ως Μητέρα και Προστάτιδα της Ελευθερίας. Η ΕφΑθ στο διεξοδικό άρθρο για τον Stanhope στο τ. 11 της λέει πολλά, αλλά δεν φανερώνει κάτι ουσιώδες και υπάρχει η υποψία ότι ο συντάκτης εκείνου του άρθρου επίτηδες συγχέει τις ιδέες προκειμένου να δώσει λόγο στο Κοινό να ασχολείται επί μακρόν με τον Άγγλο φιλέλληνα και να ανακαλύψει με αυτό τον τρόπο την κρυμμένη αλήθεια. Θα έπρεπε, ωστόσο, να μεταχειριστεί την ψυχή της δικαιοσύνης, την Παρρησία, με ειλικρινή μέσα καθώς αυτή αποτελεί και το έμβλημα της ΕφΑθ.

Ο συντάκτης απευθύνεται στη συνέχεια στον Stanhope και τον ανακηρύσσει βεβαίως αθώο ως προς τις κατηγορίες που του καταλογίζονται. Το ελληνικό Έθνος χρωστά ευγνωμοσύνη σε έναν άνθρωπο-εραστή της ελευθερίας των ανθρώπων που βοήθησε και βοηθά με κάθε τρόπο στον αγώνα της ανάκτησης της ανεξαρτησίας του. Τον παρακαλεί, τέλος, να μην επηρεαστεί από τις κριτικές αυτές και να συνεχίσει να

	<p>βοηθά τους Έλληνες που χρήζουν προστασίας και έχουν πολλές ανάγκες.</p> <p>Συνέχεια του καταστατικού της φιλανθρωπικής εταιρείας από το προηγούμενο τεύχος. Γράφτηκε στο Ναύπλιο, την 1/8/1824 (4^ο της ανεξαρτησίας της Ελλάδος). Υπογράφουν: Δεσύλλας, Γουζέλης, Αναγνωστόπουλος, Θεοτόκης Ιωάννης, Γερακάρης, Ν. Καλλέργης, Γλαράκης, Νέγρης Εμμανουήλ Καλλέργης, Νικητόπουλος, Φλογαΐτης, Θεσεύς, Βαλλιάνος και ο Γενικός Γραμματέας της επιτροπής Φλογαΐτης.</p> <p>Σημείωμα του εκδότη προς το Βουλευτικό Σώμα: Αναφέρει ότι η εφημερίδα του πολλές φορές έχει αναδείξει το ζήτημα της δημοσιοποίησης των ομιλιών, των αποφάσεων και των πρακτικών του Βουλευτικού Σώματος, διότι θεωρεί παράξενο οι άνθρωποι που έχουν διοριστεί από τον λαό να συνομιλούν και να αποφασίζουν για τις υποθέσεις του χωρίς εκείνος να γνωρίζει. Προτείνει, για χάρη του γενικού οφέλους, στο Βουλευτικό σώμα και στον κάθε Βουλευτή ξεχωριστά να στέλνουν στην εφημερίδα τα πρακτικά και τις ομιλίες τους, έτσι ώστε αυτά να δημοσιεύονται και να γνωρίσει ο λαός τους Βουλευτές του.</p>
<p>15 (22/10)</p>	<p>Παρίσι, 17/6. Επιστολή του Αδαμάντιου Κοραή προς τον Οδυσσέα Ανδρούτσο. (Γιέ της Ελλάδος αγαπητέ και γενναίε της Ελληνικής Ελευθερίας υπέρμαχε Οδυσσεύ...):</p> <p>Ο Κοραής απαντάει σε επιστολή που του είχε στείλει ο Οδυσσέας Ανδρούτσος στις 7/6/1824. Ο Κοραής δηλώνει ευτυχής για τον αγώνα των Ελλήνων, αλλά δυστυχής γιατί υπάρχουν ορισμένοι που δεν αντιλαμβάνονται πως οι διχόνοιες δεν θα βοηθήσουν την πορεία προς την αυτονομία που οφείλεται ως τιμή σε όσους έχυσαν το αίμα τους για την πατρίδα. Η μόνη προστάτιδα της ελευθερίας είναι η δικαιοσύνη.</p> <p>Ποια είναι λοιπόν η γιατρεία τόσο κακού; Να πεθάνει απλώς ένα μεγάλο μέρος της νέας γενιάς; Η νέα γενιά δεν μπορεί να μείνει απαίδευτη. Είναι ανάγκη το γένος να λάβει μαθήματα Ελευθερίας που δεν είναι άλλα από μαθήματα δικαιοσύνης. Ο Κοραής θεωρεί πως ο λόγος περί Ελευθερίας είναι λόγος περί Δικαιοσύνης και πως αυτά τα δύο ταυτίζονται.</p> <p>Για αυτό θα πρέπει να κληθούν ως Διδάσκαλοι ομογενείς λόγιοι που έχουν διασκορπιστεί σε όλη την Ευρώπη και να πληρώσουν το χρέος τους προς την πατρίδα μέσω της διδασκαλίας. Οι Διδάσκαλοι αυτοί δεν θα ζητήσουν περισσότερα από όσα είχε ανάγκη και ο ολιγαρχής Σωκράτης, δηλαδή την τροφή και την βεβαιότητα ότι πρόκειται να τους παρασχεθούν τα κατάλληλα μέσα για να προάγουν την παιδεία με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτή η επιβεβαίωση θα ήταν πιο ισχυρή αν διακηρυσσόταν από την Κυβέρνηση. Ο Κοραής έγραψε την 27/8/1823 προς τον πρόεδρο του συνεδρίου των αντιπροσώπων μεγάλη επιστολή, η οποία έχει μείνει αναπάντητη. Ο Κοραής χαίρεται που πλέον αναγνωρίζεται από όλους η ανάγκη της παιδείας. Τα κατορθώματα των στρατιωτών έχουν καταστήσει τη νέα Ελλάδα σχεδόν</p>

τόσο θαυμαστή όσο ήταν και η Παλαιά (αρχαία). Με την προαγωγή της παιδείας, η συνακόλουθη δικαιοσύνη και ομόνοια θα αναγκάσει όλα τα αλλά έθνη να αφήσουν τους Έλληνες ανενόχλητους να οργανώσουν την πολιτεία τους (πολίτευμα) μόνοι, όπως μόνοι πολέμησαν.

Αν δεν υπάρχει Ομόνοια το σχέδιο της ανεξαρτησίας δεν θα επιτύχει ακόμη κι αν είναι στις μάχες αήττητοι οι Έλληνες. Τρέμει και το σώμα και η ψυχή του Κοραή στην σκέψη ότι όλες αυτές οι θυσίες θα είναι μάταιες στην περίπτωση της διχόνοιας, η οποία θα αποτελέσει ευκαιρία για τους ξένους να επέμβουν και να οργανώσουν την πολιτεία των Ελλήνων αντί για αυτούς. Θα ήταν ντροπιαστικό για την κοινή μητέρα όλων, την Ελλάδα, να συμβεί κάτι τέτοιο. Θα ήταν αδιανόητο εκείνοι που απελευθέρωσαν το έθνος από τους Τούρκους, να μην συμμετέχουν στην αποκατάσταση της ανεξαρτησίας υπό το φως της Ομόνοιας μεταξύ τους. Αναφέρει μία ρήση του Σολομώντα.

Όσα λείει ο Κοραής δεν απευθύνονται στον Οδυσσέα αλλά σε όσους εξαπατημένους πιστεύουν ότι η κατοχή των όπλων συνδέεται με την απόκτηση ελευθερίας, εξουσίας και ασφάλειας εκ μόνου του γεγονότος της κατοχής των όπλων. Μόνο η Δικαιοσύνη φέρνει την ελευθερία, τη δύναμη και την ασφάλεια. Τα όπλα χωρίς δικαιοσύνη γίνονται όπλα ληστών που κινδυνεύουν συνεχώς να στερηθούν τη δύναμή τους από άλλους ληστές ή και να τιμωρηθούν ως τέτοιοι από τη νόμιμη εξουσία. Η ανδρεία χωρίς τη Δικαιοσύνη είναι ένα ευτελές πλεονέκτημα. Αν η δικαιοσύνη φυλασσόταν από όλους δεν θα υπήρχε ανάγκη επίδειξης ανδρείας, όπως είπε και ο μέγας στρατηγός Αγησίλαος.

Λανθασμένα ο Οδυσσέας κρίνει ότι είναι απαραίτητη η παρουσία του Κοραή στην Ελλάδα, γιατί έχει δώσει κάθε συμβουλή που θα μπορούσε και μάλιστα μεταφέροντας τα λεγόμενα των προγόνων των Ελλήνων. Οι ομογενείς, μάλιστα, θεωρεί ο Κοραής, είναι ικανότεροι από αυτόν στο να θυμίζουν τα λόγια των προγόνων. Αν ο Κοραής βρισκόταν σε στρατιωτική ηλικία, θα είχε ήδη ενταχθεί στη στρατιωτική δύναμη της πατρίδας με επικεφαλής τον Οδυσσέα. Ωστόσο, τα 77 του έτη και η ποδάγρα δεν του το επιτρέπουν. Εκπλήρωσε όμως και εκπληρώνει το χρέος του προς την πατρίδα με άλλους τρόπους και έχει λάβει την εύνοια της, θησαυρός που δεν ανταλλάσσεται με τους θησαυρούς όλης της γης. Πλέον μπορεί μόνο να εύχεται υπέρ της ευδαιμονίας της Ελλάδος και να ζητά από όλους τους Έλληνες να τη σέβονται.

Παραθέτει αποσπάσματα τον λόγων του Σωκράτη στο τέλος της επιστολής, ώστε να γίνουν γνωστοί και στους στρατηγούς και στους στρατιώτες και σε κάθε πολίτη. (Στους λόγους του Σωκράτη παρουσιάζεται η άποψή του για την Πατρίδα και τους Νόμους.)

Αθήνα, 19/10: Την 18^η Οκτωβρίου έφτασε στην Αθήνα ο Θεοφιλέστατος Άγιος Ταλαντίου κύριος Νεόφυτος, διορισμένος από την διοίκηση ως τοποτηρητής της χηρευσάσης Μητρόπολης των Αθηνών.

Παρίσι, 11/6: Ένας Άγγλος ναύτης, ο «Κομοδόρος Οβριόν», ξεκίνησε

	<p>από το Δούβρες (Dover) και έφτασε στο Λιμάνι του Καλές (Calais) την ίδια μέρα (11/6), με ένα πάρα πολύ μικρό πλοίο.</p> <p>11/10: Από την εφημερίδα της Κέρκυρας («Εφημ. Των Κορφών») μαθαίνουμε ότι η εφημερίδα Times δημοσίευσε επιστολή του κύριου «Άρισσων», η οποία παρέχει χρήσιμες συμβουλές προς όλους σε περίπτωση που τους δαγκώσει κάποιο λυσσασμένο ζώο.</p> <p>Ειδοποίηση από τον Γεώργιο Ψύλλα: Καλούνται οι συνδρομητές της εφημερίδας που δεν έχουν πληρώσει την εξαμηνιαία συνδρομή τους να την στείλουν με την πρώτη ευκαιρία, «αλλιώς δεν προχωρά η υπόθεση».</p>
<p>16 (25/10)</p>	<p>Αθήνα, 16/10: Ο Θεόδωρος Νέγρης γράφει προς την Επιτροπή της Φιλανθρωπικής Εταιρείας και την ευχαριστεί για την τιμή να αποτελεί μέλος της. Η Επιτροπή που τη διοικεί διάλεξε αξιόλογους ανθρώπους για να την υπηρετήσουν, οι δε Αθηναίοι συνδράμουν ήδη οικονομικά προς επίτευξη του έργου της.</p> <p>Βρίσκει βάσιμες τις ελπίδες ότι το δεύτερο νοσοκομείο θα ιδρυθεί στην Αθήνα. Η εταιρεία θα φροντίσει να λάβουν στο νέο νοσοκομείο περίθαλψη οι χήρες και τα ορφανά όσον ενάρετων πατριωτών έπεσαν στα πεδία των μαχών υπέρ της ανεξαρτησίας. Ωστόσο, είναι ακόμα χρηματικά άπορη προς τούτο ως προσφάτως ιδρυθείσα («αρτίτοκος»). Ότι ζήτησε μέχρι στιγμής από την Διοίκηση το έλαβε, δεν έχει ζητήσει ακόμα όμως χρήματα. Ο ίδιος ο Κουντουριώτης, Πρόεδρος του Εκτελεστικού, κατέβαλε ήδη 100 τάλαρα και φαίνεται να την υπερασπίζεται ως αληθινός Έλληνας. Η εταιρία διόρισε Επιτροπές εντός και εκτός της Επικράτειας ελπίζοντας στη φιλανθρωπία των άλλων Εθνών.</p> <p>Ο Blaquierie κατέβαλε και αυτός χρήματα και ως φιλάνθρωπος χριστιανός αγωνίστηκε με ενθουσιασμό για αυτήν (την εταιρεία) στο Ναύπλιο και υποσχέθηκε βοήθεια από την Αγγλία.</p> <p>Ναύπλιο, 10/10. Προσωρινή Διοίκησης της Ελλάδος. Το Βουλευτικόν σώμα. Προς το Πανελλήνιον.</p> <p>Γίνεται αναφορά στην εκλογή των νόμιμων αντιπροσώπων του Έθνους, των Παραστατών, από το λαό, κατά την ελεύθερη βούλησή του, σύμφωνα με τους νομούς που κυρώθηκαν στην Επίδαυρο και στο Άστρος. Μέλη του εκτελεστικού εξελέγησαν οι: Κουντουριώτης (Πρόεδρος), Ασημάκης Φωτύλλας, Μπότσης (Αντιπρόεδρος), Ιω. Κωλέττης, Σπηλιωτάκης. Πρόεδρος του Βουλευτικού ψηφίστηκε ο Πανούτσος Νοταράς, Αντιπρόεδρος ο Βρεσθένης Θεοδώρητος και γραμματέας ο Ιωάννης Σκανδαλίδης και δεύτερος γραμματέας ο Ανδρέας Παπαδόπουλος.</p> <p>Έπειτα από την εκλογή τους, σύμφωνα με τον εκλογικό νόμο, ξεκίνα η Τρίτη Περίοδος της Διοίκησης.</p> <p>Οι βουλευτές και εκτελεστές, δηλαδή τα μέλη του Εκτελεστικού, ορκίστηκαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων να εκπληρώσουν τα καθήκοντα</p>

	<p>που ανέλαβαν βάσει των νόμων που οι θυσίες του λαού καθιέρωσαν. Σκοπός τους θα είναι η κοινή ευδαιμονία, η υπεράσπιση των απαράγραπτων δικαιωμάτων των πολιτών για τα οποία μάχονται με τη ζωή τους εναντίον των Τούρκων.</p> <p>Ταυτόχρονα οι διοικούμενοι θα πρέπει να σέβονται τους νόμους και να υπακούν τους υπεύθυνους για την εφαρμογή τους. Μόνο έτσι θα επιτευχθεί η κοινή ευδαιμονία. Η συντήρηση της ελευθερίας, η στερέωση της ανεξαρτησίας, που αποτελεί την πηγή όλων των καλών, εξαρτάται από την υποταγή στους νόμους. Με αυτό τον τρόπο ακόμα και οι επιτυχίες σε θάλασσα και ξηρά θα είναι περισσότερες και θα κατατροπώσουν τον βάρβαρο εχθρό της πίστης και της ανθρωπότητας.</p> <p>Υπογράφουν ο Αντιπρόεδρος, Θεοδώρητος και ο Γραμματέας, Σκανδαλίδης. Το άρθρο προέρχεται από τον ΦτΝ.</p> <p>Καλάβρυτα, 8/10: Η πολιορκία της Πάτρας διαλύεται με την πρόφαση ότι υπάρχει έλλειψη τροφών, ενώ η πραγματική αιτία είναι η διχόνοια των Πελοποννήσιων. Στις 20/9 οι Τούρκοι της Πάτρας επιτέθηκαν στη Γαστούνη, σκότωσαν άνδρες και αιχμαλώτισαν γυναίκες.</p> <p>Τρίκαλα, 23/10: Δεν φαίνεται καλά το κείμενο.</p> <p>Αθήνα, 24/10. Έφτασε στο λιμάνι με πολλούς στρατιώτες ο καπετάν Γάτζος. Αναμένεται να φτάσει κι άλλος στρατηγός με πολλούς στρατιώτες και οικογένειες από τα μέρη του Ολύμπου για να ξεχειμωνιάσουν στην Αθήνα και οι άνδρες να λάβουν διαταγή από τη διοίκηση για να παρουσιαστούν σε συγκεκριμένο ελληνικό στρατόπεδο όπου υπάρχει ανάγκη.</p> <p>Σε όλη τη Στερεά Ελλάδα μόνο τρεις πόλεις είναι κατοικήσιμες: το Μεσολόγγι τα Σάλωνα και η Αθήνα.</p> <p>Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας έγινε λόγος για μία είδηση από την Αταλάντη. Την είδηση αυτή επιβεβαιώνει άνθρωπος από την Βελίτσα (Τιθορέα Φθιώτιδας) με γράμμα στις 17/10.</p> <p>Γίνεται αναφορά σε 100 στρατιώτες του Οδυσσέα Ανδρούτσου που είχαν σταλεί στο Ευριπονησί με επικεφαλής τον Πέτρο Βούλγαρη και τον Γιάννη Ζελιαναίο που έπιασαν ένα κεφαλλονίτικο και 5-6 τρικεριώτικα (από το Τρίκερι ή τα Τρίκαλα) πλοία. Τα καράβια ήταν γεμάτα τρόφιμα (σιτάρι, ρύζι, ζάχαρη, καφέ). Ο Ανδρούτσος έστειλε μαμνέρο, δηλαδή ναύτη κι έναν στρατιωτικό ζητώντας από τη διοίκηση να του ορίσει πώς να πράξει στη συνέχεια.</p> <p>Οι Τούρκοι ομολογούν πως καθημερινώς φεύγουν πολλοί Τούρκοι από το Ζητούνι.</p> <p>Αθήνα, 1/10. Προκήρυξη της Φιλομούσου Εταιρείας. Εξελέγησαν Έφοροι, όπως απαιτούν οι διατάξεις του καταστατικού της, με τη σύμπραξη παλαιών και νέων μελών.</p> <p>Η εταιρεία υπόσχεται να πραγματώσει τους κοινωφελείς σκοπούς της, όπως το έκανε και κατά τις ημέρες της τυραννίας μέσω του σχολείου</p>
--	--

	<p>των Αθηνών και τη βοήθεια που παρείχε σε φτωχούς μαθητές που σπούδαζαν στην Ευρώπη. Υπογράφουν οι έφοροι: Γκούρας, Ψύλλας, Πετράκης, Βιτάλης, Πούλος.</p> <p>Ναύπλιο, 20/10: Άφιξη Ιωάννη Βαρβάκη, Ψαριανού από τη Ρωσία για να πολεμήσει με τα αδέρφια του. Αυτός ο άνθρωπος ευεργέτησε την πατρίδα με χρηματική βοήθεια και κατά τη διάρκεια της τουρκικής κυριαρχίας με σκοπό τον φωτισμό των νέων και την ευχή να κατορθώσει να δει την πατρίδα του ελεύθερη.</p>
<p>17 (29/10)</p>	<p>Ναύπλιο, 14/7. Προσωρινή Διοίκησης της Ελλάδος. Το Βουλευτικό σώμα θεσπίζει νόμο σχετικό με τη μεταρρύθμιση του Εθνικού ταμείου. Παρατίθενται οι διατάξεις του Νόμου. Υπογράφουν: Θεοδώρητος, Σκανδαλίδης, Κουντουριώτης, Ρόδιος.</p> <p>Σύρα, 18/10. Από γράμμα από την Κωνσταντινούπολη μαθαίνουμε ότι υπήρξε λογομαχία μεταξύ του Σουλτάνου και του Άγγλου πρέσβη επειδή ο τελευταίος είπε στον πρώτο ότι δεν χρειαζόταν να αποκεφαλίσει τον υπουργό των εξωτερικών Ραΐζ Εφέντη για την υπόθεση της Ρωσίας, επειδή έτσι στοχοποιεί όλους τους ηγεμόνες των άλλων δυνάμεων. Ο Σουλτάνος, αν δεν είναι ευχαριστημένος με αυτά που υπέγραψε, θα μπορούσε να σκίσει τη συμφωνία με τη Ρωσία και να βρει εναντίον του τους μονάρχες της Ευρώπης. Γι' αυτό το λόγο ο Επίτροπος των υποθέσεων της Ρωσίας στην Κωνσταντινούπολη, Μιντζάκης, δεν έδειξε ακόμα στην πύλη τα διαπιστευτήριά του γιατί περιμένει τον άνθρωπο που έστειλε στην Πετρούπολη να δώσει την ανωτέρω είδηση. Ομοίως και ο Άγγλος πρέσβης δεν έχει φύγει ακόμα από την πόλη περιμένοντας να δει πώς θα καταλήξει η υπόθεση.</p> <p>Ναύπλιο, 20/10: Τα Σπετσιώτικα καράβια ξεκίνησαν εναντίον του εχθρικού στόλου που βρίσκεται στην Κω, ενώ οκτώ από αυτά διορίστηκαν από τη διοίκηση να φυλάνε την πολιορκία της Πάτρας.</p> <p>Αίγινα, 25/10: Ήρθε η είδηση από τη Σύρο ότι τα ελληνικά καράβια έχουν αποκλείσει τον εχθρικό στόλο στην Κω.</p> <p>Λιβόρνο: Από κει προέρχονται τα караβόσκοινα και άλλα σχοινιά του στόλου του Μεχμέτ Αλή Πασά.</p> <p>Ξαναγράφει, μάλλον ο Αναστάσιος Λοιδωρικής που είχε γράψει και στο τ. 7 της εφημερίδας, αν και λόγω της έλλειψης της 4^{ης} σελίδας του παρόντος τεύχους δεν μπορούμε να είμαστε απόλυτα σίγουροι για το συντάκτη του κειμένου.</p> <p>A. Όσοι εκλέχθηκαν στην τρίτη περίοδο της διοίκησης έχουν χρέος να προφυλάσσουν τους νόμους και να τους υπερασπίζονται, διότι από αυτούς εξαρτάται η ανεξαρτησία της Ελλάδας η οποία οφείλει ομοίως να τους φυλάει αν θέλει να λάβει αυτήν την πολυπόθητη ανεξαρτησία.</p> <p>B. Υποστηρίζει ότι τα χρήματα που δόθηκαν στην Ελλάδα από το κοιτάτο της Αγγλίας θα πρέπει να ξοδευτούν με πιο ωφέλιμο τρόπο από την πληρωμή μισθών τόσο μεγάλων στους υπουργούς, δεδομένου ότι</p>

	<p>η πατρίδα βρίσκεται σε δύσκολη κατάσταση αφού πολεμά συνεχώς και η γη της δεν καλλιεργείται.</p> <p>Γ. Είναι γνωστή σε όλη την Ελλάδα η συνδρομή στον αγώνα των Κουντουριώτη, Μπόταση (Κωλέττη ;), οικογένεια Νοταρά από την Κόρινθο, οικογένεια Ζαΐμη από τα Καλάβρυτα, οικογένεια Λόντου από τη Βοστίτσα. Θα πρέπει όμως να παύσουν τα ανώφελα έξοδα και να δοθούν οι μισθοί στους στρατιώτες που παραμένουν άπρακτοι εδώ και τρεις μήνες επειδή είναι απλήρωτοι.</p> <p>Γίνεται μία αναφορά στον Γκούρα αλλά διακόπτεται στην 3^η σελίδα. Λείπει η 4^η σελίδα.</p>
<p>18 (??/?)</p>	<p>Λείπει η 1^η σελίδα του τεύχους.</p> <p>Αθήνα, 31/10: Πολλοί στρατιώτες έφτασαν στην πόλη έπειτα από εντολή της διοίκησης και προκαλούν συνεχώς αναταραχές, είτε γιατί καταλαμβάνουν σπίτια για να μείνουν χωρίς τη θέλησή του ιδιοκτήτη, είτε γιατί αρπάζουν ξύλα από φτωχούς που τα πωλούν ή από «νοικοκυραίους» που τα χρειάζονται στην οικία τους. Το ένα τρίτο των κτιρίων της πόλης μετατράπηκε σε χαλάσματα.</p> <p>Η αιτία αυτών των επεισοδίων είναι κυρίως η έλλειψη οργάνωσης των υπευθύνων (κακή οικονομία) και όχι τόσο η συνήθεια των στρατιωτών στην αταξία, καθώς φαίνεται ότι υπακούν στους αρχηγούς τους. Στην διαιώνιση της κατάστασης συμβάλλει και η αδιαφορία των κατώτερων τάξεων για τα κοινά.</p> <p>Αίγινα, 29/10: Σύσταση σχολείου με τη συνεργασία των πολιτών της Αίγινας και του γενικού γραμματέα της επαρχίας αυτής κυρίου Ράμφου. Διδάσκαλος προσκλήθηκε να είναι ο ιεροδιάκονος Συνέσιος Σμυρναίος για αυτό και του εστάλη μισθός τριών μηνών για τα αναγκαία του έξοδα στο Ναύπλιο όπου διαμένει. Κάποιος κακόβουλος εξαπάτησε τον δάσκαλο λέγοντάς του ότι το σχολείο δεν ιδρύθηκε. Οικονομική βοήθεια για το χτίσιμο του σχολείου προσέφεραν οι: Γεώργιος Λογιωτάτου, Νικόλαος Κάντζας και Γεώργιος Χατζόγλου. * ο Σ. Σμυρναίος όμως έχει ήδη προσκληθεί από τους Αθηναίους για το εν Αθήνα σχολείο από τον ιεροδιδάσκαλο Γρηγόριο Κωνσταντά.</p> <p>Σμύρνη, 16/10: Αναφορά σε είδηση προηγούμενου φύλλου ότι πλέον με βεβαιότητα μαθαίνουμε πώς ο τουρκικός και ο αιγυπτιακός στόλος συναντήθηκαν με τον ελληνικό και έκαψαν οι ίδιοι μία κορβέτα που κινούνταν προς το Τζεσμέ.</p> <p><u>Λογομαχία</u> μεταξύ δύο ανώνυμων στον ΦτΝ (τ. 59) και την ΕφΑθ (τ. 5) έγινε η αφορμή να στείλουν πολλοί φίλοι της εφημερίδας κείμενα. Η ΕφΑθ κρίνει ορθή την έκδοση μόνο της διατριβής του Ιωάννη Ειρηναίου προκειμένου για τη μετάδοση των σκέψεών του για την πατρίδα και την ανθρωπότητα με απώτερο στόχο τη διδασχή του λαού.</p> <p>Μεγαλύτερη ευεργεσία δεν θα μπορούσαν να προσφέρουν οι φιλέλληνες στο Ελληνικό γένος από την τυπογραφία, μέσω της οποίας οι</p>

	<p>Έλληνες μαθαίνουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και επιτυγχάνεται ανεμπόδιστα η διατήρηση της ευνομίας. Η προσφορά αυτή έγινε, αφού πρώτα εκτιμήθηκε ο σπουδαίος χαρακτήρας των Ελλήνων και η πολυμάθεια τους. Για αυτό έχουν χρέος να διατηρήσουν με τις πράξεις τους την υπόληψή τους και να εκδίδουν όσα συντελούν στο φωτισμό του γένους. Ο Ειρηναίος κάνει μία πολύ γλαφυρή περιγραφή συγκρίνοντας εκείνους που υπηρετούν πραγματικά το έθνος μέσω της τυπογραφίας με εκείνους που λειτουργούν ως απλοί εργολάβοι που ενδιαφέρονται μόνο για το μισθό τους.</p>
<p>19 (5/11)</p>	<p>Αθήνα, 4/11: Δύο άνθρωποι βρέθηκαν σκοτωμένοι. Ο ένας, καλόγερος ή ιερέας, βρέθηκε στο δρόμο προς την Θήβα και ο άλλος, ο οποίος ήταν Αθηναίος και πήγαινε να φορτώσει σιτάρι με τα ζώα του, βρέθηκε «ντουφεκισμένος» στα Μεσόγεια. Πρόκειται για πρωτοφανές περιστατικό καθώς η μη διενέργεια εγκλημάτων χαρακτηρίζει το ελληνικό έθνος. Προκειμένου να μην επαναληφθεί το κακό, η τοπική αστυνομία θα πρέπει να διορίσει 20 με 30 παλικάρια για να αστυνομεύουν την περιοχή και να προστατεύουν τους διαβάτες. Πιθανώς δε να ανεύρουν και ποιος ευθύνεται για τους δύο θανάτους ή να πιάσουν τους δράστες επ' αυτοφώρω.</p> <p>Ελληνικός στόλος. Γράμματα Αξιωματικών της 21/10: Ελληνικά πλοία που βρίσκονται στη Λέρο πληροφορούν ότι ο ελληνικός στόλος ετοιμάζεται για νέα ναυμαχία εναντίον του εχθρού που βρίσκεται στην Αλικαρνασσό. Ο αρχιστράτηγος και ναύαρχος Ιμπραήμ πασάς έγραψε προς τον Άγγλο και τον Αυστριακό Πρόξενο στη Σμύρνη, ζητώντας να τον βοηθήσουν τα Ευρωπαϊκά πλοία και να μην αναχωρήσουν. Ο Αυστριακός του παραχώρησε άδεια ενός επιπλέον μήνα για όσα πλοία φέρουν αυστριακή σημαία. Ο Άγγλος δεν του απάντησε ακόμη.</p> <p>Τα ελληνικά πλοία φάνηκαν στον κόλπο της Αλικαρνασσού.</p> <p>Το βράδυ της 21/10 η εμπροσθοφυλακή του ελληνικού στόλου έπιασε μικρό πλεούμενο του Ιμπραήμ Πασά με 12 Κασιώτες και έναν Τούρκο Κρητικό. Αυτοί είπαν ότι ο Ιμπραήμ αφού έφτασε στην Αλικαρνασσό, ανεφοδιάστηκε και με επιπλέον στρατεύματα, ξεκίνησε για την Πελοπόννησο με στόχο τη Μεθώνη. Λόγος της αργοπορίας του είναι ότι αναμένει τη συνδρομή και τον ευρωπαϊκών πλοίων υπό την αγγλική σημαία για 2 επιπλέον μήνες και προσφέρει στους Άγγλους ναύτες μισθό 20 ταλάρων το μήνα και μάλιστα πριν το πέρας των δύο μηνών. Τα εχθρικά πλοία βρίσκονται αραγμένα στο Πετέζι.</p> <p>Λόγω μη ευνοϊκού ανέμου ο ελληνικός στόλος παραμένει στη Λέρο.</p> <p>Άνδρος: Χτίστηκε και ιδρύθηκε σχολείο της αλληλοδιδασκτικής με τη συνεργασία του Έπαρχου και των πολιτών και πρόκειται να συσταθούν αλλά δύο σε όλο το νησί.</p> <p>Αθήνα, 19/10: Ο Ν. Καρόρης αποστέλλει σχέδιο βοήθειας για τις χήρες και τα ορφανά εκείνων που πέθαναν για την πατρίδα.</p>

	<p>Οι πολίτες οφείλουν σε αυτούς που χάθηκαν για την πατρίδα, την ελευθερία, την ιδιοκτησία και την ίδια τους τη ζωή. Χάρη σε αυτούς δεν ζουν οι Αθηναίοι εξορισμένοι από την πόλη τους. Αν οι άνθρωποι που έδωσαν την ζωή τους για την ελευθερία των Αθηναίων έβλεπαν τα παιδιά και τις γυναίκες τους ξυπόλυτους και πεινασμένους τι θα έλεγαν; Ίσως πολλοί πιστεύουν ότι μόνη η διοίκηση θα έπρεπε να φροντίσει τις χήρες και τα ορφανά και να βρει πόρους για να τους ενισχύσει, όπως προστάζει ο νόμος της Επιδαύρου. Αυτό όμως είναι δύσκολο καθώς το εθνικό ταμείο δεν έχει τους απαιτούμενους πόρους. Για αυτό οι απλοί πολίτες θα πρέπει να στηρίξουν τους άπορους συμπολίτες τους ως ελάχιστο φόρο τιμής προς τους αποθανόντες συγγενείς τους. Ο Καρόρης προτείνει έναν εύκολο τρόπο σε όποιον θέλει να βοηθήσει τις χήρες και τα ορφανά: ένας νοικοκύρης εκτός από το λάδι που δίνει στη Διοίκηση, να δίνει παράλληλα και μια μικρή ποσότητα στους προαναφερθέντες.</p> <p>Σχόλιο του συντάκτη: είναι αξιέπαινη η ανωτέρω ιδέα. Οι Αθηναίοι μπορούν να αποτελέσουν το παράδειγμα για όλες τις άλλες επαρχίες του έθνους, διότι το εθνικό ταμείο δεν είναι σε θέση να βοηθήσει.</p>
<p>20 (8/11)</p>	<p>Ναύπλιο, 30/10: Αναγγελία θανάτου του Αντιπροέδρου του Εκτελεστικού σώματος Παναγιώτη Μπόταση. Αίτια του θανάτου ήταν η επιδημία που θέρισε και άλλους πολλούς και η οποία βρίσκεται σε έξαρση τώρα τον χειμώνα.</p> <p>Ναύπλιο, 29/10: Η Διοίκηση εξέδωσε την εξής διαταγή για την κηδεία του Αντιπροέδρου Π. Μπόταση:</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Η μέρα της κηδείας λογίζεται ως ημέρα πένθους και για αυτό απαγορεύεται κάθε χαρμόσυνη δημόσια εκδήλωση. ❖ Θα τελεστεί κηδεία με όλες τις εκκλησιαστικές πολιτικές και στρατιωτικές τιμές που αρμόζουν στον εκλιπόντα. ❖ Η ίδια τελετή θα γίνει σε όλη την ελληνική επικράτεια. ❖ Ο ελληνικός στόλος θα ρίξει 43 κανονιές όση ήταν και η ηλικία του Μπόταση. ❖ Όλα τα υπουργεία θα παραμείνουν κλειστά όλη τη μέρα της κηδείας. ❖ Κάθε υπουργός θα πρέπει να δράσει ανάλογα με όσα απαιτεί ο κλάδος του. <p>Υπογράφουν: Φωτήλας, Σπηλιωτάκης, Κωλέττης, Ρόδιος</p> <p>Περιγραφή της κηδείας του Μπόταση. (Άρθρο από το Φίλο του Νομού)</p> <p>Αθήνα, 24/10: Στις 14 Οκτωβρίου επέστρεψε από τη Μονεμβασιά ο Βαρβάκης, όπου προσέφερε βοήθεια και ενδύματα σε Ψαριανούς, Κρητικούς και Κυδωνιαίους και τους προμήθευσε με τροφές για 6 μήνες. Ενίσχυσε τη Φιλανθρωπική Εταιρεία με χίλια τάλαρα και ζήτη να συστήσει σχολείο με αξιόλογους δασκάλους και να αναλάβει εκείνος όλα τα έξοδα. Ακούγεται ότι παρήγγειλε ένα κάρο σιτάρι για την πο-</p>

	<p>λιορκία της παλαιάς Πάτρας.</p> <p>Ύδρα: Λέγεται ότι ο ελληνικός στόλος πολέμουσε επί τρεις ημέρες κοντά στην Κρήτη όπου συνέλαβε ένα μεγάλο ευρωπαϊκό καράβι που δεν ήθελε να παραδοθεί. Στο καράβι βρέθηκαν Τούρκο-Αιγύπτιοι και 25 άλογα. Λέγεται ότι το καράβι μεταφέρθηκε στην Ύδρα αλλά το τέλος της ναυμαχίας δεν είναι ακόμη γνωστό.</p> <p>Τρίκαλα, 18/10: Τα στρατεύματά που έχουν διοριστεί για την πολιορκία της Πάτρας έχουν στρατοπεδεύσει στη Δεμέστιχα (χωριό της Αχαΐας) και είναι άμεση ανάγκη να φτάσουν οι μισθοί των στρατιωτών γιατί αλλιώς η πολιορκία θα λήξει και η Πάτρα θα παραμείνει υπό τουρκική κυριαρχία.</p> <p>Τρεις μέρες νωρίτερα πέρασε ο φροντιστής αυτού του στρατοπέδου, Ανδρέας Καλαμογδάρτης, ερχόμενος από το Ναύπλιο με 100.000 γρόσια.</p> <p>Το στρατόπεδο των Σαλώνων διαλύεται. Το πελοποννησιακό σώμα έφτασε στη Δεμέστιχα.</p> <p>Αθήνα, 1/11: Στο τ. 1 της ΕφΑθ είχε δημοσιευθεί η είδηση περί αταξιών των Τούρκων στρατιωτών στα περίχωρα της Σμύρνης. Η είδηση αυτή δεν ήταν αληθινή, καθώς τα Ευρωπαϊκά σπίτια στα χωριά της Σμύρνης φυλάσσονταν από ανθρώπους του Πασά και όχι μόνο δεν έπαθαν όσα περιέγραφαν από τη Σύρο αλλά δεν υπέστησαν καμία ζημιά. Κατά γενική ομολογία οι επαρχίες εξωτερικά της Σμύρνης είναι έρημες από Τούρκους και Έλληνες στρατιώτες, αφού δεν πληρώνονταν ούτε τρέφονταν καθώς έπρεπε και οι αρχηγοί τους κοιτούσαν να πλουτίσουν ακόμη και από το ψωμί των στρατιωτών τους.</p> <p>Αθήνα, 3/11: Ο δημογέροντας των Αθηνών Ιωάννης Βλάχου γράφει προς τον Γεώργιο Ψύλλα.</p> <p>Στο τ. 18 της ΕφΑθ υπάρχει είδηση της άφιξης στρατιωτών στην Αθήνα έπειτα από εντολή της Διοίκησης. Ο Ιωάννης Βλάχου θεωρεί πως ο Ψύλλας είναι ανίδεος σχετικά με τις πολιτικές περιστάσεις που επικρατούν στην Ελλάδα και τεκμηριώνει ως εξής:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Αν η διοίκηση γνώριζε ότι βλάπτει την πόλη, δεν θα είχε προστάξει τοιουτοτρόπως. 2. Τα ελαττώματα που καταλογίζονται στους Έλληνες στρατιώτες περί αταξίας και καταχρήσεων εμφανίζονται ακόμη και στη φωτισμένη Ευρώπη και δεν είναι τόσο παράδοξα ώστε να είναι άξια δημοσίευσης στον Τύπο. Επίσης δεν γεννάται κανένας φυσικά άτακτος. 3. Τα παράπονα περί ανευθυνότητας των υπευθύνων και γογγυσμού του Λαού είναι άτοπα. Ο λαός έχει δεχτεί με ευχαρίστηση τους στρατιώτες στην πόλη και αναμένει μάλιστα διαταγή από τη Διοίκηση για να αναλάβει τα όπλα και να δοξάσει το έθνος στα πεδία των μαχών, ώστε να φανούν οι Αθηναίοι άξιοι από-
--	---

	<p>γονοι των προγόνων τους.</p> <p>Απάντηση Γεωργίου Ψύλλα</p> <p>Ο Γεώργιος Ψύλλας θεωρεί αληθινά τα λεγόμενα του δημογέροντα. Δεν είναι, όμως, επιχειρήματα ισχυρά εναντίον όσων ειπώθηκαν στο τ. 18 της ΕφΑθ σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί. Ο λαός όντως δεν γογγύζει εναντίων των στρατιωτών της Διοίκησης, αλλά παραπονιέται για την κακή οικονομία και μάλιστα στον ίδιο το δημογέροντα – το παραλείπει στο γράμμα του – από το πρωί έως το βράδυ παρακαλώντας τον να διατάξει τους στρατιώτες να εγκαταλείψουν κάθε αθηναϊκό σπίτι. Αυτό το πρόβλημα θα μπορούσε να λυθεί με καλύτερη οργάνωση.</p> <p>Εάν δίνονταν στους στρατιώτες τα εθνικά σπίτια ή μοιράζονταν αναλογικά στις ενορίες, καθεμία από τις οποίες θα μπορούσε δίκαια να τους μοιράσει σε 4-5 ευρύχωρα σπίτια έπειτα από κλήρωση, τότε η Διοίκηση θα απέφευγε κάθε παράπονο.</p> <p>Ο λόγος που το δημοσίευσε στην εφημερίδα είναι για να επιστήσει την προσοχή στους πολίτες που θα πρέπει σιγά-σιγά να διορθώνουν τα λάθη που προκύπτουν κατά τη διαχείριση των κοινών πραγμάτων ενόψει των συνεχώς αυξανόμενων αναγκών. Θεωρεί μάλιστα ότι για να επιτευχθεί η τάξη πρέπει κανείς να ξεκινά τη διόρθωση από τα εύκολα.</p>
<p>21 (12/11)</p>	<p>Ιδέα σχετικά με την νέα παιδαγωγική, την αλληλοδιδασκτική μέθοδο εφευρεθείσα από τον <u>Lancaster</u>. (μετάφραση από το αγγλικό κείμενο)</p> <p>Η αμάθεια προκαλεί μεγάλη ζημιά σε ένα έθνος αλλά θα μπορούσε να αποφευχθεί με την καλή ανατροφή. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα, μεγάλο μέρος των κακών είναι καρπός της αμέλειας των γονέων. Η έρευνα είχε θέμα «Δια ταις αιτίαις όπου έκαναν να αυξήση η κακία και η διαφθορά των Νέων εις τούτην την Μητρόπολιν (Λόνδραν)» και έδειξε ότι οι περισσότεροι από τους κατάδικους που βρίσκονταν μέσα στις φυλακές ήταν αγράμματοι. Αν και κάποιιοι είπαν πως πήγαιναν στο σχολείο για λίγο καιρό, λίγοι ήταν εκείνοι που μπορούσαν να διαβάζουν και να γράφουν καλά.</p> <p>Στην αμάθεια μπορεί να αποδοθεί η κακοτυχία, οι ανόητες συνήθειες, η απώλεια της τιμιότητας μεταξύ των φτωχών που κατοικούν σε μεγάλες πολιτείες.</p> <p>Πολύ σημαντική είναι η καλή διαπαιδαγώγηση των φτωχών για τις μεσαίες και τις υψηλές κοινωνικές τάξεις καθώς είναι ισχυρά συνδεδεμένοι μεταξύ τους. Οι ψυχές των παιδιών μορφώνονται από την καλή ή την κακή παιδεία που έχουν οι υπηρέτες. Οι υψηλές τάξεις έχουν χρέος να φροντίζουν για την ηθική και χριστιανική διαπαιδαγώγηση όλων των φτωχών, επειδή με αυτόν τον τρόπο οι φτωχοί θα εξευγενιστούν και θα πάψουν να δέχονται τη βοήθεια των ενοριών και μαθαίνοντας να κρατούν το λόγο τους θα αποφεύγουν τις κακοτοπιές εκεί-</p>

<p>νες που οδηγούν τον άνθρωπο στη φτώχεια και στο έγκλημα. Έτσι, η αρωγή προς τους φτωχούς θα εκλείψει και τα χρήματα θα μπορούν να δοθούν για άλλο ζήτημα. Το μεγαλύτερο προτέρημα της διαπαιδαγώγησης των φτωχών είναι ότι θα μικρύνει το κατάστιχο των εγκλημάτων, τα οποία οι Νόμοι δεν μπόρεσαν να εμποδίσουν. Αν μάλιστα η διαπαιδαγώγηση που προτείνεται συνδυαστεί με την ανάγνωση των Αγίων Γράφων θα γίνει πραγματικότητα ότι επιθυμεί ένας φιλόπατρις και φιλόανθρωπος να δει να συμβαίνει. (συνεχίζεται)</p> <p>Αθήνα, 11/11: Η αστυνομία προχώρησε σε καταγραφή των κατοίκων της πόλεως των Αθηνών και με κόπο ολοκλήρωσε το έργο της. Ο αριθμός των κατοίκων ανέρχεται σε 9.040. Τον καιρό του Περικλή στην ίδια πολύ κατοικούσαν 500.000.</p> <p>10/11: Μαθαίνουμε ότι η Διοίκηση διόρισε στην Επαρχία της Λιβαδειάς ως φρουρά τους Τζαβελαίους με το σώμα των Σουλιωτών.</p> <p>Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος θέλει να διοριστεί από τη διοίκηση όπου υπάρχει ανάγκη. Λέγεται όμως ότι συγκάλωσε συνέλευση των επαρχιών για να τους πείσει να μην συμφωνήσουν με αυτό, ενώ κυκλοφορεί η φήμη ότι ετοιμάζεται να εμποδίσει την άφιξη των Σουλιωτών στην επαρχία της Λιβαδειάς.</p> <p>Αθήνα, 11/11: Λόγω έλλειψης παροχής προς τους στρατιώτες και φοβούμενοι οι κάτοικοι ενδεχόμενη αναταραχή έστειλαν γράμμα στον Γκούρα.</p> <p>Ζητούν από τον Γκούρα να βοηθήσει την πατρίδα σε αυτή την κατάσταση και να αποτρέψει την ενδεχόμενη αναταραχή των στρατευμάτων εξαιτίας της έλλειψης τροφών, έως ότου η διοίκηση φροντίσει να καλύψει την ανάγκη αυτή. Στηρίζονται στη φιλοπατρία και τη γενναιοτητα του στρατηγού ότι θα πράξει τα δέοντα. Τίθεται σε παρένθεση τα αρχικά: Τ, Σ. Και οι υπογραφές όσων απέστειλαν τα ανωτέρω.</p> <p>Ύδρα, 10/11: επιβεβαιώθηκε η είδηση ότι ο ελληνικός στόλος μετά από τριήμερο πόλεμο κοντά στην Κρήτη απομάκρυνε τον εχθρό προς την Αλεξάνδρεια και πήρε 10 φορτηγά πλοία από τα οποία τα 7 μεταφέρθηκαν στην Ύδρα και τα τρία στις Σπέτσες. Έτσι διαλύθηκε η μεγάλη εκστρατεία που φοβέριζαν πώς θα διέλυε μονομιάς τη μικρή Ελλάδα.</p> <p>Στον πόλεμο αυτό συντάχθηκαν με τα εχθρικά πλοία και τα Ευρωπαϊκά ναυλωμένα πλοία, ντροπιάζοντας την πίστη, την πατρίδα και το γένος τους πολεμώντας εναντίον ενός «ομόπιστου» λαού που αγωνίζεται μόνο για τα φυσικά του Δίκαια, δηλαδή για όσα δικαιωματικά του ανήκουν.</p> <p>Ο ναύαρχος Ανδρέας Μιαούλης έφτασε στην Ύδρα, όπου έγινε δεκτός με μεγάλες τιμές που αρμόζουν στον πατριωτισμό και τις αρετές του.</p> <p>Ο Μιαούλης έλαβε τη μεγαλύτερη ευχαρίστηση από το γεγονός ότι μαζί με όλους τους υπόλοιπους πλοιάρχους κατόρθωσε να αντισταθεί</p>
--

	<p>ένδοξα και να αντιμετωπίσει με θάρρος τον ισχυρό τούρκο-αιγυπτιακό στόλο, μία δύναμη ικανή να οδηγήσει στον αφανισμό τους ομογενείς του.</p> <p>Εύριπος, 8/11: Στο νησί αυτό βρίσκονται πολλοί υποστηρικτές των Τούρκων και αναρίθμητοι προδότες. Ο Ομέρ-Πασάς πληροφορήθηκε από έναν φράγκο Καπετάνον ότι η φετινή εκστρατεία των Ελλήνων προετοιμάζεται μεγάλη, για αυτό έστειλε στην Αθήνα και στην Λιβαδειά «τζασίταις». Έχει μεγάλη περιέργεια να μάθει τον λόγο που έκανε τους Άγγλους να βοηθήσουν τους Έλληνες. Οι άλλοι Τούρκοι θεωρούν τον Ομέρ ένοχο, γιατί τον έπιασαν να στέλνει κάτι γράμματα στους Έλληνες, και αυτός φοβάται ότι πλησιάζει η καθαίρεσή του.</p> <p>Αθήνα, 11/11: Φιλολογία. Άνοιξε το σχολείο της Αλληλοδιδασκτικής Μεθόδου με την επιμέλεια της Φιλομούσου Εταιρείας και δόθηκε στο κοινό των Αθηναίων. Πήγαν αρκετά παιδιά και μάλιστα φτωχών πολιτών και προχωρούν εύκολα στην ανάγνωση και στη γραφή. Η Φιλόμουσος Εταιρεία για να ενισχύσει την καινούργια μέθοδο της παιδαγωγίας έκλεισε κάθε σχολείο που εφάρμοζε διαφορετική μέθοδο. Παρακίνησε τους χωρικούς να στέλνουν τα παιδιά τους σε αυτό το σχολείο και καθημερινά πολλαπλασιάζονται. Οι Έφοροι της Φιλομούσου Εταιρείας με προθυμία αγρυπνούν για την πρόοδο του σχολείου και με την παρουσία τους στις παραδόσεις των μαθημάτων εμψυχώνουν τον διδάσκαλο και τους μαθητές. Το σχολείο αυτό οργανώθηκε σε ένα τζαμί, το οποίο είχαν διορθώσει κάποιοι πολίτες μόνοι τους το καλοκαίρι του 1824. Και η προστασία της Φιλόμουσου εταιρείας και η επιμέλεια του δασκάλου γεννούν ελπίδες προόδου.</p>
<p>22 (15/11)</p>	<p>Συνέχεια (από τ. 21) του άρθρου σχετικά με την νέα παιδαγωγία. Το 1798 ο Lancaster στην προσπάθειά του να βρει μία μέθοδο διδασκαλίας απλούστερη και οικονομικότερη έπραξε τα ακόλουθα. Χώρισε τους μαθητές σε κλάσεις και όρισε για κάθε μία από αυτές ένα παιδί ανώτερης δυνατότητας για να λειτουργεί ως πρωτόσχολος. Όλοι δε οι Πρωτόσχολοι ελέγχονταν από τον δάσκαλο. Ακόμη, περιόρισε τα έξοδα διδασκαλίας σε τρία έως τέσσερα γρόσια το χρόνο, βάζοντας τους μαθητές να γράφουν στην άμμο και σε μαύρες πέτρινες πινακίδες αντί σε χαρτί με μελάνι.</p> <p>Το 1803 ο βασιλιάς της Αγγλίας τίμησε τον Ιωσήφ Lancaster με την παρουσία του και αφού είδε την υψηλή ποιότητα διδασκαλίας του νέου συστήματος διαπαιδαγώγησης είπε το εξής: «Η λακτάρα της καρδιάς μου είναι να ημπορη κάθε πτωχόν παιδί εις το βασίλειον μου να αναγινώσκη και να γράφη». Το σύστημα του Λάνκαστερ τέθηκε υπό την αιγίδα του βασιλιά και το παλάτι κατέβαλε έκτοτε 100 λίρες ετησίως προς ενίσχυση αυτού.</p> <p>Αθήνα, 14/11: Ακούγεται ότι έφτασαν στη Δεσφίνα οι Σουλιώτες διορισμένοι ως φρουρά για τα μέρη της Λιβαδειάς. Πολλοί έλεγαν ότι ο Οδυσσεάς Ανδρούτσος ετοιμαζόταν να τους αντισταθεί εκείνος όμως</p>

	<p>βρίσκεται στο γάμο του αντιστράτηγου Νάκου Πανουργιά στα Σάλωνα.</p> <p>Αθήνα, 13/11: Προκήρυξη του τοποτηρητή της Αθήνας Ταλαντίου Νεοφύτου.</p> <p>Όπως το ανθρώπινο σώμα είναι νεκρό χωρίς την ψυχή έτσι και η ανθρωπότητα στερείται δικαιοσύνης χωρίς τους πολιτικούς και τους θρησκευτικούς νόμους. Η ευρυθμία η ευταξία του ανθρώπινου βίου είναι οι νέοι νόμοι που επιβάλλουν στους δικαστές να κρίνουν σύμφωνα με το Δευτερονόμιο του προφήτη Μωυσέως.</p> <p>Ενημερώνει τους Αθηναίους επαρχιώτες και συμπολίτες του ότι κάθε Δευτέρα θα συγκροτείται αρχιερατική σύνοδος μετά του ιερού κλήρου στη Μητρόπολη των Αθηνών και είναι ευπρόσδεκτος κάθε χριστιανός είτε ιερωμένος είτε λαϊκός, που τον απασχολεί κάποια υπόθεση να αποταθεί με θάρρος στο Εκκλησιαστικό Κριτήριο για να βρει το δίκιο του.</p> <p>Ιωάννινα, 6/10: Πανικός προκλήθηκε στην πόλη εξαιτίας των συμβάντων στη Γότσια και της προώθησης της φατρίας του Καψωμούνη πέριξ των Ιωαννίνων. Εναντίον του κινήθηκε ο Ταΐραγας (4/10) με 200 Σκουταράδες οι οποίοι μία ώρα μακριά από την πόλη τον εγκατέλειψαν και αφού επέστρεψε μόνο με τρεις ή τέσσερις στρατιώτες κλείστηκε στην Ακρόπολη. Η πόλη ερημώθηκε γιατί οι περισσότερες οικογένειες ή κλείστηκαν στην Ακρόπολη ή κατέφυγαν στην Αλβανία.</p> <p>Στρατόπεδο Λιγοβιτζίου, 8 και 16/10.</p> <p>Ο εμφύλιος πόλεμος μαίνεται στην Αλβανία. Οι αντίπαλες μεριές πολεμούν ακατάπαυστα. Έφτασε εκεί ο αγάς Μουχουρδάρης, ο οποίος εστάλη εκεί από τον Ομέρ Πασά για να τους συμβιβάσει, χωρίς αποτέλεσμα. Ο Χασάν πασάς από τη Βέροια έφτασε στην Αλβανία ζητώντας το Μπεράτι. Προστέθηκε και αυτός στους εχθρούς του Ομέρ Πασά.</p> <p>Πελοπόννησος, 10/11: Επικρατεί σύγχυση στην Πελοπόννησο και απειλούνται νέες καταστροφές για το έθνος. Ακούγεται ότι η Λόντος, Ζαΐμης, Νοταράς και Κολοκοτρώνης βοηθούν την επανάσταση των Αρκάδων εναντίον της διοικήσεως και ζητούν συνέλευση τοπική και εθνική.</p> <p>Ακόμη και αν το αίτημά τους είναι δίκαιο δεν είναι σωστός ο τρόπος για να το διεκδικήσουν. Και το αίτημά τους βέβαια αφορά όλους τους Έλληνες και όχι τους Πελοποννήσιους ξεχωριστά. Αν ισχύει κάτι διαφορετικό, θα πρέπει όλοι να θυμηθούν το πολύτιμο ελληνικό αίμα που χύθηκε στην πορεία της απελευθέρωσης της πατρίδας και της εκκλησίας και οι αντιπαλότητες να πάψουν αμέσως για να μην χαθεί τίποτε άλλο ούτε γη ούτε στρατιώτες που ζουν στους δρόμους πεινασμένοι και άποροι.</p> <p>Ναύπλιο, 9/11: Την 8/11 αναχώρησε κρυφά από το Ναύπλιο ο Ασημάκης Φωτήλας μέλος του εκτελεστικού χωρίς προειδοποίηση ή συναίνεση του σώματος, το οποίο λόγω της απουσίας του προέδρου, του</p>
--	--

	<p>θανάτου του αντιπροέδρου και της απουσίας του Φωτύλλα είναι ατελές. Κατηγορήθηκε λοιπόν ενώπιον του βουλευτικού και έπειτα αφού το Βουλευτικό έφτιαξε εννεαμελή επιτροπή που εξέτασε την κατηγορία, και για να μην μένει άπρακτη η διοίκηση, αντικατέστησε τον Φωτύλλα με τον Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη μέσω εκλογής.</p> <p>Σμύρνη, 19/10: Μαθαίνουμε από την Κωνσταντινούπολη ότι η Βλαχομπογδανία δεν ελευθερώθηκε από τα τουρκικά στρατεύματα. Συνεπώς, οι σχέσεις της Ρωσίας με την Πύλη παραμένουν στάσιμες.</p>
<p>23 (19/11)</p>	<p>Συνέχεια (από τ. 21 και 22) του άρθρου σχετικά με τη νέα παιδαγωγία.</p> <p>Το σύστημα του Λάνκαστερ έγινε δεκτό με μεγάλη ευχαρίστηση από τους Ιρλανδούς. Το 1811 συστήθηκε στο Δουβλίνο μία εταιρεία με σκοπό να βοηθήσει τους φτωχούς να προκόψουν, υπό την προστασία του Δούκα του Κεντ. Από το καταστατικό της καταλαβαίνει κανείς ότι έβγαλε 107 διδασκάλους τους οποίους έστειλε σε διάφορα σχολεία.</p> <p>Σκωτία: Σε πολλά μέρη της Σκωτίας ιδρύθηκαν σχολεία με αυτό το σύστημα και ωφέλησαν τους πολίτες.</p> <p>Γαλλία: Πρώτοι οι Γάλλοι από όλα τα έθνη της ηπειρωτικής Ευρώπης ενσωμάτωσαν το σύστημα του Λάνκαστερ. Το 1815 εκδόθηκε μάλιστα βιβλίο με τίτλο «νέον σύστημα παιδαγωγίας». Μετά από αυτό πολλοί αγαθοί και φιλόκαλοι άνδρες ενώθηκαν με σκοπό να βοηθήσουν τη σύσταση σχολείων παιδαγωγικών σε όλη την επικράτεια της Γαλλίας. Το 1817 ο αριθμός αυτών των σχολείων ανερχόταν σε 100. Τέλη Φεβρουαρίου του 1821 τα σχόλια ήταν 369 και τον επόμενο Ιούνιο ήταν 800 και λίγο αργότερα 900.</p> <p>Πιεμόντε, Ελβετία, Κορσική. Ομοίως ασπάστηκαν το ίδιο παιδαγωγικό σύστημα.</p> <p>Τέτοια σχολεία οργανώθηκαν και για τα στρατεύματα.</p> <p>Ρωσία: Στην Πετρούπολη διορίστηκε επιτροπή από τον αυτοκράτορα για να εισάγει το σύστημα αυτό στα σχολεία των παιδιών του στρατιωτικού. (;) (συνεχίζεται)</p> <p>Αθήνα, 15/11: Ενημερώνουν από την Πελοπόννησο για τον θάνατο του Πάνου Κολοκοτρώνη και τον τραυματισμό του αδελφού του, Γενναίου Κολοκοτρώνη σε εμφύλια διαμάχη στα περίχωρα της Τριπολιτσάς.</p> <p>Η Διοίκηση έστειλε διαταγή στους στρατηγούς Γκούρα, Κατσικογιάννη, Καρατάσο και στους αντιστράτηγους Ρούκη, Δίκαιο, Γάτζο, Ποριώτη, Λέκκα, Γριζιώτη, Ν. Παπάζογλου να κινηθούν με τους ανθρώπους τους προς την Κόρινθο και εκεί να περιμένουν νέα διαταγή.</p> <p>Αθήνα, 18/11: Ο τοποτηρητής των Αθηνών Νεόφυτος γράφει προς τον ναύαρχο του ελληνικού στόλου Ανδρέα Μιαούλη.</p> <p>Το Αιγαίο πέλαγος αντηχεί από τα μεγάλα κατορθώματα που έχει τε-</p>

λέσει (ο Μιαούλης) δια της θείας δυνάμεως και με τη βοήθεια των γενναίων Υδραίων. Αναφέρει τις σπουδαίες και νικηφόρες ναυμαχίες στη Σάμο και την Κω και γενικότερα αναδεικνύει και επαινεί το ναύαρχο για τις επιτυχίες του που έχουν ωφελήσει τόσο το ελληνικό Έθνος και μάλιστα υπό το άγρυπνο βλέμμα των Ευρωπαίων.

Σύρα, 10/11: Ο τωρινός βασιλιάς της Γαλλίας αναφέρθηκε κατά την ορκωμοσία του στην Ελευθερία του τύπου που είναι καθ' όλα επιθυμητή από τον λαό.

Τζιά, 12/11: Ένα καράβι από την Κωνσταντινούπολη μεταφέρει την είδηση ότι ο Μιντζιάκης αναχώρησε για τη Ρωσία.

Δημοσιεύεται στην ΕφΑθ η εξήγηση του πολιτικού συστήματος σύμφωνα με τον νόμο της Επιδαύρου, γραμμένη από το Θεόδωρο Νέγρη. Υπάρχει ανάγκη προς τούτο καθώς ο λαός, ακόμα και οι διορισμένοι διοικητές, δεν γνωρίζουν πώς λειτουργεί το πολίτευμα της Ελλάδας, με αποτέλεσμα πολλές φορές οι ίδιοι οι Έλληνες να κινούνται εναντίον των ίδιων των δικαιωμάτων τους λόγω άγνοιας.

Ανάπτυξη του νόμου της Επιδαύρου από το Θεόδωρο Νέγρη. Τμήμα Α' κεφάλαιο Α'. Περί θρησκείας. Ορίζεται ως επίσημη θρησκεία του ελληνικού έθνους η θρησκεία της ανατολικής του Χριστού εκκλησίας και στο ίδιο άρθρο διακηρύσσεται η ανεξιθρησκεία, με την αποδοχή όλων των θρησκειών χωρίς εξαίρεση. Προστίθεται μάλιστα ότι οι τελετές και ιεροπραξίες όλων των θρησκειών τελούνται ακωλύτως.

Επεξήγηση. Σύμφωνα με τις επιταγές του ορθοδόξου χριστιανικού δόγματος γίνονται όλες οι επίσημες τελετές στις οποίες παρίστανται το βουλευτικό σώμα, το εκτελεστικό σώμα και οι Υπουργοί, οι εξουσίες των επαρχιών ανεξάρτητα από τη θρησκεία του Βουλευτή, Εκτελεστή, Υπουργού και κάθε Εξουσιαστή. Μπορούν να κατοικήσουν στην Ελλάδα και να ανεγείρουν ναούς και υποστηρικτές του Λούθηρου και του Πάπα και Αρμένιοι. Και οι Εβραίοι μπορούν να οικοδομήσουν συναγωγές και να χτίσουν ειδωλολατρικούς ναούς στην Ελλάδα ώστε όλοι οι ομόθρησκοι να συναθροίζονται χωρίς κανένα εμπόδιο.

Σημείωση. Ο νόμος επιτρέπει τα ανωτέρω, διότι η πατρίδα έχει ανάγκη από ξένους που μπορούν να μεταφέρουν τις γνώσεις τους για τις τέχνες και τις επιστήμες και να διδάξουν τους Έλληνες πώς να καλλιεργούν τη γη, πώς να επεξεργάζονται το σίδηρο, πώς να εξάγουν τα μέταλλα από τη γη και να κερδίζουν χρήματα. Ακόμη μπορούν να διδάξουν το νέο Έθνος την τεχνική των κανονιών και την οργάνωση του τακτικού στρατού. Αυτές τις γνώσεις δεν μπορεί να τις λάβει ο ελληνικός λαός παρά μόνο αν ξενιτευτεί. Επιπλέον ο νόμος αυτός εξυπηρετεί την ανάγκη να κατοικήσουν στη χώρα πλούσιοι άνθρωποι που θα ενισχύσουν την οικονομία της. Είναι δε ανάγκη να κατοικήσουν στην ελληνική επικράτεια περισσότεροι κάτοικοι αφού όσοι ήδη την κατοικούν είναι λίγοι. Στην Πελοπόννησο κατοικούν 500.000, στην Αιτωλία και την Ακαρνανία 100.000, η υπόλοιπη Στερεά Ελλάδα 150.000, στην Εύβοια και τα νησιά υπάρχουν επίσης πολύ λίγοι κάτοικοι. Λείπουν

	<p>λοιπόν 10 εκατομμύρια και πλέον άνθρωποι για να κατοικήσουν την Ελληνική γη και να έχει το έθνος εισοδήματα αρκετά για τις ανάγκες του και να διατηρεί Στρατό και Στόλο (40.000 τακτικούς στρατιώτες ετοιμοπόλεμους και 50.000 σε περίπτωση πολέμου/ 5.000 μόνιμους ναύτες και 15.000-20.000 σε καιρό πολέμου), φρουρία, Διοίκηση και να μην ελλείπουν οι δραστηριότητες των γεωργών και των τεχνιτών και των εμπόρων στη θάλασσα σε περίπτωση πολέμου όπως συμβαίνει εκείνη την περίοδο λόγω της έλλειψης ανθρώπων. Οι χριστιανοί που βρίσκονται ακόμη υπό τον τουρκικό ζυγό και θα μπορούσαν να συνδράμουν το έργο αυτό δεν είναι πάνω από 3 εκατομμύρια. Όση περισσότερη γη κερδίζει το ελληνικό Έθνος τόσο μεγαλύτερη είναι η ανάγκη για κατοίκους και αν μάλιστα απελευθερωθεί ολόκληρη η Ευρωπαϊκή Τουρκία θα υπάρξει ανάγκη για 30 ή 50 εκατομμύρια ανθρώπους να κατοικήσουν τα νέα εδάφη. Σύμφωνα με αυτές τις σκέψεις και για αυτούς τους λόγους θεσπίζει ο ελληνικός νόμος την ανεξιθρησκεία και την Ελευθερία της λατρείας, για να συγκεντρωθεί πιο εύκολα νέος πληθυσμός στο έδαφος της Ελλάδας. Η ρύθμιση αυτή θεσπίστηκε ακολουθώντας το παράδειγμα της Ρωσίας που ομοίως είχε ανάγκη να κατοικηθεί από νέους πληθυσμούς. (συνεχίζεται)</p>
24 (22/11)	<p>Συνέχεια (από τ. 21, 22 και 23) του άρθρου για τη νέα παιδαγωγία.</p> <p>Ισπανία. Το πρώτο σχολείο που ιδρύθηκε σύμφωνα με αυτό το σύστημα άνοιξε πρόσφατα στη Μαδρίτη. Προστατεύεται και διοικείται από επιτροπή 6 ευγενών και τα αποτελέσματα είναι εξαιρετικά.</p> <p>Γερμανία. Το σύστημα αυτό έγινε δεκτό με ζήλο από το Μέγα Δούκα του Βαϊμάρ (Βαϊμάρης) και Εϊσενάχ στη Σαξωνία.</p> <p>Ασία. Το σύστημα της νέας παιδαγωγίας μετέφερε στην Ασία ο διοικητής του βασιλικού στρατεύματος της Σκωτίας, Δούκας του Κεντ. 10.000 παιδιά στην Ινδία διδάσκονταν εδώ και καιρό σύμφωνα με αυτό.</p> <p>Αφρική. Η μέθοδος υιοθετήθηκε και στο Γνάδενταλ της Αφρικής, 170 μίλια μακριά από το ακρωτήριο της Καλής Ελπίδας. Και στη Σενγάλια (Σενεγάλη) πάσχιζε η Γαλλική Επιτροπή να συστήσει τέτοια σχολεία.</p> <p>Αμερική. Εκεί μεταφέρθηκε το σύστημα αυτό πολύ πρώιμα. Το 1806 διδάχθηκε αυτή η μέθοδος από έναν διδάσκαλο Smith (λογικά Thomas) στη Νέα Υόρκη (Νέαν Γιόρκαν). Αυτός μαζί με άλλους συγκρότησαν μία επιτροπή παιδαγωγίας με την επιμέλεια της οποίας ιδρύθηκαν σχολεία αρκετά για να διδάσκονται 2.000 αρσενικά και θηλυκά παιδιά. Το νομοθετικό σώμα της Πενσυλβάνια εξέδωσε νόμο για να χτιστούν σχολεία στην πόλη και σε όλη την επαρχία της Φιλαδέλφειας που να χρησιμοποιούν αυτή τη μέθοδο. Σύμφωνα δε με τον οικονομικό απολογισμό, η χρήση αυτής της μεθόδου μειώνει τα έξοδα της σπουδής ενός αριθμού παιδιών από 37.104 τάλαρα σε 9.276. Σχολεία αυτής της μεθόδου συστήθηκαν ομοίως στο Αλιφάξ της Νέας Σκωτίας, στη Γεωργιούπολη της Κολομβίας, στο Κινκινάρι, στη Βοστώνη, στη Βαζιγτόν, στη Βαλτιμόρη, στην Αλεξάνδρεια, στη Λουΐπολη,</p>

στη Λέξιγτον και στη Νορφόλκ. (Τέλος άρθρου)

Η Β' εθνοσυνέλευση του Άστρους νομοθέτησε ως εξής: να οργανωθεί συστηματικά η εκπαίδευση της νεολαίας στην Ελλάδα και να εισαχθεί ως μέθοδος, η Αλληλοδιδασκτική σε όλη την επικράτεια. Κατά αυτό το σύστημα έχουν συσταθεί έως τώρα στην Ελλάδα τα εξής σχολεία: ένα στην Αθήνα (και αναμένεται άλλο ένα), ένα στην Τριπολιτσά, ένα στον Πραστό Αρκαδίας, ένα στο Άργος, ένα στην Αίγινα που δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, δύο στην Άνδρο, και από ένα στα περισσότερα νησιά του Αιγαίου.

Αθήνα, 22/11: Στρατεύματα από την Αθήνα ξεκίνησαν για την Κόρινθο σύμφωνα με τις διαταγές που έλαβαν από τη Διοίκηση. Στην Κόρινθο βρίσκεται μέρος αντιδιοικητικών στρατευμάτων που πολιορκούν την Ακροκόρινθο. Λέγεται μάλιστα ότι περιμένουν και τον γενναίο Κολοκοτρώνη από την Καρύταινα με 4.000 στρατιώτες.

Αίγινα, 21/11: Έρχεται η είδηση από παντού ότι συγκροτούνται αντιδιοικητικά στρατεύματα και ότι στο Μοριά επικρατεί σύγχυση.

Από την **Ύδρα** έρχεται είδηση ότι νέες φρεγάτες ξεκίνησαν από την Κωνσταντινούπολη για να ενωθούν με το στόλο του Μεχμέτ Αλή που βρίσκεται στο Μπουντρούμι και φοβερίζει ακόμα τη Σάμο.

Ο Γεώργιος Ψύλλας κρίνει αναγκαίο να κοινοποιήσει ένα γράμμα που αποδεικνύει την αθωότητα ενός ανθρώπου που κατακρίνεται, γιατί συχνά η κατάκριση είτε βλάπτει είτε φανερώνει τους ανάξιους, ώστε να τους γνωρίζει το Κοινό. Όσοι κατηγορούνται δεν είναι τουρκόφρονες, όπως λέγονται εκείνοι που επιθυμούν την εξουσία των Τούρκων. Είναι ίσως ανίκανοι να υπηρετήσουν το καθήκον που ανέλαβαν. Το όνομα του γράψαντος το γράμμα δεν αποκαλύπτεται, διότι εκείνος ήθελε να τηρήσει την ανωνυμία του. Είναι όμως έτοιμος να απολογηθεί και να παρουσιαστεί όπου του ζητήσουν.

Το γράμμα: Προς τον σεβασμιώτατο τοποτηρητή των Αθηνών κύριο Νεόφυτο Ταλαντίου.

Επέστρεψε από το Ναύπλιο ο άγιος Μενδενίτζης (ο Δεσπότης Μενδενίτσας Φθιώτιδας) με διαταγή από τη διοίκηση να προστατεύει την εκκλησία της Σαλαμίνας, των Μεγάρων, των Κουντούρων (παλιός οικισμός της Μεγαρίδας, σήμερα βρίσκεται ανάμεσα στους οικισμούς Παλαιοχώρι και Άγιος Σωτήρας, κατά μήκος της παλαιάς Εθνικής οδού Αθηνών-Θηβών). Αφού ο γράφων μίλησε μαζί του διεξοδικά ανακάλυψε ότι συνεργοί σε αυτό στάθηκαν ο κύριος Χ. Ζαχ. (έτσι αναφέρεται) και ο Πανούτσος Νοταράς. Αποκαλεί τον Μενδενίτση (Δεσπότη Μενδενίτσας) σουλτανοφρονούντα/Τούρκοφροναπαραστάτη των ελεύθερων Αθηνών. Ο τελευταίος δεν κατάφερε να αποκρούσει το κοινό και δίκαιο αίτημα των Αθηναίων, αφού προκειμένου να πετύχει ίδιον όφελος, συνέργησε χωρίς συστολή στη διαίρεση της Επαρχίας της οποίας ηγείται. Έτσι, καταφρονεί τα δικαιώματα της Πατρίδας, η οποία του τα εμπιστεύθηκε.

	<p>Ανάπτυξη του νόμου της Επιδαύρου από το Θεόδωρο Νέγρη (συνέχεια από τ. 23).</p> <p>Τμήμα Β΄ κεφάλαιο Β΄. Περί των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων. Όσοι γεννήθηκαν και κατοικούν στην ελεύθερη Ελλάδα και είναι χριστιανοί, είναι Έλληνες και απολαμβάνουν όλα τα πολιτικά δικαιώματα χωρίς καμία διάκριση. Ομοίως απολαμβάνουν όλα τα πολιτικά δικαιώματα και όσοι όντας χριστιανοί και μιλώντας την ελληνική γλώσσα έρθουν από το εξωτερικό, με την προϋπόθεση ότι έχουν παρουσιαστεί στην εξουσία κάποιας επαρχίας και έχουν ομολογήσει ότι παραιτούνται από την υπεράσπιση κάθε άλλης περιοχής και θέλουν να συμπεριληφθούν στους ελεύθερους Έλληνες πολίτες.</p> <p>Επεξήγηση. Ο νόμος αυτός προστατεύει όχι μόνο τους Έλληνες που έχουν γεννηθεί και κατοικούν σε ελεύθερη γη χριστιανοί όντες, αλλά και όσους ζουν ακόμη από τον τουρκικό ζυγό. Ο Σέρβος, ο Βούλγαρος, ο Θράξ, ο Μακεδών, ο Ηπειρώτης, ο Θεσσαλός, ο Αιτωλός, ο Φωκεύς, ο Λοκρός, ο Βοιωτός, ο Αθηναίος, ο Ευβοεύς, ο Πελοποννήσιος, ο Ρόδιος, ο Κρητικός, ο Κύπριος, ο Ψαριανός, ο Λημνιός, ο Σαμιός και πολλοί άλλοι χριστιανοί που ζουν υπό τον βάρβαρο ζυγό του σουλτάνου για πολλούς αιώνες έχουν συνεισφέρει στον αγώνα δοκιμάζοντας κόπους και κινδύνους και τον έχουν ενισχύσει με χρήματα, ώστε λοιπόν συναγωνίστηκαν και εκείνοι για την Ελευθερία.</p> <p>Ο Αντιοχεύς και ο Τραπεζούντιος και άλλοι πολλοί που ήθελαν να δουν ελεύθερα τα μέρη στα οποία γεννήθηκαν δεν είχαν την παραμικρή ιδέα ότι στην Πελοπόννησο ετοιμαζόταν επανάσταση. Όταν όμως το έμαθαν αποφάσισαν να σκύψουν το κεφάλι στο αιμοβόρο σπαθί του εχθρού για να λιγοστέψουν τα εχθρικά σπαθιά που θα στέλνονταν στην Πελοπόννησο. Προκύπτει λοιπόν ότι οι φιλελεύθεροι αυτοί άνθρωποι θα πρέπει όταν μεταφερθούν στην ελεύθερη πατρίδα να απολαμβάνουν τα ίδια πολιτικά δικαιώματα με τους υπόλοιπους.</p> <p>Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης ως αρχηγός της θαυμαστής υπόθεσης της Ελλάδας αν και ξεκίνησε την επανάσταση από την περιοχή που έκρινε κατάλληλη προς τούτο, θα μπορούσε, ως Βυζάντιος, να την ξεκινήσει από την Κωνσταντινούπολη. Αφού λοιπόν ένα μέρος ελευθερώθηκε, είναι δίκαιο ο Υψηλάντης να λογίζεται ως ξένος;</p> <p>Ο Ρόδιος συμφώνησε, συνέργησε και ξόδεψε για να ελευθερωθεί ο Σάμιος. Ήταν μαζί του τη στιγμή της αιματοχυσίας. Δεν θα πρέπει λοιπόν ο καλός ρόδιος να απολαμβάνει τα ίδια δικαιώματα ερχόμενος στη Σάμο; Για αυτό ο νόμος χαρίζει τα ίδια πολιτικά δικαιώματα σε όσους γεννήθηκαν και κατοικούν την ελεύθερη Ελλάδα και είναι χριστιανοί και στους έξωθεν ερχόμενους αδελφούς τους.</p>
25 (26/11)	<p>Σύρα, 18/11. Άρθρο από το ΦτΝ. Ιόνιο πλοίο ερχόμενο από την Αλεξάνδρεια ενημερώνει ότι ο Ιμπραήμ Πασάς έχει αράξει με το στόλο του στον Μαρμαρά απέναντι από τη Ρόδο, και ότι του λείπουν 16 μόνο πολεμικά πλοία και 10 φορτηγά, χωρίς να ξέρουν τι απέγιναν ή πού</p>

	<p>βρίσκονται. Οι στρατιώτες είναι άρρωστοι και πεθαίνουν αδιάκοπα. Το ίδιο πλοίο βεβαιώνει ότι στις 14/11 έφτασε στη Ρόδο από την Αλεξάνδρεια μία γαλλική Βασιλική γολέτα που έφερε γράμμα από τον Μεχμέτ Αλή προς τον Ιμπραήμ, και η οποία ξεκίνησε για τον Μαρμαρά.</p> <p>Κόρινθος, 23/11. Ο Γκούρας γράφει γράμμα από την Κόρινθο προς τον Έπαρχο, τους Δημογέροντες και τον Μαμούρη. Ενημερώνει ότι στις 22/11 το βράδυ έφτασε στο Καλαμάκι ο στρατός των Αθηνών. Ο Λόντος και ο Νοταράς έστειλαν δύο φορές πρέσβεις για να πείσουν αυτό το στράτευμα να μην πάει στην Κόρινθο, γιατί η Διοίκηση είναι άνομη. Το στράτευμα όμως απάντησε ότι κατά την διαταγή της Διοίκησης ήταν χρέος του να εισέλθει στην Κόρινθο. Στις 23/11 800 στρατιώτες εστάλησαν στα στενά του Αγιονορίου για να παραμένει ελεύθερη η επικοινωνία μεταξύ του στρατοπέδου και της Διοίκησης. Ο Γκούρας δηλώνει ντροπιασμένος να συλλογίζεται την ανοησία των Ελλήνων αυτών και τη ζημιά που θα προκαλούσαν, και διαβεβαιώνει ότι εργάζεται για την ειρήνη, η οποία μόνο μπορεί να φέρει την ανεξαρτησία και τη σωτηρία του Έθνους.</p> <p>Αθήνα, 25/11. Απάντηση στο γράμμα του Γκούρα. Ο Λόντος και ο Νοταράς χαρακτηρίζονται αντιπατριώτες, αφού με ψεύδη και ανύπαρκτες προφάσεις προσπαθούσαν να εμποδίσουν το στράτευμα να φτάσει στην Πελοπόννησο. Οι ίδιοι κατηγορούνται για ιδιοτέλεια και αισχροκέρδεια, και πως πράττουν εναντίον της πίστωσης, των εθνικών νόμων και των εθνικών δικαιωμάτων. Παρακαλούν τον Γκούρα να τους ενημερώνει αδιαλείπτως. Υπογράφουν οι Νι. Ζαχαρίτζας, Ιω. Π. Βλάχου, Ιω. Πάλλης, Γιάννης Μαμούρης.</p> <p>Στρατόπεδο (παλαιάς) Πάτρας, 27/10. Ο Ανδρέας Λόντος γράφει προς τον Συντάκτη της ΕφΑθ, Γεώργιο Ψύλλα. Διαμαρτύρεται προς το Έθνος ότι στη δεύτερη Εθνοσυνέλευση στο Άστρος άκουγε κάποιον Ψύλλα να υπερασπίζεται την ελευθερία του τύπου. Ζητά, λοιπόν, να δημοσιευθεί η διαμαρτυρία του στην ΕφΑθ, αν ο Ψύλλας του Άστρους είναι και ο συντάκτης της εφημερίδας, αφού μάλιστα δεν προβαίνει σε προσωπικές ύβρεις. Γράφει:</p> <p>Προς τους Παραστάτες και αντιπροσώπους του Έθνους και προς το Πανελλήνιο. Η Διοίκηση συνέταξε τρία στρατόπεδα στην Πελοπόννησο για την αντίκρουση των αιγυπτιακών εχθρικών δυνάμεων. Ένα στο Μεσσηνιακό κόλπο, άλλο ένα στην Ηλεία και ένα τρίτο στην Πάτρα, το οποίο ασχολείται και με την πολιορκία της πόλης και επαγρυπνεί για ενδεχόμενη απόβαση. Αναφέρει πως διορίστηκε Αρχηγός του στρατοπέδου της Πάτρας από τις 14/7 με διαταγή της Διοίκησης. Στις 8/8 έφτασαν στα Καλάβρυτα ο Φροντιστής, ο Μισθοδότης και ο Επιθεωρητής του στρατοπέδου, οι οποίοι έφεραν μαζί τους μόνο 25.000 γρόσια, πόσο ικανό να θρέψει τους στρατιώτες μόνο για πέντε μέρες. Προβλέποντας την ταχεία διάλυση του στρατοπέδου αυτού απευθύνθηκε αμέσως προς τη Διοίκηση, αλλά αυτή του απάντησε πως έλαβε τα ανά-</p>
--	---

λογα μέτρα, και πως ενεργεί εναντίον των ελπίδων και της υπόληψης που είχε για αυτόν η Διοίκηση. (συνεχίζεται)

Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων.

Έως εδώ ο νόμος είναι φυσικός και δίκαιος. Στη συνέχεια ο Νόμος λέει ότι όσοι δεν είναι γεννημένοι χριστιανοί απολαμβάνουν αυτά τα δικαιώματα, αφού ομολογήσουν ότι θέλουν να συμπεριληφθούν στους ελεύθερους Έλληνες πολίτες. Αυτό έγινε με σκοπό να εκλείψει μία πιθανή κατάχρηση. Κάποιος παραδείγματος χάριν που μιλά την ελληνική γλώσσα και είναι Χριστιανός, αναχωρώντας από όπου κατοικεί ως υπήκοος εκείνης της δυνάμεως και φτάνοντας στην Ελλάδα δύναται να απολαμβάνει τα πολιτικά δικαιώματα όσο θέλει, και έπειτα για να αποφύγει την εκπαίδευση ή τους φόρους ανακηρύσσεται ξένος υπήκοος και εξαπατά την Ελληνική κοινωνία κερδίζοντας δικαιώματα, αλλά αποφεύγοντας τις υποχρεώσεις του. Έτσι, προκειμένου να αποφευχθεί αυτή η κατάχρηση οι επαρχίες οφείλουν να έχουν ξεχωριστούς Κώδικες για τους νέους Έλληνες πολίτες, λαμβάνοντας από τον καθένα έγγραφο ομολογίας και δίδοντας σε κάθε έναν από αυτούς το έγγραφο που αποδεικνύει ότι συμπεριλαμβάνονται στους Έλληνες πολίτες. Το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και για τους αυτόχθονες ελεύθερων επαρχιών, που δεν ήταν μόνιμοι κάτοικοι στην πατρίδα τους, αλλά έχουν ζήσει σε ξένη πόλη και έχουν λάβει ξένη υπηκοότητα.

Σημείωση. Ο Νέγρης θεωρεί το νόμο ατελή και πως θα πρέπει να προστεθεί η φράση «και εν γένει όλοι οι υπό τον τουρκικό ζυγό χριστιανοί», καθώς η ελληνική γλώσσα δεν μπορεί να είναι κριτήριο για την απόλαυση των πολιτικών δικαιωμάτων. Σημειώνει δε ότι όλες οι παρατηρήσεις που του έγιναν εναντίον αυτής της προσθήκης στη Β' Εθνοσυνέλευση του Άστρους δεν τον έπεισαν και εξακολουθεί να επιθυμεί την προσθήκη αυτή στο νόμο.

Επεξήγηση της Παραγράφου Γ': όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου χωρίς καμία εξαίρεση. Ο λαός δεν έχει μάθει ακόμη πως δεν πρέπει να αποκαλεί άρχοντες τους επί τυραννία χρηματίσαντες Προεστούς, αλλά αδελφούς. Οι νόμοι των Ελλήνων δεν αναγνωρίζουν άρχοντες, διότι αν το κάνουν αναγνωρίζουν ταυτόχρονα και αρχόμενους, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με την ελευθερία. Δεν υπάρχουν άλλοι άρχοντες εκτός από τους Νόμους. Όλοι οι Έλληνες είναι μεν άρχοντες της ελευθερίας, την οποία κέρδισαν με το ίδιο το αίμα τους, άρχονται δε από τους νόμους, στους οποίους εκούσια υποτάχθηκαν. Όλοι οι Έλληνες ανεξάρτητα από την ιδιότητά τους και το επίπεδο μόρφωσής τους είναι ίσοι, και δεν διαφέρουν σε τίποτα όταν παρουσιαστούν ενώπιον του Δικαστηρίου. Όλοι οι νόμοι ενεργούν απaráλλακτα για όλους, και οι Δικαστές δεν μπορούν να κάνουν καμία διάκριση. Ακολουθούν παραδείγματα, επισημαίνοντας πως ο Δικαστής μπορεί να επιβάλλει μόνο ως ο νόμος ορίζει. Αυτό είναι ένα από τα πιο ιερά δικαιώματα των ελεύθερων ανθρώπων και ονομάζεται **ισονομία**. Μόνο όποιος Έλληνας θα κατορθώσει να δει την ισονομία να πραγματώνεται σε όλη της την έκταση, μπορεί να πει ότι είδε

	<p>την ελευθερία, για την οποία τόσο πολύ δοκιμάστηκαν οι πτωχοί Έλληνες. (συνεχίζεται)</p>
<p>26 (29/11)</p>	<p>Αθήνα, 26/11. Ο Μιχαήλ Σούτσος απάντα στο γράμμα του Γκούρα του προηγούμενου τεύχους. Αναφέρει ότι η φιλοπατρία και η ευπείθεια του Γκούρα επικυρώνονται μέσα από αυτή την επιστολή. Αν οι νικηφόρες μάχες του είναι ξακουστές, σίγουρα τότε θα γραφτεί στην ιστορία η προσπάθειά του να δαμάσει τη διχόνοια ανάμεσα στους Έλληνες, και του εύχεται στο εξής να ενωθούν τα μέλη του πολιτικού σώματος για να μην χαροποιήσουν τον εχθρό με τη διχόνοια τους, να μην λυπήσουν τους φιλέλληνες, και τέλος να μην αμαυρώσουν την εικόνα τους στα μάτια της φωτισμένης Ευρώπης που παρατηρεί προσεκτικά την Ελλάδα σε όλες τις φάσεις της ελληνικής επανάστασης.</p> <p>Αγιονόρι, 14/11. Γράμμα του αντιστράτηγου Δ. Δικαίου. Μόλις το στρατεύμα των Αθηνών έφτασε έξω από την Κόρινθο, οι Αντιδιοικητές με τους πρέσβεις Μανολάκη Σπυρίδωνος Λειβαδίτη και Σκίπη προσπάθησαν να τους πείσουν ότι δικαίως και νομίμως κινούνται κατά της Διοίκησης, και πως αυτή είναι παράνομη. Όσο κι αν προσπάθησαν να τους εξαπατήσουν δεν τα κατάφεραν, και κυριευμένοι από φόβο και τρόμο έφυγαν από την Κόρινθο μέσα στη νύχτα. Ο δε στρατός των Αθηνών στρατοπέδευσε στο Αγιονόρι για να έχει ανταπόκριση με τη Διοίκηση. Γράφει ακόμα, ότι αυτοί που προσπάθησαν να τους εμποδίσουν έστειλαν ένα γράμμα στον Γκούρα, όπου παραπονέθηκαν καθώς πίστευαν ότι είχαν τη στήριξή του. Τέλος, κάποιος τους είπε ότι η Τριπολιτσά πολιορκείται από τον Κολοκοτρώνη. Την είδηση επιβεβαιώνει ο ΦτΝ.</p> <p>Μεσολόγγι, 17/11. Καμία σημαντική μάχη δεν έγινε στην περιοχή παρά το γεγονός ότι οι Έλληνες άρπαζαν καθημερινά ζώα των εχθρών, ενώ φάνηκαν πιο άξιοι ακόμα και στους ακροβολισμούς. Οι κάτοικοι του Μεσολογγίου κατάφεραν να θερίζουν και να μαζεύουν τους καρπούς των κόπων τους. Αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην επιμέλεια, την επιμονή και την υπομονή του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου, ο οποίος μπόρεσε να σώσει τη Δυτική Ελλάδα από την εισβολή του εχθρού, ενώ κατόρθωσε να οδηγήσει και άλλες περιοχές σε επανάσταση, γεγονός που τρομοκράτησε και αποπροσανατόλισε τους Τούρκους. Γι' αυτό αναμένεται να διαλυθεί το στρατόπεδο του Ομέρ Πασά, αμέσως μόλις αυτός επιστρέψει από την Πρέβεζα, όπου βρίσκεται για να ησυχάσει τους δυσσρεστημένους Αλβανούς που έφτασαν από τη Ναύπακτο με τον Χασάν Πασά για να λάβουν τους μισθούς τους. Στην Αλβανία, μαίνεται εμφύλιος πόλεμος και καθημερινά χύνεται πολύ αίμα.</p> <p>Παρατίθεται Προκήρυξη της Ιονικής Διοικήσεως, η οποία δημοσιεύθηκε στον ΦτΝ και αναφέρεται στον θαλάσσιο αποκλεισμό των φρουρίων της Πάτρας και της Ναυπάκτου:</p> <p>Κορφοί (Κέρκυρα), 17/11. Εκ μέρους της αυτού Υψηλότητας του Προέδρου και των εκλαμπροτάτων Βουλευτών του Ενωμένου Κράτους των</p>

Ιονικών Νήσων. Ο λόρδος Μέγας αρμοστής με το που παρέλαβε μία γνωστοποίηση εκ μέρους της Διοικήσεως της Ελλάδος σχετική με το θαλάσσιο αποκλεισμό μπροστά από τα λιμάνια της Πάτρας και της Ναυπάκτου από μία ναυτική δύναμη, προστάζει όλα τα πλοία που φέρουν Ιονική σημαία να σεβαστούν τον αποκλεισμό με ακρίβεια και αυστηρότητα. Η προκήρυξη τυπώθηκε σε δύο γλώσσες, τα ελληνικά και τα ιταλικά, δημοσιεύθηκε και «καρφώθηκε» προς γενική ειδοποίηση όλων.

Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων από τον Θεόδωρο Νέγρη.

Σημείωση. Στα περισσότερα μέρη του κόσμου δεν υπάρχει Ισονομία, αλλά ο νόμος κάνει διακρίσεις μεταξύ των κατοίκων ανάλογα με την «κλάση» τους, και σε άλλους δίνει προνόμια, ενώ άλλους τους καταδικάζει σε περισσότερες υποχρεώσεις. Αναφέρεται με παραδείγματα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, σημειώνοντας την ανισότητα των ανθρώπων ενώπιον των νόμων, η οποία δεν συμβιβάζεται με την αληθινή ελευθερία. Γι' αυτό και αποφασίστηκε όλοι οι Έλληνες να είναι ίσοι ενώπιον των νόμων, για να είναι όλοι ελεύθεροι, και όχι να είναι άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο ελεύθεροι. Η ισονομία βοηθά να καταδικάζεται όποιος σφάλει, και να μην αθώνεται κάποιος, ενώ έχει σφάλει. Δεν γίνεται άλλοι να υπακούν στους νόμους και άλλοι να τους καταπατούν. Όλοι οι άνθρωποι πλάστηκαν κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν του Θεού και όλοι πρέπει να έχουν ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις. (συνεχίζεται)

Στην ίδια σελίδα σε υποσημείωση μαθαίνουμε για το θάνατο του Θεοδώρου Νέγρη, ο οποίος χαρακτηρίζεται ως ένας αγαθός πατριώτης που αγωνίστηκε για τη σύσταση και τη στερέωση του εθνικού νόμου, και που μέχρι την τελευταία του πνοή μιλούσε και έγραφε για την πολύτιμη ελευθερία των Ελλήνων. Σχολιάζεται πως ακόμη και μετά το θάνατό του θα βοηθήσει τη στερέωση του πολιτικού συστήματος με την επεξήγηση των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων.

Συνέχεια της διαμαρτυρίας του Ανδρέα Λόντου. Στις 26/8, και ενώ αυτός ήταν άρρωστος στο Διακοφτό, παρευρισκόμενου και του Στρατηγού Ιωάννη Νοταρά, έφτασε ο Φροντιστής, ο Μισθωτής και ο Επιθεωρητής και τον πληροφόρησαν για την κατάσταση της προετοιμασίας στην Πάτρα. Του είπαν ότι τα 25.000 γρόσια είχαν ξοδευτεί σε σιτηρέσια Πατρών στρατιωτών, σε κόμιστρα για την μεταφορά, και σε λίγες τροφές που είχαν τοποθετηθεί σε μέρη μακριά από την Πάτρα, και ότι δεν είχε απομείνει τίποτα ούτε για τα σιτηρέσια, ούτε για τη μεταφορά των τροφών. Ο Λόντος τους έδωσε 1.000 γρόσια και στρατιώτες, και τους έστειλε να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους. Τα ανωτέρω αναφέρθηκαν στη Διοίκηση, η οποία μετά βίας του έστειλε 30.000 γρόσια επιπλέον. Αφού ξεκίνησε την εκστρατεία, μόλις έφτασε στα Καλάβρυτα τον ειδοποίησαν να μην προχωρήσει, γιατί δεν ήταν έτοιμα τα προς το ζην των στρατιωτών. Ο Λόντος έφτασε στην Πάτρα

	<p>στις 13/9, και ζήτησε από τον Φροντιστή υποθετικό λογαριασμό και φρόντισε την κατάσταση όπως θεωρούσε καλύτερο. Στις 20/9 αναγκάστηκε να στείλει προς την Διοίκηση τον Μισθοδότη για να μεταφέρει την αναφορά του. Έκανε ό,τι μπορούσε για να διατηρήσει την ευταξία του στρατοπέδου και να εξοικονομήσει τα αναγκαία με δικά του χρήματα. Παρακίνησε δε τους υπόλοιπους στρατηγούς και αξιωματικούς να εξοικονομήσουν εξ ιδίων μέχρι την επιστροφή του Μισθοδότη. (συνεχίζεται)</p>
<p>27(3/12)</p>	<p>Αθήνα 2/12. Πληροφορίες από το Ναύπλιο ότι η Διοίκηση είχε στείλει τον Υπουργό της Θρησκείας να συναντήσει τον Ανδρέα Ζαΐμη. Σημειώνεται πως ίσως έτσι επιτευχθεί η λύση των τρεχόντων προβλημάτων, και παύσει ο εμφύλιος πόλεμος, ο οποίος είναι πηγή μονίμων αναταραχών στην πατρίδα. Στο Ναύπλιο έφτασε και ο Πρόεδρος του Εκτελεστικού Γεώργιος Κουντουριώτης, η παρουσία του οποίου αποτελεί παρηγοριά για τους πολίτες.</p> <p>Κόρινθος, 1/12. Ο Στρατηγός Γκούρας επικοινωνήσε με τον Στρατηγό Νικήτα για να διορθωθούν τα προβλήματα με διάλογο και όχι με πόλεμο. Σχολιάζεται πως πάντοτε φαίνεται η διάθεσή του για ειρήνη και ομόνοια, και πως υπάρχουν ελπίδες για θετικά αποτελέσματα.</p> <p>Λιβαδειά. Πολλοί Τούρκοι βγήκαν από το Ζητούνι (Λαμία) και κατέβηκαν στην Βουντουνίτσα (Βουδουνίτσα-Μπουντουνίτσα-Μενδενίτσα). Υπάρχει ο φόβος μήπως αυτοί περάσουν στην Εύριππο και από εκεί ορμήσουν και βλάψουν τα περίχωρα της Αττικής. Σχολιάζεται πως έτσι γίνεται φανερό τι κερδίζουν οι Έλληνες από την εμφύλια διαμάχη.</p> <p>Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων από τον Θεόδωρο Νέγρη.</p> <p>Επεξήγηση της Παραγράφου Δ΄: Όσοι από άλλα μέρη του κόσμου θελήσουν να έρθουν στην Ελλάδα για να κατοικήσουν μόνιμα ή να μείνουν για λίγο καιρό σε αυτήν είναι ίσοι με τους Έλληνες. Δίνει παραδείγματα υποδεικνύοντας πως αυτοί που έρχονται στην Ελλάδα πρέπει να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τους Νόμους.</p> <p>Σημείωση. Επειδή όλοι οι άνθρωποι έχουν πλαστεί κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν του Θεού, το δίκαιο είναι να υπόκεινται όλοι στους ίδιους νόμους. Επειδή δε οι Έλληνες ως φιλελεύθεροι είναι και φιλοδίκαιοι, διότι η Δικαιοσύνη είναι μητέρα και προστάτιδα της ελευθερίας, δέχονται να είναι ίσοι ενώπιον των δικαστηρίων τόσο μεταξύ τους, όσο και με τους αλλοεθνείς. Ο δικαστής θα πρέπει να μη διακρίνει τον Έλληνα από τον ξένο, αλλά να ακούει με προσοχή όσα του λένε, και να πράττει όπως ορίζουν οι νόμοι ανεξάρτητα από την εθνικότητα αυτού που δικάζεται. Αντίθετα ο καλός διοικητής προσπαθεί να διαλέγει πάντα κάποιον Έλληνα για τις διοικητικές θέσεις αναλογιζόμενος τους κόπους και το αίμα που έχυσε για την απελευθέρωση της πατρίδας. Ο Δικαστής κοιτάζει το σφάλμα και αποφασίζει. Ο Διοικητής κοιτάζει τον άνθρωπο και διορίζει.</p>

Επεξήγηση της Παραγράφου Ε': Κάθε Έλληνας μπορεί να συμμετέχει στα πολιτικά και στρατιωτικά και να απολαμβάνει όλες τις τιμές, αρκεί να είναι άξιος προς τούτο. Κάθε Έλληνας μπορεί να λάβει οποιοδήποτε πολιτικό αξίωμα έχει η πατρίδα, καθώς και όλες τις στρατιωτικές τιμές και όλα τα βραβεία που έχει πατρίδα. Αν, όμως, κάποιος, ο οποίος δεν έχει γνώση των πολιτικών υποθέσεων, γίνει ξαφνικά διοικητής και δεν ξέρει πώς να διαχειριστεί τα κοινά, ή αν κάποιος ανίδεος από πόλεμο γίνει στρατηγός, μη γνωρίζοντας τι να κάνει για να κερδίσει τον εχθρό, με αποτέλεσμα να εξολοθρευτεί το στράτευμά του, ενώ ο εχθρός προχώρα απειλώντας το έθνος, δεν γίνεται να λάβει το ίδιο βραβείο με εκείνον, ο οποίος πράγματι ευεργέτησε την πατρίδα με τα ανδραγαθήματα του. Αν και ο ικανός και ο ανίκανος παίρνουν το ίδιο βραβείο, θα χαθεί κάθε έννοια φιλοτιμίας και κανένας δεν θα φροντίζει να φανεί άξιος της τιμής που του γίνεται. Γι' αυτό ο Νόμος απαιτεί να αναλαμβάνουν πολιτικές και στρατιωτικές θέσεις, και να απολαμβάνουν τις τιμές που προκύπτουν από αυτές, μόνο όσοι είναι άξιοι να τις αναλάβουν. (συνεχίζεται)

Συνέχεια της διαμαρτυρίας του Ανδρέα Λόντου. Επισημαίνει πως έφτασε τροφή από τη Ζάκυνθο, αλλά βγήκε στη Γλαρέντζα και η μεταφορά της στάθηκε αδύνατη, γιατί όλος ο κάμπος ήταν έρημος και τα ζώα που βρίσκονταν κοντά στη Γαστούνη χρησίμευαν για τις ανάγκες του εκεί στρατοπέδου, ενώ στη θάλασσα μεταξύ της παλαιάς Πάτρας και του Μεσολογγίου είχαν αγκυροβολήσει εχθρικά πλοία. Στις 13/10 έφτασε ο Μισθοδότης με 100.000 γρόσια μόνο, από τα οποία τα μισά τα έδωσε για την απόσβεση των χρεών. Επιθεωρήθηκαν όλοι οι στρατιωτικοί λογαριασμοί από τότε που εκστράτευσε ο κάθε στρατηγός, και οι μισθοί που οφείλονταν στους στρατιώτες μέχρι τις 15/10 ήταν συνολικά 84.000 γρόσια, εξαιρουμένου του στρατεύματος του Λόντου που δεν ήθελε να λάβει το χρηματικό ποσό που του αναλογούσε προκειμένου να ικανοποιηθούν τα λοιπά χρέη. Δεδομένων των συνθηκών το στρατόπεδο ήταν έτοιμο να διαλυθεί εκείνη τη μέρα, διότι τα χρήματα δεν αρκούσαν για την αποπληρωμή των δεδουλευμένων μισθών, ούτε για την εξασφάλιση τροφής και σιτηρεσίων. Ωστόσο, έπειτα από συγκρότηση πολεμικού συμβουλίου, αποφάσισαν τη διαχείριση των χρημάτων με τρόπο τέτοιο ώστε να εξασφαλίζεται για 11 ημέρες το αλεύρι και το κριθάρι, ενώ τα σιτηρέσια των στρατιωτών να εξοικονομούνται με χρήματα των ίδιων των Αξιωματικών. Έγινε κοινή αναφορά για να ειδοποιηθεί η Διοίκηση για την κατάσταση που επικρατούσε στο στρατόπεδο και για την απόφαση που ελήφθη. Μεταφέρθηκε δε το μήνυμα πως αν δεν αποστέλλονταν τα αναγκαία χρήματα για την αποπληρωμή των δεδουλευμένων στρατιωτικών μισθών, τις τροφές και τα σιτηρέσια τουλάχιστον ενός μήνα, καθώς και των αναγκαίων σκηνωμάτων για τη διανυκτέρευση των στρατιωτών, δεν θα μπορούσαν να προχωρήσουν στην Πάτρα και το στρατόπεδο θα διαλυόταν. Παρήλθαν δε οι 11 ημέρες και ούτε χρήματα εστάλησαν, ούτε απάντηση από τη Διοίκηση. Οι αρχηγοί και οι στρατηγοί των ταγμάτων έπειτα από αναφορά που έκαναν στον ίδιο το Λόντο στις 26/10, με την

	<p>οποία διαμαρτυρήθηκαν για την κατάσταση, ανακοίνωσαν την ακούσια και με άκρα δυσαρέσκεια διάλυσή τους. (συνεχίζεται)</p> <p>Δημοσιεύεται σε υποσημείωση η αναφορά των στρατηγών που περιγράφουν την κατάσταση στο στρατόπεδο της Πάτρας. Αναφέρουν πως η προθεσμία πέρασε, και πως οι στρατιώτες τους δεν αντέχουν άλλο, ούτε και οι ίδιοι. Ανακοινώνουν την αναχώρησή τους, αλλά και την δυσαρέσκειά τους. Υπογράφεται από τους Ιωάννη Νοταρά, Πάνο Κολοκοτρώνη, Βασίλη Πετιμεζά, Δημήτριο Δεληγιάννη, Κωνσταντίνο Πετιμεζά και Ασημάκη Σκαλτζά.</p> <p>Δημοσιεύεται ποίημα για τον στρατηγό Γκούρα από κάποιον Σπύρο Βου.... (Δυσανάγνωστο)</p>
<p>28 (6/12)</p>	<p>Αθήνα, 5/12. Έφτασε στο λιμάνι του Πειραιά ένα αυστριακό πλοίο από την Κωνσταντινούπολη, το οποίο ταξίδευε από την Οδησό. Ειδοποίησε ότι στη Βασιλεύουσα συγκροτήθηκε συμβούλιο, το οποίο θα διοικεί τις υποθέσεις μαζί με το Σουλτάνο. Τα μέλη του αλλάζουν καθημερινά.</p> <p>Σημειώνεται πως η εκστρατεία, η οποία ήταν αφιερωμένη στις γιγάντιες θαλάσσιες δυνάμεις και κυρίως στη μεγάλη εκστρατεία του Μεχμέτ Αλή, για την οποία ξόδεψε 28 εκατομμύρια, κατατροπώθηκε από τον Ναύαρχο Μιαούλη που δεν άφησε να προχωρήσει ο τούρκικος στόλος πέρα από τη Ρόδο, γεγονός που προκάλεσε μεγάλο τρόμο στην Πύλη.</p> <p>Γίνεται αναφορά στην βεβαιότητα των εχθρών για την νίκη τους στην Σάμο, και στην συμμετοχή των Ευρωπαίων στην εκστρατεία του Μεχμέτ Αλή.</p> <p>Σχολιάζεται πως τα ένδοξα κατορθώματα των Ελλήνων σε ξηρά και θάλασσα δικαιολογούν την τόλμη τους, και ικανοποιούν το αίσθημα εκδίκησης για την τιμή και την πίστη τους, που οι τύραννοι αδικώς καταπατούσαν.</p> <p>Οι Έλληνες καλούνται να μη φοβηθούν και να πορευθούν με γενναιότητα και ηρωισμό εναντίον του Τυράννου του Βυζαντίου, με βασικό δόγμα την ομόνοια και την ευπείθεια στους νόμους. Υπογράφει ο εν Αθήναις Φιλέλλην.</p> <p>Δύο πληγωμένοι στρατιώτες έφτασαν στην Αθήνα από την Κόρινθο μεταφέροντας το μήνυμα ότι το στράτευμα πολέμησε με τους εχθρούς της Διοίκησης στον Άγιο Γεώργιο, και πως υπάρχουν θύματα, πληγωμένοι και αιχμάλωτοι. Δεν έγινε ξεκάθαρο ποιος νίκησε. Αναμένεται να φτάσει εκεί ο Ιωάννης Κωλέττης από το Ναύπλιο με στρατιωτική δύναμη και έξι κανόνια.</p> <p>Ναύπλιο. Λέγεται ότι έφτασαν εκεί 150 χιλιάδες τάλαρα ως προσφορά των Αμερικανών προς τον αγώνα του ελληνικού Γένους. Σχολιάζεται το πώς θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα χρήματα, καθώς και αυτά του δανείου.</p>

Σύρα, 1/12. Στην αγορά λέγεται ότι έφτασαν στην Κέρκυρα ο Κόμης Καποδίστριας, ο Πρίγκιπας Αλέξανδρος Υψηλάντης και ο Βαρόνος Στρογγανόφ. Η είδηση δεν είναι βέβαιη, αλλά είναι πολύ πιθανή. Οι Έλληνες μπορούν να προσελκύσουν πολλούς τέτοιους αγαθούς άνδρες με την καλή τους συμπεριφορά, όμως η εμφύλια διαμάχη απομακρύνει και τους φίλους του έθνους και τη δόξα των περασμένων κατορθωμάτων τους.

Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων από τον Θεόδωρο Νέγρη.

Σημείωση. Σε όποια μέρη του κόσμου οι νόμοι δεν σκοπεύουν στο κοινό όφελος, αυτοί δεν είναι ορθοί και ελεύθεροι. Ακολουθούν παραδείγματα που δείχνουν πως δεν μπορεί ο καθένας να προχωρά σε όλα τα αξιώματα. Όπου η αξία δεν είναι το μόνο κριτήριο των δικαιωμάτων, δεν κυριαρχεί η δημοκρατία, αλλά η αριστοκρατία και η ολιγαρχία, και ένας τέτοιος λαός ποτέ δεν ευτυχεί, επειδή «κοιμάται», ενώ τα προτερήματα όταν δεν τιμώνται χάνονται, και όσο τιμώνται τόσο αυξάνονται. Γι' αυτό λοιπόν οι Έλληνες αποφάσισαν να θεσπίσουν νόμο, σύμφωνα με τον οποίο όποιος είναι άξιος γίνεται δεκτός και στις πολιτικές και στρατιωτικές θέσεις, και γενικώς σε όλες τις τιμές της πατρίδας.

Εξήγηση Παραγράφου ΣΤ': Τα κτήματα, η τιμή και η ασφάλεια της ζωής κάθε Έλληνα και κάθε ανθρώπου που βρίσκεται στην Ελλάδα είναι υπό την προστασία των νόμων. Κανένας άνθρωπος στον κόσμο δεν θέλει να υποτάσσεται στον άλλον, ενώ ο άνθρωπος είναι ελεύθερος. Η απόλυτη ελευθερία όμως μπορεί να επιφέρει δυστυχία σε όλους, επειδή κάποιος δυνατός μπορεί να αρπάζει τα πράγματα του αδυνάτου, να καταπατά την τιμή του και να τον παιδεύει. Οι άνθρωποι βλέποντας αυτά αποφάσισαν και έκαναν μεταξύ τους συμφωνίες σχετικές με το πώς θα ζουν ειρηνικά σε έναν τόπο. Οι συμφωνίες αυτές ονομάζονται νόμοι. Βλέποντας, όμως, ότι οι νόμοι γραμμένοι στο χαρτί δεν κατορθώνουν τίποτε αν δεν υπάρχει άνθρωπος να τους εφαρμόσει, αποφάσισαν να εκλέγουν άλλους ανθρώπους, υπεύθυνους για την τήρηση των νόμων. Οι άνθρωποι αυτοί αποτελούν τη Διοίκηση. Επειδή οι άνθρωποι συμφώνησαν κανείς να μην καταπατά την παρουσία και την τιμή του άλλου, εμπιστεύονται τους νόμους για την προστασία της ιδιοκτησίας, της τιμής και της ζωής τους. (συνεχίζεται)

Συνέχεια της διαμαρτυρίας του Ανδρέα Λόντου. Δηλώνει ότι μη δυνάμενος να στηρίξει μόνος του την πολιορκία, αποχώρησε και διαμαρτύρεται ενώπιον του έθνους με δημόσιο τρόπο και μάρτυρα την αλήθεια, ότι δηλαδή μόνο οι ελλείψεις των αναγκαίων οδήγησαν στη διάλυση της πολιορκίας της Πάτρας, και αυτές είναι οι αιτίες που πρέπει να εξεταστούν. Βασική αιτία: «Η ΑΝΑΓΚΗ ΝΟΜΟΝ ΟΥΚ ΕΧΕΙ». Σημειώνει πως η Διοίκηση από το δάνειο που έλαβε για τον αγώνα και από άλλες προσόδους, έχει λάβει αρκετά χρήματα. Ωστόσο, οι ανάγκες του έθνους παραβλέπονται. Ακολουθούν οι υπολογισμοί του. **Α.** Είτε τα

	<p>χρήματα ξοδεύτηκαν καταχρηστικά για διάφορους ιδιοτελείς σκοπούς. Β. Είτε όσοι ήταν υπεύθυνοι για αυτά τα χρήματα δεν τα χορήγησαν στους στρατηγούς, προκειμένου να μην επιτύχει το έργο τους, να θεωρηθούν ανάξιοι των περιστάσεων και να θιγεί η υπόληψή τους. Εάν ισχύει το Α, πρέπει να συγκληθεί Γενική Συνέλευση για να φανερωθεί πού ξοδεύτηκαν τα εθνικά αυτά χρήματα, και πού πρόκειται να ξοδευτούν όσο αναμένεται να έρθουν, αλλά και για να τα εμπιστευθεί το έθνος σε άλλους πιο ενάρετους και ικανούς για τη διαχείρισή τους. Εάν ισχύει το Β, αυτοί που ονομάζονται πατέρες του έθνους έφτασαν στο σημείο να αψηφήσουν τους ελεύθερους νόμους, και βοήθησαν να ανθίσει η βία και η δολοπλοκία που βασιλεύουν και στην Οθωμανική Πόρτα, εναντίον της οποίας πολεμούν. Κατηγορεί τα μέλη της Διοίκησης ότι είναι έρμια των παθών τους. Άλλος λόγος δεν μπορεί να βρεθεί, παρά το ότι αντιμετωπίζουν παθητικά τον ίδιο το Λόντο και τους λοιπούς στρατηγούς. Σημειώνει όμως πως η υπόληψη που αποκτήθηκε με αίμα για την προάσπιση για την επίτευξη της απελευθέρωσης δεν αμαυρώνεται, ούτε οι Έλληνες είναι τόσο αναισθητοί για να μην το αντιληφθούν. (συνεχίζεται)</p>
<p>29 (10/12)</p>	<p>Αθήνα, 9/12. Ο Γεώργιος Ψύλλας απευθύνεται στο Ελληνικό Έθνος και δικαιολογείται για προηγούμενο άρθρο του που προκάλεσε αντιδράσεις. Σημειώνει πως οι Έλληνες λαμβάνουν βοήθεια από όλα τα έθνη της Ευρώπης, από κάθε φιλόανθρωπο και φιλελεύθερο άνθρωπο. Αν όμως συνεχίσουν να ακολουθούν τυφλά εκείνους που εξαιτίας των παθών τους ταράζουν την ευνομία και εμποδίζουν το έργο της Διοίκησης, και δεν προσπαθήσουν με κάθε τρόπο να διατηρήσουν ακέραιη την εφαρμογή των νόμων και να συγκροτήσουν ισχυρή Διοίκηση, ώστε να μην μπορεί κανένας να πιάσει τα όπλα όποτε θελήσει, τότε θα χάσουν την υπόληψη του κόσμου και θα βρεθούν σε χειρότερη σκλαβιά από την προηγούμενη.</p> <p>Ύδρα, 5/12. Πληροφορίες από γράμματα της επιτροπής στην Αγγλία ότι οι Αμερικάνοι στέλνουν στην Ελλάδα ένα ατμοκίνητο καράβι με 24 κανόνια, και ότι έχουν σκοπό να στείλουν και φρεγάτες. Λένε ακόμη ότι με το να μην δέχεται η Πύλη με κανένα τρόπο να φύγει από τη Βλαχομπογδανία, πιθανολογείται ότι η Ρωσία θα της κηρύξει τον πόλεμο.</p> <p>Τήνος, 13/11. Από την Τεργέστη γράφουν ότι δεν έγινε καμία συνδρομή στην ΕφΑθ, γιατί η εκεί αστυνομία είχε αυστηρές εντολές από τη Βιέννη να λαμβάνει όσες ελληνικές εφημερίδες εισέρχονται στην Τεργέστη και να τις στέλνει εκεί. Έτσι, οι ομογενείς της Τεργέστης δεν τολμούν να γίνονται συνδρομητές. Παρόλα αυτά ελπίζουν ότι σύντομα η Αυστρία θα αλλάξει στάση.</p> <p>Στη Βενετία εκδόθηκε Προκήρυξη για όποιο πλοίο με αυστριακή σημαία ναυλωθεί από τους Τούρκους και κατευθυνθεί προς τα φρούρια που έχουν αποκλειστεί από τους Έλληνες, και το οποίο οι Έλληνες κατορθώσουν να το βλάψουν, να μην έχει υπεράσπιση από την Διοίκησή</p>

	<p>του.</p> <p>Ο νέος Βασιλιάς της Γαλλίας επέτρεψε την ελευθερία του Τύπου.</p> <p>Κουτσομάδι (Κοτσομάδι Κορίνθου), 4/12. Περικοπή από γράμμα του Στρατηγού Γκούρα. Αναφέρεται στην εμφύλια σύγκρουση, η οποία προκαλεί μεγάλα έξοδα που θα τα πληρώσει το έθνος. Μεταφέρει πληροφορίες από τη μάχη μεταξύ του στρατεύματος των Αθηνών και του στρατεύματος αυτών που εχθρεύονται τη Διοίκηση. Αναφέρει ότι από εκείνους σκοτώθηκαν περίπου 30 και τραυματίστηκαν περισσότεροι, ενώ πολλοί συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στη Διοίκηση. Από το στράτευμα του Γκούρα σκοτώθηκαν τρεις και τραυματίστηκαν άλλοι τόσοι. Η διαμάχη έχει μεταφερθεί στο χωριό Άγιος Γεώργιος, όπου οι αντιπατριώτες πολιορκούνται στενά, και ο Γκούρας υπολογίζει ότι σε 20 μέρες θα έχουν τελειώσει όλα.</p> <p>Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων από τον Θεόδωρο Νέγρη.</p> <p>Σημείωση. Όταν βλέπει κανείς σε ένα μέρος να αρπάζονται ξένα πράγματα, να καταπατάται η τιμή, και να κινδυνεύει η σωματική ακεραιότητα των ανθρώπων, μπορεί να πει ότι σε αυτό το μέρος βασιλεύει η τυραννία. Οι Έλληνες θυμούνται τους τυράννους τους και την κατάσταση που επικρατούσε, όμως με την ανδρεία και το θάρρος τους η τυραννία των Οθωμανών παρήλθε και το ελληνικό γένος είναι πλέον ελεύθερο.</p> <p>Επεξήγηση Παραγράφου: Όλοι οι κάτοικοι θα πρέπει να συνεισφέρουν στους φόρους ανάλογα με τις δυνάμεις τους. Κανένας φόρος δεν λαμβάνεται χωρίς να εκδοθεί νόμος. Ο Νόμος περί φόρων έχει ισχύ μόνο ενός χρόνου. (άρθρο 4, παρ. 5 και άρθρο 78 του Ελληνικού Συντάγματος). Όλοι οι Έλληνες έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις και τα ίδια δικαιώματα. Δεν μπορεί να πληρώνει μία Επαρχία και η άλλη να μην πληρώνει, ούτε μπορεί να πληρώνει ένας κάτοικος και όλοι οι υπόλοιποι να μην πληρώνουν. Παράλληλα, δεν μπορούν να πληρώνουν όλοι τα ίδια, επειδή η κατάσταση των διαφόρων περιοχών και των διαφόρων ανθρώπων δεν είναι όμοια. Για αυτό ο νόμος ορίζει να μοιράζονται οι φόροι σε όλη την επικράτεια και σε όλους τους ανθρώπους, και ο καθένας να εισφέρει κατά τις δυνάμεις του. Δεν είναι δίκαιο να λαμβάνονται από το έθνος φόροι απροσδιόριστα, επειδή τα χρήματα είναι αναγκαία και γλυκαίνουν όποιον τα λάβει. Ο λαός πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζει όσα αποφασίζονται από τη Διοίκηση για τις ανάγκες του έθνους για να μην συμβαίνουν αδικίες. Για αυτό αποφασίστηκε και να μη λαμβάνεται κανένας φόρος που δεν ορίζεται από ψηφισμένο νόμο που προσδιορίζει την ποσότητα και τον τρόπο πληρωμής. Ακόμα, για να αποφευχθεί κάθε αδικία, κάθε χρόνο θα ψηφίζεται νέος Νόμος για τους οφειλόμενους φόρους και ο προηγούμενος θα παύει να ισχύει. Κατά την περίοδο της τυραννίας όλοι οι φόροι αυξάνονταν συνεχώς. (συνεχίζεται)</p> <p>Συνέχεια της διαμαρτυρίας του Ανδρέα Λόντου. Ο Λόντος υπερασπί-</p>
--	---

	<p>ζεται τον εαυτό του λέγοντας ότι από την αρχή του πολέμου αποφάσισε να εργαστεί σκληρά για την πατρίδα του, απομακρυσμένος από κάθε ιδιοτέλεια, και πάντοτε σε συνεργασία με τον Ανδρέα Ζαΐμη. Συγκρότησε με μεγάλο κόπο και πολλές θυσίες δικό του στρατιωτικό σώμα στην τοποθεσία Σελλά (Πατρών), σώμα ικανό να αντέξει τους εχθρούς της Πάτρας, και κατόρθωσε να φυλάξει την επαρχία της Βοστίτσας (Αίγιο) και τα ανατολικά χωριά των Πατρών, ενώ έτρεξε να βοηθήσει όπου υπήρχε ανάγκη. Από τη στιγμή που έμαθε ότι το πολίτευμα παραβιάστηκε και ότι τα φρούρια δεν δίδονταν στη Διοίκηση, αυτός δεν έχασε χρόνο και απελευθέρωσε την Ακροκόρινθο, την οποία παρέδωσε στη φρουρά της Διοίκησης. Και όταν τον διέταξε η Διοίκηση να παραλάβει τους Αντιστράτηγους Ιωάννη Νοταρά και Ν. Πετιμεζά και να κατευθυνθεί προς την Τριπολιτσά για να ενωθεί με τον στρατηγό Γιατράκο, ώστε όλοι μαζί να ελευθερώσουν την Τριπολιτσά που κρατούνταν από τους αντιπολιτευόμενους, δεν λογάριασε ούτε κόπους ούτε κινδύνους, αλλά με προθυμία κινήθηκε, και με υπέρογκα έξοδα και θυσίες των στρατιωτών του κατόρθωσε ώστε 800 άνδρες οδηγούμενοι από τους δυνατότερους πολιτικούς και στρατιωτικούς της Πελοποννήσου να εξέλθουν της περιτειχισμένης πόλης και να μείνει αυτή στην εξουσία της Διοίκησης. Από εκεί μεταφέρθηκε στο Άργος με τον Αντιστράτηγο Νοταρά για να συντηρήσει τους στρατιώτες του, να εξηγήσει το φρόνημά του προς τη Διοίκηση και να λάβει νέες διαταγές. Η Διοίκηση αντιλήφθηκε την πατριωτική του ειλικρίνεια, αλλά μερικά μέλη της τυφλωμένα από τη δύναμη των χρημάτων, όχι μόνο δεν άκουσαν όσα εξέθεσε, αλλά έδειξαν ψυχρότητα και τον ειρωνεύτηκαν παντοιοτρόπως. Στο Άργος έμεινε αρκετές ημέρες έχοντας καταναλώσει μεγάλη ποσότητα χρημάτων. Οι αντιπολιτευόμενοι προσεγγίστηκαν με την παροχή υποσχέσεων. Τη ματαιότητα αυτή την εκμεταλλεύτηκαν και με ισχυρές δυνάμεις κινήθηκαν για να ξεσηκώσουν κι άλλους, ενώ ο Λόντος έτρεξε στην Τριπολιτσά και πρόλαβε να την καταλάβει. Ο Αντιστράτηγος Ιωάννης Νοταράς έμεινε στο Άργος για να αντικρούσει το κίνημα που έγινε και κατά της πόλης αυτής. (συνεχίζεται)</p>
<p>30 (13/12)</p>	<p>Άγιος Γεώργιος, 10/12. Γράμμα του Στρατηγού Στάθη Κατσικογιάννη προς τον Αναστάσιο Λοιδωρίκη. Τον πληροφορεί για τα τεκταινόμενα στον Άγιο Γεώργιο και τις κινήσεις όλων των στρατηγών που εμπλέκονται. Αναφέρεται στην κατάληψη του χωριού, και την πρόθεση να ενωθούν στα Τρίκαλα.</p> <p>Αθήνα, 10/12. Ο Α. Πετράκης και ο Ν. Καρόρης γράφουν προς το Στρατηγό Γκούρα. Τον επαινούν για την αρετή που έδειξε και συνεχίζει να δείχνει σε όλα τα ζητήματα που αφορούν την πατρίδα, και κυρίως για τον τρόπο που έτρεξε να σώσει την πατρίδα από τους εσωτερικούς εχθρούς της, όπως την έσωσε και από τους εξωτερικούς. Επισημαίνουν πως χωρίς Νόμους, χωρίς Διοίκηση, και χωρίς την απαιτούμενη ευπείθεια είναι αδύνατον να υπάρξει Έθνος και να είναι ασφαλής η ελευθερία και η ευτυχία του λαού. Του παραθέτουν τα λόγια του Σο-</p>

φοκλή προς στους Αθηναίους, για να ακούσει την αλήθεια από έναν πρόγονό τους. Σημειώνουν πως όποιος στην **Ισόνομο Πολιτεία της Ελλάδος** δεν θέλει να υπόκειται στους ισχύοντες νόμους, αλλά να πράττει με τη βία εκτός αυτών, δεν είναι Έλληνας αλλά σπέρμα και ανάθρεμμα Μωαμεθανικό, αφού πολεμά την Ελευθερία, οργανώνει την πτώση και την καταστροφή των Ελλήνων με εμφύλιες διαμάχες. Αυτός που λειτουργεί τοιουτοτρόπως, θα έρθει αντιμέτωπος με τη σκληρότητα των νόμων και θα πρέπει να καταδιωχθεί χειρότερα από Τούρκο ηγεμόνα, αφού πλέον όλοι οι ηγεμόνες της Τουρκίας με το Σουλτάνο τους δεν μπορούν να βλάψουν τόσο το έθνος, όσο οι αντιπατριώτες. Δοξάζουν τον Γκούρα που ηγείται τόσων ελληνικών δυνάμεων και καταδιώκει τους αντάρτες.

Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων από τον Θεόδωρο Νέγρη.

Σημείωση. Η οικονομία δεν έχει ρυθμιστεί ακόμη. Για να επιτευχθεί η ρύθμιση, το Έθνος θα πρέπει να προσδιορίσει με ακρίβεια τα έσοδα και τα έξοδά του, και από τη σύγκρισή τους να διαπιστώσει αν περισσεύουν χρήματα. Αν υπάρχει έλλειμμα θα πρέπει να βρει τρόπο να το καλύψει. Χωρίς την ανωτέρω εξέταση, οι διοικούντες θα κάνουν ό,τι θέλουν, ενώ θα πρέπει να τους απαγορευτεί το δικαίωμα να εκδίδουν νόμους περί φόρων και δανείων και να μαζεύουν χρήματα. Ακόμη, δεν θα ήταν συνετό να ζητήσουν κι άλλο δάνειο από τα ξένα έθνη, διότι η δημιουργία υπέρογκων χρεών θα λειτουργήσει σε βάρος της οικονομίας, αλλά και των επόμενων γενεών. Συνιστά προσοχή ώστε το έθνος να μην βρεθεί βυθισμένο στα χρέη. Όσα μαζεύονται από το έθνος πρέπει να πηγαίνουν στο Εθνικό Ταμείο, ενώ ό,τι έχει να κάνει με τα στρατεύματα να κανονίζεται από το Υπουργείο Πολέμου. (συνεχίζεται)

Συνέχεια της διαμαρτυρίας του Ανδρέα Λόντου. Οι αντιπατριώτες κατατροπώθηκαν από το Νοταρά στο Άργος. Ομοίως και στην Τριπολιτσά. Τότε ο Ζαΐμης έλαβε εντολή ξεκινήσει, και ξεκίνησε και ο Λόντος. Ήταν τότε Μάιος. Όσοι ομογενείς βρίσκονταν στην Αίγυπτο και οι αλλοεθνείς φιλέλληνες προειδοποιούσαν για τις ετοιμασίες του σατράπη της Αιγύπτου, και συμβούλευαν τους Έλληνες να σταματήσουν τον εμφύλιο πόλεμο για να στρέψουν την προσοχή τους στον εχθρό. Ο λαός και τα στρατεύματα άρχισαν να συναισθάνονται τον κίνδυνο. Έπειτα από σύσκεψη που έγινε στην Τριπολιτσά με την τριμελή επιτροπή της Διοικήσεως αποφασίστηκε να αφήσουν τη δύναμη των όπλων και να μεταχειριστούν τη δύναμη του λόγου. Έτσι έλαβαν έγγραφη άδεια από την επιτροπή για να μιλήσουν με τους αντιπολιτευόμενους, οι οποίοι πείστηκαν να παραδώσουν το φρούριο του Ναυπλίου στη Διοίκηση και να αναγνωρίσουν τους νόμους. Ο καθένας επέστρεψε στον τόπο του, και ο Λόντος με τους συντρόφους του πήγαν στο Άργος για να παραλάβουν το φρούριο και να το παραδώσουν στη Διοίκηση. Όσα έγιναν τότε είναι καταγεγραμμένα στα πρακτικά του βουλευτικού σώματος και τα γνωρίζουν με ακρίβεια όσοι από τους πατριώτες δεν

	χρηματίστηκαν («αργυράγγη»). (συνεχίζεται)
31 (17/12)	<p>Αθήνα, 16/10. Είδηση από την Εύριππο αναφέρει ότι φεύγουν από εκεί καθημερινά οικογένειες Τούρκων με προορισμό τη Θεσσαλονίκη. Αυτό δεν είναι απίθανο, καθώς οι Τούρκοι έχουν βεβαιωθεί ότι η ελληνική Διοίκηση έχει βάλει στόχο να καταλάβει τα φρούρια της παλαιάς Πάτρας και της Ευρίππου.</p> <p>Τρίκαλα Κορινθίας, 11/12. Περικοπή γράμματος του στρατηγού Ευμορφόπουλου προς το Συντάκτη της ΕΦΑΘ για τα κακά που έπαθαν οι κάτοικοι των χωριών της Κορίνθου από το στράτευμα του Ιωάννη Νοταρά (Νοταρόπουλου). Ο Ευμορφόπουλος είχε διαταγή από τον Γκούρα να κυριεύσει τα Βασιλικά, οι κάτοικοι των οποίων τον υποδέχτηκαν με χαρά, ενώ του διηγήθηκαν τα δεινά που προκάλεσαν ο Λόντος και ο Νοταράς. Στην Βελίνα ιδιαίτερα, οι στρατιώτες του Νοταρά που για μέρες τρέφονταν από τα υπάρχοντα ενός ιερέα, όχι μόνο κακομεταχειρίστηκαν μεγάλο μέρος της περιουσίας του, αλλά ατίμασαν την κόρη και την νύφη του. Ο δε Νοταράς αντί να τον υπερασπιστεί και να τον βοηθήσει, του πήρε 2.000 γρόσια και του έκαψε το σπίτι. Πέντε πρόκριτοι ενός άλλου χωριού έκαναν αναφορά στη Διοίκηση ότι ο Νοταράς απαιτούσε παράνομους φόρους. Όταν ο τελευταίος πληροφορήθηκε την αναφορά έστειλε αμέσως και έκαψε τα σπίτια των προκρίτων μέσα στα οποία κάηκε και μία γυναίκα, και σκότωσε άλλη μία, επειδή δεν μπορούσε να πιάσει τους άντρες τους. Ήθελε να πιάσει και εκείνον που έγραψε την αναφορά, αλλά επειδή απέτυχε, έκαψε τα υπάρχοντά του, αφού άρπαξε πρώτα οτιδήποτε του φάνηκε πολύτιμο. Στα Τρίκαλα Κορινθίας συνέβησαν χειρότερα. Ο Νοταράς έφτασε εκεί στις 9/12 δηλώνοντας ότι εξαπατήθηκε. Μεταφέρθηκε ενώπιον της Διοίκησης στις 10/12 με τη συνοδεία φρουράς στρατιωτών που είχαν επικεφαλής τον Αντιστράτηγο Ι. Ρούκη.</p> <p>Λιβαδειά, 9/12. Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος έστειλε τον Πέτρο Βούλγαρη και τον Κόλια Σουλιώτη με 100 στρατιώτες στα μέρη του Ταλαντίου, και ο ίδιος παρέμεινε για να δει τις κινήσεις των Τούρκων και να τους χτυπήσει. Οι Τούρκοι γνωρίζουν όλα τα σχέδια των Ελλήνων, και σκοπεύουν να επιτεθούν το χειμώνα, σύμφωνα με ανώνυμο γράμμα που έφτασε από τα Φάρσαλα.</p> <p>Φάρσαλα, 24/11. Παρατίθεται το παραπάνω ανώνυμο γράμμα. Σε αυτό αναφέρονται κυρίως οι μετακινήσεις των πασάδων διαφόρων περιοχών και πώς από θαύμα γλίτωσαν οι Έλληνες.</p> <p>Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των πολιτών από το Θεόδωρο Νέγρη.</p> <p>Οι στρατιώτες σήμερα αρπάζουν τα ινία και δεν συλλογίζονται ότι αυτοί έχουν να πληρώσουν τα χρέη του έθνους. Όλο αυτά πρέπει να μπου σε τάξη για να μην μετανοούν οι Έλληνες στο μέλλον. Θα ήταν καλύτερο να αποφασίσει το έθνος να δίνει ένα πόσο ετησίως για τα έξοδα των περιφερόμενων στρατιωτών, χωρίς να ενοχλείται πλέον κά-</p>

ποιος κάτοικος, παρά μόνο για να τους προσφέρει στέγη για να κοιμούνται και φωτιά για να θερμαίνονται το χειμώνα. Θα μπορούσαν ακόμη να χτιστούν ξενοδοχεία από τόπο σε τόπο, και σε αυτά να μπορεί ο διαβάτης να αγοράσει ό,τι θέλει. Πρέπει όμως να καταβάλουν όλοι σύμφωνα με τις δυνάμεις τους για να διαφυλαχθεί το δίκαιο, όπως το ορίζει ο νόμος.

Επεξήγηση Παραγράφου Η΄: Κάθε Έλληνας μπορεί να λέει, να παριστάνει, να γράφει και να τυπώνει ό,τι έχει στο νου του. Εμποδίζεται μόνο από τρία πράγματα:

- ❖ **Να προσβάλει τη χριστιανική θρησκεία**
- ❖ **Να κινείται εναντίον όσων καλών και ωφέλιμων γνώρισαν οι άνθρωποι**
- ❖ **Να διαπομπεύει κάποιον ονομαστικά**

Αυτός που υπέμεινε την τυραννία και θυσιάσε πολλά για να είναι ελεύθερος, δεν είναι δίκαιο να εμποδίζεται από το να εκφράζεται όπως θέλει. Η ελευθερία αυτή είναι απαραίτητη, για αυτό και κατοχυρώθηκε από το Νόμο. Το δικαίωμα αυτό δεν ενδείκνυται για την εξέταση των μυστηρίων της χριστιανικής πίστης γιατί μπορεί οδηγήσει στην δημιουργία νέας αίρεσης ή να ψυχράνει τις σχέσεις με τους άλλους προκαλώντας κακό στο έθνος. Είναι λοιπόν καλύτερο να αποφεύγεται οποιαδήποτε ομιλία περί της χριστιανικής θρησκείας, των μυστηρίων και των τελετών αυτής. Μερικοί ιερείς και αρχιερείς που ανακατεύονται στα πολιτικά και ζουν άσεμνο βίο, καλούνται να αντιληφθούν την παρανομία και να επιστρέψουν στην κανονική τους ζωή και την κοινή ωφέλεια. Με την παραίνεση αυτή ο Νέγρης επισημαίνει πως δεν θέλει να ανακατευτεί στα εκκλησιαστικά τους καθήκοντα, αλλά να τους αναγκάσει επιστρέψουν, γιατί πολλοί αποστάτησαν και καταπιάστηκαν με τα κοσμικά. (συνεχίζεται)

Συνέχεια της διαμαρτυρίας του Ανδρέα Λόντου. Τελικά, η Διοίκηση παρέλαβε το φρούριο του Ναυπλίου. Ο Λόντος και οι σύντροφοί του θα μπορούσαν να κρατήσουν το φρούριο αλλά δεν το έκαναν, ούτε ζήτησαν οικήματα για να μείνουν τις λίγες μέρες που έμειναν εκεί. Οι Ψαριανοί ενημέρωναν καθημερινά τη Διοίκηση για την κίνηση του οθωμανικού στόλου. Κάποια μέλη όμως του Εκτελεστικού ασχολούνταν με το να βγάλουν τη Μπουμπουλίνα από το Ναύπλιο. Ο Λόντος και οι λοιποί αναχώρησαν από το Ναύπλιο με διαταγή της Διοίκησης και επέστρεψαν εις τα ίδια για να προετοιμάσουν τις κινήσεις τους κατά του εχθρού. Μόλις έφτασαν στον τόπο τους διαδόθηκε η ολέθρια είδηση της καταστροφής των Ψαρών. Έφτασαν απεσταλμένοι από τη Ρούμελη που ανήγγειλαν ότι 50 χιλιάδες Τούρκοι με επικεφαλής τον Δερβίς Πασά πλησίασαν στη Γραβιά. Η Διοίκηση διέταξε τόσο τον Λόντο, όσο και τον Ι. Νοταρά, να στείλουν βοήθεια και χωρίς την παραμικρή καθυστέρηση. Οι ταλαιπωρημένοι στρατιώτες τους ετοιμάστηκαν και εστάλησαν στο ταμπύρι της Άμπλιανης. Έφτασε και ο Κίτσος Τζαβέλας, τον οποίο έπεισε ο Λόντος να επιτεθεί κατά των εχθρών. Οι ε-

	<p>χθροί τελικά αποκρούστηκαν, και οι Έλληνες νίκησαν στις 14/7. Μετά από αυτά η Διοίκηση τον διόρισε αρχηγό του στρατοπέδου της Πάτρας, όπου πήγε με προθυμία. Άρχισαν να διαδίδονται διάφορες φήμες ότι ο Λόντος και οι λοιποί με επικεφαλής τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη επιθυμούν να διαταράξουν τα πράγματα. Ούτε ο Κολοκοτρώνης ούτε εκείνοι θέλουν κάτι παρόμοιο, και μάλιστα η επιθυμία του Κολοκοτρώνη προς τους νόμους αποδείχθηκε περίτρανα, επειδή πρώτοι οι γιοι του έτρεξαν στο στρατόπεδο των Πατρών κατ' επιταγή της Διοικήσεως.</p> <p>Δημοσιεύεται σε υποσημείωση η Διαταγή της Προσωρινής Διοικήσεως της Ελλάδος προς τον στρατηγό Ανδρέα Λόντο, με την οποία ομολογεί την ευγνωμοσύνη της.</p>
<p>32 (20/12)</p>	<p>Δημοσιεύονται τα πρακτικά του στρατηγού Γκούρα στην επαρχία της Κορίνθου. Ο Γκούρας αναφέρεται σε κάποιον Άρχοντα και συζητά τη μεγάλη προσκόλληση στο αντιδιοικητικό του σύστημα, και γι' αυτό άρχισε να παρατηρεί προσεκτικά τις οδηγίες και τις διαταγές του Εκτελεστικού σώματος και του εκπροσώπου του στα μέρη εκείνα, Ιωάννη Κωλέττη.</p> <p>Τρίκαλα Κορινθίας, 10/12 (λανθασμένα 10/11). Ο Γκούρας γράφει προς τον Ιωάννη Νοταρά. Του μεταφέρει τη διαταγή του Ιωάννη Κωλέττη γραμμένη στις 8/11 στον Άγιο Γεώργιο. Σύμφωνα με αυτήν, ο Νοταράς πρέπει να παρουσιαστεί στη Διοίκηση, και για αυτό το λόγο ο στρατηγός Ευμορφόπουλος και ο Γριζιώτης εστάλησαν για να του το αναγγείλουν, ενώ ο αντιστράτηγος Ιωάννης Ρούκης ορίστηκε υπεύθυνος για να τον συνοδεύσει.</p> <p>Τρίκαλα Κορινθίας, 10/12. Ο Γκούρας γράφει προς τον Ιωάννη Ρούκη να συντροφεύσει το Νοταρά ως το Ναύπλιο, όπου θα τον παραδώσει στο Εκτελεστικό Σώμα.</p> <p>Τρίκαλα Κορινθίας, 10/12. Ο Γκούρας γράφει προς το Εκτελεστικό Σώμα σχετικά με τη διαταγή που έλαβε από τον Κωλέττη.</p> <p>Τρίκαλα Κορινθίας, 10/12. Ο Γκούρας γράφει προς τους αξιωματικούς και τους στρατιώτες του Ιωάννη Νοταρά ενημερώνοντάς τους για τις διαταγές της Διοίκησης, και προτρέποντάς τους να συνταχθούν αν θέλουν στο στράτευμα της Διοίκησης.</p> <p>Αθήνα, 19/12. Κάποιος Άγγλος έδωσε ένα τραγούδι στην Εφημερίδα λέγοντας ότι είναι το ποίημα μιας Ελληνίδας. Αναφέρεται στον θάνατο του λόρδου Byron.</p> <p>Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων από τον Θεόδωρο Νέγρη.</p> <p>Αν μέσω της ελευθερίας του λόγου που παρέχει ο νόμος σε κάποιον, αυτός ξεκινήσει να μέμφεται και να περιγελά όσα κοινώς οι άνθρωποι αναγνωρίζουν ως καλά και ωφέλιμα, υπάρχει ο κίνδυνος να παρασύρει κάποιον, ο οποίος ξέρει λιγότερα. Αν κάποιος μιλήσει εναντίον του</p>

ιερού χρέους του ανθρώπου που είναι «να μην εξαπατά ποτέ κανέναν κανέναν άνθρωπο αλλά όσο μπορεί να λέει την αλήθεια» μπορεί να οδηγήσει κάποιον στην απόφαση να καταπατά την αλήθεια και να γίνει απατεώνας. Έτσι θα ζημιωθεί το έθνος. Ακολουθούν μερικές απόψεις που υπάρχουν και μόνο ωφέλιμες για το κοινό δεν είναι, σημειώνοντας πως από τα καλά και ωφέλιμα πρέπει να επιβεβαιώνεται ποια είναι όντως τέτοια, και τα απατηλά να φανερώνονται, ώστε να γνωρίζει ο κόσμος την αλήθεια και να μην εξαπατάται. Επίσης, ο καθένας είναι ελεύθερος να πει και να δημοσιεύσει την παρανομία κάποιου ανθρώπου, όταν είναι βέβαιος για τις αποδείξεις του. Ο νόμος δεν εμποδίζει προς αυτό, καθώς ο ενάρετος άνθρωπος όσο επαινείται και εκθειάζεται το όνομά του, τόσο αυξάνεται ο ζήλος του και ζύπνα και στους άλλους τον έρωτα για την αρετή, αφού θα προσπαθήσουν να τον μιμηθούν, με αποτέλεσμα να αυξηθούν και οι ενάρετοι άνθρωποι. Ομοίως όσο δυσφημείται ένας κακοποιός, τόσο ζημιώνεται η υπόληψη του και σταματά να κάνει το κακό, ενώ όσοι το παρακολουθούν αυτό θα τρομάζουν και θα απέχουν από οποιαδήποτε κακή πράξη. Οι Έλληνες λοιπόν είναι ελεύθεροι να λένε, να αναπαριστούν, να γράφουν και να τυπώνουν ό,τι έχει ο καθένας στο νου του· τη χριστιανική όμως θρησκεία, όσα κοινώς οι άνθρωποι αναγνωρίζουν ως καλά και την προσωπική ύβρη, θα πρέπει να τα αποφεύγουν για το κοινό όφελος του έθνους.

Σημείωση. Ένα έθνος δεν είναι ποτέ ελεύθερο, αν δεν έχει την άδεια από τους νόμους να εκφράζεται όπως θέλει. Ακολουθούν παραδείγματα από την Ευρώπη, και ιδιαίτερα την Αγγλία και την Ιταλία. Αν οι Έλληνες θέλουν ελευθερία, θα πρέπει να προσέχουν πολύ για να μην αναιρεθεί ποτέ αυτός ο νόμος. Ο νόμος αυτός ίσως ταράζει τους Δεσποτικούς, οι οποίοι δεν επιθυμούν να ξυπνήσει ο λαός για να μην γνωρίσει ποτέ τι αξίζει και χάσουν τη δύναμή τους. Είναι ανάγκη όμως ο λαός να πληροφορηθεί όσα πρέπει για να καταλάβει ποια πρέπει να αγαπά και ποια να αποστρέφεται. Ο Νέγρης δηλώνει ότι προτιμά το συμφέρον του λαού από το συμφέρον λίγων ανθρώπων που κερδίζουν από την άγνοια του λαού και πράττουν ιδιοτελώς. Υπερασπίζεται λοιπόν την ελευθερία αυτή, και παρακινεί όλους να γίνουν άξιοι Έλληνες για να μην κινούν υποψίες. Ο ενάρετος δεν φοβάται την ελευθερία αυτή. Ας φροντίσουν οι καλοί πατριώτες να πολλαπλασιαστούν οι ελεύθερες εφημερίδες και τα συγγράμματα, και να εκδίδονται αυτά σε απλή γλώσσα, για να διδάσκεται ο ελεύθερος Έλληνας τα μεγάλα και ιερά του δικαιώματα, και να μάθει ότι στο εξής δεν χρειάζεται να κολακεύει κανέναν ούτε να φοβάται άλλον πέρα από τους νόμους. (συνεχίζεται)

Συνέχεια και τέλος της διαμαρτυρίας του Ανδρέα Λόντου (17/10). Σημειώνει πως οι διαφωνίες ανάμεσα στους ανθρώπους είναι αναπόφευκτες, και δεν είναι παράδοξο που προέκυψαν και στην Ελλάδα. Τα πάθη όμως όταν μένουν ανεξάλειπτα αποτελούν αξιοκατάκριτο γεγονός. Αυτά είχαν πάψει, και όλοι θυσιάζοντας τα πάντα θέλησαν να κι-

	<p>νηθούν με σύμπνοια προς το κοινό συμφέρον. Η Διοίκηση, η οποία θα έπρεπε να αντιμετωπίζει με ευχάριστο τρόπο και να περιθάλλει όλους τους πατριώτες, άφησε τα πάθη να αναζωπυρωθούν, να υπερισχύσει η καταδυνάστευση μέσω της διαφθοράς, και να παραβιαστεί το πολίτευμα των Ελλήνων κατά την εκλογή του Εκτελεστικού σώματος. Η κακία θριαμβεύει στο πρόσωπο του Υπουργού των Εσωτερικών και κινείται κατά της Αρκαδίας, μολονότι οι Αρκάδες έδειξαν την ευπείθειά τους προς τη Διοίκηση μέσω των αναφορών προς το Βουλευτικό Σώμα. Μόνο οι στερημένοι αισθήσεων βλέπουν με αδιαφορία τα δεινά αυτά. Οι πατριώτες που ορκίστηκαν κατά της ανομίας θα πρέπει να διακηρύξουν με σθένος ότι η παραβίαση των ελληνικών νόμων αποτελεί αναπόφευκτο όλεθρο για την Πατρίδα. Ο Λόντος εκθέτει όλα τα παραπάνω προς το Πανελλήνιο όχι για να δοξαστεί, αλλά για να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα που θα οδηγήσουν στην σωτηρία της πατρίδας.</p>
<p>33 (24/12)</p>	<p>Αθήνα, 23/12. Πληροφορίες από το Ναύπλιο ότι ο αντάρτης Ιωάννης Νοταρόπουλος (Νοταράς) αφέθηκε στη φύλαξη του θείου του Πανούτσου Νοταρά, ο οποίος εγγυήθηκε για αυτόν στη Διοίκηση.</p> <p>Σημειώνεται πως πολλοί πατριώτες εξανίστανται βλέποντας το δίκαιο της ισονομίας να μην εφαρμόζεται όπως θα έπρεπε, έπειτα από τόσους αγώνες εσωτερικούς και εξωτερικούς. Η Διοίκηση αντιμετωπίζει διαφορετικά τον καπετάνιο Στάικο που συλλήφθηκε σε μία μάχη κοντά στην Τριπολιτσά και φυλακίστηκε στο Μπούρτζι, ενώ άφησε ελεύθερο τον Νοταρά να φυλάσσεται μόνο από τον θείο του. Ακολουθεί επιστολή που δημοσιεύτηκε στον ΦτΝ:</p> <p>Λύκουρα, 16/12. Επιστολή του Γκούρα προς τη Διοίκηση σχετική με την παραπάνω υπόθεση. Κατακεραυνώνει τους Έλληνες οπλαρχηγούς και καταδικάζει την παραβίαση των νόμων. Αποκαλεί άσωτο τον Λόντο, φιλοχρήματο τον Κολοκοτρώνη, ανόητο τον Νοταρά και κατηγορεί τον Γεώργιο Σισίνη ότι αφού έστειλε τα πλούτη της Γαστούνης στη Ζάκυνθο, πολεμά με τον γιο του τους Νόμους βοηθώντας τον Ζαΐμη.</p> <p>Οι στρατιώτες παραπονιούνται για έλλειψη τροφών 25 ημερών. Ο φρούραρχος τους έγραψε να λάβουν τις τροφές τους από το Επαρχείο, το οποίο όμως παρουσιάζει έλλειψη και δεν έχει χρήματα. Οι πολίτες ενθουμούμενοι πάντα το πώς πράττουν οι στρατιώτες σε παρόμοιες περιπτώσεις είναι ανήσυχτοι.</p> <p>Εξωτερικά νέα.</p> <p>Λονδίνο, 24/11. Γράμματα από το Παρίσι βεβαιώνουν ότι οι Ευρωπαϊκές δυνάμεις πρόκειται να συνομιλήσουν με την Πύλη προκειμένου να δοθεί τέλος στον αιματηρό πόλεμο Ελλήνων και Τούρκων. Η Αγγλία επιθυμεί και αυτή να λάβει μέρος σε αυτές τις συζητήσεις. Για αυτό το λόγο ο Stratford Canning αναχώρησε για τη Βιέννη.</p> <p>Πασαλίκι Τρίπολης, Συρίας και Λαοδικίας. Αναφέρονται οι προστριβές διαφόρων μπέηδων και πασάδων στην Τρίπολη (Λιβάνου).</p>

Πασαλίκι του Αγίου Ιω. Του Ακρ. και Όρους Λιβάνου. Αναμένονται μεγάλες αναταραχές και μία επανάσταση που θα προκαλέσει μεγάλη σύγχυση στο Σουλτάνο. Η Οθωμανική Διοίκηση έχει δείξει την δυσάρεσκέιά της με τον Απτολάχ Πασά, ο οποίος προετοιμάζεται για πόλεμο.

Στο Μπεϊρούτ προκηρύχθηκε ανάθεμα ερχόμενο από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, σύμφωνα με το οποίο θα αναθεματίζεται όποιος έχει Αγία Γραφή και άλλα βιβλία που μοιράζονται από Άγγλους ιεροκήρυκες.

Ειδήσεις της Περσίας. Γράμματα του Απριλίου του 1824 του Κυράτζ αποκαλύπτουν ότι συνέβη μεγάλος σεισμός που κράτησε έξι μέρες και έξι νύχτες, από τον οποίο σώθηκαν μόνο 500 κάτοικοι, ενώ όλη η πόλη βυθίστηκε στα συντρίμια. Παρόμοια καταστροφή συνέβη και σε άλλη πόλη εξαιτίας του ίδιου σεισμού, ενώ όσα βουνά είναι τριγύρω πλέον είναι πεδιάδα.

Συνέχεια της επεξήγησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων από τον Θεόδωρο Νέγρη.

Επεξήγηση Παραγράφου Θ΄: Στην Ελλάδα δεν πωλείται ούτε αγοράζεται άνθρωπος. Όποιος αγοραστεί έξω από την Ελλάδα, είτε γυναίκα είτε άνδρας οποιασδήποτε θρησκείας, όταν μπει στο Ελληνικό έδαφος θεωρείται πλέον ελεύθερος και δεν μπορεί κανένας να τον λάβει πίσω. Στην Ελλάδα κανένας δεν είναι σκλάβος, και κανείς δεν μπορεί να πουληθεί ή να αγοραστεί. Αν κάποιος αγοράσει από αλλού μία γυναίκα ή έναν άνδρα, όταν φτάσουν στην Ελλάδα αυτοί θα είναι ελεύθεροι και δεν μπορεί να παρουσιαστεί κανείς στο Δικαστήριο για να τους ζητήσει. Στην Ελλάδα δεν υπάρχουν σκλάβοι, αλλά όλοι είναι ελεύθεροι.

Σημείωση. Είναι απαίσιο να φανταστεί κάποιους ότι ένας ελεύθερος λαός επιθυμεί να δει το φρικτό θέαμα της πώλησης ή της αγοράς ενός ανθρώπου. Όπως ένας σώφρων άνθρωπος αγανακτεί βλέποντας την ασέλγεια, έτσι και ένας ελεύθερος δεν μπορεί να υποφέρει τη σκλαβιά. Όποιος καυχάται ότι είναι ελεύθερος, αλλά υποφέρει αυτό το θέμα δεν αισθάνεται επ' ουδενί τι είναι η ελευθερία, αλλά απλώς έτυχε να είναι ελεύθερος. Ομοίως και ο σώφρων που αντέχει την ασέλγεια είτε έχει γεράσει και δεν μπορεί να ασελήσει, είτε δεν βρίσκει να ασελήσει.

Επεξήγηση Παραγράφου Ι΄: Κανένας δεν μπορεί να αναγκάσει Έλληνα να μην κριθεί όπου προσδιορίζει ο νόμος. Ο νόμος λέει ότι σε κάθε επαρχία υπάρχει Δικαστήριο, όπου εκδικάζονται οι υποθέσεις των κατοίκων της επαρχίας αυτής. Ακολουθούν ανάλογα παραδείγματα.

Σημείωση. Τα Δικαστήρια είναι υπεύθυνα για την προστασία της ατομικής ελευθερίας των ανθρώπων. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή στο να εμποδίζεται οποιαδήποτε κατάχρηση κατά την έκδοση των δικαστικών αποφάσεων. Ακολουθούν ανάλογα παραδείγματα.

	<p>Επεξήγηση Παραγράφου ΙΑ΄: Όλοι οι Έλληνες έχουν την άδεια να γράφουν προς το Βουλευτικό Σώμα για οποιαδήποτε υπόθεση. Όταν κάποιος θέλει να προβάλει μία γνώμη στη Διοίκηση, ή ένα παράπονο, ή θέλει να ενημερώσει για μία είδηση, και θέλει να τα παρουσιάσει όλα αυτά εγγράφως, έχει την άδεια από το Νόμο να γράφει ό,τι θέλει, να το υπογράψει και το στέλνει στο Βουλευτικό σώμα χωρίς κανένα εμπόδιο.</p> <p>Σημείωση. Ο καθένας έχει την άδεια να απευθύνεται στο Βουλευτικό σώμα, επειδή αυτό είναι η ψυχή του έθνους που θα πρέπει να γνωρίζει τα πάντα. Επιπλέον, έχει τη νομοθετική εξουσία και είναι συμφέρον να ακούει διάφορες γνώμες και να γνωρίζει τα παράπονα των ανθρώπων.</p> <p>Η ανάλυση του Θεοδώρου Νέγρη τελειώνει εδώ. Επρόκειτο να δημοσιευτεί σε ένα νομικό σύγγραμμα. Υπογράφει ο ίδιος με ημερομηνία 9/11/1824, στο Άργος.</p>
--	--

<p>34 (10/1)</p>	<p>Εξωτερικά νέα.</p> <p>Κωνσταντινούπολη, 3/12. Πληροφορίες για την στάση του λαού εναντίον του σουλτάνου και την οργή των διοικούντων εναντίον του Ιμπραήμ Πασά. Δεν ξέρουν τι να κάνουν με τον πόλεμο των Ελλήνων και υπάρχει σκέψη να τους αφήσουν, όπως έκαναν με τη Μολδοβλαχία.</p> <p>Η Μολδοβλαχία είναι ελεύθερη από τουρκικά στρατεύματα και ο Μιντζιάκης ετοιμάζεται να παρουσιαστεί στο Ρεϊζ Εφέντη.</p> <p>Τα γράμματα που ήρθαν από τη Ρωσία ενημερώνουν για τη μόλυνση της πόλης Ισμαήλ από την πανώλη. Ο ποταμός Νιέσερ πλημμύρισε την Πετρούπολη και έπνιξε 10.000 ανθρώπους, αφάνισε το βασιλικό Στόλο και το βασιλικό Ναυπηγείο.</p> <p>Λιβόρνο, 8/12. Περικοπή γράμματος. Από το Λονδίνο γράφουν ότι οι μερικοί πλούσιοι φιλέλληνες Άγγλοι στέλνουν δωρεά στο ελληνικό γένος έξι φρεγάτες και αρκετά εκατομμύρια φράγκα. Ομοίως και οι Αμερικάνοι έδωσαν στο Λονδίνο 6.000 στερλίνες υπέρ της Ελλάδας. Οι Ευρωπαϊκές δυνάμεις ενδιαφέρονται για την ανεξαρτησία της Ελλάδας.</p> <p>Αθήνα, 3/1. Κάποιος φιλέλληνας γράφει στην ΕφΑθ και απευθύνεται σε όλους τους Έλληνες. Το γράμμα αναφέρει ότι ο διχασμός ανάμεσα στους Έλληνες προκαλεί τη δυστυχία και τις αναταραχές στο εσωτερικό του κράτους, ενώ η αδελφική τους ένωση προστατεύει τη ζωή τους, τη θρησκεία τους, την τιμή τους, την ιδιοκτησία τους, και προκαλεί την αγάπη των φωτισμένων Ευρωπαίων που θα τους βοηθήσουν στον αγώνα της ανεξαρτησίας.</p> <p>Εσωτερικά νέα.</p> <p>Ναύπλιο, 30/12/1824. Η αναταραχή της εμφύλιας διαμάχης στην Πελοπόννησο λαμβάνει τέλος. Ο Κολοκοτρώνης και ο Αναστάσιος Λόντος ζήτησαν συγχώρηση, ενώ ο Ανδρέας Λόντος με τους Ζαΐμηδες και τους Σισίνιδες πήγαν στα νησιά του Ιονίου. Αναμένεται να φτάσει στο Ναύπλιο ο Μαυροκορδάτος από το Μεσολόγγι έπειτα από πρόσκληση της Διοίκησης να αναλάβει τη Γενική Γραμματεία και τις εξωτερικές Υποθέσεις.</p> <p>Τρίκαλα Κορινθίας, 25/12. Ο βουλευτής Γ. Καλαράς πέθανε στις 23/12 από πλευροπνευμονία σε ηλικία 43 ετών.</p> <p>Ο Γρηγόριος Κωνσταντάς γράφει για τον Θεόδωρο Νέγρη. Παραθέτει δισέλιδη βιογραφία του.</p>
<p>35 (14/1)</p>	<p>Αθήνα, 9/1. Σε συνέλευση στο τζαμί του Παζαρίου αναγνώστηκε διαταγή από τη Διοίκηση προς τους προκρίτους και τους κατοίκους της επαρχίας των Αθηνών σχετική με την παραμονή των Ψαριανών στον Πειραιά. Μετά την ανάγνωση της διαταγής έγινε διάλογος μεταξύ των παρευρισκόμενων για το αν η κατοίκηση των Ψαριανών στον Πειραιά</p>

θα ωφελήσει ή θα βλάψει την πόλη και όλη την επαρχία, και αν μπορούν οι Αθηναίοι να συγκατοικήσουν στο λιμάνι μαζί με τους Ψαριανούς. Αν και μερικοί θεωρούσαν ότι η εγκατάσταση στον Πειραιά θα βλάψει τα συμφέροντα της πόλης, γιατί θα μεταφερθεί το εμπόριο αλλού, συμφώνησαν εν τέλει ότι η επαρχία της Αττικής θα ενισχυθεί από την παρουσία των Ψαριανών. Για το ζήτημα της αρμονικής συμβίωσης, οι παρευρισκόμενοι διόρισαν 10 άτομα να δηλώσουν στους απεσταλμένους των Ψαριανών την ευχαρίστηση του λαού των Αθηνών για την απόφασή τους να κατοικήσουν στην Επαρχία τους, και να τους ρωτήσουν αν θα έχουν το δικαίωμα και όσοι Αθηναίοι ή ξένοι το επιθυμούν να κατοικήσουν στον Πειραιά. Τέλος, να τους ενημερώσουν ότι ο Πειραιάς διαιρείται σε γη κρατική, μοναστηριακή και ιδιωτική. Οι Ψαριανοί σε όλα απάντησαν θετικά. Και σχετικά με τη γη του Πειραιά, οι απεσταλμένοι των Ψαριανών κατέβηκαν με μερικούς Αθηναίους για να επιθεωρήσουν, να μετρήσουν τον Ισθμό που πρόκειται να χτιστεί για την ασφάλειά τους, και απάντησαν στους Αθηναίους πως η πιο καλή τοποθεσία του Πειραιά είναι η μοναστηριακή, η οποία αποτελεί και τα δύο τρίτα του όλου. Και οι δύο μεριές συμφώνησαν να αποστείλουν το ζήτημα προς τη Διοίκηση.

Παρατίθεται σε υποσημείωση η γνώμη του Γεωργίου Ψύλλα για τη Συνέλευση. Παραθέτει την αναλογία των ψηφοφόρων, και υποστηρίζει πως είναι δίκαιο να δοθεί το μισό των ψήφων στους Ζευγίτες.

Γαστούνη, 22/12. Ο Γκούρας γράφει προς το Εκτελεστικό σώμα. Ενημερώνει για τη δράση του και τις εμπειρίες του με τους αποστάτες (Σισίνης, Λόντος, Ζαΐμης) στην ευρύτερη περιοχή της Γαστούνης, και αποκαλύπτει το πώς σκοπεύει να δράσει. Αναφέρεται στην επικοινωνία του με τον Γεώργιο Σισίνη με σκοπό να πληροφορηθεί για τους αποστάτες. Αυτός φάνηκε να συμμαχεί μαζί του στον αγώνα κατά των Αντιδιοικητών, αλλά τελικά ενώθηκε μαζί τους. Ο Γκούρας σκοπεύει να πιάσει τα παράλια της Γαστούνης και του Πύργου, και να πάει στην Καρύταινα, τα Καλάβρυτα και την Τριπολιτσά. Ζητά από την Διοίκηση στράτευμα για να πολιορκήσει την Πάτρα, ενώ επισημαίνει και την ανάγκη να συσταθεί ένα στρατόπεδο στα σύνορα Πατρών και Γαστούνης για να εμποδίζει τους Τούρκους.

Γαστούνη, 23/12. Ο Γκούρας γράφει προς τον Γεώργιο Σισίνη με ύφος καυστικό και κατηγορηματικό. Αναφέρει πως βρήκε τα γράμματα, με τα οποία συμβούλευε τους αποστάτες Μιχαλάκη Σισίνη και Ανδρέα Ζαΐμη. Τον συμβουλεύει να γυρίσει στη Γαστούνη.

Γαστούνη, 23/12. Ο Γκούρας γράφει προς τον Χρύσανθο Σισίνη. Του λέει πως επειδή κατάγεται από τις οικογένειες που ορκίστηκαν να καταργήσουν την Ελληνική διοίκηση, είναι ανάγκη να πάει στο Ναύπλιο και να λογοδοτήσει για τις πράξεις του ενώπιον των νόμων. Ο αντιστράτηγος Μακρυγιάννης θα τον συνοδεύσει ως εκεί.

Γαστούνη, 28/12. Ο Γκούρας γράφει στον Μακρυγιάννη και του αναφέρει ότι θα μεταφέρει τον Χρύσανθο Σισίνη στο Ναύπλιο.

36 (17/1)	<p>Αθήνα, 13/1. Από την Ύδρα μαθαίνουμε ότι όσοι αντάρτες κατέφυγαν στο Μεσολόγγι συνελήφθησαν και στέλνονται στη Διοίκηση. Και ο Γεώργιος Σισίνης ακόμα σκοπεύει να πάει στο Ναύπλιο.</p> <p>Επισημαίνεται πως τελείωσε η εμφύλια διαμάχη με την στερέρωση της Διοίκησης. Ακόμη και αν οι αποστάτες είχαν δίκιο, από τη στιγμή που σήκωσαν τα όπλα εναντίον της Διοίκησης θα πρέπει να καταδικαστούν ως «Αντάρται και Νομοχάλασταί». Θα μπορούσαν να βρουν το δίκιο τους με πολλούς άλλους τρόπους, όπως με το να παρουσιαστούν στο αδέκαστο δικαστήριο της κοινότητας του έθνους και να προβάλουν όσα τους έκαναν να στρέψουν τα όπλα τους εναντίον της Διοίκησης. Ένας άλλος τρόπος θα ήταν να δημοσιεύσουν σε κάποια εφημερίδα τα παράπονά τους και να ζητήσουν από τη Διοίκηση όσα επιθυμούσαν.</p> <p>Σχολιάζεται πως ο εμφύλιος πόλεμος ήταν μια ευκαιρία για να φανερωθεί το ποιόν όλων εκείνων που κρύβονταν κάτω από την σκέπη του πατριωτισμού, της φιλονομίας, της ελευθερίας και της ισονομίας. Αυτό το πάθημα θα πρέπει να γίνει μάθημα στους Έλληνες που στο εξής θα αντιμετωπίζουν τους αρχηγούς τους πιο κριτικά, επειδή είναι αλήθεια ότι ο άνθρωπος πάντα θα θέλει να μεταχειριστεί για προσωπικό του όφελος όσα φέρνουν την ευτυχία σε άλλους, αλλά και ότι είναι ευμετάβλητος. Υπογράφει ο Γεώργιος Ψύλλας.</p> <p>Αθήνα, 30/12. Κείμενο που υπογράφει ο εν Αθήναις Φιλέλλην. Σημειώνει πως στο τ. 33 της ΕφΑθ φαίνεται ότι πολλοί πατριώτες πιστεύουν πως η Διοίκηση αντιμετώπισε άνισα τον Στάικο και τον Νοταρόπουλο (Νοταρά) που διέπραξαν το ίδιο αδίκημα. Ο γράφων θεωρεί ότι οι πατριώτες αυτοί δεν θυμήθηκαν τα εξής:</p> <p>(α) Δεν υπάρχει ανώτατο Δικαστήριο για να κρίνει τέτοια εγκλήματα, τα οποία δεν πρέπει να κρίνει η Διοίκηση.</p> <p>(β) Η τιμωρία τους δεν είναι η πρόπουσα.</p> <p>Η Διοίκηση αφού τους έπιασε να πολεμούν εναντίον της πατρίδας, οφείλει να τους παραδώσει εν καιρώ στο έθνος. Τον Νοταρά τον άφησε φυλακισμένο σε όλο το Ναύπλιο, γιατί δεν είχε καμία υποψία μήπως φύγει, αφού μόνος του παραδόθηκε στη Διοίκηση, και γιατί εγγυήθηκε ο θεός του Πανούτσος Νοταράς. Αντιθέτως, φυλάκισε τον Στάικο για δυο λόγους: πρώτον γιατί τον συνέλαβε επ' αυτοφώρω και δεύτερον γιατί δεν εγγυήθηκε κάποιος γι' αυτόν. Κατά συνέπεια η Διοίκηση έδρασε κατά την αρχή της ισονομίας, και η κρίση των πατριωτών του τ. 33 ήταν αβασάνιστη και βλάπτει την υπόληψη της Διοίκησης.</p> <p>Παρατίθεται σε υποσημείωση απόσπασμα από το κείμενο της Εθνοσυνέλευσης σχετικά με τη δικαστική εξουσία η οποία είναι ανεξάρτητη, και ως τέτοια πρέπει να εκλέγονται τα υποκείμενα που θα την αποτελούν. Για αυτό ο γράφων το ανωτέρω γράμμα αναφέρει ότι όλο το έθνος θα πρέπει να κρίνει τους αποστάτες, γιατί το έθνος θα πρέπει να εκλέξει σε μία εθνοσυνέλευση τα μέλη του ανώτατου Δικαστηρίου και</p>
-----------	--

	<p>να το ιδρύσει. Σε αυτή την περίπτωση όμως το καλύτερο που θα μπορούσε να γίνει θα ήταν το «Κριτήριον των Ορκωμωτών» το οποίο είναι ψηφισμένο από τη δεύτερη Εθνοσυνέλευση.</p> <p>Τήνος, 14/12. Γράμμα προς τον Γ. Εκφράζεται η χαρά για το γεγονός ότι ο έπαρχος Δρόσος Μανσόλας έφερε με δικά του έξοδα Διδασκάλο της αλληλοδιδασκτικής σχολής, η οποία χτίστηκε πριν από δύο έτη και παραμελήθηκε. Η Τήνος προοδεύει καθημερινά, καθώς οι αρχές της πόλης φροντίζουν για την τήρηση της ευταξίας και της ευνομίας, και την εμπνέουν και στους υπόλοιπους κατοίκους κατά μίμηση της πεφωτισμένης Ευρώπης. Στο νησί ανεβαίνουν θεατρικές παραστάσεις των αρχαίων τραγωδιών που αποτελούν διδασκαλίες περί ηθικής. Εκφράζεται ευγνωμοσύνη προς τους ευεργέτες του νησιού, οι οποίοι φροντίζουν και για την δημιουργία νέου σχολείου, ενώ καλούνται οι υπόλοιποι Υπουργοί και πρόκριτοι να μιμηθούν το παράδειγμά τους.</p>
<p>37 (21/1)</p>	<p>Αθήνα, 20/1. Από καιρό ακούγονται διάφορα σχετικά με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο, τα οποία αν ισχύουν θα δικαιολογήσουν όσους είχαν εκτιμήσει από την αρχή το ποιόν του. Ακούγεται ότι ο Οδυσσέας έλαβε φερμάνι από τον Σουλτάνο με εντολή να διοικήσει από το Ζητούνι έως την Εύριπο, οι κάτοικοι των οποίων θα πληρώνουν χαράτσι και δεκάτη στους Τούρκους. Η είδηση άρχισε να κοινοποιείται, και πολλοί που έφταναν από τη Λιβαδειά άρχισαν να βεβαιώνουν ότι ο Οδυσσέας έβαλε να προσκυνήσουν τους Τούρκους της Ευρίπου μερικά χωριά του Ταλαντίου, ότι έστειλε έναν αρματολό στο Ξηροχώρι, ότι συνομίλησε με τον Ομέρ Πασά, και ότι έδωσε οδηγίες στους Τούρκους να προσκαλέσουν από το Ζητούνι ένα σώμα Αρβανιτών.</p> <p>Οι ειδήσεις αυτές αναφέρονται πλέον με παρρησία, και οι αρχηγοί των Αθηνών άρχισαν να τις πιστεύουν και να λαμβάνουν τα μέτρα τους.</p> <p>Έγινε μία Συνέλευση όπου μίλησαν για αυτό το ζήτημα, για το οποίο έγινε και αναφορά προς τη Διοίκηση.</p> <p>Η γνώμη του συντάκτη είναι ότι θα πρέπει να είναι όλοι προσεκτικοί με τους Τούρκους της Ευρίπου, και να μην ξεχνούν ότι η κατάσταση είναι ακόμα εμπόλεμη. Τα αδύναμα αυτά χωριά μπορούν να καταστραφούν και χωρίς τις οδηγίες του Οδυσσέα Ανδρούτσου. Για αυτό θα πρέπει να διοριστεί μία φρουρά χωριατών και πολιτών που θα φυλάττουν αυτά τα μέρη, οι οποίοι θα λαμβάνουν μόνο την τροφή τους από το κοινό, καθώς η Διοίκηση δεν είναι σε θέση να καταβάλει μισθούς. Η φρουρά θα αλλάζει κάθε 15 μέρες, και αφού η Διοίκηση φροντίσει για μια πιο τακτική επιχείρηση στην περιοχή, μπορούν οι κάτοικοι να διαιρεθούν σε σώματα, καθένα από τα οποία θα εκλέξει τον αρχηγό του. Έτσι θα είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν εχθρικές επιθέσεις.</p> <p>Όσο για τον Οδυσσέα, ο συντάκτης δεν μπορεί να πιστέψει πως ο γενναίος στρατηγός έλαβε μία τέτοια απάνθρωπη απόφαση να παραδώσει ένα πλήθος ομογενών συμπατριωτών του στους Τούρκους. Είναι</p>

πολύ πιθανόν ο Ανδρούτσος να έχει μηχανευτεί κάτι και να έχει προσεγγίσει τους Τούρκους για να τους βλάψει. Παρόλα αυτά δεν μπορεί να μην είναι αξιοκατάκριτος, αφού παρά τη γνώμη της Διοίκησης επιχειρεί τα λεγόμενα «καπάκια». Υπογράφει ο Γεώργιος Ψύλλας.

Αθήνα, 21/1. Αναφορά των Αθηναίων προς τη Διοίκηση για την υπόθεση του Πειραιά και την κατάσταση που επικρατεί με τους Ψαριανούς. Οι Αθηναίοι δέχτηκαν με ευχαρίστηση την παραμονή των Ψαριανών στον Πειραιά, ενώ εξέλεξαν και επιτροπή για να μεταφέρει τα συναισθήματά τους σε αυτούς και να τους βοηθήσει να διαλέξουν την κατάλληλη γη. Αναφέρουν όμως με προβληματισμό το γεγονός ότι οι Ψαριανοί ζητούν να κατοικήσουν στην περιοχή που συνιστά γη ιδιοκτητη, αλλά και ιδιοκτησία του μοναστηριού του Αγίου Σπυρίδωνος. Θεωρούν άδικη την απόφαση αυτή, αφού πολλοί ήταν και οι Αθηναίοι που είχαν αγοράσει γη στον Πειραιά προκειμένου να απολαμβάνουν τα προτερήματα του εμπορίου. Για αυτό ζητούν την επίλυση του ζητήματος ανάλογα με το κοινό συμφέρον των Αθηναίων και των Ψαριανών, χωρίς να αδικηθεί κανένας. Προτείνουν η πόλη των Ψαριανών να χτιστεί σε ένα μέρος της εθνικής γης, ενώ η γη που ανήκει στο Μοναστήρι να παραμείνει στους Αθηναίους, καθώς έχουν περισσότερα δικαιώματα σε αυτήν. Για τη γη που ανήκει σε ιδιώτες δεν γίνεται λόγος, καθώς είναι γνωστό σε όλους ότι οι νόμοι εγγυώνται την ασφάλεια της ιδιοκτησίας των πολιτών και δεν την αφαιρούν. Στέλνονται στην Διοίκηση ο Ηγούμενος του Αγ. Σπυρίδωνος Συμεών, και ο Αγγελάκης Καντζελέρης για να παρουσιάσουν τα δικαιώματα των Αθηναίων.

21/1. Ο Ψύλλας γράφει σχετικά με την εκπαίδευση. Έφτασε στην Αθήνα ως Διδάσκαλος της Ιστορίας και των Φιλοσοφικών Επιστημών ο Γεώργιος Γεννάδιος, ο οποίος σπούδασε στην Ακαδημία της Λειψίας και διετέλεσε διδάσκαλος στο Βουκουρέστι και στην Οδησσό. Στην Αθήνα υπάρχουν τα εξής σχολεία, τα οποία μαρτυρούν τη φιλομάθεια των Αθηναίων:

A. Σχολείο της Νέας Παιδαγωγίας (αλληλοδιδασκτικής) με 250 παιδιά και Διδάσκαλο τον ιεροδιάκονο Συνέσιο Σμυρναίο, του οποίου ο μισθός είναι 1.200 γρόσια το χρόνο.

B. Άλλο σχολείο της Αλληλοδιδασκτικής, με δάσκαλο τον Νεόφυτο Νικητόπουλο με μισθό 1.000 γρόσια το χρόνο.

Γ. Σχολείο της Ελληνικής Γλώσσας, με διδάσκαλο τον Διονύσιο Σουρμελή με μισθό το 1.000 γρόσια το χρόνο.

Δ. Σχολείον των Υψηλότερων Μαθημάτων για την Ελληνική Γλώσσα, με διδάσκαλο τον Ιωάννη Ειρηναίο, ο οποίος διδάσκει και την ιταλική διάλεκτο, και λαμβάνει μισθό 1.200 γρόσια το χρόνο.

E. Σχολείον της Ιστορίας και των Φιλοσοφικών Επιστημών, με διδάσκαλο τον Γεώργιο Γεννάδιο με μισθό 2.500 γρόσια το χρόνο και παροχή διατροφής ξεχωριστά.

Γράμμα του Α. Μιαούλη προς τον Τοποτηρητή των Αθηνών. Αναφέρε-

	<p>ται στις νίκες του στόλου, τις οποίες αποδίδει στην βοήθεια του Θεού. Τον ευγνωμονεί για τις ευχές του στον αγώνα κατά των εχθρών.</p> <p>Στη Σύρα ο Νικόλαος Λεονάρδος έχει τους πίνακες της Αλληλοδιδασκτικής, τους οποίους πουλά ανά 25 γρόσια στο σώμα 75 πινάκων.</p>
<p>38 (24/1)</p>	<p>Αθήνα, 23/1. Πληροφορίες από την Εύριπο πως οι Τούρκοι εκεί δεν είναι παραπάνω από 1.500, και πως οι ντόπιοι Τούρκοι δεν συμπαθούν τον Ομέρ Πασά, αφού τους εμπόδισε από το να επιτεθούν όταν ένας Έλληνας σκότωσε έναν Τούρκο, και επειδή γνωρίζει τις ελληνικές υποθέσεις. Ακούγεται όμως ότι φτάνει άλλος πασάς από τη Σαλαμίνα.</p> <p>Πληροφορίες από έναν αιχμάλωτο Τούρκο σχετικά με τη δράση του Οδυσσέα Ανδρούτσου στην Εύριπο. Λέγεται πως έχει εκεί 200 ανθρώπους, οι οποίοι τριγυρίζουν μαζί με άλλους τόσους Τούρκους. Περιμένουν δύναμη από το Ζητούνι για να υποτάξουν τα Βλαχοχώρια.</p> <p>Στο λιμάνι Ράφτη (Πόρτο Ράφτη) έφτασε ένα καράβι που μετέφερε σιτάρι από την Οδησό με ρωσική σημαία, και το βράδυ της 12/1 χτυπήθηκε από την κακοκαιρία. Ο καπετάνιος του βιάστηκε να το ρίξει έξω, αλλά βρέθηκε στο λιμάνι ένα βασιλικό αυστριακό μπρίκι και γλίτωσε.</p> <p>Δημοσιεύεται μία επιστολή που γράφει κάποιος από το Μιλάνο (Μεδιόλανα).</p> <p>Αθήνα, 22/1. Και στα ενδότερα της Ιταλίας μαθεύτηκε ο ελληνικός εμφύλιος πόλεμος που τάραξε τις ψυχές των Φιλελλήνων. Ενημερώνει ότι ο εμφύλιος πόλεμος τελείωσε και η ευνομία θριάμβευσε χάρη στις ενέργειες του Προέδρου του Εκτελεστικού, τον οποίο επαινεί. Οι εξωτερικές σχέσεις της Ελλάδας με την Ευρώπη πρόκειται να διευθετηθούν χάρη στην παρουσία του Μαυροκορδάτου στην έδρα της Διοίκησης, η οποία τον περίμενε με ανυπομονησία. Κάνει λόγο για τον πατριωτισμό του, και σημειώνει την ελπίδα να ρυθμιστεί η εσωτερική και η εξωτερική κατάσταση. Υπογράφει κάποιος με τα αρχικά Μ.Σ. (ίσως Μιχαήλ Σούτσος)</p> <p>Αίγινα, 18/1. Από τη Σύρα ήρθε η είδηση πως ο Σουλτάνος ετοιμάζει στρατό εναντίον των Ελλήνων.</p> <p>Ο αιγυπτιακός στόλος, αφού παρέλαβε τον στόλο της Κωνσταντινούπολης, κατευθύνθηκε προς την Αλεξάνδρεια σύμφωνα με διαταγή του Μεχμέτ Αλή.</p> <p>Στη Σύρα προκλήθηκαν ταραχές μεταξύ των Κεφαλληνίων και των ανθρώπων του νέου Επάρχου με απώλειες και από τα δύο μέρη. Πολλά μαγαζιά καταστράφηκαν και ζημιώθηκαν πολλοί έμποροι.</p> <p>Ο Γρηγόριος Κωνσταντάς, ως Έφορος της Παιδείας, κατέθεσε σχέδιο των καθηκόντων του προς το Βουλευτικό Σώμα, το οποίο εγκρίθηκε και εστάλη στο Εκτελεστικό με τη μορφή προβουλεύματος για να τεθεί σε ισχύ.</p>

	<p>Δημοσιεύεται το παραπάνω σχέδιο. Ο Έφορος της παιδείας οφείλει:</p> <p>A. Να επισκεφθεί αυτοπροσώπως όσα σχολεία μπορεί και επιτρέπουν οι περιστάσεις.</p> <p>B. Να πληροφορηθεί πού και πόσα σχολεία υπάρχουν προς το παρόν στην Ελληνική Επικράτεια, τόσο της Αλληλοδιδασκτικής μεθόδου όσο και των λοιπών μεθόδων μάθησης, και να ενημερώσει τη Διοίκηση.</p> <p>Γ. Να φροντίσει να ενημερωθεί για τους δασκάλους, να μάθει ποια μαθήματα παραδίδονται σε κάθε σχολείο, ποια μέθοδος παράδοσης χρησιμοποιείται, και να εισάγει την πιο απλή μέθοδο όπου εντοπίζει έλλειψη, προκειμένου η εκμάθηση να γίνεται εύκολα και ταχέως, και η επίδοση των νέων στην ελληνική γλώσσα να είναι άριστη.</p> <p>Δ. Να συνεργαστεί με τους επιτρόπους των σχολείων και με τους δημογέροντες κάθε τόπου, ώστε να διορίζονται τίμιοι, ενάρετοι και επιμελείς διδάσκαλοι, οι οποίοι να εμπνέουν την αρετή και τον πατριωτισμό στους νέους.</p> <p>Ε. Να συνεννοηθεί με τους επιτρόπους και τους δασκάλους των σχολείων κάθε τόπου, και να επιμεληθεί τη βελτίωση των υπάρχοντων σχολείων, αλλά και την σύσταση νέων αλληλοδιδασκτικών και απλώς διδακτικών ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν σε κάθε τόπο.</p> <p>(Το ανωτέρω προέρχεται από τον ΦΤΝ)</p>
<p>39 (28/1)</p>	<p>Ναύπλιο, 26/1. Τα στρατεύματα διατάσσονται από τη Διοίκηση να κατευθυνθούν προς την (Παλαιά) Πάτρα προκειμένου να την απελευθερώσουν. Η τοποθεσία της Πάτρας είναι στρατηγικής σημασίας γιατί η απελευθέρωσή της συνδέεται άμεσα με την απόκτηση του ελέγχου της Δυτικής και της Ανατολικής Ελλάδας, αλλά και με την ανάπτυξη του εμπορίου, αφού έχει καταστεί μία από τις πιο σημαντικές εμπορικές πόλεις του βασιλείου της Τουρκίας.</p> <p>Αθήνα, 27/1. Ο Στρατηγός Γκούρας βρίσκεται στον Πύργο περιμένοντας διαταγή από τη Διοίκηση για να εκστρατεύσει στην (Παλαιά) Πάτρα.</p> <p>Σημειώνεται πως ο στρατηγός είναι αξιέπαινος για το ζήλο που επιδεικνύει, καθώς μόλις ηρέμησαν τα πολεμικά ζητήματα θυμήθηκε αμέσως την ανάγκη φωτισμού της νεολαίας. Έτσι, ως μέλος και έφορος της Φιλόμουσου Εταιρείας της Αθήνας, άρχισε να μεταδίδει το μήνυμά της ίδρυσής της και να πείθει τους ενάρετους ανθρώπους να συνδράμουν το έργο της.</p> <p>Πύργος, 16/1. Ο Γκούρας απευθύνει αίτημα προς την Φιλόμουσο Εταιρεία των Αθηνών να του στείλουν τριάντα Διπλώματα υπογεγραμμένα και σφραγισμένα, από τα οποία τα 10 να είναι της τάξεως των Ευεργετών και τα 20 της τάξεως των Συνηγόρων. Τα ονόματα των συνδρομητών θα συμπληρωθούν από τον ίδιο, μόλις επιτευχθεί συμφωνία. Ζητά ακόμη να μάθει αν το Σχολείο έχει έλλειψη χρημάτων, προ-</p>

	<p>κειμένου να κάνει ότι μπορεί για να εξοικονομήσει.</p> <p>Ο εν Αθήναις Φιλέλλην γράφει στην εφημερίδα και απευθύνεται σε όλους τους (άνδρες) Έλληνες, στους οποίους αναγνωρίζει το απαράβατο δικαίωμα να νομοθετούν, να λειτουργούν κατά την αρχή της ισονομίας, και να συνέρχονται σε συνέλευση για να εκλέξουν τους πληρεξουσίους τους. Παραθέτει μία γνώμη του προκειμένου να τεθεί στην κρίση όλων και αν αξίζει να νομοθετηθεί, ειδάλλως να απορριφθεί. Η γνώμη του έχει ως εξής:</p> <p>Το Ελληνικό Γένος για να κερδίσει την ελευθερία του, έδωσε για τον αγώνα τη ζωή και την περιουσία του. Διακρίνει 6 κατηγορίες ανθρώπων.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Όποιος κατέβαλε τη ζωή και την περιουσία του είναι αληθινός πατριώτης. 2. Όποιος βοήθησε χαρίζοντας ή δανείζοντας από την περιουσία του είναι φίλος του ελληνικού έθνους, από όποια πατρίδα και αν προέρχεται. 3. Όποιος δεν ανήκει στις δύο προηγούμενες κατηγορίες, θεωρείται ο ουδέτερος θεατής και ξένος. 4. Από αυτούς της πρώτης κατηγορίας, εκείνος που μετάνιωσε, πήρε τα κεφάλαιά του, και αναχώρησε σε ασφαλές μέρος για να ησυχάσει ή για να κάνει εμπόριο, δεν θεωρείται πλέον σύντροφος και πατριώτης, αλλά ξένος και προδότης. 5. Όποιος συγκέντρωσε την κινητή περιουσία του και μετακόμισε την οικογένειά του σε άλλη επικράτεια για να την εξασφαλίσει, ενώ αυτός παρέμεινε στην Ελλάδα, θεωρείται φυγάς, γιατί μόνο με το σώμα του παραμένει στην Ελλάδα και όχι με την ψυχή του. Και είναι χειρότερος από αυτόν της τέταρτης κατηγορίας, ο οποίος στέρησε μόνο τα δικά του κεφάλαια, ενώ αυτός εδώ στερεί καθημερινά τα κεφάλαια της πατρίδας και τα κέρδη της με τις διάφορες αρπαγές και κλεψιές που κάνει λόγω των αξιωμάτων που κατέχει. Από την κατηγορία εξαιρεί τους Σουλιώτες. 6. Τέλος, εκείνος που αθέτησε τους όρους και καταπάτησε τους νόμους του Έθνους, και θεώρησε τον εαυτό του ανώτερο των νόμων εκμεταλλευόμενος τα κοινά πράγματα, θεωρείται τύραννος και Τούρκος, γιατί ξεκίνησε τον πόλεμο όχι για να καθαιρέσει την τυραννία, αλλά για να γίνει ο ίδιος τύραννος μέσα από τους αγώνες και τις θυσίες των άλλων. <p><u>Παρατηρεί ότι:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Οι αληθινοί πατριώτες της πρώτης κατηγορίας δυστυχούν για την πατρίδα και την ελευθερία, και ζουν καταφρονημένοι και με στερήσεις. ❖ Οι αδιαφορούντες της τρίτης κατηγορίας, οι προδότες της πέμπτης, και οι όμοιοι των Τούρκων της έκτης, τιμώνται και λαμβάνουν διοικητικές θέσεις της πατρίδας, και απολαμβάνουν
--	---

	<p>χρηματικές και άλλες ανέσεις.</p> <p>Το πρώτο ατιμάζει πολύ το Έθνος κάνοντάς το να φαίνεται άδικο και αχάριστο, ενώ το δεύτερο το κάνει να πάσχει και να προσμένει την καταστροφή του.</p> <p>Η γνώμη του, λοιπόν, είναι τα αξιώματα να μην δίδονται σε άλλους, παρά στους πατριώτες της πρώτης κατηγορίας ανάλογα με την αξία του καθενός. Με αυτόν τον τρόπο αυτοί θα πάψουν να παραπονούνται και θα μπορούν να καλύπτουν τα έξοδά τους, ενώ η προθυμία και η πίστη τους στο έθνος θα βοηθήσει στην αποφυγή όλων των δεινών που δοκίμασε ως τώρα, προχωρώντας με τιμιότητα και δικαιοσύνη και ελπίζοντας στην ανεξαρτησία, άρα και στην ελευθερία του.</p> <p>Αντιθέτως, αν λάβουν τις διοικητικές θέσεις οι ανάξιοι των κατηγοριών 3, 5 και 6 προβλέπεται αναπόφευκτα η καταστροφή του ελληνικού έθνους, διότι θα εκλείψουν τα χρήματα εξαιτίας των συνεχόμενων αρπαγών και εξαιτίας των εμφυλίων πολέμων, αλλά και των πολέμων με τον εχθρό.</p> <p>Έπειτα από την παράθεση των ανωτέρω καλεί τους Έλληνες να λάβουν τα αναγκαία μέτρα.</p> <p>Ο Διονύσιος Σουρμελής δηλώνει ευτυχής διαβάζοντας στο τ. 89 του ΦΤΝ ότι στις 8/1 αναγνώστηκε στο συνέδριο του Βουλευτικού στο Ναύπλιο το σχέδιο του Γενικού Εφόρου της Παιδείας κυρίου Γρηγορίου Κωνσταντά και ότι εγκρίθηκε ομόφωνα από όλο το σώμα. Λαμβάνει το θάρρος να εκθέσει τη γνώμη του. Θεωρεί πως η Διοίκηση καλώς έπραξε διορίζοντας Γενικό Έφορο της Παιδείας. Ένας άνθρωπος, όμως, δεν αρκεί, αφού το έργο είναι πολύ μεγάλο και απαιτεί το διορισμό τουλάχιστον τριών Γενικών Εφόρων, ανδρών πεπαιδευμένων και με την πολιτική σύνεση που απαιτείται για να μπορέσουν να πράξουν αυτά που πρέπει, να ιδρύσουν σχολεία, και να εισάγουν την πιο εύκολη και απλή μέθοδο εκμάθησης των ελληνικών γραμμάτων.</p>
<p>40 (31/1)</p>	<p>Ναύπλιο, 30/1. Ο Πρόεδρος του Εκτελεστικού Σώματος καθυστερεί εξαιτίας της προετοιμασίας του Ελληνικού Στόλου, ο οποίος πρόκειται να κινηθεί γρήγορα εναντίον του αιγυπτιακού στόλου που φάνηκε στα ανοιχτά της Ρόδου.</p> <p>Τα ελληνικά στρατεύματα της Διοίκησης έχουν διασπαστεί στις περιοχές που πολιορκούνται, δηλαδή σε 12.000 στρατιώτες που βρίσκονται στο στρατόπεδο της (Παλαιάς) Πάτρας και σε 3.000 στρατιώτες που έχουν διοριστεί στην Εύριπο.</p> <p>Η Πάτρα πρόκειται να πέσει σύντομα, καθώς σύμφωνα με πληροφορίες από έναν Τούρκο αιχμάλωτο, οι πολιορκούμενοι έχουν προμήθειες μόνο για ενάμιση μήνα.</p> <p>Αναμένεται να φτάσει ο Πρόεδρος του Εκτελεστικού προκειμένου να ξεκινήσει η εκστρατεία.</p> <p>Αθήνα, 31/1. Κυκλοφορεί η είδηση ότι οι Ψαριανοί έλαβαν και άλλη</p>

	<p>διαταγή από τη Διοίκηση για να κατοικήσουν τον Πειραιά, και αναμένεται η άφιξή τους για τη μέτρηση της περιοχής. Λέγεται μάλιστα ότι τα καράβια τους που έχουν προσαράξει στον Πόρο και τη Σύρα θα περάσουν πρώτα από την Αθήνα, και έπειτα θα κατευθυνθούν εναντίον του Αιγυπτιακού Στόλου.</p> <p>Γίνεται αναφορά στον πατριωτισμό των θαλασσινών.</p> <p>Αθήνα, 30/1. Επιστολή του Μιχαήλ Σούτσου. Αναφέρεται στην πολύ σημαντική για την παιδεία παρουσία του Γεωργίου Γεννάδιου στην πόλη, καθώς και στην ανάγκη βελτίωσης του Σχολείου. Εκφράζει την ελπίδα για την βοήθεια του Γκούρα, και ζητάει την μεσολάβηση στην Διοίκηση για να αυξηθούν οι πόροι του καταστήματος.</p> <p>Αθήνα, 30/1. Ο Γεώργιος Γεννάδιος γράφει προς τον Γκούρα. Αναφέρεται στην πρόταση του Μ. Σούτσου να γίνει διδάσκαλος στην Αθήνα, και στην πίεση που δέχτηκε να πάει στο Κεντρικό Σχολείο του Άργους, ενώ εκφράζει και τον θαυμασμό του για τον Γκούρα και την πρόνοιά του για την Φιλόμουσο Εταιρεία. Τελικά αποδέχθηκε να γίνει Αρχιδιδάσκαλος του Ελληνικού σχολείου και Επιστάτης των Σχολείων της Αλληλοδιδασκτικής μεθόδου στην Αθήνα. Επισκέφθηκε το μοναδικό εν ενεργεία αλληλοδιδασκτικό σχολείο της πόλης, το οποίο διαθέτει 250 μαθητές ενώ χωράει μόνο 132. Παρατηρεί πως ο διδάσκαλος Συνέσιος, αδυνατεί να ρυθμίσει έτσι, ώστε οι μαθητές να προχωρούν με τάξη και με ταχύτητα, αλλά τις ελλείψεις θα καλύψει η έναρξη νέου αλληλοδιδασκτικού σχολείου. Ωστόσο οι πίνακες του Γ. Κλεόβουλου είναι ανίκανοι, και για αυτό ελπίζει ότι ο Γενικός Έφορος της Παιδείας Γρηγόριος Κωνσταντάς θα φροντίσει να εκδοθούν αλληλοδιδασκτικοί πίνακες για την αριθμητική, την καλλιγραφία, την ιστορία, τη γεωγραφία, την ιερά ιστορία και την κατήχηση, και την οδηγητική. Στο Ελληνικό Σχολείο οι μαθητές είναι ακόμα λίγοι και αδύναμοι, γι' αυτό και δεν τους παρέδωσε μαθήματα Φιλοσοφίας ή Γενικής Ιστορίας με σκοπό να εξασκηθούν πρώτα στην Ελληνική Γλώσσα και στη Γραφή. Στη συνέχεια αναφέρεται στα υπάρχοντα συγγράμματα και στην καταλληλότητά τους, και στο πώς θα διαιρέσει τους μαθητές. Ζητά από τον Γκούρα να στείλει 1.000 γρόσια για τις αναγκαίες δαπάνες του αλληλοδιδασκτικού σχολείου, και τον επαινεί για την αγαθοεργία του.</p>
<p>41 (14/2)</p>	<p>Αθήνα, 10/2. Κυκλοφορεί η είδηση ότι ο Ομέρ Βρυώνης ζητά να συμμαχήσει με τους Έλληνες, επειδή η Πύλη τον καταδιώκει. Σχολιάζεται η στάση αυτή του Ομέρ Πασά, ο οποίος τώρα μόνο μπόρεσε να ζητήσει την βοήθεια των Ελλήνων, αφού αποκαταστάθηκε η ευνομία.</p> <p>Πληροφορίες από το Ναύπλιο ότι έφτασε εκεί ο στρατηγός Ράγκος φέρνοντας μαζί του και έναν Γραμματικό του Ομέρ Πασά για να μιλήσει προς τη Διοίκηση. Αγνοείται το περιεχόμενο της συζήτησης.</p> <p>Πληροφορίες από την Ύδρα ότι η Διοίκηση έστειλε τους αρχηγούς της Αποστασίας στο Μοναστήρι του Προφήτη Ηλία.</p> <p>Έφτασαν στην Αθήνα απεσταλμένοι των Ψαριανών μαζί με τον έπαρχο</p>

Σαλώνων, Κωνσταντίνο Δεληγιάννη, για να μετρήσουν την ιδιόκτητη και μοναστηριακή γη του Πειραιά, και έβγαλαν προκήρυξη προς όσους έχουν γη στην περιοχή να προσέλθουν. Μετά από αυτό λέγεται ότι θα ξεκινήσει αμέσως η οικοδόμηση του τείχους για την οχύρωση των λιμανιών και της μέλλουσας πόλης.

Σύρα, 26/1. Πλοίο που έφτασε από την Κρήτη ενημέρωσε ότι ο αιγυπτιακός στόλος βρισκόταν μεταξύ Ρόδου και Μαρμάρη περιμένοντας να επιβιβάσει στράτευμα. Κατά γενική ομολογία σκοπεύει να κινηθεί προς τα Μοθωκόρωνα.

Από ένα σπετσιώτικο καράβι ήρθε η είδηση ότι αναχώρησαν από την Αλεξάνδρεια κάποια πολεμικά πλοία με λίγους στρατιώτες με προορισμό την Κρήτη. Υπάρχουν φήμες πως θα εκστρατεύσει και ο Μεχμέτ Αλής. (από τον ΦΤΝ)

Ο Γενικός Αστυνόμος των Αθηνών, Π. Μοναστηριώτης, γράφει προς τον Συντάκτη της Εφημερίδας. Ένας στρατιώτης του Οδυσσέα Ανδρούτσου, ο Λουκάς Μπατζακούτζας, φόνευσε με διαταγή του Ανδρούτσου τον δημογέροντα Χαραλάμπε Ανακατούρα που πίστευε πως είχε κλέψει τουρκικά γρόσια. Ενημερώνει ακόμα, ότι η Αστυνομία της Ύδρας έπιασε έναν Τούρκο κατάσκοπο του Μεχμέτ Αλή που φορούσε ιταλική ενδυμασία. Κυκλοφορεί η είδηση ότι ο Οδυσσέας Ανδρούτσος έστειλε μερικούς στρατιώτες του να δολοφονήσουν έναν εχθρό του που βρίσκεται στην Αθήνα. Η Αστυνομία, όμως, έλαβε τα απαραίτητα μέτρα για να τους συλλάβει. Άνθρωποι από τη Λιβαδειά λένε ότι ο Ανδρούτσος στρατολογεί συνεχώς από τα περίχωρα και ότι ο γραμματικός του γύρισε από την Εύριπο.

Αθήνα, 1/2. Οι Έφοροι της Φιλόμουσου Εταιρείας Αθηνών γράφουν προς τον Γκούρα και τον ευχαριστούν που ενδιαφέρεται για την εκπλήρωση του έργου της Εταιρείας, ενώ εκφράζουν και την αμηχανία τους, καθώς δεν μπορούν να αυξήσουν τους χρηματικούς της πόρους για να καλύψουν τα αναγκαία έξοδα του Ελληνικού και των Αλληλοδιδακτικών σχολείων. Τον προτρέπουν να διορίσει κάποιον ως υπεύθυνο για τη συλλογή των συνδρομών και τη μεταφορά τους στην Αθήνα. Περικλείονται τα 30 υπογεγραμμένα και σφραγισμένα διπλώματα που ζήτησε να του αποστείλουν (βλ. τ. 39) στην από 16/1 επιστολή του.

Παρατίθενται αποσπάσματα από τον πρόλογο της μετάφρασης του βιβλίου του **Cesare Beccaria «Περί αμαρτημάτων και ποινών»**, όπως τον έγραψε ο Αδαμάντιος Κοραής (β' έκδοση, Παρίσι, 1823). Σχολιάζεται πως τα λόγια του αναπαριστούν εξαιρετικά τα προτερήματα της ισονομίας και τα αποτελέσματα της πολιτικής ανισότητας.

Ξεκινά λέγοντας πως εάν κάποιος απορεί γιατί ανακυκλώνει τα θέματά του και μιλά πολλές φορές κατά της αλαζονικής ευγένειας, της φιλαρχίας και κάθε άλλης πολιτικής πλεονεξίας και ανισότητας, καλό θα ήταν να σκεφτεί το μέγεθος του εγχειρήματος (της επανάστασης και της συγκρότησης του Έθνους) και της έλλειψης των αναγκαίων μέσων

<p>για την επίτευξή του.</p> <p>Επισημαίνει πως αν το εγχείρημα δεν είχε άλλο σκοπό εκτός από την καταστροφή των Τυράννων, ήταν παραμυθία τα κατορθώματα στην ξηρά και στη θάλασσα. Το δύσκολο όμως του εγχειρήματος δεν εντοπίζεται μόνο στη συντριβή του τυραννικού ζυγού, αλλά πολύ περισσότερο στην συγκρότηση της νέας πολιτείας, της οποίας οι πολίτες δεν θα υποτάσσονται ούτε θα κινδυνεύουν να υποταχθούν από κανέναν άλλο ζυγό εκτός από τον ζυγό των νόμων.</p> <p>Σημειώνει πως μία Πολιτεία που βρίσκεται σε αυτήν την κατάσταση έχει την ανάγκη δύο μέσων: πολιτικές γνώσεις και ηθικές αρετές. Ούτε αυτές όμως είναι αρκετές, αν δεν διέπουν μεγάλο μέρος του έθνους. Μάταια ένας νομοθέτης διαθέτει και τα δύο, αν δεν βρει πολλούς όμοιούς του, έτοιμους να ενεργήσουν μαζί του και να πείσουν με τα λόγια και το παράδειγμά τους τους υπόλοιπους πολίτες. Δεν έχει νόημα να απευθύνεται σε ένα έθνος, το οποίο έχει συνηθίσει στην πλεονεξία, και το οποίο είναι γεμάτο από εχθρούς της ισονομίας.</p> <p>Αν κάποιος αμφιβάλλει για τις δυσκολίες αυτές, θα πρέπει στρέψει το βλέμμα του προς την Ευρώπη, στην οποία δρουν σήμερα άνθρωποι ίσοι στην αρετή με το Σόλωνα, και ανώτεροι από αυτόν στην πολιτική επιστήμη. Τα λόγια όμως και το παράδειγμά τους δεν κατάφεραν να κατασιγάσουν τις ταραχές. Και προσπαθούν οι φιλόσοφοί τους να αποδείξουν ότι ένα από τα μεγαλύτερα μειονεκτήματα της απόλυτης εξουσίας των ηγεμόνων είναι η αταξία των δικαστηρίων. Οι εχθροί της ισονομίας εγκρίνουν την απόλυτη εξουσία, όχι γιατί δεν βλέπουν και τον κίνδυνο της τιμής και της ζωής τους, αλλά γιατί με το να γίνονται ανδράποδά της αποκτούν δύναμη και πλούτο, με τα οποία παραβιάζουν τους νόμους και έχουν τρόπο να αποφύγουν τον κίνδυνο των δικαστηρίων.</p> <p>Αυτοί για να πείσουν ακόμα και τους ίδιους τους ηγεμόνες που επιθυμούν να διορθώσουν τις πολιτείες τους, δεν αισχύνονται να συκοφαντούν το λαό, λέγοντας ότι θα στασιάσει αν δεν κυβερνούν με απόλυτη εξουσία. Και μερικοί συκοφάντες είναι κατά διαδοχή Ευγενείς, και οι περισσότεροι είναι πανούργοι Μοναχοί.</p> <p>Οι λαοί δεν στασίασαν πότε κατά των νόμιμων ηγεμόνων. Η περιφρόνηση και η αδικία τους αγανάκτησε, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να βλέπουν την πατρίδα να μεταχειρίζεται τους Ευγενείς και τους Μοναχούς διαφορετικά. Όλα τα βάρη της πολιτείας κατέθλιβαν το λαό. Όλα τα κέρδη, καρποί των κόπων του λαού, μοιράζονταν στους Ευγενείς και αρπάζονταν από τους Μοναχούς. Οι Ευγενείς, εκτός του ότι ήταν ελεύθεροι από φόρους, σφετερίστηκαν ακόμη όλα τα εκκλησιαστικά, πολιτικά, δικαστικά και στρατιωτικά αξιώματα. Δεν ήταν δυνατόν ένας λαός να αντέξει αυτήν την αδικία, και να μην ζητήσει διδασκόμενος μόνο από τον ορθό λόγο τη δίκαια κατανομή των βαρών και των εσόδων της πολιτείας. Αυτή και όχι άλλη ήταν η πραγματική αιτία των ταραχών της Ευρώπης, η πλεονεξία των Ευγενών και των Μονα-</p>

	<p>χών. Και αυτοί πάλι πασχίζουν να προκαλέσουν ταραχές και επιδεικνύονται πλεονέκτες όπως πρώτα. (συνεχίζεται)</p>
<p>42 (18/2)</p>	<p>Αθήνα, 17/2. Τα νέα σχετικά με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο και τους Τούρκους πληθαίνουν και είναι πιο σημαντικά από τα προηγούμενα. Από τα Κούντουρα Αττικής (παλαιός οικισμός της Μεγαρίδας) έφτασε γράμμα που έλεγε ότι 2.500 Τούρκοι βρίσκονται στο Μώλο και ότι ο Οδυσσέας στρατολογεί και απειλεί την Αθήνα και τα Δερβενοχώρια. Λίγες μέρες μετά γράμμα από το ίδιο μέρος αναφέρει ότι στη Θήβα εμφανίστηκαν χιλιάδες Τούρκοι. Όλοι στην Αθήνα αρματώθηκαν και περιφέρονται τη νύχτα στο τείχος. Ομοίως έπραξαν και οι χωρικοί.</p> <p>Ένας Ευρωπαίος κόμης ονομαζόμενος Σάντα Ρόζας (Santarosa), ενώ σκόπευε να αναχωρήσει για το Ναύπλιο, αποφάσισε βλέποντας τους Αθηναίους τόσο πρόθυμους να θυσιαστούν, να μείνει στην Αθήνα και να βοηθήσει στην υπεράσπιση της πόλης. Προσέφερε τις υπηρεσίες του στην τοπική Διοίκηση για να τον μεταχειριστεί όπου χρειαζόταν.</p> <p>Τη νύχτα της 15/2 ο Καπετάνιος Σκουρτανιώτης έγραψε πως οι Τούρκοι πέρασαν πράγματι στην Εύριπο, αλλά πώς ήταν λιγότεροι από όσους ανέφεραν οι Κουντουριώτες, και πως πρέπει να προσέχουν περισσότερο τους Έλληνες παρά τους Τούρκους.</p> <p>Στις 17/2 έφτασε γράμμα από τον Οδυσσέα Ανδρούτσο, με το οποίο ζήτησε να του αποδώσουν τα 14.000 γρόσια που δάνεισε στο Κοινό για την αγορά σιταριού για την Ακρόπολη, και απείλησε να κάψει τον λόγγο και όλα τα σπαρτά αν δεν του τα στείλουν. Είπε ακόμα να αφαιρεθούν από τα χρήματα όσα πήρε από τους Αθηναίους ή όσα λάφυρα έλαβε από το φρούριό τους, και να του απαντήσουν εντός 5 ημερών. Δεν ωφελεί δε να τον παραπέμπουν στη Διοίκηση, αφού δεν δάνεισε σε εκείνη. Για να βρει το δίκιο του δήλωσε έτοιμος να κάνει ό,τι χρειάζεται.</p> <p>Έγραψε ξεχωριστά προς τον συντάκτη της ΕφΑθ ζητώντας του να μεταφέρει τα λεγόμενα του στο λαό, ώστε να του απαντήσει εντός της προθεσμίας. Ζήτησε ακόμη τον γιατρό του, έναν Τούρκο χειρουργό.</p> <p>Στεβενίκο (Αγία Τριάδα Βοιωτίας), 13/2. Παρατίθενται τα γράμματα του Οδυσσέα Ανδρούτσου:</p> <p>Προς τους Προκρίτους των Αθηνών. Επισημαίνει πως έχει ζητήσει πολλές φορές τα χρήματά του, και πως δεν δάνεισε στην Διοίκηση αλλά σε αυτούς. Απειλεί πως αν δεν του στείλουν τα χρήματα και τον γιατρό που ζήτησε, θα κάψει τις ελιές και τα σπαρτά, ενώ τονίζει πως δεν φοβάται κανέναν. Τους δίνει προθεσμία πέντε ημερών και τους προτρέπει να κάνουν τους υπολογισμούς τους.</p> <p>Προς τον Συντάκτη της Εφημερίδας. Ζητά την δημοσίευση του γράμματος για να γνωρίζουν όλοι τι συμβαίνει.</p> <p>Αθήνα, 17/2. Απάντηση των Αθηναίων προς τον Οδυσσέα Ανδρούτσο. Απαντούν πως το Φρούριο ανήκει στη Διοίκηση και πως ο ιατρός</p>

που ζητά βρίσκεται στο φρούριο ως ιατρός των φρουρών, υπηρετώντας κατά συνέπεια τη Διοίκηση. Του ζητούν να απευθυνθεί στη Διοίκηση και τον ενημερώνουν πως θα της αναφέρουν το αίτημά του, ελπίζοντας να εισακουστούν και μέσα σε 20 μέρες να του επιστραφούν τα χρήματα. Επισημαίνουν πως δεν θέλουν να δουν τους ελαιώνες και τα σπαρτά κατεστραμμένα από αυτόν, αφού μάλιστα δεν έπαθαν τίποτα από τους Τούρκους.

Συνέχεια των λεγόμενων του Κοραή.

Αναρωτιέται πώς θα πρέπει να πράξουν οι Έλληνες στερημένοι ακόμη και από πνευματικό φωτισμό, εάν στα φωτισμένα έθνη, στα οποία υπάρχουν και οι πολιτικές γνώσεις και οι ηθικές αρετές, εντοπίζονται τόσες δυσκολίες στη διόρθωση των πολιτειών και διατρέχουν τόσο κίνδυνο διαστροφής οι ήδη διορθωμένες.

Σημειώνει πως αν δεν υπάρχουν Ευγενείς, δεν υπάρχουν και εμπόδια που δημιουργούν φόβο. Την ίδια έλλειψη φόβου θα πρέπει να έχουν από την μεριά των ιερωμένων, οι οποίοι αν και ήταν ελεύθεροι φόρων την περίοδο της τυραννίας, δεν απέκτησαν ούτε το ελάχιστο από τον πλούτο και τη δύναμη που απέκτησαν οι ιερωμένοι των δυτικών χριστιανών. Η απουσία αυτών των εμποδίων είναι ευτύχημα.

Αντ' αυτού, οι Έλληνες έχουν άλλο εμπόδιο, την παρελθούσα κατάσταση, η οποία όχι μόνο τους έφθειρε όλους με τα καθημερινά παραδείγματα ανομίας, αλλά και στέρησε όλα τα μέσα για την απόκτηση πολιτικών γνώσεων και ηθικών αρετών. Αυτές δεν μπορούσαν να τις διδαχθούν ούτε από νεοσύστατα τα σχολεία, ούτε από το Ευαγγέλιο, κώδικα μεν της αληθινής πολιτικής και ηθικής, που εξηγείται όμως από διδασκάλους που είχαν την ίδια διαγωγή με τους κοσμικούς και μεγάλωσαν στη δουλεία.

Επισημαίνει πως η παρελθούσα κατάσταση θα επηρεάζει την μέλλουσα ζωή και πολιτεία των Ελλήνων, αν δεν βρεθεί τρόπος να διακοπεί αυτή η επιρροή ή να μικρύνει η διάρκειά της. Εάν δυσκολεύεται κάποιος να μάθει ό,τι δεν γνωρίζει, είναι πιο δύσκολο να λησμονήσει ό,τι έχει ήδη μάθει. Σε αυτή την περίπτωση, η παλαιωθείσα συνήθεια μεταβάλλεται σε φύση. Αν είναι πράξη λογίζεται τόσο αναγκαία όσο κάθε φυσική ανάγκη του σώματος, ενώ αν είναι γνώμη ψευδής, λογίζεται ως αναντίρρητη αλήθεια. Το να προσπαθείς να αποβάλεις τέτοιες γνώμες και πράξεις είναι το ίδιο με το να αποσπάς την ψυχή από το σώμα. Δεν είναι δυνατόν να υπηρετεί κάποιος την ισονομία, όταν έχει συνηθίσει να είναι αφέντης σε άλλους.

Στην συνέχεια ασχολείται με το ποιος διόρισε αυτούς τους στρατηγούς. Αν ανέλαβαν αυτεπαγγέλτως θα έπρεπε να τιμωρηθούν από την Πολιτεία. Αν θεωρηθεί ότι δεν υπήρχαν πιο έμπειροι στρατηγοί, αλίμονο στην Ελλάδα, γιατί αν δεν έχει ικανούς στρατηγούς, πού θα βρει αξιοπρεπείς δικαστές; Πώς θα συγκροτηθούν τα δικαστήρια, στα οποία η ζωή του πολίτη που δικάζεται εξαρτάται από την ιερή και αδέκαστη φωνή του νόμου; Πώς θα εκλέξει νομοθέτες ικανούς να θεσπί-

	<p>σουν τέτοιους νόμους, από τους οποίους να γεννάται η δικαιοσύνη και η αναγκαίως συνεχόμενη ειρήνη;</p> <p>Τονίζει πως ο νόμος δεν είναι άλλο παρά ορθός λόγος. Αλλά ο ορθός αυτός λόγος πρόσφατα γεννήθηκε στη φωτισμένη Ευρώπη από τα σπλάχνα της τυπογραφίας. (συνεχίζεται)</p>
<p>43 (21/2)</p>	<p>Αθήνα, 19/2. Έφτασε η είδηση από το Ναύπλιο ότι ο αιγυπτιακός στόλος αφίχθη στα Μοθωκόρωνα (Μεθώνη-Κορώνη), όπου αποβιβάστηκε ισχυρό εκστρατευτικό σώμα, το οποίο όρμησε εναντίον του Νεοκάστρου. Το ελληνικό σώμα ανταποκρίθηκε στην επίθεση και νίκησε.</p> <p>21/2. Νέα από την ανωτέρω μάχη. Πληροφορίες από τα Μέγαρα πως οι Τούρκοι πράγματι χτυπήθηκαν δυνατά και η μάχη ήταν πεισματώδης. Λέγεται πως η μάχη έμοιαζε με αυτή του Μάρκου Μπότσαρη, και ότι σκοτώθηκε ο Καπετάνιος Γάτζος.</p> <p>Ύδρα, 19/2. Φεύγουν από την Ύδρα 50 καράβια προς τα Μοθωκόρωνα (Μεθώνη-Κορώνη) και άλλα 30 προς την Σάμο.</p> <p>Πειραιάς, 12/2. Ο Κωνσταντίνος Δεληγιάννης γράφει σχετικά με το χτίσιμο της πόλης των Ψαριανών στην περιοχή του Πειραιά, και παραθέτει τις σημειώσεις της περίφραξης («διασχοινισμός»). Επισημαίνει πως ο οικισμός των Ψαριανών υπόσχεται ωφέλεια όχι μόνο στην Αττική, αλλά και σε όλη την Ελλάδα, ενώ αναφέρεται και στη γενναιότητά τους. Χαρακτηρίζει σοφή την Διοίκηση, αφού πλησίασε τις τρεις ναυτικές της δυνάμεις. Ακολουθεί σημείωση των θεμελίων του παλαιού τείχους, πάνω στο οποίο θα κτισθεί το νέο.</p> <p>Συνέχεια των λεγόμενων του Κοραή.</p> <p>Αναρωτιέται πώς θα καταστεί ο ορθός λόγος νόμος και κανόνας της διαγωγής των Ελλήνων με τόσες δυσκολίες.</p> <p>Σημειώνει πως όλοι γνωρίζουν πως τους έφθειρε το να μάθουν από τους Τούρκους. Δεν είναι λύση όμως να σκοτώσουν όσους άφησαν οι Τούρκοι. Θα ωφεληθούν αν ομολογήσουν την αρρώστια τους, και έτσι ίσως θεραπευτούν.</p> <p>Αντιπαραβάλλει τις επιδημικές αρρώστιες με τις ηθικές, λέγοντας πως σε περίπτωση επιδημίας σε μια πόλη οι πολίτες προσκαλούν γιατρούς έξωθεν, όταν οι δικοί τους δεν είναι ικανοί. Το ίδιο οφείλουν και τα έθνη να κάνουν για ηθικές τους αρρώστιες, καλώντας ξένους νομοθέτες.</p> <p>Παραθέτει το παράδειγμα του Πλάτωνα, ο οποίος δεν αποδέχτηκε την πρόσκληση των Κυρηναίων και των Αρκάδων εξαιτίας της ανίατης ασθένειάς τους, δηλαδή της χλιδής και της αποστροφής προς την ισονομία αντίστοιχα.</p> <p>Έπειτα αναφέρει πως ακόμη και οι ντόπιοι νομοθέτες, θέλοντας να ισχυροποιήσουν τους νόμους τους έδρασαν σαν έξωθεν καλεσμένοι. Παραθέτει τα παραδείγματα του Λυκούργου και του Σόλωνα, οι οποίοι</p>

μετά την ολοκλήρωση της νομοθέτησης, αποχώρησαν εκουσίως από την πόλη τους.

Εξηγεί πως η πηγή όλων των παθών είναι η φιλαυτία. Αυτή δεν υποφέρει νόμους ή προσταγές άλλων. Καθένας επιθυμεί να είναι νομοθέτης και άρχων του εαυτού του. Δέχεται να νομοθετήσει κάποιος άλλος, αλλά δεν αντέχει να βλέπει τον νομοθέτη κάθε μέρα μπροστά του χωρίς να τον κατηγορεί, βρίσκοντας πολλές αφορμές για να κρίνει τους νόμους του. Άλλος τον συμβουλεύει να προσθέσει κάτι ως αναγκαίο, και άλλος να το αφαιρέσει ως περιττό. Άλλος ζητά την εξήγηση και την αιτία του νόμου, και άλλος ζητά την κατάργησή του. Ο καθένας φαντάζεται ότι θα νομοθετούσε καλύτερα αν ήταν στη θέση του νομοθέτη. Επιπροσθέτως, ο ίδιος ο νομοθέτης διατρέχει τον κίνδυνο να μεταβάλλει καθημερινά τους νόμους του για διάφορες αιτίες. Διατρέχει ακόμα τον κίνδυνο να θεωρήσει τον εαυτό του ανώτερο των συμπολιτών του, και να περιφρονήσει ο ίδιος πρώτος τους νόμους που θέσπισε. Κανένα από αυτά δεν έχουν να φοβούνται οι πολίτες όταν ο νομοθέτης είναι ξένος ή απόδημος. Επισημαίνεται πως τέτοια είναι η φύση των ανθρώπων, και όποιος προσπαθεί να κρύψει αυτήν την αλήθεια, προσπαθεί να εξαπατήσει τον ίδιο του τον εαυτό.

Κανένας δεν τολμά να αρνηθεί ότι δεν υπάρχει ντόπιος νομοθέτης ικανός να συγκροτήσει πολιτεία, εκτός από εκείνον που δεν συλλογίζεται πόσο δύσκολο είναι να οικοδομηθεί μία ευνομούμενη πολιτεία, ούτε πόσες γνώσεις και πόση δύναμη χρειάζεται για να αντιστέκεται σε όσους η ευνομία αποτελεί εμπόδιο. Άνθρωποι όμοιοι του Μιλτιάδη και του Λεωνίδα δεν έχουν εκλείψει στην Ελλάδα, όπως και σε κανένα άλλο έθνος που θέλησε να αποκτήσει ή να σώσει την ελευθερία του. Αντιθέτως, λείπουν άνθρωποι όμοιοι του Σόλωνα και του Αριστείδη, γεγονός καθόλου παράδοξο, αφού ούτε τα φωτισμένα έθνη της Ευρώπης έχουν πολλούς τέτοιους ανθρώπους. Όσοι μοιάζουν στο Λεωνίδα και τον Μιλτιάδη είναι ικανοί να ταπεινώσουν τους τυράννους, αλλά όσοι μοιάζουν στο Σόλωνα και τον Αριστείδη μπορούν να αναστήσουν μια ευνομούμενη πολιτεία. Σχολιάζεται πως δεν μπορούν να υπάρχουν στην Ελλάδα τέτοιοι άνθρωποι, αφού οι Έλληνες πέρασαν τέσσερις αιώνες τουρκικής κυριαρχίας.

Θεωρεί πως πρέπει να προσκληθούν επιστήμονες της πολιτικής στην χώρα. Αυτοί πρέπει να αναζητηθούν ανάμεσα σε Άγγλους, Γάλλους και κυρίως Αγγλοαμερικάνους. Από τους τελευταίους θα ήταν ευλογία να προσκληθεί και ο μέλλον νομοθέτης του πολιτικού συστήματος. Η ειρήνη που επικρατεί στο έθνος των Αμερικανών, αποδεικνύει αναντίρρητα την επιμέλεια που έδειξαν εκ συστάσεως του έθνους τους, ώστε να μην απομείνει τίποτα σαθρό. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η τιμητική αυτή πρόσκληση δεν κινδυνεύει να απορριφθεί. Οι Έλληνες δεν μπορούν να απορριφθούν για την τρυφηλότητά τους, όπως οι Κυρηναίοι από τον Πλάτωνα, αφού η τυραννία δεν επέτρεψε να την αποκτήσουν. Μόνο ένας ξένος νομοθέτης δύναται να εμπνεύσει την ισονομία στις ψυχές των ανθρώπων που έχουν επιβαρυνθεί από την τυραννία των

	<p>Τούρκων. (συνεχίζεται)</p>
<p>44 (24;/2)</p>	<p>Αθήνα, 24/2. Επιβεβαιώθηκε από το Ναύπλιο η είδηση της απόβασης του αιγυπτιακού στόλου στα Μοθωκόρωνα, καθώς και η πολιορκία των Τούρκων από τους Έλληνες.</p> <p>Τα καράβια του αιγυπτιακού στόλου έφυγαν αμέσως για να φέρουν ενισχύσεις, αφού πρώτα αποβιβάστηκε όλο το στράτευμα.</p> <p>Ο στρατηγός Γκούρας γράφει προς τους Αθηναίους ότι έστειλε κάποιον στη Γαστούνη και στον Πύργο για να ξεκινήσουν από εκεί τα στρατεύματά του, να κατευθυνθούν προς τον Κορινθιακό Κόλπο και να περάσουν στη Λιβαδειά, ενώ αυτός θα ξεκινούσε από το Ναύπλιο.</p> <p>Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος έγραψε προς τους Κουντουριώτες να μην τον φοβούνται, διότι το πρόβλημά του αφορά μόνο τους Αθηναίους που «του βαστούν το δίκαιό του».</p> <p>Ο Καπετάνιος Σκουρτανιώτης έλαβε γράμμα, σύμφωνα με το οποίο 200 Τούρκοι έφυγαν από την Εύριπο για να ενωθούν με τον Οδυσσέα στη Θήβα. Λέγεται ακόμα, ότι ο Πασάς θέλει να βγει από την θάλασσα στον Μαραθώνα και έτσι να κινηθεί εναντίον της Αττικής.</p> <p>Ίδια είδηση έφτασε και από τα Μέγαρα στις 25 Φεβρουαρίου, όπου έχει στρατοπεδεύσει ο στρατηγός Στάθης Κατσικογιάννης με 1.500 στρατιώτες έτοιμους να επιτεθούν αν χρειαστεί. Καθημερινά μαζεύονται περισσότεροι.</p> <p>Ο Γκούρας γράφει προς τους Αθηναίους λέγοντας πως ελπίζει να οδηγήσει ενώπιον των νόμων και τον Ανδρούτσο και όλους τους άλλους.</p> <p>Συνέχεια των λεγόμενων του Κοραή.</p> <p>Επισημαίνει πως η νομοθέτηση από κάποιον ξένο θα είναι ήταν το καλύτερο αποτέλεσμα, γιατί θα καταπραΰνει τα πάθη, θα χαλιναγωγήσει τις ορμές της φιλαρχίας και της πλεονεξίας, και θα αναγκάσει τους πάντες να ομονοήσουν. Τέτοια νομοθεσία πρέπει να δεχθούν οι δημοκράτες προκειμένου να μην υποδουλωθούν στους ολιγαρχικούς, αλλά και οι ολιγαρχικοί προκειμένου να εξισωθούν με τα αδέρφια τους όχι με τη βία, αλλά με τη συμβουλή των ξένων. Και θα είναι η νομοθεσία αυτή χαλινάρι ευνομίας με τους «χαλινοποιούς» απόντες. Θεωρεί πως αν δεν απατάται, αυτός είναι ο μόνος τρόπος διατήρησης της αυτονομίας, αν επιθυμούν οι Έλληνες να διατηρήσουν την αυτονομία τους.</p> <p>Παρακάτω επιχειρηματολογεί σχετικά με τους κινδύνους που ενέχει η συγκρότηση ευνομούμενης πολιτείας από τους ίδιους τους Έλληνες χωρίς την βοήθεια άλλων.</p> <p>Ως ολιγαρχικοί ορίζονται όσοι μεταχειρίζονται τη δύναμη, τον πλούτο, την παιδεία εις βάρος των άλλων, και σ' αυτούς περιλαμβάνονται όσοι απέκτησαν πλούτο αδίκως ή δικαίως, όσοι πασχίζουν να ανακτήσουν τη δύναμη που έχασαν με την πτώση του τυράννου ή την απέκτησαν για την εξυπηρέτηση των αναγκών της νέας πολιτείας, όπως είναι η</p>

δύναμη των στρατηγών και των διδασκάλων. Αυτοί μαθητεύσαντες κοντά στους Τούρκους κινδυνεύουν να θεωρήσουν ότι το αίμα τόσων ανθρώπων, και οι λαμπρές νίκες σε ξηρά και θάλασσα εναντίον της άνομης τουρκικής εξουσίας, είχαν ως σκοπό την ανάληψη από αυτούς της εξουσίας, και του σφετερισμού της δύναμης και της δόξας όλου του Έθνους, περιορίζοντας αυτήν σε λίγες μόνο οικογένειες που δεν δίστασαν να ιδιοποιηθούν ακόμα και την επιμέλεια της παιδείας και την προετοιμασία του αγώνα της ανεξαρτησίας του έθνους. Επισημαίνει πως όλα τα παραπάνω δεν είναι προϊόντα φαντασίας. Στο σύγγραμμα ενός αξιόλογου άνδρα που δημοσιεύτηκε στον Τύπο, αναφέρεται ότι όσα μέσα χρησιμοποίησε το έθνος για να προετοιμασθεί για το φωτισμό της παιδείας στον πόλεμο κατά του τυράννου, ήταν έργα και βουλεύματα των Φαναριωτών. Οι Φαναριώτες δεν μπορούν να κατηγορηθούν για αλαζονεία, και δικαίως πρώτοι εκείνοι αγανάκτησαν με την αναιδεια εκείνου που τους προσήψε τέτοιο σφετερισμό. Και πρέπει να είναι κανείς ανόητος για να θεωρήσει ανθρώπους, όπως ο Βαρβάκης, Φαναριώτες. Οι πλουσιοπάροχες δωρεές τους υπέρ της παιδείας ήταν ευεργεσίες Φαναριωτών. Αυτός είναι ο κίνδυνος των ολιγαρχικών.

Συνεχίζει με τους δημοκρατικούς, οι οποίοι έμαθαν και αυτοί κοντά στους Τούρκους, και οι οποίοι ήταν συνηθισμένοι να υποφέρουν τις ανομίες των Μουσουλμάνων διδασκάλων τους και την περιφρόνηση των ανώτερων ομογενών. Αυτοί αισθάνονται πρώτη φορά τη δύναμη που τους έδωσε η φύση, και τη χρησιμοποιούν για να τιμωρήσουν τους διδασκάλους τους. Αλλά και εκείνοι που νίκησαν τους βαρβάρους, και έχυσαν το αίμα τους για τον ιερό αγώνα, κινδυνεύουν και αυτοί να θεωρήσουν ότι η ελευθερία της Ελλάδας οφείλεται μόνο σε αυτούς, και να στασιάσουν εναντίον των ίδιων τους των αδερφών με την πρόφαση ότι πολεμούν την ολιγαρχία, και να δημιουργήσουν αυτοί τη χειρότερη πολιτική κατάσταση, την πολυαρχία.

Το έθνος βεβαρημένο από τις διχόνοιες κινδυνεύει να ανατρέψει εκουσίως την αυτόνομη πολιτεία που συνέστησε, και να ζητήσει Βασιλιά ή να αναγκαστεί να τον δεχθεί κατά τις προσταγές των ξένων. Σημειώνει πως αυτό το είδος της πολιτείας δεν είναι άξιο κατηγορίας, αφού πολλά έθνη της Ευρώπης έχουν Βασιλεία και επικρατεί ευδαιμονία σ' αυτά, είτε γιατί ευτύχησαν να κυβερνώνται από Βασιλείς που προνόησαν για το κοινό συμφέρον, είτε γιατί συνδύασαν τη βασιλεία με τη δημοκρατική Πολιτεία.

Θεωρεί πως στην Ελλάδα, έθνος μικρό, φτωχό και μόλις απελευθερωμένο από τους τυράννους που άφησαν πίσω τους καθημερινούς κόπους και βάσανα, είναι δύσκολο να ανακάμψουν η γεωργία, οι τέχνες, οι επιστήμες, το εμπόριο, και τα παιδιά των Ελλήνων να ανατραφούν και να εκπαιδευτούν με διαφορετικό τρόπο από εκείνον που ανετράφησαν οι προηγούμενες γενιές. Δεν συμφέρει, λοιπόν, τους Έλληνες να παραβλέψουν όλα αυτά, και να αρχίσουν να ενδιαφέρονται για το πώς θα συσταθεί Βασιλική αυλή στην Ελλάδα, πράγμα πολυδάπανο,

	<p>και ικανό να αυξήσει τις φθορές του υπό σύσταση έθνους. Σχολιάζει πως από τη βασιλική αυλή αναδύονται δηλητηριώδεις ατμοί, όπως από το Χαρώνειο άντρο, και υπάρχει ο κίνδυνος να τους εισπνεύσουν όλοι οι Έλληνες που είναι και λιγότεροι αριθμητικά από τους πληθυσμούς των πλούσιων εθνών.</p> <p>Για όποιον δεν γνωρίζει τις αυλές των βασιλέων, ούτε γνωρίζει τι είδους άνθρωποι είναι οι λεγόμενοι αυλικοί, παρατίθεται άποψη του Μοντεσκιέ: «Φιλοτιμία ενωμένη με την σκνηρία, χαμέρπεια με υπερφάνεια, επιθυμία πλουτισμού χωρίς κόπους, αποστροφή της αλήθειας, κολακεία, προδοσία, περιφρόνηση των καθηκόντων του πολίτη, φόβος της χρηστότητας του ηγεμόνα, ελπίδα ωφέλειας από τα πάθη του, και το χειρότερο, καθημερινή φροντίδα εμπαιγμού της αρετής. Όλα αυτά χαρακτήρισαν παντού και πάντοτε τους περισσότερους αυλικούς. Αλλά όταν οι περισσότεροι από τους άρχοντες του έθνους καταντήσουν σε τέτοια αχρειότητα, πολύ δύσκολα βρίσκεται πλέον αρετή στους κατώτερους. Όταν εκείνοι λειτουργούν με δόλο και απάτη, δύσκολα φυλάσσουν την απλότητα της ψυχής τους οι υποδεέστεροι.»</p> <p>Θεωρεί πως τέτοιοι πρόκειται να είναι οι αυλικοί που θα πλαισιώσουν το βασιλιά των Ελλήνων και έτσι τους συμφέρει να κάνουν, αν είναι ανόμοιος τους. Και επόμενο ερώτημα είναι πού θα βρεθεί αυτός ο βασιλιάς. Αν τον ζητήσουν είναι πιθανό να τους περιγελάσουν, ενώ αν το ζητήσουν από τον Θεό, υπάρχει ο φόβος της οργής του. Ακολουθεί απόσπασμα από τις γραφές.</p> <p>Επισημαίνει πως ο Θεός δεν έκανε τους Έλληνες τόσο ανόητους, ώστε να επιθυμούν άλλο τύραννο όμοιο ή χειρότερο από τον προηγούμενο. Αν αποφασίσουν ότι θέλουν βασιλιά, αυτός θα πρέπει να μοιάζει των βασιλέων της φωτισμένης Ευρώπης, να είναι νόμιμος, πράος και να προνοεί για την κοινή ευδαιμονία. Να είναι δε τόσο καλός όσο ένας άγγελος.</p> <p>Η κατάσταση των Ελλήνων είναι τέτοια ώστε ακόμη και Άγγελος εξ ουρανού να κατέβει για να βασιλεύσει, κινδυνεύουν να τον μεταμορφώσουν σε διάβολο. Μαθημένοι να προσκυνούν τους Τούρκους, θα είναι πρόθυμοι να μεταβάλουν την προσκύνηση σε ανθρωπολατρεία. Τέτοια λατρεία είναι ικανή να σαλεύσει και τον πιο φρόνιμο άνθρωπο. Υπάρχει όμως ένα είδος προσκυνητών, όπως φαίνεται και από τα λεγόμενα του Μοντεσκιέ, οι οποίοι προσκυνούν όχι γιατί σέβονται τον ασπαζόμενο, άλλα γιατί ελπίζουν στον πλούτο, τη δύναμη, τα αξιώματα. (συνεχίζεται)</p>
<p>45 (28/2)</p>	<p>Από τα ΕΛΛΧρ. Πολλές φορές αναφέρθηκε ότι η Αλβανία κάνει μεγάλες ετοιμασίες για νέα επιδρομή σ' αυτά τα μέρη. Σχετικά με αυτά, υπάρχουν νεότερες ειδήσεις που το επιβεβαιώνουν, και εκ των οποίων συμπεραίνεται ότι οι Αλβανοί δεν θα περιμένουν τους καλοκαιρινούς μήνες να εισβάλλουν στις πεδιάδες. Οι αρχηγοί τους, διορισμένοι από την Πύλη, είναι οι πλέον αξιότεροι μεταξύ αυτών της Αλβανίας, με καλύτερο τον Άγο-Μουχουρτάρη που ορίστηκε και Σερασκιέρης του</p>

<p>γιού του Ιμπραήμ Πασά. Αυτό και άλλα παράξενα γίνονται γνωστά από ληφθείσες επιστολές.</p> <p>Κορφοί, 17(26)/1. Ο γιός του Ιμπραήμ Πασά έφτασε διορισμένος με Βασιλικό φερμάνι Βεζίρης στο Μπεράτι και Πασάς της Αυλώνας. Η Πύλη διόρισε Σερασκιέρη αυτού τον Άγο-Μουχουρτάρη για να συγκεντρώσει στρατεύματα. Ο Σεϊν-Μπέης ονομάστηκε Μουσελίμης από την Τσαμουριά έως την Πάργα. Οι Τσάμηδες ετοιμάζονται και μάλιστα τους εστάλησαν Βασιλικά έξοδα για να συνάξουν στρατεύματα. Ο Ομέρ Πασάς περνά από τη Θεσσαλονίκη. Στα Ιωάννινα φτάνει ο Ισμαήλ-Πλιάσας. Το σχέδιό τους είναι να στρατεύσουν από το Ξηρόμερο και περάσουν στη Ναύπακτο.</p> <p>19(31)/1. Ο Ρούμελης έφτασε στη Λάρισα και συγκεντρώνει στρατεύματα που θα αριθμούν τους 20.000 στρατιώτες, διορίζοντας επικεφαλής τέσσερις πασάδες που σκοπεύουν να εισβάλλουν στην Πελοπόννησο από τρεις μεριές. Ο ίδιος πρόκειται να μεταβεί στα Ιωάννινα, όπου με μεγάλους μισθούς θα συγκεντρώσει 15.000 Αλβανούς, και θα ορμήσει κατά του Μεσολογγίου στα μέσα του Μαρτίου. Έχει διαταγή να αφήνει σε στενά στρατιώτες για προφύλαξη, και ιδίως στα στενά του Μακρυνόρους.</p> <p>Ο Ομέρ Πασάς αναχωρεί για τη Θεσσαλονίκη.</p> <p>Στην Κωνσταντινούπολη γίνονται μεγάλες ετοιμασίες για τη φετινή εκστρατεία του εχθρικού στόλου.</p> <p>Όλα τα παραπάνω αποτελούν επιβεβαιωμένες ειδήσεις και οι Έλληνες θα πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα πρόληψης.</p> <p>Συνέχεια των λεγόμενων του Κοραή.</p> <p>Τέτοιους προσκυνητές δεν τους συμφέρει ένας βασιλιάς-άγγελος. Κι αυτό γιατί θα σπεύσουν να πείσουν να επιλέγει εκείνους και όχι τους άξιους, να τους προτιμά και να «ξοδεύει» σε εκείνους τους κόπους του Έθνους, και να τον πείσουν να μην ενεργεί δίχως τη συμβουλή και τη θέληση τους. Μ' αυτό τον τρόπο οι ταλαιπώροι Έλληνες πρόκειται να κυβερνώνται από πολλούς αυτόκλητους τυραννίσκους που θα κολακεύουν το βασιλιά, θα υποφέρουν την καθημερινή περιφρόνησή τους και θα εργάζονται καθημερινά για να πλουτίζουν με την οκνηρία πολλών σαρδανάπαλων. Και επειδή η ταλαιπωρία τους γεννάται από την ανοησία τους, δεν ελπίζουν ούτε στη βοήθεια του Θεού, του οποίου τους λόγους λησμόνησαν.</p> <p>Τονίζει πως είναι στη δύναμη των Ελλήνων να αποφύγουν αυτούς τους κινδύνους, αν αποφασίσουν να καλέσουν ξένο νομοθέτη, και να τον παρακαλέσουν να εναρμονίσει τη συνύπαρξη των δημοκρατικών και των ολιγαρχικών υπό το φως της ισονομίας.</p> <p>Παραβλέποντας όλοι τη φιλαυτία και τους πειρασμούς, θα ακούσουν τη φωνή του ξένου νομοθέτη, ως φωνή Θεού. Οι ολιγαρχικοί, από τη μία πλευρά, συλλογιζόμενοι ότι χωρίς τις άφθονες χρηματικές θυσίες</p>

και τις απώλειες ζωών, θα έτρεμαν ακόμη με τα χέρια σταυρωμένα και τα μάτια καρφωμένα στη γη μπροστά σε ανθρωπόμορφα κτήνη. Και οι δημοκρατικοί, από την άλλη πλευρά, θα συμμορφωθούν συλλογισμένοι ότι αν δεν υποταχθούν στους νόμους που θα οδηγήσουν στην ευδαιμονία της Ελλάδας, δεν θα τους αναγνωριστεί η προσπάθεια που κατέβαλαν για να την απελευθερώσουν.

Επισημαίνεται πως οι νόμοι είναι η κοινή θέληση και συνθήκη του Έθνους. Όταν εξουσιάζουν αυτοί, κανείς δεν τολμά να σφετερισθεί την εξουσία τους ή να παραπονεθεί ότι εξουσιάζεται από ανθρώπους. Το στάδιο της αρετής είναι κοινό για όλους, και όλοι μπορούν να το διανύσουν και να απολαύσει ο καθένας τα βραβεία που του οφείλονται, αρκεί να το διανύουν για την ωφέλεια της Πατρίδας. Η Πατρίδα δεν εξετάζει ποια ήταν τα φρονήματα των τέκνων της κατά την περίοδο της τυραννίας, αλλά τι φρονούν σήμερα ως ελεύθερα.

Η τυραννία δεν έβλαψε μόνο όσους συναναστράφηκαν τους τυράννους, αλλά όλοι μολύνθηκαν από τη βαφή της ολιγαρχίας. Και ήταν κάποια μικρά προτερήματά της που συνέβαλαν σε αυτό: ο πλούτος και τα αξιώματα, ικανά να προκαλέσουν τη μεταμόρφωση ενός δημογέροντα ή προεστού του πιο μικρού χωριού σε τύραννο που δρα εναντίον ομογενών και ομοθρήσκων, και κινδυνεύει τόσο ώστε να ατιμασθεί από τους ασεβείς και αλλογενείς τυράννους. Τα σώματα μόνο των Ελλήνων απελευθερώθηκαν από την τυραννία, αλλά οι ψυχές τους δεν έχουν ελευθερωθεί ακόμα από τα τυραννικά φρονήματα.

Είναι αδύνατο να διαφυλαχθεί η ελευθερία από τέτοιες ψυχές. Μόνη ασφαλής φυλακή της ελευθερίας είναι η δικαιοσύνη, και ούτε αυτή αρκεί αν ο καθένας αρκείται στο να μην αδικεί τους άλλους, χωρίς να φροντίζει να εμποδίζει και τις αδικίες προς τους άλλους.

Οι παλαιοί φιλόσοφοι αναγνώρισαν την αλήθεια αυτή, οι ποιητές τη διακήρυξαν επί σκηνής, και η πτώση τόσων άδικων πολιτειών την επιβεβαίωσε, αλλά η ανάγκη της δικαιοσύνης δεν παραγγέλθηκε τόσο έντονα από κανέναν όσο από τον Χριστό, τον Ήλιο της δικαιοσύνης. Εξετάζει πρώτα τους φιλοσόφους και τους ποιητές.

Ο Σόλωνας έλεγε ότι η πόλη που κατοικείται σωστά είναι εκείνη, στην οποία οι μη αδικούμενοι αγανακτούν το ίδιο με τους αδικούμενους εναντίον των αδικούντων. Και γι' αυτό παρείχε μέσω του νόμου τη δυνατότητα σε όποιον ήθελε να εγκαλεί και να οδηγή ενώπιον του δικαστηρίου κάποιον που αδίκησε, αν ο αδικημένος δεν φρόντιζε να βρει να το δίκαιο του μέσω των νόμων. Με αυτό τον τρόπο, λέει ο Πλούταρχος, ότι ήθελε να δημιουργήσει στους πολίτες τη συνήθεια να συμπονούν και να συναισθάνονται τη βλάβη του καθενός, ως μέλη του ίδιου σώματος.

Το ίδιο εννοεί και ο Πλάτωνας με το ακόλουθο παράδειγμα. Όπως κάποιος που πληγώθηκε στο δάχτυλο δεν λέει «Πονάει το δάχτυλό μου» αλλά «Πονώ στο δάχτυλό μου», επειδή ολόκληρος ο άνθρωπος αισθάνεται τον πόνο με παρόμοιο τρόπο, και η δικαίως συγκροτημένη πολι-

	<p>τεία όταν ένα από τα μέλη της πάσχει, οφείλει να συμπάσχει ολόκληρη και να συμπονεί, όπως εκ του αντιθέτου χαίρεται και ευφραίνεται όταν συμβαίνει κάτι χαρμόσυνο σε κάποιο πολίτη. Αλλού πάλι διαιρεί τη δικαιοσύνη σε τρεις βαθμούς. Ο κατώτατος είναι, να μην αδικήσει κανείς κανέναν, έπειτα να μη συγχωρεί αυτούς που αδικούν. Ο ανώτατος είναι να συντρέχει και να βοηθά αυτούς που τιμωρούν την αδικία.</p> <p>Σχεδόν τρεις εκατονταετίες μετά το Σόλωνα, ο κωμικός Μένανδρος θύμισε στους Αθηναίους στιχουργημένο το νόμο του Σόλωνα από σκηνής. Αλλά, πώς ήταν δυνατόν να σωφρονιστούν πια οι Αθηναίοι, αφού η αρρώστια της Πολιτείας ήταν πλέον μόνιμη, εξαιτίας των καθημερινών αδικιών που τους οδήγησαν στην υποδούλωση από τους Μακεδόνες;</p> <p>Μετά τους ποιητές και τους φιλοσόφους των Ελλήνων, εξετάζεται ο λόγος του Χριστού περί δικαιοσύνης. Προσπερνώντας πολλά από τα παραγγέλματά Του, αρκείται στο: «Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην· ότι αυτοί χορτασθήσονται», ρήση η οποία είναι άγνωστο αν έχει γίνει καταληπτή από τους ιεροκήρυκες ή τους πνευματικούς διδασκάλους, και αν την έχουν καταστήσει καταληπτή και στους υπόλοιπους. Κι αν ακόμη την κατέστησαν καταληπτή, πώς θα δημιουργούνταν η πείνα και η δίψα της δικαιοσύνης στις ψυχές δούλων που κυβερνούνταν από τυράννους διψασμένους και πεινασμένους για αδικία;</p> <p>Δύο σημεία αξίζει να σημειωθούν στον ανωτέρω Μακαρισμό. Πρώτον, το πώς εκφράστηκε υποκείμενο αυτής της πρότασης, και δεύτερον η παράδοση μεταφορά δανεισμένη από δύο σωματικές ανάγκες ή επιθυμίες, την πείνα και τη δίψα, που είναι οι πιο τυραννικές για τον άνθρωπο και μπορούν να τον οδηγήσουν στο θάνατο αν δεν μπορεί να τις καλύψει. (συνεχίζεται)</p>
<p>46 (4/3)</p>	<p>Αθήνα, 3/3. Έφτασε στις 10 το πρωί ο στρατηγός Γκούρας και έγινε δεκτός με μεγάλη χαρά, ενώ προϋπαντήθηκε από τους άρχοντες της πόλης και το Φρούριο τον τίμησε με 12 κανονιές. Ο Γκούρας μετέφερε την είδηση ότι Υπουργός Πολεμικών διορίστηκε ο Αδάμ Δούκας.</p> <p>Υπήρξαν ταραχές την προηγούμενη νύχτα στα περίχωρα των Αθηνών με αποτέλεσμα πολλοί κάτοικοι να μεταφερθούν στην Αθήνα μαζί με τα γυναικόπαιδα. Η αιτία ήταν ότι έμαθαν πως ένα σώμα στρατιωτών λεηλάτησε τα χωριά που βρίσκονται στα σύνορα Θηβών και Αττικής. Την επόμενη μέρα, επιβεβαιώθηκε ότι οι στρατιώτες αυτοί ήταν του Οδυσσέα Ανδρούτσου, οι οποίοι έφταναν τους 300 και άρπαξαν όσα ζώα μπορούσαν και συνέλαβαν όσους άνδρες μπορούσαν. Πολλοί σκέφτονται αν οι στρατιώτες ήταν μόνο του Οδυσσέα ή αν ήταν ανακατεμένοι με Τούρκους.</p> <p>Ο συντάκτης απευθύνεται στον Οδυσσέα Ανδρούτσο και εύχεται να είχε θυσιαστεί υπέρ της ελευθερίας της πατρίδας είτε στη μάχη στο</p>

	<p>Χάνι της Γραβιάς, είτε στη Μάχη του Δαδίου. Αναφέρει πως είναι κρίμα οι ελπίδες που απόθεσε σ' εκείνον η Πατρίδα και ολόκληρη η χριστιανοσύνη. Δεν μπορεί κανείς πλέον να αντλήξει στους εχθρούς του, οι λόγοι των οποίων απεδείχθησαν καθ' όλα αληθείς. Οι πράξεις του δεν δικαιολογούνται όσο δίκαιο κι αν είχε να είναι ψυχρός εναντίον μερικών αξιωματικών του Γένους.</p> <p>Θεωρεί πως ο Κολοκοτρώνης και οι οπαδοί του πιο άξιοι συγχωρήσεως, διότι ό,τι κι αν έκαναν το έκαναν δίχως να ανακατευτούν με τους Τούρκους. Επισημαίνεται η οργή για την επικοινωνία του Ανδρούτσου με τους Τούρκους, τους οποίους είχε δεσμευτεί να διώξει από την πατρίδα, και η αγανάκτηση με αυτόν, ο οποίος αναδείχθηκε από τα φιλελληνικά Κομιτάτα της Ευρώπης ως ο μόνος έξοχος μεταξύ των πατριωτών της Ελλάδας. Ο ίδιος ο Stanhope τον συμπεριέλαβε στο βιβλίο του επαινώντας τον. Σημειώνεται πως δεν αποτελούν δικαιολογία τα γρόσια που του χρωστούν οι Αθηναίοι, ούτε και ο ιατρός του. Μένει να απολογηθεί στην Πατρίδα με έργα μετάνοιας, ώστε να τον δεχθεί πίσω σαν τον άσωτο υιό.</p> <p>Από την Κωνσταντινούπολη γίνονται γνωστές οι ετοιμασίες του εχθρικού Στόλου, ο οποίος θα αποτελείται από 16 πολεμικά καράβια, φρεγάτες, κορβέτες, μπρίκια και πολλά άλλα φορτηγά πλοία.</p> <p>Ο Αντιστράτηγος Ιωάννης Ρούκης πέρασε από την Πελοπόννησο στα Σάλωνα με 1.500 στρατιώτες, ο Στρατηγός Νικόλαος Γριζώτης στο Δίστομο με 500, ενώ στα Μέγαρα έχει στρατοπεδεύσει ο Στρατηγός Στάθης Κατσικογιάννης.</p> <p>Οι Τούρκοι που έφτασαν στην Εύριπο από το Ζητούνι λογομάχησαν με τον Πασά, και έτσι 200 υπεείς πέρασαν από τη Θήβα και επιβιβάστηκαν σε πλοίο στη Δομβραίνα για επιστρέψουν εκεί από όπου ήρθαν. Ο Πασάς τους σύστησε στον Οδυσσέα για να τους μεταφέρει από μέρος που δεν υπήρχαν ένοπλοι Έλληνες.</p> <p>Σύρα, 26/2. Από ένα πολεμικό ολλανδικό βρίκι που ερχόταν απ' το Αλγέρι και κατευθυνόταν προς τη Σμύρνη, έφτασε είδηση ότι ο Δέης του Αλητζερίου αρματώνει μικρό στόλο, ο οποίος θα καταπλεύσει προς την Ελλάδα, και μάλιστα ζήτησε να λειτουργεί αυτόνομα, ανεξαρτήτως του Καπετάν Πασά.</p> <p>Στον Αναγαρά τσακίστηκαν από φουρτούνα μια φρεγάτα και δύο βρίκια, ενώ μια κορβέτα έχασε τα κατάρτια της και σώθηκε στη Λάμψακο (ακτές Ελλησπόντου). Άλλες δυο φρεγάτες χάθηκαν στη Βάρνα.</p> <p>Ναύπλιο, 27/2. Η είδηση της νίκης των Ελλήνων στα Μωθοκόρωνα (Μεθώνη-Κορώνη) εναντίον του αιγυπτιακού στόλου δεν ήταν τόσο σωστή. Πάντως οι Έλληνες τους απώθησαν.</p> <p>Κωνσταντινούπολη, 3/2. Ο Σουλτάνος είναι αφοσιωμένος στην προετοιμασία του στόλου εναντίον της Ελλάδας και καθημερινά στέλνει ζωοτροφές στην Πρέβεζα και το Βόλο.</p>
--	--

	<p>Απάντηση του Γκούρα στο γράμμα του Γεννάδιου (βλ. τ.40). Αναφέρει πως ο ερχομός του Γεννάδιου στην Αθήνα ήταν μάλλον επιθυμία των Μουσών, και τον συγχαίρει για τα καθήκοντα που ανέλαβε. Τον ευχαριστεί δε για όσα κατορθώματα του αποδίδει, και αναφέρει πως ήταν έργα όλων των Ελλήνων κατόπιν των διαταγών της Διοίκησης. Κρίνει περιττή την παράθεση του τρόπου παραδόσεως των μαθημάτων, γιατί τόσο ο ίδιος ο Γεννάδιος, όσο και οι υπόλοιποι οπαδοί του ορθού λόγου γνωρίζουν πώς πρέπει να εκπαιδεύονται οι νέοι, από τους οποίους εξαρτάται η αληθινή ευδαιμονία της Ελλάδας. Του στέλνει μάλιστα τα 1.000 γρόσια που ζήτησε.</p> <p>Συνέχιση των λεγόμενων του Κοραή.</p> <p>Με αυτήν την μεταφορά θέλησε να δείξει: (1) Ότι το πολιτικό σώμα έχει την ανάγκη της δικαιοσύνης, όπως το ανθρώπινο σώμα έχει ανάγκη την τροφή. (2) Ότι δεν είναι άξιος να μακαρίζεται όποιος αρκείται να μην αδικεί τους άλλους επειδή φοβάται τους νόμους, ούτε όποιος δεν τολμά να τους παραβεί, ενώ έχει την εξουσία να το κάνει. Αρμόζει να ονομάζεται μακάριος όποιος πεινά και διψά για δικαιοσύνη, δηλαδή όποιος παραβλέποντας τα δικά του συμφέροντα βλέπει γύρω του, και εξετάζει αν αδικείται κάποιος άλλος από τους συμπολίτες του ώστε να τρέξει και να τον βοηθήσει. Τέτοια είναι η ζωοποιός τις πολιτικές κοινωνίες δικαιοσύνη, την οποία αντιλήφθηκαν όλοι οι παλαιοί νομοθέτες, αλλά μόνο ο Χριστός την αναπαρέστησε τόσο ζωντανά.</p> <p>Επισημαίνει πως για να ζήσει η νεογέννητη πολιτεία θα πρέπει να τρέφεται και ποτίζεται με δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη φυλάσσει την ειρήνη, και η ειρήνη σώζει την ελευθερία. Αν η ελευθερία αποκτάται με πόλεμο προς τους τυράννους, είναι αδύνατο να διαφυλαχθεί η ειρήνη αν οι πολίτες δεν ζουν ειρηνικά. Και δεν μπορεί να είναι ειρηνικός με τους υπόλοιπους όποιος δεν είναι ειρηνικός μέσα του, έχοντας αποκλείσει από την ψυχή του όλες τις πλεονεκτικές επιθυμίες που τη μεταβάλλουν σε στρατόπεδο και την πολέμου. Οι μόνες ηδονές που συγχωρούνται στον πολίτη είναι όσες δεν ταραάζουν τη γαλήνη της ψυχής του, και τέτοιες είναι όσες δεν βλάπτουν τη δικαιοσύνη προς τους συμπολίτες.</p>
<p>47-48 (11/3)</p>	<p>Αθήνα, 11/3. Εξομολόγηση του Γκούρα στο λαό της Αθήνας. Στις φήμες ότι εκείνος διαφεντεύει τους δημογέροντες και τον Έπαρχο και όλους όσους κλέβουν τα έσοδα της Πατρίδας, απαντά ότι είναι ένας απλός πολίτης και ότι δεν είναι αφέντης κανενός.</p> <p>Η Φιλόμουσος Εταιρεία των Αθηνών, η οποία έχει αναλάβει την πρόνοια των σχολείων της πόλης, θέλοντας να φροντίσει και για άλλα κοινωνοφελή καταστήματα, σχολεία της Αλληλοδιδασκτικής και άλλων επιστημών, απευθύνθηκε προς τη Διοίκηση και ζήτησε την άδεια να μεταχειριστεί τα εθνικά κτίρια για τη σύσταση των σχολείων. Έτσι, διατάχθηκε να χρησιμοποιηθούν τρία τζαμιά ως Δημόσια Καταστήματα.</p> <p>Ναύπλιο, 18/11. Παρατίθενται οι διαταγές του Εκτελεστικού σώματος</p>

	<p>συναινέσει του Βουλευτικού.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το τζαμί του Στρατοπάζαρου ορίστηκε να στεγάσει το σχολείο της Αλληλοδιδασκτικής Μεθόδου. • Το τζαμί της Κολώνας ορίστηκε Δημόσια Βιβλιοθήκη. • Το τζαμί του Ροδακιού ορίστηκε Σχολείο των Επιστημών. • Η γη γύρω από αυτό ορίστηκε να γίνει Βοτανικός Κήπος. <p>Ναύπλιο, 1/12/1824. Το Υπουργείο Εσωτερικών απευθύνεται προς τους Αθηναίους, και τους αναφέρει την πραγμάτωση των ανωτέρω διαταγών.</p> <p>Ναύπλιο, 2/12/1824. Το Υπουργείο Οικονομικών απευθύνεται στους κατοίκους των Αθηνών και τους αναγγέλλει τις παραπάνω αποφάσεις.</p> <p>6/3. Την προηγούμενη έγινε γνωστή άλλη κίνηση των στρατιωτών του Οδυσσέα Ανδρούτσου στον Κάλαμο Αττικής, όπου προκάλεσαν ταραχές.</p> <p>Ο συντάκτης απευθύνεται ειρωνικά και καυστικά στους στρατιώτες του Ανδρούτσου. Ζητά να μάθει τα παράπονά τους, και τονίζει πως ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να εξαπατηθεί όπως ο Αλή Πασάς.</p> <p>Γίνεται αναφορά στη σπηλιά του Οδυσσέα Ανδρούτσου, όπου μαζεύει τρόφιμα και πολεμοφόδια («ζαερέδες»), και που δεν χωράει βέβαια όλους όσους θα θελήσουν να κρυφτούν στο μέλλον, και που κακώς στοχάζονται ότι μπορούν να κρυφτούν από το κριτήριο της αλήθειας. Σημειώνει πως δεν μπορεί ένας στρατιώτης που φέρει άρματα να δικαιολογηθεί λέγοντας πως εξαναγκάστηκε να δράσει έτσι με τη βία. Αποκαλεί προδότη της πατρίδας όποιον πολεμά την πατρίδα του για χάρη του πατέρα ή της μητέρας του. Τονίζει πως αν οι στρατιώτες ήταν χριστιανοί και προ πάντων άνθρωποι και όχι θηρία, δεν θα ακολουθούσαν με κρύα ψυχή τα θελήματά του Ανδρούτσου και δεν θα έβλαπταν Χριστιανούς.</p> <p>Στην συνέχεια γίνεται αναφορά στην Διοίκηση και το Έθνος. Σημειώνει πως όλοι παίρνουν τον ολιουφέ τους, δηλ. τον στρατιωτικό μισθό τους, και το τσίι, δηλ. την τροφή τους, και μαζεύουν τα πλιάτσικα πλουσιοπάροχα και όταν σφίγγουν τα πράγματα έχουν έτοιμη την κατηγορία. Η Διοίκηση μπορεί να ξεκινήσει να αποδεκατίζει τυχαία τους στρατιώτες όπως συνέβαινε και παλαιότερα, προκειμένου να παύσει η υπάρχουσα κατάσταση. Και είναι ικανή η Διοίκηση προς τούτο, αφού μπόρεσε να έρθει αντιμέτωπη με χειρότερους, ενώ ο Ανδρούτσος θα είναι εύκολη υπόθεση, και θα καταφέρει να πάρει από τα χέρια του τα κάστρα του Ναυπλίου, της Κορίνθου και της Τριπολιτσάς, όπως κατάφερε να ξεριζώσει άρχοντες από αιώνες ριζωμένους στο Μοριά.</p> <p>Τους καλεί να σκεφτούν τι κερδίζουν. Αυτά τα έργα αποτελούν δειλές επιχειρήσεις άτιμων κλεφτών, και όχι παληκαριών. Καλεί τους στρατιώτες να συνέλθουν, καθώς προκαλούν την οργή όλου του Έθνους και της Διοίκησης και σύντομα θα αφανιστούν. Κι αν φέρουν επιχείρημα ότι δεν είναι ευχαριστημένοι με την τωρινή Διοίκηση της Ελλάδας, και</p>
--	--

	<p>ότι γι' αυτό σήκωσαν τα όπλα θα είναι ψέματα, καθώς δεν χρειαζόταν να ανακατευθούν Τούρκοι σ' αυτή την πατριωτική τους απόφαση.</p> <p>Οι Τούρκοι που κυνηγήθηκαν θανάσιμα από το ελληνικό Γένος δεν μπορούν να βλέπουν τους Έλληνες, στα σπαθιά των οποίων είναι ακόμα νωπό το τουρκικό αίμα. Ούτε μπορεί το αίμα των αθώων Ελλήνων που βιώνουν την επίθεση των στρατιωτών του Ανδρούτσου να ξεπλύνει το αίμα το τουρκικό. Η κατάσταση αυτή μπορεί να γεννήσει την εκδικητικότητα των ίδιων των Τούρκων εναντίον τους, και να τους κάνει να τους βλέπουν ως πατροκτόνους και αδελφοκτόνους ικανούς για πολλούς θανάτους. Κανένα Έθνος δεν μπορεί να αγαπήσει τους προδότες. Ακόμα κι αν τουρκέψουν, θα αγανακτήσουν μαζί τους και θα τους σκοτώσουν.</p> <p>Όσο οι Τούρκοι βλέπουν ότι περιτριγυρίζονται από χριστιανικά έθνη, τα οποία συμπονούν τα βάσανα των Ελλήνων και καρδιοχτυπούν να τους δουν ελεύθερους, και όσο στοχάζονται ότι όταν θα είναι σε πόλεμο με ένα Χριστιανικό Βασίλειο, οι Έλληνες θα προσπαθούν να αποβάλλουν τον ζυγό, δεν πρόκειται να σταματήσουν τα βάσανα των Ελλήνων. Ο Τούρκος δεν πρόκειται να σταματήσει να βλέπει στο πρόσωπο των Ελλήνων κάποιον, ο οποίος τους σκότωσε και τους έδιωξε. Οι Χριστιανοί θα πρέπει να φυλάσσουν τον εαυτό τους, διότι ο μόνος τρόπος που απέμεινε στους Τούρκους για να διαλύσουν τα έργα των Ελλήνων είναι να δοκιμάσουν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση εκ των έσω.</p> <p>Όταν ο Τουρκικός Στόλος βρισκόταν κάποτε στα νησιά της άσπρης θάλασσας, οι χριστιανοί ήταν αναγκασμένοι να κρύβονται από τις αφύσικες ορμές των Τούρκων ναυτών. Και όσοι έχουν βρεθεί υπό την τυραννία του Αλή Πασά θα θυμούνται τι δυστυχία ήταν να νυμφευθεί κάποιος όμορφη γυναίκα ή να γεννήσει όμορφο γιό ή θυγατέρα. Και αυτό συνέβαινε όταν ακόμη επικρατούσε ειρήνη ανάμεσα σε Έλληνες και Τούρκους. Θεωρεί καλύτερο να αφανιστούν οι Χριστιανοί, παρά να φτάσουν σε τέτοια ανοησία ώστε να προσκυνήσουν πάλι τους Τούρκους.</p> <p>Καλεί τους στρατιώτες να στρέψουν τα μάτια τους προς το έθνος και προς την Πατρίδα, που τους περιμένει να μετανοήσουν. Αυτό δεν αποτελεί αδυναμία. Παρακαλεί, όπως όλοι, να δουν τον κίνδυνο και να επιστρέψουν στον ορθό δρόμο.</p> <p>Ωδή του Παναγιώτη Καλεβρά για την Εκστρατεία των Διοικητικών Στρατευμάτων υπό την οδηγία του Στρατηγού Γκούρα κατά των Ανταρτών, και για τη Θαλάσσια εκστρατεία.</p>
<p>49 (14/3)</p>	<p>Αθήνα, 11/3. Ο Γκούρας εκστράτευσε προς τη Λιβαδειά κατά διαταγή της Διοίκησης. Μαζί με αυτόν αναχώρησε και ο Παναγιώτης Λοιδωρικής, Έπαρχος Θήβας, Λιβαδειάς και Ταλαντίου, ο χαρακτήρας του οποίου εγκωμιάζεται.</p> <p>Από το Ναύπλιο ήρθε είδηση ότι ο Αιγυπτιακός Στόλος αποβίβασε κι</p>

άλλο στράτευμα στη Μεθώνη, σχεδόν 10.000 στρατιωτών. Από άλλη είδηση, όμως, έγινε γνωστό ότι ο Πρόεδρος του Εκτελεστικού ετοιμάζεται να εκστρατεύσει για την Πάτρα. Συνεπώς, η πρώτη είδηση είτε είναι ψεύτικη, είτε αυτοί οι 10.000 είναι πολύ αδύναμοι.

Απόσπασμα από γράμμα του Στρατηγού Κατσικογιάννη.

Δομβραΐνα, 12/3. Αναφέρει ότι έφτασε τα ξημερώματα της 10/3 εκεί με τους 300 στρατιώτες του, ενώ τους άλλους 200 τους είχε στείλει με τον αντιστράτηγο Δημήτριο Κατσικογιάννη. Σε μια εκκλησία προς το δρόμο του χωριού είχε τα καραούλια του ο Οδυσσέας Ανδρούτσος, αλλά δεν τον πρόλαβε γιατί τον προειδοποίησαν. Ο Αντιστράτηγος Δημ. Κατσικογιάννης με τους άντρες του έπιασαν την Αράχωβα, το Δίστομο, τον Όσιο Λουκά και τη Δαύλεια.

Αθήνα, 10/3. Γράφει ο Ψύλλας για τον Γκούρα. Αναφέρει πως οι υποψίες των πολιτών για αυτόν ήταν δίκαιες, αίρονται, όμως, από την πατριωτική και ανοιχτή του εξομολόγηση. Όσοι χρησιμοποίησαν κακόβουλα το όνομά του, έκαναν το λαό να σταματήσει να εκτελεί τα φυσικά του δικαιώματα, τα οποία του κληροδότησαν όλοι οι πρόγονοί του, και τα οποία ούτε οι Τούρκοι μπόρεσαν να υποβαθμίσουν. Ακόμα και μπροστά στις μεγαλύτερες απειλές, ο λαός επέδειξε ισχυρό φρόνημα εκλέγοντας τους αντιπροσώπους των δικαιωμάτων του και τους κυβερνήτες του, κατά τη θέληση του.

Ίσως κάποτε ο Γκούρας όντως διαφέντευε, αλλά δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν έχει σφάλει. Όσοι τον διέσυραν, όμως, υπερέβαλαν. Όλοι θυμούνται το γύμνασμα ενός μαθητή της Ρητορικής, γραμμένο το 1816, που θεωρήθηκε ότι γράφτηκε εναντίον του Γκούρα, ο οποίος αντέδρασε με μανία.

Η κακομεταχείριση του ονόματός του δεν μπορούσε να συνεχιστεί, αφού ο ίδιος άρχισε να διακηρύσσει με παρρησία στο Γένος ότι είναι εχθρός κάθε κακού πατριώτη, και φίλος των Νόμων και της νόμιμης Διοίκησης.

Σημειώνει πως οι πολίτες έχουν δει τη συμπεριφορά του στις απρόσμενες περιστάσεις και την εξομολόγηση του. Γι' αυτό αν δεν αποφασίσουν να κυβερνηθούν σωστά, δε θα έχουν κανένα δικαίωμα να παραπονούνται στο μέλλον. Κάθε νόμιμη οδός είναι ανοιχτή για να διορθωθούν τα λάθη, και θα πρέπει να προσπαθήσουν να ζήσουν, κατά το δυνατόν, ήσυχοι και ευτυχισμένοι.

Ο Ψύλλας δεν θέλει να αναδείξει τους Δημογέροντες ως κακούς ανθρώπους, ούτε να παρακινήσει το λαό να τους απομακρύνει, καθώς αυτό μπορούν να το αποφασίσουν και να το κάνουν μόνοι τους. Ωστόσο, είναι ανάγκη για εκείνον να προβληθεί η αλήθεια, που έγκειται στο γεγονός του κινδύνου που φέρει η μακρά παραμονή των ίδιων ανθρώπων στα αξιώματα, διότι, εκτός των υπόλοιπων λόγων, αν πάθουν κάτι εκείνοι, το Έθνος δεν μπορεί να βρει άλλους έμπειρους ανθρώπους για να τους αντικαταστήσει.

<p>Σκοπός του συντάκτη είναι να πει στους πολίτες ότι, όταν διορίζεται κάποιος άνθρωπος να διευθύνει κάποια υπόθεση του τόπου, θα πρέπει να δεσμεύεται από νόμο που ορίζει την ποινή του σε περίπτωση παράβασης των καθηκόντων του. Έτσι μόνο θα προοδεύσουν.</p> <p>Δεν είναι δυνατόν σε μία Πολιτεία να διορίζονται κυβερνήτες που θα λειτουργούν σύμφωνα με την καλή τους προαίρεση, και όχι σύμφωνα με το νόμο. Θα πει κάποιος ότι η Διοίκηση έχει κοινό νόμο για αυτούς. Και είναι αλήθεια πως υπάρχει τέτοιος νόμος, αλλά δεν είναι αρκετά λεπτομερής. Αντιθέτως, είναι αρκετά περιορισμένος, και κάθε επαρχία θα έπρεπε να τον χρησιμοποιεί ως βάση και να προσθέτει στοιχεία σε αυτόν ή εκτός αυτού, προσπαθώντας πάντα να μην παραβιάζει τον Νόμο της Επιδαύρου. Ο νόμος θα έπρεπε να παρέχει όλους τους αναγκαίους περιορισμούς προς αποτροπή επικράτησης των παθών εναντίον των δικαιωμάτων, της ασφάλειας και της ισονομίας των πολιτών. Έχει ειπωθεί πολλές φορές ότι ο άνθρωπος μπορεί να ξεπέσει, και μάλιστα όση περισσότερη δύναμη έχει τόσο πιο εύκολα ξεπέφτει. Αυτό κανένας δεν μπορεί να το αρνηθεί. Ακόμα και η εκκλησία λέει ότι οι άγγελοι εξέπεσαν και έγιναν πονηροί δαίμονες που πειράζουν τον Κόσμο.</p> <p>Κλείνει λέγοντας πως όταν χρησιμοποιούν την σκέψη τους και την φυσική τους εξυπνάδα, οι πολίτες αναδεικνύονται σε πραγματικούς Αθηναίους και οδηγούνται στην ευτυχία.</p> <p>Αθήνα, 14/3. Ο Μιχαήλ Σούτσος ζητά από τον συντάκτη της ΕφΑθ να δημοσιεύσει μία απάντησή του προς την εξομολόγηση του στρατηγού Γκούρα.</p> <p>Το γράμμα του Γκούρα ειδοποιούσε το κοινό να προσέχει αυτούς που κάνουν καταχρήσεις. Και όσοι τον πληροφόρησαν σχετικά με αυτούς, είναι εχθροί της ευνομίας και της ευταξίας, αφού θέλοντας να πλουτίσουν σε βάρος των άλλων και από τον σφετερισμό δημοσίων προσόδων, διαβάλλουν τους άλλους. Ο Σούτσος δεν μπόρεσε να πληροφρήσει τον στρατηγό, και να τον απαλλάξει από την απάτη στην οποία βρισκόταν. Επειδή δε το γράμμα δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα και κοινοποιήθηκε με αυτόν τον τρόπο η είδηση σε όλη την Ελλάδα, και επειδή κατηγορήθηκε ο ίδιος σε όλο το Έθνος, νιώθει την ανάγκη να απολογηθεί ως οφειλή στην δική του τιμή και στην τιμή της Διοίκησης. Αναφέρει πως δεν εμπλέκονται όλοι οι Δημογέροντες στις δοσοληψίες των εθνικών προσόδων. Έπειτα, κάνει λόγο για το αξίωμα το οποίο κατέχει σύμφωνα με τον οργανικό νόμο, και καταλήγει λέγοντας ότι αν παραβεί τα καθήκοντά του λογοδοτεί για τις πράξεις του μόνο ενώπιον της Διοικήσεως.</p> <p>Η Διοίκηση είναι σε θέση, κατά τα λεγόμενά του, να γνωρίζει αν είναι άξιος της οργής της κατά το διάστημα που έχει διατελέσει Έπαρχος της Αθήνας.</p> <p>Και δεν είναι δύσκολο να το καταλάβει αυτό και κάποιος τρίτος αν σκεφτεί τα ακόλουθα. Ο Έπαρχος όταν φταίει, τιμωρείται από τη Διοί-</p>
--

	<p>κηση σύμφωνα με το νόμο. Η Διοίκηση δεν έχει κανένα λόγο να παραβλέπει τις καταχρήσεις του Επάρχου. Άρα, όταν δεν καλείται για απολογία, δεν είναι παραβάτης των καθηκόντων που του προσδιορίζει ο νόμος. Και αν η Διοίκηση αγνοεί τις πράξεις του, αφού δεν έχει στρατιωτική δύναμη και σχέσεις με άλλους ανθρώπους, έχει ο καθένας την δυνατότητα να τον εγκαλέσει όταν ανακαλύψει κάποια αδικία ή παρανομία του.</p> <p>Ο Σούτσος με ύφος ειρωνικό και με την πεποίθηση της αλήθειας των λεγομένων του, απευθύνεται σε όσους στηλίτευσαν το όνομά του. Παραθέτει το λογαριασμό των εσόδων και εξόδων της επαρχίας των Αθηνών από την 1/7/1824 έως τα τέλη Φεβρουαρίου του 1825. Παρακαλεί τους πολίτες της Αθήνας και τους υπόλοιπους κατοίκους της Αττικής να περιεργαστούν το λογαριασμό, και όσοι απορήσουν με κάποιο ποσό να απευθυνθούν προς τους Επιστάτες της επαρχίας για να λάβουν τις απαραίτητες εξηγήσεις και αν αντιληφθούν κάποια αδικία ή ψέμα ας αναφερθούν στη Διοίκηση.</p> <p>Ακολουθεί ο λογαριασμός. Ο Ψύλλας σχολιάζει επί αυτού σε υποσημειώσεις, σημειώνοντας μάλιστα ότι έχει αδικηθεί στα ενοίκια των Εθνικών Οικιών.</p>
<p>50 (18/3)</p>	<p>Αθήνα, 16/3. Ο στρατηγός Γκούρας έφτασε στη Λιβαδειά στις 14/3. Δεν συνάντησε πουθενά αντίσταση από τους Αντάρτες της Στερεάς Ελλάδας, οι οποίοι αποφεύγουν τα στρατεύματα της Διοίκησης, ενώ κατόρθωσε να πάρει πολλά από τα ζωντανά που έκλειψαν από τα αδύναμα χωριά της Αττικής. Γράφει προς τους κατοίκους αυτών των περιοχών να ησυχάσουν και να κοιτάξουν τις δουλειές τους, επειδή σύντομα θα λάβει τέλος το κίνημα αυτό όπως και τα προηγούμενα, ενώ ο Οδυσσέας Ανδρούτσος θα έρθει αντιμέτωπος με τους νόμους.</p> <p>Δημοσιεύεται η Προκήρυξη του Γκούρα προς τους κατοίκους των επαρχιών της Ανατολικής Ελλάδας και της Εύβοιας (Λιβαδειά, 16/3). Αναφέρεται στον αγώνα εναντίον της τυραννίας, στις συμφορές που υπέφεραν οι Έλληνες και στις νίκες τους. Κάνει λόγο και για αυτούς που είναι αναισθητοί στις αδικίες και στο συμφέρον του έθνους, οι οποίοι προσπάθησαν να αφήσουν την χώρα στην τυραννία και την αναρχία. Ιδιαίτερα αναφέρεται στον Οδυσσέα Ανδρούτσο, ο οποίος είναι γνωστός σε όλη την Ελλάδα και την Ευρώπη, και ενώθηκε με τους Τούρκους κατά των Χριστιανών. Η Διοίκηση όμως φρόντισε για την εξόντωσή του, όπως και αυτών που πολεμούν ενάντια στην πατρίδα. Στο τέλος της προκήρυξης καλεί όλους τους Έλληνες να οπλιστούν, και να αντιμετωπίσουν ενωμένοι με τα στρατεύματα του Έθνους και κατά τις οδηγίες του τον Οδυσσέα Ανδρούτσο και τον σύμβουλο του, Trelawny.</p> <p>Ναύπλιο, 14/3. Οι Τούρκοι που έφτασαν στη Μεθώνη υπολογίζεται ότι φτάνουν τους 10.000. Οι Έλληνες ελέγχουν τις γύρω περιοχές.</p> <p>Ο Πρόεδρος του Εκτελεστικού επρόκειτο να εκστρατεύσει στις 15</p>

<p>Μαρτίου προς την (Παλαιά) Πάτρα, η οποία, καθώς βεβαιώνεται από παντού, πάσχει από πείνα.</p> <p>Κωνσταντινούπολη, 7/2. Λέγεται ότι η Πύλη έλαβε ισχυρά μέτρα για τη φετινή εκστρατεία τόσο στην ξηρά, όσο και στη θάλασσα. Λέγεται μάλιστα πως ένα μικρό μέρος του στόλου βγήκε προς τα Δαρδανέλια.</p> <p>Η πληρωμή των στρατευμάτων της ξηράς θα γίνεται τακτικά από το βασιλικό ταμείο, και όχι από τα εισοδήματα των επαρχιών, όπως συνέβαινε μέχρι τότε.</p> <p>Λέγεται πως κατόρθωσαν να ενώσουν τους Αρβανίτες με τους Μπέηδες τους. Ωστόσο, δεν είναι διορισμένοι να κινηθούν προς την Πελοπόννησο. Πιστεύεται με βεβαιότητα ότι οι Αρβανίτες κήρυξαν πως δεν θα κινήσουν εναντίον της Πελοποννήσου, εάν δεν τους δοθεί βασιλικό έγγραφο που να πιστοποιεί ότι αν κατορθώσουν να την υποτάξουν, θα τεθεί για πάντα υπό την εξουσία τους. Λέγεται ότι η Πύλη δεν το δέχεται αυτό, εκτός και αν χαθεί κάθε ελπίδα να ανακτήσει την Πελοπόννησο.</p> <p>Στην Κωνσταντινούπολη χαίρονται για τις ταραχές της Πελοποννήσου, και ευγνωμονούν τους Δεληγιαννέους και τους Κολοκοτρωνέους και όλους τους υπόλοιπους, επειδή τους βοηθούν να περάσουν το χειμώνα ήσυχοι στα σπίτια τους.</p> <p>Υπάρχουν πληροφορίες για νέες ταραχές των Γενιτσάρων.</p> <p>Αξιόπιστοι Τούρκοι μεταφέρουν και επιβεβαιώνουν ότι τα Ψαρρά όντως προδόθηκαν από τον Κόττα. Και το ίδιο θα είχε συμβεί και στη Σάμο, αν δεν είχαν προλάβει να αντιδράσουν τα ελληνικά καράβια, τα οποία χάλασαν τα σχέδια του καπετάν Πασά και των εκ των έσω προδοτών. Οι προδότες αυτοί λέγεται ότι έλαβαν από τον καπετάν Πασά 500 γρόσια στα χέρια, και ότι επρόκειτο να λάβουν άλλα 1.000.</p> <p>Εκ της Εφημερίδας του Δεβά (<i>Journal des débats</i>), 6/1. Η εκστρατεία μεταξύ των Ελλήνων και των Τούρκων τελείωσε μόλις έφτασε ο χειμώνας. Τα συντρίμμια των οθωμανικών στολών κρύβονται σποραδικά πίσω από τα Δαρδανέλια. Η ελληνική σημαία πλέει ήδη ελεύθερα στο Αρχιπέλαγος, και η Πελοπόννησος είναι ασφαλής από κάθε εχθρική εισβολή, είτε από την ξηρά είτε από τη θάλασσα, και στέλνει στρατεύματα κατά των τυράννων της Εύβοιας και της Θεσσαλίας. Η Ελλάδα συγκαταλέγεται πραγματικά μεταξύ των ανεξάρτητων επικρατειών.</p> <p>Ωστόσο, η ορθή αυτή πορεία των πραγμάτων δεν φαίνεται να επηρεάζει την πολιτική της Ευρώπης. Οι Ευρωπαϊκές δυνάμεις έχουν πάντοτε την αξιωματική θέση πως οι Έλληνες είναι αποστάτες, και η Οθωμανική αυλή σύμμαχός τους. Τα ευρωπαϊκά πλοία μεταφέρουν τα στρατεύματα και τα όπλα των Οθωμανών· κι αν οι ναυτικοί των Ελλήνων χτυπούν τους μισθωτούς υπηρέτες των εχθρών τους, τα πολεμικά καράβια των Ευρωπαίων σπεύδουν και πυροβολούν τους Έλληνες ζητώντας να σεβαστούν την υποτιθέμενη ουδετερότητα των δικών τους</p>
--

	<p>σημαιών.</p> <p>Δύο λόγοι αρκούν για να εξηγήσουν αυτό το αίνιγμα:</p> <p>Οι Ευρωπαίοι ακολουθούν <i>θεωρίες ειδικότερου συμφέροντος</i> και αξιώματα τετριμμένα, επί των οποίων στηρίζεται το σύστημα της ισορροπίας και της αντιζηλίας των μεγάλων δυνάμεων· ζήτημα το οποίο ούτε πρέπει ούτε μπορεί να αποφασιστεί αλλιώς, παρά σύμφωνα με τις μεγάλες αξίες του κοινού πολιτικού δικαιώματος της χριστιανοσύνης.</p> <p>Οι Ευρωπαίοι μη γνωρίζοντας καλά το πνεύμα των συνθηκών που τους συνδέουν, δεν θέλουν να ολοκληρώσουν τις ανοιχτές τους υποθέσεις φοβούμενοι τις δυσκολίες που μπορεί να προκύψουν, με αποτέλεσμα να οδηγήσουν στη διάλυση των δεσμών φιλίας τους και σε γενικότερο πόλεμο, παραβλέποντας τη νόμιμη ελευθερία των Ελλήνων για την όποια έλαβαν μέτρα σχετικά με τη νόμιμη Βασιλεία.</p> <p>Η Ρωσία βλέπει πως η Τουρκία κινδυνεύει να καταλυθεί. Βλέπει πως αποτελείται από αξιόλογες επαρχίες και πως είναι πηγή πολλών πόρων, που δεν πρέπει να καταληφθούν από δύναμη ισχυρότερη από αυτή των Τούρκων. Γι' αυτό θα πρέπει να προνοήσει προκειμένου να διατηρήσει ελεύθερη την ανάπτυξη του πολιτισμού και του εμπορίου στα νότια τμήματα της επικράτειάς της, και δεν υπάρχει άλλος τρόπος εκτός από την αύξηση των συνόρων της. (συνεχίζεται)</p>
<p>51-52 (23/3)</p>	<p>Λιβαδειά, 17/3. Ο στρατηγός Γκούρας γράφει προς τον Καπετάνιο Γιαννάκη, αδελφό του Οδυσσέα Ανδρούτσου. Αναφέρει πως η Διοίκηση ταράχτηκε από τη σύνδεση του Οδυσσέα με τους Τούρκους, και για αυτό απέστειλε έξι χιλιάδες στρατιώτες υπό τις οδηγίες του, ώστε να κάνει πράξη την απόφαση του έθνους.</p> <p>Πολλοί από την επαρχία της Λιβαδειάς, όταν έμαθαν ότι ο Οδυσσέας συμμάχησε με τους Τούρκους, συμπαρατάχθηκαν με τα στρατεύματα της Διοικήσεως. Πολύ λίγοι έχουν μείνει κοντά του, οι οποίοι σύντομα θα τον εγκαταλείψουν στα χέρια των Τούρκων.</p> <p>Τα ελαττώματά του Οδυσσέα υποφέρονται, διότι όλοι οι άνθρωποι μπορούν να σφάλουν. Όμως το να γίνει κάποιος Τούρκος και να εκστρατεύσει εναντίον της Ελλάδος, είναι πράγμα το οποίο όποιος έχει έστω και μία ρανίδα χριστιανικού και Ελληνικού αίματος στην καρδιά του, δεν το υποφέρει. Αναμένεται λοιπόν ο Οδυσσέας να μην απομείνει με κανέναν άλλον εκτός από τον Trelawny.</p> <p>Τον συμβουλεύει όταν λάβει το γράμμα να πάει εκεί, αφού βλέπει τον κίνδυνο στον οποίο βρίσκεται. Το γράμμα δεν το στέλνει κρυφά, ενώ ζητά να το δει και ο Οδυσσέας, αλλά και όλος ο κόσμος. Υπόσχεται πως η Διοίκηση θα τον τιμήσει μόλις δει την συμπεριφορά του, και θα του δώσει την περιοχή του Οδυσσέα. Ειδοποιεί, τέλος, πως ο Ευάγγελος(?) είναι στο Στεβένικο (Αγία Τριάδα) με 150 στρατιώτες.</p> <p>Αθήνα, 20/3. Δημοσιεύεται η παρακάτω Προειδοποίηση από το αυ-</p>

στριακό (αντί) προξενείο («αντικονσολάτο»):

Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, 12/12/1824. Προειδοποίηση. Ο σύμβουλος της επικρατείας Μιντζιάκης, υπεύθυνος (στο κείμενο «ινκαρικότος», *incaricare* στα ιταλικά σημαίνει εκπροσωπώ, είμαι υπεύθυνος για) των υποθέσεων του Αυτοκράτορα των Ρώσων στην Οθωμανική Πόρτα, κρίνει απαραίτητο να υπενθυμίσει στους καπετάνιους που στο καράβι τους έχουν τη ρωσική σημαία, τους προσδιορισθέντες κανόνες της Ρωσικής θαλασσοπλοΐας. Ειδοποιεί να μην επιχειρούνται ταξίδια που στις παρούσες περιστάσεις του Αιγαίου να μπορούν να εκθέσουν την σημαία σε κίνδυνο, και να είναι γνωστοί οι κίνδυνοι στους οποίους εκτίθενται. Οι καπετάνιοι της Ρωσίας μπορούν να κατανοήσουν τους κινδύνους και την ανάγκη να ασχολούνται μόνο με το εμπόριο τηρώντας την ουδετερότητα.

Συνέχεια της εφημερίδος του Δεβά.

Η Αυστρία περιορισμένη από τη Ρωσία, φοβάται μην περικυκλωθεί και από το Νότο. Γνωρίζει ότι σε μία διανομή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, δεν θα λάβει άλλα μέρη εκτός από τη Βοσνία, τη Σερβία και την Αλβανία, επαρχίες δύσκολο να αποκτηθούν και να διατηρούν υπηκόους. Και δεν λανθάνει σχετικά με τη συγχώνευση της Βλαχίας και της Μολδαβίας με την Δόμπριτσα στο Ρωσικό βασίλειο, αφού το μόνο που χρειάζεται να κάνει η Ρωσία, είναι να εκδοθεί εντολή από τον αυτοκράτορα και να μετατοπιστεί απλώς το στρατόπεδό της. Επίσης, δεν αγνοεί ότι κατά το απλό αυτό στρατιωτικό κίνημα περικυκλώνοντάς την από τρεις μεριές, η Ρωσία θέλει να την εξουσιάσει, όπως ακριβώς έκανε με την Πρωσία κατά τον διαμελισμό της Πολωνίας.

Το Υπουργικό Συμβούλιο (στο κείμενο «καβινέτο») της Βιέννης, στενά συνδεδεμένο με του Βερολίνου στο συγκεκριμένο ζήτημα, θεωρεί ότι το Οθωμανικό Κράτος λειτουργεί ως ασφάλεια εναντίον της προόδου της ρωσικής δύναμης, ασφάλεια όμως αδύναμη, η οποία είναι ανάγκη να υποστηριχθεί. Το επικερδές εμπόριο της Αυστρίας και ολόκληρης της Γερμανίας με την Τουρκία συντείνει στην στερέρωση της στήριξης. Από εκεί προέρχεται και η στενή φιλία της Βιέννης και της Κωνσταντινούπολης, και η αποστροφή του Μέτερνιχ προς πάσα διανομή και μεταβολή της υπάρχουσας κατάστασης, η ακλόνητη πίστη προς την Πύλη και το αδυσώπητο μίσος εναντίον των Ελλήνων.

Αυτοί είναι οι φόβοι και οι ελπίδες των δύο μεγάλων δυνάμεων της ξηράς ως προς την μέλλουσα τύχη των επαρχιών που συγκροτούν την ευρωπαϊκή Τουρκία και ένα μέρος της ασιατικής.

Τα συμφέροντα της Αγγλίας είναι πολύπλοκα, και επιθυμεί από τη μία τη διατήρηση της ειρήνης και την πρόοδο του πολιτισμού για χάρη της βιομηχανίας, και από την άλλη θέλει να καρπώνεται κάθε δυνατή ωφέλεια. Έτσι δεν δέχεται οι ενοικιαστές, οι άποικοι και οι αγοραστές της να πολεμούν μεταξύ τους. Η Ρωσία και η Τουρκία αποτελούν για αυτήν δύο από τα μεγαλύτερα κράτη προς εξαγωγή των προϊόντων της, δύο οπλοθήκες για το ναυτικό και τα εργοστάσια της. Φυσικά,

λοιπόν, πρέπει να βοηθά την πολιτική της Αυστρίας εναντίον κάθε ξένης επιδρομής στο Οθωμανικό Κράτος, αλλά ανησυχεί λιγότερο από το Αυστριακό κράτος σχετικά με τα όσα μπορούν να συμβούν από την παράλυση του Οθωμανικού Βασιλείου, γιατί ελπίζει ως θαλάσσια δύναμη ότι θα γίνει επίτροπος όλων των μικρών Σουλτανιών ή Δημοκρατιών που μπορούν να προκύψουν από τη γενική επανάσταση των διάφορων εθνών. Από όλα αυτά τα έθνη, μόνο οι Έλληνες ως θαλασσοπόροι και έμποροι μπορούν να δημιουργήσουν πρόβλημα στους Άγγλους ιδιώτες, αλλά η εθνική πολιτική δεν βλέπει παρά μία ισχυρότερη δικαιολογία για να μην αποδεχθεί την ανεξαρτησία της Ελλάδος, δηλαδή το φόβο να συνδεθούν οι Τούρκοι με τους Ρώσους, αποκλείοντας τους Άγγλους από τα λιμάνια και απορρίπτοντας τις συμβουλές του Υπουργικού τους Συμβουλίου.

Δεν υπάρχει λόγος να γίνει αναφορά στη Γαλλία κατά τον συντάκτη, επειδή δεν έχει καμία επιρροή στην Κωνσταντινούπολη, ούτε εμπόριο, ούτε προξένους στην Ανατολή.

Οι τρεις μεγάλες δυνάμεις, τις οποίες απασχολούν τα πράγματα της Ανατολής, μπορούν να κλείσουν τα μάτια στην επικίνδυνη έκβαση της πολιτικής που στρέφεται μόνο στα υλικά συμφέροντα, μίας πολιτικής καθόλου ξένης προς τις αρχές, στις οποίες στηρίζεται ο νόμιμος και θρησκευτικός δεσμός της κοινωνίας, και τον οποίο επικαλούνται συνεχώς προς διάσωσή τους. Τα συμφέροντα πάντοτε συγκρούονται. Οι αρχές το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να συναλλάζουν αντιτιθέμενους σκοπούς, απευθυνόμενες προς ένα γενικότερο ανώτερο συμφέρον. Υπάρχει η πεποίθηση ότι η επικίνδυνη συμπλοκή των εμπορικών συμφερόντων με τα πολιτικά, μεταξύ των δυνάμεων, αποτελεί στόχο του Οθωμανικού Κράτους και θα μπορούσε να εξομαλυνθεί με κάποιο δίκαιο κίνημα της Ευρώπης που θα κέρδιζε την ευγνωμοσύνη της Ελλάδος. Ένα τέτοιο κίνημα θα ολοκλήρωνε τον πόλεμο στην Ελλάδα, ο οποίος εξαντλεί το οθωμανικό βασίλειο, και θα εμπόδιζε τόσο την κατάλυση αυτής της δύναμης, όσο και την εισβολή νέας ξένης δύναμης.

Το σημαντικότερο για έναν πολιτικό είναι να παγιώσει την εσωτερική ευταξία της Ευρώπης, να καταπραΰνει τον αναβρασμό των λαών εναντίον των Υπουργικών Συμβουλίων, να αφαιρέσει από τους Δημογέροντες το ταραχώδες αντικείμενό τους, και να δικαιολογήσει την πολιτική των διοικήσεων ενώπιον της κοινής δόξας όλων των χριστιανικών και φιλόφρων λαών της Ευρώπης, καταργώντας δημοσίως το φρικτό σκάνδαλο του να μένει ένα χριστιανικό Έθνος υπόδουλο στην αιμοσταγή και άπιστη φυλή της Ασίας.

Η ανωτέρω θεωρία εξηγήθηκε στην πραγματεία περί νομιμότητας του Μαλτεβρείου, της οποίας μέρος παρατίθεται στη συνέχεια. Καταλήγει στο ότι οι Έλληνες δεν είναι ένας λαός φιλοτάραχος που δεν θέλει τον νόμιμο ηγεμόνα του, αλλά ό,τι έχει μείνει από ένα έθνος νικημένο και κατακτημένο, αλλά όχι νομίμως συγκαταλεγόμενο στο Οθωμανικό Βα-

	<p>σίλειο. Δεν υπάρχει καμία εγγύηση για την ασφάλεια της ζωής και της ιδιοκτησίας, ούτε τίποτα που να συγκροτεί μια νόμιμη κοινωνία. (Η συνέχεια στο παράρτημα το οποίο δεν παρατίθεται.)</p>
<p>53 (7/4)</p>	<p>Αθήνα, 25/3. Ακολουθούν γράμματα του στρατηγού Γκούρα και του Σοφιανόπουλου, από τα οποία γίνεται φανερή η σταθερότητα και ο ζήλος των στρατευμάτων της Ανατολικής Ελλάδας που βρίσκονται υπό τις οδηγίες του πρώτου. Ο Γκούρας υπόσχεται πως η επάρκεια σε τροφές και πολεμικά εφόδια μπορούν να βοηθήσουν ώστε να μην εισβάλουν οι εχθροί στην περιοχή.</p> <p>Γράμμα του Γκούρα προς την Διοίκηση. Ενημερώνει πως στις αρχές Μαρτίου έφτασε στα Μέγαρα από το Ναύπλιο, επιθυμώντας να διαβεί αμέσως στην επαρχία των Θηβών, όπου ο προδότης Οδυσσέας είχε στρατοπεδεύσει στις Θεσπιές. Ωστόσο, δύο στάθηκαν τα εμπόδια της μη μετάβασής του. Πρώτον, τα περισσότερα στρατεύματα του Γκούρα βρίσκονταν ακόμα στην Πελοπόννησο, και δεύτερον το φρούριο των Αθηνών έπρεπε να προετοιμαστεί πριν ο ίδιος εκστρατεύσει.</p> <p>Έφτασε λοιπόν στην Αθήνα, και αφού δεν υπήρχε ούτε φροντιστής ούτε χρηματοδότης της Διοίκησης, προέβλεψε ο ίδιος την προσωρινή τροφή που ήταν αναγκαία και για την Ακρόπολη και για τη συγκεκριμένη εκστρατεία.</p> <p>Στις 12/3 αναχώρησε από την Αθήνα και έφτασε στις Πλαταιές, τρεις ώρες μακριά από την Παλιοπαναγιά, όπου βρισκόταν στρατοπεδευμένος ο Οδυσσέας έχοντας αφήσει τις Θεσπιές. Πληροφορούμενος, όμως, ότι ο Οδυσσέας αναχώρησε και από εκεί για το χωριό Πέτρα αποφάσισε να κινηθεί προς τη Λιβαδειά, όπου έφτασε στις 16/3. Ο Οδυσσέας ενωμένος με τετρακόσιους Τούρκους Ιππείς στην Πέτρα, ήρθε από την Εύριπο και πέρασε στη Λιβαδειά πριν φτάσει ο Γκούρας, και στρατοπέδευσε στην Χαιρώνεια. Και ενώ οι Έλληνες που ήταν με την πλευρά του Γκούρα ήλπιζαν να πολεμήσουν την επομένη εναντίον του Οδυσσέα, το στράτευμα του Ανδρούτσου είχε φύγει μέσα στη νύχτα και είχε φτάσει στην παραθαλάσσια επαρχία του Ταλαντίου.</p> <p>Στις 19/3 αγανακτισμένοι οι υπό τις εντολές του Γκούρα Έλληνες κινήθηκαν εναντίον των εχθρών, φτάνοντας στα ερείπια της πόλεως του Ταλαντίου.</p> <p>Στις 22/3 (όπως προκύπτει από το 2ο γράμμα του) προσπαθούσε να συντάξει τα στρατεύματά του για να πολιορκήσουν τους εχθρούς που βρίσκονται κοντά στη θάλασσα. Αυτοί περίμεναν βοήθεια από το Ζητούνι και την Εύριπο.</p> <p>Δεν μπόρεσε να κάνει λεπτομερή αναφορά στη Διοίκηση νωρίτερα, γιατί μέσα σε διάστημα 7 ημερών οι μεγαλύτερες και αναγκαιότερες εκτάσεις γης για την ευδαιμονία της Ελλάδος, οι οποίες βρίσκονταν στην άμεση εξουσία των Τούρκων και του Οδυσσέα, εκκαθαρίστηκαν και έγιναν και πάλι κτήματα της Ελληνικής Διοίκησης. Με θλίψη όμως αναφέρει ότι η ανάκτηση αυτή υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να είναι</p>

<p>πρόσκαιρη εξαιτίας της παντελούς έλλειψης πόρων.</p> <p>Αν αυτά τα λόγια δεν παρακινήσουν τα μέλη του Εκτελεστικού και του Βουλευτικού και τους πατέρες του έθνους, η Ελλάδα δεν θα μπορέσει να αναστηθεί. Εδώ και οχτώ μέρες το στράτευμά του τρέφεται με λάχανα, ενώ είναι φανερή η έλλειψη τροφής στους ανθρώπους που συναντούν. Είτε θα πρέπει να φτάσουν το συντομότερο τροφές για 6 μήνες στα Σάλωνα και το Δίστομο, ή θα αναγκαστούν οι στρατιώτες να οπισθοχωρήσουν αμέσως. Η Διοίκηση στο Ναύπλιο του είχε υποσχεθεί τροφές και πολεμοφόδια, αλλά μέχρι στιγμής έχουν αμεληθεί όλα. Επισημαίνει πως η Ανατολική Ελλάδα θα ελευθερωθεί αν γίνει πρόβλεψη των αναγκών.</p> <p>Ταλάντι, 20/3. Γράμμα του Σοφιανόπουλου προς το Βουλευτικό Σώμα. Επιβεβαιώνει τα λεγόμενα του Γκούρα, ο οποίος ήθελε να προσελκύσει την προσοχή. Προβλέπει ότι η ελευθερία από τους εχθρούς εξαρτάται από τα τρόφιμα, και μάλιστα ότι αν φτάσουν σύντομα τροφές και πολεμοφόδια είναι δυνατόν να επιτευχθεί ανάκτηση και άλλων επαρχιών εντός ολίγων ημερών.</p> <p>Ταλάντι, 31/3. Γράφει ο Στρατηγός Γκούρας προς τη Διοίκηση. Περιγράφει μια νίκη σε μάχη στο Ταλάντι εναντίον των αντάρτικων και τουρκικών στρατευμάτων, τα οποία ενισχύθηκαν και με στρατό και με ιππικό από το Ζητούνι και την Εύριπο. Δεν μπορεί να υπολογίσει ακόμη τον αριθμό των πεσόντων εχθρών. Από το δικό του στράτευμα, πληγώθηκαν λίγοι ελαφρά. Οι υπόλοιποι εχθροί διέφυγαν αμέσως μαζί με τον Οδυσσέα, τα σχέδια του οποίου είναι φρικτά. Η αλληλογραφία του γίνεται κατευθείαν με το Δεσπότη του Βυζαντίου και τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως. Όλοι οι Μουσουλμάνοι πρόκριτοι της Ρούμελης αναγνωρίζουν τον Οδυσσέα ως Σωτήρα της Τουρκικής Επικράτειας. Αυτός παραλίγο να χάσει τη ζωή του στην νικηφόρα για τον Γκούρα μάχη.</p> <p>Ενημερώνει πώς θα είναι αδύνατη η συνέχιση της εκστρατείας δίχως την απαραίτητη πρόνοια από τα μέλη του Βουλευτικού και του Εκτελεστικού. Οι στρατιώτες του έμειναν 11 μέρες νηστικοί και λίγο έλειψε να λιποτακτήσουν. Προβλέποντας αυτό το κακό τόλμησε να αγοράσει μόνος του τρόφιμα στο όνομα της Διοίκησης, στην οποία αναφέρθηκε πολλές φορές για το συγκεκριμένο θέμα. Ωστόσο, καμία κίνηση δεν είχε συμβεί. Ζητά να του σταλούν 1000 φτυάρια από σίδηρο και 500 αξίνες. Έτσι οι Έλληνες θα μπορέσουν να στρατοπεδεύσουν στις πεδιάδες της Θεσσαλίας και να σταθούν εναντίον των εχθρών.</p> <p>6/4. Πλοίο του Ομέρ Πασά πιάστηκε από ελληνικά καΐκια στον κόλπο της Ευρίπου, καθώς πήγαινε με γράμματα στην Κάρυστο.</p> <p>Ναύπλιο, 25/3. Οι εχθροί ακόμη πολιορκούν το Νεόκαστρο. Σε μάχη που έγινε πληγώθηκε ο Ιωάννης Μαυρομιχάλης, ο οποίος πέθανε δύο μέρες μετά λόγω απώλειας μεγάλης ποσότητας αίματος. Στην περιοχή έφτασε και ο ελληνικός στόλος, ο οποίος έδωσε θάρρος στους πολιορκημένους Έλληνες. Ο στρατηγός Καρατάσος με 250 στρατιώτες ήρθε</p>
--

	<p>αντιμέτωπος με 3.000 εχθρούς, και έπειτα από μάχη τεσσάρων ωρών κατόρθωσε να φονεύσει πεντακόσιους παίρνοντας λάφυρα, τουφέκια και μπαγιονέτες. Οι Τούρκοι συνεχίζουν την πολιορκία. Υπάρχει ελπίδα όμως ότι αυτή θα σταματήσει με την άφιξη του Προέδρου (ενν. Κουντουριώτη). Αναμένονται τριακόσιες χιλιάδες τάλαρα από το παλαιό δάνειο, ενώ συζητείται νέο δάνειο στο Λονδίνο.</p> <p>Επειδή ο Μαυροκορδάτος προσκλήθηκε να αναλάβει καθήκοντα στη Γενική Γραμματεία, η Διοίκηση αποφάσισε να στείλει μία τριμελή επιτροπή από Βουλευτές για να διευθύνει τα πράγματα στη Δυτική Ελλάδα, η οποία απειλείται από εχθρούς. Αυτοί μέχρι στιγμής δεν κατάφεραν να πετύχουν τους σκοπούς τους εξαιτίας της διαμονής εκεί του Μαυροκορδάτου.</p> <p>Αθήνα, 7/4. Μαθεύτηκε ότι τα στρατεύματα του Γκούρα μπήκαν στις Λιβανάτες. Στο Νεόκαστρο έγινε σημαντικός πόλεμος το Μεγάλο Σάββατο και σκοτώθηκαν 1.400 Τούρκοι.</p>
<p>54 (10/4)</p>	<p>Αθήνα, 9/4. Οι Τούρκοι ξεκίνησαν από την Άρτα, και περνώντας από τη Λαγκάδα τους χτύπησε ο Γεωργάκης Στράτος, ο οποίος αφού σκότωσε πολλούς, τους έτρεψε σε φυγή. Οι Τούρκοι αποβιβάστηκαν στο Λουτράκι και στον Κρεβασαρά. Οι Έλληνες έλαβαν τις θέσεις τους, και αν δεν έλθει βοήθεια για τους Τούρκους θα κατορθώσουν να τους χτυπήσουν.</p> <p>Στο Ναύπλιο έφτασαν Αμερικάνοι για να συμφωνήσουν τα σχετικά με το αμερικάνικο δάνειο.</p> <p>Η επιτροπή της Αγγλίας γράφει ότι θα σταλούν δύο ελληνικές φρεγάτες περί τα τέλη του Ιουνίου.</p> <p>Οι Τούρκοι πήγαν σε ένα χωριό ονομαζόμενο Παλαιομούλκι, μία ώρα μακριά από τις Λιβανάτες, για να κόψουν χορτάρι για τα άλογά τους. Στο ίδιο χωριό είχε στείλει ο Γκούρας 100 στρατιώτες που είχαν στήσει ενέδρα («χωσιά»). Όλοι οι Τούρκοι ήταν Ιππείς. Οι Έλληνες φόνευσαν μερικούς από αυτούς, τους πήραν 15 άλογα και 6 μουλάρια, και έπιασαν τρεις αιχμαλώτους. Ακούγοντας και οι υπόλοιποι Τούρκοι τη μάχη, όρμησαν να βοηθήσουν μαζί με τον Οδυσσέα. Σε άλλη ενέδρα, όμως, ήταν κρυμμένος ο Σκουρτανιώτης με διακόσιους στρατιώτες που φόνευσαν 30 Τούρκους και πλήγωσαν πολλούς. Έπειτα τα ελληνικά στρατεύματα τους περικύκλωσαν και τους οδήγησαν προς τις Λιβανάτες. Μόνο ο Σκουρτανιώτης πληγώθηκε ελαφρώς.</p> <p>Ταλάντι, 2/4. Ο Γκούρας περιγράφει λεπτομερώς τη μάχη της 31/3 εναντίον του Οδυσσέα και των Τούρκων. Αναφέρει πως πριν την μάχη ο Ανδρούτσος θέλησε να μιλήσει με τον Γκούρα, ο οποίος απάντησε πως δεν μπορούσε να το κάνει χωρίς τους άλλους Οπλαρχηγούς. Ζητά, ακόμα, από την Διοίκηση μια διαταγή στρατολόγησης για τον Γιαννάκη Φιλιππίδη, και να μείνει αυτός υπό τις οδηγίες του Γκούρα. Ενημερώνει πως έχει διορίσει στρατηγούς για να κόψουν τον δρόμο των Τούρ-</p>

κων, οι οποίοι έχουν μαζί τους τον Ανδρούτσο.

Αθήνα, 9/4. Οι Αθηναίοι έκαναν συνέλευση στις 25/3 με σκοπό να συνομιλήσουν για τα συμφέροντα της κοινότητας και να αλλάξουν για αυτό το λόγο τους Δημογέροντες της πόλης. Η συνέλευση ήταν αξιόλογη, επειδή ήταν φιλελεύθερη, και η εκλογή των νέων Δημογερόντων έγινε με μυστική ψηφοφορία.

Αρχικά ένας πολίτης έκανε μία ομιλία σχετικά με τη διόρθωση των κοινών πραγμάτων, και στη συνέχεια έγινε συζήτηση για το αν θα έπρεπε να αλλάξουν οι Δημογέροντες ή όχι. Αποφασίστηκε να αλλάξουν, ώστε να αναλάβουν άνθρωποι ικανοί να αντιμετωπίσουν την κατάσταση. Μάλιστα σημειώνεται πως ο λαός ήταν πολύ δυσαρεστημένος με τον έπαρχο, ο οποίος δοκίμασε να διαλύσει την συνέλευση. Ωστόσο, ο τελευταίος απολογήθηκε για αυτό λέγοντας πως σκοπός του ήταν να διατηρηθεί η ευταξία και η ειρήνη, φοβούμενος τυχόν αρνητικά επακόλουθα της συνέλευσης.

Έπειτα, προβλήθηκαν από το λαό 8 ονόματα ομοφώνως. Τότε ένας πολίτης θέλησε να δείξει τον τρόπο που θα έπρεπε να παρουσιάζονται οι αρετές και τα μειονεκτήματα των προβαλλόμενων ονομάτων πριν την εκλογή και το εγχείρημά του πέτυχε. Ύστερα μοιράστηκαν οι ψήφοι στον καθένα και αναδείχθηκαν με περισσότερους οι Συμεών Μαρμαροτούρης, Σπυρίδων Πατούσας, Στάμος Σεραφείμ, Μιχαήλ Βουζίκης. Ο λαός τους συνόδευσε στην κατοικία του Αρχιερέως, ο οποίος τους ευλόγησε και τους ευχήθηκε να διαπνέονται από παρρησία, αφού πρώτα συμβούλεψε το λαό σχετικά με τη δικαιοσύνη και την ομόνοια. Την επόμενη μέρα ένα μέρος των πολιτών τους παρουσίασε στον Έπαρχο ως Δημογέροντες της Επαρχίας.

Παρατίθεται επιστολή του Γκούρα προς τους νέους Δημογέροντες, με την οποία φανερώνεται η οπτική του, καθώς πολλοί τον κατηγορήσαν ότι δεν του αρέσουν αυτά.

Ταλάντι, 3/4. Ο Γκούρας απευθύνεται προς τους Δημογέροντες. Αναφέρει πως τον χαροποίησε πολύ η αλλαγή αυτή, καθώς εντυπώνει στις ψυχές των ομογενών την ειρήνη και ομόνοια της ελευθερίας και της ισονομίας. Πολλές φορές είχε σκεφτεί και ο ίδιος να παραιτηθεί από το αξίωμα του στρατηγού για να δώσει χώρο στους νεότερους να μάθουν την τέχνη του πολέμου, όχι στα σχολεία, όπως συμβαίνει στα φωτισμένα έθνη, αλλά στα βουνά όπου οι Μουσουλμάνοι κυνηγούν τους Έλληνες. Αν τα αξιώματα και οι πολιτικές θέσεις σε ένα ελεύθερο έθνος πρέπει να είναι ετήσια, στην Ελλάδα αυτό είναι απολύτως αναγκαίο για πολλούς λόγους, κυρίως δε γιατί με τον καιρό καθίστανται τυραννικοί και άδικοι αυτοί που συναναστρέφονται για πολύ καιρό τους Τούρκους, και επειδή είναι απαίιδευτοι. Η πολιτική εκπαίδευση απαιτεί διαβίωση σε πόλεις, καθημερινή εμπειρία με το λαό, συναναστροφή με σοφούς και ενάρετους άνδρες, ανάγνωση βιβλίων αυτής της επιστήμης, και σωστή ανατροφή.

Οι στρατηγοί είναι στερημένοι όλων αυτών, και πολλών άλλων που

	<p>σχετίζονται με την επιστήμη της πολιτικής ζωής. Και αυτοί οι ίδιοι θα έπρεπε να αφήνουν τα αξιώματα τους μετά την παρέλευση ενός έτους, και ως υπηρέτες της ισονομίας να εισάγουν νέους ομογενείς κάθε χρόνο στο πεδίο της διοίκησης. Μία τέτοια αλλαγή συντελεί στον πολλαπλασιασμό των συντρόφων στις πολεμικές και πολιτικές εργασίες του έθνους, και στην απόκτηση νέων συναγωνιστών. Άλλωστε, ο καλός πολίτης ωφελεί το γενικό συμφέρον του έθνους επιμελημένος τα ίδια με φρόνιμο τρόπο. Τέλος, εύχεται στους νέους Δημογέροντες να διοικήσουν με ειρήνη και ομόνοια την επαρχία των Αθηνών, και στο λαό να πράττει πάντα με τόσο φιλελεύθερο τρόπο.</p> <p>Τριπολιτά, 23/3. Γράφει ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης προς όλους τους Έλληνες. Κάνει αναφορά στον θάνατο του γιου του, Ιωάννη Μαυρομιχάλη, ο οποίος τραυματίστηκε στην μάχη του Νεοκάστρου στις 14/3 πολεμώντας τον εχθρό. Καλεί τους Έλληνες να πολεμήσουν μιμούμενοι τον γιό του για την απελευθέρωση της πατρίδας, και να διώξουν τους Αιγύπτιους που τόλμησαν να αποβιβαστούν στην Πελοπόννησο. Ο ίδιος επρόκειτο να πάει στο Νεόκαστρο και να συμπολεμήσει με όσους βρίσκονται εκεί.</p>
<p>55 (14/4)</p>	<p>Ναύπλιο, 5/4. Ειδήσεις από το Νεόκαστρο αναφέρουν ότι τα αιγυπτιακά στρατεύματα χτυπήθηκαν πολύ δυνατά από τους Έλληνες για τρίτη φορά. Μερικοί λένε ότι οπισθοχώρησαν προς τα φρούρια της Μεθώνης και της Κορώνης. Ο συντάκτης θεωρεί ότι υπάρχει αυτή η πεποίθηση εξαιτίας ενός γράμματος (1/4) του Στρατηγού Μακρυγιάννη, ο οποίος αναφέρει ότι είδαν από το φρούριο τους εχθρούς και σηκώνουν το πυροβόλο («μπαταριάν»).</p> <p>Εκτός τούτων, ένας Αιγύπτιος πλησίασε στα τείχη του Νεοκάστρου και ζήτησε από τους Έλληνες να τον δεχθούν. Εκείνοι τον δέχτηκαν και έμαθαν από εκείνον ότι έφυγε από το στράτευμά του εξαιτίας της δύσκολης ζωής και της μεγάλης έλλειψης τροφίμων. Είπε ακόμα ότι και άλλοι πολλοί είναι έτοιμοι να λιποτακτήσουν και να πάνε προς τους Έλληνες, αν τους χαρίσουν τη ζωή και τα όπλα τους. Υπολογίζεται ότι το στράτευμα αυτό αποτελείται από 8.000 στρατιώτες από τους οποίους οι 2.000 είναι δούλοι και άχρηστοι για πόλεμο.</p> <p>Στην Ευρώπη θριάμβευσε επιτέλους η αλήθεια εναντίον του ψεύδους και της συκοφαντίας. Ο πόλεμος των Ελλήνων φάνηκε εν τέλει ιερός σε όλες τις αυλές της Ευρώπης, όπου τον αντιμετώπιζαν με αγανάκτηση και μίσος. Ότι δεν μπόρεσε να αποδειχθεί με τα λόγια αποδείχθηκε με τις πράξεις, ότι δηλαδή η επανάσταση των Ελλήνων δεν έχει τίποτα κοινό με τις επαναστάσεις της νότιας Ευρώπης που συμβαίνουν ταυτόχρονα με τη δική τους. Ο Τύπος όλων των πολιτισμένων Εθνών καλεί καθημερινά βοήθεια προς τους Έλληνες. Στα Κοινοβούλια μιλούν για τους λαμπρώς και ευτυχώς αγωνιζόμενους Έλληνες. Εταιρείες συστήνονται από λαμπρούς και επίσημους άνδρες προς υπεράσπιση των δικαιωμάτων των Ελλήνων.</p> <p>Η Γαλλία, καθ' όλα αντίζηλος της Αγγλίας, δεν είχε φανερώσει τα φι-</p>

λάνθρωπα και φιλελληνικά αισθήματά της. Ακόμη και αν άργησε, όμως, συνέστησε Εταιρεία αποτελούμενη από λαμπρά και αξιοσέβαστα ονόματα. Αμέσως μετά τη σύστασή της απέδειξε την ωφέλειά της, καθώς παραχώρησε δάνειο στην Ελλάδα, το οποίο ακόμη κι αν δεν δοθεί δείχνει σαφέστατα τη φροντίδα της Εταιρείας για τα συμφέροντα της Ελλάδος. Έστειλε μάλιστα στην Ελλάδα και τον στρατηγό Roche. Αυτός παρουσιάστηκε στο Βουλευτικό Σώμα και συνεχάρη την Ελλάδα εκ μέρους της Γαλλικής Εταιρείας, και δήλωσε ευγνώμων που αξιώθηκε να δει την Ελλάδα άξια της πρότερης δόξας της. Μίλησε για τον φιλόνηθο και φιλελληνικό σκοπό της Εταιρείας και την ξεχωριστή επιθυμία που έχει να αναθρέψει με έξοδά της στο Παρίσι μερικούς νέους Έλληνες για την κοινή ωφέλεια του γένους.

Τα λόγια του έγιναν δεκτά από τους αντιπροσώπους του έθνους των Ελλήνων με χαρά και αγαλλίαση. Ευχαρίστησαν την εταιρεία που φροντίζει για τα συμφέροντα της χώρας, και μάλιστα για τη διάδοση της παιδείας σε αυτήν, ενώ ευχαρίστησαν προσωπικά και τον στρατηγό Roche για το ζήλο και την αφοσίωση του στους αγώνες των Ελλήνων εναντίον του δεσποτισμού και της βαρβαρότητας.

10/4. Μία αναφορά του Έπαρχου των Αθηνών Μιχαήλ Σούτσου προς την Διοίκηση κατηγόρησε ως ταραχοποιούς μερικούς πολίτες και αποκάλυψε την εκλογή των Δημογερόντων παράνομη.

Καλείται όποιος νομίζει ότι έγινε η εκλογή με διαφορετικό τρόπο από αυτόν που παρουσιάστηκε, να εκφράσει την άποψή του. Η εφημερίδα μάλιστα απέκρυψε πράγματα που θα μπορούσαν να δώσουν στην Συνέλευση μεγάλη τιμή, αφού επηρέαζαν την προσωπική υπόληψη κάποιων ατόμων.

Ύδρα, 10/4. Ο ναύαρχος Μιαούλης βρίσκεται μεταξύ Τσιρίγου (Κυθήρων) και Κρήτης παρατηρώντας τις κινήσεις του Ιμπραήμ Πασά.

Τις προάλλες έπιασε δύο καράβια με αυστριακή σημαία φορτωμένα με σιτάρι και κριθάρι, και ναυλωμένα από τους Τούρκους για τα πολιορκημένα φρούρια της Πελοποννήσου.

Από την Κωνσταντινούπολη ήρθε η είδηση ότι ο μισός τούρκικος στόλος βρίσκεται στα Δαρδανέλια, ενώ το άλλο του μισό αργοπορεί εξαιτίας της έλλειψης πληρώματος, διότι λέγεται ότι όσοι δούλευαν την προηγούμενη χρονιά στον τουρκικό στόλο όχι μόνο δεν ανταμείφθηκαν όπως ήλπιζαν, αλλά δεν έλαβαν ούτε τα μηνιαίως ορισμένα χρήματα από τους Τούρκους.

Σαλαμίνα, 12/4. Η μικρή ναυτική δύναμη των Ελλήνων κατόρθωσε λαμπρές νίκες, όταν ήταν εφοδιασμένη όπως έπρεπε, και αντιμετώπισε τον εχθρό ακολουθώντας πάντα τις διαταγές της Διοίκησης. Από ότι φάνηκε ο εχθρός ήταν ανίκανος να βλάψει σημαντικά μέρη της Ελλάδος. Γι' αυτό η Διοίκηση λαμβάνοντας πραγματικά τα ινία του έθνους, δεν παρέλειψε να αλλάξει όσα η πείρα έδειξε ότι ήταν επιβλαβή. Για αυτό ασχολείται και με τη συγκέντρωση της θαλάσσιας δύναμης με

σκοπό να την καταστήσει Εθνική. Έτσι, έστειλε τον Μανωλάκη Τομπάζη στη Σαλαμίνα να κατασκευάσει εκεί πυρπολικά πλοία στο όνομα της Διοίκησης.

Αθήνα, 11/4. Επέστρεψε στα χέρια Πατρίδας ο Οδυσσέας Ανδρούτσος. Αφού τον άφησαν όλοι του οι αξιωματικοί και ο Γραμματικός του, σκεπτόμενος ότι θα βγει χαμένος αν αφεθεί στα χέρια των Τούρκων, παραδόθηκε απευθείας στον Γκούρα. Δεν υπάρχουν ακόμα λεπτομερείς πληροφορίες για αυτή την είδηση. Το ιππικό των Τούρκων έχει μείνει εκεί, ενώ το πεζικό τους αναχώρησε δια θαλάσσης. Μετά τη φυγή του Οδυσσέα, οι Τούρκοι κατέσφαξαν όλους τους χριστιανούς που βρίσκονταν στις Λιβανάτες και έκαναν σκλάβους τα γυναικόπαιδα. Λέγεται ότι κατοικούσαν εκεί 60 οικογένειες χριστιανών.

12/4. Έφτασαν άνθρωποι από το Ταλάντι και είπαν πως 150 Αρβανίτες παραδόθηκαν στον Γκούρα. Ζήτησαν όλοι να κάνουν συμφωνία με τους Έλληνες για να τους αφήσουν το δρόμο ελεύθερο να φύγουν με τα άλογα και τα άρματά τους. Λέγεται ότι βρίσκονται στενά περικυκλωμένοι στις Λιβανάτες, και ότι η θάλασσα φυλάσσεται από 12 ελληνικά καΐκια. Επιπλέον οι Τούρκοι εκεί δεν έχουν τροφές για περισσότερο από τρεις ημέρες. Οι πληροφορίες όμως δεν είναι βέβαιες.

13/4. Μαθεύτηκε ότι 600 Τούρκοι κατέβηκαν από το Ζητούνι για να βοηθήσουν τον Οδυσσέα και τους υπόλοιπους Τούρκους που ήταν πολιορκημένοι από τον Γκούρα στις Λιβανάτες. Από αυτούς λένε ότι οι διακόσιοι ήταν Έλληνες, τους οποίους είχε στείλει ο Οδυσσέας στο Ζητούνι υπό την οδηγία του αξιωματικού Νικολάου Χειμαριώτη για να ζητήσουν βοήθεια και να την οδηγήσουν στο Ταλάντι. Κατεβαίνοντας αυτοί προς το Ταλάντι συνάντησαν τον στρατηγό Πανουργιά στη Δαύλεια, και χτυπήθηκαν δυο-τρεις φορές χωρίς να προκαλέσουν ζημιά ο ένας στον άλλον.

Μόνο η Εύριπος μένει ανοιχτή για τους Τούρκους. Αν θελήσουν να εισβάλουν από την πλευρά του Ταλαντίου θα συναντήσουν το στενό του Μαρτίνου, το οποίο είναι δύσβατο, και στο οποίο βρίσκεται ο στρατηγός Κατσικογιάννης. Όσο τα Βασιλικά δεν είναι πιασμένα από τον Ν. Πανουργιά μπορούν να γυρίσουν πίσω. Είναι αμφίβολο αν θα καταφέρουν να περάσουν από την Εύβοια μέσω της θάλασσας, αφού εκεί έχουν διοριστεί από την Διοίκηση πλοία.

Την Τρίτη της Διακαινησίμου ο Αναστάσιος Λοιδωρικής προσέφερε στον αρχιερέα τα έξοδα μιας λειτουργίας προς τιμήν όσων σκοτώθηκαν για την ελευθερία της πίστεως και της πατρίδας, και όσων ακόμη αγωνίζονται για αυτά. Η λειτουργία έγινε στον Άγιο Γεώργιο τον Ακάματο και συγκεντρώθηκε πλήθος κόσμου.

Ο Έπαρχος αντικαταστάθηκε προσωρινά από τον Γενικό Γραμματέα της επαρχίας Δημήτριο Βύα.

Η Φιλόμουσος Εταιρεία ενέταξε στον κατάλογο των ευεργετών της τρεις φιλέλληνες Άγγλους: Walterhall, Strangrays και Carles Sochby.

	<p>Έλαβε μάλιστα βοήθεια 94 χιλιάδων ταλάρων από το ελληνικό κομιτάτο της Αγγλίας.</p> <p>Στη Δαύλεια βρέθηκε ο στρατηγός Γκούρας που αναχώρησε αμέσως από το Ταλάντι, μαθαίνοντας ότι επρόκειτο να φτάσει βοήθεια προς τους εχθρούς, και πήγε να την εμποδίσει στις Θερμοπύλες, αλλά δεν πρόλαβε.</p>
<p>56 (17/4)</p>	<p>Παρατίθενται επιστολές από την επικοινωνία των Τούρκων με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο:</p> <p>Ζητούνι, 1/4. Ο Αμπάζ Πασάς γράφει προς τον Οδυσσέα Ανδρούτσο. Τον ενημερώνει ότι έλαβε τα γράμματα του, και του λέει πως δεν τον ενημέρωσε σχετικά με μάχη που έγινε με τους Έλληνες, ώστε να τρέξει προς ενίσχυση. Ζητά να του γράψει, ώστε αν χρειάζεται να πάνε να τον ενισχύσουν.</p> <p>Ζητούνι, 1/4. Ο Μουστάμπεης Μυσηρλής γράφει προς τον Οδυσσέα Ανδρούτσο. Αναφέρει πως δεν τον ενημέρωσε για την μάχη ώστε να πάνε για βοήθεια. Ζητά να του γράψει, ώστε αν χρειαστεί να πάνε να τον ενισχύσουν.</p> <p>Λιβανάτες, 10/4. Γράφει ο στρατηγός Στάθης Κατσικογιάννης. Περιγράφει την σύλληψη μερικών εχθρών στα Βασιλικά από τον Αντιστράτηγο Πρέβα και ενημερώνει για τις κινήσεις τους. Αναφέρει σχετικά με τον Οδυσσέα ότι τον έστειλαν με συνοδεία στην σηπλιά του.</p> <p>Ιερουσαλήμ Λιβαδειάς, 11/4. Ο στρατηγός Στάθης Κατσικογιάννης γράφει για τη μεταφορά του από τις Λιβανάτες, όπου πολιορκούσαν τους Τούρκους, στην Ιερουσαλήμ προς ενίσχυση της μάχης με τους Τούρκους εκεί και στη Δαύλεια. Περιγράφει λεπτομερώς τη μάχη, στην οποία νίκησαν οι Έλληνες με τη βοήθεια του Γκούρα.</p> <p>Σαλαμίνα, 14/4. Νέα από την Πελοπόννησο αναφέρουν ότι οι Έλληνες έχασαν μάχη στο Νεόκαστρο, έπειτα από προδοσία ενός αιχμαλώτου που βρισκόταν στο ελληνικό στρατόπεδο. Βρέθηκαν, λοιπόν, περικυκλωμένοι από τους εχθρούς και 200 Έλληνες σκοτώθηκαν, μεταξύ των οποίων πολλοί στρατηγοί. Και από τους Τούρκους, όμως, σκοτώθηκαν πολλοί.</p> <p>Από την Ύδρα γράφουν ότι ο Ελληνικός στόλος υπό την ηγεσία του Ανδρέα Μιαούλη συγκρούστηκε με τον Αιγυπτιακό κατά την πορεία του δεύτερου από τη Σούδα προς τα Μοθωκόρωνα. Ο αιγυπτιακός στόλος επλήγη από τον ελληνικό και επέστρεψε στη βάση του.</p> <p>Πολεμικά πλοία των Ψαρριανών ξεκινούν από τη Σύρα και άλλα νησιά για να αντιμετωπίσουν τον τουρκικό στόλο της Κωνσταντινούπολης με επικεφαλής τον καπετάνιο Σαχτούρη, γνωστό για τα κατορθώματά του στη Σάμο.</p> <p>Μεταφορά είδησης από την εφημερίδα της Σμύρνης «Ανατολικός Θεωρητής».</p>

	<p>Κωνσταντινούπολη, 10/2. Κατά τα μεσάνυχτα, δύο Τούρκοι περπατούσαν κατά τα σπίτια που συνορεύουν με το μικρό κοινοτάφιο. Ξαφνικά είδαν κάποιον με μία μεγάλη κασέλα φορτωμένη στις πλάτες του. Όταν το ρώτησαν που πήγαινε, τους αποκρίθηκε ότι κουβαλούσε στη θάλασσα τα πράγματα ενός εμπόρου που ήταν έτοιμος να ταξιδέψει. Οι φύλακες όμως υποψιασμένοι τον γύρισαν στο σπίτι από το οποίο βγήκε, και του ζήτησαν να ανοίξει την κασέλα. Εκείνος προφασίστηκε ότι δεν είχε το κλειδί και πως δεν μπορούσε να την ανοίξει. Έτσι ο ένας φύλακας έτρεξε να ενημερώσει τον αρχηγό της φρουράς, ο οποίος έτρεξε με στρατιώτες στο σπίτι εκείνο και έσπασαν την κασέλα. Αντίκρισαν δύο νεκρούς κομματιασμένους, έναν Φράγκο και έναν Εβραίο. Τότε θυμήθηκαν ότι πολλοί άνθρωποι έχουν εξαφανιστεί στο Σταυροδρόμι και στο Γαλατά.</p> <p>Εξετάζοντας λοιπόν η εξουσία το σπίτι αυτό και άλλα τέσσερα, εντόπισε ότι αυτά συνδέονταν εσωτερικά με κρυφούς δρόμους, και βρήκε ένα πηγάδι γεμάτο νεκρούς. Αφού φυλάκισε τους άντρες και τις γυναίκες των σπιτιών, ξεσκέπασε το φρικτό αυτό έγκλημα. Ο σκοπός τους ήταν να τραβούν στην παγίδα τους διαβάτες που πουλούσαν καλά ρούχα ή όσους έψαχναν αφορμή για να αλλάζουν νόμισμα (μονέδες).</p> <p>Δύο ή τρεις γυναίκες φώναζαν τους διαβάτες, οι οποίοι αμέσως έπεφταν στην παγίδα τους, γυμνώνονταν και σφάζονταν από τους άνδρες. Αυτή η φρικτή σειρά εγκλημάτων δεν μπορούσε να ξεγελάσει για πολύ καιρό τη Δικαιοσύνη. Έπιασαν όλους τους δράστες και τους καταδίκασαν σε θάνατο χωρίς διάκριση φύλου. Ο Σουλτάνος διέταξε να χτιστούν οι πόρτες και τα παράθυρα αυτών των πέντε σπιτιών και να μείνουν έτσι ως υπενθύμιση αυτού του φρικτού κακού.</p>
<p>57 (21/4)</p>	<p>Ναύπλιο, 18/4. Μετά την τελευταία μάχη στο Νεόκαστρο, οι Αιγύπτιοι προσπάθησαν να το εξουσιάσουν με έφοδο. Οι Έλληνες αντιστάθηκαν σθεναρά από μέσα, ενώ από πίσω τα καράβια τους πολέμησαν με τα κανόνια, με αποτέλεσμα οι εχθροί να οπισθοχωρήσουν. Την επόμενη μέρα, οι Έλληνες παρατήρησαν μέσα από το φρούριο τους εχθρούς να μεταφέρουν με τιμές ένα λείψανο, ενώ έπιασαν και ένα άλογο μεγαλοπρεπώς στολισμένο. Είναι πιθανό να πέθανε κάποιος σημαντικός αξιωματικός ή ο ίδιος ο Πασάς.</p> <p>Ο Κουντουριώτης βρίσκεται στο Ελληνικό στρατόπεδο έξω από το Νεόκαστρο.</p> <p>Τα Ρουμελιώτικα στρατεύματα αναχωρούν, και υπάρχουν ελπίδες να κάνουν το ίδιο και οι Πελοποννήσιοι. Σημειώνεται πως ο εμφύλιος πόλεμος έφθειρε πολλούς αθώους.</p> <p>Γίνονται ενέργειες σύστασης εφημερίδας στο Ναύπλιο, η οποία θα είναι η «Εφημερίς της Διοικήσεως».</p> <p>Στη Δυτική Ελλάδα οι εχθροί προχώρησαν μέχρι τον Αχελώο ποταμό, και διορίστηκε μία τρίτη ομάδα πολεμικών πλοίων να εκκινήσει προς</p>

	<p>εκείνα τα μέρη.</p> <p>Αθήνα, 20/4. Ένας στρατιώτης έκλεψε στη Σαλαμίνα 2.000 γρόσια και όταν έφτασε στην Αθήνα η Αστυνομία τον συνέλαβε, αλλά βρήκε επάνω του μόνο 1.200 γρόσια. Τα χρήματα τα έδωσε σε έναν νεαρό που του τα ζήτησε, και ο οποίος έπεσε θύμα δύο αρματωμένων που του πήραν ό,τι είχε. Κάτι παρόμοιο δεν είχε ξανασυμβεί σε πολυσύχναστο δρόμο. Είναι πιθανόν να το έκανε ο πρώτος κλέφτης με κάποιον σύντροφό του. Όπως και να 'χει, η Αστυνομία θα βάλει τα δυνατά της να ξεσκεπάσει τους κλέφτες.</p> <p>Από τη Λιβαδειά έφτασε είδηση ότι ο Οδυσσέας εστάλη στη Διοίκηση.</p> <p>Σύμφωνα με πληροφορίες από τη Δομβραίνα, οι Τούρκοι που είχαν κατέβει από το Ζητούνι γύρισαν πίσω. Μέχρι τότε γνώριζαν πως ο Στρατηγός Γκούρας είχε στρατοπεδεύσει στην Άμπλιανη, και οι Τούρκοι παραμόνευαν στο χάνι της Γραβιάς για να βρουν την κατάλληλη στιγμή και να περάσουν στα Σάλωνα, καθώς πιστεύεται ότι είχαν υποσχεθεί στη Διοίκησή τους ότι θα καταλάμβαναν την περιοχή με αντάλλαγμα τα κεφάλια τους, εάν δεν εκπλήρωναν την υπόσχεση τους.</p> <p>Σμύρνη, 3/3. Οι Βασιλείς της Ευρώπης άρχισαν να λαμβάνουν μέρος στην υπόθεση των Ελλήνων. Η συνέλευση που επρόκειτο να γίνει από Βασιλείς ή βασιλικούς πληρεξούσιους στην Πετρούπολη, αποφασίστηκε να γίνει στη Βιέννη.</p> <p>Συστήθηκε στη Φράντσα (Γαλλία) Ελληνικό Κομιτάτο από το οποίο μπορούν δικαίως οι Έλληνες να ελπίζουν πολλά καλά.</p> <p>Από την Εφημερίδα του Εμπορίου παρατίθενται μερικά λόγια του Πατρικίου Λαινέου, όπως δημοσιεύτηκαν στον Τύπο με τον τίτλο «Επάνω εις την υπόθεσιν των Ελλήνων».</p> <p>Παρίσι, 3/3. Όλες οι γενναίες καρδιές της Γαλλίας χτυπούν για τη δυστυχία και το χριστιανικό ηρωισμό των Ελλήνων. Αν η υπόθεση των Ελλήνων έχει λαμπρούς υπερασπιστές στις τάξεις των φιλολόγων και των ποιητών, η φωνή τους αντηχεί ακόμη με μεγάλη δύναμη ακόμη και μέσα στις πολιτικές συνελεύσεις, και όλοι αυτοί επιθυμούν να κατορθώσουν στο τέλος να εισακουστεί η κοινή συνείδηση.</p> <p>Οι ρήτορες, όμως, δεν είναι τόσο θαρραλέοι και δεν τολμούν να κατηγορήσουν κάποιον στο βήμα, ούτε να κάνουν σχέδια. Δεν αναφέρεται στις αιτίες της καινούργιας επανάστασης, ούτε εξετάζεται πώς συνέβαλαν σε αυτήν τα σκάνδαλα του τελευταίου αιώνα. Ούτε αν το σφάλμα του Πατριάρχη και η ορμή των στρατευμάτων η οποία εκδηλώθηκε, έδωσαν δικαιολογίες και ελπίδες απελευθέρωσης. Ούτε αν άλλοι, όπως οι Καρμπονάροι, ήταν αφορμή για τη σπορά της αποστασίας. Αν αυτό ήταν αληθινό, οι νόμιμοι βασιλείς της Ευρώπης θα έβρισκαν μία πρόφαση για να στερεώσουν την τάξη στην Ελλάδα, όπως έγινε και στην Ιταλία.</p> <p>Όποια και αν είναι η αιτία, το ανθρώπινο αίμα χύνεται εδώ και 4 χρό-</p>
--	--

	<p>νια, και η Ευρώπη στέκεται σιωπηλή. Η ειρήνη που καυχιέται πως έδωσε, είναι μία ειρήνη αρματωμένη. Μπροστά σε εκατομμύρια αρματωμένους ανθρώπους, απέναντι σε όλες τις χριστιανικές σημαίες και στο πείσμα της δύναμης της Ιερής Συμμαχίας, συνεχίζεται το φρικτό θέαμα.</p> <p>Είτε οι Τούρκοι θα πρέπει να διαλύσουν το στρατόπεδο τους, είτε οι Έλληνες να ενταφιαστούν στην γη των πατέρων τους. Η παλαιά γενναιότητα των Ελλήνων δεν είναι αρκετή για να αντιμετωπίσει την πολιτική των Τούρκων. Η εξαγορά της Πάργας, η σφαγή της Χίου, η αιχμαλωσία των Ψαρών, η αδιαφορία των χριστιανικών δυνάμεων, η απελπισία των Ελλήνων, όλα συντείνουν προς έναν ξεριζωμό των Ελλήνων πολύ πιο φρικτό από το μακελειό των Σαξόνων, για το οποίο η ιστορία θρηνεί ακόμη έπειτα από χίλια χρόνια. Είναι ανάγκη, λοιπόν, να αποφευχθεί η ολική καταστροφή.</p> <p>Από όλα τα μέρη οι λαοί επικαλούνται εναντίον των κακών την ευεργετική ένωση των μεγάλων δυνάμεων. Αλλά η μία από αυτές είναι ευχαριστημένη μόνο με το να εμποδίζει την ισχυρότερη να εξουσιάζει εκείνο, το οποίο η ίδια δεν μπορεί να έχει, επιδιδόμενη σε μια καλή διπλωματία. Η άλλη δύναμη διστάζει από φόβο μην πέσει η Κωνσταντινούπολη ή διαιρεθεί ένα άλλο βασίλειο, ενώ η άλλη, ως νησιωτική δύναμη, ελπίζει να λάβει την προστασία όλων των νησιών της Μεσογείου, αφήνοντας τα υπόλοιπα στην εξουσία των Μουσουλμάνων.</p> <p>Μόνο η Γαλλία μπορεί να ενεργήσει σε αυτήν την κατάσταση με καθαρή φιλανθρωπία και χριστιανισμό. Αυτή μπορεί να μπει στη μέση για να διατηρηθεί η Ελλάδα.</p> <p>Στις 6/4 πέθανε ο αντιστράτηγος Γεώργιος Λέκκας από λοιμό. Όλη η πόλη λυπήθηκε για το θάνατο αυτού του καλού πατριώτη.</p> <p>Αν και δεν βρισκόταν στην Ελλάδα στην αρχή του αγώνα, άφησε την επιχείρησή του και έτρεξε προς βοήθεια. Υπήρξε ένας από τους Καπεταναίους στην πολιορκία της Ακρόπολης και έδρασε με γενναιότητα προς τα συμφέροντα και την Ελευθερία της πατρίδας. Με αυταπάρνηση έδρασε και κατά την περίοδο όταν οι ενάντιοι της Διοίκησης προσπαθούσαν να ανατρέψουν τους νόμους. Ήταν αδελφός του Αναστάση Λέκκα, ο οποίος ξεχώρισε στη μάχη του Χαλανδρίου και έπεσε ενδόξως το 1821.</p> <p>Και οι δύο ήταν αδέρφια του αντιστράτηγου Δημητρίου Λέκκα.</p>
<p>58 (24/4)</p>	<p>Ύδρα, 22/4. Λίγες μέρες πριν, ο ελληνικός στόλος συγκρούστηκε εκ νέου με τον αιγυπτιακό, αλλά εξαιτίας της νηνεμίας που επικρατούσε δεν μπόρεσε να διακόψει τον δρόμο του για τα Μοθωκόρωνα. Τρία πυρπολικά κάηκαν δοκιμάζοντας να κάψουν μία φρεγάτα, η οποία όμως δεν έπαθε τίποτα εξαιτίας της επιδεξιότητας του εχθρού. Λέγεται πως η μεγάλη επιμονή του ναυάρχου Μιαούλη να εμποδίσει την πρόοδο του εχθρού, έκανε τα πυρπολικά να ορμήσουν παραβαίνοντας τους κανόνες της πυρπολικής τέχνης. Σε αυτή τη μάχη σκοτώθηκαν 4</p>

<p>Έλληνες, και 8 με 10 πληγώθηκαν.</p> <p>Έπειτα φύσηξε λίγος αέρας και τα εχθρικά πλοία προχώρησαν προς τη Μεθώνη και την Κορώνη, και τα ελληνικά πλοία κινήθηκαν εναντίον τους. Λέγεται ότι δύο αντίπαλοι στόλοι πολέμησαν εκ νέου, αλλά δεν υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με αυτό.</p> <p>Από τη φρεγάτα εκείνη που έπιασε φωτιά λέγεται ότι έπεσαν μερικοί Αιγύπτιοι στη θάλασσα, οι οποίοι συνελήφθησαν από τους Έλληνες. Έτσι, έμαθαν ότι το αιγυπτιακό στράτευμα αριθμεί 1.500 ανθρώπους.</p> <p>Βεβαιώνεται η παύση της μάχης στο Νεόκαστρο, αφού σκοτώθηκε ένας μεγάλος αξιωματικός. Ο Στρατηγός Ζαφειρόπουλος λέγεται ότι πιάστηκε ζωντανός.</p> <p>Τα ρουμελιώτικα στρατεύματα βρίσκονται στο Άργος έτοιμα να βγουν από την Πελοπόννησο, λαμβάνοντας τις αναγκαίες διαταγές και οδηγίες από τη Διοίκηση.</p> <p>Στην Πάτρα η κατάσταση είναι δύσκολη λόγω της έλλειψης τροφών. Μία οκά ψωμί πωλείται έναντι 18 γροσίων.</p> <p>Αθήνα, 23/4. Ο Γκούρας βρίσκεται στα Σάλωνα έχοντας υπό έλεγχο τη θέση της Άμπλιανης.</p> <p>Οι Τούρκοι βρίσκονται στο Παλαιοχώρι και στη Νεβρόπολη προσμένοντας κι άλλα στρατεύματα.</p> <p>Οι υπόλοιποι Τούρκοι, οι οποίοι ήταν κλεισμένοι στις Λιβανάτες και ελευθερώθηκαν με την άφιξη του Αμπάζ Πασά και του Μουσταφά Μπέη, στρατοπέδευσαν στη Θήβα. Από εκεί πηγαίνουν καθημερινά στις γύρω περιοχές και τις βλάπτουν όσο μπορούν, αρπάζοντας ό,τι βρουν.</p> <p>Για περίπου ένα μήνα υπάρχει διαμάχη, για την οποία γίνονται καθημερινά συνελεύσεις. Ένα χρόνο πριν και ενώ η κατάσταση της Διοίκησης ήταν ακόμη αμφίβολη, έχοντας ανάγκη χρημάτων για την πληρωμή των μισθών και των τροφών των στρατιωτών του φρουρίου, αποφασίστηκε με την συμφωνία του Επάρχου η πώληση στο όνομα της Διοίκησης λαδιού από το μελλοντικό εισόδημα των εθνικών ελαιόδεντρων και της δεκάτης. Έφτασε ο καιρός για να αποδοθεί το συγκεκριμένο λάδι, και ξεκίνησαν διαμάχες μεταξύ των επιστατών και της κοινότητας μη θέλοντας η Διοίκηση να αναγνωρίσει αυτή την πώληση. Τέλος δόθηκε στους αγοραστές μέρος της συμφωνημένης ποσότητας, ενώ αναζητείται και το υπόλοιπο. Η διορία πέρασε πριν δύο μήνες.</p> <p>Σχολιάζεται πως θα ήταν άδικο να το πληρώσει η Κοινότητα, επειδή πουλήθηκε στο όνομα της Διοίκησης και δόθηκε για την κάλυψη των εθνικών αναγκών. Ωστόσο, μετά από συνελεύσεις κρίθηκε ότι το ποσό θα έπρεπε να πληρωθεί από τους πολίτες εκείνους, οι οποίοι καλλιεργώντας τα εθνικά ελαιόδεντρα έλαβαν κέρδος από αυτά. Λένε ακόμη ότι αν μοιραστούν τα εθνικά ελαιόδεντρα σε όλους κατ' αναλογία να τα καλλιεργούν και να απολαμβάνουν το κέρδος τους, τότε να πληρώ-</p>

	<p>σουν όλοι κατά αναλογία το κοινό χρέος. Και ο τελευταίος αυτός τρόπος θεωρείται άδικος, διότι αυτοί πλήρωσαν ό,τι χρωστούσαν και δεν είναι δίκαιο να πληρώσουν δύο φορές. Όλοι όμως συμφωνούν να πληρωθεί αυτό το χρέος από το Εθνικό Ταμείο επειδή έγινε από ανάγκη εθνική.</p> <p>Λιβαδειά, 22/4. Ο Ανδρούτσος βρίσκεται στο Μοναστήρι Οσίου Σεραφείμ Δομβούς της Βοιωτίας. Ο Trelawny δεν παραδίδει τη σπηλιά παρά την άμεση διαταγή της Διοίκησης.</p> <p>Δαύλεια, 12/4. Ο Γκούρας γράφει προς τη Διοίκηση. Αναφέρει τη νίκη της 7/4 και την αποπομπή του Οδυσσέα ενώπιον της Διοικήσεως. Αναφέρεται στην πολιορκία των εχθρών στις Λιβανάτες, και περιγράφει την εμπλοκή του στη μάχη της Δαύλειας και της Χαιρώνειας, αλλά και την κατάσταση των στρατευμάτων του. Εκφράζει την ανησυχία του για την κατάσταση στη Δυτική Ελλάδα, όπου κυριαρχεί διχόνοια μεταξύ των οπλαρχηγών, ενώ ελπίζει ότι ο Κωλέττης θα μεταβάλει την κατάσταση προς το καλύτερο.</p>
<p>59 (28/4)</p>	<p>Σάλωνα, 18/4. Ο Παναγιώτης Σοφιανόπουλος γράφει προς το Βουλευτικό Σώμα. Αναφέρει πως κατά την διάρκεια του αγώνα δεν αποχωρήστηκε ούτε στιγμή τους Έλληνες στρατιώτες, και πως το επάγγελμα του ιατρού του έδωσε την ευκαιρία να παρατηρήσει την ηθική κατάσταση του στρατιωτικού σώματος της χώρας. Οι πράξεις του πρώτου χρόνου ήταν σύμφωνες με τον κοινό σκοπό. Οι πράξεις, όμως, των επόμενων χρόνων άλλαξαν με τέτοιο τρόπο, ώστε οι στρατιώτες να ονομαστούν ληστές. Κύριος σκοπός τους είναι να αρπάξουν τα τρόφιμα των ομογενών τους, να σφάζουν τα ζώα τους, και να στερήσουν από κάθε Έλληνα κάθε κινητή περιουσία του.</p> <p>Δεν αναφέρεται στις αιτίες της κατάστασης αυτής. Ωστόσο, κάνει λόγο για την κυριότερη αιτία, τις καθυστερήσεις της πληρωμής των στρατιωτικών υπηρεσιών και την έλλειψη του ψωμιού. Προς θεραπεία όλων αυτών προβάλλει τα ακόλουθα:</p> <p>Αποτελεί επιθυμία όλων των κατοίκων της ελεύθερης Ελλάδας να πληρώνουν ετησίως φόρο, ώστε οι στρατιώτες της Διοίκησης να μην αναγκάζονται να στραφούν κατά των ομογενών τους προκειμένου να συμπληρώσουν τη διατροφή τους. Αυτό επιθυμούν μέχρι και οι πλέον κακοήθεις μεταξύ των στρατιωτών. Η έλλειψη τροφίμων οδηγεί το στράτευμα σε κάθε είδους αδικίες, ενώ οι οπλαρχηγοί δεν έχουν τη δυνατότητα να τους παιδεύσουν.</p> <p>A. Αν κριθεί συμφέρον, ας θεσπιστεί με νόμο σε όλη την ελεύθερη Ελλάδα, η καταβολή τριών γροσίων από κάθε άτομο ανεξαιρέτως βαθμού η αξιώματος. Η φορολογία αυτή μπορεί να γίνει απευθείας από τους Έπαρχους και να αφηθεί στους Χριστόδουλο Κρητικό, Νικολή Χατζή Δημητράκη και Γεώργιο Μ. Αντωνόπουλο. Έτσι, όταν ένας οπλαρχηγός λάβει διαταγή από τη Διοίκηση να στρατολογήσει για την ξηρά και όχι για τη θάλασσα, θα μπορεί να παρουσιάσει την διαταγή του</p>

<p>στους παραπάνω, ώστε να λάβει σιτηρέσια για έξι μήνες για τους υπό τις εντολές του στρατιώτες. Θα υπόσχεται, ακόμα, να ανταποκρίνεται με τους μισθούς που θα λαμβάνει για τους στρατιώτες, αν κάνουν οποιαδήποτε κατάχρηση. Οι φόροι θα είναι απαραβίαστοι και δεν θα δίνονται παρά μόνο στα σιτηρέσια των στρατιωτών της ξηράς. Οι αξιωματικοί θα έχουν το δικαίωμα από τους φόρους να απαιτούν μόνο το σιτηρέσιο.</p> <p>B. Οι αγοραστές των Μουκατάδων να υποχρεωθούν με θέσπισμα της Διοίκησης να μην έχουν την άδεια να διαχειρίζονται καρπούς της Επαρχίας, που έλαβαν με δημοπρασία από τη Διοίκηση, αλλά να τους αποταμιεύουν σε αποθήκες σε ασφαλές μέρος και να τους πουλούν σε φροντιστές της Διοίκησης.</p> <p>Σχολιάζεται πως οι παραστάτες του έθνους, οι οποίοι πρέπει να γνωρίζουν καλά τα εισοδήματα και τις ανάγκες του, μπορούν να κρίνουν την παραπάνω γνώμη. Αν ληφθεί κάποιο παρόμοιο μέτρο, πρέπει και ο λαός να γνωρίζει την κατάσταση των εσόδων και των εξόδων της Διοίκησης, προκειμένου να μην γίνουν παρεξηγήσεις και αναταραχές. Το έθνος γνωρίζει πως έχει δώσει τα κτήματα στην Διοίκηση για να τα διαχειρίζεται για τις ανάγκες του. Γνωρίζει πως από τα εθνικά εισοδήματα, δεν κατάφερε να συνάξει σχεδόν τίποτα εξαιτίας των αρπακτών, οι οποίοι πλέον έχουν εκλείψει. Ακόμα, το έθνος έχει δώσει στην Διοίκηση την πληρεξουσιότητα ναπραγματεύεται δάνεια. Αν η Διοίκηση μπορούσε να πάρει ένα ξεχωριστό δάνειο για τις χήρες και τα ορφανά όσων σκοτώθηκαν και σκοτώνονται στον πόλεμο, θα αναζωπυρώνονταν και πάλι η προθυμία για τον κοινό σκοπό του έθνους.</p> <p>Ναύπλιο, 24/4. Από το Μεσολόγγι έρχονται πληροφορίες ότι εκεί έγινε ένας σημαντικός πόλεμος στον οποίο σκοτώθηκαν έως 300 Τούρκοι, και ότι οι Αρβανίτες ύστερα από αυτό αποσύρθηκαν, αφήνοντας εκεί τον Πασά μόνο με τους χαλουτούπιδές του.</p> <p>Ο ελληνικός στόλος έπιασε αυτές τις μέρες πολλά φορτηγά πλοία του εχθρού φορτωμένα με σιτάρι και κριθάρι για τα Μοθωκόρωνα.</p> <p>Ο Αξιωματικός των αιγυπτιακών στρατευμάτων που σκοτώθηκε σε μία από τις μάχες λέγεται ότι είναι ο ανιψιός του Μεχμέτ Αλή.</p> <p>Λέγεται ότι πέθανε ο ίδιος ο Μεχμέτ Αλή.</p> <p>Οι αντάρτες Λόντος και Ζαΐμης και οι ακόλουθοί τους έφτασαν στα Καλάβρυτα με 1.500 στρατιώτες, ενώ στην πραγματικότητα έχουν 600. Έγραψαν Προκήρυξη προς τους Πελοποννήσιους, φανερώνοντάς τους τον σκοπό της άφιξής τους και προσκαλώντας τους φίλους της πίστewς και της πατρίδος να τους ακολουθήσουν εναντίον του εχθρού που απειλεί την ελευθερία τους.</p> <p>Η Διοίκηση έλαβε μέτρα να εμποδίσει αυτή την παράνομη στρατολογία, την οποία επιχείρησαν χωρίς τη γνώμη της.</p> <p>Σχολιάζεται πως θα ήταν ανόητο να μην υποταχθούν στους νόμους,</p>
--

	<p>αλλά να θελήσουν να ταράξουν την προσοχή του έθνους προς τον εξωτερικό κίνδυνο.</p> <p>Τα ρουμελιώτικα στρατεύματα αναχώρησαν, άλλα για το Μεσολόγγι και άλλα για τα Σάλωνα. Ο Καρατάσος μένει ακόμα στο Άργος κατά διαταγή της Διοίκησης.</p> <p>Αθήνα, 27/4. Έφτασε είδηση από τα Σάλωνα, σύμφωνα με την οποία οι Τούρκοι από τον Έπακτο (Ναύπακτο) μην βρίσκοντας αντίσταση προχώρησαν έως το Μαλανδρίνο καίγοντας και λεηλατώντας ό,τι βρισκόταν μπροστά τους. Ωστόσο, στο άκουσμα του στρατηγού Γκούρα κλείστηκαν πάλι στον Έπακτο.</p> <p>Τελέστηκε το μνημόσυνο του Ιωάννη Μαυρομιχάλη σύμφωνα με διαταγή της Διοίκησης στον ναό του Αγίου Γεωργίου του Ακάματου στο Θησείο.</p> <p>Οι μαθητές του μεγάλου Σχολείου της Αλληλοδιδασκτικής άρχισαν να γυμνάζονται και σωματικά.</p> <p>Οι κάτοικοι των Δερβενοχωριών εξέφρασαν την επιθυμία τους να συσταθεί σχολείο της Αλληλοδιδασκτικής στο κέντρο της επαρχίας τους. Αυτό βέβαια θα ήταν δύσκολο λόγω της έλλειψης διδασκάλων αυτής της μεθόδου.</p> <p>Για να πληρωθεί στους αγοραστές το χρωστούμενο λάδι, για το οποίο έγινε λόγος στο προηγούμενο φύλλο, αποφασίστηκε το χρέος να πληρωθεί από ολόκληρη την επαρχία. Η ποσότητα δεν είναι μεγάλη για μία επαρχία, είναι όμως άδικο να πληρωθεί από τους Αθηναίους μόνο, ενώ ήταν μία υπόθεση Εθνική.</p> <p>Στην Αίγινα, ο Σταύρος Νικολάου έλαβε μεγάληπραμάτεια προς πώληση. Παρατίθενται τα είδη.</p> <p>Παρατίθενται οι τρέχουσες τιμές των τροφίμων στην Αθήνα.</p>
<p>60 (1/5)</p>	<p>Κορφοί, 15/4. Στο χριστιανικό κόσμο η μόνη ευχή που κυριαρχεί είναι να κατορθώσουν οι Έλληνες να διώξουν τους τυράννους τους.</p> <p>Υπάρχει η ελπίδα ότι πολλοί Άγγλοι θα φτάσουν στην Ελλάδα για να επιθεωρήσουν την κατάσταση.</p> <p>Λοιδωρίκι, 25/4. Τέσσερις χιλιάδες Τούρκοι βρίσκονται στην Παππαδιά (Ευρυτανίας), όπου πολέμησαν εναντίον του Καπετάνιου Σαφάκα. Ο Στρατηγός Γκούρας έστειλε σε αυτόν τον Αντιστράτηγο Ρούκη με 700 στρατιώτες για να τον βοηθήσει. Ανάμεσα στους Τούρκους βρίσκονταν οι προδότες Βαρνακιώτης, ο γιος του Γώγου, ο Κοτιλίδας, και οι στρατιώτες του Τσόγκα. Αυτοί αμαυρώνοντας όλο και περισσότερο το χριστιανικό όνομα, κάνουν κακό στους συμπατριώτες τους, με εντολή βέβαια των Τούρκων που τους χρησιμοποιούν για την επίτευξη των σκοπών τους.</p> <p>Με αυτά τα μέσα ελπίζουν οι Τούρκοι να εξουσιάσουν την Ελλάδα.</p>

<p>Ναύπλιο, 26/4. Υπάρχουν ελπίδες πως η Διοίκηση θα στείλει αλεύρι και άλλα εφόδια, καθώς και ένα σώμα στρατιωτικό, το οποίο θα ενωθεί με τους ΔερβENOΧωρίτες για να αντιμετωπίσουν τους εχθρούς στην Εύριπο. Οι Τούρκοι που βρίσκονται στο Ζητούνι δεν έχουν φτάσει ακόμη στα Σάλωνα.</p> <p>Στην Κόρινθο έφτασαν τρία αγγλικά πολεμικά πλεούμενα. Οι διοικητές τους παρότρυναν τους Έλληνες να σταθούν γενναίοι και υποσχέθηκαν μεγάλη βοήθεια στο μέλλον. Συγκεκριμένα, αποφασίστηκε να ετοιμαστούν σπίτια στα νησιά για 6.000 Άγγλους στρατιώτες, ενώ αναμένεται να φτάσουν 22.000 ελληνικές φορεσιές και να δοθούν άρματα στους κατοίκους των νησιών, από τα οποία η Διοίκηση τα είχε αφαιρέσει.</p> <p>Ο αιγυπτιακός στόλος περιφέρεται μεταξύ Κρήτης και Τσιρίγου (Κυθήρων). Τα φορτηγά έφτασαν στην Κορώνη με 85.000 οκάδες παξιμάδι, 1.200 Αιγυπτίους, και ζώα για να κουβαλούν τροφές.</p> <p>Ο ελληνικός στόλος έπιασε δύο πολεμικά αιγυπτιακά πλοία. Ο Γιατρός και ο Γραμματικός του Ιμπραήμ Πασά είπαν στους Έλληνες ότι πέθανε ο Σιλικτάραγας και 1.400 περίπου Αιγύπτιοι. Καθημερινά πεθαίνουν λόγω ασθένειας.</p> <p>Ο Σαχτούρης έπιασε 18 αυστριακά πλοία με τροφές βγαίνοντας από την Κωνσταντινούπολη, τα οποία αναμένεται να φτάσουν.</p> <p>Στρατολογούνται άνδρες στην επαρχία της Πελοποννήσου. 10.000 προορίζονται για τα Μοθωκόρωνα (Μεθώνη-Κορώνη) και 5.000 για την Πάτρα.</p> <p>Ελήφθη η απόφαση να διωχθούν οι Ανδρέηδες από την Πελοπόννησο, και αν δεν υπακούσουν θα λάβουν αυτό που τους αξίζει.</p> <p>Ύδρα, 28/4. Έξι καράβια έφτασαν από την πρώτη μοίρα του ελληνικού στόλου, διορισμένα από τον ναύαρχο Ανδρέα Μιαούλη για να επισκευαστούν οι ζημιές τους και να επιστρέψουν.</p> <p>Το νησί του Νεοκάστρου, η Σφακτηρία, κυριεύθηκε από τους Τούρκους, και σκοτώθηκε ο καπετάνιος Αναστάσης Τσαμαδός. Λέγεται ότι κυριεύτηκε και μια γολέτα με τρόφιμα. Το γεγονός αυτό παρακίνησε τους Έλληνες να ετοιμάσουν τα αναγκαία καράβια όσο πιο γρήγορα γίνεται.</p> <p>Σάλωνα, 28/4. Ο Γκούρας, ο Γριζιώτης, ο Νάκος Πανουργιάς και ο Διονύσιος Ευμορφόπουλος βρίσκονται στην Άμπλιανη παρατηρώντας τις κινήσεις των εχθρών, οι οποίοι βρίσκονται στο Παλιοχώρι οχυρωμένοι από όλες τις πλευρές.</p> <p>Ο Στρατηγός Στάθης διορίστηκε να μοιράσει το στρατιωτικό του σώμα του στα δύο. Το ένα μέρος στάθηκε στο Ζεμενό, ενώ το άλλο στην περιοχή της Θήβας.</p> <p>Αθήνα, 29/4. Ανάμεσα στα σημαντικά ονόματα που αποτελούν το κομιτάτο της Γαλλίας, βρίσκεται και το όνομα του περίφημου</p>

	<p>Chateaubriand.</p> <p>Οι Έλληνες έχουν λόγο να ελπίζουν στους φιλελεύθερους της Γαλλίας, αφού και ο ίδιος ο βασιλιάς τους τείνει προς το φιλελεύθερο ιδεώδες.</p> <p>Μέγαρο, 25/4. Ο έπαρχος Νικόλαος Νάκης γράφει προς τον συντάκτη της ΕφΑθ. Ενημερώνει ότι έπειτα από συνέλευση που πραγματοποιήθηκε, αποφασίστηκε στα Μέγαρο η σύσταση Επαρχιακού Σχολείου της Αλληλοδιδασκτικής Μεθόδου. Για τη σύσταση του, ήδη, συνεισέφεραν οι κοινότητες όλων των χωριών, τα Μοναστήρια, και ιδιώτες συγκετρώνοντας 3.330 γρόσια.</p> <p>Επίτροποι του συγκεκριμένου σχολείου διορίστηκαν οι Δ. Ευμορφόπουλος, Νικόλαος Νάκης, Ιωάννης Χ. Μελέτης, Ιωάννης Μπουσάκης, Αναγνώστης Στέφας, ο σακελάριος και πρωτόπαπας απ' τα Μέγαρο Γεώργιος Λογοθέτης και Αναγνώστης Τζιγκάρης, Αναγνώστης απ' τα Βίλια, και ο Δημήτριος Αναγνώστου. Ταμίας ορίστηκε ο Γιάννης Μελέτης.</p> <p>Απάντηση του Αναστάσιου Λοιδωρική προς τον Παναγιώτη Σοφιανόπουλο σε όσα έγραψε στο τ. 59 της ΕφΑθ. Ο Λοιδωρικής τον αντιμετωπίζει με ειρωνεία και σκληρότητα, τονίζοντας πως δεν είναι όσο σοφός θεωρείται. Αναφέρει ότι εξαπατάται και παραλογίζεται. Σημειώνει ότι ποτέ δεν γνώρισε τους Έλληνες, και τον κατηγορεί για δόλια μέσα και ιδιοτελείς σκοπούς. Δεν αποδίδει σφάλμα στους στρατιώτες, οι οποίοι είχαν φτάσει στα όριά τους, αλλά στους ίδιους, οι οποίοι ενώ οι στρατιώτες ζητούσαν κάποιον επικεφαλής, αυτοί ασχολούνταν με άλλα θέματα. Απορροφημένοι όλοι στην μεταξύ τους διχονοια αδιαφόρησαν για τα λοιπά. Ο Σοφιανόπουλος μάλιστα ζητούσε να βασιλεύσει ο Υψηλάντης, ενώ κατά την έναρξη της δεύτερης περιόδου της Διοίκησης στο Άστρος ζητούσε την ανάδειξη του Οδυσσέα στη Διοίκηση ως ομόψυχού του. Σε αυτές τις συνθήκες βρέθηκαν πολλοί καλοί πατριώτες που με κόπους και μόχθους, με λόγια και έργα κατάφεραν να συστήσουν τη σημερινή Διοίκηση, και για αυτό το λόγο θα πρέπει να δοξάζονται στους αιώνες και να προστατεύονται από τους Ευρωπαίους. (συνεχίζεται)</p> <p>Παρατίθεται συζήτηση δύο ανθρώπων. Αναφέρονται στα στρατεύματα της Διοίκησης και στην ανάγκη να πολεμούν όλοι, όσοι είναι σε ηλικία να το κάνουν.</p>
<p>61 (5/5)</p>	<p>Αθήνα, 3/5. Έρθε είδηση από την Ύδρα ότι το Παλαιόκαστρο, το οποίο βρισκόταν υπό τον στρατηγό Χ. Χρίστο Βούργαρη, αναγκάστηκε να συνθηκολογήσει με τους Τούρκους που το πολιορκούσαν λόγω της μεγάλης έλλειψης ψωμιού και νερού.</p> <p>Τριακόσιοι άνδρες που προσπάθησαν να περάσουν μέσα από το στρατόπεδο των εχθρών μήπως και καταφέρουν να σωθούν, έπεσαν μέσα σε χαντάκι που είχαν σκάψει οι εχθροί και πιάστηκαν. Αφού τους πήραν τα άρματά τους, τους άφησαν ελεύθερους. Έπειτα παραδόθηκαν και όλοι όσοι είχαν απομείνει στο Παλαιόκαστρο, και αφού κράτησαν</p>

<p>τον στρατηγό Χ. Χρίστο και τον αρχιερέα της Μεθώνης, άφησαν ελεύθερους τους υπόλοιπους, αφού πρώτα τους πήραν τα άρματα.</p> <p>Λέγεται ακόμη ότι κινδυνεύει το ίδιο το Νεόκαστρο.</p> <p>Από αυτές τις ειδήσεις προέκυψαν τρία ερωτήματα.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Πώς αφέθηκε χωρίς τρόφιμα το φρούριο του Παλαιοκάστρου;2. Πώς δεν εκκίνησαν αμέσως εναντίον του εχθρού τα στρατεύματά της Διοίκησης και όλοι οι Μωραΐτες που βρίσκονται σε ηλικία, στην οποία μπορούν να αναλάβουν τα όπλα;3. Άφησαν τα ρουμελιώτικα στρατεύματα αλλού, ενώ ο εχθρός βρισκόταν εκεί; <p>Τα ερωτήματα αυτά δεν μπορούν να λυθούν, παρά αποδιδόμενα στην συνηθισμένη αδιαφορία, με την οποία αντιμετωπίζουν κάθε φορά τον εχθρό</p> <p>Βρέθηκαν άνθρωποι που είχαν δει τον περασμένο χειμώνα στην Κρήτη την άθλια κατάσταση του εχθρού, και βεβαιώνουν ότι αν 15 πλοία πολιορκούσαν τη Ρόδο και την Κρήτη, όλοι οι στρατιώτες του εχθρού θα είχαν πεθάνει από την πείνα μην μπορώντας να λάβουν τροφή από την Αλεξάνδρεια, ενώ ο στόλος θα είχε παραλύσει στα λιμάνια της Σούδας και της Ρόδου.</p> <p>Οι Έλληνες άρχισαν πλέον σκέφτονται την Τακτική, ενώ πρωύτερα χλεύαζαν όσους την πρότειναν. Είδαν ότι μερικοί Αιγύπτιοι κατάφεραν να αντισταθούν στα χτυπήματα των Ελλήνων, ενώ αν ήταν και Αρβανίτες, θα ήταν τώρα σκορπισμένοι.</p> <p>Επειδή όμως τα πράγματα δεν αλλάζουν, το Γένος των Ελλήνων μπορεί να εμποδίσει όσα πρόκειται να συμβούν, μόνο εάν θελήσει να κινηθεί με την προθυμία, την οποία επέδειξε κατά τον πρώτο χρόνο του πολέμου, και να πολεμήσει με την ανδρεία που πολεμά ένας άνθρωπος, ο οποίος είναι βέβαιος ότι αν δεν νικήσει θα χαθεί.</p> <p>Οι Έλληνες δεν μπορούν να νικήσουν, αν δεν αφοσιωθούν όλοι στον εχθρό, και αν στρατολογούνται μόνο λίγοι άνθρωποι ενάντια σε όλες τις δυνάμεις του εχθρού.</p> <p>Σε μία γαλλική εφημερίδα αναφέρθηκε ότι η επανάσταση των Σέρβων συνεχίζεται, επειδή η σκληρότητα που επέδειξε ο Διοικητής στους αποστάτες που παραδόθηκαν σε αυτόν οδήγησε σε μεγαλύτερο κακό, και για αυτό τα λίγα τουρκικά στρατεύματα που βρίσκονται εκεί βασανίζονται τρέχοντας από το ένα μέρος στο άλλο.</p> <p>Στην εφημερίδα της Ύδρας αναφέρθηκε ότι ο Σουλτάνος βλέποντας την άθλια κατάσταση του βασιλικού ταμείου, στοχάστηκε να κόψει χάρτινο νόμισμα και εξέδωσε μέχρι και δέκα εκατομμύρια, με προστάγες στους πασάδες του να περνούν χωρίς αντίρρηση. Αυτές οι συνθήκες πρόκειται να πλήξουν ακόμα περισσότερο την υπόληψη του βασιλικού Ταμείου, και θα γίνουν αιτία πολλών ταραχών και επαναστάσε-</p>

	<p>ων στην οθωμανική επικράτεια.</p> <p>Λέγεται ότι ο Κολοκοτρώνης και όσοι ήταν φυλακισμένοι μαζί του στο μοναστήρι του προφήτη Ηλία στην Ύδρα, έλαβαν τη συγχώρεση της Διοίκησης και πρόκειται να μεταβούν στην Πελοπόννησο.</p> <p>Έφτασε η είδηση από την Ύδρα ότι η πρώτη μοίρα του ελληνικού στόλου έκαψε τέσσερις φρεγάτες και δύο μπρίκια στο λιμάνι του Νεοκάστρου.</p> <p>Στον κόλπο της Ευρίπου φάνηκαν τρία με τέσσερα καράβια. Οι Τούρκοι βγήκαν πάλι στο Μαρτίνο και στη Θήβα.</p> <p>Η συνέχεια της απάντησης στο Σοφιανόπουλο. Σημειώνει πως αν το δεύτερο χρόνο του πολέμου η Διοίκηση δεν έπραξε όπως έπρεπε, αυτό δεν αποδίδεται στην αναξιοσύνη των στρατιωτών ούτε στην αμέλειά τους, αλλά στη διχόνοια. Όμως παρά τις ελλείψεις και τις διχόνοιες, οι πολιτικοί και οι στρατιωτικοί έδειξαν πατριωτισμό, πολέμησαν με γενναιότητα και καταδίωξαν τους εχθρούς από όλα τα μέρη της Ελλάδας, με αποτέλεσμα να φύγουν με μεγάλες ζημιές τα στρατεύματα των βαρβάρων. Οι ληστές που αποκαλεί ο Σοφιανόπουλος απελευθέρωσαν έτσι την πατρίδα.</p> <p>Κατηγορεί τον Σοφιανόπουλο πως έτσι έβγαλε πολλά χρήματα, τα οποία πήρε από το Ταμείο και από τους Πελοποννησίους, ενώ έστειλε ακόμα και τον αδερφό στον Παλαιών Πατρών Γερμανό για να του πάρει χρήματα με τη βία. Ακόμα, σχολιάζει πως απατάται σχετικά με τις επιθυμίες και τις ευχές των κατοίκων της Ελλάδος. Θεώρησε, δηλαδή, δίκαιο να πληρώνει ο κάθε Έλληνας 3 γρόσια το χρόνο ανεξάρτητα από το αν είναι πλούσιος ή φτωχός, δείχνοντας την δικαιοσύνη και τον πατριωτισμό του. Κρίνει πως έτσι δρα και ως ιατρός λαμβάνοντας τα ίδια χρήματα από όλους ανεξάρτητα από το βαθμό ή το αξίωμά τους.</p> <p>Ο Λοιδωρικής θεωρεί ότι ο Σοφιανόπουλος προέβαλε όλα αυτά ως κάλυψη, και υποπτευόμενος πως δε θα μείνουν χρήματα για τον ίδιο, θέσπισε και ενέκρινε τη διενέργεια πανελλήνιου εράνου, επιλέγοντας και τους συναδέλφους του, ώστε να αρπάξουν μαζί ό,τι μπορούν.</p> <p>Τον καλεί να απομακρυνθεί από τα ζητήματα της Διοίκησης, η οποία έχει συσταθεί για την αντιμετώπιση των θεμάτων της πατρίδας. Αναφέρει πως δεν χρειάζονται οι συμβουλές του στην Διοίκηση, αφού είναι από μόνη της ικανή, και πως έκανε το χρέος του, ενώ η Διοίκηση θα λάβει αν χρειαστεί τα μέτρα της.</p> <p>Υπογράφει ο Αναστάσιος Λοιδωρικής στις 29 Απριλίου.</p> <p>Παρατίθενται οι συνδρομητές του Επαρχιακού Σχολείου της Αλληλοδιδασκτικής μεθόδου στα Μέγαρα.</p>
<p>62 (8/5)</p>	<p>Ναύπλιο, 2/5. Διακήρυξη του Εκτελεστικού. Αναφέρεται στην ελευθερία που κέρδισαν οι Έλληνες με το αίμα τους, και την οποία απειλούν τώρα οι Αιγύπτιοι, και στα κατορθώματά τους κατά την διάρκεια του αγώνα, με τα οποία κέρδισαν την αγάπη της Ευρώπης. Τους καλεί</p>

	<p>να πάρουν τα όπλα και να πολεμήσουν υπέρ της πίστewς και της πατρίδος εναντίον του νέου εχθρού.</p> <p>Ναύπλιο, 5/5. Στο Νεόκαστρο έπεσαν ο Αναγνωσταράς και οι τρεις γαμπροί του, καθώς και ο νέος Σταύρος Σιαΐνης, πρώην πολιτάρχης της Αθήνας. Δεν έχει επιβεβαιωθεί αν ο Αναστάσης Τζαμαδός πέθανε ή πιάστηκε ζωντανός.</p> <p>Νεοχώρι Θήβας, 5/5. Πληροφορίες από γράμμα προς τον Στρατηγό Στάθη πως έφτασαν εκεί 50 Τούρκοι, αλλά εκδιώχθηκαν έπειτα από τουφεκισμούς.</p> <p>Αθήνα, 6/5. Έφτασε η είδηση από την Αίγινα προς τον γενικό Γραμματέα της Επαρχίας ότι η πρώτη μοίρα του ελληνικού στόλου έκαψε με πυρπολικά 20 πολεμικά πλοία του αιγυπτιακού στόλου στο λιμάνι της Μεθώνης. Ακολουθεί κατάλογος των πλοίων, ανάμεσα στα οποία ήταν και μερικά αυστριακά.</p> <p>7/5. Γράμματα του Παραστάτη, αλλά και από το Ναύπλιο επιβεβαίωσαν την ανωτέρω είδηση για τα εχθρικά καράβια.</p> <p>Ο στρατηγός Βούργαρης κατάφερε να ξεφύγει από το εχθρικό στρατόπεδο, όταν συνέβη η πυρπόληση του εχθρικού στόλου και υπήρξε αναταραχή.</p> <p>Για το λόγο αυτό έγινε δοξολογία στο ναό του Αγίου Γεωργίου του Ακάματου στο Θησείο μνημονεύοντας το Μιαούλη και τα παλικάρια του στόλου.</p> <p>Η ίδια είδηση ήρθε και από τα Μέγαρα, με μόνη διαφορά τον αριθμό των πλοίων.</p> <p>Σχολιάζεται πως αν οι στρατιώτες της ξηράς είχαν την ίδια προθυμία με τα παλικάρια του ελληνικού στόλου, ο Σατράπης της Αιγύπτου θα μάθαινε ότι τα έθνη που αγωνίζονται για την ελευθερία τους σκλαβώνονται δύσκολα, ακόμη και από τους πιο τρομερούς εχθρούς τους, ακόμη και αν βρίσκονται σε εμφύλιο πόλεμο.</p> <p>Η αδιαφορία όμως οδηγεί στο να μην μπορούν να προχωρήσουν περισσότερο από όσο είχαν κάνει στα πρώτα χρόνια του αγώνα, και μάλιστα στο να χάνουν και πολλά. Αν θέτονταν σε κίνηση όλες οι δυνάμεις του έθνους μετά από μια τέτοια νίκη, θα είχαν προ πολλού κερδίσει την ελευθερία τους. Ο πατριωτισμός υπάρχει, χρειάζεται μόνο να χρησιμοποιηθεί με επιτήδειο τρόπο και να οδηγηθεί από ικανούς άνδρες.</p> <p>Η Διοίκηση θα πρέπει να έχει τη δύναμη να προστάζει κάθε Έλληνα πολίτη να πηγαίνει να υπηρετήσει την πατρίδα, και όποιος δεν υπακούει να θεωρείται προδότης. Αυτός ο νόμος εντοπίζεται σε όλα τα ελεύθερα έθνη, δηλαδή εάν κάποιος κληθεί από τη Διοίκηση για να του δώσει κάποιο αξίωμα, αυτός να μπορεί μην την υπακούσει, αλλά όταν η Διοίκηση διατάσσει στρατολόγηση και κάποιος δεν υπακούσει, θα θεωρηθεί προδότης της πατρίδας.</p>
--	---

	<p>Έτσι θα μπορεί η Διοίκηση να χρησιμοποιήσει μεγάλο στράτευμα, και αν γίνει μια φορά, δεν θα χρειαστεί να ξαναγίνει, αφού ο εχθρός θα απελπιστεί.</p> <p>Θα πρέπει οι Έλληνες όσο δεν τους ενοχλούν, να ακολουθούν την δουλειά τους, όταν όμως τους πειράξουν, να χτυπούν όλοι μαζί.</p> <p>Σημειώνεται ακόμα, πως έχει επιβεβαιωθεί από την ιστορία πως τα πολιτικά στρατεύματα δεν είναι αξιοκαταφρόνητα. Χρειάζονται όμως καλοί Αρχηγοί και αγαθοί πατριώτες.</p> <p>Επιβεβαιώθηκε ότι οι υπουργοί μετέβησαν στα Σάλωνα από τον Έπακτο (Ναύπακτο).</p> <p>Ο Γκούρας ευρισκόμενος στα Σάλωνα και ακούγοντας ότι κατέβαιναν οι Τούρκοι, έτρεξε να τους εμποδίσει μαζί με τον Νάκο Πανουργιά και τον Αντιστράτηγο Ρούκη και άλλους, αλλά δεν μπόρεσε να τους προφτάσει σε εκείνο το μέρος, μην έχοντας μαζί του όλο του το στράτευμα.</p> <p>Οι κάτοικοι των Σαλώνων μεταφέρθηκαν στο χωριό Δεσφίνα για να περάσουν στην Πελοπόννησο ή στη Σαλαμίνα.</p> <p>Το σώμα των Σουλιωτών δεν έφτασε ακόμα στα Σάλωνα, αλλά βρίσκεται στη Βοστίτσα και θεωρείται ότι θα προσπαθήσουν να ανακόψουν την πορεία τους περιορίζοντάς τους σε εκείνα τα μέρη.</p> <p>Λέγεται πως εκεί ξαφνικά τους επιτέθηκαν οι εχθροί και κατάφεραν να προχωρήσουν.</p> <p>Υπογράφει ο Γεώργιος Ψύλλας.</p>
<p>63 (12/5)</p>	<p>Ναύπλιο, 24/4. Διαταγή του Εκτελεστικού σώματος. Στο πλαίσιο της μη βλάβης του εμπορίου των ξένων δυνάμεων λόγω της βλάβης των εχθρικών πλοίων εν μέσω πολέμου, η Διοίκηση διέταξε:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τον διορισμό πενταμελούς επιτροπής, η οποία θα έχει θέση Δικαστηρίου Θαλάσσης («Θαλασσινόν Κριτήριον») με έργο να εξετάζει επακριβώς τα εμπορικά πλοία ξένων δυνάμεων που διευθύνονται από το Στόλο ως φέροντα εχθρικές ιδιοκτησίες, και να λαμβάνει νόμιμες αποφάσεις, τις οποίες θα αναφέρει στη Διοίκηση. • Μέλη της επιτροπής διορίστηκαν οι Εμμανουήλ Ξένης (Ξένος?), Διονύσιος Ορφανός, Ν. Πρασακάκης, Αν. Στεκούλης και Δ. Μάξιμος. <p>Αλμυρός, 2/5. Νέα από την α΄ μοίρα του ελληνικού στόλου. Ο ελληνικός στόλος παρατηρώντας τον αιγυπτιακό να κατευθύνεται προς τη Μεθώνη, όρμησε εναντίον του μέσα από τις Οινούσσες. Ενώ τα ελληνικά πλοία ναυμαχούσαν με τα εχθρικά που βρίσκονταν έξω από το λιμάνι, οι πυρπολητές Γεώργιος Θεοδοσίου Πολίτης, Ανδρέας Πιπίνος, Αναγνώστης Δημαμάς, Δημήτριος Τσάπελης, Αντώνιος Ν. Μπίκου, και Μαρίνης Σπαχής έβαλαν πυρ προς τον υπόλοιπο στόλο του εχθρού και</p>

<p>τον έκαψαν ολόκληρο.</p> <p>Η πυρκαγιά μεταφέρθηκε στο φρούριο της Μεθώνης προκαλώντας φρικτές συνέπειες. Η πόλη της Μεθώνης καιγόταν πέντε ώρες, έως ότου παρατηρήθηκε μεγάλη έκρηξη από μακριά, και θεωρήθηκε ότι η μαρτυρηθείσα του φρουρίου εξερράγη.</p> <p>Είναι αδύνατον να υπολογιστεί ο αριθμός των εχθρών που κάηκαν ζωντανοί. Από τους Έλληνες δεν φονεύτηκε ούτε πληγώθηκε βαριά κανένας εξαιτίας της σύγχυσης που επικρατούσε το εχθρικό στράτευμα, με συνέπεια την μειωμένη αντίστασή του.</p> <p>Ο υπόλοιπος αιγυπτιακός στόλος αγκυροβόλησε στο λιμάνι του Νεοκάστρου και οι Έλληνες αναζητούν την κατάλληλη ευκαιρία για να τον χτυπήσουν.</p> <p>Ναύπλιο, 7/5. Πληροφορίες πως τα σχετικά με το Νεόκαστρο είναι αληθή, αλλά ο Χατζή Χρήστου δεν κατάφερε να ξεφύγει.</p> <p>Η επαρχία της Πελοποννήσου κινείται ολοένα και περισσότερο εναντίον του εχθρού. Οι Σπαρτιάτες κατεβαίνουν υπό τις οδηγίες του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, οι Καρυτινοί υπό τον Κολιόπουλο, οι Μιστριώτες υπό τους Γιατράκηδες, και πολλοί άλλοι υπό τον Γρηγόριο Δίκαιο (Παπαφλέσσα).</p> <p>Ύδρα, 9/5. Ανάμεσα στα πολεμικά πλοία του εχθρικού στόλου που κάηκαν στη Μεθώνη, ήταν και η φρεγάτα του Γιβραλτάρ. Το υπόλοιπο μέρος του εχθρικού στόλου πλέει γύρω από το Νεόκαστρο έχοντας βγει από το λιμάνι του.</p> <p>Το Νεόκαστρο πολιορκείται και δια ξηράς και δια θαλάσσης. Υπάρχει ελπίδα πως με την άφιξη των πυρπολικών ο ελληνικός στόλος θα καταφέρει να λύσει την πολιορκία της θάλασσας.</p> <p>Ο ναύαρχος της δεύτερης μοίρας του ελληνικού στόλου Γεώργιος Σαχτούρης γράφει ότι ο Βυζαντινός στόλος δεν έχει εμφανιστεί ακόμη καθώς είναι αδύναμος, αν και έτοιμος.</p> <p>Αθήνα, 1 (μάλλον 10)/5. Γράμματα στρατιωτών περιγράφουν την καταστροφή των Σαλώνων που οφείλεται στο ξάφνιασμα των ελληνικών στρατευμάτων. Δεν είχαν φτάσει πολύ νωρίτερα οι στρατιώτες του Γκούρα, με διαταγή να κρατήσουν την θέση, όταν και ο ίδιος ήρθε για βοήθεια, ενώ εμφανίστηκαν και οι Τούρκοι. Ανάμεσα στους πεσόντες της μάχης ήταν πολύ ικανοί στρατηγοί και στρατιώτες, συνολικά 80.</p> <p>Οι οπλαρχηγοί της ανατολικής Ελλάδας και τα στρατεύματα συγκεντρώθηκαν στο μοναστήρι του Οσίου Λουκά για να ανταλλάξουν γνώμες σχετικά με τη διοίκηση της πατρίδας.</p> <p>Ο Κίτσος Τζαβέλας βρισκόταν εκεί με 150 παλικάρια.</p> <p>Οι Τούρκοι νικήθηκαν και έχασαν 300 στρατιώτες στην προσπάθειά τους να εισβάλλουν στο Λοιδωρήκι.</p> <p>Όσιος Λουκάς, 9/5. Γράμμα του στρατηγού Γκούρα προς τον Ανα-</p>
--

	<p>στάσιο Λοιδωρική. Ο Γκούρας περιγράφει τα σχετικά με τη Μάχη των Σαλώνων και την ήττα των Ελλήνων. Οι Έλληνες βρέθηκαν απροετοίμαστοι. Ενημερώνει πως οι Τούρκοι βρίσκονται στα Σάλωνα, ενώ αυτοί στον Όσιο Λουκά και περιμένουν να φτάσουν τα τρόφιμα και να επιτεθούν. Οι Τούρκοι από το Παλαιοχώρι ενώθηκαν με αυτούς στα Σάλωνα.</p> <p>Αθήνα, Μάιος 1825. Οι Επίτροποι των Σχολείων γράφουν προς το Βουλευτικό Σώμα. Σημειώνουν πως σε κάθε ευνομούμενο Έθνος πρωταρχική φροντίδα της Διοίκησης είναι η εκπαίδευση των πολιτών και πολιτίδων κάθε ηλικίας. Η εκπαίδευση για όσους δεν βρίσκονται στην παιδική ηλικία συντελείται μέσω των εκκλησιών, των θεάτρων και των εφημερίδων. Για όσους όμως βρίσκονται στην παιδική ηλικία η εκπαίδευση συντελείται μέσω των σχολείων. Όπου εκπαιδεύονται οι πολίτες, οι άνδρες γνωρίζουν καλύτερα τα συμφέροντα της πατρίδας. Για αυτό φροντίζουν οι φωτισμένες πολιτείες για την εκπαίδευση των νέων. Για αυτό και αυτοί που συνέταξαν το προσωρινό πολίτευμα φρόντισαν για την δημόσια παιδεία. Το Βουλευτικό Σώμα γνωρίζει πως αν η παιδεία ήταν καλύτερη και κοινή, οι άνθρωποι θα ήταν καλύτεροι και θα απέφευγαν πολλά δεινά. Αφού οι Επίτροποι κάνουν αναφορά στο έργο της Διοίκησης υπέρ της παιδείας, καταλήγουν στο αίτημα χρηματικών πόρων. Κάνουν αναφορά στα σχολεία της πόλης και στους πόρους που διαθέτουν. Παρακαλούν να δοθεί στο Ελληνικό Γυμνάσιο, από το οποίο εξαρτώνται τα Αλληλοδιδασκτικά, το περιβόλι του Χατζαλή και ο μύλος του Τουραλή που απέφεραν έσοδα 4.000 γροσίων κατ' έτος. Έτσι θα μπορέσουν να τρέφουν δέκα παιδιά από χωριά της Αττικής, τα οποία θα διδάσκονται την Αλληλοδιδασκτική ώστε να συσταθούν και άλλα σχολεία, καθώς και άλλα μαθήματα για να γίνουν ιερείς στην πόλη και στα χωριά τους.</p>
<p>64 (26/5)</p>	<p>Αθήνα, 15/5. Μετά την καταστροφή των Σαλώνων έγινε συνέλευση των πολιτών και αποφασίστηκε:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να αδειάσει η πόλη της Αθήνας από γυναικόπαιδα και αδύναμους ανθρώπους, οι οποίοι θα μεταφερθούν στη Σαλαμίνα. • Οι πολίτες ηλικίας από 18 έως 50 ετών να παραμείνουν στην πόλη για να την φυλάσσουν. • Να πωληθεί λάδι από αυτό που πρόκειται να παραχθεί στο μέλλον, προκειμένου να γίνει εξοικονόμηση τροφίμων. <p>Αγοράστηκαν τροφές στο όνομα της Διοίκησης, οι οποίες όμως δεν είχαν φτάσει όταν μαθεύτηκε ότι οι Τούρκοι βγήκαν από την Εύριπο προκαλώντας ταραχή. Αυτή οφειλόταν ως επί το πλείστον στην αναρχία που επικρατούσε, καθώς ο καθένας ήθελε να αποφασίσει μόνος του, χωρίς να περιμένει τις διαταγές όσων έχουν διοριστεί από το λαό. Σχολιάζεται πως σε τέτοιες περιστάσεις θα πρέπει να περιορίζεται η δύναμη των αποφάσεων σε όσο το δυνατόν λιγότερα άτομα, προκειμένου να διενεργούνται τα απαραίτητα για τα συμφέροντα του τόπου, καθώς και πως δεν μπορεί να γίνει περαιτέρω αναφορά λόγω της γε-</p>

	<p>νικής αμνηστίας. Σημειώνεται ακόμα, πως μόνο κατά την διάρκεια κινδύνου αποφασίζουν να συγκεντρωθούν για να πάρουν αποφάσεις, και καταλήγει στο πως αυτή είναι βασική αιτία της καταστροφής πολλών επαρχιών και πόλεων. Παρ' όλα αυτά, η απόφαση της Συνέλευσης πάρθηκε γρήγορα, και η πόλη προετοιμάστηκε για να αντιμετωπίσει τον εχθρό. Παράλληλα η Διοίκηση αναγκάστηκε να πάρει δραστικότερα μέτρα, στέλνοντας τροφές και πολεμοφόδια, καθώς και τον Στρατηγό Βάσιο με τους στρατιώτες του.</p> <p>24/5. Δύο πλοία ερχόμενα από τη Ζάκυνθο μετέφεραν την είδηση ότι είδαν δύο μπρίκια και πέντε φορτηγά πλοία πιασμένα από την πρώτη μοίρα του ελληνικού στόλου, και ότι ακούστηκε ένας δυνατός θόρυβος στον κόλπο του Μαλέα, συμπεραίνοντας ότι κάποιο τουρκικό πλοίο κάηκε.</p> <p>Σαλαμίνα, 25/5. Μαζί με τους πολίτες από την Αθήνα στη Σαλαμίνα μεταφέρθηκε και η Εφημερίδα, αφού η έλλειψη πολιτών οδήγησε στη μείωση της κίνησης στο λιμάνι, η οποία αποτελεί την πηγή της πληροφόρησης. Η Σαλαμίνα δέχθηκε τους Αθηναίους με κλίμα ομονοίας και αδελφοσύνης. Σημειώνεται πως όλη σχεδόν η Ανατολική Ελλάδα κατοικεί στο νησί με πλήρη ησυχία και εσωτερική ασφάλεια.</p> <p>Ο στρατηγός Βάσιος Μαυροβουνιώτης πέρασε από τη Σαλαμίνα με χίλιους στρατιώτες, έπειτα από διαταγή της Διοίκησης.</p> <p>Έφτασε η είδηση από την Αθήνα ότι ο εχθρικός στόλος φάνηκε πίσω από το Σούνιο με 80 καράβια, καθώς και πως ακούστηκε κρότος κανονιών και φάνηκαν φλόγες. Έτσι, ο καπετάνιος Μανώλης Τομπάζης παρακίνησε τον στρατηγό Μαυροβουνιώτη να περάσει στην Ύδρα, ο οποίος όμως εξαιτίας του ανέμου δεν κατάφερε να αναχωρήσει. Στις 23/5 έφτασε η είδηση ότι η δεύτερη μοίρα του ελληνικού στόλου κατόρθωσε να κάψει δύο φρεγάτες και μία κορβέτα του εχθρικού, με αποτέλεσμα να μην μπορέσει να πραγματοποιήσει τους σκοπούς που είχε στην Εύριπο. Παρ' όλα αυτά, ένα μέρος του βγήκε προς τα εκεί. Παράλληλα, τρία ελληνικά πολεμικά πλοία κυνηγούσαν μία φρεγάτα έως τη Σύρο, ενώ λέγεται ότι στην μάχη αυτή ο ελληνικός στόλος κατέλαβε πλοία με οικοδομική ύλη.</p> <p>Από τους ανθρώπους που συνελήφθησαν έγινε γνωστό ότι ο στόλος αυτός κατευθυνόταν προς το Μεσολόγγι. Αποδίδονται τιμές στους ναυτικούς.</p> <p>Οι στρατιώτες της ξηράς θα πρέπει κατά τον συντάκτη να παραδειγματιστούν από τους ναυτικούς, που κατορθώνουν να ζημιώσουν τον εχθρικό στόλο με λίγα και μικρά πλοία.</p> <p>Από το Ναύπλιο βεβαιώνουν ότι έγινε Μονοκλησία προς ένορκη καθιέρωση της γενικής αμνηστίας. Ο Σπυρίδων Τρικούπης, μέλος του Βουλευτικού Σώματος, επαινέθηκε από τους παρευρεθέντες για μία ομιλία που έκανε σχετικά με την ομόνοια. Συγκινημένοι όλοι έδωσαν τον όρκο τους, ενώ άρχισε να κυριαρχεί και πάλι η ελπίδα και ο εν-</p>
--	--

	<p>θουσιασμός. Σχολιάζεται πως θα πρέπει να θεωρηθεί ότι ανήκει στην ομάδα των θηρίων όποιος έπειτα από αυτή την τελετή δεν απέβαλε «τον παλαιό άνθρωπο» για να ενδυθεί τα όπλα του φωτός.</p> <p>Η χριστιανική Ομόνοια είναι εκείνη από την οποία εξαρτάται πλέον η ελπίδα της σωτηρίας των Ελλήνων, μακριά από κάθε πάθος, φιλονικία και διχόνοια. Θα πρέπει πλέον να δείχνεται θρησκευτική ευπείθεια στις διαταγές της Διοίκησης. Σχολιάζεται πως ο άνθρωπος είναι ελεύθερος ακόμα και αν γεννηθεί μέσα στη φυλακή και στις αλυσίδες, αφού είναι όλοι πλασμένοι κατ' εικόνα Θεού, και η απόφαση του επίγειου Θεού (ενν. του βουλευτικού σώματος) είναι παντοδύναμη.</p> <p>Σημειώνεται πως αν όλοι είναι δεμένοι με αδελφική αγάπη, και έχουν μαζί τους την βοήθεια του Θεού, δεν μπορεί κανείς να τους επιτεθεί. Όταν ένα έθνος παλεύει με αποφασιστικότητα για την ελευθερία του δεν μπορεί να σκλαβωθεί ούτε από την μεγαλύτερη δύναμη του κόσμου, γεγονός το οποίο επιβεβαιώνει η ιστορία.</p> <p>Ελληνικό στρατόπεδο Σαλώνων, 23/5. Στρατιώτες πληροφορούν ότι τα ελληνικά στρατεύματα βρίσκονται στις θέσεις Προφήτης Ηλίας, Καστρί και Χρυσό, ενώ υπολογίζεται ότι ήταν έως 5.000.</p> <p>Στη Δεσφίνα οι Έλληνες εκδίωξαν τους Τούρκους καίγοντας έναν Πύργο, όπου ήταν κλεισμένοι 50 άνθρωποι.</p> <p>Λέγεται ότι στο Μεσολόγγι οι Έλληνες έκαναν νυχτερινή έφοδο εναντίον των Τούρκων και τους έκαναν μεγάλη ζημιά.</p> <p>Εξακολουθεί η διαφωνία στο στρατόπεδο μεταξύ των καπεταναίων σχετικά με την άφεση του Οδυσσέα Ανδρούτσου.</p> <p>Πληροφορίες από το Ναύπλιο για μία εχθρική κορβέτα, η οποία καταστράφηκε στην Τήνο. Το εχθρικό πολεμικό πλοίο που κυνηγούσαν τα ελληνικά πολεμικά άραξε στο λιμάνι της Σύρας, και το έκαψαν οι ίδιοι οι Τούρκοι.</p>
<p>65 (29/5)</p>	<p>Ναύπλιο, 24/5. (Από ιδιαίτερο γράμμα). Ειδοποιεί πως ο Υπουργός των Εσωτερικών Γρηγόριος Δίκαιος πολεμώντας σε μία περιοχή τρεις ώρες μακριά από το Νεόκαστρο, έπεσε στο Πεδίο της μάχης μαζί με όλους τους συμπολεμιστές του, έπειτα από μάχη επτά ωρών. Ανάμεσα σε αυτούς ήταν και ο γαμπρός του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.</p> <p>Ο Κολοκοτρώνης ξεκίνησε με τα στρατεύματά του από την Τριπολιτσά, για να λάβει εκδίκηση για το αίμα των αδελφών του.</p> <p>Ο συντάκτης απευθύνεται έπειτα στον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, ο οποίος έχασε πολλούς συγγενείς του υπέρ της ελευθερίας της πατρίδας. Εγκωμιάζει την προθυμία του αλλά και της οικογένειάς του να υπηρετήσουν την πατρίδα, δίνοντας το παράδειγμα και σε άλλους να κάνουν το ίδιο. Αναφέρεται ιδιαίτερα στους Σπαρτιάτες.</p> <p>Μέγαρο, 25/5. Γράμμα από το Ναύπλιο αναφέρει ότι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης διορίστηκαν αρχηγοί</p>

<p>15.000 στρατιωτών της Πελοποννήσου για να χτυπήσουν τα αιγυπτιακά στρατεύματα. Ο Κανέλλος Δεληγιάννης διορίστηκε επικεφαλής 5.000 στρατιωτών και πηγαίνει να πολιορκήσει την (παλαιά) Πάτρα. Ο Νοταράς ορίστηκε επικεφαλής 2.000 στρατιωτών, και ο Νικηταράς ακόμα 2.000, λαμβάνοντας εντολή να στέρξουν προς βοήθεια στο Μεσολόγγι, για το οποίο αναχώρησαν στις 20/5 από το Ναύπλιο.</p> <p>Ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης εκστράτευσε με χίλιους στρατιώτες για την Ύδρα, όπου βρίσκεται και ο στρατηγός Καρατάσος.</p> <p>Λέγεται πως η φιλονικία μεταξύ του Γκούρα και των λοιπών καπεταναίων έπαυσε. Ωστόσο σχολιάζεται πως δεν θα άφηναν να συνεχιστεί ούτως ή άλλως στις περιστάσεις αυτές.</p> <p>Είναι φανερά τα αποτελέσματα αυτής της ψυχρότητας και της φιλονικίας, χωρίς την οποία είχαν πολλές επιτυχίες. Σχολιάζεται αν άξιζε ό,τι κέρδισαν από αυτές οι εμπλεκόμενοι.</p> <p>Αθήνα, 28/5. Στην Αθήνα επικρατεί ηρεμία έπειτα από τις προηγούμενες αναταραχές. Πολλοί πιστεύουν πως οι Τούρκοι δεν θα μπουν στην περιοχή.</p> <p>Από την Ύδρα γράφουν ότι ο Κολοκοτρώνης εκστράτευσε με 14.000. Ο Νοταρόπουλος ετοιμάζεται να εκστρατεύσει για τα Σάλωνα με 6.000.</p> <p>Ο Καπετάνιος Νικόλας Στίνης έφτασε από την Κολομπίθιζα (περιοχή της Αττικής) λέγοντας ότι είδε πέντε μικρά φορτηγά πλοία να φτάνουν στην Εύριπο.</p> <p>Ο Στρατηγός Στάθης βρίσκεται με το στρατιωτικό του σώμα στην Κολομπίθιζα. Για εκεί κατευθύνεται και ο Στρατηγός Βάσιος.</p> <p>Λέγεται ότι ο Τοπάλ Πασάς βρίσκεται στην Κάρυστο με το ένα μέρος των πολεμικών του πλοίων που απέμεινε.</p> <p>Από την Αίγινα και άλλα μέρη έφτασε η είδηση ότι οι Αιγύπτιοι στην Αρκαδία θέλησαν να κινηθούν εναντίον των Ελλήνων, οι οποίοι όμως πρόλαβαν και τους χτύπησαν δυνατά εγκλωβίζοντας τους σε ένα σένωμα χάρη στην ορμή του Κολιόπουλου και του Γενναίου Κολοκοτρώνη. Η είδηση φαίνεται να είναι αληθής.</p> <p>Πληροφορίες για φωτιά έξω από την Μήλο, οι οποίες οδηγούν στο συμπέρασμα ότι κάηκε κάποιο εχθρικό πλοίο.</p> <p>Ο βασιλιάς του Μαρόκου αρνήθηκε να παραδώσει στον Βασιλιά Ισπανίας τους υπερασπιστές του πολιτικού Συντάγματος που κατέφυγαν στην επικράτεια του.</p> <p>Από σύγγραμμα που εκδόθηκε παγκοσμίως βρέθηκε ότι υπάρχουν 3.064 διάλεκτοι. (Από τον ΦτΝ)</p> <p>Περιγραφή της ναυμαχίας της δεύτερης μοίρας του ελληνικού στόλου με τον τουρκικό από τον Αντιναύαρχο Γεώργιο Σαχτούρη. (Από τον ΦτΝ). Η ναυμαχία αυτή διήρκησε περισσότερο από κάθε άλλη. Μετά από αυτήν ακολούθησε καταδίωξη του εχθρού. Η πτέρυγα του εχθρι-</p>

	<p>κού στόλου που αποσπάστηκε κατέφυγε στην Κάρυστο, ενώ κήκαν και μερικά πλοία στην Σύρα. Ο Τοπάλ Πασάς έχει συγκεντρώσει ήδη τον μισό στόλο του.</p> <p>Από τις τελευταίες εφημερίδες του Μεσολογγίου γίνεται γνωστό ότι οι εχθροί πλησίασαν πολύ στα χαρακώματα της πόλης, και ότι σκοπεύουν σύντομα να επιχειρήσουν έφοδο. Εικάζεται, όμως, πως δεν θα γίνει αυτό πριν φτάσει ο στόλος τους στην περιοχή.</p> <p>Οι δύο στόλοι των Ελλήνων ενώθηκαν και κινήθηκαν εναντίον του εχθρικού στόλου. Αναμένεται να φτάσει στο Μεσολόγγι μία μοίρα καραβιών, καθώς και η βοήθεια από την Πελοπόννησο υπό τις οδηγίες του Λόντου και του Νικηταρά.***</p>
<p>66-67 (5/6)</p>	<p>Ύδρα, 25/5. Στο νησί πρόκειται να ιδρυθούν δημόσια βιβλιοθήκη και δημόσια αλληλοδιδασκτικά σχολεία. Στην ανάπτυξη της φιλομάθειας συμβάλλουν πεπαιδευμένοι άνδρες όπως ο Ε. Μάσσον.</p> <p>29/5. Έχουν αποσταλεί 6 πλοία στον Κορινθιακό Κόλπο προς βοήθεια του Μεσολογγίου, ενώ πρόκειται να σταλούν και άλλα.</p> <p>Η Εφημερίς του Δέβα της Γαλλίας περιέχει έναν κατάλογο σημαντικών υποκειμένων, τα οποία συνεισέφεραν 903,160 φράγκα προς βοήθεια των Ελλήνων. (Από τον ΦτΝ)</p> <p>Ναύπλιο, 31/5. Ο Ιμπραήμ εξαπλώθηκε αρκετά στα περίχωρα της Μεθώνης και της Κορώνης, χωρίς να συναντήσει καμία αξιόλογη αντίσταση των Ελλήνων. Προχώρησε με 3.000 έως τον Αλμυρό και μπήκε στην Καλαμάτα, την οποία εγκατέλειψαν οι Έλληνες βλέποντας τους εχθρούς.</p> <p>Ο Κολοκοτρώνης αναχώρησε προς τα εκεί από την Τριπολιτσά με αρκετά στρατεύματα.</p> <p>Ο Μιαούλης αναχώρησε για την Σούδα με αρκετά πυρπολικά. Στο Μεσολόγγι έστειλε την γολέτα του Τομπάζη με ένα πυρπολικό και τρόφιμα.</p> <p>Ο τρόπος που πολεμούσαν οι Έλληνες ήταν να αφήνουν αρχικά τον εχθρό να θριαμβεύει, και έπειτα να τον κατατροπώνουν. Ωστόσο σημειώνεται πως δεν είναι όλοι οι εχθροί και οι περιστάσεις όμοιες, και πως όσο κανείς καταφρονεί τον εχθρό, τόσο περισσότερη δυσκολία συναντά στο να τον αντιμετωπίσει. Επισημαίνεται πως δεν είναι καιρός αδιαφορίας. Καλούνται οι Πελοποννήσιοι να αφυπνιστούν.</p> <p>Αθήνα, 3/6. Έφτασε είδηση από την Επιτροπή στο Λουτράκι πως 6.000 στρατιώτες έφτασαν στο Πατρατζήκι (Υπάτη) και κατευθύνονται προς την Αθήνα. Ο Γκούρας δεν έχει δώσει πληροφορίες, ενώ οι Στρατηγοί Στάθης και Βάσιος αναχωρούν για τις έξω θέσεις.</p> <p>Μέγαρο, 3/6. Οι εχθροί στα Σάλωνα συγκεντρώθηκαν όλοι μέσα στην πόλη, και οι Έλληνες απέχουν μόνο μιάμιση ώρα από την περιοχή. Εκεί συγκεντρώθηκαν και οι Έλληνες που ήταν στις Επαρχίες των Κραβά-</p>

	<p>ρων, του Λοιδωρηκίου και αλλού.</p> <p>Μερικοί Τούρκοι λαφυραγωγοί της Ευρίπου έφτασαν έως το Κριεκούκι (Ερυθρές Αττικής?) και τράπηκαν σε φυγή βρίσκοντας εκεί ελληνική φρουρά.</p> <p>Σαλαμίνα, 5/6. Πληροφορίες από το Μεσολόγγι πως οι Έλληνες έκαναν μια έξοδο, κυρίευσαν ένα εχθρικό πλοίο, του οποίου βούλωσαν τα κανόνια, και επέστρεψαν στο Μεσολόγγι. Μετά από αυτό οι εχθροί δοκίμασαν έφοδο. Πολλοί καταδιώχθηκαν και βρίσκονται πλέον μια ώρα μακριά από το Μεσολόγγι.</p> <p>Λέγεται ακόμα ότι οι Έλληνες έκαψαν σχεδόν όλο τον εχθρικό στόλο στην Σούδα. Οι δύο όμως αυτές ειδήσεις δεν έχουν επιβεβαιωθεί.</p> <p>Ιδρύθηκε σχολείο της Αλληλοδιδασκτικής Μεθόδου, όπου διδάσκονταν 60 μόνο παιδιά εξαιτίας του περιορισμένου αριθμού των κατοίκων. Χτίζεται μάλιστα σχολείο για την εξυπηρέτηση αυτού του σκοπού.</p> <p>Παρατίθεται ο λόγος «Περί Ομονοίας» («ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ») που εκφώνησε ο βουλευτής Σπυρίδων Τρικούπης στις 19/5 στην εκκλησία του Ναυπλίου, την ημέρα που κηρύχθηκε η γενική αμνηστία όλων των παρόντων μελών της Διοικήσεως. Κάνει αναφορά σε σκηνή της Αγίας Γραφής σχετικά με τον διωγμό του Ισραηλινού λαού, αντιπαραβάλλοντάς την με την περίπτωση των Ελλήνων, στους οποίους κυριαρχεί φόβος και δειλία. Αναφέρεται στις ήττες των Ελλήνων, τις οποίες αποδίδει στις διχόνοιες και τα σκάνδαλα. Σημειώνει πως η Ελλάδα κινδυνεύει επειδή έχει χαθεί ο ζήλος του λαού, καθώς και πως φταίνε οι ίδιοι για την δυστυχία του έθνους, αφού άνοιξαν νέες και βαθιές πληγές. Τους καλεί να αποβάλλουν την διχόνοια και τα πάθη, και να δείξουν πατριωτισμό, αγάπη και συμπόνοια. Απευθύνεται στην συνέχεια στον λαό της Πελοποννήσου, του θυμίζει τα κατορθώματά του, ενώ αποδίδει την κατάστασή τους στην ασυμφωνία. Τους καλεί να ενωθούν και να ομονοήσουν, και σημειώνει την ετοιμότητα των Ελλήνων να σεβαστούν τους νόμους και να πάρουν εκδίκηση.</p> <p>Ανακοινώνεται ο θάνατος του Οδυσσέα Ανδρούτσου.</p>
<p>68 (9/6)</p>	<p>Μετόχι Προφήτη Ηλία, 1/6. Απόσπασμα από γράμμα του Γκούρα. Τα ελληνικά στρατεύματα έπιασαν το μοναστήρι του προφήτη Ηλία και το Μετόχι. Οι εχθροί συγκεντρώνονται και αναμένεται μάχη.</p> <p>Αθήνα, 5/6. Επιστολή προς τον Συντάκτη. Περιγράφει τον θάνατο του Οδυσσέα Ανδρούτσου. Τα ξημερώματα της 5ης Ιουνίου και ενώ οι στρατιώτες που τον φυλούσαν κοιμόντουσαν, είχε σχεδιάσει να αποδράσει κρεμάμενος από τον πύργο, αλλά έσπασε το αυτοσχέδιο σκοινί και έπεσε.</p> <p>Σχολιάζεται πως είναι παράξενο το γεγονός ότι χτυπήθηκαν αυτές τις μέρες και οι δύο Άγγλοι που είχε στη σπηλιά του, από τους οποίους ο ένας πέθανε και ο Trelawny πληγώθηκε βαριά.</p> <p>Το νεκρό σώμα του Οδυσσέα εξέτασε ο ιατρός Βιτάλης, αφού προ-</p>

<p>σκήθηκε από τον Αντιφρούραρχο. Το αντίγραφο της επίσκεψής του εστάλη στη Διοίκηση.</p> <p>Από το Ναύπλιο έφτασε η είδηση ότι ο Ιμπραήμ προχώρησε έως στην Αμπολιανή. Προς τα εκεί κινήθηκαν τα ελληνικά στρατεύματα με επικεφαλής τον Κολοκοτρώνη και τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.</p> <p>Ύδρα, 5/6. Ο ναύαρχος Μιαούλης βεβαίωσε με επιστολή του την πυρπόληση μιας εχθρικής κορβέτας που έφευγε από τη βάση του στόλου στη Σούδα, κατευθυνόμενη προς την Πελοπόννησο για την αποβίβαση κι άλλων στρατευμάτων.</p> <p>Ακολουθεί απόσπασμα της επιστολής, όπου περιγράφεται η καταδίωξη του εχθρικού στόλου. Στην επιχείρηση συμμετείχε και ο Κανάρης. Καταγράφει επίσης την επίθεση σε μια μεγάλη μοίρα του εχθρικού στόλου που έβγαινε από την Σούδα, κατά την οποία κήκε η εχθρική κορβέτα. Σημειώνεται πως ο ελληνικός στόλος κάνει τα πάντα για να εμποδίσει τον αιγυπτιακό να φτάσει στην Πελοπόννησο.</p> <p>Αθήνα, 14/6. Γράμμα προς τον Ψύλλα. Υπογράφει ο εν Αθήναις Φιλέλλην. Παραθέτει ειδήσεις από το Ναύπλιο:</p> <p>Η διάθεση του στόλου της Κωνσταντινούπολης εγγυάται την νίκη των Ελλήνων στη φετινή εκστρατεία, καθώς θα είναι εύκολη η καταστροφή του. Ο Ιμπραήμ Πασάς, έπειτα από μία άστοχη προέλαση στην Πελοπόννησο, θα αναγκαστεί να οπισθοδρομήσει στα φρούρια που βρίσκονται υπό την εξουσία του, και αφού εμποδιστεί η επικοινωνία δια θαλάσσης και μείνει χωρίς τρόφιμα και πολεμοφόδια, πρόκειται να πέσει.</p> <p>Σημειώνεται πως ο στόλος του θα πάθει και εκείνος αυτό που του αξίζει. Ο στόλος της Κωνσταντινούπολης, ο οποίος περηφανευόταν πως θα υποτάξει την Πελοπόννησο μαζί με τον αιγυπτιακό, έδειξε στο Κάβο Ντόρο και στην Άνδρο την αξία του. Πιάστηκαν και εννέα αυστριακά πλοία. Ένας καπετάνιος πιάστηκε ζωντανός από τους Έλληνες, ενώ τα χρήματα για τους μισθούς βυθίστηκαν στην θάλασσα.</p> <p>Αυτά σε συνδυασμό με την καταστροφή του μισού αιγυπτιακού στόλου στην Μεθώνη και με την σύλληψη πολλών πλοίων με τροφές και πολεμοφόδια, αποδεικνύουν τη θεία προστασία του αγώνα των Ελλήνων.</p> <p>Οι Αιγύπτιοι, ακούγοντας τις συμβουλές των κάποιων Ευρωπαίων, έδειξαν στην Πελοπόννησο διάθεση συγχώρεσης και αμνηστίας. Αλλά η μανία τους από την υπερηφάνεια της κατάληψης του Νεοκάστρου, τους έβαλε στην Αρκαδία και την Καλαμάτα και τους τόνωσε το ηθικό. Άρχισαν να λεηλατούν χωριά, να παίρνουν αιχμαλώτους, και να σκοτώνουν όποιον έβρισκαν οπλισμένο.</p> <p>Η συνέλευση του Μιλάνου, εκτός των πολιτικών υποθέσεων των ευρωπαϊκών δυνάμεων της ιεράς συμμαχίας, υπάρχει ελπίδα ότι θα σκεφτεί και για την τύχη της εγκαταλελειμμένης Ελλάδος, η οποία έχει</p>
--

	<p>απομείνει να στηρίζεται στη δική της ανδρεία.</p> <p>Το ελληνικό στρατόπεδο στα Σάλωνα, το οποίο κρατά αξιόλογες θέσεις, δίνει ελπίδες ότι θα ακολουθήσει κρίσιμη μάχη με τον εχθρό.</p> <p>Παρατίθεται ο λόγος του βουλευτή Σπυρίδωνα Τρικούπη της 24/5, που εκφωνήθηκε στην εκκλησία του Ναυπλίου με αφορμή την καταστροφή του τουρκικού στόλου μεταξύ Άνδρου και Κάβο Ντόρου (21/5). Αναφέρεται στην θεία πρόνοια που ενεργεί υπέρ των Ελλήνων, την οποία συγκρίνει με την απελευθέρωση των Ιουδαίων από τον Φαραώ. (συνεχίζεται)</p>
<p>69 (12/6)</p>	<p>Ναύπλιο, 10/6. Η Ελληνική Επιτροπή του Λονδίνου γράφει προς τη Διοίκηση ότι τον Ιούλιο θα φτάσουν δύο φρεγάτες από την Αμερική αγορασμένες από το δεύτερο δάνειο.</p> <p>Ωστόσο, τα ελληνικά σιταροκάραβα έχουν φανερώσει αξιοθαύμαστη επιδεξιότητα, και σε συνδυασμό με την ανδρεία των Ελλήνων ναυτικών έχουν προκαλέσει μεγάλη ζημία στους ενωμένους εχθρικούς στόλους. Και τις δύο φορές που οι εχθροί προσπάθησαν να περάσουν στην Πελοπόννησο αποκρούστηκαν από τους Έλληνες και αναγκάστηκαν να οπισθοδρομήσουν.</p> <p>Για αυτό η Ελλάδα έχει εναποθέσει τις ελπίδες της στα καράβια. Όταν ο στόλος αποκτήσει δυνατότερα πλοία θα ανοίξει μια νέα εποχή για τους Έλληνες.</p> <p>Διορίστηκε από την Διοίκηση στην θέση του Αναγνωσταρά ο Κόμης Μεταξάς.</p> <p>Γράμμα του Κολοκοτρώνη αναφέρει ότι οι εχθροί όρμησαν στην Αμπολιανή, αλλά επέστρεψαν άπρακτοι λόγω της ισχυρής αντίστασης του Γενναίου Κολοκοτρώνη, του Κολιόπουλου και του Γιατράκου. Μετά από αυτό οι εχθροί επιτέθηκαν στην θέση του Στρατηγού Γιατράκου, πρόλαβε όμως να έρθει βοήθεια από τα γύρω στρατόπεδα.</p> <p>Σάλωνα, Προφήτης Ηλίας, 8/6. Απόσπασμα από γράμμα του Στρατηγού Γριζιώτη προς τον Αντιστράτηγο Λέκκα. Ο Γριζιώτης ενημερώνει πως σκότωσε και λάβωσε πολλούς, στέλνοντας μερικούς στη Διοίκηση.</p> <p>Σαλαμίνα, 11/6. Η Επιτροπή της Ανατολικής Ελλάδας που βρισκόταν στο Λουτράκι μετέφερε ότι οι Αιγύπτιοι, οι οποίοι είχαν προχωρήσει έως τον Μυστρά, ακούγοντας τον ερχομό του Κολοκοτρώνη τραβήχτηκαν στην πεδιάδα. Ο Κολοκοτρώνης ασχολείται με την ενδυνάμωση της τοποθεσίας.</p> <p>Ο Γραμματικός του Γιουσούφ Πασά από τα Καστέλια ανέφερε ότι τα φρούρια εκεί βίωναν έλλειψη τροφών και πως οι στρατιώτες ήταν εννέα μήνες απλήρωτοι, με αποτέλεσμα να βρίσκονται καθημερινά σε λογομαχίες με τον Γιουσούφ Πασά.</p> <p>Η είδηση για την μεγάλη νίκη στο Μεσολόγγι δεν είναι ακριβής, ωστόσο κατάφεραν να τους εκδιώξουν λίγο από την περιοχή και να πάρουν</p>

	<p>διάφορα πολεμικά όργανα που άφησαν οι εχθροί.</p> <p>Δημοσιεύεται μια διήγηση του θανάτου του καπετάνιου Σταύρου Σιαχίνη που υπήρξε Πολιτάρχης της Αθήνας τον περασμένο χειμώνα, και ο οποίος έπεσε στην μάχη στο Νεόκαστρο.</p> <p>Συνέχεια του λόγου του Σπυρίδωνα Τρικούπη. Αναφέρεται στην βοήθεια του Θεού κατά των εχθρών, και παραθέτει μια ωδή. Απευθύνεται στα ναυτικά νησιά, των οποίων η ανδρεία θαυμάζεται από όλο τον κόσμο. Κάνει λόγο για τα συμβάντα της ξηράς, τα οποία αντιτίθενται στο ακμαίο αυτό κλίμα. Σημειώνει πως οι εχθροί προχωρούν, και αντί οι στρατιώτες να τρέξουν να τους αντιμετωπίσουν, περιφέρονται στα χωριά και τις πόλεις, και τονίζει πως το μόνο όπλο εναντίον των εχθρών είναι η ομόνοια και η υποταγή στην Διοίκηση. Καλεί τους πολεμιστές της ξηράς να φανούν άξιοι της δόξας του στόλου.</p>
--	--

Εφημερίς Αθηνών 1825 (70-71 έως 11)

Θεοδώρα Λαγογιάννη / Γεωργία Κυριακάτη / Κατερίνα Τσέρτου

<p>70-71 (19/6)</p>	<p>Επιστολή προς τον Γ. Ψύλλα (13/6) για τη θεώρηση της κατάστασης της Ελλάδας τον Απρίλιο. Συγκρίνονται οι δυνάμεις της Ελλάδας με αυτές του Σουλτάνου και των Ευρωπαίων.</p> <p>Επιστολή προς τον «N. N.» (21/4). Εκφράζεται ανησυχία πως αυτός ο χρόνος θα είναι χειρότερος από τους προηγούμενους παρά τη χρηματική βοήθεια από τους Άγγλους, καθώς και δυσaréσκεια για τον Οδυσσέα (Ανδρούτσο), ο οποίος εικάζεται πως θα πολεμήσει με τους Τούρκους από εκδίκηση. Γίνεται ακόμα αναφορά στη στάση των φιλελεύθερων Άγγλων, οι οποίοι αν δεν μπορούν να βοηθήσουν περισσότερο από πριν, τα πράγματα δεν θα μπορούν να διορθωθούν. Υπογραφή: «Κ. Β.»</p> <p>Γράμμα του στρατηγού Στάθη Κατζικογιάννη (11/6) περιγράφει ενέδρα κατά των Τούρκων στις Στανιάτες και την αρπαγή λαφύρων.</p> <p>Νέα από το Ναύπλιο (14/6): Μετά την ήττα στη μάχη της Αμπολιανής, όπου διακρίθηκε ο Γενναίος Κολοκοτρώνης, δόθηκε διαταγή από τον Θ. Κολοκοτρώνη στην Τριπολιτσά να αδειάσει η χώρα και να κάψουν τους καρπούς σε όλα τα μέρη.</p> <p>Άφιξη του Ιμπραήμ Πασά στους Μύλους του Άργους (13/6), όπως και των Δημ. Υψηλάντη και Μακρυγιάννη, οι οποίοι αντιμετώπισαν επιτυχώς τις επιθέσεις των αντιπάλων αφήνοντας πολλούς νεκρούς. Γίνεται παρομοίωση της μάχης με την εισβολή του Δράμαλη στο Άργος το 1822, και εκφράζεται ελπίδα για παρόμοια θετική εξέλιξη.</p> <p>Μνεία στην ανάπτυξη των Ελληνικών Δυνάμεων τόσο της θάλασσας, όσο και της στεριάς, και στην εξέλιξη της εθνικής ταυτότητας των Ελλήνων (σελίδα 3 στήλη 2). Σημειώνεται πως αυτό που λείπει από τους Έλληνες είναι ο ενθουσιασμός, τον οποίο αν αποκτήσουν ξανά θα καταφέρουν να αντιμετωπίσουν κάθε εχθρό. Υπογράφει ο Γ. Ψύλλας.</p> <p>Υποχώρηση των εχθρών από τους Μύλους με κατεύθυνση το Άργος (14/6).</p> <p>Νέα από την Σαλαμίνα (16/6). Άφιξη των 500 Τούρκων της Πάτρας και των Καστελίων στην Βοστίτζα, όπου έφτασαν και τα καράβια τους, και αδυναμία του σώματος στρατιωτών του καπ. Μελοτόπουλου να τους εμποδίσει.</p> <p>Πληροφορίες από την Ύδρα πως ένας αιχμάλωτος Αιγύπτιος έκαψε το καράβι του καπετάνιου Αλέξανδρου Κριεζή.</p> <p>Από την Πελοπόννησο γίνεται λόγος για καταδίωξη από τον Γενναίο</p>
---------------------	---

<p>Κολοκοτρώνη της οπισθοφυλακής του Ιμπραήμ-Πασά στο Παρθέρι. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καταδίωξε στην Τριπολιτσά 300 Αιγυπτίους και σκότωσε αρκετούς.</p> <p>Αναχώρηση για το Δερβένι των Σαλαμινίων και των παροίκων υπό την οδηγία του καπετάνιου Ανάργυρου Μάθηση.</p> <p>Γράμματα επικυρωμένα από τον Γενικό Γραμματέα της επαρχίας των Μεγάρων:</p> <ul style="list-style-type: none">• Γράμμα του Εκτελεστικού Σώματος της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος προς τους οπλαρχηγούς και τους κατοίκους των Δερβενοχωριών (16/6): τους ενημερώνει ότι ύστερα από την μάχη στους Μύλους (13/6), ο εχθρός έκαψε το Άργος και κατευθύνεται στους Μύλους ξανά. Είναι άγνωστο το πού σκοπεύει να διευθυνθεί μετά, αλλά ο Κολοκοτρώνης πιστεύει πως θα πάει στα Δερβένια, τα οποία πρέπει να κρατηθούν γερά. Γίνεται έκκληση προς τους κατοίκους των Δερβενοχωριών να συγκεντρωθούν όλοι, να είναι σε ετοιμότητα και να ριχθούν ανεξαιρέτως στη μάχη αν έρθει σε αυτούς ο εχθρός. Επισημαίνεται πως αυτή είναι η ευκαιρία να ελευθερωθεί η Πελοπόννησος, και πως η γενική κίνηση και ένωση των στρατιωτών θα δώσει την νίκη. <p>Ακολουθεί ενημέρωση ότι ο εχθρός δεν πήγε στους Μύλους αλλά κατευθύνεται στο Τουρνίκι, και πως φαίνεται πως θα οπισθοδρομήσει στην Τριπολιτσά. Τους καλεί να συναχθούν πάραυτα.</p> <ul style="list-style-type: none">• Γράμμα υπογεγραμμένο από τον Θ. Κολοκοτρώνη προς τους Καπεταναίους και τους λοιπούς πατριώτες (13/6): περιγράφει την εισβολή του εχθρού στην Τριπολιτσά και αναφέρει τις υποψίες ότι ο εχθρός θα στραφεί προς τα Δερβένια. Καλεί όλους τους άνδρες να λάβουν τα όπλα, να πιάσουν τα Δερβένια, να ενδυναμώσουν τις θέσεις τους και να κάνουν τις απαραίτητες ετοιμασίες.• Γράμμα υπογεγραμμένο από τον Δ. Ευμορφόπουλο προς τον Έπαρχο και τους Δημογέροντες των Δερβενοχωριών (14/6): περιγράφει μια μάχη στο Καστρί (12-13/6), όπου βρίσκεται με τον Δημήτριο Καλλέργη. Αναφέρει ότι χωρίς βοήθεια κατάφεραν να σπρώξουν τους εχθρούς στο Χρυσό, και πως στο τέλος του πολέμου ήρθαν ο στρατηγός Γκούρας μαζί με τον αντιστράτηγο Ρούκη. Μαζί με τον Γκούρα θα κατευθυνθεί στην Άμπλιανη για να κατασκευάσουν χαρακώματα και να κόψουν το πέρασμα των Τούρκων. <p>Άρθρο με τίτλο Ανατολική Φιλολογία (Κωνσταντινούπολη, 16/2):</p> <p>Αναφέρει την έκδοση από τον Τριμουνή Εφέντη Ουτζαμαντέ του 16^{ου} αιώματος του ιστορικού και προφητικού ποιήματος για τα ένδοξα κατορθώματα των Οθωμανών. Σημειώνεται επίσης ότι έχει βγει αυτο-</p>
--

	<p>κρατορικό φερμάνι που εμποδίζει την είσοδο τέτοιων ιστορικών συγγραμμάτων και άλλων σε όλη την επικράτεια.</p>
<p>72 (26/6)</p>	<p>Αναδημοσίευση από τα Ελληνικά Χρονικά, Μεσολόγγι (3/6): πληροφορίες ότι οι πολιορκητές μελετούν έφοδο έχοντας τα μέσα της επιχείρησης σχεδόν έτοιμα.</p> <p>Νέα από το Ναύπλιο (21/6):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υποχώρηση και στρατοπέδευση του εχθρού στα περίχωρα του Άργους ύστερα από την ήττα στους Μύλους του Ναυπλίου. Στην συνέχεια στρατοπέδευσαν δύο ώρες μακριά από το Ναύπλιο, από το οποίο επίσης αποκρούστηκαν. Τελικά στρατοπέδευσαν στα περίχωρα του Άργους και προχώρησαν στην καύση μερικών χωριών, και κατευθύνθηκαν προς την Τριπολιτσά. • Περικύκλωση της Τριπολιτσάς από τους Κολοκοτρώνη, Ζαΐμη, Λόντο, Νοταρόπουλο και άλλους, προκειμένου να μη βγει από εκεί ο εχθρός. • Ο εχθρικός στόλος κατευθύνεται από την Σούδα στα Μοθωκόρωνα μεταφέροντας στρατό. Του έγινε επίθεση από τον ελληνικό, αλλά τον απέφυγε. • Πληροφορίες για πορεία του Αιγυπτιακού στόλου προς την Αλεξάνδρεια για ανεφοδιασμό των στρατευμάτων, και του Σουλτανικού στόλου προς τα Μοθωκόρωνα. Το Μεσολόγγι αντέχει. Οι Μεσολογγίτες απέκρουσαν τον εχθρό (7/6), ο οποίος κατευθυνόταν στο νησάκι Μαρμαρού. Λέγεται ότι πληγώθηκε ο Κιουταχής, ο οποίος πήγε στην Πρέβεζα και πέθανε από λοιμό. Είναι βέβαιο ότι οι Αρβανίτες λιποτακτούν, και πιστεύεται ότι το εχθρικό στράτευμα διαλύεται. • Γίνεται στρατολογία για να προστεθεί και άλλο Τακτικό στο παλαιό. Αναμένονται δάνεια, ευρωπαϊκό τακτικό και φρεγάτες. <p>Νέα από την Αθήνα (24/6). Πόλεμος των δύο στόλων στο Τζυρίγο (Κύθηρα) και αιχμαλωσία από τον Νικόλαο Κριεζή μιας βάρκας με Αρβανίτες, οι οποίοι έκαναν λόγο για στράτευμα τριών χιλιάδων στρατιωτών.</p> <p>Κατεύθυνση του Υψηλάντη από το Ναύπλιο με 1.500 στρατιώτες προς την Τριπολιτσά (21/6).</p> <p>Νέα από την Σαλαμίνα (25/6). Τα ελληνικά στρατεύματα που πολιορκούν την Τριπολιτσά υπολογίζονται σε 16 χιλιάδες και συνεχώς αυξάνονται.</p> <p>Αιχμάλωτοι που βγαίνουν από την Τριπολιτσά πληροφορούν πως ο Ιμπραήμ τραυματίστηκε στο χέρι.</p> <p>Κατάληψη στα μέρη του Λιονταρίου πολεμοφοδίων και τροφών των εχθρών.</p> <p>Οι Έλληνες συντρέχουν σε πολιορκίες, καθώς σε αυτό το είδος του πολέμου έχουν εξασκηθεί. Για αυτό δεν προκαλεί εντύπωση ο αριθμός</p>

	<p>των στρατιωτών στην Τριπολιτσά, οι οποίοι θα είναι αρκετοί για να κόψουν κάθε επικοινωνία και πέρασμα των εχθρών.</p> <p>Στους δρόμους έξω από τα Σάλωνα έγινε επίθεση των Ελλήνων υπό την οδηγία του Ν. Γριζιώτη σε σώμα Τούρκων, από τους οποίους κατέλαβαν αρκετά φορτία που πήγαιναν στα Σάλωνα. Ωστόσο, ήρθε βοήθεια από την Άμπλιανη, και στάλθηκαν νέα εφόδια.</p> <p>Επιστολή του Ρόδιου, Γενικού Γραμματέα της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος, προς τον Υπουργό Εξωτερικών της Αγγλίας, Canning (24/8/1824):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Εξυμνεί τη μεγάλη θυσία των Ελλήνων, παρά την ουδέτερη ευρωπαϊκή πολιτική, για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους και την διασφάλιση της πίστης τους, πολεμώντας χωρίς να έχουν την κατάλληλη οργάνωση και εγκαθιδρύοντας παράλληλα νόμους και Διοίκηση παρόμοια με τα πολιτισμένα έθνη. Επισημαίνει τη φιλόανθρωπη διάθεση της Βρετανίας, η οποία δεν θα αφήσει τους Έλληνες να αφανιστούν, και πως οι Έλληνες αξίζουν την ελευθερία τους, αφού πολεμούν ένα έθνος που τους είχε υποδουλώσει. Τονίζει την ωφελιμότητα της γεωγραφικής θέσης της Ελλάδος για την Αγγλία και ιδίως για το εμπόριο, αλλά και για τη διατήρηση της ευρωπαϊκής ισοσταθμίας. Θεωρεί δικαίωμα των Ελλήνων την ελπίδα για παροχή βοήθειας από την Αγγλία, και υποστηρίζει με βεβαιότητα πως η ανεξαρτησία της Ελλάδας συμφωνεί με τα ευρωπαϊκά συμφέροντα.
<p>73 (30/6)</p>	<p>Νέα από το Ναύπλιο (25/6): Γράμμα του Υψηλάντη, ο οποίος βρίσκεται μαζί με τον Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη, πληροφορεί για επίθεση των Τούρκων (24/6) εναντίον του Κολοκοτρώνη στα Τρίκορφα, και την παροχή βοήθειας σε αυτόν από τον Ζαΐμη, τον Λόντο και τον Νοταρόπουλο.</p> <p>Συρρέουν Πελοποννήσιοι στα στρατόπεδα. Ελπίζεται ότι αυτοί θα ανακτήσουν το θάρρος τους.</p> <p>Απόβαση του εχθρικού στόλου στο Νεόκαστρο, και άφιξη ενός πλοίου από την Αγγλία με πολεμοφόδια.</p> <p>Αναμένεται μια δόση του δανείου και δύο φρεγάτες.</p> <p>Νέα από τα Μέγαρα (26/6): Νίκη των Θ. Κολοκοτρώνη και Α. Ζαΐμη στη μάχη των Τρικόρφων. Υπογραφή: «Ν. Ν.»</p> <p>Νέα από τη Σαλαμίνα (28/6). Γράμματα από την Αθήνα περιγράφουν ότι κάηκε από μόνο του εχθρικό πλοίο στο Νεόκαστρο.</p> <p>Γράμματα από το Ναύπλιο πληροφορούν για ήττα των Ελλήνων από τους Αιγυπτίους μετά από έναν πεισματικό πόλεμο. Τα στρατιωτικά σώματα των Ελλήνων ήταν αρκετά, αλλά θέλοντας να πιάσουν πολλές θέσεις έχασαν τη δύναμή τους.</p> <p>Λέγεται ότι οι εχθροί επέστρεψαν στην Τριπολιτσά.</p>

	<p>Πιστοποίηση από τα Ελληνικά Χρονικά του θανάτου του Κιουταχή.</p> <p>Από το Ναύπλιο ενημερώνουν τελικώς για ήττα των Ελλήνων στη μάχη των Τρικόρφων, καθώς συνέχισαν να κυνηγούν τον εχθρό στον κάμπο.</p> <p>Νέα (29/6): Μετέφεραν οι Έλληνες ένα αυστριακό πλοίο στην Ύδρα, τραυματίζοντας μερικούς ναύτες του, καθώς άνθρωποι του πλοίου προηγουμένως είχαν επιτεθεί σε Έλληνες που το επισκέφτηκαν.</p> <p>Γράμμα υπογεγραμμένο από τον Υπουργό Εξωτερικών υποθέσεων της Αγγλίας, Canning (3/12/1824), ως απάντηση στο γράμμα του Ρόδιου, το οποίο αναρτήθηκε στο προηγούμενο τεύχος:</p> <p>Μεταξύ άλλων αναφέρεται στην επιθυμία της Αγγλίας να κρατήσει ουδέτερη θέση σε εχθρικά κινήματα, τα οποία δεν έχουν δημιουργηθεί από εκείνη. Τονίζει πως τα δικαιώματα των Ελλήνων έχουν γίνει σεβαστά από τη Βρετανική Διοίκηση, η οποία εμπόδισε τις καταχρήσεις που γίνονταν. Επισημαίνει ότι η Προσωρινή Διοίκηση της Ελλάδος δύναται να θεμελιωθεί πάνω σε αυτή την ουδετερότητα, αλλά και πως η Βρετανία είναι πρόθυμη, εάν υπάρχει θέληση από τους Έλληνες, να βοηθήσει μαζί με τις μεγάλες δυνάμεις στη διαμεσολάβηση, αν το δεχθεί και η Πόρτα. Οι Υπουργοί της Αγγλίας δεν μπορούν να κατηγορηθούν ότι ώθησαν τους Έλληνες στην Επανάσταση ή ότι εμπόδισαν την πρόοδό της.</p> <p>Αυτοσχέδιος λόγος του Γ. Ψύλλα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Παροτρύνει τους στρατιώτες να συνεχίσουν να μάχονται με τον ενθουσιασμό των πρώτων χρόνων του πολέμου, στον οποίο οφείλουν τις επιτυχίες τους, και τον οποίο έχουν χάσει τόσο καιρό. Σημειώνει πως ο Θεός δείχνει θαύματα όπου υπάρχει προθυμία και πίστη. Χαρακτηρίζει τα δεινά που τους συμβαίνουν ως τέτοια, καθώς έχουν σκοπό να τους αφυπνίσουν. Θεωρεί πως όταν υπάρχει κίνδυνος από τον εχθρό πρέπει να τρέχουν όλοι να τον αντιμετωπίσουν. Αναφέρει μάλιστα πως αυτή την περίοδο είναι πιο έμπειροι πολεμικά, έχοντας στην κατοχή τους όπλα και γερά κάστρα, και πως η Ευρώπη κοντεύει να τους αναγνωρίσει ως ανεξάρτητο γένος. Τονίζει πως ο Θεός είναι μαζί τους, και καλεί να παραδοθούν στο θέλημά του, κάνοντας ο καθένας το χρέος του.
<p>74 (3/7)</p>	<p>Γράμμα υπογεγραμμένο από κάποιον «Κ. Β.» προς κάποιον «Ψ.» (Ψύλλα;) (25/6):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τονίζει την ανάγκη της μη επίδειξης εμπιστοσύνης στους Τούρκους αναφερόμενος σε ένα συμβάν που συνέβη μετά τη ναυμαχία του χρυσού ακρωτηρίου στη Χίο. Στο συμβάν αυτό, αφού πρώτα κάλεσαν στο Διβάνι του πασά χριστιανούς, οι οποίοι είχαν φτάσει στην Χίο με ένα πλοίο με αγγλική σημαία, τους θεώρησαν κατάσκοπους, τους χτύπησαν και τους φυλάκισαν. Εν συνεχεία Τούρκοι από δύο πολεμικά πλοία επιτέθηκαν σε κατοίκους του νησιού προκαλώντας τον θάνατο 25 ανθρώπων. Αναφέρεται επίσης στη

	<p>φυλάκιση του γιού του Πετρόμπεη και του Γιατράκου από τον εχθρό με δικαιολογία την φυλάκιση δύο πασάδων στο Ναύπλιο από τους Έλληνες. Σημειώνεται πως στην πραγματικότητα οι πασάδες αιχμαλωτίστηκαν γιατί δεν ήθελαν να υπογράψουν τις συνθήκες. Επισημαίνεται πως οι Τούρκοι δεν πρόκειται να δείξουν συμπάθεια στους Έλληνες, ειδικά μετά την επανάσταση.</p> <p>Αναδημοσίευση από τον «Φίλο του Νόμου» αποσπάσματος από γράμμα του Κολοκοτρώνη προς το Υπουργείο Πολεμικών (26/6):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Περιγράφεται λεπτομερειακώς η μάχη στα Τρίκορφα, και μεταξύ άλλων αναφέρει ότι έγινε λάθος συνεννόηση μεταξύ των στρατηγών Ζαΐμη, Λόντου, Νοταρά και των Δεληγιάννη, Γενναίου και Παπατσώνη και λοιπών, με αποτέλεσμα οι δεύτεροι να φτάσουν αργότερα στα Τρίκορφα και να μην μπορέσουν να οχυρώσουν όλες τις θέσεις, αλλά τελικώς να τις μοιραστούν με τον εχθρό. Επίσης αναφέρει ότι ο στρατηγός Κολιόπουλος δεν μπόρεσε να προσφέρει βοήθεια γιατί τον εμπόδισε το ιππικό του εχθρού. Σημειώνει ότι παρόλο που πολέμησαν με γενναιότητα, οι Έλληνες αναγκάστηκαν να παρατήσουν τις θέσεις τους, έχοντας αφήσει μάλιστα την τελευταία τους πνοή στην μάχη και 13 σημαντικοί αξιωματικοί τους, καθώς η λιποταξία των Κορινθίων και των Καλαβρυτινών ήταν καθοριστική. <p>Γράμμα από τον Δ. Λέκκα προς τους οπλοφόρους των Αθηνών και τους λοιπούς συμπατριώτες (1/7):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υποστηρίζει ότι αιτία των ζημιών που υπέστησαν οι Πελοποννήσιοι ήταν η διχόνοια και η αδιαφορία τους και όχι η αιγυπτιακή δύναμη. Θεωρεί πως αν οι Πελοποννήσιοι καταλήξουν να κυριευθούν από τον Ιμπραήμ θα πρέπει να ντρέπονται, αφού δεν θα καταφέρουν να διαφυλάξουν την ελευθερία τους. Και επειδή, όπως αναφέρει, ψηφίστηκε ο ίδιος από τους Δημογέροντες και τους Πρόκριτους ως οπλαρχηγός της πατρίδας, παρακινεί τους στρατιώτες να πάνε να βοηθήσουν στην Πελοπόννησο χωρίς να περιμένουν τη βοήθεια τρίτων, έχοντας στο μυαλό μάλιστα ότι η Διοίκηση υποσχέθηκε να τους στηρίξει με τροφή και πολεμοφόδια, και ότι θα έχουν την βοήθεια του στρατηγού Ιω. Γκούρα.
<p>75-76 (10/7)</p>	<p>Αναδημοσίευση από τα Ελληνικά Χρονικά Μεσολόγγι (20/6):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τη νύχτα έγινε αιφνιδιαστική έξοδος των Ελλήνων από το περιτείχισμα και βίαιη επίθεση κατά των Τούρκων, με αποτέλεσμα την κυρίευση 7 τουρκικών σημαιών και τον θάνατο 200 Τούρκων, από τους οποίους πήραν και πολλά λάφυρα. <p>Γράμμα υπογεγραμμένο από τους Θ. Κολοκοτρώνη, Α. Ζαΐμη, Κ. Δεληγιάννη προς την Επιτροπή Ανατολικής Ελλάδος (2/7):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τους ενημερώνει ότι ο Ιμπραήμ βρίσκεται στην Τριπολιτσά έ-

	<p>χοντας χάσει μεγάλο μέρος του στρατού του. Προσθέτουν μάλιστα ότι έχασε 500 στρατιώτες στην μάχη των Τρικόρφων (23/6), κατά την οποία οι Έλληνες παρά την έντονη προσπάθεια δεν κατάφεραν να κρατήσουν την θέση. Ύστερα από την ήττα αυτή οι Έλληνες πήγαν στο Διάσελο της Αλωνίσταινας. Σημειώνεται πως στη μάχη πέθαναν μεταξύ άλλων ο Παπατσόνης και ο Ταμπακόπουλος. Ζητούν να τους κρατούν ενήμερους για τις εξελίξεις.</p> <p>Νέα από τα Μέγαρα (7/7): Άραβες λεηλάτησαν τη Δρουσίνα (1/7), και στην συνέχεια κατευθύνθηκαν στο Διάσελο της Αλωνίσταινας, όπου αποκρούσθηκαν από τους Έλληνες και τράπηκαν σε φυγή.</p> <p>Νέα από πλοίο που έφθασε στο Ναύπλιο από το Μεσολόγγι:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο βυζαντινός στόλος έφθασε στην Πάτρα. • Το Μεσολόγγι είναι καλά εφοδιασμένο από τροφή και πολεμοφόδια. • Μια αγγλική φρεγάτα ελευθέρωσε τον υιό του Μαυρομιχάλη και τον Σ. Γιατράκο, τους οποίους κρατούσε ο Ιμπραήμ, και τους μετέφερε στη Ζάκυνθο. • Οι εχθροί του Μεσολογγίου χτυπήθηκαν στο Βραχώρι. • Ο αδελφός του Σ. Στουρνάρα σκότωσε 60 ιππείς στα Τρίκαλα Θεσσαλίας, οι οποίοι κατευθύνονταν στον Σιλιχτάρ Πασσά. <p>Νέα από τη Σαλαμίνα (6/7): Πέρασαν από εκεί οι Στρατηγοί Στάθης Κατσικογιάννης και Νικόλαος Γριζιώτης.</p> <p>Υπάρχουν πληροφορίες για την άφιξη στη Μάλτα δύο ελληνικών φρεγατών και μέρους του δανείου.</p> <p>Καθημερινά κατευθύνονται πλοία από την Ύδρα στο Μεσολόγγι υπό την οδηγία του αντιναύαρχου Γ. Σαχτούρη.</p> <p>Νέα από τη Σαλαμίνα (9/7): Άφιξη στην Ύδρα του υιού του Μαυρομιχάλη και στου στρατηγού Γιατράκου.</p> <p>Νέα από την Αθήνα (7/7): Ο Γκούρας γράφει από τα Σάλωνα, όπου έχουν στρατοπεδεύσει Τούρκοι, και προτείνει να συγκεντρώσει η Ελληνική Διοίκηση όλες τις δυνάμεις της από όλα τα επιμέρους στρατόπεδα στο Μεσολόγγι και στην Τριπολιτσά, όπως έχει κάνει ο εχθρός, για να μην αποσπάται η προσοχή της από τις κύριες εστίες. Και αν παραπονεθεί κανείς ότι η Αττική θα μείνει έτσι ανοιχτή, απαντά πως αυτό θα βλάψει μόνο την Αττική, καθώς αυτή θεωρείται ως ένα νησί.</p> <p>Ωδή «Θρηνολογία της Πελοποννήσου προς τους Πελοποννησίους», του Χαραλάμπους Παπαδόπουλου.</p>
<p>77 (14/7)</p>	<p>Νέα από το Ναύπλιο (11/7):</p> <p>Το σώμα του Πρίγκιπα (Δ. Υψηλάντη) σκότωσε και αιχμαλώτισε πολλούς στην Τριπολιτσά (10/7). Ο Χ. Μιχάλης Αργυροκαστρίτης έκανε το ίδιο στους Μύλους.</p>

- Λέγεται ότι το στράτευμα του πρίγκιπα στα Βέρβена ήταν 4 χιλιάδες στρατιώτες, και ότι τους επιτέθηκαν οι εχθροί. Οι Μιστριώτες έφυγαν, ο πρίγκιπας κλείστηκε με τους Ρουμελιώτες, και η Διοίκηση ετοιμάζει βοήθεια.
- Ο Πρίγκιπας και ο Κολοκοτρώνης κατατρόπωσαν τους εχθρούς στα Βέρβена. Ο Ιμπραήμ δέχτηκε επίθεση στα Καλάβρυτα.

Νέα από τη Σαλαμίνα (13/7):

- Τα πράγματα στην Πελοπόννησο παραμένουν τα ίδια, ενώ ο εχθρός προχωρά καθημερινά στα πλέον δύσβατα μέρη.
- Πληροφορίες για αναχώρηση των Τούρκων από το στρατόπεδο των Σαλώνων, αφού πρώτα έκαψαν τα πάντα.
- Οι Τζαβελαιοί, Καραϊσκάκης, Γριζιώτης, Βάσιος κατευθύνονται προς το Μεσολόγγι.
- Λέγεται πως έγινε δοκιμή για έφοδο στο Μεσολόγγι από τους Τούρκους, με αποτέλεσμα την απώλεια 2.500 ανδρών τους.
- Γνωστές προσωπικότητες, όπως οι Κολοκοτρώνης, Ζαΐμης, Θεοτόκης, Μεταξάς, έστειλαν τους συγγενείς τους να καταγραφούν στο Τακτικό για να παραδειγματίσουν τον λαό.

Επιστολή του Στέφανου Φιλιππίδη, Γραμματέα των Δημογερόντων των Αθηνών, προς τον Ψύλλα (10/7):

- Αρνείται την είδηση του διορισμού του Λέκκα από τους Δημογέροντες και τους Προκρίτους ως οπλαρχηγού της Αττικής, καθώς αναφέρει ότι το δικαίωμα αυτό το έχει μόνο η Διοίκηση. Ζητά μάλιστα εξηγήσεις από τον Ψύλλα για το ποιος ευθύνεται για την «τραγελαφική» αυτή δημοσίευση.
- Για την επιστολή αυτή υπάρχει υποσημείωση στο κάτω μέρος της σελίδας, στην οποία ο Ψύλλας απαντά στον Φιλιππίδη ότι για τη δημοσίευση ευθύνεται ο γραμματικός του Λέκκα που του έδωσε την προκήρυξη αυτή εξ ονόματός του.

Ο χιλιάρχος Ιουρδαίν (Jourdain) παρουσιάζει (4/7) την κατάσταση των Ελλήνων στην Πελοπόννησο το 1822, όπου ήταν εγκατεστημένοι 30.000 Τούρκοι, τους οποίους κράτησαν στους Μύλους 2.000 στρατιώτες. Οι Έλληνες εξουσίαζαν μόνο τα φρούρια της Μονεμβασιάς και του Νεοκάστρου, και τον Σεπτέμβριο οι Τούρκοι εξολοθρεύθηκαν και η Κόρινθος και το Ναύπλιο έπεσαν στα χέρια των Ελλήνων.

Στην συνέχεια παρουσιάζει την κατάσταση των Ελλήνων στην Πελοπόννησο το 1825. Εκεί βρίσκονται 10.000 Τούρκοι, και οι Έλληνες εξουσιάζουν πλέον τη Μονεμβασιά, την Κόρινθο και το Ναύπλιο. Παρακινεί τους Έλληνες να συμπεριφερθούν όπως οι 229 Έλληνες που αντιμετώπισαν 6.000 στρατιώτες στους Μύλους τον Ιούνιο του 1825, και να συγκρίνουν τις δύο περιόδους.

Διακήρυξη του Υπουργείου Πολεμικών της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος (25/6) για την ίδρυση Τακτικού στρατού υπό τον ειδήμονα Fabvier, και έκκληση σε οποιοδήποτε Έλληνα και Φιλέλληνα θέλει να

	<p>καταταχθεί σε αυτόν. Οι παροχές περιλαμβάνουν μισθό, ενδύματα, και τροφή. Η ίδρυση του τακτικού είναι σημαντική γιατί πρέπει να υπακούει στους νόμους του ένα κράτος για να οδηγηθεί στην ελευθερία.</p> <p>Μαζί με την προκήρυξη πραγματοποιήθηκε η άφιξη στη Σαλαμίνα και την Αθήνα δύο νέων Ευρωπαίων για να στρατολογήσουν, αλλά η διαδικασία αργοπορεί λόγω της έλλειψης πείρας των Ελλήνων στο σύστημα αυτό.</p> <p>Σημειώνεται η ωφέλεια του συστήματος, καθώς και η πεποίθηση πως ο τακτικός στρατός είναι ένα είδος σκλαβιάς. Η άποψη αυτή διαψεύδεται, επισημαίνοντας πως είναι μια συμφωνία, και πως κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να υπακούει χωρίς αντιλογία, αλλά και πως υπάρχει η βεβαιότητα ότι δεν πρόκειται κανείς να εγκαταλειφθεί από τους συντρόφους του. Σύντομα όμως οι άτακτοι θα έχουν τους ίδιους νόμους με τους τακτικούς.</p> <p>Διακήρυξη του Προέδρου του Εκτελεστικού της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος (5/7) για επιβολή της ποινής υπ' αριθμό Δ' του Κώδικα στον Κωνσταντίνο Πετιμεζά, ο οποίος εγκατέλειψε μαζί με την οικογένειά του και την περιουσία του την Ελληνική επικράτεια, αδιαφορώντας για το χρέος του ως στρατηγός. Κηρύσσεται επομένως έκπτωτος από το αξίωμα του Στρατηγού, άτιμος, και αποκλείεται δια παντός από πολιτικές και στρατιωτικές θέσεις.</p> <p>Ακολουθεί σχολιασμός, ο οποίος χαρακτηρίζει τον Πετιμεζά προδότη μιλώντας με πολύ άσχημα λόγια για το όνομά του.</p>
<p>78 (17/7)</p>	<p>Νέα από τη Σαλαμίνα (15/7). Γράμμα του στρατηγού Σκαλτζά από το Λοιδωρήκι:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρει ότι οι Τούρκοι από εκείνα τα μέρη πήγαν στο Μεσολόγγι, και εκεί ξεσήκωσαν τους Αρβανίτες και πάνε στα Ιωάννινα. Θεωρεί πως τα συμφέροντα των δύο αυτών γενών δεν μπορούν ποτέ να ενωθούν, και πως δεν υπάρχει καλύτερη ευκαιρία από την τωρινή για τους Αλβανούς να ελευθερωθούν. Λέγεται ότι η πτώση της Ελλάδας θα είναι η παραμονή της πτώσης της Αλβανίας. Επισημαίνεται πως οι Αλβανοί μπορούν να αρπάξουν την ευκαιρία για να έχουν σύμμαχο ένα γειτονικό έθνος, με το οποίο έχουν παρόμοια ήθη, και το οποίο έχει αξιόλογες θάλασσες και δυνάμεις και θα δείχνει εμπιστοσύνη σε αυτούς. Από την άλλη, υπάρχουν οι ομόθητοί τους, τους οποίους αντιμετωπίζουν με καχυποψία και μίσος. <p>Νέα από τη Σαλαμίνα (17/7):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο ΦτΝ πληροφορεί για αποτυχία των Τούρκων να κατακτήσουν κάποια νησιά της λίμνης του Βραχωρίου (Τριχωνίδα;), όπου συνάντησαν δυνατή αντίσταση. • Ένας γέρος Άγγλος στάλθηκε από τη Διοίκηση στο Σπήλαιο στον

	<p>Trelawny, για να παραδώσει τη θέση σε αυτόν που διόρισε η Διοίκηση.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Σύγκριση της σκέψης του Δράμαλη το 1822, που προτίμησε να πάει στην Κόρινθο παρά στην Τριπολιτσά από φόβο μην αποκλειστεί, δίνοντας έτσι θάρρος στους Έλληνες οι οποίοι τον εγκλώβισαν στην Κόρινθο, με την απερισκεψία του Ιμπραήμ, ο οποίος περιφρονεί τις ελληνικές δυνάμεις και μετακινείται από το ένα μέρος στο άλλο. Συμπεραίνεται ότι αυτή μάλλον θα είναι η αιτία της καταστροφής του. • Επισημαίνεται πως όλοι σχεδόν οι Πελοποννήσιοι είχαν ξεχάσει τον πόλεμο, αφήνοντας τον εχθρό να προχωρήσει. Ελπίζεται όμως η προσθήκη 5.000 Ρουμελιωτών στην Πελοπόννησο από τη Διοίκηση, ώστε να αλλάξουν τα πράγματα. <p>Ο «Δ. Σ. Αθηναίος» παραθέτει απόσπασμα από τη συζήτηση δύο κυβερνητών πλοίων, ενός Άγγλου και ενός Αυστριακού (1/7):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Άγγλος κυβερνήτης κατηγορεί τον Αυστριακό ότι παραβιάζει τις συνθήκες περί ουδετερότητας της ιεράς συμμαχίας και βοηθά τους Τούρκους κάνοντας εμπόριο μαζί τους, ενώ ο Αυστριακός απαντά ότι εμπορεύεται και δεν βλάπτει τους Έλληνες, ενώ αν τον ωφελούσε περισσότερο θα εμπορευόταν στην Αθήνα. <p>Συζητούν επίσης επί των ευρωπαϊκών συμφερόντων και αν συμφέρει περισσότερο η βοήθεια στους Τούρκους ή τους Έλληνες, περί του ελληνικού δανείου και αν οι Έλληνες θα το αποπληρώσουν, περί του Ιμπραήμ και πιθανολογούν για μελλοντικές του κινήσεις, καθώς επίσης και για την ωφέλεια των Άγγλων από την ελληνική επανάσταση.</p>
<p>79 (24/7)</p>	<p>Νέα από τα Σάλωνα (16/7):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η κατάσταση εκεί παραμένει ίδια, και θα παραμείνει έτσι μέχρι να κριθεί η μοίρα του Μεσολογγίου. • Υπάρχουν υποψίες για συνάντηση του Σούλτζο Κόρτζα, ο οποίος είχε κατεβεί με το σώμα του στο Ταλάντι, με τον Ομέρ Πασά. • Οι Σουλιώτες με τον Καραϊσκάκη πρέπει να έχουν φτάσει στο Μεσολόγγι. • Γίνονται καθημερινές απειλές από τους Τούρκους ότι πρόκειται να επιτεθούν. <p>Νέα από το Ναύπλιο (20/7):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για την επίθεση του Υψηλάντη στην Τριπολιτσά. Λέγεται ότι έγινε μεγάλη μάχη στο Νησί (Μεσσήνη;) της Μεσσηνίας με 300 νεκρούς Τούρκους. • Στο Μεσολόγγι λέγεται ότι έγινε επιτυχής απόκρουση των τουρκικών εφόδων. • Αναμονή για άφιξη στο Ναύπλιο ενός πλοίου με πολεμικά εφόδια, δωρεάς του Γαλλικού Κομιτάτου.

	<ul style="list-style-type: none"> • Το Τακτικό προχωρά με την επιμέλεια του Fabvier και των άλλων Φιλελλήνων Ευρωπαίων. Σύντομα θα εκστρατεύσει όπου θεωρείται αναγκαίο. • Πληροφορίες για νέα έξαρση της επιδημικής ασθένειας στο Ναύπλιο. <p>Νέα από την Αθήνα (22/7): Σώμα ιππέων Τούρκων από την Εύριπο πήγε στον Ωρωπό, και άλλοι με καϊκια ήρθαν στο Μαραθώνα, άρπαξαν ζώα και επέστρεψαν πίσω. Παραλίγο να πέσει στα χέρια τους ένας Γάλλος αξιωματικός.</p> <p>Νέα από τη Σαλαμίνα (23/7): Στα Μέγαρα πραγματοποιήθηκε η άφιξη στρατιωτών από τα Σάλωνα, οι οποίοι μεταφέρουν νέα για ναυμαχία με τον εχθρό στο Μεσολόγγι, χωρίς όμως γνώση για την έκβασή της.</p> <p>Ο Ναύαρχος του μικρού γαλλικού στόλου στο Αρχιπέλαγος αιχμαλώτισε τον έπαρχο της Σύρου και τον μεταφέρει στο Ναύπλιο εξαιτίας του τρόπου που συμπεριφέρθηκε στους υπηκόους του Βασιλιά του.</p> <p>Άφιξη στο Ναύπλιο του πλοίου που δώρισε το Φιλελληνικό Κομιτάτο της Γαλλίας.</p> <p>Επιστολή του χιλίαρχου Ιουρδαίν προς τον Ιμπραήμ Πασά (17/7): Προσπαθεί να τον αφυπνίσει για τη λάθος πολιτική στην οποία έχει εγκλωβιστεί. Αναφέρεται στο εμπόριο της Ινδίας και θεωρεί ωφέλιμο να συστήσει πάλι το εμπόριο της Αιγύπτου με αυτήν μέσω της Ερυθράς Θάλασσας. Υποστηρίζει πως η κατάληψη του βασιλείου του από τις ευρωπαϊκές δυνάμεις είναι σίγουρο επακόλουθο της ολοένα αυξανόμενης παρακμής της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αν ο πατέρας του δεν εκμεταλλευτεί την ευκαιρία να αποτινάξει τον τουρκικό ζυγό. Επισημαίνει πως είναι θύματα εμπαιγμού με απόδειξη την εκστρατεία στην Πελοπόννησο, στην οποία έχουν εξαντλήσει όλους τους πόρους και τα στρατεύματά τους, αλλά δεν πρόκειται ποτέ να την εξουσιάσουν. Του προτείνει να επιστρέψει στο βασίλειό του και να κηρύξει την δική του ανεξαρτησία και των Ελλήνων, έτσι ώστε να βρει τους Έλληνες στο πλευρό του και να σχηματίσει ένα από τα πιο αξιόλογα βασίλεια, ειδάλλως η Πελοπόννησος θα είναι ο τάφος των στρατευμάτων του. Παρατηρεί πως τα σχέδια της εκστρατείας του δεν πέτυχαν, και αν επιμείνει σε αυτήν θα χαθεί, ενώ η ανεξαρτησία της Αιγύπτου θα είναι αμφίβολη.</p> <p>Επιστολή των προκρίτων της Σαλαμίνας προς τον στρατηγό Βάσσο (24/6):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ζητούν την αποβολή του από την πόλη τους εξαιτίας των σκανδάλων που συντελέστηκαν πριν ένα μήνα, και την επιστροφή των ζώων που πήραν οι στρατιώτες του.
<p>80 (31/7)</p>	<p>Νέα από τη Σαλαμίνα (28/7):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Από την Ύδρα πληροφορούν για την άφιξη πλοίου του ελληνικού στόλου, και την αναχώρηση εχθρικών προς την Πάτρα και τον Έπα-

	<p>κτο (Ναύπακτο).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Λέγεται ότι ο στόλος έφτασε τη στιγμή που οι Έλληνες είχαν κυνηγήσει τους εχθρούς, οι οποίοι δοκίμασαν και άλλη έφοδο. • Από τα Σάλωνα λένε πως οι Αρβανίτες αναχώρησαν από εκεί και από το Μεσολόγγι προς τους τόπους τους. • Ο Ιμπραήμ βρίσκεται στο Νεόκαστρο λόγω εμφυλίων διαμαχών της εκεί φρουράς. • Οι Τούρκοι της Πάτρας φθονούν και προσπαθούν να εμποδίσουν την πρόοδο του Ιμπραήμ. • Εξωτερικά της Ύδρας και του Πόρου, ο ναύαρχος Hamilton συνέλαβε πειρατές. <p>Περιγραφή ενός επεισοδίου που έγινε στη Σαλαμίνα που άρχισε από διαπληκτισμό μεταξύ μεθυσμένων στρατιωτών με ντόπιους, και είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο αθώων ανθρώπων από τους Σαλαμίnius. Επισημαίνεται η σημασία χρησιμοποίησης της εκτελεστικής δύναμης από την τοπική Διοίκηση σε αυτές τις περιπτώσεις. Ο στρατηγός Βάσσο, άνθρωποι του οποίου λέγεται πως ήταν οι στρατιώτες, διέταξε να πιαστούν οι στρατιώτες και να σταλούν σε αυτόν.</p> <p>Απόσπασμα επιστολής των Γιαννάκη Γιολδάση, Γ. Καραϊσκάκη, Γ. Βαλτινού, Ευαγγέλη Μήτζο Κοντογιάννη και Κώνστα Γιολδάση προς την Επιτροπή της Ανατολικής Ελλάδος (18/7): Περιγράφει την άφιξή τους στο Καρπενήσι (17/7) και την επίθεση στους μη προετοιμασμένους Τούρκους, τους οποίους περιόρισαν σε μία μάνδρα και τους πήραν τα ζώα. Αναγκάστηκαν να φύγουν όμως λόγω του κινδύνου του Μεσολογγίου και άφησαν να τους φυλάει ένας αδελφός του στρατηγού Γιαννάκη Γιολδάση.</p> <p>Γράμμα του καπετάνιου Κωνσταντίνου Γώγου (22/7) περιγράφει ότι τον ξαρμάτωσαν οι στρατιώτες Αντώνης Ξεροχωρίτης, Τζανέτος Κεφαλωνίτης και ένας Ηπειρώτης, οι οποίοι ήθελαν τους μισθούς τους, και τους οποίους τελικώς έπιασαν και τους έφεραν δεμένους στη Σαλαμίνα. Ο στρατηγός Βάσσο αποφάσισε να τους στείλει στο Καστέλι.</p> <p>Επιστολή του «Σ.Φ.Ε.» προς τον Συντάκτη της ΕφΑθ (28/6):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Εκφράζει παράπονα ότι η εφημερίδα παρουσιάζει στις στήλες της μόνο επαίνους, ακόμα και για ασήμαντες πράξεις, και δεν αναπαράγει τις αταξίες που γίνονται καθημερινά, και οι οποίες πρέπει να στηλιτεύονται, διερωτώμενος αν το κάνουν αυτό λόγω χρηματισμού («αργυραγχωμένοι») ή δειλίας. <p>Αναφέρει μάλιστα πρόσφατα περιστατικά που δεν συμπεριλήφθηκαν στην εφημερίδα, επισημαίνοντας ότι αν η εφημερίδα δεν στηλιτεύει τις κακές πράξεις με σκοπό τη διδασχή των ανθρώπων δεν έχει λόγο ύπαρξης. (η απάντηση ακολουθεί σε επόμενο φύλλο)</p>
<p>81 (4/8)</p>	<p>Γράμμα ενός Φιλέλληνα «Κ.Β.» (30/7) αναφέρεται στη μέλλουσα ελευθερία των Ελλήνων και παρουσιάζει:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • ότι έφτασαν στο Ναύπλιο γράμματα από το Παρίσι (15 και 20/7;) από κάποιον Γάλλο πρώτης τάξεως προς κάποιον αντίστοιχο Ναυπλιώτη, τα οποία αναφέρουν ότι η ελληνική ελευθερία αναγνωρίσθηκε. • ότι στις 15 ή 20/7 έμελλε να αναχωρήσει το πλοίο από τη Μασσαλία με τα πολεμικά εφόδια, συνοδεία των κανονιέρων και τεχνιτών υπό την οδηγία του στρατηγού Ρόσχη, όλοι τους πληρωμένοι από το Κομιτάτο του Παρισιού. • ότι μοναδικός σκοπός των Γάλλων Φιλελλήνων είναι η ανεξαρτησία της Ελλάδος και δεν αποβλέπουν σε άλλο όφελος • την αναχώρηση ευρωπαϊκών πλοίων από το Ναύπλιο και φήμες για νίκη και λύση της πολιορκίας στο Μεσολόγγι. <p>Απόσπασμα από την αναφορά της διευθύνουσας Επιτροπής της Δυτικής Ελλάδος προς τη Διοίκηση (25/7):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Περιγράφει ότι με την άφιξη του στόλου στο Μεσολόγγι (23/7) η κατάσταση καλυτέρευσε, αναφέροντας συγκεκριμένα και δύο επιθέσεις των εχθρών, οι οποίες κατατροπώθηκαν. <p>Ενημερώνει ότι σχεδιάζεται αιφνιδιαστική επίθεση στο στρατόπεδο του Κιουταχή (25/7).</p> <p>Υπογράφουν οι Ιωάν. Παππαδιαμαντόπουλος, Δ. Θέμελης.</p> <p>Αναδημοσίευση «ανέκδοτου» από τον ΦτN:</p> <p>Στο έρημο χωριό Ανδραβίδα, στο οποίο έφτασαν Τούρκοι, βρήκαν 16 γυναίκες εκ των οποίων η μια βρίσκει το θάρρος και πυροβολεί έναν εξ αυτών, με αποτέλεσμα τον φόβο και την τροπή σε φυγή των υπολοίπων. (Στο κείμενο αναφέρεται η λέξη άσυλο όταν πλησιάζουν οι Τούρκοι το σπίτι που βρίσκονται οι γυναίκες)</p> <p>Νέα από τη Σύρα (3/8): Γράφουν από την Κωνσταντινούπολη (23/7) ότι επρόκειτο να ξεκινήσει Οθωμανικός στόλος για να μεταφέρει τροφές στα κάστρα, επειδή ο ευρωπαϊκός δεν θέλει πλέον, καθώς δεν υπάρχει ασφάλεια.</p> <p>Επιστολή υπογεγραμμένη από τον W. Washington προς τα μέλη του Εκτελεστικού Σώματος της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος (1/8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Δηλώνει ότι έμαθε για ένα γράμμα από τους Κορφούς (Κέρκυρα), το οποίο έφτασε και υπογράφηκε από πολλούς κατόχους τίτλων στο Ναύπλιο. Το γράμμα αναφερόταν σε έκκληση για βοήθεια από την Αγγλία και στην παράδοση της Ελληνικής Διοίκησης στην Αγγλική Διοίκηση, κάτι το οποίο τον οδήγησε στην υπογραφή μαζί με τον στρατηγό Ρόσχη μιας διαμαρτυρίας. Πιστεύει ότι η Ελληνική Διοίκηση, η οποία έχει συσταθεί από τον λαό και έχει παραστατική εξουσία, μπορεί να έχει μόνο την εξουσία που ο λαός της δίνει, και σε καμία περίπτωση δεν έχουν το δικαίωμα οι Καπεταναίοι, οι Πρόκριτοι και τα μέλη του Βουλευτικού και του Εκτελεστικού να στερούν την ελευθερία κανενός μέλους της κοινότητας της Ελλά-
--	--

	<p>δος και να το αναγκάσουν να γίνει υπήκοος ξένης δύναμης, κατηγορώντας όσους υπέγραψαν το γράμμα ως καταπατητές των δικαιωμάτων του Έθνους. Θέτει ερωτήματα για την στάση της Αγγλίας και το πώς θα βοηθήσει την Ελλάδα, και προαναγγέλλει την αποχώρησή του από την Ελλάδα, εάν αυτή η φήμη είναι αληθινή και αυτή καταλήξει να είναι μια ξένη Επαρχία.</p>
<p>82 (21/8)</p>	<p>Ο καπετάνιος Μαρτζελέζης διηγήθηκε στο Ναύπλιο (5/8) τον τρόπο με τον οποίο οι Έλληνες κυριεύσαν το φρούριο της Γραμβούσας στην Κρήτη.</p> <p>Ετοιμάζεται να εκστρατεύσει ένα σώμα στην Κρήτη, όπου στέλνονται τροφές και πολεμοφόδια.</p> <p>Έφτασαν γράμματα στη Διοίκηση (3/8) ότι κυριεύθηκε και το φρούριο της Κισσάμου, όπου βρέθηκαν τρόφιμα και πολεμοφόδια.</p> <p>Νέα (13/8). Η Κρήτη άρχισε να επαναλαμβάνει τις πρώτες της δυνάμεις, και σημειώνονται επιτυχίες.</p> <p>Η επανάσταση της Κρήτης θα φέρει εμπόδιο στην προμελετημένη δεύτερη απόβαση των Αράβων στην Πελοπόννησο.</p> <p>Νέα από το ελληνικό στρατόπεδο στο Καστρί (19/8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράμμα του Δήμου Σκαλτσά (10/8) περιγράφει ότι έγινε έξοδος των Ελλήνων από το κάστρο στο Μεσολόγγι και μεγάλη επίθεση στους Τούρκους, ενώ παράλληλα οι Κίτσος Τζαβέλας, Γεώργης Βαλτινός και άλλοι σπλαρχηγοί μπήκαν μέσα στο Μεσολόγγι. • Πληροφορίες ότι ο Κιουταχής έγραψε προς τους Τούρκους στα Σάλωνα να πάνε εκεί τόσο δια ξηράς, όσο και δια θαλάσσης. Ο Κιαχαγιάς διέταξε τους Τούρκους στρατιώτες των Σαλώνων να πάνε στο Μεσολόγγι αλλά αυτοί αρνήθηκαν. <p>Νέα από την Σύρα (12/8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Άφιξη στην Κωνσταντινούπολη του πρέσβη της Ολλανδίας. • Ο Washington κατευθύνεται στη Σμύρνη, όπου φημολογείται ότι έχουν φτάσει καράβια από την Αμερική. • Ο ναύαρχος Hamilton κατευθυνόμενος στα Ιόνια νησιά δήλωσε ότι ο πόλεμος θα τελειώσει τον χειμώνα. <p>Νέα από την Αθήνα (22/8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Διεξήχθη σημαντική μάχη στα περίχωρα της Τριπολιτσάς. Ένα μέρος των εχθρών είχε αποκλειστεί, αλλά η έλευση του Ιμπραήμ ανάγκασε τους Έλληνες να τους αφήσουν. • Αποτυχία της μυστικής εκστρατείας στην Αλεξάνδρεια, κατάληψη όμως μιας λεύκας με Αρβανίτες. • Άφιξη Τουρκικών πλοίων σε Περαχώρα και Πίσα. • Δήλωση του Hamilton από το Ναύπλιο ότι επαναστάτησε η Σερβία. • Το γαλλικό πολεμικό «Carassier» βρίσκεται στο λιμάνι των Αθηνών, και πληροφορείται δήλωση των αξιωματικών του ότι η Αυ-

	<p>στρία άλλαξε στρατηγική ως προς την Ελλάδα.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες από την Ύδρα ότι ο τουρκικός στόλος πήγε στην Σκόδρα για να παραλάβει στρατεύματα, και πως ο ελληνικός τον ακολουθεί. • Προετοιμασία στην Αλεξάνδρεια των 12.000 ορισμένων στρατευμάτων για την Πελοπόννησο. • Αγγλικό πλοίο πάει πασάδες στο Νεόκαστρο για να τους ανταλλάξει με τον γιο του Πετρόμπεη, τον Γιατράκο, και τον Χ. Χρίστο. <p>Επιστολή υπογεγραμμένη από τον Παναγιώτη Σοφιανόπουλο προς τον Α. Κοραή (10/5):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρεται στην προσπάθειά του να διδάξει τον Ανδρούτσο τις διδασκαλίες του. <p>Αναγνωρίζει ότι οι συμβουλές του ήταν καθοριστικές για την προετοιμασία της Επανάστασης, και πως θα μπορούσε είχε απαλλάξει την Ελλάδα από πολλές δυστυχίες, αν είχε συμβουλεύσει να έχει συνταγματική βασιλεία όπως η Αγγλία, η Ισπανία, η Γαλλία και άλλα έθνη, αν οι πολίτες το απαιτήσουν. Σημειώνει πως ποτέ δεν αποδοκίμασε την Μοναρχία μιλώντας προς τους Έλληνες, αλλά αυτό δεν είναι αρκετό. Του καταλογίζει ότι πρέπει να συμβουλευτεί τους Έλληνες, ως διδάσκαλος και πατέρας των νέων Ελλήνων, να έχουν Βασιλιά γιατί αυτό είναι το καλύτερο για την Ελλάδα τώρα. Θεωρεί επίσης σωστή την συμβουλή του να συμβάλουν οι ξένοι στην δημιουργία των νόμων, αλλά λάθος να έχουν αυτοί την εκτελεστική εξουσία. Του προσάπτει μάλιστα ότι δεν ήρθε ο ίδιος, ο Καποδίστριας, ο Ιγνάτιος ή άλλοι ομογενείς για να συμβουλευσουν τους Έλληνες σχετικά με την πολιτική επιστήμη.</p>
<p>83 (25/8)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (25/8). Επισυνάπτεται ένα άρθρο που δείχνει πώς παρουσιάζεται στα Ελληνικά Χρονικά η μάχη στο κανονιοστάσιο του Φραγκλίνου που είχε διαπραγματευτεί η ΕφΑθ σε προηγούμενο τεύχος. Στην εφημερίδα αυτή επίσης κάποιος χριστιανός αξιωματικός Ευθύμιος δηλώνει πως ο Κιουταχής έχει απογοητευτεί πολύ από τις αποτυχίες των Τούρκων.</p> <p>Δεν υπάρχουν νέα για τον στόλο του Τοπάλ Πασά που είχε πάει στην Σκόδρα για να μεταφέρει στρατεύματα προς το Μεσολόγγι.</p> <p>Πληροφορίες από την Σμύρνη πως μια μεγάλη πυρκαγιά έκαψε σπίτια και οι Αμερικάνοι από τα πλοία που βρίσκονταν εκεί έσπευσαν να βοηθήσουν.</p> <p>Αγγλικό καράβι από την Αλεξάνδρεια μετέφερε την είδηση ότι ο στόλος του Μεχμέτ Αλή σκοπεύει να χτυπήσει την Ύδρα, το οποίο μπορεί να είναι παγίδα για να παραπλανήσει τις ελληνικές δυνάμεις. Πολλοί πιστεύουν ότι σκοπεύει να βγάλει τα νέα στρατεύματα στους Μύλους του Ναυπλίου.</p>

<p>Από τα Σάλωνα λέγεται ότι οι Τούρκοι θέλουν να επιτεθούν.</p> <p>Ο Σουλτάνος θέλει να δημιουργήσει στην Κωνσταντινούπολη τακτικά στρατιωτικά σώματα αλλά αντιδρούν οι Γενίτσαροι.</p> <p>Υπάρχει μεγάλη προθυμία από τα νησιά του Αιγαίου για συμμετοχή στο Τακτικό στο Ναύπλιο.</p> <p>Οι Στρατηγοί Γκούρας και Μακρυγιάννης πιστεύουν ότι το έθνος χρειάζεται Τακτικό στρατό και είναι έτοιμοι να δώσουν το καλό παράδειγμα. Λέγεται ότι η Διοίκηση είχε σκοπό να στείλει δύο λόχους με έμπειρους διδασκάλους για να εξασκούνται όσοι θέλουν και να είναι έτοιμοι για τις ανάγκες της πατρίδας, αλλά όχι να είναι υπομίσθιοι στρατιώτες.</p> <p>Ευρωπαϊοί αξιωματικοί πλοίων μεταφέρουν ότι σε διάφορα μέρη της Τουρκίας θεωρούν ότι οι Έλληνες χάνουν, και ότι από όπου περνάει ο Ιμπραήμ οι άνθρωποι προσκυνούν.</p> <p>Άρθρο υπογεγραμμένο από τον Γ. Ψύλλα:</p> <p>Εκφράζει προβληματισμό σχετικά με την ερμηνεία του κεφαλαίου για την ελευθερία του τύπου στο Νόμο της Επιδαύρου. Συγκεκριμένα διερωτάται για το ποιος είναι υπεύθυνος για την παράβαση των όρων που θέτει ο νόμος στο κεφάλαιο αυτό, ο τυπογράφος που εκδίδει το άρθρο ή εκείνος που γράφει το άρθρο, σχολιάζοντας ότι κατά την άποψή του υπεύθυνος πρέπει να είναι ο συγγραφέας εκτός αν το άρθρο είναι ανώνυμο. Αναφέρει μάλιστα ένα περιστατικό, όπου για άρθρο που εξέδωσε στην εφημερίδα του από κάποιον άλλον συγγραφέα αναγκάστηκε τελικώς να απολογηθεί ο ίδιος. Παράλληλα, όταν τα Ελληνικά Χρονικά δημοσίευσαν ένα ανώνυμο άρθρο που συκοφαντούσε τον Νέγρη, ο Γενικός Διευθυντής κατέκρινε τον Εφημεριδογράφο, ο οποίος απάντησε ότι το άρθρο γράφτηκε από κάποιον άλλο, και δεν έπαθε τίποτα. Επισημαίνει ότι προσπαθεί να αποφεύγει να δημοσιεύει πράγματα που αντιβαίνουν στους νόμους, αλλά δεν μπορεί, ούτε πρέπει να ελέγχει τι εκδίδει. Για αυτό επιθυμεί την εξήγηση του νόμου, και καλεί τους πεπαιδευμένους να εκφράσουν την γνώμη τους. Γνωρίζει παράλληλα ότι μόνο μια Εθνική Συνέλευση μπορεί να προσδιορίσει τον νόμο, και μόνο μια δικαστική δύναμη μπορεί να θεωρεί την νομιμότητά του. Επειδή όμως δεν υπάρχει τέτοια δύναμη στην Ελλάδα, θέλει να δει την κοινή γνώμη. Γνωρίζει επίσης πως συγγράμματα που κυκλοφορούν μυστικά μπορούν να βλάψουν τα συμφέροντα του έθνους περισσότερο από όταν δημοσιεύονται δημοσίως. Αν όμως αυτό συνιστά παραβίαση του νόμου, τότε πρέπει να τιμωρείται.</p> <p>Διαταγή του Υπουργείου Οικονομικών της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος προς τους ενοικιαστές των εθνικών προσόδων της επαρχίας των Αθηνών (12/5):</p> <p>Ύστερα από επιστολή του Ν. Καρώρη προς το Υπουργείο που γνωστοποιεί ότι στον Πειραιά ενώ τα 2/3 γης είναι μοναστηριακή και ιδιωτική και μόνο το 1/3 εθνική, ζητείται να πληρωθεί ενοίκιο σαν να είναι ο-</p>

	<p>λόκληρη εθνική γη, το Υπουργείο διατάσσει τους ενοικιαστές να πληρωθούν «τοπιάτικο» από τους βοσκούς μόνο για την εθνική γη. Με αφορμή αυτό το περιστατικό γίνεται αναφορά στους ισχύοντες νόμους περί του ενοικίου και ξεκαθαρίζεται ότι δεν γίνεται να πωληθεί το ποτάμι.</p>
<p>84-85 (31/8)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (28/8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράφουν από το Ναύπλιο για ακόμα μία έξοδο και επίθεση των Ελλήνων στο Μεσολόγγι. • Πληροφορίες από τον Πόρο πως ο ελληνικός στόλος, αφού δεν βρήκε στην Αλβανία τον στόλο της Κωνσταντινούπολης, κατευθύνεται προς το μέρος του Τζυρίγου και του ακρωτηρίου Μαλέα για να βρει τον αιγυπτιακό. Άφησαν 8 πλοία στο Μεσολόγγι για να φυλάσσουν τα φρούρια. • Γράφουν από το Ναύπλιο ότι ο λόρδος Cochrane, ο οποίος υπηρετούσε στην Κολομβία, δέχτηκε την πρόσκληση της ελληνικής επιτροπής για να έρθει να βοηθήσει με το στόλο του στην Ελλάδα. • Ένα σώμα Αράβων έφθασε από το Νεόκαστρο στην Τριπολιτσά και έλυσε την πολιορκία. • Στέλνονται συνεχώς τα αναγκαία στην Κρήτη για την υποστήριξη των ελληνικών δυνάμεων. • Στα Σάλωνα η κατάσταση παραμένει η ίδια. • Οι Αξιωματικοί δύο γαλλικών πλοίων, εκ των οποίων το ένα ήταν η «Ναυαρχίς», και δύο αυστριακών που βρίσκονταν στο λιμάνι της Αθήνας επισκέπτονταν καθημερινά τα αρχαία της πόλης. • Τα αμερικανικά πλοία αναχώρησαν για το Τούνεζι, όπου έχουν να διευθετήσουν κάποια διαφορά. • Τα φραγκικά πλοία μεταφέρουν την είδηση ότι ο Σουλτάνος εξοργίστηκε με τον Καπετάν Πασσά, ο οποίος εγκατέλειψε τον αποκλεισμό του Μεσολογγίου, και διέταξε να πωληθούν τα πράγματά του. <p>Γράμμα υπογεγραμμένο από τον Ι. Γκούρα προς το Εκτελεστικό Σώμα της Διοίκησης (27/8), με το οποίο εκφράζει την κλίση του προς τον Τακτικό στρατό:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρει ότι αφού συζήτησαν με τον Μακρυγιάννη συμφώνησαν να ενταχθούν στον Τακτικό στρατό. Ζητά επίσης να συσταθεί στην Αθήνα σχολείο με όλα τα αναγκαία για να γυμνάζονται, καθώς και να του αποπληρωθούν οι λογαριασμοί έτσι ώστε να προετοιμαστεί ελεύθερος για τον αγώνα. <p>Άρθρο που απευθύνεται στο Πανελλήνιο:</p> <p>Καταδεικνύει τους λόγους της ήττας τον περασμένο χειμώνα στο Νεόκαστρο από τον Ιμπραήμ, και κυρίως ρίχνει την ευθύνη στη καταφρόνηση που επέδειξαν οι Έλληνες για τον εχθρό. Αν αυτή προερχόταν</p>

	<p>από την συνείδηση της υπεροχής των δυνάμεών τους, θα τους έκανε να κυνηγήσουν τον εχθρό. Τονίζει όμως ότι αυτή τους έκανε να σκεφτούν πως δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν, και ότι οι μάχες στους Μύλους και στο Μεσολόγγι δείχνουν ότι οι Έλληνες έχουν την δυνατότητα να τα καταφέρουν, πρέπει όμως να σταματήσουν να κάθονται άπρακτοι και να περιμένουν μόνο τους έξω να έρθουν να πολεμήσουν. Μάλιστα αναφέρει ότι η χριστιανική πολιτική είναι πολύ περίπλοκη και η βοήθεια από έξω όχι τόσο σίγουρη. Για αυτό καλεί τους Έλληνες να κάνουν το χρέος τους και να πολεμήσουν, και σημειώνει πως τότε θα ακουστεί το αίτημά τους στην Ευρώπη.</p> <p>Νέα από την Αθήνα (31/8). Γράμματα από το Ναύπλιο αναφέρουν ότι ο Ιμπραήμ βρίσκεται στην Τριπολιτσά, και ότι ο Γρίβας και ο Μακρυγιάννης κατευθύνονται στην Ύδρα. Για εκεί αναχωρεί και ο Στάθης Κατσιογιάννης, ενώ συγκεντρώνονται και πολλοί από τα γύρω νησιά.</p> <p>Ο στόλος της Κωνσταντινούπολης πήγε στην Αλεξάνδρεια.</p> <p>Νέα από το Ναύπλιο (28/8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράμμα από την Αλεξάνδρεια περιγράφει ότι ο Μεχμέτ Αλή κυνηγούσε εξαγριωμένος για 15 μέρες τα ελληνικά πυρπολικά που έκαψαν ένα πυρπολικό του στο λιμάνι. Στην επιστροφή του βρήκε εκεί τον Τοπάλ Πασά. Παράλληλα πολλοί Γάλλοι που ήθελαν να δουλέψουν για αυτόν μόλις έμαθαν ότι ο Fabnier τιμήθηκε από την Ελληνική Διοίκηση απομακρύνθηκαν. • Στρατιώτες κατευθύνονται προς την Κρήτη. Όλοι οι Σφακιανοί έπιασαν τα όπλα. <p>Ομιλία που στάλθηκε από κάποια σεβαστή προσωπικότητα:</p> <p>Αναρωτιέται ποιος δεν θλίβεται βλέποντας την πατρίδα να περνάει τόσα δεινά από τα ίδια της τα τέκνα, και αναφέρει πως αν πράγματι αισθάνονταν τη δουλεία και τη σκλαβιά, έπρεπε όλοι να ομολογήσουν και να αποβάλλουν τις διχόνοιες και την αισχροκέρδεια, για να συντρίψουν την τυραννία. Υποστηρίζει ότι πρέπει οι άνθρωποι να ακολουθήσουν την εντολή «αγαπάτε αλλήλους» του Χριστού, γιατί τώρα όλοι έχουν διαφθαρεί. Τέλος, προσθέτει ότι οι άνθρωποι δεν προσεύχονται πλέον στον Θεό, κάτι που θεωρεί πολύ κακό, γιατί χωρίς αυτόν δεν πρόκειται να καταφέρουν τίποτα. Στο λόγο του κάνει πολλές αναφορές σε ψαλμούς. (συνεχίζεται)</p>
<p>86-87 (7/9)</p>	<p>Νέα από το Μεσολόγγι (19/8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο εχθρός προσπαθεί να προχωρήσει με τα χώματα και να γεμίσει την εσωτερική αντιτάφρο του Φραγκλίνου, αλλά δεν τα καταφέρνει. Εξηγεί πως οι Έλληνες προ 3 ημερών άρχισαν να του αφαιρούν κρυφά το χώμα, και κατασκεύασαν μια πυρπολική υπόνομο, στην οποία έβαλαν πυρ, και όρμησαν κατά του εχθρού. Καταστράφηκαν όλες οι εργασίες των εχθρών, οι οποίοι οπισθοχώρησαν. Οι Έλληνες κυριεύσαν όλα τα χαρακώματα του Φραγκλίνου. Η μάχη συνε-

	<p>χίστηκε με πυροβολισμούς, πέτρες κ.α., και λέγεται πως κατέβηκε και ο ίδιος ο Πασσάς για να τους ενθαρρύνει.</p> <p>Νέα (20/8). Περιγράφεται η συνέχεια της μάχης:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Οι Έλληνες κυριεύσαν το κανονιοστάσιο, και οι εχθροί οπισθοχώρησαν. <p>Νέα από την Αθήνα (3/9). Εμφανίστηκε στο Επαρχείο της Αθήνας ο Σπύρος Γογκές, Αθηναίος αιχμάλωτος εδώ και 5 χρόνια που κατάφερε να δραπετεύσει από τα Σάλωνα (29/8) μαζί με ένα παλικάρι του Γκούρα. Μεταφέρει ορισμένες πληροφορίες όπως:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο στρατός είναι 11 χιλιάδες, μόνο οι 5 όμως γνωρίζουν από όπλα. • Το στρατόπεδο συνίσταται από Αλβανούς, Γκέκιδες, Χαλτούπιδες και Ρωμαίους, και έχει μεγάλη επάρκεια σε τροφές. • Στην πρώτη εισβολή στα Σάλωνα αιχμαλώτισαν 100 ανθρώπους, και στον πόλεμο στα Πέντε Όρνεα αιχμαλώτισαν και σκότωσαν 300. • Πριν από τον πόλεμο στα Ταμπούρια έστειλαν κατάσκοπο μετ' αμοιβής. • Αυτοί που τους ζητήθηκε να πάνε στο Μεσολόγγι ζήτησαν τους μισθούς τους. • Ο Ιμπραήμ λέει ότι θέλει να πάει στο Μεσολόγγι γιατί στην Πελοπόννησο δεν βρίσκει Έλληνες να πολεμήσει. • Τα στρατεύματα στην Ρούμελη δεν θέλουν να προχωρήσουν άλλο πριν την πτώση του Μεσολογγίου. • Από το Ζητούνι τους έρχονται προμήθειες καθώς οι δρόμοι είναι ελεύθεροι. • Ήρθε ο Καπιτσιμπασης στο Μεσολόγγι με προσταγή να πάρει ή το κεφάλι του Κιουταχή ή το Μεσολόγγι. <p>Νέα (3/9):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράφουν από το Ναύπλιο ότι οι Έλληνες επιτέθηκαν και έδιωξαν τους Τούρκους από τη Γαστούνη. • Γράφουν από την Αλεξάνδρεια ότι ο Τοπάλ Πασσάς, ο οποίος ήταν εχθρός του Μεχμέτ Αλή, επειδή κυνηγήθηκε από τους Έλληνες στο Μεσολόγγι, πήγε σε αυτόν και ζήτησε 4 χιλιάδες τακτικούς στρατιώτες για να καταλάβει το Μεσολόγγι, και εκείνος δέχτηκε. • Δεν υπάρχουν ειδήσεις από την Κρήτη. • Η Ύδρα εξοπλίζεται με τειχίσματα και στρατεύματα. • Κατεύθυνση του ελληνικού στόλου προς την Ρόδο εναντίον του εχθρικού που λέγεται ότι θα ξεκινήσει από την Αλεξάνδρεια. • Σχολιάζεται πως θα ωφελήσει την Ελλάδα αν οι θαλασσινοί εμποδίσουν τους εχθρούς και την εκστρατεία εναντίον της Πελοποννήσου και του Μεσολογγίου, γεγονός που θα δώσει θάρρος στους Πελοποννησίους. • Η Φιλόμουσος Εταιρεία σύστησε στο σχολείο δάσκαλο Αγγλικής
--	--

	<p>και Γαλλικής γλώσσας τον Λιδβέλλ Ιρλανδό (2/9).</p> <p>Νέα (4/9). Άφιξη του αμερικάνικου στόλου στο Ναύπλιο. Είπαν ότι ο Σουλτάνος δεν δέχτηκε τον απεσταλμένο τους και σκοπεύει από λόγου του να δώσει την ελευθερία στους Έλληνες φοβούμενος τον Μεχμέτ Αλή.</p> <p>Γράφουν ότι ο λόρδος Cochrane ως τον Οκτώβριο θα είναι στην Ελλάδα με δύο φρεγάτες και δύο ατμοκίνητα.</p> <p>Νέα (6/9). Αναχώρηση του Γκούρα για τα Σάλωνα.</p> <p>Γράμματα της Επιτροπής της Δυτικής Ελλάδας δίνουν πληροφορίες για τη μάχη στο Μεσολόγγι (19-20/8).</p> <p>Ένας σημαντικός Μπέης στα Σάλωνα ζήτησε να συνομιλήσει με έναν Προεστό, και βεβαιώνει πως δεν υπάρχει λόγος να έχει υποψίες.</p> <p>Γράφουν από τη Σαλαμίνα για μία ύποπτη υπόθεση ενός ανθρώπου, ο οποίος είχε χρηματίσει φροντιστής των στρατευμάτων, και προσπαθούσε να πωλήσει 15 κασέλες μπαρουτόβολα σε χαμηλή τιμή. Αυτό είναι ύποπτο καθώς δεν υπάρχει μέχρι στιγμής άνθρωπος στην Ελλάδα με τόση ποσότητα πολεμοφοδίων, ούτε κάποιος να εμπορεύεται αυτό το είδος.</p> <p>Επιστολή υπογεγραμμένη από τον Π. Νικολαΐδη προς τον Ψύλλα (28/8), η οποία απαντάει στον προβληματισμό του Ψύλλα περί της ερμηνείας της ελευθερίας του τύπου που είχε δημοσιευτεί στο τ. 83. Ο Νικολαΐδης, χαρακτηρίζοντας τον εαυτό του φιλελεύθερο, θεωρεί ότι ο τύπος πρέπει να είναι απεριόριστος στα έθνη που είναι αυτόνομα και ελεύθερα. Επισημαίνει πως αφού οι Έλληνες αποφάσισαν να ζουν όπως αυτά τα έθνη, πρέπει να ακολουθούν το παράδειγμά τους. Από την στιγμή μάλιστα που ο νόμος επιτρέπει στον καθένα να δημοσιεύει τις σκέψεις του και δεν υπάρχει κάποιος να τις ελέγχει, είναι επακόλουθο αυτές να δημοσιευτούν και μέσω της τυπογραφίας, επομένως ούτε ο Εφημεριδογράφος ούτε κανείς άλλος δεν μπορεί να εμποδίσει τη δημοσιοποίηση αυτή. Έτσι οι Εφημεριδογράφοι δεν έχουν περιορισμούς, ενώ δεν έχουν μέρος στην τυπογραφία αν αυτή είναι δημόσια, και λαμβάνουν την πληρωμή τους αν αυτή είναι ιδιωτική. Σε καμία όμως περίπτωση δεν έχουν ευθύνες για αυτά που γράφονται από άλλους. Χαρακτηρίζει μόδα να απειλούν αυτούς που γράφουν τις εφημερίδες, και υγιή την περίπτωση των Ελληνικών Χρονικών, όπου κανείς δεν ζήτησε να μάθει ποιος εξύβρισε το μέλος του Εκτελεστικού και τους δύο Υπουργούς. Προβληματίζεται όμως σχετικά με τους αναλφάβητους.</p> <p>Συνέχεια της ομιλίας του σεβαστού προσώπου (Τ.Ν.): Περιγράφει ότι είδε με τα μάτια του να πωλούνται σε δημοπρασία από Έλληνες ιερά κειμήλια, και καλεί τους Αρχιερείς να παρατηρήσουν την παρεκτροπή των Χριστιανών, τους πολιτικούς να υποσχεθούν ότι θα προφυλάσσουν τον λαό, και τους στρατιωτικούς να σκεφτούν ότι έχουν αναλά-</p>
--	---

	<p>βει την προστασία του.</p>
<p>88-89 (15/9)</p>	<p>Νέα από την Πελοπόννησο (9/9):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Ιμπραήμ κατευθύνεται στον Μυστρά, ενώ τον ακολουθούν Πελοποννησιακά στρατεύματα. • Μια αποτυχημένη απόπειρα εφόδου στην Τριπολιτσά (μάλλον 7/9) κατέδειξε τη σημασία του Τακτικού στρατού. <p>Νέα από την Αθήνα (14/9):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Έγινε ακόμη μία μάχη στα Σάλωνα (μάλλον 12/9). Από αιχμάλωτο που έπιασαν οι Έλληνες έμαθαν ότι ο Κιοχαγιάς αναχώρησε για το Μεσολόγγι για να ζητήσει τους μισθούς των εις τα Σάλωνα στρατιωτών. Οι αρχηγοί των στρατευμάτων του έδωσαν 15 μέρες προθεσμία, διαφορετικά απειλούν ότι θα επιστρέψουν στους τόπους τους. • Δεν υπάρχουν νεότερα από το Μεσολόγγι. • Προ μίας εβδομάδας έγινε η αναχώρηση του Γκούρα για τα Σάλωνα. Τούρκοι από την Εύριπο είχαν βγει στα μέρη που επρόκειτο να περάσει και παραλίγο να τον πετύχουν. Τον βοήθησε η μεγάλη του προσοχή. • Γράφουν από το Ναύπλιο ότι κότερο με αγγλική σημαία ερχόμενο από την Αλεξάνδρεια χτύπησε ελληνικά καράβια, με αποτέλεσμα τον θάνατο ενός ναύτη. Οι Έλληνες με την σειρά τους το βούλιαξαν και μετέφεραν τους ναύτες του στο Ναύπλιο, όπου αποδείχτηκε ότι ήταν Αλβανοί που μετέφεραν 600 χιλιάδες τάλαρα στον Ιμπραήμ. Δικαιολογούν τους Έλληνες ναύτες για την επίθεσή τους, καθώς θεωρείται απαράδεκτο μια ουδέτερη χριστιανική δύναμη να επιτίθεται στους Έλληνες και να προκαλεί θανάτους. <p>Έκκληση των Εφόρων της Φιλόμουσου Εταιρείας Αθηνών προς τους φιλόμους και φιλόκαλους άνδρες (10/9): Εξυμνούν το σημαντικότατο έργο της Εταιρείας στην παιδεία των Ελλήνων, το οποίο ξεκίνησε το 1813 και προσέλκυσε την συνδρομή πολλών ανθρώπων του χριστιανικού κόσμου, διεκόπη όμως όταν ξεκίνησε η επανάσταση, και επαναλειτούργησε το 1824 έχοντας ήδη λειτουργήσει πολλές σχολές. Καλούν όλα τα μέλη της Εταιρείας και όλους τους φιλόκαλους άνδρες να συμβάλλουν στο έργο αυτό, και ανάλογα με την συνδρομή τους θα γίνουν είτε συνήγοροι είτε ευεργέτες της Εταιρείας. Αντί χρημάτων γίνονται δεκτά και βιβλία, χάρτες, και άλλα χρήσιμα όργανα για την Επιστήμη. Υπογράφουν οι Ταλαντίου Νεόφυτος, Σ. Σεραφείμ για τον στρατηγό Ι. Γκούρα, Μ. Τυρναβίτης, Δ.Κ. Βιτάλης εν απουσία του Κ. Γρόπιους, Ν. Καρόρης.</p> <p>Λόγος απευθυνόμενος στο Πανελλήνιο:</p> <p>Παραθέτει την άποψη πως καλό είναι να μην πέφτει κανείς ποτέ, αλλά όταν πέφτει να σηκώνεται. Αναφέρεται στους ανθρώπους που κάνουν κακό εκ προμελέτης και βλάπτουν τα εθνικά συμφέροντα.</p>

	<p>Επισημαίνει στους πολίτες ότι για την παρούσα κατάσταση δεν φταίνε οι αρχηγοί των φατριών, αλλά οι κακεντρεχείς συμπολίτες τους που περιτριγυρίζουν τους αρχηγούς αυτούς. Υποστηρίζει μάλιστα ότι είναι ασταμάτητοι, και για αυτό πρέπει οι γνήσιοι γιοι της Ελλάδας να οχυρωθούν ενάντια σε αυτή την αναρχία. Ζητά συγχώρεση γιατί και ο ίδιος έπεσε θύμα αυτής της απάτης, με συνέπεια την αντίθεσή του στο έγγραφο που ζητούσε προστασία από την Μεγάλη Βρετανία, το οποίο θεώρησε έργο φατρίας, αλλά θα παρουσιάσει τώρα τις παρατηρήσεις που του έκανε ένας φιλελεύθερος πάνω στα λανθασμένα επιχειρήματά του, έτσι ώστε να αποκαταστήσει την αλήθεια.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Στο 1^ο επιχειρήμα ότι το έγγραφο ήταν δημιούργημα φατρίας, ο άνδρας του απάντησε ότι είναι γενική θέληση του λαού η βοήθεια από τις χριστιανικές δυνάμεις και ιδίως από την Αγγλία. Σχολιάζεται μάλιστα πως όλοι συμφωνούν πως μόνο το Βρετανικό Κράτος συμφέρει να έχει σύμμαχο την Ελλάδα για την πολιτική της θέση. • Στο 2^ο επιχειρήμα ότι το έγγραφο συντάχθηκε παράνομα, παρατήρησε ο άνδρας ότι μπορεί τυπικά να είναι παράνομο, όμως το περιεχόμενό του εκφράζει την βούληση του λαού. Επίσης, το έγγραφο είναι χρήσιμο, άρα κανείς δεν πρέπει να ενεργήσει εναντίον του. • Στο 3^ο επιχειρήμα ότι στάλθηκε στην αγγλική Διοίκηση καθυβρίζοντας τις λοιπές, αντικρούει με το επιχειρήμα ότι ο πολιτισμένος κόσμος ξέρει να συγχωρεί τις ελλείψεις, και εάν επιτρέψουν τα συμφέροντα των λοιπών Δυνάμεων να προστατεύσουν τα δικαιώματα των Ελλήνων, δεν θα υπάρχει πρόβλημα, γιατί η πολιτική έχει να κάνει με πράξεις και όχι με λόγια. (συνεχίζεται) <p>Γράφουν από το Ναύπλιο ότι έρχεται στην Ελλάδα ο Cochrane και ο Βίλσον (Robert Wilson) με 4.000 στρατιώτες.</p> <p>Στις μάχες στο Μεσολόγγι (4 και 5/9), οι Έλληνες κυνήγησαν Τούρκους έως τις ελιές.</p> <p>Νόμος της Διοίκησης που εμποδίζει την ξένη υπηκοότητα (;) από τους Έλληνες με καλή παιδεία, και ακυρώνει όσα έγιναν πριν από αυτόν.</p>
<p>90-91 (18/9)</p>	<p>Νέα από το Ναύπλιο (15/9):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Στην Κρήτη τα πράγματα πηγαίνουν καλά, και εφοδιάζεται με στρατιώτες και τα αναγκαία. • Ο Ιμπραήμ τριγυρίζει στον Μυστρά. • Γράμμα του Κολοκοτρώνη αναφέρει ότι ο Νικήτας και άλλοι εμπόδισαν τον Ιμπραήμ να πάει στο Λενίδι με αποτέλεσμα να επιστρέψει στον Μυστρά. • Τα σπετσιώτικα πλοία που επέστρεψαν πάνε να ενωθούν πάλι με τον στόλο. • Οι ειδήσεις από το Μεσολόγγι είναι καλές, πρέπει όμως να επιβεβαιωθούν.

	<p>Άρθρο από τον Συνταγματικό της Γαλλίας (12/8). Αναφέρεται σε είδηση από τον Άγγλο Ταχυδρόμο:</p> <p>Ο Κόντε Γκελ τελείωσε μια πραγματεία με τον λόρδο Cochrane, ο οποίος έδωσε χρήματα για εκστρατεία προς υπεράσπιση των δικαιωμάτων των Ελλήνων. Τα ατμοκίνητα πλοία είναι έτοιμα με όλα τα αναγκαία για μια τέτοια εκστρατεία. Ο Ροβέρτος Βιλσέν θα αναχωρήσει με τον Cochrane με 4.000 στρατιώτες. Αγοράστηκαν και δύο πολεμικά πλοία. Η είδηση αυτή ανέβασε το δάνειο των Ελλήνων. Οι αγγλικές εφημερίδες αναφέρουν ότι το όνομα της εκστρατείας θα είναι Βοηθητική Εκστρατεία, και επικεφαλής θα είναι ο ίδιος ο Cochrane, με την συμφωνία οι πράξεις του να μην συναντήσουν εμπόδια. Εκφράζεται η πεποίθηση ότι ο Cochrane θα αφανίσει τον οθωμανικό στόλο.</p> <p>Απόσπασμα από την αγγλική εφημερίδα «ο Ταχυδρόμος»:</p> <p>Αναφέρει ότι η Αγγλία ασπάζεται την αναποφάσιστη πολιτική της Ευρώπης με απόδειξη την επιστολή του Canning στον Ρόδιο, και ότι το πρόβλημα της Ελλάδος θα διευθετηθεί όταν θα παρουσιαστεί με τέτοιο τρόπο, ώστε οι Δυνάμεις να μπορούν να μεσολαθήσουν αφίλοκερδώς και να μην απαιτούν να υπερασπιστούν την επικράτεια. Τότε το ζήτημα θα είναι μόνο μια διμερής διαφορά Ελλήνων και Τούρκων και όχι των Μεγάλων Δυνάμεων. Έτσι δεν θα τεθεί σε κίνδυνο η Ευρωπαϊκή ειρήνη.</p> <p>Συνέχεια του λόγου προς το Πανελλήνιο (από τ. 88-89):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Στο 4^ο επιχείρημα περί αμνηχανίας της Ελλάδος αν δεν λάβει απάντηση στο έγγραφο, ο «φιλελεύθερος» άνδρας παρατηρεί ότι σε αυτή την περίπτωση μπορεί να ζητήσει βοήθεια από τις λοιπές δυνάμεις, ενώ παράλληλα φαίνεται στις υποσημειώσεις να θεωρεί ότι η Αγγλία δεν μπορεί να αποφασίσει τίποτα χωρίς να συμβουλευτεί τις άλλες δυνάμεις, και ότι το όχι της Αγγλίας ισοδυναμεί με όχι όλης της Ευρώπης, κάτι μη εφικτό ειδικά όταν πρόκειται για την τύχη ενός έθνους. Επισημαίνει όμως ότι αν έρθει η βοήθεια, θα έρθει την άνοιξη, και επομένως οι Έλληνες θα πρέπει τον χειμώνα να κάνουν μόνοι τους μεγάλα πράγματα. • Στο 5^ο επιχείρημα ότι υπάρχει κίνδυνος υποδούλωσης της Ελλάδας αν η Αγγλία απαντήσει θετικά, του προσάπτει ότι καταλήγει σε αντιφάσεις, και ότι από την στιγμή που η Ελλάδα βρέθηκε στην ανάγκη να ζητήσει βοήθεια, δεν έχει την πολυτέλεια να διαπραγματεύεται συνθήκες. • Καταλήγει στο ότι δεν πρέπει να ενεργήσει κανείς κατά του εγγράφου προστασίας. Δεν έχει σημασία αν αυτό είναι έγγραφο του έθνους, αρκεί μόνο να έχει καλά αποτελέσματα. Χρειάζεται διόρθωση σε εθνική συνέλευση, αλλά δεν είναι ανάγκη να ακυρωθεί. • Σε ερώτηση που κάνει στον «φιλελεύθερο» περί της γνώμης του για τις εθνικές συνελεύσεις, εκείνος αποκρίνεται ότι στην Ελλάδα τις βρίσκει επιβλαβείς, καθώς οι άνθρωποι που τις απαρτίζουν προτάσσουν τα ιδιωτικά τους συμφέροντα έναντι του γενικού, για
--	--

	<p>αυτό δεν πρέπει να είναι το μόνο μέσο που να αποφασίζει για το συμφέρον της χώρας. Αναφέρεται στο τέλος ότι ο «φιλελεύθερος» εγκατέλειψε την πατρίδα λόγω πολιτικού διωγμού. Σημειώνει πως οι Έλληνες πρέπει πάντα να σκέφτονται πως η σωτηρία της πατρίδας είναι ο μόνος και υπέρτατος νόμος. Τον λόγο γράφει ο Π. Νικολαΐδης.</p>
<p>92 (22/9)</p>	<p>Νέα από τη Σαλαμίνα (22/9). Επισυνάπτεται επιστολή του Πανάγου Λογοθέτη (17/9), στην οποία αναφέρεται σε επιστολές της Επιτροπής Μεσολογγίου προς τη Διοίκηση:</p> <p>Περιγράφουν το τέχνασμα των Ελλήνων με τις δύο μίνες (νάρκες) που είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο πολλών Τούρκων. Οι Έλληνες αποκεφάλισαν τον αρχηγό της εφόδου.</p> <p>Οι Καραϊσκάκης και Τσόγκας έτρεξαν να εμποδίσουν ανεφοδιασμό των Τούρκων που έρχεται από την Βόνιτσα.</p> <p>Σύμφωνα με τον Λογοθέτη, ο ταχυδρόμος έφυγε βιαστικά και για αυτό δεν μπόρεσε να μεταφέρει πληροφορίες για τη ναυμαχία.</p> <p>Πλοίο από την Ύδρα μεταφέρει ότι οι κανονιές στις Σπέτσες ήταν για τον θάνατο του ανιψιού του Μπόττаса.</p> <p>Επιστολή του Χ. Θεόδωρου στους Δημογέροντες των Αθηνών (16/8): Τους παροτρύνει στην ανέγερση του οχυρώματος του Σέτζιου για λόγους ασφαλείας. Αναφέρει ότι ο Γκούρας υποσχέθηκε να συνεισφέρει στο έργο αυτό.</p> <p>Επιστολή του Κολονέλου Ιουρδαιν στους Πελοποννήσιους (30/8): Τους κρούει τον κώδωνα ότι οι εχθροί ετοιμάζουν εκστρατεία εναντίον τους, και ότι δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να εμπιστευτούν οτιδήποτε τους τάζουν, γιατί το κάνουν με σκοπό να τους σκλαβώσουν. Για να τους πείσει περιγράφει ορισμένα από τα πιο ειδηχθή εγκλήματα που έκαναν οι Τούρκοι ενώ είχαν διαβεβαιώσει ότι δεν θα πειράζουν κανένα. Καλεί τους Έλληνες να αντισταθούν στον εχθρό.</p> <p>Νέα (22/9). Ο Καραϊσκάκης κατόρθωσε να παροτρύνει όλους τους δυνατούς της Δυτικής Ελλάδας να πολεμήσουν, και τώρα βρίσκεται πίσω από τους εχθρούς που πολιορκούν το Μεσολόγγι με 4.000.</p> <p>Λέγεται πως αν δεν ήταν ο Καπιτζίμπασης θα είχε διαλυθεί η πολιορκία του Μεσολογγίου. Αν δεν έβλεπαν οι εχθροί που το πολιορκούν την πρόοδο του Ιμπραήμ δεν θα μπορούσαν να τους κρατήσουν στο Μεσολόγγι.</p>
<p>93-94 (29/9)</p>	<p>Νέα από το Ναύπλιο (21/9):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Έγινε συνέλευση των Βουλευτών (21/9), στην οποία ο γραμματέας Α. Παπαδόπουλος έβγαλε λόγο περί των ωφελημάτων της Δημοσιότητας των βουλευτικών πράξεων και της Τυπογραφίας. Ανέφερε ότι έτσι ο λαός μπορεί να γνωρίζει τους καλούς και τους κακούς

	<p>Αντιπροσώπους, ενώ αυτοί περιορίζονται στα χρέη τους. Ακολούθησε μια Διάταξη, με βάση την οποία πρέπει να φέρονται οι Βουλευτές, και μια άλλη που αναφερόταν στα χρέη των ακροατών. Φήμες λένε ότι θα συζητήσουν οι Βουλευτές την πιθανότητα κοινής ενδυμασίας τους εξωτερικά με απώτερο σκοπό να γίνουν όλοι τους ενάρετοι εσωτερικά.</p> <p>Νέα (24/9)</p> <ul style="list-style-type: none">• Πραγματοποιήθηκε η άφιξη του ναυάρχου Hamilton (μάλλον 22/9) φέρνοντας 4 Έλληνες αιχμάλωτους, ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο γιος του Μαυρομιχάλη και ο Π. Γιατράκος. 70 ακόμη αναμένονται με άλλο πλοίο. Ο Ιμπραήμ όμως αρνήθηκε να δώσει τον Χατζηχρήστο και τον Γεώργιο Μοθωνιό παραβιάζοντας την απόφαση του Βουλευτικού για γενική ανταλλαγή.• Ο Ιμπραήμ τριγυρνά ακόμα στον Μυστρά. Ο Νικήτας βρίσκεται στο Γεωργίτσι, ενώ λέγεται ότι έδωσε μάχη, το αποτέλεσμα της οποίας αγνοείται.• Το Βουλευτικό αποφάσισε τη σύσταση Εφημερίδας της Διοικήσεως με συντάκτη τον Θεόκλητο Φαρμακίδη. <p>Νέα από την Αθήνα (23/9):</p> <ul style="list-style-type: none">• Εύρεση ανδρικού πτώματος στο Μοσχάτο (23/9), αδυναμία όμως της Αστυνομίας να το αναγνωρίσει.• Μάχη στο Κακοςάλεσι (25/9). Σε αυτήν έτρεξε και ο Θανάσης Σκουρτανιώτης. Οι Έλληνες έπιασαν δύο Τούρκους αιχμαλώτους, ενώ οι Τούρκοι μόνο ζώα. <p>Νέα (26/9). Οι ΔερβENOχωρίτες συγκεντρώθηκαν στα Μέγαρα (19/9) ζητώντας εξηγήσεις από τον Ευμορφόπουλο σχετικά με τους μισθούς. Μερικοί κλέφτες, οι οποίοι είχαν πάρει ζώα από τη μάντρα του, σκότωσαν τον αδελφό του που τους καταδίωκε, και στην συνέχεια εμπόδισαν τον Ευμορφόπουλο να διαφύγει, ώσπου ήρθε ο στρατηγός Ιωάννης Ρούκης και τον απελευθέρωσε.</p> <p>Νέα (28/9)</p> <ul style="list-style-type: none">• Επιβεβαιώνονται όσα είχαν ακουστεί από γράμματα από το Ναύπλιο, και όσα είχαν εκδοθεί σε προηγούμενο φύλλο από γράμμα ενός Παραστάτη σχετικά με το Μεσολόγγι.• Πληροφορίες για λιποταξία 1.500 Τούρκων από την πολιορκία του Ανατολικού, καθώς και του Σουλεϊμάν πασά, και 2.000 Αλβανών που φύλασσαν τον ποταμό Άσπρο. <p>Επιστολή του Π. Νικολαΐδη προς το Πανελλήνιο: μεταφράζει τα συγγράμματα του Γάλλου Μαβλύ, και ειδικότερα αυτό περί των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των πολιτών στην κοινωνία, και προτείνει στους Έλληνες να το διαβάσουν για να είναι σωστοί πολίτες, καθώς πλησιάζει η ανεξαρτησία.</p>
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> <p>Στην Η επιστολή, ο Γάλλος φαίνεται να στέλνει σε έναν συμπολίτη του γράμμα (21/8/1758) με αποσπάσματα από την συζήτησή του με τον λόρδο Stanhope. Ο λόρδος εκφράζει τις απόψεις του σχετικά με το αν δύναται ένα κράτος να διατηρήσει την ελευθερία του για πάντα, και με ποιον τρόπο μπορεί να διατηρηθεί μια κυβέρνηση στην εξουσία. Επισημαίνεται πως κανένα έθνος δεν κατάφερε να διαφυλάξει την ελευθερία του με τέτοιο τρόπο ώστε να μην την χάσει ποτέ. Χωρίς την ελευθερία αυτή δεν υπάρχει ευδαιμονία στον κοινωνικό βίο. Σχεδόν ποτέ όμως δεν στερεώθηκε φρόνιμα στην νομοτελεστική εξουσία μεταξύ των αρχόντων, των οποίων την φιλοδοξία και την αισχροκέρδεια έχει εχθρούς, όπως και τα πάθη των πολιτών. Επειδή είναι αντίθετη με τα συμφέροντα και των δύο, προσπαθούν να την ματαιώσουν. Αν οι άρχοντες πετύχουν την κατάλυση των νόμων αναδύεται μια ολιγαρχία, η οποία διαρκεί όσο οι τύραννοι αισθάνονται ότι η ένωσή τους είναι αναγκαία για να πνίγει τα παράπονα των πολιτών. Στην συνέχεια γίνεται βασιλεία, όταν ένας λάβει την υπεροχή. Αν υπερισχύσουν οι πολίτες έρχεται η αναρχία. Επικρατεί ύβρις και αδικία, οι νόμοι καταπατούνται, και ο καθένας φροντίζει μόνο τον εαυτό του. Συγκροτούνται συνωμοσίες και φατρίες. Η αναρχία καταλήγει σε τυραννία. Η απαιτούμενη δύναμη για να αποκατασταθούν οι νόμοι πρόκειται να προκύψει αναπόφευκτα. Όλος ο σκοπός της πολιτικής αυτής είναι να προλαβαίνει αφορμές τέτοιου πολέμου. Οι νόμοι ειρηνεύουν τα πάθη, και εισάγεται η ευταξία. Όταν οι άρχοντες και οι πολίτες βρίσκουν περισσότερες δυσκολίες για την πραγματοποίηση των αθέμιτων επιθυμιών τους, τότε θα ασχοληθούν με το κοινό καλό, ή τουλάχιστον δεν θα παρεκτραπούν. Παρατηρεί πως όταν οι άνθρωποι ευτυχούν, θεωρούν τους εαυτούς τους ασφαλείς. Όσο βαθύνους και αν είναι η πολιτική, ποτέ δεν έχει την επιδεξιότητα των παθών, ή αν την έχει είναι κατώτερη τους. Σε όλες τις επικράτειες προκύπτουν αιφνίδιες υποθέσεις. Όταν οι νόμοι φθαρούν από τον χρόνο και την έλλειψη φροντίδας, τότε αρχίζουν να χάνουν την δύναμή τους. Οι άνθρωποι νομίζουν ότι είναι καλύτερο να φτιάχνουν νέους νόμους και να επιβάλλουν σκληρότερες τιμωρίες. Οι αυστηρότεροι όμως νόμοι δεν θεραπεύουν την κατάσταση, και θα παραβιαστούν όπως οι προηγούμενοι. Είναι καλύτερο να διορθώνονται τα ελαττώματα για τα οποία υπάρχουν παράπονα και να επαινούνται οι αρετές, παρά να τιμωρούνται τα σφάλματα. Έτσι η πολιτεία θα ακμάσει. Σύμφωνα με τον Stanhope, είναι ωφέλιμο κάθε 20-25 χρόνια οι αντιπρόσωποι να συστήνουν μια επιτροπή για να παρατηρεί και να εξετάζει την κατάσταση της κυβέρνησης. Έτσι θα εμπο-</p>
--	--

	<p>δίξεται η στερέωση νέων συνηθειών και κάθε κατάχρηση θα σβήνει πριν υπερισχύσει. (συνεχίζεται)</p>
<p>95 (2/10)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (1/8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τα Ελληνικά Χρονικά (16/9) αναφέρουν ότι οι εχθροί έχουν αρχίσει να απελπίζονται και προσπαθούν να προφυλαχτούν. • Οι Τούρκοι που έφυγαν από το στρατόπεδο επιτέθηκαν σε χριστιανικό πανηγύρι στην Άρτα και πήραν πράγματα και γυναίκες. • Μέρος του ελληνικού Τακτικού έφτασε στα Μέγαρα. Λέγεται ότι συνολικά είναι πέντε λόχοι, και μεταξύ αυτών υπάρχουν και ιππείς. <p>Νέα από το Ναύπλιο (27/9):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το Μεσολόγγι έχει καθημερινά νίκες. Οι Καραϊσκάκης, Τσόγκας κ.α. έχουν καταλάβει τις εξωτερικές θέσεις και είναι κοντά στον αποκλεισμό του ανεφοδιασμού του εχθρού. • Αγγλικές και γαλλικές εφημερίδες γράφουν ότι ο Cochrane έχει συμφωνήσει με την ελληνική Επιτροπή στο Λονδίνο και θα έρθει σε ένα μήνα. Αυτό επιβεβαιώνεται και από άλλες πηγές. • Ο Ιμπραήμ βρίσκεται στην Τριπολιτσά, και πολλοί υποπτεύονται ότι σκοπεύει να φτάσει στην Κόρινθο. • Τα πελοποννησιακά στρατεύματα βρίσκονται στο Παρθένι. <p>Νέα (30/9).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράφει από την Κόρινθο ο Φρούραρχος ότι διαλύθηκε η πολιορκία του Μεσολογγίου. • Γράμμα από τη Θεσσαλονίκη αναφέρει ότι οι Σέρβοι ξεκίνησαν πόλεμο εναντίον των Τούρκων. <p>Συνέχεια της επιστολής του Μαβλύ (από τ. 93-94):</p> <p>Αναφέρεται πως και η πιο σοφή κυβέρνηση δεν μπορεί ενίοτε να αποφεύγει τα δεινά ενός πολέμου με τους γείτονές της. Σε αυτές τις περιπτώσεις μοναδικός νόμος που γνωρίζουν οι άνθρωποι είναι ότι η σωτηρία του λαού είναι ο υπέρτατος και μοναδικός νόμος. Για αυτό βλέποντας ότι δεν μπορούν να ωφεληθούν από την κυβέρνηση, βιάζονται να λάβουν έκτακτα μέτρα που αντιτίθενται στο πολιτικό σύνταγμα. Θεωρεί δίκαιο οι αντιπρόσωποι με καταστατικό νόμο να έχουν ως πρώτη φροντίδα την επιδιόρθωση της κυβέρνησης, μόλις πάψει ο πόλεμος. Είναι σημαντικό οι τακτικοί τρόποι της διοίκησης να μην καταστήσουν έκτακτοι, να ανιχνεύονται οι αιτίες από τις οποίες προέκυψαν οι συμφορές του έθνους, και να λαμβάνονται μέτρα για την επιδιόρθωση της κυβέρνησης.</p> <p>Είναι επίσης σημαντικό να γίνεται εξέταση της κυβέρνησης ανεξαρτήτως της έκβασης του πολέμου. Κάθε έθνος νομίζει ότι η νίκη κατά των εχθρών πρέπει να αποδίδεται μόνο στην φρόνησή του, και η ευδαιμο-</p>

	<p>νία φέρνει έπαρση.</p> <p>Στη συνέχεια, ο λόρδος Stanhope παρατηρεί τους λόγους για τους οποίους μπορεί να πέσει μια κυβέρνηση, και ιδίως το να παρασύρεται από τη δύναμη και την ευτυχία, και τι πρέπει να κάνει για να επανορθώσει, τονίζοντας τη σημασία της ομόνοιας και του γνώθι σαυτόν, και αναφέροντας παραδείγματα από αρχαία Ελλάδα και Ρώμη.</p> <p>Όταν τον ρωτά ο Μαβλύ για τις σημερινές περιστάσεις αποκρίνεται πως δεν υπάρχει ελευθερία και τονίζει την σημασία δημιουργίας επιτροπών ή περιοδικών εταιρειών για να επαγρυπνούν για τους νόμους και τους κανόνες, και να τους επιδιορθώνουν όταν υπάρχει ανάγκη. (ακολουθεί σε επόμενο τεύχος το σημείωμα του μεταφραστή)</p>
<p>96 (6/10)</p>	<p>-Νέα από το Ναύπλιο (3/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο αιγυπτιακός στόλος αναμένει νοτιά για να ξεκινήσει από την Αλεξάνδρεια, ενώ ο ελληνικός τον περιμένει στη Ρόδο. • Στέλνονται Προκηρύξεις της Διοίκησης στις επαρχίες για αποστολή πληρεξουσίων στη μέλλουσα εθνική συνέλευση. • Υπάρχουν βέβαιες πληροφορίες πως έρχεται ο Cochrane. • Απόφαση της Διοίκησης για πληρωμή χωρίς διακοπή 15.000 μισθών στο γενικό στρατόπεδο της Πελοποννήσου. Ο Κολοκοτρώνης υποσχέθηκε να συμμετέχουν όλοι οι στρατιώτες σε αυτήν. <p>Νέα από την Αίγινα (5/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Ιμπραήμ άφησε 3.000 να φρουρούν την Τριπολιτσά και κατευθύνεται στα Μοθωκόρωνα. <p>Νέα από την Αθήνα (5/10). Άρθρο υπογεγραμμένο από τον Ψύλλα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρεται στην άφιξη του Τακτικού στρατού υπό την οδηγία του Fabvier στην Αθήνα. Ακολουθεί λεπτομερειακή περιγραφή της υποδοχής του από τους πολίτες, καθώς και της αίσθησης που προκάλεσε, κάτι πρωτόγνωρο για αυτούς. <p>Σημείωμα του μεταφραστή, Π. Νικολαΐδη, στην επιστολή του Μαβλύ του προηγούμενου τεύχους: Θεωρεί ότι το πολίτευμα της Ελλάδος καταπατείται από την αναρχία. Θεωρεί επίσης ότι το τωρινό πολίτευμα είναι ένα είδος ολιγαρχίας. Καλεί τους Έλληνες να στηρίξουν τη Διοίκηση και να δείξουν ομόνοια, και προτείνει την τυραννία των Κουντουριώτων, Μαυροκορδάτων και Τρικούπιδων ως πολίτευμα προβάλλοντας επιχειρήματα. Κάνει επίκληση στους ομογενείς του για καλή θεμελίωση του νόμου.</p> <p>Επιστολή υπογεγραμμένη από κάποιον πατριώτη Π. προς τον Ψύλλα (16/9): Εκφράζει απορία σχετικά με κάποια επιχειρήματα του Νικολαΐδη στη διατριβή που έγραψε περί της ελευθερίας του τύπου στο τ. 86-87 και του ζητεί να επαναλάβει τον συλλογισμό του. Αναφέρεται συγκεκριμένα στους όρους του Νόμου της ελευθερίας του τύπου και στα όριά της.</p>

<p>97 (9/10)</p>	<p>-Νέα από το Ναύπλιο (1/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πρόταση στο Βουλευτικό περί εκλογής των αρχηγών της Κρήτης. Υποψήφιοι για τα πολιτικά ήταν οι Γ. Μαυρομιχάλης, Σ. Τρικούπης, Μαυροκορδάτος και Ε. Τομπάζης, και για τα πολεμικά ο Κώστας Βότσαρης (Μπότσαρης). Για τα πολιτικά, οι περισσότεροι ήταν υπέρ του Ε. Τομπάζη, αλλά όταν ο Βασίλειος Μπουντούρης υποστήριξε πως ο πρώτος δεν θα δεχθεί την εκλογή, το Βουλευτικό έστειλε επιτροπή στο Εκτελεστικό για τη γνωμοδότηση σχετικά με τους άλλους υποψηφίους. <p>Νέα (5/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αγγλικό βρίκι που έφτασε από τους Κορφούς (Κέρκυρα) αναγγέλλει ότι ο Cochrane κατευθύνεται στην Ιρλανδία για να μαζέψει ναύτες, και στα τέλη του μηνός θα είναι με βεβαιότητα στην Ελλάδα. <p>Νέα από την Αθήνα (8/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Περιγραφή των φρικτών βασανιστηρίων που υπέστη μια γυναίκα από τους Τούρκους στο Μαρκόπουλο επειδή αρνήθηκε να τους ακολουθήσει. Εγκωμιάζεται το θάρρος της και γίνεται σύσταση στους άνδρες να πολεμούν με τακτική. <p>Νέα (8/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο ερχομός του Cochrane στην Ελλάδα επιβεβαιώνεται από πολλές εφημερίδες του Λονδίνου. • Η εφημερίδα της Διοικήσεως θα έχει το όνομα «Γενική Εφημερίς της Ελλάδος» και εκδότη τον Θεόκλητο Φαρμακίδη, και θα εκδίδεται δύο φορές την εβδομάδα με τιμή 6 ισπανικά τάλαρα τον χρόνο. <p>Διακήρυξη του Προέδρου του Εκτελεστικού της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος (25/10) για τη συγκρότηση Εθνικής Συνελεύσεως τον Δεκέμβριο. Όλοι οι Πληρεξούσιοι των Επαρχιών οφείλουν να παρευρεθούν στην έδρα της Διοίκησης ή όπου εγκριθεί να γίνει η έναρξη των εργασιών της Συνέλευσης. Ο αριθμός των Πληρεξουσίων κάθε επαρχίας πρέπει να είναι διπλάσιος του αριθμού των Παραστατών της, ενώ η εκλογή τους θα γίνει όπως αυτή των Παραστατών.</p> <p>Επιστολή του Διοικητή του Τακτικού Fabvier προς τους κατοίκους Αττικής, Σαλαμίνας, Μεγάρων, Λειβαδιάς, Θήβας (6/10): Υπογραμμίζει ότι ο τακτικός στρατός είναι η μόνη λύση για να επιτευχθεί η ανεξαρτησία, και ότι εκείνος αφιλοκερδώς δέχτηκε τη θέση του Διοικητή γιατί θέλει να δει τους Έλληνες ελεύθερους.</p> <p>Επιστολή του Επαρχείου Αθηνών της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος προς τους κατοίκους της επαρχίας (6/10): Αναφέρεται στη δημιουργία του Τακτικού υπό την διοίκηση του Fabvier, και κάνει έκκληση στους πολίτες να καταταχθούν σε αυτό γιατί είναι ο μόνος τρόπος να διασφαλιστεί η ελευθερία και να αυξηθούν τα σύνορα. Υπογρά-</p>
------------------	--

	<p>φουν οι Ιωάννης Γενοβέλης και Δημήτριος Βύας.</p> <p>Λόγος προς τους Έλληνες που πολεμούν για την ελευθερία: Τους κατηγορεί ότι δεν ξέρουν τί σημαίνει ελευθερία, και ότι οι πράξεις τους δεν συνάδουν με τον σκοπό της, γιατί δεν έχουν ομόνοια μεταξύ τους, ούτε επιθυμούν να απελευθερωθούν για να ζήσουν με ευνομία, και για αυτό δεν τους αξίζει να αποκαλούν τους εαυτούς τους απόγονους των αρχαίων Ελλήνων. (συνεχίζεται)</p>
<p>98 (13/10)</p>	<p>Νέα από την Ύδρα (11/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Άφιξη όλου του στόλου με σκοπό να επισκευασθεί. Όσοι Αλβανοί ήταν στο Μεσολόγγι αποχώρησαν (30/9), ενώ οι εναπομείναντες Τούρκοι επιχείρησαν μία ακόμη αποτυχημένη έφοδο. Τις ειδήσεις αυτές έφερε το καράβι του Καλαφάτη στις Σπέτσες. Ο Καραϊσκάκης σκότωσε άλλους 300. <p>Νέα από την Αθήνα (13/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Από το Ναύπλιο γράφουν ότι ένα πολεμικό γαλλικό πλοίο τους μετέφερε την είδηση της αποχώρησης του Κιουταχή από το Μεσολόγγι, και σύμφωνα με τις περασμένες ειδήσεις ότι τον απείλησε ο Σουλτάνος «ή το Μεσολόγγι ή το κεφάλι σου», ότι μάλλον είναι νεκρός. • Νέα έξοδος των Τούρκων την νύχτα από την Εύριπο και πρόκληση της μεγαλύτερης ζημιάς ως τώρα (μάλλον 11/10). <p>Ειδοποίηση υπογεγραμμένη από τον συνταγματάρχη Fabvier (19/10): Περιγράφει λεπτομερειακά την ενδυμασία, τα όπλα, την τροφή και τον μισθό που επιβάλλεται να έχουν οι στρατιώτες, οι αξιωματικοί, οι λοχαγοί κ.α. του τακτικού σώματος, το πώς πρέπει να συμπεριφέρονται, τις ποινές, και τα προνόμια που θα έχουν, ειδικά αν φέρουν και άλλους στο σώμα.</p> <p>Συνέχεια της ομιλίας προς τους Έλληνες που πολεμούν για την ελευθερία (από τ. 97):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κατηγορεί τους πολίτες ότι δεν έχουν τις αρετές των φιλελεύθερων ανδρών, ούτε δικαιοσύνη, ούτε πίστη, και εξαιτίας αυτών όχι μόνο δεν θα γίνουν έθνος, αλλά κινδυνεύουν να χαθούν ολοκληρωτικά, και δεν θα έχουν βοήθεια από άλλα έθνη. <p>Κατηγορεί τους πολιτικούς ότι ασκούν υποκριτική και φιλόδοξη πολιτική. Τους προτρέπει να εκτελούν αμισθί τα καθήκοντά τους και να βοηθούν την πατρίδα με την περιουσία τους, να διορίζουν τίμιους και δίκαιους ανθρώπους στα αξιώματα, και να συλλογίζονται τα συμφέροντα του έθνους.</p> <p>Κατηγορεί τους καπετάνιους για φιλοκέρδεια, ότι δεν πολεμούν με σκοπό την ελευθερία της πατρίδας, δεν έχουν ομόνοια, και ότι εξ αυτών οι μόνοι ενάρετοι είναι ο Νικήτας και ο Μιαούλης. (συνεχίζεται)</p>

<p>99 (16/10)</p>	<p>Νέα από τη Σύρα (7/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Περιγράφεται η χρηματική συνεισφορά ορισμένων πατριωτών εμπόρων, όπως ότι τον Ιούλιο αγόρασαν ένα πολεμικό πλοίο για την ανάγκη της πατρίδας, και πριν λίγες μέρες έστειλαν με έξοδά τους 50 νεοσύλλεκτους στο Τακτικό. Συμπεριλαμβάνεται η επιστολή που τους έστειλε η Προσωρινή Διοίκηση της Ελλάδος. • Πλοίο από την Αλεξάνδρεια αναγγέλλει ότι ο Μεχμέτ Αλή εκτός από τα άλλα ετοιμάζει και 20 πυρπολικά. Το πότε, πού, και πόσα στρατεύματά του θα κάνουν απόβαση είναι άγνωστο. • Πλοίο από τη Μάλτα επιβεβαιώνει την αναχώρηση του Cochrane και του Βίλσον από την Αγγλία, και την αναμενόμενη άφιξή τους στην Ελλάδα. <p>Νέα από το Ναύπλιο (9/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράμμα της Επιτροπής Μεσολογγίου προς τη Διοίκηση αναφέρει ότι έκαναν οι Μεσολογγίτες επιτυχημένη μάχη (28/9), και ότι ο Καραϊσκάκης όρμησε στον Καρβασαρά, τον οποίο κατέλαβε. Υπάρχουν ελπίδες ότι το στρατόπεδο του Κιουταχί θα διαλυθεί. • Ο Ιμπραήμ πέρασε στην Αρκαδία, από εκεί «έστειλε κολώνα» στην Γαστούνη και στον Πύργο, και έκανε μεγάλη σφαγή χωρίς να συναντήσει αντίσταση. <p>Νέα από την Αθήνα (16/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράφουν από το Ναύπλιο για αναχώρηση του εχθρικού στόλου από την Αλεξάνδρεια και κατεύθυνση του Ιμπραήμ προς τη Γαστούνη. <p>Διατριβή περί της υψηλής υπεράσπισης που επικαλέστηκαν οι Έλληνες, την οποία υπογράφει κάποιος «Σ.Τ.» (Σπυρίδων Τρικούπης), αναδημοσιευμένη από τη ΓενΕφ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Μέρος πρώτο: γιατί η Ελλάδα επικαλέστηκε την υπεράσπιση της Μ. Βρετανίας. <p>Αναλύεται αρχικά η έλλειψη πόρων (στρατιωτικών, χρηματικών κ.α.) της Ελλάδας στο ξεκίνημα του πολέμου, και παρά την επίμονη προσπάθειά της, η άρνηση παροχής βοήθειας από τις Μεγάλες Δυνάμεις λόγω των πολιτικών κλονισμών στην Ιταλία. Η Ελλάδα όμως περίμενε υπομονετικά, χωρίς να αλλάξει την πολιτική της βάση. Η Μ. Βρετανία ήταν η πρώτη που αναγνώρισε τα πολεμικά δικαιώματα της Ελλάδας, κράτησε ουδετερότητα και σ' αυτήν ιδρύθηκε και το φιλελληνικό Κομιτάτο. Όταν σύμμαχος της Τουρκίας έγινε η Αίγυπτος, κατάλαβε η Ελλάδα ότι δεν μπορούσε μόνο με τις εσωτερικές της δυνάμεις να νικήσει, και αποφάσισε να στραφεί στην πιο ευνοϊκή δύναμη, τη Μ. Βρετανία, θέτοντας «την εθνική ανεξαρτησία και πολιτική ύπαρξη της στην υπεράσπιση της Μ. Βρετανίας.» (συνεχίζεται)</p>
-------------------	--

<p>100-101 (23/10)</p>	<p>Νέα από την Ύδρα (13/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Άφιξη του Ψύχα (13/10), απεσταλμένου από την ελληνική επιτροπή του Λονδίνου. Έφερε το συμφωνητικό του ερχομού του Cochrane, ο οποίος θα φέρει μαζί του και τρία ατμοκίνητα. • Αγγλική φρεγάτα ανήγγειλε στο Μεσολόγγι ότι ο Cochrane θα αναχωρούσε για την Ελλάδα την 1^η Οκτωβρίου. • Αναδημοσίευση από τον «Φίλο του Νόμου». Φαίνεται ότι μια μοίρα του εχθρικού στόλου έφτασε στην Σούδα της Κρήτης. 16 ακόμα είχαν φτάσει πριν από μερικές μέρες στην Ρόδο. • Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ: ο Ιμπραήμ συνάντησε αντίσταση στις περιοχές Σμέρνα, Αλβάνια και Ζούτα, και οπισθοχώρησε στην Αρκαδία και στα φρούρια της Μεσσηνίας μαζί με τα λάφυρα. <p>Νέα από την Αθήνα (22/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράφουν από το Ναύπλιο για δυσαρέσκεια των ακροατών, καθώς γράφτηκε το όνομα του Βαλιάνου με χρυσά γράμματα στο Βουλευτήριο. Θεωρούν ότι η τιμή έπρεπε να δοθεί στον οχυρωματοποιό του Μεσολογγίου. Σχολιάζεται πως εκεί που υπάρχουν πολλές τιμές βυθίζεται η πολιτική ελευθερία. • Ο Ιμπραήμ βρήκε αντίσταση στην Γαστούνη και οπισθοχώρησε στην Αρκαδία. • Είναι πολύ καλή η κατάσταση στην Κρήτη, και καθημερινά αυξάνεται ο αριθμός των Ελληνικών στρατευμάτων. • Ύστερα από τη συζήτηση στο Βουλευτικό (2/10) για τον διορισμό του πολιτικού Διοικητή στην Κρήτη, αποφασίστηκε προσωρινά να μην διοριστεί πολιτικός, αλλά μόνο πολεμικός. Αποστολή προβουλεύματος στο Εκτελεστικό για να παρακινήσει τον Κώστα Μπότσαρη για την οπλαρχηγία. <p>Νέα (23/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναχώρηση 4 λόχων του πρώτου Τάγματος με τη συνοδεία του Fabvier για τις Σπέτσες (22/10). <p>Σε γεύμα της συζύγου του Γκούρα προς τον Fabvier, ο Σπύρος Βουγιγκλής του απήγγειλε ένα ποίημά του, με το οποίο τον εξυμνεί.</p> <p>Νέα από την Ύδρα (21/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κανένα νέο για τον εχθρικό στόλο. <p>Συνέχεια της διατριβής προς τους Έλληνες που πολεμούν για την ελευθερία (τ. 97, 98):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κατηγορεί τους εκκλησιαστικούς ότι χωρίς καμία δικαιολογία κάθονται αμέτοχοι και δεν πάνε να κηρύξουν τον ζήλο για την πατρίδα, την ομόνοια και τη δικαιοσύνη, και μάλιστα ότι τους έδιναν οι Τούρκοι προνόμια για να λένε ότι είναι θέλημα Θεού η τουρκική τυραννία. Επισημαίνει πως δεν υπάρχουν πλέον δικαιολογίες, και πως όσοι δεν συντρέξουν στον αγώνα θα είναι
-----------------------------------	--

	<p>εχθροί του γένους.</p> <p>Υπογραμμίζει στους Χριστιανούς ότι ο αγώνας τους είναι ο πιο δίκαιος στον κόσμο, γιατί πολεμούν για την πίστη και την πολιτική ελευθερία τους. Αν όμως συμπεριφερθούν χωρίς ομόνοια, δικαιοσύνη και πίστη τότε θα ηττηθούν, και δεν θα πρέπει να ελπίζουν ούτε σε θεία βοήθεια, ούτε σε ανθρώπινη. Ή θα ενωθούν και θα ελευθερωθούν, ή θα χαθούν. Δεν πρέπει να ακούνε τις υποσχέσεις των Τούρκων.</p> <p>Αναφέρεται ότι αυτή η διατριβή στάλθηκε από το Ναύπλιο, περικλεισμένη σε δύο γράμματα. Το ένα ήταν από το Ναύπλιο και παρουσίαζε ως συγγραφέα τον Νεόφυτο Βάμβα, και το άλλο ήταν από την Τήνο.</p> <p>Το γράμμα από την Τήνο είναι το εξής: Αποστέλλεται από τον Νικόλαο Χ. Ελευθέρη προς τον Ψύλλα (5/9) και θέλει να παρουσιάσει έναν λόγο που έγραψε ένας πατριώτης με παιδεία προς τους Έλληνες που πολεμούν για την ελευθερία, και δεν ήθελε μέχρι τώρα να τον δημοσιεύσει. Τονίζει στον Ψύλλα ότι αν φοβηθεί και δεν το δημοσιεύσει θα τον θεωρήσει δούλο αυτών που του δίνουν τα περισσότερα.</p> <p>Συνέχεια της διατριβής «περί της υψηλής υπερασπίσεως που επικαλέστηκαν οι Έλληνες» (από τ. 99):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Μέρος δεύτερο, σχετικά με το αν βλάπτει η επικαλούμενη υπεράσπιση την πολιτική ανεξαρτησία του έθνους, και αν είναι το έγγραφο παράνομο ή νόμιμο. Προς απάντηση του πρώτου ερωτήματος παρουσιάζει αρχικά τον ορισμό που δίνει ο Vattel στο βιβλίο του περί του δικαίου των εθνών, όπου κάνει λόγο για μια απλή συνθήκη προστασίας που δεν βλάπτει την εθνική αυταρχία. Άρα σύμφωνα με αυτό, η Ελλάδα δεν υποδουλώνεται στην Μ. Βρετανία, αφού δεν ζητά να την διοικήσει, αλλά να την προφυλάξει, και να ενδυναμωθεί έτσι ώστε να θεμελιώσει την ανεξαρτησία της. Τονίζει ότι η Ελλάδα δεν υποβάλλεται η ίδια, αλλά θέτει υπό την υπεράσπιση της Μ. Βρετανίας την ανεξαρτησία και την πολιτική της ύπαρξη, σαν μια ιερή παρακαταθήκη. <p>Όσον αφορά το 2^ο ερώτημα, μερικοί υποστηρίζουν ότι είναι παράνομο το έγγραφο επειδή δεν συντάχθηκε σε εθνική συνέλευση, ούτε από την Διοίκηση, αλλά από μερικά άτομα. Απαντάται ότι η βοήθεια ήταν θέληση του λαού και αναγκαία, και οι περιστάσεις δεν επέτρεπαν την συγκρότηση εθνικής συνέλευσης γιατί θα αποφαινόταν μοιραία για την χώρα. Η Διοίκηση συμμετείχε μόνο έως το σημείο που της ήταν επιτρεπτό, υπογράφοντας και επικυρώνοντας το έγγραφο, ενώ επιπλέον τα άτομα από τα οποία συντάχθηκε το έγγραφο αποτελούν σπουδαίες προσωπικότητες του εκκλησιαστικού, πολεμικού, και πολιτικού κόσμου. Επισημαίνει πως είναι σαφές πως το έγγραφο αποτελεί έκφραση της θέλησης ολόκληρου το έθνους.</p>
--	---

<p>102-103 (30/10)</p>	<p>Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ: η αιφνίδια μετακίνηση του εχθρού από την Αρκαδία προς τα φρούρια είχε ως αποτέλεσμα την εγκατάλειψη των βοσκημάτων τους, τα οποία πήραν οι Έλληνες.</p> <p>Νέα από το ελληνικό στρατόπεδο στα Σάλωνα (20/10). Δημοσιεύεται γράμμα του Νικόλαου Κριεζιώτη:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρεται στην αναχώρηση του ίδιου και του Γκούρα για τις Θερμοπύλες (9/10), όπου τους ακολούθησε και ο Βάσσος. • Γίνεται περιγραφή των επιτυχημένων μαχών που έγιναν στις Θερμοπύλες (στις 12, 16 και 17/10). <p>Νέα από την Αθήνα (26/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο ιατρός Βασίλειος Αριστεύς έφερε από το Παρίσι το εμβόλιο της ευλογιάς, και οι Δημογέροντες του έκαναν παράκληση να το χορηγήσει στα παιδιά της Αθήνας. <p>Στη Συνέλευση του Βουλευτικού (1/10) αναγνώσθηκε το προβούλευμα υπ' αριθμόν 1,276, στο οποίο περιέχεται αναφορά των προκρίτων των Αθηνών που ζητούν να ξαναρχίσει τις εργασίες της η επιτροπή του τοπικού δικαστηρίου. Αποφασίστηκε να μείνει μέχρι να λειτουργήσει ο οργανισμός περί των δικαστηρίων. Αντιδράσεις εκφράζονται στις υποσημειώσεις.</p> <p>Περιγράφεται η υπόθεση του Τουτουντζή, ο οποίος φυλακίστηκε χωρίς επαρκή στοιχεία, και η ταλαιπωρία που υπέστη για την αποφυλάκισή του. Εκφράζεται με βάση αυτό δυσαρέσκεια για τη μη λειτουργία της δικαστικής επιτροπής της επαρχίας, και αναρωτιέται για ποιον λόγο ο Έπαρχος έχει τον ρόλο του κριτή, ενώ σύμφωνα με τον νόμο είναι εκτελεστής της αποφάσεως.</p> <p>Επιστολή του Ν. Κολοβού προς τους συμπατριώτες του (20/10): τονίζει την σημασία του τακτικού στρατού για την απελευθέρωση.</p> <p>Ο συντάκτης Γ. Ψύλλας παραθέτει την ειδοποίηση που είχε δημοσιεύσει κατά το ξεκίνημα της ΕφΑθ και τις αρχές στις οποίες ήθελε να βασιστεί, συγκεκριμένα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Στην παρρησία με σκοπό την καλύτερη εκλογή αντιπροσώπων. Σχολιάζεται πως με τις ελεύθερες λογοτριβές φωτίζεται ο νους του ανθρώπου και καταλήγει σταδιακά στην αλήθεια. Κάθε γνώμη γίνεται δεκτή, κι ας είναι αντίθετη με αυτήν της εφημερίδας. Υποστηρίζει όμως την γνώμη εκείνων που θέλουν μια Διοίκηση θεμελιωμένη πάνω στο παραστατικό σύστημα. • Στην ζήτηση απλών νόμων και ανοιχτών, γρήγορων και υπεύθυνων δικαστηρίων. • Στην προβολή των κατορθωμάτων του στρατού και του ναυτικού. • Στον σεβασμό όσων ξένων έρχονται για καλό σκοπό και το αντίστροφο. • Στην αξιοποίηση της τυπογραφίας για την εδραίωση της ομόνοιας.
-----------------------------------	--

	<p>Τα πάθη και η διχόνοια βλάπτουν τη Διοίκηση, το εμπόριο, τις τέχνες, την γεωργία, και ταλαιπωρούν τον λαό.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Στην φιλική εξωτερική πολιτική. Εκφράζεται η επιθυμία να ευτυχούν όλα τα έθνη, έτσι ώστε να ωφελείται και η Ελλάδα από αυτό. <p>Επισημαίνει ότι όσο καιρό εκδίδεται η εφημερίδα, βοηθούμενος και από τους ομογενείς, πέτυχε και τον ουσιαστικότερο σκοπό της κριτικής του πολιτικού έργου, τονίζοντας μάλιστα την αρωγή της κοινής γνώμης που αποτελεί το μοναδικό σχολείο του λαού. Καλεί τους λόγιους να συμβάλουν στην πρόοδο των ελεύθερων εφημερίδων και της κοινής γνώμης. Στη συνέχεια προσθέτει κάποιες γενικές πληροφορίες για την εφημερίδα σχετικά με τα τεύχη, την τιμή, και το πώς προμηθεύεται.</p> <p>Νέα από την Αθήνα (27/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράφουν από Σάλωνα για την αιφνίδια αποχώρηση Τούρκων από εκεί τη νύχτα (25/10). • Ανακοίνωση του θανάτου του αδελφού του Ιω. Ρούκη στον πόλεμο των 17. • Ο βαριά άρρωστος γραμματέας του Βουλευτικού Ιωάννης Σκανδαλίδης κάλεσε τον ιατρό Σπυρ. Καλογερόπουλο. • Ο Γραμματικόπουλος δέχτηκε με περηφάνεια να γίνει στρατιώτης του Τακτικού, παρόλο που ήταν αντιστράτηγος με τους ατάκτους.
<p>1 (11/11)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (7/11):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Επιστροφή από τις Σπέτσες του Fabvier με τους 4 λόχους του πρώτου συντάγματος, και μέρους του Πυροβολικού υπό την οδηγία του στρατηγού Καλλέργη. • Η υποψία μήπως ο εχθρός κινηθεί για τις Σπέτσες εξέλιπε, και λέγεται ότι ο στόλος έκανε απόβαση στο Νεόκαστρο. • Κατά την απουσία του Fabvier σχηματίσθηκαν στην Αθήνα 3 ακόμα λόχοι, ενώ γίνεται καθημερινά ένταξη πολλών νέων στρατιωτών. • Από την Άνδρο ήρθαν 150 νεοσύλλεκτοι εθελοντές, και αναμένονται και άλλοι. <p>Πληροφορίες από την Ύδρα (7/11) αναφέρουν ότι ο εχθρικός στόλος βρίσκεται στο Νεόκαστρο. Εκφράζονται αμφιβολίες για την επίθεση στην Τριπολιτσά, καθώς δεν αναφέρθηκε τίποτα στα γράμματα. Δίνονται ακόμα πληροφορίες για εμφύλια διαμάχη μεταξύ των Σπετσιώτικων και των Υδραϊκών πλοίων, με αποτέλεσμα την αποχώρηση των πρώτων και τον θάνατο 8 ατόμων.</p> <p>Γίνεται έκκληση στον στόλο να μην κυριευθεί από εμφύλιο μίσος.</p> <p>Άρθρο υπογεγραμμένο από τον Γ. Ψύλλα:</p> <p>Περιγράφει ότι στο χωριό Μαυρομάτι στην Θήβα οι Τούρκοι έκαψαν ζωντανούς τον αντιστράτηγο Α. Σκουρτανιώτη μαζί με 40 παλικάρια του μέσα στην εκκλησία. Με αφορμή αυτό αναφέρεται στον τρόπο</p>

	<p>που πολεμούν οι Έλληνες και τονίζει την σημασία των οργανωμένων επιθέσεων.</p> <p>Επιστολή του συνταγματάρχη Fabvier στον Έπαρχο (10/11):</p> <p>Του ζητά να συλληφθούν οι πολίτες που εμπόδισαν τους στρατιώτες του Τακτικού όσο έλειπε, και να τους δικάσει πολεμικό δικαστήριο.</p> <p>Γράφουν από την Ύδρα ότι τα Ελληνικά καράβια έκαψαν δύο εχθρικές φρεγάτες έξω από το Νεόκαστρο.</p> <p>Άρθρο υπογεγραμμένο από τον Γ. Ψύλλα (30/10):</p> <p>Υποστηρίζει ότι μέσα σε αυτά που στερήθηκε το έθνος ως τώρα ήταν και η εθνική ποίηση, και θεωρεί τον «σοφολογιοτατισμό» ως αιτία που δεν γράφονται κατά την επανάσταση ποιήματα, παρόλο που οι καταστάσεις εμπνέουν. Αναφέρεται στα έργα του Κορνάρου και του Χριστόπουλου ως τα μόνα εθνικά ποιήματα, μαζί με τα ανέκδοτα που μεταδίδονται προφορικά. Σημειώνει πως τα ποιήματα του Ρήγα, αν και έχουν πατριωτικό σκοπό δεν μπόρεσαν να ανάψουν την φλόγα στις καρδιές των Ελλήνων. Επισημαίνει όμως ότι το έθνος είχε την τύχη να γραφτεί από τον Δ. Σολωμό ένας εξαίσιος ύμνος για την ελευθερία το 1823. Εκφράζει τη λύπη του γιατί ενώ το ποίημα επαινείται στις εφημερίδες του εξωτερικού, στον ελληνικό λαό δεν είναι ευρέως γνωστό, ενώ θα έπρεπε. Στη συνέχεια παραθέτει και αναλύει ορισμένους στίχους του ύμνου.</p>
<p>2 (14/11)</p>	<p>-Νέα από την Αθήνα (13/11):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Είδηση από τις Σπέτσες για την κατεύθυνση του εχθρικού στόλου προς το Μεσολόγγι. Και ο Ιμπραήμ με 9.000 στρατιώτες κατευθύνεται στο Μεσολόγγι. • Λέγεται ότι η Διοίκηση έχει εφοδιάσει το Μεσολόγγι με τα απαραίτητα. Εκφράζονται τα επιχειρήματα για τη δυσκολία της κατάκτησης του Μεσολογγίου από τους εχθρούς με πόλεμο. Έχει πολλούς και ικανούς άνδρες, οι εχθροί δεν έχουν πάρει καμία δυνατή θέση με πόλεμο, ο χειμώνας μπορεί να τους βλάψει, ο Καραϊσκάκης βρίσκεται κοντά, ενώ στέλνονται για βοήθεια τα στρατεύματα των Σαλώνων. Σημαντικότερο ρόλο παίζουν τα ελληνικά καράβια που δεν αφήνουν τους εχθρούς να προχωρήσουν. <p>Απάντηση στο άρθρο του Ψύλλα για την υπόθεση του Κ. Τουτουνητζί (τ. 102-103):</p> <p>Ο γράφων απαντά για τα σημεία που ο Ψύλλας θεώρησε «ανομήματα» στην υπόθεση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ισχυρίζεται ότι στην υπόθεση αυτή ο όρκος δεν χρειαζόταν, καθώς υπήρχαν μάρτυρες που θεμελιώναν την κατηγορία, ενώ παράλληλα δεν υπήρχε κανένα αθωωτικό στοιχείο για τον εναγόμενο. Σημειώνει ότι ο οργανικός νόμος επιτρέπει τη φυλάκιση, στην οποία έμεινε ο εναγόμενος γνωρίζοντας την αιτία. Αναφέρει πως η

	<p>ασθένειά του δεν απαιτούσε να κείτεται, επομένως το Επαρχείο δεν τον επιβάρυνε, ενώ μόλις έμαθε για την ασθένεια τον ελευθέρωσε.</p> <p>Από τη στιγμή που οι περιστάσεις δεν επέτρεψαν τον διορισμό δικαστηρίων, για να μην παραμερισθεί το δικαστικό έργο, αναφέρει ότι ο νόμος επιτρέπει στο Βουλευτικό Σώμα να συστήσει δικαστική επιτροπή, και γι' αυτό οι υποθέσεις δικάζονται στην έδρα της Διοίκησης. Ο Έπαρχος εκπροσωπώντας τη Διοίκηση διόρισε στην εξέταση της διαφοράς επιτροπή από προκρίτους. Δίνει στη συνέχεια τον ορισμό της λέξης πρόκριτος.</p> <p>Τονίζει πως το Υπουργείο Δικαίου δεν πληροφορήθηκε ατελώς.</p> <p>Προσθέτει ότι ο Έπαρχος έχοντας χρέος από τον νόμο να φροντίζει να μένει ατάραχος ο λαός, σύστησε δικαστική επιτροπή για την υπόθεση και έστειλε δικαστές.</p> <p>Παραθέτει το επίσημο έγγραφο που έστειλε το Επαρχείο Αθηνών προς τους Ιω. Βλάχο, Ν. Καρώρη, Α. Σταματάκη (22/9) για την σύσταση επιτροπής προς εξέταση της υποθέσεως, και το έγγραφο που η επιτροπή αυτή με βάση τα στοιχεία που συνέλεξε κρίνει ένοχο κλοπής τον Τουτουτζή (26/9).</p> <p>Ο Ψύλλας αναφέρει στην υποσημείωση α ότι θα απαντήσει σε επόμενο τεύχος.</p> <p>Άρθρο υπογεγραμμένο από κάποιον «Δ.Α.» για την εθνική Συνέλευση:</p> <p>Υποστηρίζει ότι η Εθνική Συνέλευση θα έχει θετικά αποτελέσματα εάν όλοι οι πολίτες φερθούν ανιδιοτελώς με μοναδικό σκοπό την ευδαιμονία του έθνους. Θεωρεί ότι για να στερεωθούν οι πολιτικοί δεσμοί πρέπει να είναι δίκαιοι, και για να είναι δίκαιοι πρέπει η Εθνική Συνέλευση να βασίζεται στην δικαιοσύνη. Επιπλέον για να συμπεριληφθεί η Ελλάδα στα αυτόνομα ευρωπαϊκά έθνη πρέπει να αποκτήσει την ανάλογη πολιτική μορφή. (συνεχίζεται)</p>
<p>3-4 (/11)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (20/11):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Συγκεχυμένες ειδήσεις περί του που κατευθύνεται ο Ιμπραήμ και ο εχθρικός στόλος. Άλλοι μιλούν για απόβαση στην Πάτρα, άλλοι για πολιορκία του Μεσολογγίου, και άλλοι για πολιορκία της Ακροκορίνθου. Λέγεται ότι βρίσκεται σε διαφωνία με τον Γιουσούφ Πασά, ο οποίος δεν θέλει να παραχωρήσει τα φρούρια της Πάτρας. • Λέγεται ότι η Διοίκηση προέβλεψε για την ασφάλεια του Μεσολογγίου. Αν ο εχθρός δεν δοκιμάσει κάτι εναντίον του, τότε το έθνος δεν έχασε τίποτα δίνοντας όλη την προσοχή του. Αν όμως δοκιμάσει να επιτεθεί, θα είναι η πλέον αρμόδια θέση για μάχη, η οποία θα αποβεί υπέρ των Ελλήνων. • Διαταγή της Διοίκησης στον Καρατάσο να στείλει τουλάχιστον 500 στρατιώτες στο Μεσολόγγι. • Πληροφορίες για μικρή ναυμαχία μπροστά στο Μεσολόγγι μεταξύ

	<p>Υδραϊκών και εχθρικών πλοίων, στην οποία μια αυστριακή φρεγάτα επιτέθηκε και έκαψε ένα ελληνικό πυρπολικό.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για έκδοση προκήρυξης από την Αγγλική Διοίκηση περί τήρησης στάσης ουδετερότητας στον ελληνοτουρκικό πόλεμο. Υπάρχουν φόβοι για διακοπή της εκστρατείας του Cochrane και της στρατολογίας που γινόταν εκεί από την ελληνική Διοίκηση. <p>Επιστολή του Ιω. Γκούρα στους στρατηγούς που βρίσκονται εντός και εκτός του φρουρίου των Αθηνών (8/11). Τονίζει τη σημασία του Τακτικού στρατού για τη σωτηρία του έθνους, και υποστηρίζει ότι οποιαδήποτε παρενόχληση τακτικού στρατιώτη από άτακτο λογίζεται ως έγκλημα. Προειδοποιεί οποιονδήποτε παρεμποδίσει τακτικό στρατιώτη ότι θα εγκαταλειφθεί από οποιαδήποτε προστασία, και θα δεχτεί το μίσος των αρχηγών και του κόσμου.</p> <p>Συνέχεια του άρθρου για την υπόθεση του Κ. Τουτουτζή (τ. 102-103) υπογεγραμμένο από κάποιον «Δ.Β.»:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Παρατίθεται η επιστολή του Επαρχείου Αθηνών προς το Υπουργείο του Δικαίου (2/8), στην οποία ενημερώνει το Υπουργείο για το ιστορικό της υπόθεσης και για τη σύσταση τριμελούς επιτροπής προς εξέτασή της, και το καλεί να αποφασίσει για την αλήθεια των κατηγοριών. Προστίθεται το στοιχείο ότι ο θάνατος του Γ. Μαντζουράνη οφείλεται σε ποτό που του προσέφερε κάποιος αγύρτης. Παρατίθεται ακόμα το επίσημο έγγραφο της απάντησης του Υπουργείου του Δικαίου στο Επαρχείο Αθηνών (10/10), το οποίο διατάζει το Επαρχείο να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την σύλληψη του Τουτουτζή και του αγύρτη. <p>Στην υποσημείωση (α) παρατίθεται η ανάκριση που έγινε στον αγύρτη από το Επαρχείο. Επισημαίνεται η διαφορά της προαναφερθείσας διαταγής του Υπουργείου από αυτή που παρουσίασε ο φίλος του συντάκτη σε προηγούμενο τεύχος.</p> <p>Απάντηση στα προαναφερθέντα επιχειρήματα για την υπόθεση Τουτουτζή:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Διασαφηνίζει ότι οι ενστάσεις του ήταν κυρίως ότι η έλλειψη δικαστηρίων οδηγεί σε αταξία και κατάχρηση, και ότι αναφέρθηκε στην υπόθεση Τουτουτζή επειδή παρατήρησε σε αυτήν ορισμένες από τις συνέπειες της έλλειψης αυτής. Συγκεκριμένα, ότι φυλακίστηκε χωρίς έγγραφη διαταγή του αντίστοιχου του εγκλήματος δικαστηρίου, ότι παρέμεινε στην φυλακή χωρίς γνώση των λόγων κράτησής του ή τη σύσταση επιτροπής για να τον κρίνει. <p>Ξεκαθαρίζει ότι δεν ζήτησε ποτέ την δικαίωση του κατηγορουμένου, αλλά απλώς εξέφρασε την γνώμη ότι οι λόγοι κατηγορίας δεν ήταν επαρκείς. Για αυτό υποστήριξε ότι η Αστυνομία έπρεπε να καταφύγει στον όρκο, και ότι δεν εξαρτάται από τον ενάγοντα αν θα δώσει όρκο ο εναγόμενος. Πολλοί αρνιόντουσαν τον όρκο του εναγόμενου για να τον φοβερίσουν με βασανιστήρια.</p>
--	---

	<p>Διερωτάται, αφού ο Έπαρχος αντιπροσωπεύει την Διοίκηση, και αφού σε όλα τα έθνη η Διοίκηση είναι η νομοτελεστική δύναμη, σε ποιο από τα δικαιώματα της νομοτελεστικής δύναμης βρίσκει τη σύσταση Δικαστηρίων ή επιτροπών;</p> <p>Προσθέτει ότι σε λιγότερο δημοκρατικά έθνη ο πολίτης κρίνεται από ενόρκους και όχι από έναν μόνο άνδρα, καθώς και ότι είναι αντίθετο με το παραστατικό σύστημα το να κρίνουν οι Έπαρχοι.</p> <p>Αναφέρεται και σε άλλα ζητήματα, όπως το ότι δεν χρειάζεται να εξετάζονται οι πολίτες στο Ναύπλιο για κάθε υπόθεση, ή ότι δεν υπάρχει νόμος που να καταδικάζει αν κάποιος δεν έφερε ιατρό αλλά «τσαρλατάνο».</p> <p>Τονίζει ότι δεν θα επεκταθεί περισσότερο γιατί δεν θέλει να του προσάψουν ότι υπερασπίζεται την απάτη.</p> <p>Συνέχεια του άρθρου για την εθνική συνέλευση (από τ. 2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Επισημαίνεται πως καλύτερος τρόπος για να αποφευχθούν τα ίδια λάθη είναι η αναζήτηση των αιτιών των λαθών του παρελθόντος. Δίνονται και ορισμένα παραδείγματα πάνω σε αυτό, και ιδιαίτερα σχετικά με τη διχόνοια και τη διαχείριση των χρημάτων. <p>(συνεχίζεται)</p>
<p>5 (25/11)</p>	<p>-Αναδημοσίευση από τα Ελληνικά Χρονικά:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες (1/11) για την νίκη των μόλις 3 πολεμικών ελληνικών πλοίων υπό τους Κωνσταντή Τρικούπη, Χρύσανθο Μωραϊτάκη, Δημήτριο Παναγιώτη απέναντι στον ισχυρό εχθρικό στόλο κοντά στο ακρωτήριο του Πάπα. <p>Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Νέα από την Αλεξάνδρεια (13/8): οι Ουεχχαβίτες επιτέθηκαν και κυριέυσαν το αιγυπτιακό στρατόπεδο και ύστερα μπήκαν στην Μέκκα. <p>Επιστολή του Ιω. Γκούρα στους στρατηγούς Νικόλαο Γριεζιώτη, Βάσιο Μαυροβουνιώτη, Νάκο Πανουργιά κ.α. (20/11): Τονίζει ότι το Μεσολόγγι βρίσκεται σε κίνδυνο και τους προτρέπει να ετοιμάσουν γρήγορα εκστρατεία.</p> <p>Άρθρο υπογεγραμμένο από τον «Δ.Κ.» (25/11):</p> <p>Περιγράφεται η απρεπής συμπεριφορά του συνταγματάρχη της Ολλανδίας, Ρότιερς, ο οποίος φτάνοντας στην Ελλάδα συνοδευόμενος από τον υιό του, ζωγράφο της Κορβέρτας, παραπλανούσε τους πολίτες λέγοντάς τους ότι η Ελλάδα έχει χάσει τον πόλεμο. Ανακαλύφθηκε όμως ότι ο απώτερος σκοπός του ήταν η αρχαιοκαπηλία, καθώς πιάστηκε να στέλνει ένα άλογο φορτωμένο με αρχαία στον Πειραιά. Λέγεται ότι ο ίδιος είχε πάρει με βία αρχαία από την Μήλο.</p>

	<p>Αναδημοσίευση από την εφημερίδα “British Press” (;):</p> <p>Οι Έλληνες θα είχαν περισσότερες ελπίδες για να πείσουν τις μεγάλες Δυνάμεις να τους βοηθήσουν εάν άλλαζαν το πολίτευμά τους σε Βασιλεία με μια γερουσία Ευγενών και ένα συνέδριο παραστατών του λαού. Παρατίθενται επιχειρήματα για την ακαταλληλότητα του Δημοκρατικού πολιτεύματος, και τονίζεται ότι παρόλο που οι Υπουργοί της Αγγλίας είχαν φερθεί ευνοϊκά στους Έλληνες, η λογική τους οδηγεί να φερθούν με ουδετερότητα, πράγμα το οποίο αποφάσισαν να κάνουν.</p> <p>Συνέχεια του άρθρου περί εθνικής συνελεύσεως (από τ. 2, 3-4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Συνεχίζονται τα παραδείγματα από λάθη του παρελθόντος. Τους καλεί να βρουν λύση για να μην γίνονται οι πολίτες θύματα των παθών και της θέλησης άλλων ατόμων, και για να απολαμβάνουν όλοι τα δικαιώματά τους. <p>Συγκεκριμένα, τους καλεί να αναζητήσουν τα αίτια που ορισμένοι δικαιούχοι δεν έχουν λάβει τα χρήματά τους, που ο φτωχός και ο πλούσιος δεν είναι ίσοι έναντι στον νόμο, και που υπάρχει κατάχρηση εξουσίας και χρημάτων εκ μέρους των πολιτικών. Τονίζει πως η κατάσταση οδεύει προς το χειρότερο, και εκφράζει αμφιβολίες για την οικονομική κατάσταση του έθνους. (συνεχίζεται)</p> <p>Νέα από την Αθήνα (25/11):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Είδηση από Ναύπλιο για επίθεση των Ελλήνων κατά των εχθρών στην Γαστούνη. • Είδηση από την Ύδρα πως οι Έλληνες πυρπόλησαν μια φρεγάτα και ένα κορβέτο στο Μεσολόγγι.
<p>6 (28/11)</p>	<p>Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ των επίσημων ειδήσεων από το Ναύπλιο:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Περιγραφή της ιδιαίτερης μάχης στα νησάκια της λίμνης της Αγουλενίτσας (8/11), όπου παραλίγο να αιχμαλωτιστούν ο Ιμπραήμ και μερικοί υπεείς του επειδή παγιδεύτηκαν στον βάλτο. • Πυρπόληση του Πύργου από τον εχθρό. Ακολούθησε μάχη έξω από την Γαστούνη της εμπροσθοφυλακής του Ιμπραήμ με τους άνδρες του Γ. Σισίνη και του υιού του, με αποτέλεσμα την οπισθοχώρηση των εχθρών στο χωριό Σαμπάναγα. Ο Ιμπραήμ πήγε στο χωριό Βαρθαλαμιό, όπου έγινε μάχη μεταξύ του Ιμπραήμ και των Ελλήνων, χωρίς όμως αποτέλεσμα. <p>Νέα από την Αθήνα (27/11):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Έκφραση δυσαρέσκειας από τον γράφοντα που δεν απορρίφθηκε αμέσως η πρόταση που έγινε στο Βουλευτικό περί ιδρύσεως μίας μόνο διοικητικής επιτροπής, αντί των δύο σωμάτων που λειτουργούσαν, και κατάργησης όλων των Υπουργείων εκτός του Πολεμικών, διότι αυτό παραβιάζει την εντολή του λαού. <p>Είδηση από το Ναύπλιο ότι ο Ιμπραήμ βρίσκεται στα καστέλια του</p>

	<p>Μωρέως, και ότι ο Ιουσουφ Πασσάς δεν του παραδίδει τα φρούρια.</p> <p>Πληροφορίες για το Μεσολόγγι ότι εφοδιάστηκε και επιδιορθώθηκαν τα κανονιοστάσια. Λέγεται ακόμα η πιθανή άφιξη Σουλιωτών από τα Σάλωνα.</p> <p>Κατάληψη πολλών καϊκιών στο Γαλαξίδι από τον τουρκικό στόλο. Ο κόσμος τραβήχτηκε στα βουνά, και οι εχθροί προχώρησαν στο Ξεροπήγαδο. Λέγεται ότι μπήκαν πάλι μέσα στα καράβια.</p> <p>Εξαναγκασμός με στρατιωτική δύναμη των Αιγινίων να στείλουν την μερίδα ανδρών που τους αναλογεί στο Τακτικό και να πληρώσουν διάφορα έξοδά τους, επειδή τόσο καιρό αψηφούσαν την διαταγή.</p> <p>Ένας Μουλάς που πιάστηκε αιχμάλωτος στα Σάλωνα προδίδει με λεπτομέρεια το σχέδιο που έδωσε το Συμβούλιο των Ουλεμάδων στον Σουλτάνο, σχετικά με το τι να κάνει στους Έλληνες κάθε περιοχής όταν τους υποτάξει. Ακολουθεί το σχέδιο αυτό, το οποίο επικυρώθηκε από τον Σουλτάνο. Προβλέπεται μεταξύ άλλων να μην αφηθεί καμία ιδιοκτησία στους Έλληνες, όσοι μείνουν ζωντανοί να δουλεύουν για λογαριασμό του Σουλτάνου, να μην υπάρχουν σχολεία και ιερείς, αλλά μόνο ένας παπάς διορισμένος από αυτόν, και να παρθούν παιδιά Χριστιανών.</p> <p>Απόσπασμα από τον διάλογο του Κοραή «περί των ελληνικών συμφερόντων», στον οποίο φαίνεται τι σκέφτονται να κάνουν οι Έλληνες στους Τούρκους όταν απελευθερωθούν. Συζητείται αν πρέπει να διωχθούν από την Ελλάδα ή να θεωρηθούν αδελφοί.</p> <p>Σχολιάζεται πως ένας Τούρκος μπορεί να γίνει και Παραστάτης, και μέλος του Εκτελεστικού, αν είναι άξιος για αυτό.</p> <p>Συνέχεια του άρθρου περί εθνικής συνελεύσεως (από τ. 2, 3-4, 5):</p> <p>Επισημαίνει ότι οφείλουν να διορθώσουν και να αυξήσουν τους χρηματικούς πόρους, να διορθώσουν το στράτευμα και το ναυτικό, και γενικότερα το διοικητικό σύστημα. Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να συμβάλει όπως μπορεί.</p> <p>Θεωρεί ότι για να λυθούν τα προβλήματα πρέπει να γίνει Εθνική Συνέλευση, και καλεί τους πολίτες να προσέξουν ποιον θα ψηφίσουν ως πληρεξούσιο τους, διότι από αυτόν εξαρτάται η ελευθερία τους. Προτρέπει τους πληρεξούσιους να συμπεριφερθούν όπως αρμόζει στο αξίωμά τους.</p>
<p>7 (5/12)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (1/12). Περιγράφεται μια λεκτική διαμάχη που είχε ένας Γάλλος και ένας Γερμανός κατά τον δεύτερο χρόνο της επανάστασης με αφορμή την επίθεση σε έναν οπλισμένο Τούρκο από Αθηναίους. Ο ένας παίρνει το μέρος της Ελλάδος και ο άλλος της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.</p> <p>Νέα από την Αθήνα (3/12):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο στρατηγός Ροσχ, απεσταλμένος από το φιλελληνικό Κομιτάτο

της Γαλλίας, ήρθε στην Αθήνα και πρότεινε στη Φιλόμουσο Εταιρεία να απευθυνθεί στο γαλλικό φιλελληνικό Κομιτάτο για οτιδήποτε απαιτείται για την μετάδοση της γνώσης στην Ελλάδα.

Νέα από την Αθήνα (4/12):

- Από τη ΓενΕφ λέγεται ότι ο εχθρός κυρίευσε την Γαστούνη. Αιτία θεωρεί την έλλειψη οργάνωσης των Ελλήνων. Σχολιάζεται από την ίδια εφημερίδα πως ποτέ δεν αντιπαρατάχθηκε στους εχθρούς ίσος αριθμός Ελλήνων. Παρατίθεται η άποψη πως οι λαοί μπορούν να φέρουν μεταβολές στις Διοικήσεις, αλλά δεν μπορούν να τις διαφυλάξουν χωρίς στρατό.
- Είδηση από το Ναύπλιο για την άφιξη αιγυπτιακών στρατευμάτων στο Μεσολόγγι. Πληροφορίες από το Μεσολόγγι για την πρόσκληση του Γκούρα από τους πολιορκημένους. Δίνονται ακόμα πληροφορίες για την αναχώρηση των Ψαριανών και την ετοιμότητα των Σπετσιώτικων πλοίων για το Μεσολόγγι.
- Η ΓενΕφ παρουσιάζει ειδήσεις που φανερώνουν μεγάλη ενασχόληση των Ευρωπαίων λόγιων με την ελληνική επανάσταση, και σχολιάζεται ότι αν φερθούν οι Έλληνες όπως οι Μεσολογγίτες θα έρθει γρήγορα συμφωνία.
- Φάνηκαν στον Κάλαμο μερικά καράβια, καθώς και ιππικό από την ξηρά.
- Άφιξη των Αιγινητών ανδρών για το Τακτικό υπό τον λοχαγό Κάρπο Παπαδόπουλο (3/12).

Άρθρο ενός πατριώτη:

Θεωρεί πως η Ελλάδα δεν έχει δείξει την πρέπουσα ευγνωμοσύνη στους φιλέλληνες που την βοήθησαν, και καλεί τους ευεργέτες να γνωστοποιήσουν στην ερχόμενη Εθνική Συνέλευση τις ευεργεσίες τους.

Μετάφραση της Προκήρυξης του Βασιλιά της Αγγλίας την 30^η Σεπτεμβρίου:

- Αναφέρεται στην ειρήνη της Αγγλίας με όλες τις δυνάμεις και την απόφαση να διατηρεί ουδετερότητα στις διάφορες φιλονικίες. Τονίζει ότι θέλει να διατηρήσει ουδέτερη στάση γιατί βρίσκεται σε ειρήνη με την Οθωμανική Αυτοκρατορία, αλλά και πολλοί υπήκοοι της Αγγλίας έχουν εμπόριο, ιδιοκτησία και προνόμια σε αυτήν.

Γνωρίζει ότι ετοιμάζονται αγγλικά πολεμικά για να βοηθήσουν την Ελλάδα κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και για αυτό επισυνάπτει τον εκτενή νόμο στον οποίο αντιτίθενται αυτές οι ενέργειες.

(Παράρτημα τ. 7: Συνέχεια της Προκήρυξης του Βασιλιά της Αγγλίας)

- Τονίζεται ότι όποιος δεν ακολουθήσει τον νόμο θα κριθεί ένοχος παραβάσεως, και θα του επιβληθεί χρηματική ποινή ή/και φυλάκιση. Ακόμα, κάθε πλοίο που θα χρησιμοποιείται για τέτοιους σκοπούς θα δημεύεται μαζί με ό,τι ανήκει σε αυτό. Σημειώνεται

	<p>ότι εκδίδεται η παρούσα Προκήρυξη επειδή θέλει να διατηρήσει την ειρήνη, και ότι ο Βασιλιάς είναι αποφασισμένος να διαφυλάξει την ουδετερότητα. Απειλεί ότι όποιος επιχειρήσει τις ενέργειες που αναφέρονται στον προαναφερθέντα νόμο θα τιμωρηθεί με τις ανάλογες ποινές. Διατάζει τους υπηκόους του να τηρήσουν ουδετερότητα στον Ελληνοτουρκικό πόλεμο, αλλά και στους άλλους διαμαχόμενους λαούς που έχουν ειρήνη με την Βρετανία.</p>
<p>8 (12/12)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (10/12):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τέθηκε σε ισχύ (μάλλον 8/12) νόμος της Διοίκησης που αναφέρει ότι η μερίδα των Αθηναίων που πρέπει να καταταχθούν στο Τακτικό είναι 63 στρατιώτες. Κατατάχθηκαν όμως τελικώς πολλοί περισσότεροι. • Πληροφορίες για την συρροή εθελοντών από πολλά μέρη για το Τακτικό. <p>Νέα από το Λονδίνο (21/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αξιωματικοί του τελωνείου εμπόδισαν δύο καράβια ερχόμενα στην Ελλάδα. <p>Αναδημοσίευση από την Εφημερίδα της Μάλτας (30/11):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Λέγεται ότι η ελληνική Διοίκηση παραχώρησε το νησί της Πάρου στην Αμερική, και ότι ίσως με αυτή την εξέλιξη οι Ευρωπαϊκές δυνάμεις αναθεωρήσουν την στάση τους. <p>Στην υποσημείωση ο συντάκτης σχολιάζει ότι αυτή η είδηση είναι άγνωστη στην Ελλάδα, γνωρίζουν όμως ότι οι Αμερικάνοι ασχολήθηκαν με το μέτρο του νησιού.</p> <p>Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ. Νέα από τη Σμύρνη (14/11):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κατευθύνονται σε Μεθώνη και Κορώνη 3 αυστριακά και 2 γαλλικά πλοία φορτωμένα με διάφορα πράγματα. <p>Άρθρο που κινητοποιεί τους πολίτες να βοηθήσουν την πατρίδα, επισημαίνοντας πόσο έχουν αλλάξει τα πράγματα από τότε που οι Έλληνες ήταν υπόδουλοι.</p> <p>Επιστολή του Ιωάννη Γκούρα προς τους Έλληνες (10/12):</p> <p>Αναφέρει πως η έλλειψη Τακτικού στρατού ήταν η αιτία πολλών προβλημάτων, για αυτό καλεί τους Έλληνες να συνδράμουν στην εφαρμογή του νόμου της Διοίκησης περί στρατολογίας, και να δώσει ο καθένας το σωστό παράδειγμα με ό,τι μέσα διαθέτει. Δεν θεωρεί όμως ότι δεν πρέπει να υπάρχουν και άτακτα σώματα, και αναφέρει πως ο ίδιος συμμετέχει και στο τακτικό. Έτσι οι οπλαρχηγοί θα καταστούν άξιοι να οδηγήσουν στρατιώτες, οι οποίοι δεν θα λιποτακτούν και θα αποφεύγουν τα δεινά και τις ελλείψεις του άτακτου στρατού. Οι πολίτες, τέλος, θα ελπίζουν στην ασφάλεια της πατρίδας. Ενημερώνει πως κατατάχθηκε και ο στρατηγός Μακρυγιάννης στο Τακτικό.</p>

	<p>Άρθρο περί δικτατορίας υπογεγραμμένο από τον «Δ.Αι.» (Δημήτριο Αινιάν):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος στο Μεσολόγγι στάθηκε αφορμή να δημιουργηθούν σε πολλούς σκέψεις για αλλαγή πολιτεύματος, όπως δικτατορία, τριαρχία, ή δικτατορική επιτροπή. <p>Οι ειδήμονες όμως θεωρούν ότι οποιαδήποτε μεταβολή του πολιτεύματος δεν θα φέρει αλλαγή, αν δεν δημιουργηθούν γερά πολιτικά θεμέλια και δεν εξαφανιστεί η διχόνοια μεταξύ των Ελλήνων, οι οποίοι είναι χωρισμένοι σε δύο φατρίες. Δεν πρέπει η Ελλάδα να συγκρίνεται με τη Ρώμη, γιατί η τελευταία είχε σταθερά πολιτικά θεμέλια, και δεν την έσωσε μόνο ο δικτάτορας. (συνεχίζεται)</p>
<p>9 (16/12)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (13/12):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Δημοσιεύματα του τ. 18 της ΓενΕφ αναφέρουν ότι η Διοίκηση έλαβε τα εξής γράμματα από την Αγγλία: • Το 1^ο αναφέρει ότι η Γαλλική Διοίκηση εμπόδισε την κατασκευή φρεγάτας στη Μασσαλία που είχε παραγγείλει η Ελληνική Διοίκηση, την ίδια περίοδο όμως για τον Μεχμέτ Αλή κατασκευάζονται πολλές φρεγάτες. • Το 2^ο αναφέρει ότι πρόκειται να καθυστερήσει και άλλο η κατασκευή των φρεγατών που έχουν παραγγελθεί από Αμερική, καθώς και ότι εμπόδισε η Ρωσική Διοίκηση την Ελληνική να αγοράσει φρεγάτα από τη Σβεκία. • Μια ομάδα ανθρώπων (συναναστροφή) με πρόεδρο μια αξιοσέβαστη προσωπικότητα, εκφράζουν τις σκέψεις που έχει ο καθένας τους ως προς τα προαναφερθέντα ζητήματα. <p>Νέα από την Κωνσταντινούπολη (30/11):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Νατζήπ Εφέντης και ο Τζανήμπασης οδεύουν προς τα Ιωάννινα για να συναντήσουν πρώτα τον Ρούμελη Βαλή και ύστερα τον Ιμπραήμ. Σκοπός τους είναι να καθησυχάσουν και να παρακινήσουν τους Αλβανούς να εκστρατεύσουν πάλι εναντίον του Μεσολογγίου και να ενωθούν με τον Ιμπραήμ. <p>Νέα από την Σαλαμίνα (12/10):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Άφιξη του Stratford Canning στην Νεάπολη με οδηγία από τις ευρωπαϊκές δυνάμεις να πείσει τον Σουλτάνο να αναγνωρίσει την ελευθερία των Ελλήνων. Τα σύνορα της Ελλάδος στο Κογκρέσο της Μόσχας φαίνεται να είναι όπως εκείνα της παλιάς εποχής. • Βιάζονται στην Ύδρα για να πλεύσουν τα καράβια γρήγορα προς το Μεσολόγγι. • Οι καταχρήσεις των στρατιωτών έχουν γίνει ανυπόφορες. Στα Μέγαρα οδήγησαν στη φυγή των κατοίκων από τα σπίτια τους. Είναι αλήθεια πως έχουν μείνει οι στρατιώτες απλήρωτοι για μήνες. <p>Επιστολή του Μακρυγιάννη στους στρατιώτες (10/12):</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Ενημερώνει πως κατατάχθηκε στο Τακτικό και πως άφησε τον βαθμό της στρατηγίας. Η μόνη λύση για την σωτηρία του έθνους θεωρεί ότι είναι η δημιουργία Τακτικού στρατού, και για αυτό το λόγο κατετάγη και ο ίδιος σε αυτόν. Αναφέρεται στις επιτυχίες και τις αποτυχίες των Ελλήνων, και υποστηρίζει ότι οι στρατιώτες του Τακτικού είναι αυτοί που θα δοξάζονται αιώνια. <p>Συνέχεια του άρθρου περί δικτατορίας (από τ. 8):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Οι Έλληνες δεν έχουν αποκτήσει τις απαιτούμενες γνώσεις περί του τρόπου κυβερνήσεως μιας επικράτειας, για αυτό και κανείς από όσους κυβέρνησαν έως τώρα δεν είχε τις κατάλληλες αρετές. Αναφέρει πως πέρα από τις πρώτες προόδους εξαιτίας του ενθουσιασμού, δεν έχει γίνει κάποιο άλλο βήμα για να αυξηθούν τα όρια της επικράτειας. Ακόμα όμως και να βρισκόταν ο κατάλληλος άνθρωπος, τα διαφορετικά συμφέροντα της κάθε επαρχίας και η ασυμμετρία πληροφόρησης δεν θα επέτρεπαν την εκλογή του. (συνεχίζεται)
<p>10 (19/12)</p>	<p>-Νέα από την Ύδρα (7/12). Αναδημοσίευση από τον «Φίλο του Νόμου:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Νικηφόρα για τους Έλληνες ναυμαχία μεταξύ Κλαρέντσας και ακρωτηρίου Πάπα (24/11). Απεβίωσε κατά την μάχη ο καπετάνιος Θεοδωράκης Θεοφάνους Βόκου. <p>Νέα από την Αθήνα (17/12):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Επιστολή του Stanhope προς τον Γκούρα (20/8), η οποία τον προτρέπει να συνεχίσει το ευγενές έργο του στον πόλεμο, και κατηγορεί την εν Λονδίνο Επιτροπή ότι ανήκει σε μια φατρία, η οποία έκανε προληπτικό το εν Αγγλία Ελληνικό Κομιτάτο, το οποίο απέβλεπε στο όφελος των περισσότερων Ελλήνων. • Η προαναφερθείσα (τ. 9) «συναναστροφή» εκθέτει τις απόψεις της επί του θέματος. Μερικοί υποστηρίζουν ότι ο Stanhope είχε ανάκαθεν την άποψη ότι η ελληνική Διοίκηση πρέπει να δίνει ακριβή λογαριασμό των πράξεων της στο Κομιτάτο της Αγγλίας, για να πειστούν οι δανειστές να δώσουν τα χρήματά τους. Άλλοι θεωρούν ότι κάτι τέτοιο υποβαθμίζει την αξία του έθνους. <p>Νέα από το Λονδίνο (8/11). Αναδημοσίευση από την Εφημερίδα της Μάλτας:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Θεωρούν ότι η Ελλάδα βρίσκεται στη σκέψη των Ευρωπαϊκών δυνάμεων, αλλά τα πράγματα θα κριθούν όταν επιστρέψει ο Αυτοκράτορας της Ρωσίας στην μητρόπολή του. • Ο Stratford Canning αποστέλλεται στην Τουρκία με σκοπό να πείσει το Οθωμανικό συμβούλιο να συνάψει συμβιβασμό με την Ελλάδα, κάτι το οποίο προέκυψε από τις συζητήσεις του Πρέσβη της Αγγλίας και του Υπουργού της Ρωσίας. <p>Νέα από την Αθήνα (17/12):</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Ένταξη στο τακτικό μιας ομάδας 150 ατάκτων υπό τις οδηγίες του Στέφανου Βούργαρη. Η Διοίκηση σκέφτεται να τους αφήσει να πολεμούν όπως γνωρίζουν, υποβάλλοντάς τους όμως στους στρατιωτικούς νόμους, ενώ θα πληρώνονται όσα και οι άτακτοι και θα φορούν ό,τι θέλουν. Ο Fabvier τους έβαλε έναν σταυρό στο στήθος αντί της κονκάρδας που φορούν οι Τακτικοί. <p>Συνέχεια του άρθρου περί δικτατορίας (τ. 8, 9):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο άνθρωπος αυτός για να θεωρηθεί άξιος θα έπρεπε να είναι μέλος μιας φατρίας, ενώ για να τον εμπιστευτούν όλοι θα έπρεπε να έχει την αρετή για να συμβιβάσει όλες τις δυσκολίες. Αυτό δεν φαίνεται να το έχει κανείς στην Ελλάδα. Και να δινόταν, θεωρεί, σε κάποιον η εξουσία του δικτάτορα, δεν θα υπήρχε διαφορά από την τωρινή κατάσταση, γιατί δεν θα είχε την αναγκαία δύναμη για να εξαναγκάσει τους πολίτες να εκτελέσουν τα χρέη τους. <p>Σε αυτούς που προτείνουν την ίδρυση μιας τριμελούς δικτατορικής επιτροπής, απαντά ότι αν οι δικτάτορες επιλεγθούν από μία φατρία τα μέλη της άλλης δεν θα τους υπακούν, ενώ αν επιλεγθεί ένας από κάθε φατρία θα εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα της φατρίας του.</p> <p>Στην συνέχεια, αναφερόμενος στο παράδειγμα της Ρώμης, υποστηρίζει πως στην Ελλάδα το αποτέλεσμα της παραπάνω επιτροπής θα ήταν παρόμοιο, δηλαδή η καταπάτηση κάθε δεσμού φιλίας και συγγένειας.</p> <p>Αυτοί που ζητούν την μεταβολή της Διοίκησης έχουν συνήθως απώτερο σκοπό να εξουσιάσουν οι ίδιοι.</p> <p>Επισημαίνει πως υπάρχει ανάγκη αλλαγής του πολιτικού συντάγματος, αλλά υπό τις συμβουλές έμπειρων ανθρώπων.</p> <p>Παρακινεί τους πολίτες να συνεργαστούν στην Εθνική Συνέλευση για να βρουν το κατάλληλο σύστημα οργάνωσης.</p>
<p>11 (23/12)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (22/12):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Είδηση από το Ναύπλιο για την άφιξη του Hamilton, ο οποίος ανακοίνωσε ότι η Αγγλία θα αναλάβει να κάνει τον συμβιβασμό μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, όπως έκανε με τη Σερβία και τη Βλαχία. Σημειώνεται πως στην Σερβία και την Βλαχία κυβερνούνται με δικούς τους νόμους, έχουν ομογενή Πρίγκηπα, αλλά πληρώνουν ετήσιο φόρο στην Τουρκία, ενώ δεν κατοικούν Τούρκοι παρά μόνο σε κάποια κάστρα. • Προβλήθηκαν ισχυρές αντιδράσεις από τους Έλληνες για αυτό τον συμβιβασμό, για αυτό εξέλεξαν τους Α. Μαυροκορδάτο, Κοντουμά και Ζωγράφο να παρακαλέσουν τον Stratford Canning να μην τον προβάλλει στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. <p>Νέα από την Αθήνα (23/12):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τα Υδραϊκά καράβια ήταν προορισμένα να κινήσουν για το Μεσολόγγι την προηγούμενη Δευτέρα.

<ul style="list-style-type: none">• Στην Ανατολική Ελλάδα συντελείται αυτό το χρονικό διάστημα η εκλογή των Πληρεξουσίων για την Εθνική Συνέλευση και ο νόμος της Διοίκησης για το Τακτικό.• Επικρατέστεροι τόποι για την Συνέλευση είναι η Αίγινα, η Σαλαμίνα, και τα Μέγαρα.• Οι Τούρκοι στην Εύριπο, μαθαίνοντας ότι τα στρατεύματα των Σαλώνων είναι στην Αθήνα, βγήκαν να δυναμώσουν το Αλιβέρι.• Τα απλήρωτα για 10 μήνες στρατεύματα των Σαλώνων βασανίζουν τους φτωχούς της επαρχίας των Αθηνών.• Αυτό το διάστημα οι ενοικιαστές των εθνικών προσόδων της επαρχίας μαζεύουν ήσυχα τα δικαιώματά τους. <p>Νέα από την Αθήνα (23/12):</p> <ul style="list-style-type: none">• Άφιξη 80 ανδρών για το Τακτικό μόνο από την «έξω μεριά» της Τήνου (μάλλον 21/12). Αντιθέτως η «έσω μεριά» αδιαφόρησε και δεν έστειλε τη μερίδα της. Σχολιάζεται αρνητικά η στάση αυτή, ενώ παρατίθεται και ένα ποίημα για την κατάσταση. <p>Άρθρο:</p> <p>Για τη σημερινή κατάσταση φταίει και η Διοίκηση και ο λαός, η μεν διότι οι διοικούντες δεν χειρίστηκαν καλά την εξουσία που τους δόθηκε, και ο λαός γιατί δεν ασκεί κριτική στις πράξεις των διοικούντων, αλλά ούτε ψηφίζει και τα σωστά άτομα. Για αυτό πρέπει πρώτα ο ένας να διορθώσει τα λάθη του άλλου και ύστερα να ασχοληθούν με το πολίτευμα.</p>
--

Εφημερίς Αθηνών

1826 (τ. 12-37)

Θεοδώρα Λαγογιάννη / Κατερίνα Τσέρτου

<p>12 (1/1)</p>	<p>Νέα από το μοναστήρι Σκαφυδιάς (3/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none">• Απόσπασμα της αναφοράς του Γεώργιου Μήτσου στο Υπουργείο Πολεμικών, στην οποία αναφέρει ότι νίκησαν στη μάχη με τους εχθρούς (μάλλον 2/12), στη συνέχεια όμως οι εχθροί τους εγκλώβισαν στη Σκαφυδιά. Ειδοποιεί πως έχουν ανάγκη από τροφές και πολεμοφόδια. <p>Νέα από το Βερίνο (5/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none">• Απόσπασμα γράμματος του Βασίλειου Πετιμεζά προς το Υπουργείο Πολεμικών, όπου ενημερώνει ότι ο Ιμπραήμ πληροφορήθηκε από τους κατασκόπους του ότι το Μεσολόγγι είναι απόρθητο από την ξηρά, και κατευθύνεται εκεί για να το επιβεβαιώσει και μόνος του. Αν απελπιστεί από το Μεσολόγγι θα κατευθυνθεί στην Κόρινθο, και θα αποβιβάσει το ένα μέρος των στρατευμάτων από τα Καλάβρυτα και το άλλο από την Βοστίτσα. Ο Ιουσούφ Πασσάς θα αναχωρήσει αυτές τις μέρες για την πατρίδα του. Οι εχθροί που είχαν σταλεί στην Ήλιδα δεν έχουν ακόμα επιστρέψει, και λέγεται ότι εκεί αρπάζουν και αιχμαλωτίζουν τους κατοίκους. <p>Νέα από τα Δερβένια Λεονταρίου (11/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none">• Απόσπασμα γράμματος του Αντώνιου Κολοκοτρώνη προς τον Γενικό Αρχηγό. Πληροφορεί για τη νικηφόρα επίθεση του Κ. Καρακίτσου κατά τουρκικού σώματος κοντά στον Κόκλα και τον Μελιγαλά. <p>Νέα από το Ναύπλιο (19/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none">• Άφιξη από τη Μασσαλία του γαλλικού εμπορικού πλοίου με τουφέκια και μόλυβδο που είχε παραγγείλει η Διοίκηση (19/12). Το πλοίο μετέφερε την είδηση ότι το απεσταλμένο στο Λονδίνο πλοίο του Δημητρίου Μιαούλη ναυάγησε, σώθηκαν όμως όλοι οι επιβαίνοντες. <p>Αναδημοσίευση από τον «Φίλο του Νόμου». Νέα από την Ύδρα (24/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none">• Επιβεβαίωση του θανάτου του Αλέξανδρου Α΄, Αυτοκράτορα της Ρωσίας (19/11/1825). Πληροφορίες ότι νέος Αυτοκράτορας ανακηρύχθηκε ο Μέγας Δούκας Κωνσταντίνος. <p>Μη επικυρωμένες πληροφορίες ότι ο Ιμπραήμ κατευθύνεται στο Μεσολόγγι ύστερα από πρόσκληση του Κιουταχή.</p>
-----------------	--

	<p>Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ Νέα από το Ναύπλιο:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο ελληνικός στόλος κατευθύνεται στο Μεσολόγγι, όπου ο Σουλτάνος έχει στείλει αυτό το χρονικό διάστημα όλες του τις δυνάμεις. • Οι εχθροί εγκατέλειψαν τη Γαστούνη και τον Πύργο, και κατευθύνονται στο Μεσολόγγι. • Πληροφορίες από τα Κύθηρα για αποτυχημένη επίθεση του Ιμπραήμ στο Μεσολόγγι (12/12/1825). • Οι γαλλικές εφημερίδες Constitutionnel και Etoile (22/11/1825) πληροφορούν για τα αγγλικά νέα, και επιβεβαιώνουν τη βύθιση του πλοίου του Μιαούλη (11/11/1825). Προστίθεται η πληροφορία ότι οι κάτοικοι της περιοχής άρπαξαν το φορτίο του πλοίου. • Είδηση πως ο Αυτοκράτορας Αλέξανδρος πέθανε στο Ταγανρόκο. <p>Πληροφορίες από το τ. 20 της ΓενΕφ ότι ο Αστυνόμος της Μονεμβασιάς έστειλε 15 ανθρώπους, εκ των οποίων οι περισσότεροι είναι παιδιά, να καταταγούν στο Τακτικό.</p> <p>Ο Έπαρχος της Σύρου έστειλε έναν κατάδικο κλοπής να καταταγεί στο Τακτικό με σκοπό να τον σωφρονίσει.</p> <p>Πληροφορίες από το Ναύπλιο ότι 7.000 Έλληνες υπό τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη ήταν προορισμένοι να κάνουν έφοδο στην Τριπολιτσά στις 22/12/2012.</p> <p>Μερικοί υποστηρίζουν ότι οι Τούρκοι της Τριπολιτσάς κάνουν συζητήσεις για συμφωνία με τους Έλληνες, ενώ άλλοι υποστηρίζουν ότι μόνο οι Αλβανοί της Τριπολιτσάς κάνουν αυτές τις συζητήσεις.</p> <p>Πληροφορίες από την Ύδρα (29/12/1825) ότι η Τριπολιτσά παραδόθηκε.</p> <p>Πιθανό να έφθασε στην Ύδρα ο Άγγλος Πρέσβης.</p> <p>Λεπτομερειακή περιγραφή της εκπαίδευσης του Τακτικού, την οποία παρακολούθησαν πολίτες.</p> <p>Νέα από την Αθήνα (17/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η «Συναναστροφή» των πολιτών (βλέπε τ. 9) σχολιάζει την προκήρυξη της Διοίκησης που καλεί τους κατοίκους του Ναυπλίου να συνεισφέρουν ό,τι μπορεί ο καθένας στον στόλο για την εκστρατεία στο Μεσολόγγι. Ένας κατηγορεί τον πρόεδρο Γ. Κουντουριώτη ότι ενώ είναι από τους πλουσιότερους Έλληνες, δεν βοηθά οικονομικά την πατρίδα αυτή την δύσκολη περίοδο, αλλά ζητά από τους πολίτες να βοηθήσουν. Άλλος ισχυρίζεται ότι ο λόγος που ψηφίστηκε ο Κουντουριώτης είναι επειδή έχει μεγάλη επιρροή στην Ύδρα και το Ναυτικό και μπορεί να κινήσει τα καράβια όποτε θέλει, ενώ άλλος ισχυρίζεται ότι τα κα-
--	---

	<p>ράβια έπρεπε να υπακούν τη Διοίκηση.</p>
<p>13 (5/1)</p>	<p>Νέα από τη Μασσαλία (12/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ύστερα από την προκήρυξη της Αγγλίας δεν υπάρχουν πληροφορίες για το αν θα έρθει ο Cochrane, ο οποίος λέγεται ότι βρίσκεται στην Βουλωνία της Γαλλίας και ότι θέλει να έρθει στην Ελλάδα. • 30 αξιωματούχοι («οφφικιάλοι») από το Κομιτάτο του Παρισιού με πολεμοφόδια, ναύλωσαν εμπορικό πλοίο για να πάνε στη Ζάκυνθο και το Ναύπλιο. <p>Νέα από την Κωνσταντινούπολη (26/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Σουλτάνος προσέφυγε στη συνηθισμένη του τακτική να χαλά τα παλιά του νομίσματα («μονέδαις») και να κάνει νέα. Τα νέα νομίσματα δεν διαφέρουν από τα προηγούμενα. • Όταν πληροφορήθηκε η οθωμανική Πόρτα τον θάνατο του Αλέξανδρου, έβγαλε 10 κορβέτες και 2 βασσέλα με σκοπό να φοβίσει τους Έλληνες και τους Ρώσους. <p>Επιστολή κάποιου «N.N.» στον Ψύλλα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρει πόσους στρατιώτες έστειλαν στο Τακτικό της Αθήνας τα Μέγαρα, η Βίλια, τα Κούντουρα, το Μοναστήρι, η Περαχώρα και τα Μπίσια (Πίσια);). • Πληροφορεί ότι στο αλληλοδιδασκτικό σχολείο των Μεγάρων δεν έχουν πολλούς μαθητές, γιατί τους διασκόρπισαν οι άτακτοι βρίζοντας και κτυπώντας τους. <p>Συνέχεια του σχολιασμού από την «Συναναστροφή»:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Κουντουριώτης απολαμβάνει τιμή επειδή είναι ενάρητος, διότι δεν απολαμβάνουν όλοι οι πλούσιοι τιμή. Είναι από τους λίγους που συνεχίζουν να καταβάλλουν συνεισφορά σε αντίθεση με άλλους «Πατριώτες». Γίνεται λόγος για τον Washington και τον Bolivar, σημειώνοντας ότι οι Έλληνες δεν έχουν παρόμοιους άνδρες για να καυχηθούν. • Ένας υποστηρίζει ότι οι Στερεοελλαδίτες έχουν θυσιαστεί περισσότερο σε σχέση με τους ναύτες, αλλά άλλος του απαντά ότι οι προδότες προέρχονται μόνο από τους στρατιώτες και όχι από τους ναύτες, και ότι μπορεί να πληρώνονται περισσότερο οι ναύτες, αλλά αντιμετωπίζουν περισσότερες δυσκολίες στην εύρεση τροφής. Καταλήγουν στο ότι όλα αυτά είναι αποτελέσματα της γενικής αταξίας και της κακής οργάνωσης. <p>Εκφράζεται δυσαρέσκεια για τον πληρεξούσιο της Ανατολικής Ελλάδας που φοβέρισε πολίτη επειδή τον έκρινε ως ανάξιο. Τονίζεται ότι οι συνελεύσεις γίνονται για να εκθέτουν οι πολίτες ελεύθερα την γνώμη τους.</p> <p>Κρίνονται περιττά τα έξοδα για τους Επάρχους, τους Αστυνόμους κ.α.,</p>

	<p>διότι όχι μόνο θα μπορούσαν οι επαρχίες να διοικούνται μόνες τους, αλλά επιπλέον οι Έπαρχοι σπέρνουν διχόνοια ανάμεσα στους Έλληνες και αμαυρώνουν το όνομα της Διοίκησης.</p> <p>Υποστηρίζεται πως όταν οι Έλληνες είναι πολλοί, δεν μπορούν να κυβερνηθούν με το σύστημα που επικρατούσε ως τώρα. Χωρίς Τακτικό δεν θα μπορέσουν οι Έλληνες να διώξουν τον εχθρό. Πολλοί αρνούνται να δώσουν τους ανθρώπους που αναλογούν στο Τακτικό, γιατί βλέπουν τους Πελοποννήσιους να αδιαφορούν, ενώ θα έπρεπε να είναι οι πρώτοι που θα πήγαιναν στο Τακτικό, αφού είδαν τι αξίζει αυτό το σύστημα.</p>
<p>14 (9/1)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (8/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αβέβαιες πληροφορίες ότι ο Κολοκοτρώνης συγκαλεί Εθνική Συνέλευση στα περίχωρα της Πηγιάδας (Πιάδα-Νέα Επίδαυρος), περιτριγυρισμένος από τα στρατεύματα που πήγαν εναντίον της Τριπολιτσάς. • Άφιξη στο Ναύπλιο των χρημάτων του δεύτερου δανείου από την Αγγλία (7/1). • Η περσινή επιδημία ξαναχτύπησε το Ναύπλιο και για αυτό αποφασίστηκε η Συνέλευση να γίνει στην Αθήνα. Πολλοί πιστεύουν πως η έδρα της Διοίκησης θα διοριστεί εκεί. • Οι Τούρκοι από την Εύριπο επιτέθηκαν στην Τομπρένα (μάλλον 6/1). Ο στρατηγός Κατζικογιάννης έσπευσε να βοηθήσει. <p>Διάλογος δύο ανθρώπων για την Εθνική Συνέλευση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρουν ότι ήταν γραμμένο στα πρακτικά της προηγούμενης Συνέλευσης στο Άστρος να γίνει μετά από 2 χρόνια νέα Συνέλευση. Συζητούν αν υπάρχει ρητός νόμος. Η Διοίκηση κατηγορείται ότι δεν θέλει Συνέλευση για ιδιοτελείς λόγους. Οι επαρχίες αδιαφορούν και καθυστερούν στην ψήφιση των πληρεξουσίων τους, και έτσι συμπεραίνεται ότι δεν γνωρίζουν την σημασία μιας Εθνικής Συνέλευσης. Ένας τρόπος για να καταλάβουν οι πολίτες την σημασία της Συνέλευσης είναι να ενημερωθούν για τα ωφελήματά της. Υποστηρίζεται τα ωφελήματα αυτά να γράφονται στη Δημοτική γλώσσα, έτσι ώστε να γίνονται κατανοητά από τους περισσότερους. Η γλώσσα με την οποία θα συστηθεί η Δημοσιότητα ή η Παρρησία, πρέπει να είναι δημοτική και ανοιχτή στον καθένα. Αν περισσότεροι μπορούσαν να φωτιστούν σχετικά με τον σκοπό της Συνέλευσης, αυτή θα γινόταν πιο γρήγορα και καλύτερα. <p>Επιστολή του Στάθη Κατζικογιάννη στον συντάκτη της Εφημερίδας (30/12): Τονίζει ότι και αυτός και η οικογένειά του τελούσαν πάντοτε το χρέος τους προς την πατρίδα, ενώ μάλιστα πολλά μέλη της οικογένειάς του χάθηκαν πάνω στην μάχη. Ο ίδιος, ο οποίος έχει στερηθεί πολλά και έχει υποφέρει πολλά δεινά, και αν και απλήρωτος εδώ και καιρό, υπακούει πάντοτε στις διαταγές της Διοίκησης και για αυτό θα</p>

	<p>κατευθυνθεί στο Μεσολόγγι όπως τον έχουν διατάξει.</p> <p>Σημείωση για την επιστολή (από τον συντάκτη). Επιβεβαιώνει όσα προανέφερε ο Κατζικογιάννης για το πρόσωπό του, και τονίζει ότι πολλοί αρχηγοί αρνήθηκαν να πάνε στο Μεσολόγγι επειδή είναι απλήρωτοι. Γίνεται δριμεία κριτική για αυτούς, γιατί δεν πρέπει να βλέπουν τις μάχες ως εργασία, αλλά ως καλό δικό τους και της πατρίδας.</p>
<p>15 (13/1)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (11/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Γάλλος Ναύαρχος που βρίσκεται στο Αιγαίο έστειλε άνθρωπό του στο Ναύπλιο για να προειδοποιήσει τους κατοίκους να μην εμπιστεύονται τα λεγόμενα μερικών και να λάβουν ασφαλέστερα μέτρα. • Το Μεσολόγγι συνεχίζει να αντιστέκεται ηρωικά, παρόλο που όλες οι δυνάμεις έχουν συσπειρωθεί εναντίον του. Καλούνται οι Έλληνες να φερθούν όπως οι Μεσολογγίτες στις μάχες. • Ρήξη στις σχέσεις του Ιμπραήμ και του Κιουταχή, επειδή ο πρώτος αρνήθηκε να δώσει στον δεύτερο τα τακτικά του στρατεύματα. • Στάλθηκαν 600 στρατιώτες από το στρατόπεδο στη Δερβέκιστα (Ανάληψη) στο Μεσολόγγι. • Εκτιμήσεις ότι έχει φτάσει ο ελληνικός στόλος έξω από το Μεσολόγγι. • Λανθασμένες οι ειδήσεις του προηγούμενου τεύχους για τον Κολοκοτρώνη. Επισημαίνεται ότι όλοι θέλουν τη Συνέλευση, και ότι ο Κολοκοτρώνης είναι από τους πρώτους που υποστήριξαν τη δημιουργία τακτικού στρατού. <p>Στη ΓενΕφ παρουσιάζεται νόμος της Διοίκησης, κατά τον οποίον πωλείται εθνική γη με δημοπρασία σε όποιον προσφέρει τα περισσότερα. Το ποσό καταβάλλεται αμέσως, τα μισά σε χρήμα και τα άλλα μισά σε διαταγές και εθνικές ομολογίες, με σκοπό να μαζευτούν χρήματα για τις ανάγκες του Τακτικού και του στόλου.</p> <p>Επιστολή του Ιωσήφ, επιλοχία των λογχοφόρων του ιππικού, προς τους ομογενείς (7/1): Η πρώτη περίοδος του πολέμου ήταν επιτυχής, αν και οι Έλληνες ήταν άπειροι και στερούνταν των αναγκών. Στην συνέχεια όμως η διχόνοια και οι εμφύλιοι πόλεμοι έδωσαν πάτημα στον Ιμπραήμ να λεηλατήσει πολλούς τόπους. Οι Έλληνες απειλούνται να εξολοθρευθούν. Θεωρεί ότι είναι καλύτερο πρώτα να εξολοθρευθεί ο εχθρός και στην συνέχεια να ασχοληθούν με οργανωτικά θέματα και αξιώματα. Σημειώνει ότι η Πατρίδα βασίζεται στην νεολαία. Έχουν πλέον και την βοήθεια του Fabvier, και άλλων έμπειρων φιλελεύθερων και φιλελλήνων, που θα τους διδάξουν πώς να πολεμούν τακτικά. Καλεί να καταταγούν στο Τακτικό.</p> <p>Επιστολή του Ν. Νικητόπουλου προς τον Ψύλλα (9/1): Του ζητά να αναρτήσει στην Εφημερίδα την ευχαριστήρια αναφορά που έδωσε στους έφορους της Φιλόμουσου Εταιρείας. Αναφέρει ότι ήταν ο ίδιος</p>

	<p>πρωταίτιος να ιδρυθεί το αλληλοδιδασκτικό σχολείο κοριτσιών του Παρθενώνος, και εύχεται να δημιουργηθούν και άλλα τέτοια. (η αναφορά θα αναρτηθεί σε επόμενο τεύχος)</p> <p>Συνέχεια του διαλόγου των δύο ανδρών για την Εθνική Συνέλευση (από τ. 14):</p> <p>Συζητούν περί του ποιος είναι ο σκοπός της Εθνικής συνέλευσης και τι θα έπρεπε να αλλάξει στην Διοίκηση. Κάνουν λόγο για διόρθωση της κατάστασης και για καταστροφή του εχθρού. Το δεύτερο όμως δεν μπορεί να γίνει χωρίς την διόρθωση των εσωτερικών ζητημάτων. Επισημαίνεται ακόμα, πως η Συνέλευση πρέπει να διώξει από τη Διοίκηση τα ανάξια μέλη, και να την ενδυναμώσει με άξια.</p>
<p>16 (17/1)</p>	<p>Επιστολή του Προέδρου της Φιλελληνικής Εταιρείας της Γαλλίας στην Delphine Gay, η οποία έκανε χρηματική χορηγία στην Εταιρεία. Προτρέπει να εξακολουθήσει να μεταχειρίζεται την αρετή της σε τέτοιες υποθέσεις.</p> <p>Αναδημοσίευση από τον «Φίλο του Νόμου». Νέα από την Σύρα (Σύρο) (4/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για τρεις αποτυχημένες εφόδους του Ιμπραήμ στο Μεσολόγγι (23/12/1825). <p>Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ. Νέα από το Παρίσι (23/11/1825):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το ελληνικό Κομιτάτο της Γενεύης αγόρασε από τα χρήματα των συνδρομών τουφέκια και άλλα εξοπλιστικά εργαλεία, τα οποία αναμένεται να σταλούν στο Ναύπλιο. <p>Νέα από την Αθήνα (15/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Προκήρυξη του Συνταγματάρχη Fabvier. Ζητείται από τους άτακτους που επιστρέφουν από Σάλωνα να απευθυνθούν στους καπετάνιους τους και αυτοί να τους οδηγήσουν όπου υπάρχει ανάγκη. Σημειώνεται ότι η Διοίκηση έχει δώσει στον Fabvier την εξουσία να θεσπίζει μέτρα για την ευταξία των επαρχιών της Ανατολικής Ελλάδας, και πως ο λαός του έχει δώσει μια αναφορά εξαιτίας των καταχρήσεων. <p>Επιστολή των Αναγνώστη Μαργέλου, Αντρίτζου Κότταρη κ.α. στον Αναστάση Λοιδωρήκη (25/12/1825):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τον ενημερώνουν ότι η Επαρχία αποφάσισε να είναι Πληρεξούσιός της και Παραστάτης στην Εθνική Συνέλευση, και τον καλούν να επιστρέψει εκεί. Σύμφωνα ήταν και ο Δήμος Σκατζάς. <p>Ενημερώνουν πως αποφάσισαν με άλλους στρατηγούς να στείλουν 600 άνδρες στο Μεσολόγγι. Στον κάθε Έλληνα δόθηκαν 250 γρόσια.</p> <p>Πληροφορούν τέλος, ότι ο Ιμπραήμ με 6.000 στρατεύματα ενώθηκε με τον Κιουταχή. Θεωρείται πως το Μεσολόγγι θα είναι</p>

	<p>ο αφανισμός των εχθρών.</p> <p>Άρθρο του «Γ.Χ.Γ. Φιλόμουσου» περί των αρχαιοτήτων της Ελλάδας (Δεκ. 1825):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρεται σε ανώνυμο άρθρο που δημοσιεύτηκε στο τ. 19 της ΓενΕφ, και το οποίο αναφέρεται σε κάποιον ξένο που ταξιδεύει στην Ελλάδα για να μαζέψει αρχαιότητες. Συμφωνεί με τον σκοπό του συγγραφέως του άρθρου, δηλαδή την καλύτερη φύλαξη της αρχαίας κληρονομιάς, επισυνάπτει όμως ότι ο συγγραφέας αυτός έχει υποπέσει σε σφάλματα, καθώς συγχέει τις παλιότερες εποχές με τις τωρινές. Θεωρεί ότι είναι λάθος να βάζει στην ίδια κατηγορία τους περιηγητές των παλαιότερων χρόνων με τους σημερινούς, καθώς τα παλιότερα χρόνια οι ξένοι που έπαιρναν αρχαία, εκτός από τον λόρδο Έλγιν, τα έσωζαν από την καταστροφή τους, διότι ο ελληνικός λαός αδιαφορούσε για αυτά, και εξαιτίας της έλλειψης παιδείας που υπήρχε τα κατέστρεφε. Αναφέρονται μάλιστα και παραδείγματα από πολλές επαρχίες της Ελλάδας στις οποίες γίνονταν τέτοιες καταστροφές αρχαίων. Αντιθέτως επισημαίνει ότι τώρα η Ελλάδα έχει Διοίκηση που μεριμνά για τα αρχαία κειμήλια, έχει θεσπιστεί και νόμος για την απαγόρευση εξόδου των αρχαίων, και επομένως δεν δικαιολογείται κάποιος ξένος αν πάρει αρχαία. Καλούνται όλοι οι φιλόκαλοι και οι φιλόμουσοι να δημοσιεύσουν τις παρατηρήσεις τους για όσα αρχαία γνωρίζουν, και να προσέχουν τις πολεμικές περιστάσεις, γιατί «ο... Άρης είναι εχθρός των ειρηνικών έργων του ανθρώπου».
<p>17 (20/1)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (19/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Λέγεται πως ο Σισίνης πληροφορήθηκε για τις κινήσεις των εχθρικών караβιών, και έτσι τα ελληνικά καράβια κατάφεραν να εφοδιάσουν το Μεσολόγγι. • Αβέβαιες πληροφορίες για ήττα των εχθρών στο Μεσολόγγι (επαναλαμβάνεται και στο προηγούμενο τεύχος). • Μεγάλη αναταραχή και φόβος ότι θα γίνει πόλεμος στην Πόλη λόγω του θανάτου του Αλέξανδρου και της ανόδου του Κωνσταντίνου. Γίνεται λόγος και για μια καταστροφική φωτιά στον Γαλατά, ενώ πληροφορίες λένε ότι την έβαλαν οι Γενίτσαροι. • Πληροφορίες ότι ο Κωνσταντίνος διόρισε τον Στρογκανόφ Υπουργό Πολεμικών, και τον Καποδίστρια Υπουργό Εξωτερικών υποθέσεων. • Νέα Προκήρυξη της Διοίκησης, η οποία ορίζει τόπο της Εθνικής Συνέλευσης τα Μέγαρα. • Όλη η Ανατολική Ελλάδα έχει εκλέξει τους Πληρεξούσιούς της. • Με την βοήθεια του Συνταγματάρχη Fabvier δημιουργήθηκε τακτικό ταχυδρομείο από πεζοδρόμους. Σχολιάζεται πως χωρίς

	<p>Ταχυδρομεία δεν μπορεί να υπάρξει ένωση των φρονημάτων, ούτε ελευθερία.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Γκούρας έλαβε γράμμα από τους οπλαρχηγούς του στρατοπέδου στην Δερβέκιστα, που του λένε ότι στέλνουν 700 άνδρες στο Μεσολόγγι και ότι διέλυσαν το στρατόπεδο, ενώ έμειναν μόνο οι Σουλιώτες και ο Καραϊσκάκης εκεί. <p>Συνέχεια του διαλόγου περί της Εθνικής Συνέλευσης (από τ. 14, 15):</p> <p>Θεωρούν ότι πρέπει να συζητηθεί στην Συνέλευση η ίδρυση Δικαστηρίου, που δεν έχει ιδρυθεί ως τώρα. Συζητούν για θέματα αδιαφάνειας σχετικά με το ταμείο επισημαίνοντας πως είναι αναγκασμένοι να πιστεύουν ό,τι τους λέγεται, για τον τρόπο εκλογής των πληρεξουσίων και την έλλειψη τιμωρίας όσων παραβαίνουν τον νόμο, καθώς και τον ρόλο του Βουλευτικού Σώματος. Καταλήγουν ότι οι πολίτες πρέπει να μάθουν τα δικαιώματά τους για να δημιουργηθεί η βάση μιας πολιτικής κοινωνίας ελεύθερων πολιτών.</p> <p>Επιστολή του δασκάλου Ν. Νικητόπουλου στους Έφορους της Φιλόμουσου Εταιρείας (τ. 15) (5/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράφει με σκοπό να παρουσιάσει τις ενέργειες που έκανε όντας 1 χρόνο δάσκαλος στο αλληλοδιδασκτικό σχολείο του Παρθενώνος, το οποίο διδάσκει μόνο κορίτσια. Καταγράφεται το πρόγραμμα των κοριτσιών. <p>Θεωρεί ότι ένα σχολείο αναπαριστά ένα έθνος, για αυτό πρέπει να είναι οργανωμένο σύμφωνα με το πολιτικό σύστημα του έθνους, έτσι ώστε να μάθει από μικρός ο μαθητής να διοικεί και να διοικείται σύμφωνα με τους νόμους.</p> <p>Με βάση αυτή τη σκέψη οργάνωσε το σχολείο, όπου έγραψαν νόμους και έδωσε διοικητικά αξιώματα σε κορίτσια, τα οποία είχαν ρόλο αντίστοιχο των αξιωμάτων τους. Καταγράφει ποια κορίτσια πήραν αξιώματα, και τις υποχρεώσεις του κάθε αξιώματος.</p> <p>Το σχολείο περιλαμβάνει και «δικαστήριο», και καταγράφονται τα ονόματα των δικαστών.</p>
<p>18 (26/1)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (23/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ταχύτατη ανάπτυξη του Τακτικού με τη βοήθεια του αρχηγού του, της εξουσίας και του λαού. Ο Fabvier διόρισε τον κόμη Πόρρο Γενικό Φροντιστή. Παρατίθεται η σχετική ανακοίνωση του Fabvier (21/1), η οποία επισημαίνει την ανάγκη της θέσης αυτής, ορίζει όλα τα μέλη του σώματος να τον υπακούν, και οι εξουσίες να τον θεωρούν πληρεξούσιο του αρχηγού των τακτικών δυνάμεων. <p>Μη βέβαιες πληροφορίες από την Ύδρα ότι τα καράβια γύρισαν πίσω μη μπορώντας να εφοδιάσουν το Μεσολόγγι.</p> <p>Άφιξη των Ν. Γερακάρη και Δενδρινού, διορισμένων επίτροπων των</p>

	<p>εκποιήσεων των εθνικών κτηρίων από την Διοίκηση. Οι Έφοροι της Φιλόμουσου Εταιρείας, θεωρώντας ότι πρέπει να λάβει υπόψιν της η Διοίκηση την τακτική ανόρθωση των πόλεων, έγραψε το εξής γράμμα:</p> <p>➤ Επιστολή των Εφόρων της Φιλόμουσου Εταιρείας προς το Εκτελεστικό Σώμα (18/1): αναφέρουν ότι αφού ο νόμος περί εκποιήσεως θα οδηγήσει στην πώληση εθνικών κτηρίων, είναι η κατάλληλη περίοδος να συντηρηθούν αρχαία οικοδομήματα, τα οποία τόσο καιρό ήταν παραμελημένα εξαιτίας της έλλειψης παιδείας. Προτείνουν τη σύσταση μιας επιτροπής που θα αποτελείται από τις τοπικές Αρχές, τον Fabvier και τους εφόρους της Εταιρείας για να βοηθήσει στο εγχείρημα αυτό. Έτσι μπορεί να γίνει και η διόρθωση δρόμων και γενικώς η καλύτερη διάταξη της πόλης. Επισημαίνουν ότι δεν θα επιβαρυνθεί το Εθνικό Ταμείο. Υπογράφουν οι Ταλαντίου Νεόφυτος, Ιω. Γκούρας, Γρόπιους, Μ. Τυρναβίτης, Ν. Καρόρης.</p> <p>Ανακοίνωση του Επαρχείου Αθηνών προς τους κατοίκους της επαρχίας (22/1):</p> <p>Το Επαρχείο επειδή γνωρίζει τη σημασία του Τακτικού σώματος, καθώς και την αδυναμία της Διοίκησης να δώσει την χρηματική ποσότητα που είναι απαραίτητη για το Τακτικό, προέβη στη λήψη μέτρων σχετικά με την ενοικίαση των ελαιόδεντρων, έτσι ώστε να εξοικονομηθούν τα απαραίτητα χρήματα. Παρατίθενται αναλυτικά τα μέτρα αυτά. Υπογράφουν οι Ιωάννης Γενοβέλης και Διονύσιος Σουρμελής.</p> <p>Άρθρο υπογεγραμμένο από τον Αναστάσιο Λοιδωρική (20/6):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρει ότι έγινε γνωστό από το τ. 24 της ΓενΕφ ότι ο Χ. Χριστόφας Μάρκος εξαπάτησε την Διοίκηση ζητώντας να του δοθεί ένας τόπος για αλυκή κοντά στο Σούνιο, ενώ ο τόπος αυτός ήταν δουλεμένος ήδη 2 χρόνια. Ο Παραστάτης των Αθηνών Χ. Ζαχαρίτσας, παρόλο που γνώριζε αυτό το ψέμα, δεν το υπέδειξε στην Διοίκηση για να μην φανερωθεί και το δικό του περσινό κέρδος από τη συγκεκριμένη αλυκή. <p>Συνέχεια του διαλόγου περί της Εθνικής Συνέλευσης (από τ. 14, 15, 17):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο ένας αναφέρει ότι τις ελπίδες του τις εναποθέτει στους ευυπόληπτους άνδρες του έθνους και όχι στην Εθνική Συνέλευση. Ο δεύτερος όμως σημειώνει πως αυτοί είναι που ζητούν Συνέλευση. Σύγκρουση επιχειρημάτων σχετικά με το αν μπορούν οι Βουλευτές να λύσουν τα προβλήματα του έθνους ή αν χρειάζεται απαραίτητως συνέλευση για να λυθούν. Καταλήγουν στο ότι θα ήταν αποτελεσματικότερο να συγκεντρωθεί όλη η εκτελεστική εξουσία σε ένα μόνο πρόσωπο, αλλά αυτό είναι αδύνατο καθώς η κάθε επαρχία θέλει να έχει τον παραστάτη της.
--	---

<p>19 (29/1)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (27/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Μεγάλη προθυμία των νέων να καταγραφούν στο Τακτικό. Στο τ. 28 μάλιστα της ΓενΕφ αναγράφεται ότι ο Σωτήριος Σαλής χάρισε τα κτήματά του στο Τακτικό. Στο Σώμα γράφτηκαν και οι αδελφοί Ταμπακόπουλοι. Αυτούς επαίνεσε ο Συνταγματάρχης Fabvier. • Λέγεται ότι οι Πληρεξούσιοι της Πελοποννήσου δεν συμφωνούν ως προς το να γίνει η συνέλευση στα Μέγαρα, και ότι προτιμούν να γίνει στην Πηγιάδα (Πιάδα-Νέα Επίδαυρος) ή στο Άστρος. • Γράφεται από το Λοιδωρήκι ότι το Μεσολόγγι δεν φοβάται τον νέο εχθρό. <p>Απόσπασμα από την Εφημερίδα των Λογοτριβών (Journal des débats):</p> <p>Γράφεται ότι η Γαλλική Διοίκηση φαίνεται στους υπηκόους της ως «σκώλωπας», ενώ στο εξωτερικό ως «σύλος των κοινών συμφερόντων». Τονίζεται ότι ενώ η πολιτεία της Γαλλίας μετά την πολιτική αναμόρφωση είχε στερευθεί στο Σύνταγμα και σε μοναρχικά και δημοκρατικά θεμέλια, η πορεία αυτή εμποδίστηκε από το πνεύμα του «Μινιστριισμού». Επισημαίνεται ότι η Γαλλία επιθυμεί η ελευθερία της, η διοίκηση, η πολιτική και η τιμή της να μην είναι κάτω από ξένες ενέργειες. Αναλύονται τα προβλήματα που δημιούργησε ο «Μινιστρισμός» στη Γαλλική κοινωνία, ο οποίος επέτρεψε την είσοδο και την οργάνωση ξένων ενεργειών, και αναρωτιούνται πώς γίνεται να φαίνεται αυτός στο εξωτερικό ως σύλος των κοινών συμφερόντων.</p> <p>Άρθρο περί της εκλογής των Πληρεξουσίων των Αθηνών:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Έγινε η συνέλευση των διορισμένων εκλεκτόρων (μάλλον 17/1), και η πρώτη τους διαμάχη ήταν σχετικά με τον αριθμό των υποψηφίων. Τελικά κατέληξαν στους 5, και σε έναν ακόμα ευυπόληπτο άνδρα. Ένας άνδρας μόνο αντιστάθηκε στην εκλογή αυτού του υποψηφίου με το επιχείρημα ότι δεν έχει περιουσία, και ότι κάποιος «πρέπει να έχει κατάσταση για να πονά». Όλοι οι υπόλοιποι όμως διαφώνησαν. Εκφράζεται δυσανεμία για την έως τώρα στάση των παραστατών. Τελικά υπερίσχυσαν οι πολλοί. Τονίζεται η σημασία της παρρησίας σε μία δημοκρατική συνέλευση, καθώς και η ανάγκη ομόνοιας. <p>Είδηση ότι ο ελληνικός στόλος έκαψε δύο πλοία κοντά στο Μεσολόγγι (16/1).</p> <p>Σημείωμα του Συντάκτη:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τονίζει ότι για να είναι η Συνέλευση πραγματικά Εθνική, θα πρέπει οι Πληρεξούσιοι να είναι εκλεγμένοι αξιοκρατικώς και όχι λόγω αυτών που τάζουν στους ψηφοφόρους. Καλεί τους πολίτες να του γράψουν αν έχουν κάποια ιδέα σχετικά με το πώς μπορεί να εξακριβώσει η διοικητική επιτροπή που θα ε-
------------------	--

	<p>λέγχει τα χαρτιά των Πληρεξουσίων, αν αυτοί εκλέχθηκαν με την ελεύθερη θέληση του λαού.</p>
<p>20 (1/2)</p>	<p>Νέα από τη Σύρα (11/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες από τη Σμύρνη ότι έφτασε εκεί η είδηση της αναγόρευσης του Κωνσταντίνου σε αυτοκράτορα των Ρώσων (6/1), και ότι βγήκε στην Πετρούπολη με 40 χιλιάδες στρατεύματα. Ακόμα, ότι ανακήρυξε τον Βαρόνο Στρογκανόφ από πρέσβη της Ρωσίας στην Κωνσταντινούπολη σε Υπουργό Πολεμικών, και τον Καποδίστρια σε Υπουργό Εξωτερικών Υποθέσεων. • Από το γράμμα του Καραϊσκάκη στον στρατηγό Στάθη Κατζικογιάννη φαίνεται ότι ο λόγος που διαλύθηκε το στρατόπεδο στη Δερβέκιστα ήταν τα ανακατώματα και οι φατρίες και όχι η έλλειψη αναγκαίων. Αναφέρει επίσης ότι πολλοί οπλαρχηγοί αν και είχαν διοριστεί να πάνε στο Μεσολόγγι δεν το έκαναν. <p>Μόνο στην Αθήνα οι Πληρεξούσιοι ψηφίστηκαν με ψηφοφορία, ενώ στις άλλες επαρχίες τυχαία. Τονίζεται ότι η ψηφοφορία, και δε η μυστική, είναι βασικό θεμέλιο μιας διοίκησης στην οποία συμμετέχει ο λαός, και ο τρόπος για να επιλέγονται οι πιο άξιοι. Παρατίθεται συνοπτικά η διαδικασία με την οποία εκλέγονται οι παραστάτες και οι πληρεξούσιοι.</p> <p>Μερικοί Υδραίοι ναύτες κατέλαβαν τη νύχτα το πλοίο που διοικείται από τον Δημήτρη Αντώνη Κιοσέ (17/1), χωρίς τη θέλησή του, με σκοπό να επιτεθούν στα εχθρικά πλοία. Με τον ίδιο τρόπο ναύτες κατέλαβαν στο λιμάνι του Μαντρακίου το πλοίο του Δημήτρη Θεοδωράκη για τον ίδιο σκοπό (18/1).</p> <p>Ο συντάκτης απαντά σε αυτούς που τον ρωτούν γιατί δημοσίευσε στο προηγούμενο τεύχος (19) το άρθρο από την Εφημερίδα των Λογοτριβών. Το δημοσίευσε γιατί του προκάλεσε εντύπωση η ελευθερία με την οποία οι πολίτες της Γαλλίας κρίνουν τα ατοπήματα της Διοίκησής τους, παρόλο που η συγκεκριμένη χώρα δεν έχει απεριόριστη ελευθερία τύπου. Θέλει αυτό να γίνει παράδειγμα συμπεριφοράς τόσο στους Έλληνες, όταν θεωρούν ότι η Διοίκηση καταπατά τα δικαιώματά τους, όσο και στους Διοικητές, για να δέχονται την κριτική που τους ασκείται. Τονίζεται η ανάγκη της Παρρησίας.</p> <p>Επιστολή του δασκάλου Συνέσιου Ιεροδιάκονου προς τους Εφόρους της Φιλόμουσου Εταιρείας (24/1). Τους γνωστοποιεί τα πρακτικά του σχολείου, την μέθοδο που ακολουθεί ο ίδιος, και την πρόοδο των μαθητών. Ενημερώνει ακόμα, πως συνέθεσε μια Ιερά Κατήχηση και μια Διδασκαλία της Γραμματικής.</p> <p>Νέα από την Αθήνα (30/1):</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Επιβεβαιώνουν από την Ύδρα και το Ναύπλιο την πυρπόληση της εχθρικής φρεγάτας κοντά στο Μεσολόγγι. Για το δεύτερο πλοίο λένε ότι το κυρίευσαν και παράλληλα εφοδίασαν το Μεσολόγγι.
<p>21 (5/1 ;)</p>	<p>-Νέα από το Ναύπλιο (26/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για ναυμαχία και πυρπόληση από τους Έλληνες μιας εχθρικής φρεγάτας (17/2). Μια αγγλική φρεγάτα σταλμένη από τον Ιμπραήμ πρόβαλε συμβιβασμό στους πολιορκημένους του Μεσολογγίου, τάζοντάς τους πολλές υποσχέσεις, όπως ότι θα πληρώσει τους μισθούς τους, και θα τους μεταφέρει σε όποιο μέρος επιθυμούν. Οι Μεσολογγίτες απάντησαν κατευθείαν αρνητικά. • Ο Ξένος δεν μετέφερε ακόμα στο Μεσολόγγι το σιτάρι παραβιάζοντας τη συμφωνία, με αποτέλεσμα να προκληθεί αγανάκτηση σε όλους. Εστάλη ο Παπαδιαμαντόπουλος από το Μεσολόγγι στα Ιόνια νησιά για να προμηθευτεί τροφές. • Οι Αλβανοί που ήταν με τον Κιουταχή και τον Ιμπραήμ αναχώρησαν για τις πατρίδες τους ισχυριζόμενοι ότι τους στέλνει ο Ιμπραήμ για να παρακινήσουν τους συμπατριώτες τους. • Πληροφορίες για κυρίευση ενός εχθρικού πολεμικού. Στάλθηκαν τροφές από τις συνδρομές των Επτανησίων. <p>Νέα από την Αθήνα (3/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Σύσταση Τρίτου Πεζικού τάγματος και τελετή στο παλιό Ιπποδρόμιο με την παρουσία του αρχιερέα για την ανακήρυξη του Σπυρ. Σονιέ σε Ταγματάρχη αυτού του νέου τάγματος. Σχολιάζεται η προθυμία των Αθηναίων να καταταγούν στο Τακτικό. <p>Στο τ. 31 της ΓενΕφ ανώνυμος απάντησε στις κατηγορίες που πρόσαψε η «συναναστροφή των πολιτών» (τ. 12, 13 της ΕΦΑΘ) στον Πρόεδρο Κουντουριώτη. Ο συντάκτης του απαντά τα ακόλουθα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υποστηρίζει ότι το άρθρο του ανώνυμου ορθώς γράφτηκε, καθώς ενημερώθηκε η κοινή γνώμη για την μεγάλη συνεισφορά των Κουντουριωτών στην Πατρίδα. Στο επιχείρημα του ανώνυμου αρθρογράφου, ότι ο πολίτης της συναναστροφής που ρώτησε ποιος υπέγραψε την Προκήρυξη είναι ανίδεος του πολιτικού συστήματος, ο συντάκτης απαντά ότι η ερώτηση αυτή ήταν ρητορική για να δώσει ροή στον λόγο του ο πολίτης. Ο συντάκτης όμως θεωρεί ότι προσπαθεί ο ανώνυμος να εγείρει τους Παραστάτες εναντίον της Εφημερίδας, όταν αναφέρει ότι είναι ύβρις για τους Παραστάτες ό,τι ειπώθηκε για την εκλογή του Προέδρου. Ύβρις πιστεύει ο συντάκτης ότι θα ήταν εάν είχε γραφτεί ότι οι Παραστάτες εξέλεξαν πλούσιο Πρόεδρο με σκοπό να μοιραστούν τα πλούτη μαζί του. Συμφωνεί στο ότι τα Ψαρά, η Κάσσος και η Κρήτη, δεν χάθηκαν

	<p>μόνο εξαιτίας της έλλειψης χρημάτων, αλλά προσθέτει ότι αυτό ήταν μία από τις κύριες αιτίες. Προσθέτει ότι και ο ίδιος καταδίκασε και τους λοιπούς πλουσίους που δεν δίνουν κάποια βοήθεια στην πατρίδα. Συμφωνεί ακόμα, πως αυτό που λείπει είναι η οργάνωση. Καλεί όμως τους ανθρώπους να μην κατακρίνουν ο ένας τον άλλον, γιατί έτσι θα χαθεί το έθνος. Όσον αφορά το επιχείρημα της πολιτικής αντενέργειας του Νεοκάστρου, αναρωτιέται αν δεν έπρεπε το έθνος να συγκεντρώσει τις δυνάμεις του έτσι ώστε να το εφοδιάσει, ματαιώνοντας τα σχέδια του εχθρού.</p> <p>Αναφορά στο Βουλευτικό Σώμα για τους δύο Παραστάτες της Λειβαδιάς:</p> <p>Πολίτες της Λειβαδιάς εξαπατημένοι από την οικογένεια που υποστηρίζει ότι η Λειβαδιά πρέπει να έχει δύο παραστάτες, υπέγραψαν αναφορά κατά του γράφοντος και των αδελφών Κονταξίδων. Οι υπογραφές μάλιστα της αναφοράς αυτής φαίνεται να είναι από κατοίκους και Δημογέροντες των Αθηνών και της Σαλαμίνας, και όχι της Λειβαδιάς. Αφήνει στην κρίση του Βουλευτικού να αποφασίσει εάν όντως ευθύνονται για τις κατηγορίες που τους προσάπτουν, πρώτα όμως ζητά να εξετασθούν τα επιχειρήματά του ως προς το γιατί δεν πρέπει οι παραστάτες της Λειβαδιάς να είναι δύο:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Οι δύο θέσεις παραστατών οφείλονται στην καταμέτρηση του Γενικού Αστυνομίου της Λειβαδιάς το 1822, χωρίς να φαίνεται όμως ποιανού καταλόγου είναι αντίγραφο ο κατάλογος στον οποίο βασίστηκε η μέτρηση. 2. Έστω και αν η καταμέτρηση ήταν αληθινή, θα έπρεπε να είχε γίνει και καταγραφή των οικογενειών, τέτοιο έγγραφο όμως δεν υπάρχει. 3. Ο παρουσιαζόμενος κατάλογος περιέχει 22.000 εγγεγραμμένους, νούμερο που δεν επιτρέπει σύμφωνα με τον νόμο δύο παραστάτες. Αν μάλιστα αφαιρεθούν 4.000 κάτοικοι που ανήκουν σε χωριά εκτός της περιφέρειας της Λειβαδιάς, μένουν μόνο 18.000 εγγεγραμμένοι. (συνεχίζεται)
<p>22-23 (10/2)</p>	<p>Νέα από τη Σύρα (29/1):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Στα τέλη Δεκεμβρίου έγινε επανάσταση στην Πετρούπολη, επειδή ο λαός και ο στρατός ζητούσε τον Κωνσταντίνο Αυτοκράτορα, το σενάτο όμως ήθελε τον Νικόλαο, τον οποίο και ενθρόνισε. • Καπετάνιοι της Τζιας απαίτησαν παξιμάδια και φυσέκια. • Ο λοχαγός Δεκρόζε έπιασε αγγλικό πλοίο φορτωμένο από τον Μεχμέτ Αλή για τα στρατεύματά του στην Πελοπόννησο. • Δεν είναι ορθό μόνο να αναμένεται βοήθεια από τους Φιλέλληνες. Θα πρέπει οι Έλληνες να παρατηρήσουν μόνοι τους το

<p>Μεσολόγγι και να καταλάβουν πόση βοήθεια χρειάζονται.</p> <p>Νέα από την Αθήνα (8/2):</p> <ul style="list-style-type: none">• Στο τ. 182 του «Φίλου του Νόμου» περιγράφονται οι νίκες των Υδραϊκών πλοίων έξω από το Μεσολόγγι και ο ανεφοδιασμός του Μεσολογγίου.• Αυτές τις μέρες εξιχνιάστηκε ένας προμελετημένος φόνος για κλοπή, ο οποίος θα αναλυθεί σε επόμενο φύλλο. <p>Γράμμα του Στρατηγού Δήμου Σκαλτζά προς τους Στρατηγούς των Σαλώνων (30/1):</p> <ul style="list-style-type: none">• Περιγράφει τις ναυμαχίες των προηγούμενων ημερών, στις οποίες πολέμησαν οι δικοί του. Ενημερώνει πως του έγραψε ο Καραϊσκάκης ότι ο Κιουταχής κατευθύνεται στην Άρτα, και πως υποψιάζεται μήπως είναι παραπλανητική κίνηση. <p>Επιστολή του Στάθη Κατζικογιάννη στον Συντάκτη (6/2):</p> <ul style="list-style-type: none">• Ενημερώνει πως ύστερα από τη διάλυση του στρατοπέδου της πολιορκίας του Μεσολογγίου, φυλάει προς το παρόν τα χωριά Χώστια, Κακόσι, Δεμπρένα. <p>Πληροφορεί στη συνέχεια για τις εξελίξεις. Στις 26/1 έφτασαν γράμματα στα Σάλωνα από την Επιτροπή Δυτικής Ελλάδας και τους οπλαρχηγούς στο Μεσολόγγι, τα οποία ανέφεραν ότι το Μεσολόγγι εφοδιάστηκε ικανοποιητικά και ότι ο ελληνικός στόλος πυρπόλησε μια φρεγάτα, και κατέλαβε ένα μπρίκι και δύο πυρπολικά. Τους κάλεσαν να πάνε στο Μεσολόγγι να βοηθήσουν, δεν πήγαν όμως εξαιτίας της τροφής. Ο Σ.Κ.Γ. Κίτζος συμφώνησε με τον Ιμπραήμ να του παραδώσει το κανονιοστάσιο Ανέτα, τον αντιλήφθηκαν όμως οι οπλαρχηγοί του Μεσολογγίου και τον φυλάκισαν. Τους έπεισε να ελευθερώσουν δύο Τούρκους αιχμαλώτους, οι οποίοι πήγαν μαζί με τον τσαούση του στον Ιμπραήμ. Μετά από έρευνα, ο τσαούσης ομολόγησε ότι αυτός έδωσε τους δύο φυλακισμένους Τούρκους στρατιώτες στον Ιμπραήμ με διαταγή του στρατηγού του, έχοντας κάνει συμφωνία μαζί του.</p> <p>Για τους παραπάνω λόγους θεωρεί ότι όσοι έχουν Τούρκους συγγενείς και όσοι έχουν ανατραφεί από Τούρκους δεν πρέπει να λαμβάνουν αξιώματα.</p> <p>Στις 30/1 του έγραψαν ότι ο Μουστάμπεης έφτασε με 4.000 στον Ομέρ εφέντη, αποκρούστηκαν όμως από τον Δήμο Σκαλτζά, τον Τριανταφύλλου και άλλους, και οπισθοχώρησαν.</p> <p>Πληροφορία ότι οι Πελοποννήσιοι θέλουν να γίνει η συνέλευση στα Μέθενα. Σχολιάζεται πως αν αυτοί βγουν έξω από την χερσόνησό τους θα ωφεληθούν.</p> <p>Ο Νικόλαος Γερακάρης απαντά στην έκκληση που είχε κάνει ο Συντάκτης (τ. 16) για το αν μπορούν να σκεφτούν οι πολίτες έναν τρόπο για να ελέγχει η επιτροπή αν ο πληρεξούσιος εκλέχθηκε πράγματι από την</p>
--

	<p>ελεύθερη θέληση του λαού. Εκφράζει τις εξής απόψεις:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Θεωρεί ότι η περίοδος δεν είναι σωστή χρονικά, διότι και να βρεθεί ο κατάλληλος τρόπος, έχουν ήδη εκλεχθεί οι πληρεξούσιοι. <p>Υποστηρίζει πως η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει αν τα έγγραφα είναι σύμφωνα με τον Νόμο, και θα βασίζεται στην πληροφόρηση και την επικύρωση από τους Επάρχους κάθε επαρχίας, τη μόνη δηλαδή τοπική αρχή που σύστησε το έθνος. Θέτει πολλά ερωτήματα για τον άνθρωπο που διορίστηκε να εξετάσει τα έγγραφα στην συνέλευση για την εκλογή των πληρεξουσίων (τ. 18).</p> <p>Στα δημοκρατικά κράτη που ο λαός έχει την εξουσία, η θέλησή του είναι Νόμος. Εκλέγει τους πληρεξουσίους του, οι οποίοι συνέρχονται και αποφασίζουν νόμους, τους οποίους όλος ο λαός υπακούει και δεν γίνεται μια επιμέρους επαρχία να τους τροποποιήσει.</p> <p>Δεν συμφωνεί με την μυστική ψηφοφορία που προτείνεται στο τ. 20, διότι πιστεύει ότι στα δημοκρατικά πολιτεύματα η θέληση του λαού πρέπει να εκφράζεται δημόσια, ενώ αντίθετα η μυστική ψηφοφορία ισχύει στα μοναρχικά κράτη επειδή οι πολίτες φοβούνται τον ισχυρότερο.</p> <p>Καλύτερο τρόπο θεωρεί εκείνον που καθιστά περισσότερο θαρραλέο τον λαό και αφαιρεί τις υποψίες απάτης και δολιότητας με την παρηγορία. Περιγράφει στην συνέχεια τους πιθανούς τρόπους εξαπάτησης στη μυστική ψηφοφορία.</p> <p>Ο Ψύλλας θα απαντήσει σε επόμενο τεύχος.</p> <p>Συνέχεια της αναφοράς για το δικαίωμα των δύο Παραστατών της Λειβαδιάς (τ. 21):</p> <p>Ο γράφων συνεχίζει την προβολή των επιχειρημάτων του κατά του δικαιώματος δύο παραστατών στην Λειβαδιά:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Από την περίοδο της καταμέτρησης έως σήμερα έχουν πεθάνει και δολοφονηθεί πάνω από 5.000 κάτοικοι. 5. Η διασπορά των κατοίκων δεν έγινε την α΄ Περίοδο, αλλά μέρος στα τέλη της α΄, και μέρος κατά την β΄. 6. Είναι άνευ σημασίας αν την α΄ Περίοδο είχε η Λειβαδιά δύο παραστάτες, διότι ο νόμος 17 περί της εκλογής παραστατών θεσπίστηκε στα τέλη της α΄ Περιόδου. 7. Αν πράγματι οι καταμετρημένοι ήταν 22.000, γιατί στο Εθνικό Ταμείο δόθηκαν μόνο 5.000 γρόσια, από την στιγμή που οι πολίτες ισχυρίζονται ότι πλήρωσαν όλοι; 8. Αν πράγματι οι κάτοικοι ήταν τόσοι, η επαρχία δεν θα είχε παραβλέψει τις προηγούμενες περιόδους το δικαίωμά της. 9. Δεν ακολουθήθηκε η διαδικασία που αναφέρεται στο νόμο. (συνεχίζεται)
--	---

<p>24 (14/2)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (12/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Λοχίας των Επίλεκτων Νικόλαος Χαλκοματάς κάνει έκκληση στους πατριώτες για να τους παρακινήσει να ενταχθούν στο Τακτικό, σημειώνοντας τις καταχρήσεις που έχουν γίνει, και πως «η τέχνη νικά την ανδρεία». • Η υπόθεση του φόνου (τ. 22-23) είναι ακόμα υπό εξέταση. <p>Επιστολή των κατοίκων της επαρχίας Θηβών στον Ψύλλα:</p> <p>Του ζητούν να δημοσιεύσει στην Εφημερίδα την επιστολή διαμαρτυρίας που έστειλαν στους Πληρεξούσιους της Ανατολικής Ελλάδας κατά του Νικόλαου Αντωνάδου. Περικλείεται και αντίγραφο της διαμαρτυρίας προς το Επαρχείο Αθηνών. Ακολουθεί η επιστολή:</p> <p>➤ Επιστολή των κατοίκων της Θήβας προς το Επαρχείο Αθηνών (26/1): Μερικοί κάτοικοι της επαρχίας εξέλεξαν χωρίς να τηρήσουν την εκ του νόμου διαδικασία Πληρεξουσίου και Παραστάτες. Επιμένουν μάλιστα στην εκλογή τους, αν και έχει ζητηθεί Γενική Συνέλευση της Επαρχίας, για αυτό διαμαρτύρονται δημοσίως. Συγκεκριμένα αναφέρονται στους Πληρεξούσιους Νικόλαο Αντωνάδη (Αντωνιάδη), και Γ. Κούπα, και στον Παραστάτη της Επαρχίας.</p> <p>Επιστολή του Παναγιώτη Ανωνυμίδα προς τον Συντάκτη (3/2):</p> <p>Με αφορμή τον άνδρα που γράφτηκε ότι πρότεινε στην συνέλευση να βγει από την ψηφοφορία ένας φτωχός, επειδή δεν έχει «κατάσταση» και άρα δεν πονά για την πατρίδα (τ. 13), αλλά και αυτό που γράφτηκε ότι ο φτωχός μπορεί να πουλήσει την πατρίδα με αντάλλαγμα λίγα μόνο χρήματα (τ. 20) απαντά τα εξής:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η φτώχεια αποκτάται από την αρετή και όχι από την αδικία, σε αντίθεση με τα πλούτη. Θεωρεί ότι οι φτωχοί είναι οι μόνοι που έχουν θυσιαστεί για την πατρίδα με τη ζωή τους και την περιουσία τους όλα τα χρόνια της επανάστασης, σε αντίθεση με τους πλούσιους. Παράλληλα οι φτωχοί εργάζονται για την κοινότητα με κίνδυνο της ζωής τους. Για αυτό υποστηρίζει ότι μόνο οι φτωχοί έπρεπε να έχουν δικαίωμα στα αξιώματα. <p>Συνέχεια της αναφοράς για το δικαίωμα των δύο Παραστατών της Λειβαδιάς (τ. 21, 22-23):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Καλεί το Βουλευτικό Σώμα να εξακριβώσει αν η Λειβαδιά έχει πράγματι δικαίωμα δύο παραστατών, αν ο εκλεγμένος παραστάτης μπορεί να μείνει στην θέση αυτή, και να διακρίνει ποιοι παραβιάζουν το δικαίωμα της ελευθερίας και νόμιμης εκλογής παραστατών και ποιοι είναι πραγματικά πατριώτες. Αναφέρει ότι ο ίδιος πάντα υπερασπιζόταν τα δικαιώματα των συμπολιτών του ακόμα και με κίνδυνο της ζωής του, σε αντίθεση με τον Λ. Νάκο που εξαπάτησε τους πολίτες στρέφοντάς τους εναντίον του. Ο Νάκος, μάλιστα, ήταν η αιτία να χαθούν οι ζωές πολιτών με ελεύθερο φρόνημα και να θυσιαστούν οι
------------------	--

	<p>ομογενείς Αλέξιος Νούτσος και Χρήστος Παλάσκας, το αίμα των οποίων ζητά εκδίκηση. (συνεχίζεται)</p>
<p>25 (19/2)</p>	<p>-Νέα από την Αθήνα (18/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράμματα από το Μεσολόγγι φανερώνουν ότι έλαβαν τροφές. • Οι Τούρκοι από το Μεσολόγγι κατέβηκαν προς το Λοιδωρήκι, χτυπήθηκαν και οπισθοχώρησαν. • Έχουν μείνει περίπου 25 καράβια μόνο στον Κορινθιακό κόλπο. • Σύσταση Επιτροπής στο Ναύπλιο με σκοπό να συλλεχθεί προαιρετική βοήθεια των Ελλήνων προς το Μεσολόγγι. • Εκτιμάται ότι η υπόθεση προδοσίας του Κίτσου (τ. 22-23) πρέπει να ήταν συκοφαντία και να μην ισχύει. <p>Επιστολή ορισμένων κατοίκων της Θήβας στον συντάκτη της Εφημερίδας (17/2): Απαντούν στην επιστολή διαμαρτυρίας που είχαν στείλει άλλοι κάτοικοι της Θήβας (τ. 24) σχετικά με την εκλογή των Πληρεξουσίων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τονίζουν ότι όσα λέγονται για τη διαδικασία εκλογής των Πληρεξουσίων είναι ψευδή, και πως η εκλογή τους είναι νόμιμη. Επισημαίνουν πως ο Δεσπότης δεν αναγκάστηκε να υπογράψει με τη βία το έγγραφο, και οι Αντωνάδης και Κούπας ψηφίστηκαν νόμιμα από τους κατοίκους. Τους κατηγορούν μάλιστα ότι η επιστολή που έστειλαν έχει πλαστές υπογραφές. Προσθέτουν ότι τον Κούπα δεν τον πρόσθεσε ο Αντωνάδης μόνος του αλλά ήταν κοινή θέληση. Υπονοούν ότι έστειλαν την επιστολή για να ρίξουν τους Πληρεξουσίους και να γίνουν οι ίδιοι. Υπογράφουν οι Βασίλης Λάμπρου, Δήμος Ταρουνόπουλος, Αποστόλης Νικόλα, Αναστάσης Νίκα, Γεωργ. Καναργιότης, Χρήστος Σωτήρχο Νικόλα. <p>Συνέχεια της αναφοράς για το δικαίωμα των δύο Παραστατών της Λειβαδιάς (τ. 21, 22-23, 24)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρει ότι ο ίδιος εξαιτίας του Νάκου και του Οδυσσέα έζησε 4 χρόνια απομακρυσμένος από την πατρίδα, αλλά τώρα επειδή δεν αντέχει να βλέπει να καταπατούνται τα δικαιώματα και οι νόμοι, και να κυριαρχεί η απάτη και το ψέμα, επιμένει ότι το αξίωμα του Β΄ Παραστάτη είναι παράνομο. Η παρανομία όμως θα τεθεί υπόψιν όλων, και θα αποτελέσει παράδειγμα παραβίασης των νόμων. • Ο συγγραφέας της αναφοράς είναι ο Εμμ. Σπυρίδωνος (14/9/1825) <p>Ειδοποιητήριο (20/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Εκδίδεται στο Τυπογραφείο Αθηνών βιβλίο με τίτλο «Σχέδιο Οργανισμού του άτακτου στρατιωτικού μεθ' ικανών προλεγομένων», το οποίο έχει να κάνει με τον περιορισμό των καταχρήσεων και των αισχροκερδειών, την εμπύχωση του άτακτου

	<p>στρατού, και την πρόοδο των ελληνικών πραγμάτων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γίνεται έκκληση στους πολίτες να γίνουν συνδρομητές και να κοινοποιήσουν τα ονόματά τους στις εφημερίδες για να προστεθούν στο τέλος του βιβλίου.
<p>26 (24/2)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (23/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Βρέθηκε απόσπασμα γράμματος, αποσταλμένο από την Αλεξάνδρεια προς την Κωνσταντινούπολη (17/1) μέσα στο καράβι που έπιασε ο Δερκόζε στην Σύρο. Το γράμμα αναφέρει ότι ο γράφων δουλεύει μαζί με άλλους σε έναν μικρό στόλο που ετοιμάζεται να σταλεί στην Πελοπόννησο. Ο Μεχμέτ Πασάς τους είπε ότι θέλει να ασχοληθεί με την καλλιέργεια του πολιτισμού, όμως επειδή οι Έλληνες δεν έχουν νικήσει τους Άραβες που έστειλε, αλλά αντιθέτως οι Άραβες εξουσιάζουν πολλούς τόπους εκεί, είναι αναγκασμένος να συνεχίζει να ασχολείται με αυτό το σώμα μέχρι να βγει μια άκρη από τις συζητήσεις με την Οθωμανική Πόρτα. Ζητά την υπεράσπισή τους και υπόσχεται ότι θα ωφεληθούν. Ακολουθεί ο όρκος που έδωσαν. <p>Επιστολή του Ν. Νικητόπλου (12/2) στον Συντάκτη:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράφει με αφορμή την αθώωση του Παντιά Τζιτζίνη (τ. 33 της ΓενΕφ), ο οποίος είχε κατηγορηθεί για έγκλημα προδοσίας εξαιτίας της εμπλοκής του στο σύστημα επικοινωνίας που είχε ο Ορφανίδης με τους εχθρούς. Παραθέτει μια σύντομη εξιστόρηση της υπόθεσης. Αναφέρει ότι ενώ η πρώτη Επιτροπή τον είχε καταδικάσει, η δεύτερη Επιτροπή τον αθώωσε χωρίς αιτιολογία. Παράλληλα από επιστολές των Ελλήνων της Μασσαλίας έγινε γνωστό ότι ο αδελφός του Τζιτζίνη κατασκευάζει για τον Μείμεταλη 3 φρεγάτες για να επιτεθεί αυτός στην Ελλάδα. Ο Τζιτζίνης κατάφερε να ξεφύγει παρά την διαταγή που δόθηκε από την Αστυνομία. <p>Ο Αναστάσιος Αναγνώστου Λοιδωρικής αναφέρει (18/2) ότι διάβασε στο τ. 36 της ΓενΕφ την απάντηση του Χ. Ζαχαρίτσα στα όσα είχε γράψει ο ίδιος στο τ. 18. Απαντά με τη σειρά του:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αυτά που έγραψε στην εφημερίδα δεν ήταν κατηγορίες, αλλά δημόσιος έλεγχος, ο οποίος γίνεται προς το δημόσιο συμφέρον. <p>Στο επιχείρημα του Ζαχαρίτσα ότι δεν είχε ιδέα για την Αλυκή και για τον Χριστόφα, του απαντά ότι ο ίδιος ο Χριστόφας ομολόγησε ενώπιον των Δημογερόντων ότι γνωρίζει τον Ζαχαρίτσα και ότι μαζί οργάνωσαν την αναφορά προς την Διοίκηση. Επισημαίνεται ότι την Αλυκή την έχει ο ανιψιός του, Ν. Ζαχαρίτσας, ο οποίος σχολιάζεται πως χωρίς την άδεια του θείου του δεν κάνει το παραμικρό. Έτσι αποδεικνύεται ότι η Αλυκή είναι δική του, στο όνομα όμως άλλου. Αποδεικνύεται επίσης ότι ψεύδεται πως δεν γνωρίζει τον Χριστόφα, ο οποίος καυχιέται</p>

	<p>για την γνωριμία τους και τον έχει επισκεφτεί πολλές φορές στην Αθήνα και το Ναύπλιο. Σημειώνεται ακόμα, πως το Γκιόλι είναι τμήμα της Αλυκής, το οποίο δεν μπορεί να γίνει μια ξεχωριστή αλυκή. Θεωρεί πως δεν αποτελεί εξύβριση να ελέγχει κανείς κάποιον που ζημιώνει το Εθνικό Ταμείο και την Κυβέρνηση, και καλεί τους αναγνώστες να εξετάσουν την αλήθεια των λεγόμενων τους.</p>
<p>27 (27/2)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (26/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Άφιξη μιας Επιτροπής διορισμένης από τη Διοίκηση για να παραλάβει την προαιρετική βοήθεια των κατοίκων της Αθήνας για τους Μεσολογγίτες (μάλλον 24/2). Λίγες μέρες νωρίτερα είχε συσταθεί σχεδόν παρόμοια επιτροπή στην Αθήνα από μερικούς Πατριώτες. • Σύσταση φιλανθρωπικής επιτροπής για την περιποίηση των ασθενών στρατιωτών. • Από τα στρατεύματα της Τζιας, οι μισοί πήγαν με τους Καπετάνιους τους και οι άλλοι επέστρεψαν στα χωριά, υποστηρίζοντας ότι έρχονται για να γίνουν Τακτικοί. Λέγεται πως η συμπεριφορά τους είναι ακόμα άτακτη. • Κατέβηκαν απεσταλμένοι του Κιουταχή στο Ζητούνι για να προετοιμάσουν τα αναγκαία. • Μέρος των πληρεξουσίων της Πελοποννήσου έφτασε στην Πηγάδα (Πιάδα). Σχολιάζεται πως το έθνος δεν περιορίζεται μόνο στην Χερσόνησο. • Ομιλία του Νεόφυτου Ταλαντίου την ημέρα της ευλογίας των σημαιών Ιππικού και Πεζικού (2/2): Αναφέρεται στις Γραφές, και επισημαίνει ότι στο στρατό του Χριστού δόθηκε δύναμη λόγω της αγάπης και ευσέβειας που είχε προς τον Θεό, τονίζοντας την δύναμη της πίστης. Ακολουθεί μια προσευχή. <p>Επιστολή προς τον Συντάκτη της ΓενΕφ, Θ. Φαρμακίδη:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρει πως η συγκρότηση Εθνικής Συνέλευσης προαναγγέλλει τη μεταβολή. Για αυτό διάφοροι λόγιοι έχουν γράψει διατριβές. Συγκεκριμένα στα τ. 29 και 30 της ΓενΕφ υπάρχουν οι διατριβές του Λουκά και του Συνδρομητή. Υποστηρίζει ότι ενώ ο Λουκάς γράφει με μόνη αιτία τον πατριωτισμό του, ο Συνδρομητής γράφει με υπονοούμενα και εριστική διάθεση, και με μοναδικό σκοπό να κατακρίνει τις αγαθές ιδέες του Λουκά, ο οποίος απέδωσε στην Συνέλευση και δικαστική εξουσία, και τον οποίο κατηγορεί ότι θα φέρει διαιρέσεις. <p>Γίνεται στη συνέχεια ετυμολογική ανάλυση του ρήματος διχάζω, για να αποδείξει πως όποιος δικάζεται δεν σημαίνει ότι χωρίζεται από κάποιον. Αντίθετα όταν μια διαφορά μεταξύ δύο ατόμων εξομαλυνθεί, τότε υπάρχει συμβιβασμός. Θεωρεί πολύ μεγάλη βλασφημία κατά του ελεύθερου πολι-</p>

	<p>τεύματος την έκφραση του Συνδρομητή ότι «για τις διοικητικές πράξεις τα διοικητικά όργανα δεν υπόκεινται σε ευθύνη». (συνεχίζεται)</p>
<p>28 (9/3)</p>	<p>Αναδημοσίευση από τον «Φίλο του Νόμου». Νέα από τη Σκαφυδιά (23/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναμένεται η επιβεβαίωση της νίκης των Ελλήνων στη μάχη στο Μεσολόγγι (15/2), την οποία κατάφεραν με τη βοήθεια της έκρηξης μιας υπονόμου (νάρκης). <p>Νέα από την Ύδρα (1/3):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η ΓενΕφ ανήγγειλε ότι δύο Έλληνες έφυγαν από τον εχθρικό στόλο και πήγαν στο Ναύπλιο, όπου διηγούνται πως αγνοούν την έκβαση του πολέμου, αλλά και ότι τα στρατεύματα και ο στόλος του εχθρού έχουν μεγάλη έλλειψη από τα αναγκαία. <p>Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «Times». Νέα από το Λονδίνο (10/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Δούκας του Wellington κατευθύνεται στην Πετρούπολη για διαπραγματευτικούς λόγους. Η εξομάλυνση των ελληνικών πραγμάτων κατέχει πλέον σημαντική θέση στις συζητήσεις της Αγγλίας με τους Συμμάχους της. Είναι γνωστό πως πραγματοποιούσαν τις επιθυμίες της Αυστρίας και άφησαν τους Έλληνες εκτεθειμένους. Ο Νικόλαος της Ρωσίας ανέφερε ότι ο μόνος τρόπος για να διαφύγει τον κίνδυνο είναι να πάρει το μέρος των Ελλήνων Αναφέρεται ότι ο Δούκας του Wellington έλαβε την πληρεξουσιότητα να προσφέρει τη βοήθεια της Αγγλίας, ώστε να πραγματοποιηθεί άμεσα η ανεξαρτησία της Ελλάδας. Τονίζεται ότι αν συμφωνήσουν η Αγγλία, η Ρωσία και η Γαλλία για την ανεξαρτησία της Ελλάδας, δεν θα μπορεί να προβληθεί κανένα εμπόδιο από την Κωνσταντινούπολη και τη Βιέννη. <p>Νέα από τον Μαραθώνα (4/3). Ο Ταγματάρχης του α΄ Τάγματος Θ. Στέφανος διηγείται πως όταν ρώτησε τον Σ. Κερατιώτη, γέρο πατέρα ενός στρατιώτη του τάγματός του, εάν ήθελε να πάρει πίσω στην Αθήνα τον γιο του, ο γέρος του αποκρίθηκε ότι έχει αφιερώσει το παιδί του στην πατρίδα, και πως αν δεν ήταν τόσο μεγάλος σε ηλικία θα πήγαινε και αυτός να πολεμήσει.</p> <p>Αναφορά της Γενικής Αστυνομίας της Αιτωλίας (20/2) σημειώνει ότι το Μεσολόγγι βρίσκεται σε άθλια κατάσταση λόγω της έλλειψης τροφών, και ότι αναμένεται ο στόλος επειδή ο εχθρός έκοψε την επικοινωνία του με το Βασιλάδι και το Ανατολικό. Επιπλέον περιγράφεται η νίκη των Μεσολογγιτών στην μάχη στις 15/2.</p> <p>Συνέχεια της επιστολής προς τον Συντάκτη της ΓενΕφ (από τ. 27):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρεται στη Δημοσιότητα, και τάσσεται κατά της δημοσίευσης δεσποτικών φρονημάτων.

	<p>Εκφράζει τη δική του γνώμη για την Εθνική Συνέλευση, και συγκεκριμένα για τη μορφή του πολιτεύματος. Υποστηρίζει ότι το πολίτευμα είναι είτε Αντιπροσωπευτικό ή Κοινοβουλευτικό, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι ο λαός έχει δικαίωμα εκλογής των αντιπροσώπων του, πρέπει επομένως να έχει οπωσδήποτε Βουλευτικό Σώμα. Όταν το Βουλευτικό Σώμα απαρτίζεται από άξιους άνδρες τότε ευδαιμονεί το έθνος. Αναλύει μάλιστα τα χαρακτηριστικά αυτά που πρέπει να έχουν οι Βουλευτές. Επισημαίνει παράλληλα, πως το Εκτελεστικό είναι περισσότερο επιβλαβές παρά ωφέλιμο. Το Βουλευτικό σώμα θεωρεί ότι πρέπει να παραμείνει ως έχει, ενώ αντίθετα τα 5 μέλη του εκτελεστικού να γίνουν 1, και προβάλλει επιχειρήματα για αυτή του την άποψη, σημειώνοντας ιδιαίτερα πως η εκτέλεση των αποφάσεων είναι καλύτερη όταν πρόκειται για ένα άτομο. Η δυσκολία έγκειται στο πώς θα συμφωνήσουν στην εκλογή ενός Εκτελεστή, και πώς αυτός θα περιοριστεί. (συνεχίζεται)</p> <p>Επιστολή του Συνταγματάρχη Fabvier στους Προξένους των ουδέτερων Δυνάμεων (20/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Προκηρύσσει την παραλία της Εύβοιας και τον κόλπο του Βόλου σε κατάσταση αποκλεισμού, και τους προτείνει να ενημερώσουν τα εμπορικά τους πλοία έτσι ώστε να αποφευχθούν ατυχήματα.
<p>29 (10/3)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (8/3):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το Μεσολόγγι κινδυνεύει από έλλειψη τροφών, και καλούνται οι Έλληνες να αναρωτηθούν τι έκαναν για αυτό. Περιγράφεται η ιστορία ότι όταν Ταραντίνοι πολιορκούνταν από τους Ρωμαίους, οι Ρηγίνοι σύστησαν νόμο να νηστεύουν μια μέρα την εβδομάδα και να δίνουν τις περισσευούμενες τροφές στους Ταραντίνους. <p>Επιστολή των Μπουλουξίδων, Ντελεζάκη και Μακρυγιάννη (23/2) προς τον στρατηγό Ανδρίτσο Σαφάκα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορούν πως δύο στρατιώτες που βγήκαν από το Μεσολόγγι ανέφεραν ότι ο εχθρός έκανε δύο επιθέσεις και έχει κοπεί η δύναμή του, για αυτό και πολεμά πλέον με κανόνια. Απέκλεισε το Μεσολόγγι από το Ανατολικό. Στο Μεσολόγγι έχουν σοβαρή έλλειψη τροφής, και περιμένουν με ανυπομονησία να έρθουν καράβια για να τους ανεφοδιάσουν. Υπάρχει φόβος μήπως παραδοθούν εξαιτίας της πείνας. Τον καλούν να έρθει το συντομότερο γιατί οι εχθροί ετοιμάζουν επίθεση. Από το Μεσολόγγι ζητούν χρήματα. Ενημερώνουν πως έκαναν και άλλη επίθεση στον Έπαχτο, και πως ο Καραϊσκάκης τους προτρέπει να πάνε να δώσουν την ζωή τους στο Μεσολόγγι. <p>Συνέχεια της διατριβής, για την οποία λέγεται ότι καταδικάστηκε ο Συ-</p>

	<p>ντάκτης της ΓενΕφ (τ. 41):</p> <ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει η άποψη ότι αν η Διοίκηση αποκτάται εύμορφα και αν βρεθούν νόμιμοι και ειρηνικοί τρόποι για να διώχνει ο λαός τους Διοικητές που φέρθηκαν άσχημα, τότε η ελευθερία του λόγου είναι περιττή. Σχολιάζεται όμως με την φράση του Bentham, ότι αυτό είναι τόσο αναληθές όσο και το ότι μπορεί να είναι ωφέλιμο να εκλέγει ο λαός τους Διοικητές του χωρίς την ελευθερία του τύπου. <p>Συνέχεια της επιστολής προς τον Συντάκτη της ΓενΕφ (από τ. 27, 28):</p> <ul style="list-style-type: none"> Υποστηρίζει πως επειδή ο κίνδυνος είναι μεγάλος, πρέπει να απορριφθεί κάθε ταραχοποιός και φατριαστικός σκοπός. Οι Έλληνες πρέπει να συμφωνήσουν, ή τουλάχιστον να μιμηθούν στην εκλογή τους Αθηναίους, και να εκλέξουν έναν μόνο Εκτελεστή. Προτείνει ακόμα κάθε τμήμα να εκλέξει ένα άτομο, και να γίνει συνέλευση των τριών εκλεγέντων ώστε να αναλάβει ένας τα εκτελεστικά καθήκοντα. <p>Για τον περιορισμό του δίνει το παράδειγμα της Αγγλίας. Προτείνει στην Συνέλευση την σύσταση ενός τρίτου σώματος, το οποίο θα μεσολαβεί στην Νομοδοτική και Νομοτελεστική εξουσία, και το οποίο θα περιορίζει και το Εκτελεστικό και το Βουλευτικό. Για περισσότερες πληροφορίες παραπέμπει στο σύγγραμμα <i>Υπόμνημα επί του πνεύματος των Νόμων του Montesquieu</i>.</p> <p>Θεωρεί αναγκαία τη σύσταση της Δικαστικής εξουσίας, η οποία να είναι ανεξάρτητη και να λειτουργεί με τον θεσμό των ειρηνοποιών και ορκωτών δικαστών.</p> <p>Επιχειρηματολογεί για ποιο λόγο θεωρεί ότι χρειάζονται μόνο τα υπουργεία των Πολεμικών, Θρησκευτικών και Οικονομίας, και μία Γενική Γραμματεία. Το πρώτο χρειάζεται για να γίνονται σεβαστά τα εθνικά δικαιώματα, το δεύτερο γιατί οι άνθρωποι γνώριζαν ανέκαθεν θρησκεία, αλλά και γιατί η πίστη έχει την ανάγκη ενός ιερού σώματος και όλοι χρειάζονται τη σωτηρία της ψυχής, και το τρίτο γιατί μια καλή δημόσια οικονομία είναι το παν. Η Γραμματεία θα καλύπτει τα άλλα υπουργεία.</p> <p>Προσθέτει, τέλος, ότι ο Συνταγματικός Χάρτης πρέπει να επιθεωρηθεί. Συγγραφέας του κειμένου είναι ο Χρ. Π. Παμπούκης.</p> <p>Άρθρο περί δανείου:</p> <ul style="list-style-type: none"> Δημοσιεύτηκε (24/12/1825) νόμος υπ' αριθμόν ΝΑ' του Κώδικα των νόμων, για τη λήψη δανείου εντός της επικράτειας, ενός εκατομμυρίου ισπανικών ταλλήρων. Υποθήκη στο δάνειο δόθηκαν τα έσοδα της γης εκτός των δεκάτων, και αν η Διοίκηση δεν επιστρέψει τα χρεωστούμενα θα δοθεί στον δανειστή η κυριότητα της υποθηκευμένης γης. Ο γράφων αναφέρει πως ο νόμος θα είναι επιβλαβής, και ότι για να είναι ο νόμος δίκαιος και πατριωτικός πρέπει να σέβεται
--	---

	<p>την ελευθερία των πολιτών που ορίζεται στο Σύνταγμα και να αποβλέπει στην κοινή ωφέλεια. Διαφορετικά θα φέρει την ανυποταξία στις αρχές, τη διαίρεση των πολιτών και το μίσος απέναντι στους άλλους. (συνεχίζεται)</p>
<p>30 (15/3)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (14/3):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες για την επίθεση των Ελλήνων κατά των πολιορκητών του Μεσολογγίου και την επιστροφή τους με πολλά λάφυρα και άρματα. • Άφιξη στο λιμάνι της Αθήνας μιας Γολέτας από το Ναύπλιο με Γάλλους αξιωματικούς (14/3). Περιείχε διάφορα όπλα και υποδήματα σταλμένα από τη Μασσαλία. Παράλληλα στο Ναύπλιο έφτασε και άλλο πλοίο με όπλα και διάφορα άλλα αναγκαία για τους τακτικούς στρατιώτες. • Η Κάρυστος πολιορκείται από τακτικούς και σταυροφόρους, υπό τις οδηγίες του Fabvier. • Η δημοπρασία των εθνικών προσόδων της Ανατολικής Ελλάδας διενεργείται αυτή την περίοδο στην αγορά της Αθήνας. Οι περισσότερες πρόσοδοι πωλήθηκαν στην διπλάσια τιμή από το προηγούμενο έτος. Η εκποίηση των εθνικών άφθαρτων κτημάτων δυσσαρεστεί τον λαό, ο οποίος αντιπροτείνει την μίσθωση της γης, των ελαιώνων και των κήπων. • Στο Ναύπλιο, στα νησιά και στην Πελοπόννησο έγιναν το τελευταίο διάστημα μεγάλες συνεισφορές για το Μεσολόγγι. • Ο στόλος ετοιμάζεται ταχύτατα για το Μεσολόγγι. • Ο πόλεμος της Ρωσίας λέγεται πως είναι αναπόφευκτος. • Οι Εχθροί κάνουν συχνές επιδρομές στην Γαστούνη. <p>Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ (τ. 43). Νέα από το Ναύπλιο.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράμματα από το Μεσολόγγι περιγράφουν τον τρόπο με τον οποίο ο εχθρός το απέκλεισε από την θάλασσα. Στις 22/2 ατμοκίνητο εχθρικό πλοίο εξέπλευσε από την Πάτρα συνοδεία πολλών σχεδίων και έφτασε στην λίμνη του Βασιλαδίου, κυριεύοντας όλα τα περάσματα και αποκλείοντας το Μεσολόγγι. Δίνονται ακόμα πληροφορίες για τη νίκη των εχθρών ενάντια της φρουράς του Βασιλαδίου (25/2) με βόμβα την οποία πέταξαν στο μπαρουτοφυλάκιο. • Αναμένεται ο ελληνικός στόλος, ο οποίος θα σβήσει την χαρά των εχθρών για την παραπάνω νίκη και θα δώσει ελπίδες στο Μεσολόγγι. <p>Συνέχεια του άρθρου περί δανείου (από τ. 29):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Εξετάζει την ωφέλεια ή τη βλάβη του νόμου του δανείου: <ol style="list-style-type: none"> 1. Θεωρεί ότι το δάνειο είναι πρόσκαιρο μέτρο, και σε μικρό χρονικό διάστημα η κατάσταση θα είναι ίδια και χειρότερη, με αποτέλεσμα να χρειαστεί νέο δάνειο και νέα υποθήκη γης, μέχρι το σημείο που θα δοθεί όλη η εθνική γη.

	<ol style="list-style-type: none"> 2. Το ποσό του δανείου είναι στην πραγματικότητα μικρό (500.000 τάλληρα). 3. Ο Δανειστής δεν θα προσφέρει δίκαια τιμή εξαιτίας των περιστάσεων, της ανάγκης του έθνους, και διότι είναι λίγοι αυτοί που έχουν χρήματα. Δεν θα υπάρχουν ανταγωνιστές, και θα προσφέρεται οποιαδήποτε τιμή θελήσουν. 4. Δεν είναι ωφέλιμο να πληρώνονται και τόκοι και να δίνονται και εισοδήματα. 5. Παρόλα αυτά, το έθνος πληρώνει και τόκο ετήσιο, και στις χρεωστικές διαταγές. 6. Αν δεν αποπληρωθεί το δάνειο θα αποστερηθεί το έθνος τα κτήματά του, ενώ θα ήταν καλύτερο αυτά να πωλούνται σε μικρά τμήματα σε δημοπρασία. 7. Το έθνος χάνει έτσι την υπόληψή του, και δεν θα υποληφτεται και από τους δανειστές εκτός της Ελλάδας. 8. Εάν το έθνος δίνει την εθνική του γη, δεν θα μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του. 9. Εκείνοι που έχουν περιουσία είναι λίγοι, και είναι οι μόνοι που θέλουν να προσφέρουν το δάνειο όντες πλεονέκτες. Όλη η γη θα πέσει σε αυτούς και οι Έλληνες θα καταλήξουν είλωτες. Έτσι δεν γίνεται να υπάρξει ευνομία και ισότητα απέναντι στους νόμους, και ο λαός θα μείνει για πάντα ενδεής και θα μισήσει τους ευκατάστατους. Έτσι θα αποφύγει τον πόλεμο, θεωρώντας τον αντικείμενο της δυστυχίας του. Υποστηρίζει πως πρέπει να βρεθεί μια σταθερή πηγή εσόδων. Προτείνει ως μέτρο η εθνική γη να ενοικιάζεται ύστερα από δημοπρασία, και εξηγεί πώς αυτό θα οδηγήσει σε καλύτερη μεταχείριση των φτωχών και ομόνοια μεταξύ των πολιτών. <p>Επιστολή του Νικόλαου Γερακάρη στον Ψύλλα (16/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τον παρακαλεί να καταχωρήσει μια διατριβή του στην εφημερίδα.
<p>31 (20/3)</p>	<p>-Νέα από το στρατόπεδο της Ευρίππου:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τρεις λόχοι του α΄ Τάγματος προσπάθησαν να κάνουν έφοδο στην Κάρυστο (13/3), όμως ο Συνταγματάρχης έμαθε ότι έρχεται σώμα Τούρκων από την Εύριππο με αποτέλεσμα να συγκεντρώσει τις δυνάμεις του για πόλεμο (14/3). Στις 15/3 ο Συνταγματάρχης επιτέθηκε στον εχθρό, ο οποίος διασκορπίστηκε στα βουνά και στην Κάρυστο. • Στις 12/3 πέθανε ο λοχαγός Π. Πίσας. Πληγώθηκαν ελαφρώς και οι Βεραντιέρ, Ανδριέτης, Στέφος, Καραντζάς και Δερλάκ. • Τα στρατεύματα υστερούνται τροφίμων. <p>Επιστολή ενός Ιταλού στον Ψύλλα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρει ότι στην εφημερίδα της Ζακύνθου υπάρχει ένα ψευδές άρθρο, το οποίο λέει ότι η Διοίκηση έκανε στο Ναύπλιο 24

	<p>καφενεΐα και μπιλιάρδα με Ιταλούς επιστάτες. Ο γράφων τονίζει ότι η Διοίκηση δεν έχει πράξει κάτι τέτοιο και ότι οι Ιταλοί που βρίσκονται στην Ελλάδα πολεμούν στο Τακτικό. Σημειώνεται πως είναι ανήκουστο η Διοίκηση να σύστησε τέτοια καταστήματα.</p> <p>Επιστολή του Νικόλαου Ευσταθόπουλου στον Ψύλλα (13/3):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Επισυνάπτει παρατηρήσεις στη διαμαρτυρία που έκανε ο βουλευτής Σ. Τρικούπης κατά της αποφάσεως του Βουλευτικού Σώματος σχετικά με την έξωση του συντάκτη της ΓενΕφ Θεόκλητου Φαρμακίδη (ΓενΕφ, τ. 42). Υποστηρίζει ότι ο Τρικούπης έπρεπε να διαμαρτυρηθεί για το άρθρο 3 της διαταγής, το οποίο αντιβαίνει στη συνταγματική διάταξη μδ', όπου αναφέρεται πως στις τακτικές και έκτακτες συνελεύσεις μπορεί να μπει και ο εφημεριδογράφος. Σημειώνει πως το Βουλευτικό Σώμα δεν έχει ανάγκη να μάθει ποιος έγγραψε τη διατριβή, αφού ο Φαρμακίδης διαμαρτύρεται επισήμως στην προκήρυξή του. Δεν υπερασπίζεται ωστόσο το Βουλευτικό, αφού η πράξη είναι ενάντια του Συντάγματος και της Δημοσιότητας, ενώ συμφωνεί με τον Τρικούπη. Παραθέτει τον Montesquieu λέγοντας ότι μόνο η διαφθορά των Βουλευτών αφανίζει τα Κράτη. Ο Τρικούπης και κάθε άλλος πρέπει να υποστηρίζουν το νόμιμο και το ορθό, και να αντιτίθενται στις καταχρήσεις. Ο Ψύλλας σχολιάζει σε υποσημείωση ότι ο εφημεριδογράφος πρέπει να μπαίνει στις συνελεύσεις, αλλιώς είναι σαν να μιμείται τον ζωγράφο του Φιλίππου, όπου ζωγραφίζοντάς τον του έκρυψε την τυφλότητα. <p>Νέα από την Αθήνα (19/3):</p> <p>Γράμματα από το Ναύπλιο και η ΓενΕφ (τ. 44 και 45) αναφέρουν ότι:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η Ρωσία είναι αναγκασμένη να κηρύξει πόλεμο με Τουρκία, κυρίως για να σώσει τους ομόπιστους της Έλληνες. Η Αγγλία και η Γαλλία έλαβαν μέτρα για να σώσουν την Ελλάδα από την καταστροφή και να περιορίσουν συγχρόνως τη Ρωσία, την οποία φοβούνται μη μεγαλώσει. Λέγεται πως η Αγγλία δέχθηκε το βάρος να διορθώσει τα πράγματα των Ελλήνων και να πείσει τη Ρωσία για ειρήνη. <p>Επιστολή του «Ε.Π.Δ.» προς τον Χριστόφορο Παπαδόπουλο στην Ύδρα (20/2):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Του γράφει με αφορμή την καταχώρηση που έκανε στον «Φίλο του Νόμου» της απάντησης του Κωνσταντίνου Π.Δ. σε έναν διάλογο της συναναστροφής που υπήρχε στην ΕφΑθ. Αναφέρει ότι θα σημειώσει τα αποδεδοκμασμένα μέρη του διαλόγου από τον φίλο του, και θα ψάξει τα αξιολογότερα κομμάτια της διατριβής του Κωνσταντίνου Π.Δ. για να βεβαιω-
--	---

	<p>θεί αν έχει και αυτός ίδιο φρόνημα. Του ζητά να κοινοποιήσει τις παρατηρήσεις αυτές που θα κάνει, στον φίλο του ή στην εφημερίδα.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Παραθέτει απόσπασμα του διαλόγου της συναναστροφής στο οποίο λέγεται ότι ο Κουντουριώτης ψηφίστηκε ως Πρόεδρος, επειδή είχαν την ελπίδα ότι όντας πλούσιος θα βοηθήσει το έθνος όταν υπάρχει ανάγκη, πράγμα όμως το οποίο δεν έκανε τελικά. Σχολιάζει για αυτό το απόσπασμα ότι δεν είναι κάποιο ψευδές γεγονός, απλώς μια παρατήρηση ότι εξαπατήθηκαν οι άνθρωποι ως προς την άποψη που είχαν για αυτόν. Υποστηρίχθηκε από άλλον ότι ο Κουντουριώτης εκλέχθηκε εξαιτίας της δύναμης που έχει στο Ναυτικό, σημειώνεται όμως πως ούτε εδώ υπάρχει εξύβριση, ούτε παραβιάζεται ο νόμος. Σχολιάζεται πως πρέπει οι πατριώτες να κρίνουν τους άλλους και όχι να συγκατανεύουν και φέρονται σαν δούλοι. Σημειώνει πως χαιρέται με τις συνδιαλέξεις που γίνονται, και πως ο φρόνιμος πατριώτης σχολιάζοντας πως διοικείται από έναν μη πατριώτη γίνεται καλύτερος. Σχολιάζει ότι θα μπορούσε να προσφέρει την βοήθεια ο Κουντουριώτης και χωρίς να έχει αξίωμα στην εξουσία, όπως ο Βαρβάκης. (συνεχίζεται)
<p>32 (27/3)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (26/3):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Επαναλαμβάνεται η είδηση της έλλειψης τροφίμων στα στρατεύματα στην Εύριπο, η εκστρατεία των οποίων έτυχε σε μια δύσκολη χρονική περίοδο. Προστίθεται μάλιστα ότι οι τροφές που είχαν σταλεί εκεί δεν έφτασαν επειδή τους είχαν αποκλείσει 10 εχθρικά πλοία. Μόλις έγινε γνωστή η είδηση του αποκλεισμού, στάλθηκαν αμέσως πλοία από την Αίγινα και την Ύδρα, τα οποία τώρα έχουν αποκλείσει τα εχθρικά στο Μπούρτζι της Καρύστου και θέλουν να ελευθερώσουν τα παράλια της Αττικής και της Βοιωτίας. Στο στρατόπεδο έχουν φτάσει ο Γριζιώτης και ο Βάσιος. <p>Συνέχεια της επιστολής του «Ε.Π.Δ.» (από τ. 31):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Σχολιάζει ότι είναι παράξενο που ο «φίλος» του Παπαδόπουλου παρόλο που ισχυρίζεται ότι είναι μακριά, είναι τόσο ένθερμος υποστηρικτής του Κουντουριώτη. Μάλιστα θεωρεί δίκαιο τον άνδρα που στο απόσπασμα του διαλόγου λέει ότι ο Κουντουριώτης έδωσε 10.000 γρόσια στο Ναύπλιο, και υποστηρίζει ότι ο «φίλος» ενοχλήθηκε επειδή δεν είπε μάλλον ο άνδρας ότι έδωσε 500.000 γρόσια. Συνεχίζει με το μέρος του διαλόγου της συναναστροφής, όπου συγκρίνουν τις πράξεις των Στερεοελλαδιτών και των θαλασσινών, και αναρωτιέται γιατί ο «φίλος» δεν εξάπτεται με τις κατηγορίες εναντίον των καταχρήσεων των Στερεοελλαδιτών, υπαινισσόμενος ότι δεν εξάπτεται επειδή έχει συμφέρον.

	<p>Ισχυρίζεται ότι ο διαλεγόμενος είπε ότι λυπάται την μοίρα της Ελλάδας αν υποτεθεί ότι δεν είναι ο Πρόεδρος καλός Πατριώτης, ενώ ο «φίλος» μεταφέρει ότι αυτός είπε ότι λυπάται την πατρίδα αν ο Κουντουριώτης αδιαφορήσει για την βελτίωση, κατηγορώντας τον Ψύλλα ως κακοήθη.</p> <p>Λέει ότι είναι παράδοξο ο «φίλος» να μην θέλει να διαφιλονικήσει με αυτούς που εκφέρουν την άποψή τους, αλλά να θέλει με τον Ψύλλα, ο οποίος απλώς ένωσε τους λόγους των διαλεγόμενων και τους δημοσίευσε στα τ. 12 και 13 της εφημερίδας. Τον κατηγορεί ότι έχει γράψει εκφράσεις από ξένα κείμενα και παραθέτει συγκεκριμένα τις εκφράσεις και από ποιες σελίδες είναι. Παραπέμπει τους πολίτες στο τ. 184 του Φίλου του Νόμου για να το δουν και μόνοι τους.</p> <p>Ασχολείται με την φράση «σίτος δεν μπορεί να βλαστήσει σε πονηρή γη και αν βλαστήσει θα πνιγεί από τα αγκάθια», και το πώς την εννοεί ο «φίλος» και πώς ο Οικονόμος.</p> <p>Τον κατηγορεί ότι δεν αποδίδει τα άσχημα συμβάντα στην κακή διοίκηση, αλλά όμως τα κατορθώματα που πετυχαίνουν οι υπέρμαχοι της πατρίδας τα αποδίδει στον διοικητή.</p> <p>Αναφέρεται στους λόγιους του έθνους που ήρθαν από την Ευρώπη, επισημαίνοντας πως αυτό που έκαναν τελικά ήταν να διαφθείρουν τους πατριώτες ξυπνώντας πάθη στην ψυχή τους.</p> <p>Επιστολή του Έπαρχου Θηβών Π. Λοιδορίκη και του Α. Σιμαρέση στον συντάκτη της Εφημερίδας:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Του ζητούν να κοινοποιήσει την έκθεσή τους για την υπόθεση της εκλογής των Πληρεξουσίων της Θήβας Ν. Αντωνάδου και Γ. Κούπα, συμπεριλαμβανομένου και του αντιγράφου του μαρτυρικού που έχουν, και ουσιαστικά απαντούν στην επιστολή που έστειλαν οι Θηβαίοι (τ. 24, 25). <p>Ισχυρίζονται ότι αυτό που λένε οι Θηβαίοι ότι βρέθηκαν στην εκλογή των Πληρεξουσίων, φανερώνει το παράνομο της εκλογής γιατί ο οργανικός νόμος γράφει ότι οι συνελεύσεις για την εκλογή πρέπει να συγκροτούνται από τους εκλεκτές. (συνεχίζεται)</p>
<p>33 (31/3)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (31/3):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κύρια αιτία της αποτυχίας της πρώτης εκστρατείας του Τακτικού στην Κάρυστο ήταν η έλλειψη τροφών. Όλοι βεβαιώνουν πως οι στρατιώτες έκαναν το χρέος τους, και αν είχαν τα κατάλληλα εφόδια, τότε η Κάρυστος θα ήταν στα χέρια των Ελλήνων. Ομολογείται επίσης η καρτεροψυχία του Fabvier και ο ηρωισμός του Ρενώ. • Έφτασαν εκεί τα 5 πλοία, με τη βοήθεια των Ψαριανών και των Υδραίων, με αποτέλεσμα να αναχωρήσουν τα τουρκικά, και τα ελληνικά στρατεύματα να τραβηχτούν άλλα στην Αθήνα και άλλα στα γύρω νησιά.

	<ul style="list-style-type: none"> • Θάνατος του λοχαγού Βεραντιέρου στην Τζιά. Είχε τραυματιστεί στην Κάρυστο. • Θάνατος του Δημ. Πατούλα, αξιωματικού του Γιαν. Μεμούρη. • Θάνατος του Χρήστου Σαρή. <p>Αναδημοσίευση από τη ΓενΕφ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Λεπτομερειακή περιγραφή της επίθεσης των εχθρών στο Ανατολικό (28/2). Τελικά οι εχθροί κατάφεραν να το κυριεύσουν (1/3). Ακολούθησε σφαγή και αιχμαλωσία. <p>Συνέχεια της επιστολής που περιέχει την έκθεση για το ζήτημα της εκλογής των Πληρεξουσίων της Θήβας (από τ. 32):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τονίζουν ότι η συνέλευση δεν συγκροτήθηκε από τους νόμιμους εκλεκτές αλλά από τυχαίους οργανωμένους από τον Ν. Αντωνάδη. <p>Στην κατηγορία που τους επισυνάπτουν, ότι δηλαδή το έγγραφο που παρουσίασαν έχει πλαστές υπογραφές, απαντάνε ότι η κατηγορία δεν στηρίζεται καν σε κάποια μαρτυρία που να την επιβεβαιώνει. Αναφέρουν ότι υπάρχει μαρτυρικό έγγραφο που αποδεικνύει ότι ανάγκασαν δύο άνδρες να πουν ότι οι υπογραφές είναι πλαστές.</p> <p>Επισημαίνουν πως έχουν το δικαίωμα να διαμαρτυρηθούν, γιατί πρόκειται για σημαντική υπόθεση καθώς καταπατούνται τα δικαιώματα του λαού μιας επαρχίας. Τονίζουν μάλιστα ότι πριν στείλουν την διαμαρτυρία στους πληρεξουσίου, έκαναν έγκαιρα διαμαρτυρία κατά της παράνομης αυτής εκλογής.</p> <p>Στη συνέχεια αναρωτιούνται γιατί, αν η εκλογή ήταν πράγματι νόμιμη, πήγαν κάποιοι άνδρες στο σπίτι του Αρχιερέα και με ύβρεις τον ανάγκασαν να υπογράψει. Ο Αρχιερέας δεν είναι μήτε εκτελεστής για να υπογράψει, μήτε του ζήτησαν απλώς να επιβεβαιώσει την εγκυρότητα των υπογραφών που υπήρχαν. Παράλληλα, κατηγορούν τον Αντωνάδη πως γνωρίζοντας την παρανομία του έφυγε στην Αθήνα, και έβαλε τον Λάμπρο Αχμέτ Κεχαγιά να εξαπατήσει τους Θηβαίους να υπογράψουν το πληρεξούσιο γράμμα του.</p> <p>Τους κατηγορούν πως ενώ από την μία υποστηρίζουν ότι η διαμαρτυρία που έκαναν είναι περιττή, από την άλλη προβάλλουν ότι η διαμαρτυρία έχει υπογραφθεί από πολύ λίγα άτομα. Σε αυτό το αντικρουόμενο επιχείρημα απαντούν ότι η διαμαρτυρία δεν χρειάζεται να υπογραφθεί από εκλέκτορες του λαού, μπορεί να γραφτεί και από 10 μόνο άτομα. (συνεχίζεται)</p>
<p>34-35 (7/4)</p>	<p>Απόσπασμα γράμματος από την Πιάδα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Μεγάλη νίκη των Ελλήνων στην Κλήσοβα (25/3), όπου σκοτώθηκαν σχεδόν 3.000 εχθροί. Τα ελληνικά καράβια δεν έχουν φτάσει ακόμα στο Μεσολόγγι. • Στη μάχη αυτή σκοτώθηκαν ανάμεσα σε άλλους οι Κατζικόρης,

	<p>Σταύρος, Μεδελογιάννης και Τριαντάφυλλος.</p> <p>Απόσπασμα γράμματος από το Ναύπλιο. Πιάδα (Νέα Επίδαυρος) (3/4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο Καραϊσκάκης σκότωσε πολλούς Τούρκους στο Καρβασαρά (μάλλον 25/3). <p>Απόσπασμα από Αγγλική Εφημερίδα (30/3):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναφέρει ότι η Ρωσία μην μπορώντας να αντέξει την πίεση του λαού της, βιάζεται να υπερασπιστεί τους Έλληνες. Αυτός ήταν και ο λόγος της επίσκεψης του Duke of Wellington. Πληροφορεί επίσης για την ξαφνική αναχώρηση του Πρέσβη της Ρωσίας από το Λονδίνο, η οποία προκάλεσε μεγάλη ταραχή στους πολιτικούς της Αγγλίας. Ο Πόλεμος Ρωσίας και Τουρκίας φαίνεται βέβαιος, μένει μόνο να φανεί αν ο πόλεμος θα είναι γενικός. Αναμονή για τη στάση της Αυστρίας. <p>Είδηση από Σπετσιώτικο πλοίο, ερχόμενο από την Οδησό:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η Ρωσία κήρυξε τον πόλεμο, και ο στόλος της εξήλθε από τη Σεβαστούπολη. <p>Έφτασε από Λονδίνο ένα καράβι με κάρβουνα για το ατμόπλοιο του Hastings.</p> <p>Απόσπασμα γράμματος από την Πιάδα (Νέα Επίδαυρο) (4/4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γράμματα προς τον στρατηγό Σαφάκα πληροφορούν ότι ο ελληνικός στόλος βούλιαξε δύο εχθρικά καράβια και κατέλαβε ένα, ενώ τα υπόλοιπα εχθρικά κατευθύνθηκαν στην Πάτρα (29/3). • Άφιξη του ατμοκίνητου με τον Hastings. • Περιγραφή μίας ιδιαίτερης μάχης, στην οποία οι Μεσολογγίτες προκάλεσαν μεγάλο όλεθρο στον Ιμπραήμ. <p>Συνέχεια της επιστολής (6/3) που περιέχει την έκθεση για το ζήτημα της εκλογής των Πληρεξουσίων της Θήβας (από τ. 32, 33):</p> <p>Συνεχίζεται η αντίκρουση των επιχειρημάτων της επιστολής που έστειλαν οι άλλοι Θηβαίοι για να υπερασπιστούν τη νομιμότητα των εκλογών:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το επιχείρημα ότι απόδειξη της νομιμότητας της εκλογής είναι οι ατομικές υπογραφές Μοναστηριών, Δημογερόντων κ.α. είναι σαν να διατυμπανίζουν ότι οι εκλογές είναι παράνομες, διότι το άρθρο 17 του κώδικα απαιτεί υπογραφές των εκλεκτών. Αναρωτιούνται γιατί, αν πράγματι όπως ισχυρίζονται τα χωριά είχαν στείλει τους εκλεκτές τους, πήγαν και οι Δημογερόντες και υπέγραψαν το χαρτί. Η υπογραφή των εκλεκτών θα ήταν από μόνη της αρκετή. <p>Στο επιχείρημα ότι πολλοί κάτοικοι που είχαν ενάντια γνώμη έλαβαν μέρος στις εκλογές, απαντούν πως πρόκειται για ψέμα-</p>
--	--

	<p>τα, καθώς δεν υπήρχαν ούτε λίγοι κάτοικοι εκεί. Αντίθετα οι νόμιμοι εκλεκτές των χωριών αυτών εξέλεξαν τους νόμιμους Πληρεξουσίου.</p> <p>Το επιχείρημα ότι τους προσκάλεσαν πολλές φορές να πάνε και δεν πήγαν το καταρρίπτουν ως εξής: αν πράγματι τους ειδοποίησαν και αυτοί δεν έστειλαν τους εκλεκτές τους, έπρεπε να διαμαρτυρηθούν δημόσια εναντίον τους και να προβάλλουν το αντίγραφο της διαμαρτυρίας ως απόδειξη. Παράλληλα, υπήρχε η διαταγή υπ' αριθμόν 495 του Επαρχείου, η οποία προσκαλούσε όλους τους κατοίκους σε νέα τακτική συνέλευση και νόμιμες εκλογές εντός της επαρχίας, και παρόλο που προειδοποιήθηκαν, έκαναν την συνέλευση εκτός της επαρχίας και χωρίς να ειδοποιήσουν τακτικώς τους κατοίκους.</p> <p>Στο επιχείρημα ότι δεν έσβησε ο Αντωνάδος το όνομα του πρώτου πληρεξουσίου, αλλά ήταν η θέληση των συνεπαρχιωτών του, απαντάνε με τις εξής ερωτήσεις: πώς γίνεται να εξέλεξαν τον Ιερέα Ιωάννη χωρίς να τον ρωτήσουν πρωτίτερα αν δέχεται; Και αν όντως αυτός παραιτήθηκε από μόνος του, πώς γίνεται να εξέλεξαν στη θέση του τον Κούπα χωρίς να συγκροτήσουν νέα Συνέλευση; Εκτιμούν ότι ο Αντωνάδος ήθελε να είναι πληρεξούσιος, και επειδή γνώριζε την ανικανότητα τη δική του και του Ιερέα, σκέφτηκε να βάλει στην θέση του Ιερέα κάποιον που θα τον υπερασπιζόταν και θα είχε πολιτική δύναμη. Ελπίζουν ότι η Εθνική Συνέλευση δεν θα δεχτεί να εντάξει παράνομα εκλεγμένους πληρεξουσίου.</p> <p>Συμπεριλαμβάνεται στο τέλος η μαρτυρική ομολογία των Γεώργιου Καναριώτη και Αναστάση Νίκα, για την οποία έχει γίνει λόγος σε προηγούμενο τεύχος, στην οποία αναφέρεται πως ο Λάμπρος Αχμέτ Κεχαγιάς απεσταλμένος από τον Αντωνάδη ζήτησε να υπογράψουν οι Θηβαίοι το γράμμα πληρεξουσιότητας. Επισημαίνουν πως δεν γνωρίζουν πώς βρέθηκαν τα ονόματά τους σε αυτό. Ακολουθούν οι υπογραφές.</p>
<p>36 (11/4)</p>	<p>Απόσπασμα γράμματος της προσωρινώς διευθυνούσης Επιτροπής της Δυτικής Ελλάδος:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Περιγραφή της μάχης στο νησί Κλησόβας (25/3) και της νίκης των Ελλήνων υπό τις οδηγίες του στρατηγού Κίτσου Τζαβέλα. • Είδηση για την άφιξη του ελληνικού στόλου στο Μεσολόγγι (30/2). • Οι εχθροί που βρίσκονται στην Τριπολιτσά έχουν έλλειψη τροφών. Ο Νικηταράς εμπόδισε την προσπάθεια που έκαναν ορισμένοι Τούρκοι για να τους τροφοδοτήσουν. <p>Ακολουθεί η καταχωρημένη στο τ. 14 της ΓενΕφ διατριβή:</p> <p>Οι καλοί Πατριώτες το μόνο που επιθυμούν είναι η βελτίωση του έθνους, και ο τρόπος με τον οποίο θα επιτευχθεί αυτή είναι ο εξής.</p>

	<p>Προτείνει:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να παρθούν στην Εθνική Συνέλευση μέτρα για την ταχεία αύξηση των τακτικών στρατευμάτων, να αγοραστούν καράβια για το ναυτικό, να παρθούν μέτρα για την ταχεία διάλυση της πολιορκίας του Μεσολογγίου και την ανταμοιβή της ηρωικής φρουράς του. • Το πολίτευμα να βασίζεται στην ελευθερία και την ισονομία των πολιτών και στη δικαιοσύνη. Να προστατεύεται η ιδιοκτησία, η τιμή και η ασφάλεια των πολιτών. Τα βάρη να μοιράζονται σε όλους ανάλογα με την ωφέλεια που απολαμβάνουν, να γίνονται όλοι δεκτοί στα αξιώματα με μόνη διάκριση την αρετή, να υπάρχει παρρησία και ελευθερία του τύπου. • Να αποσαφηνιστούν τα καθήκοντα των τριών εξουσιών, της Νομοδοτικής, της Νομοτελεστικής και της Δικαστικής. • Συγκεκριμένα για τη Νομοδοτική αναφέρονται προτάσεις για τους αντιπροσώπους, σχετικά με τα χαρακτηριστικά τους, τον αριθμό, τη θητεία, και τις συνόδους. Επιπλέον, να συσταθούν επιτροπές και να προσδιοριστούν τα καθήκοντα τους. • Στη Νομοτελεστική εξουσία να είναι μόνο ένας Εκτελεστής. Δίνονται προτάσεις για τη διάρκεια της θητείας, και από ποιους να εκλέγεται. Αντί για 8 υπουργεία και 15 υπουργούς, να υπάρχει μια γραμματεία διηρημένη σε 5 κλάδους: εσωτερικών, εξωτερικών, παιδείας, οικονομίας και πολέμου και ναυτικών. Αναλύεται πώς θα λειτουργεί αυτό το σύστημα. • Η Δικαστική εξουσία να είναι ανεξάρτητη από τις άλλες δύο. Γίνονται προτάσεις για το ανώτατο δικαστήριο, σχετικά με το από πού θα εκλέγονται τα μέλη του κ.α. Να εισαχθεί το σύστημα των ορκωτών δικαστών και η Βουλή να θεσπίσει νόμους. • Να μεταρρυθμιστεί ο οργανισμός διαχείρισης της δημόσιας οικονομίας, να οργανωθεί καλύτερα η κυβέρνησή της, και να μειωθούν οι υπουργοί της. Να διαιρεθεί η Ελλάδα σε 5 τμήματα ως προς τη διοίκηση: Πελοπόννησος, Ανατολική και Δυτική Ελλάδα, Θεσσαλία, Εύριππος με νησιά Αιγαίου και Κρήτη. Κάθε τμήμα να διοικείται από έναν τοπικό σύμβουλο και έναν διευθυντή, και να διαιρείται σε επαρχίες, οι οποίες να διοικούνται από 5 Δημογέροντες συμβούλους και έναν Διοικητή απεσταλμένο από την κεντρική κυβέρνηση. Κάθε επαρχία να διαιρείται σε κοινότητες, οι οποίες θα διοικούνται από δημογέροντες εκλεγμένους από τον λαό. • Να κατασκευασθεί ο περί εκλογής νόμος, στον οποίο να καθορίζονται τα κριτήρια του εκλέγεσθαι. (συνεχίζεται)
<p>37 (15/4)</p>	<p>Νέα από την Αθήνα (14/4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πληροφορίες ότι το Μεσολόγγι εφοδιάστηκε ικανοποιητικά ύστερα από Ναυμαχία, στην οποία ο ελληνικός στόλος πυρπόλησε 4 εχθρικά πλοία και απομάκρυνε τα υπόλοιπα στην Πά-

	<p>τρα.</p> <p>Α΄ Συνεδρίαση της Συνέλευσης (6/4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υπήρξε αμφιβολία για την πληρεξουσιότητα των Σουλιωτών. • Για την Προεδρία προτάθηκαν ο Ζαΐμης και ο Π. Μαυρομιχάλης. Τελικά εκλέχθηκε Πρόεδρος ο Π. Νοταράς, Αντιπρόεδρος ο Λ. Ιωάννης Λιβαδίτης, και α΄ Γραμματέας ο Α. Παπαδόπουλος. • Στην τακτική συνεδρίαση προτάθηκε λήψη δανείου από τα Ιόνια νησιά, και συστάθηκε για τον σκοπό αυτό πενταμελής επιτροπή, αποτελούμενη από τους Α. Ζαΐμη, Β. Πουτούρη (Μπουντούρη), Γ. Αινιάν, Ν. Χρυσόγαλο. • Συνεδρίαση της επιτροπής για το δάνειο, η οποία συνάντησε πολλές δυσκολίες. • Οι Πληρεξούσιοι εναντιώθηκαν στην είσοδο μη πληρεξουσίων στη συνέλευση. <p>Β΄ Συνεδρίαση της Συνέλευσης (7/4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ανεγνώσθη αναφορά των Σουλιωτών και αποφασίστηκε να δεχθούν τους πληρεξουσίους τους. • Τελετή ορκωμοσίας των πληρεξουσίων από τον Παλαιών Πατρών. • Ύστερα από συζήτηση επικράτησε η μυστική ψηφοφορία. Οι πληρεξούσιοι εκτός από τους Νησιώτες ήθελαν φανερή. <p>Γ΄ Συνεδρίαση της Συνέλευσης (8/4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ανεγνώσθη αναφορά των Ολυμπίων Πληρεξουσίων, απορρίφθηκε και αυτοί δεν έγιναν δεκτοί. Τα θέματα των Ολυμπίων ανέλαβε ο Περραιβός. • Συστάθηκαν 7 επιτροπές: <ol style="list-style-type: none"> 1. 15μελής περί πολιτεύματος, αποτελούμενη από τους Α. Ζαΐμη, Γ. Αινιάν, Α. Μοναρχίδη, Ε. Τομπάζη, Ν. Λιβέριο, Ν. Χρυσάγγελο, κ.α. 2. Περί μορφώσεως και προόδου τακτικών και άτακτων στρατευμάτων 3. Περί πόρων, στην οποία προσκλήθηκε και ο κόντε Πόρος. 4. Περί του Ναυτικού 5. Περί εκπαίδευσης της νεολαίας 6. Περί των θρησκευτικών 7. Περί των αναφορών που δίδονται στη Συνέλευση, σχετικά με το ποιες πρέπει να εμφανίζονται και ποιες όχι. <p>Δ΄ Συνεδρίαση της Συνέλευσης (9/4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Συζητήσεις για τα καθήκοντα της κάθε Επιτροπής. • Συγκεκριμένα η Επιτροπή περί πολιτεύματος συζητήθηκε να λάβει ως βάση το παραστατικό ισχύον πολίτευμα, και να το τροποποιήσει έτσι ώστε να ταιριάζει στις περιστάσεις. • Ο Γ. Αινιάν θεωρεί τη Συνταγματική μοναρχία το μόνο σωτήριο
--	---

	<p>πολίτευμα. Σε αυτό δεν υπήρξε καμία αντίρρηση. Συζητήθηκε αν ο μονάρχης πρέπει να είναι ξένος ή ντόπιος.</p> <ul style="list-style-type: none">• Ανεγνώσθη αναφορά του Ι. Γκούρα, στην οποία προσφέρει ο ίδιος 100.000 γρόσια για την ανάγκη του Μεσολογγίου. Και οι Αιγαιοπελαγίτες και ο Σαφάκας υποσχέθηκαν να συνεισφέρουν. Αντίθετα ούτε ο Θ. Κολοκοτρώνης, ούτε άλλοι πρόσφεραν χρήματα. <p>Συνέχεια (από τ. 36) της καταχωρημένης στο τ. 14 της ΓενΕφ διατριβής:</p> <ul style="list-style-type: none">• Αναρωτιέται αν θα είναι ευχαριστημένοι οι Αριστοκράτες με τη μια μόνο θέση στην εκτελεστική εξουσία, καθώς αυτοί είχαν σκοπό να κάνουν τις θέσεις 12. Απαντά ότι πρέπει να εξαλειφθεί η τιτλομανία.• Αναρωτιέται επίσης, αν υπάρχει στην Ελλάδα κάποιος που να έχει τις γνώσεις και την αρετή για να καταλάβει τη μια αυτή θέση. Απαντά ότι δεν υπάρχει ούτε ένας, συνεπώς πώς θα βρεθούν 12, αλλά καλύτερα ο ένας παρά περισσότεροι ανίκανοι.• Παραδέχεται ότι τα υπουργήματα έχουν εξευτελιστεί επειδή έχουν πολλαπλασιαστεί, αλλά πιστεύει ότι μπορεί να γίνουν σημαντικά αν μειωθούν και γίνουν μεγαλύτερα. <p>Επιστολή ανώνυμου προς τον τοποτηρητή Αθήνας και Λειβαδιάς Νεόφυτο (22/2):</p> <ul style="list-style-type: none">• Διαβάζοντας την ομιλία του Νεόφυτου αντιλήφθηκε την αδιαφορία των πολιτών για τα θεία. Εκφράζει την ευγνωμοσύνη του για το έργο του Νεόφυτου, και τον παροτρύνει να μη σταματήσει τον αγώνα, γιατί μόνο η πίστη είναι φερέγγυος της σωτηρίας των Ελλήνων και χωρίς αυτή θα είχαν χάσει προ πολλού.
--	---